

کازانتزاکى

دوا وهسوهسهى

کریست

PDF4Kurd

و: له فارسىیهوه

کهريم دهشـتى

کوردستان - ههولێر

۲۰۰۶

ناوی کتیب: دوا وه سوه سہی کریست

- نووسینی: کازانتزاکی
- وهرگیپانی له فارسییه وه: کهریم دهشتی
- نه خسه سازی ناوه وه: گوران جمال رواندزی
- پیچنین: سامان
- بهرگ: سهیوان
- سه پرشتی چاپ: هیمن نه جات
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- ژماره ی سپاردن: ۲۳۲
- بهرگی یه کهم
- چاپی یه کهم ۲۰۰۶
- نرخ: ۵۰۰۰ دینار
- چاپخانه: چاپخانه ی وه زاره تی پهروه ده

پیشکده شه به:

هه موو نه وانه ی به ره هه مه کانیاں ده کهن به سه ر مه شقی ئازادیی
نه ته وه که یان.

ک. دهشتی

زنجیره ی کتیب - ۵۹ - (۱۶۲)

ناویشان

دهزگی چاپ و بلاوکرده وه ی موکریانی

پۆستی ئه لکترونی: asokareem@maktoob.com

ژماره ی ته له فون: 2260311

www.mukiryani.com

پيشه‌كى

رۆمانى دوا وەسوەسەى كرىست، ژىننامەى ھەموو ئەو مرۆڤشە ئازايانەيە، كە ويستوويانە بگەن بە مەدارى عىرفان و عەشق و ئاگر. خودى كرىست بە ھەمان ئەو سى مەدارەدا رەت بوووە لەم رۆيەدا بەرجەستەى خەباتىكى دوورو درىژى كەردوو، سەرەتا ھەولیداو خۆى خۆى لە ھەموو كۆت و پىوھندىك رزگار بكات و لە دىلى پاك بىتتەو، ھەر بۆيەش خۆى لە ھەموو پەيوھنديەكان رزگار دەكات و ھەموو بەختەو رىيەك دەكاتە قوربانى بىيارەكانى خۆى و پاشان بالادەستى خۆى پيشانى ئارەزووكانى جەستە دەدات و خەفەيان دەكات.

ئەوسا وەكو ئازاترین مرۆڤ لە پىناوى ئەوئى كە مرۆڤايەتى لە ھەموو ژەنگ و ژارىكى نەھامەتى پاك بكاتەو. بىيارى مەرگى خۆى دەدات و بۆ سەر خاچ ھەلدەكشىت و خۆى دەكاتە قوربانى مرۆڤايەتى، ئەمە رۆمانى (دوا وەسوەسەى كرىست)ە.

تاكە مەبەستى من لە وەرگىرپانى ئەم كىتیبە، سەرەپاى ئەوئى كە شاكارىكى گەورەى ئەدەبىيە، ئەوئى كە بۆ خوینەرانى روون بكەمەو چۆن مىللەتانى دنيا بە مەبەستى رزگار كەردنى نەتەوئى خۆيان ئايىن بە كاردەھىنن نەك بۆ سەر كەردنى... چۆن چۆنى مىللەتان خۆيان بەھۆى سىمبولەكانى ئايىنەو لە كۆت و پىوھندى داگىر كەران رزگار دەكەن، كە تەواو لەم شاكارەدا رەنگى داوئەتەو.

ھىوادارم كاریكم كەردبیت نەوئەكانى داھاتوو بە عىشقەو باوئەشى بۆ بكەنەو.

كەرىم دەشتى

ھەولتەر: پايىزى ۲۰۰۵

وهك زيوى دهرهوشانه وهه له بهر با كه وتبوننه خشه خش دهستنيشان بكهه، لهه و جيهه له خاليكي سهوزي زهوى چهند كوخته ييكي په پوتت ده بيني كه زه مانئ له گهل يهك و زه مانئ تاك تاك به سهر زه ميندا هاويشترابون، له شه بو گلو خشت دروست كرابوون و به دؤي قسل سپي كرابوون، بؤن كردن چركي تؤي به خهرج ددها، كه په يكهري مرؤيي هه نديكي به تارا هه نديكي بي تارا به سه ريشتي بانه كانه وه خه وتبون. بيدهنگي رايكردبوو، پيرؤزي شهوي نامه سكون تئزي شله ژان بوو بوو، دهست و پيي مرؤقي تيكده تالاندو هه ليده سووراندو ناو يهك و نه يده تواني قه رار گايهك بدؤزيتته وهو، دلي مرؤق ناھيان هه لده كيشا... ناله ييكي ناوم يده ارو نه فرين تالود له سدان دهمدا دههاته دهره وه له م گهرمه سيدها به تارامي بؤ دل پيكدان له نه بهرد دابوون، تهواوي هه ول و تهقه لايان بؤ ته وه بوو قسه يي بدؤزنه وه تا حه سره تي دليان بگي پتته وه، به لام نه ياننده تواني، نالينه كان داده پچران و له ناو قيلو قالي نابالانسدا ون ده بوون، له هيكه وه زه ناييكي دلته زين له بهر زرين بانه وه له ناوه ندي ديدها بهر زبووه، سينه ييكي پارچه پارچه بوو (خوداوه ندي سراييل... خوداوه ندي سراييل - ته دونيا - تاكه ي؟) تهو نالهيه ناله ي يهك تاكه نه فهر نه بوو، هي تهواوي دي بوو كه خهوني ده بيني و هاواري ده كرد، تهواوي خاكي سراييل له گهل ئيسقاني مرده كان و رهكو ريشه ي دره خته كان، تازاري ده چه شت و نه يده تواني بزئ و ههراو زه ناي ده كرد. دواي بيدهنگيكي دريژو له هيكه وه دووباره بانگي فهزاي به پانتايي زه مين و تاسمان شهق كرد، به لام ئيستا به توورهي و تازاريكي زؤرتروه ((تاكه ي تاكه ي؟)) سه گه كان دي بيدار بوونه وهو ده ستيان كرد به چه په چه پ و رابردن، له پشت بانه پان و گليه كانه وه ژنان به ترسو له رزه وه سهريان كرده باوه شي ميده كانيان. پياوه جهوانه كه خهوني ده بيني و له خهوي خؤي هاواري ده بيست ته كاننيكيدا، خهوي تهو ئالؤز بوو راپهري، كيؤ به ناسكي كهوته خه يال و ناو دهروني به دياركهوت، ئيدي كيؤ ته خته تاوير نه بوو، به لكو له خه وو گيژي دروست كرابوو، دهسته يي له مرؤقي ديويه يكهرو رووخساركيؤي به ريش و په شم و برؤو دهستي قه به وه پيي خؤيان به توورهي له كيؤ دهكوتا، باريك و نهرم بوونه وه، دريژبوونه وه، پان بوونه وه، شيويهان ده گؤرا، تهوكاته وهكو چهند په له ههوري كه له ناو باييكي توندا په رش و بلاؤده بوونه وه، شوؤرده بوونه وه

بهشي يه كه م

شهنه ييكي فينك و بهه شتي سه راسهري بووني تهوي داگرت.

له بهر زاييه وه، تاسمان ته ستيره باران بوو، له خواره وه به سهر زه وييه وه به رده كان كه له بهر گهرماي سوتينهري رؤژدا گريان گرتبوو، هيشتا ههر گهرم بوون، تاسمان و زهوي تارام و دلته واژبوون و تئزي بيدهنگي قوولي هات و هاوارو بي زه مانئ شهو بوو بوون، بيدهنگ تر له خودي بيدهنگي، ههوا تاريك بوو، پيده چوو نيوه شهو بي، مانگو و خؤري چاواني خودا داخرا بوون و له خه ودا بوون، پياوه جهوانه كه كه شهنه ييكي نهرم هزري دوور دوور بردبوو، غه رقي جيهاني بي ههستي و خه لوهت بوو بوو، به لام له كاتيكا كه هزري تهو له خه لوهت گه دا نه نديشه ي باغي بهه شتي ده كرد، له ناكاو باكه گؤراو توند تريبوو، ئيدي تهو بايه باييكي بهه شتي نه بوو، به لكو هه لمي چهند هه ناسه ييكي گران و سهنگين بوو، وهك بليي له بي شه ييكي چري يا باغيكي تهرو فمناك له ژيره وي قاجي ته ودا ده واريكي به هانكه هانك يا گوندي بؤ خه وتن له هه وليكي بي هوده دابوو، ههوا سهخت بي تارام بوو بوو، هه ناسه ي به هه لمي مرؤو ئاژه لو پهر يه كان بهر زه دبووه له گهل عه تري ناره قه ي توندي له شي مرؤقدا تيكه ل به يهك ده بوون، ناني تازه له ته نورا دهرده هينران و ژنان رؤني دره ختي هه فرسيان له پرچيان هه لده سوي، بؤنت هه لده كيشاو، هه ستت ده كرد، تي راده ماي، به لام هيجت به دي نه ده كرد، هيدي هيدي چاوه كانت خووي به تاريكييه وه ده گرت ده تتواتي سهرونيازييكي بالابه رز كه ره شتر بوو له شهو، ده گهل دهسته يهك له دره ختي خورما كه وهك كانبي سهريان له بهر يهك نابوو، دره ختي كه م گه لاي زه يتوون، كه له تاريكيدا

ناو تان و پوئینکی جوان. به راکردن و رهوینهوهی خهون تهواوی دیمه نه که گهره کی بوو، له بهر زهینی ئه و ون بیی، یه کسه سهری سهنگین بوو، سهر له نوئ چووه خه وینکی قولسه وه، کیوه که دووباره بووه ته خسته تاویرو هه وره کان وه کو هه وه لیان لیتهاته وه، سه دای هه ناسه ی توندی که سینکی بیست، ریش سووره که ئه و کاته به هه نگاوی خیراو به کراسی کراوه پی په تی و رووخساری سوورو ئاره قهر پژه وه، له ترۆپکی کیوه وه دووباره به دیار کهوته وه، هاو پئیانی بی شوماری ئه و له پشتی سه ریه وه له میانی تاشه به ردی سه ختا خوئیان شارده بووه، هه ناسه برکییان بوو، له بالائی سه ره وه، هه یوانی ئاسمان دووباره تاقیتی زیبای بهرجه سته ده کرد، به لام ئیستا ته نها تاقه ئه ستیره ییکی گه وره وه ک گویکی ئاگرین له ئاسوی رۆژه لاته وه هه لواسرابوو، خوړ له حالته ی هه لاتن دابوو، کابرای گهنج به سهر ته خته خه وی خو یه وه که له تیشه داربوو راکشا، سه دای هه ناسه ی سه نگینی ئه و حیکایه تی کاری دژواری رۆژانه ی ئه وی ده کرد، پیلوه کانی بو ساتی ته ته له ی کرد، وه ک بلئی ئه ستیره ییکی سیحراوی به سهر ئه واندا هه لاتبی، به لام بیدار نه بووه، خه ون دووباره به چالاکي خو ی به دوری ئه ودا سوورایه وه، له خه ودا بینی ریش سووره که وه ستاوه و ئاره قه له ژیر هه نگل و پی و هه نیه ی باریک و لۆچخواردوی سه ره و ژیر ده بووه، له حالیکه له بهر زۆری هه ول و ته قه للاو توورده یی، هه لم له ده می ده هاته ده ره وه، له حالته ی که جوینی ده دا، دانی به خو یا گرت و جوینی قورتداوه، به مرمو چیه وه گوتی: تاکه ی ئه دونیا تاکه ی؟ به لام توورده یی ئه و په نگاوه ی نه دایه وه. سه نگرایه وه به خیرایی تریشقه کلاقه ی ریپوانیکی دوورو دریز له ده روونیدا ئه و له به ریه ک بووه، کیوه کان تاوانه وه، مرمو قه کان ون بوون، خه ون بو شوئینیکی دیکه چوو، جه وانه که بینی سه رزه مینی که نانه وه ک هه وایینی سیمی ئارموش رهنگاو رهنگو پر زینه ت و جوانی، له سه ره وه ی ئه ودا و له سه ر بانه نه ویه که ی قامیشی کوخته که خو ی هه لخشتبوو، لای باشور بیابانی له رزیوی ئه دومیه بوو که له پشتی پلنگی ده چوو، دوور تریش ده ریای مردوو بوو، به ره قی و ژه هراوی خو یه وه، نورئ هه لده ک شایه ده روونیه وه هه لیده قوراند، له پیش و له دوا یه وه ئور شه لیمی زالم قهراری گرتبوو، له هه موو لاییکه وه به فه رمانی - یه هوه - خنده ق هه لکه نه رابوو، خوینی قوربانیانی خوداو به رخ و په یام به ران، به سه ر شه قامه

به در پز کراوه کانیدا هه لژابوو، ئه و کاته سامیرای پۆخل و پیکوتی بت په رستان له گه ل چالیک له نیوه ندو ژنیک به سووراو و سپیاوه وه ئاوی له بیر هه لده کیشا به دیار کهوت، پاشان له کوئیایی باکوردا - جه لیل - ی تابناک و میهره بان و سه وه لان - به دیار کهوت له لیواره وه بو ئه و به ری لیواری خه ون رووباری ئوردن هه لده رژا، رووباری که شارپه گی خودایه وه له که ناری زیخاوی باخ و باخاتی پر میوه - یه حیای پاکشورو بیدعه ت گیره کانی سامری و ته ره سو و ماسیگره کانی - گنسارت - راده بردن به بی جیاوازی هه موویانی تیئر ئا و ده کردن، کابرای گهنج به دیتنی ئا و خاکی پیروز هاتبووه وه ژده وه، ده سته کانی دریز کرد تا ده ستیان پیدابه یی، به لام سه رزه مینی موژده هیئ که به شه ونمو با و ئاره زوی کوئی مریی رسکا بوو، وه ک گویکی سوور له سپیده ده ماندا ده ره وشایه وه له پریکا له تاریکی ئه نگوسته چاودا خاموش هه لگه را، به نه مانی سه رزه مینی موژده هیئ سه دای ناله و نه فرین کهوته بهرگوی، ده سته ییکی بی ژمییری خه لک له پشت تاویره نوک تیژه کان و دره خته تیغداره کانی هه رمی کیوی دووباره به دیار کهوته وه، به لام ئه مجاره ته و او شیوا بوون و ده ستنیشان ده کران، ئه و دیوانه چه ند لوولدارو و له رو بچووک بوو بوونه وه، چه ند شه موله یه ک بوون، هانکه هانکیان بوو، به چکه هه رماسه کان هه ناسه برکییان بوو، ریشیان گه سکی له زه ویدا، هه ریه ک له وان وه سیله ییکی ئه شکه نجه دانی غه ربی هه لگرتبوو، هه ندیکیان که مه ربه ندی چه رمینی به ئاسن نیشانکراو و خویناویان له ده ست دابوو، هه ندیکیشان خه نجه رو سوژن، هه ندیکیشان بزما ری سه رپانی درشت، سی کورته بالا که دامه نیان نزیکه ی سه رزه مینی گسک ده دا، خاچی قه به و سه نگینیان هه لگرتبوو، ناشیرنترینی ئه وان یه کیکی خه پله ی لوچی بوو، که له دای هه موویانه وه ده هات، تاجیکی له درک و داڻ له ده ست دابوو، ریش سووره که له پیشه وه پالیدایه وه کهوته ته ماشا کردنیان، سه ری زلی خو ی له رووی نه فره ته وه راته کاند، خه ونینه که گوی له بیر کردنه وه کانی خو ی بوو ((ئه وان بی باوه رن، له بهر ئه وه ی که به که می خولقاون هه ر له بهر ئه وه شه که من ئه شکه نجه ده دریم... ئه وان باوه رپان نییه... ریش سووره که ده سته یی زلو توکنی دریز کردو به هیما کردن بو ده سته یی داپوشراو له نا و په رده ی شه ونمه وه گوتی:

- سهير كه ن!

- سهروك، ئيمه هيچ نابيين؟ ههوا تاريكه...

- شتى نابيين كه واته باوه پرتان به قسه من نيبه؟

- سهروك باوه ده كهين، هه له بهر شه كه به دواي تو كهوتين، به لام هيچ نابيين.

- دوباره سهير كه نه وه.

دهستي خوي وهك شمشيرى دابه زاندا، شهوفى سپى شهفكر دو دهشتى به ديار خست، دهرياجه ييكي شين له خه وه لدهسا، له كاتيكا كه تاراي شهوفى لادهدا، بزه ييكي كردو دره وشاوه، هيلكهى مه له گه وره كان- ديها ت و گونده كان- له ژير دره ختى خورماو دور بهرى كه ناري زيجينى دهرياجه له ناوه ندى مه زراي گه ندا به رهنگيكي سپى كه وته دره وشانه وه. سهه دهستهى گروه كه به هيما كردن بو گونديكي گه وره كه به چند چه مهنكي سهوز دوره درابوو، گوتى: (شه له وييه) سى ناشى بايى، به بي، شه وهى بايه خ به دي بدهن، سهه له به ياني زوو په روانه كانيان كردنه وه وه سووراندريان، وه حشه تيك له هيكه وه هه لپرايه سهه رهنكي ره شو كه غماوى خه نوين، خه ون به سهه پيلوه كانيدا چه قبه ست بوو هه لپرايه ناو نه نديشه يه وه، بو شه وهى خوي له وه خه وه ره هابكا دهستي به پيلوه كانى داهيناو به سه ختى هه وليدا بيته وه، له گه ل خويدا كه وته نه نديشه وه، (شه وه خه ون يي كه ده بي بيدار ببه وه وه خوم نه جات بدهم). به لام كورته بالاكان به نه نكيه وه به دورى شه ودا ده سوورانه وه، خه يالى رويشتنيان نه بوو، ريش سوورى وه حشى روو خسار قسهى له گه ل شه وان ده كردو نه نگوسته كانى به شيوه ييكي هه ره شه ناميتر به لاي ديى گه وره دا راده ته كاندا، (له وييه به دزيه وه ده ژيت، به پي پته و جلى كونينه رولى نه جار ده بينى، واخوي به ديار ده خات كه كريست نيبه، ده يه وي قورتار بيت، يالا كورپنه به دوايدا بگه رين))، ريش سووره كه قاچى خوي به رزكرده وه نيشانه كهى به خو هه لواسى، به لام كورته بالاكان خويان هاويشته سهه رده ست و پي ناچار پييه كانى خوي دووباره هينايه خواره وه.

- سهروك شه كو نه پوش و پي پته و دارتاشانه زورن، شاخ نيشانه يهك، شتيك وهك شه وهى كه بزائين شه كييه، چون مرؤقيكه له كوي ده زي تا بهم جو ره بتوانين شه

بناسين، دنا هه ره كه ت ناكهين، باشتره شه وه بزائين سهروك، ئيمه ته كان نادهين خه ريكه له بهر ماندوو بوون ويران ده بين.

- من شه له باوه شه ده كهم و ماچى ده كهم - شه وه بو ئيوه ده بيته نيشانه ئيستا به ره ويشت يالا، به لام له سه ره خو، هاوار نه كهن، هه ر ئيستا خه وتوه ناگادار بن بيدار نه بيته وه له چنگمان رابكات، به ناوى خودا، تاقيبى بكه ن.

كورته بالاكان هه موو به يه كه وه هاواريان كرد ((سهروك تاقيبى بكهين)) به به رزكرده وهى پي قه به وه نامادهى رويشتن بوون، به لام يه كي له وان، هه مان قه مبورو ئيسقانيكي خيل بوو كه خوي به بنه دركيكه وه گرتبوو، تاجه دركينه كهى له ده ست دابوو، بنه دركينه كهى چه سپانندو سه ريپچى له رويشتن كردو هاواري كرد ((من به ته ما نيم بيتم ئيدى گه يشته سهه ر ليوم شه وه چه ندين شه وه ئيمه تاقيبى ده كهين؟ زه مين و زه مانان نايه ژير پيم ده لين نا، بژميرون له بياني شه دوميه، ديرو شه سناس يهك له دواي يه كمان پشكنيه، له مياني (ئنيا) دا رابردين، كه له هه مان جي دا ئيليازى بيچاره مان به بي سوود كوشت، كه گه يشتينه ثوردن، پاكشور ئيمه ي به دواي كلاوى بابدوو ره وان كردو گوتى: ((شه كريسته ي كه ئيوه به دوايدا ده گه رين من نيم يالا چاره تان ونكه ن)) شه وي مان جي هيشتن چوو بن بو ثور شه ليم، په رستگاو كوشكى هه ناو قافيا، كوخته كانى (كاتيان) و (فريسيان) (رياكاران) مان هه موو پشكنى، به لام جگه له فيلبازوو دروزن و دزو به دكارو بكوژ كه سمان نه دزيه وه، دووباره كه وتينه وه رى، به نيوان (ساميره ي دوور خراوه) ره ت بووين گه يشتينه جه ليل، مه جده ل، كانا، كفرناروم، (بيت سه دامان) يه كجى به جى هيشتن، خانوو به خانوو، قايع له دواي قايع به دواي به فهزل ترين و له خواترساو ترين مرؤق گه رايين هه ركات كه شه ومان بينيه هاوارمان كردوه ((تو كريستيانوى بو خوت شار دوته وه؟ راپه ره و سراييل رزگار بكه)) (به لام هه ركات ئاميري شكه نجهى له ده ستى ئيمه دا ده بينى، رهنكو روو خسارى ده په رى و ده كه وته هه لبه زو دابه زو هاواري ده كرد ((من نيم... من نيم)) بو رزگار كردنى گياني، خوي ده هاويشته به ردامه نى شه رابو قومارو ژنه وه و خوي مه ست ده كرد كوفرى ده كرد، فاحيشه بازي ده كرد تا ئيمه به چاوى خومان ببينين كه

تاوانبار ٿيو ڪريسته نبييه ڪه ٿيمه به شويئي داده گه پرين، به داخه وه سه روك، به لام ليرهش روويه پرووي هه مان شت ده بينه وه، بيتهوده تاقببي ده ڪهين، وه دهستي ناهيئين هيشتا نه هاتوته دنياوه، ريش سووره ڪه پشتي ملي به چنگ گرتو بؤ ماويه ڪه له ميانى زهوي و ٿاماندا سهيري ڪرد، له حاله تيڪدا ڪه پنده ڪهني گوتي: ((ٿه ي توماسي گوماندار توم خوشدهوي))، ٿهو ڪاته رووي له واني ديڪه ڪرد، ((ٿهو رزگار ڪاره سيخورميهو ٿيمه ش ٿاڙهائي بارهه لگر، ليگه پرين با نه قيزه مان ليبتات تا هيچ ڪاتي ٿاسوده نه بين))، توماسي ڪوسه له بهر ٿازار هاواري ده ڪرد، ريش سوور ٿهوي دانايه وه سه زهوي له ڪاتيڪدا، دووباره پيڪهني و چاوه ڪاني وه سوور پنده لاي هاواري له گهل يه ڪه نه گونجاوه ڪاني خوي و پرسی ((چه ڪه سين؟ دوازه نه فهر، يه ڪه نه فهر له هه هوزيڪي سراييلي، هه رماس و فريشته ڪان، به چڪه هه رماسه ڪان، ڪورته بالاڪان: ته واري زادو رووباري خودا، به شي خوتان هه لگرن!)) ريش سوور ڪه يفي ڪوك بوو چاوي خرو باز ٿاساي بروسڪي ده دا. به دريژ ڪردني دهستي قه بهي له تووره بيان له هه مان ڪاتدا به هيوري شاني هاواري ڪاني ده گرته چنگ، له ڪاتيڪا له سهروهه تا بنهوه ليبيان ورد ده بؤوه ده ڪوته قاقاوه، يه ڪه يه ڪي ٿه واني بؤ هه واهه زده ڪردوه، به ره ڪردني هه يه ڪيڪيان ٿهوي تري ده گرت.

- سه لاو، ٿه يه ٿيمي فس خوري سو دگر، ڪوري ٿيبراهيم، توي ته مبهلو چه نه بازي زور خور... توي شيري پاڪت خواردوه نه ڪهس ده ڪوڙي نه دزي ده ڪه يه نه زينا، چوونڪه ده ترسي، ته واري باشيه ڪاني توي زاده ي ترسه، توي ڪهري گه مڙه ڪه له ٿير باري ڪوته ڪه پشنت ده چه ميته وه، له گهل بووني برسياه تي و تينوي تي و سهرماو قامچي به رده واه به له ريگه ي خوت، توي به ڪه رباري و بي ٿه وه ي ٿاگات له عيزه تي نه فسي خوت بي و بني قاپان ده ليسييه وه وه ته واري باشيه ڪاني توي زاده ي ترسه، توي ٿاگري بن ڪا له لانه ي شير و لانه ي (به هوه) راهه سته و مهيه ژوره وه وه، توي مهري بي گوناھي باعه باع بڪه، بڪه وه واري خودايي ڪه دهويه وي توي بخوات، توي نه وه ي (ياڪوب) ي دروڙني گه روك ڪه ورده ورده خودا ده فروشي و له قايي مال وهت ٿه وهنده شه راب ده خويته وه تا مهست بييت، بؤ ٿه وه ي له ڪاتي شل ڪردنه وه ي سهري ڪيسه ي خويان رازي دل ي خويان به توي بلين، ٿه ي ره زيلترين مرؤق. توي ٿه ي زاهيدي پيس و

راسيسزمي سه رسه خت ٿيستا ڪه له به ردهم ٿه ودا ده ڪهويه سه رخاڪ و سوڙده ي بؤ ده به ي، چوونڪه له خوت ده چي، توي ڪه روحي فهنا ناقه بولت ڪردوته مه غازه ي سه پرافي و له ٿاستانه ي ده رگادا داده نيشي و ده ستت ده به يته ناو ڪيسه و سه ده قه ده ده ي به هه ٿاران و قه رزيش ده ده يته خودا و له ناو ده فتهري حسابت ده نووسي، ڪه ٿه وهنده زه ڪاته به فلان و فلان ڪه سو له روڙي فلان و له هه مان سه عاتدا دراوه، وه سه يته نامه ي خوت ده نووسي تا ده فتهري حسابت له ناو تابوتت دابني و له به ردهم خودا دا بيڪه يته وه و يته ي حسابڪاري خوت پيشڪه ش بڪه يته، تا روڙانه پاره و پول ڪوڪه يته وه، توي دروڙني فشه باز، ته واري فهرموده ڪاني خودا له ٿير پي ده نيي و پياو ڪوڙي ده ڪه ي، دزي و زينا ده ڪه ي پاشانيش سه رده ڪه يته گريان، له سينه ي خوت ده ده ي و گيتاره ڪهت هه لده گري و گوناھه ڪانت ده ڪه يته ٿاهه ننگ، ٿه ي هه رماسي به دخو توي چاڪ ده زاني خودا له نه واڙه نه ڪان ده بوري، گوايه هه هه ليه ڪيش بڪه ن، چوونڪه خودا ڪوشته ي ٿاهه ننگيڪه... و توي توماس ٿه ي سيخورمه ي تيڙي ناو ٿيمه... من به ٿي، مني گه مڙه ٿي بي به پرسي تي ڪه ڪه لاهم پر له با بو، ٿن و منالم له گه پان به واري ڪريستيانو ره ها ڪردوه بووني ٿيمه و هه رماس و فريشته و به چڪه هه رماس و ڪورته بالاڪان له و ٿامانجه گه وره يه ي ڪه هه مانه زه وره يه، ڪه واته ياللا تاقببي بڪه. ريش سووره ڪه پيڪهني و تف ده ستيني ڪردو قچه قه به ڪاني ڪه وهه جوله، دووباره هاواري ڪرد ياللا تاقببي بڪه)) به دريڙي زه ويه سه ره ونشيو ڪه ي (ناصيره) وه ڪوتايي ده هات به ره و پيشه وه ڪه وهه پري. مرؤق و ڪيوه ڪان بوون به دوو ڪه لو نه مان، چاوه ڪاني خه ونين پر بوون له تيرو تاري، ٿيستا ڪه له خه وي بي پاياني ٿه ودا، جگه له دهنگي داڪشان و ڪوتانه وه ي ڪيو به قاجي زلو سه ننگين، هيچ شتيڪي ديڪه به رگوي نه ده ڪهوت. دل ي ٿه وه وڪ ٿاڙه ٿيڪي ڪيو ي سهري له قه فزه ي سينه ي ٿه وه ده کوتا، له ده رووني خويبا گويي له سه داو ده ننگيڪي گوي ڪاسڪه ر ده بوو ((وادين، وادين)) به هه ليه زينه وه يه ڪه له جيي خوي هه لئوڙيه وه (له خه ودا واي ده هاته به رچاو) ميڙي ڪار ڪردني خوي خسته به رده رگاو دا يچست، ته واري ٿامي ره ڪاني دارتاشي خوي ڪه بريتي بوو له رنده و دارو مشارو جه گه و ته پشوو چه ڪوش و دريل، له گهل خاچيڪي قه به ڪه شه وانه ڪاري له سه ر ده ڪرد به سه ر ميڙه وه ي دانان، ٿه و

کاتهش خوئی له ناو ئارده داری تاشراودا شارده وه و چاو له ری بوو، بیده نگیینی عه جیب و ناارام و شلوق که ناخوشهین بوو فه زمانه وا بوو، هیچ دهنگی نه ده که وه بهرگویی نه ده دهنگی هه ناسه ی خه لکی دی، نه هه ناسه ی خودا، هه موو شتی هه تا هه رماسی شه وی زینده داریش که وه تبوه ناو دهروونی چالی تاریک و بی کوتایی و وشک... شه وه خه ونیک بوو یا مه رگی جاویدانی خودا؟ کابرای گه نج که وه تبوه وه حشه ته وه، مه ترسی ده بیننی، به ته واوی هیزه وه هه ولیده دا تا بگاته ناواخنی زه بیننی غه رق بووی خوئی و خوئی نه جات بدات- بیدار بووه. شه لالی ئاره قه بوو بوو، هیچ شتیکی له خه ونه که له بیر نه مابوو، ته نها شه وه یه که که سه ی تاقیبی ده کا... کییه؟ یه ک نه فه ر... زور؟ خه لکان؟ هه رماسه کان؟ نه ییده توانی وه بیر خوئی بهییتته وه، گوئیکانی خوئی تیژکرده وه گوئی هه لخت... له سکوتی شه ودا نیستاکه سه دای هه ناسه دانی خه لکی دی ده گه یشته گوئی، هه ناسه هه لکیشانی سینوه گیانینی زور، سه گی تازیه دارانه ده وری: جار جاره دره ختی له بادا خسه خشی ده کرد، له خواره وه ی دی دا دایکیک بو خه واندنی مناله که ی به ئارامی و هه ستدارییه وه لای لایه ی ده چری، شه و تژی بوو بوو له رازو ناهه ئاهی که شه پی ده زانی و هه زنی لیده کرد.

زه وی قسه ی ده کرد، خودا قسه ی ده کرد، کابرای تولاز ئارامی گرت و بو ساتی ترس دایگرت، له و دنیا یه دا تاک و ته نها ماوه ته وه، دهنگی هه ناسه ی توندی باوکی له ژووری ته کیه وه ده بیسترا، پیاوه بیچاره که نه ییده توانی بکه ویتته خه وه وه، ده می خوئی که چ ده کرد به کردنه وه و داخستنی لیوه کانی هه ولیده دا بجه وی، سالانیک بوو به مجوره خوئی شه شکه بجه دابوو، ته واوی هه ولتی شه و نیستاکه شه وه بوو که سه دایینی مرویی له ده میدا هه لبعی، به لام هیشتاکه ش به بی هه ست به سه ر ته خته خه وی خویدا رویشتبوو، زمانی خوئی له ده ست نه بوو، له حالیکا که ئاو له لچو لیوی سه ره وژیژر ده بووه، هه ولیده دا و ئارقه ی هه لده رشت و جار جاره دوا کی شمه کی شمیکی وه حشه تناک ده ی توانی وشه یه ک به نه وایینی جیاوازی سیلاوی هه لژیئیتته سه ر زمانیه وه، یه ک وشه و هه میشه هه مان شت:

ئه-دۆ-نی-یا ((ئه دۆنیا ته نها شه دۆنیا هیچ شتیکی دیکه نا، زه مانیکه شه وشه یه به ته مام و که ماله وه شه دا ده کات، یه ک دوو سه عات به ئارامی به سه ر جیگه وه ده مینیتته وه تا دووباره ته قه للا وجودی دابگری و جارینی دی کردنه وه و داخستنی ده می ده ست پببکاته وه. پیاوه گه بجه که چاوه کانی فرمیسکاوی بوو بوون... به زه مزه مه وه گوئی: ((که مه ترخه می منه... که مه ترخه می منه... له سکوتی شه ودا کورپه ئازاری باوکی بیست و شه ویش له ژیر ده سه لاتی ئازاردا به بی ویستی خوئی ده ستی کرد به ئاره قه هه لپشتن و کردنه وه و داخستنی لیوه کانی، چاوه کانی داخست و گوئی هه لخت تا بیننی ناخو باوکی چی ده کات، بو شه وه ی شه ویش وه کو شه و بکات، له گه ل پیرمیرده که ئاهی هه لکیشا و ناله ییکی بی ئومیدانه و نامه فهومی سه ردا، له و حالته ئیدی جارینیکی دی چوه خه وه وه. به لام هه رکه خه و غه له به ی کرد، دووباره ماله که ته کانیکی توندی خوارد، میزی کارکردن سه رنگون بوو، ئامیره کانی دارتاشی و خاچه که که و تنه ناو ژووره که وه، ده رگا کرایه وه ریش سووره که، به قه لاقه تیکی نه ناس و خه نده ییکی وه حشیانه بازووی خوئی کرده وه، ئاستانه ی ده رگای داپۆشی کابرای جحیل هاواری کرد و له خه و بیدار بووه.

بهشی دووهم

کورپی جحیل به سهر ئارده داره کانه وه هه لسا به وه پشستی خۆی دابه دیوار، قامچیکی نه خشین به دورو ریز بزماری تیژ به سهر سه ریبه وه هه لسا برابوو، هه موو شه وی پیش خه وه نده ی به قامچی له خۆی دده، که هه موو گیانی شه لالی خوین ده بوو، تا به درێژایی شه وه به ئارامی بمینیتسه وه تووشی گوناهاکردن نه بی، له رزینیکی سوک دایگرته بووه چه نگالی خۆیه وه، نه ییده توانی وه بر خۆی بهینیتسه وه که چ وه سو سه یه که له خه ونده هاتبووه سو زراغی شه وه وه، به لام هه سستی ده کرد به سه لامه تی له مه ترسییکی گه وره رزگاری بووه، له حالیکدا چاوی برپی سووه ناسمان و ئاخى هه لده کیشا، له گه ل خۆی که وتبووه چه وه ((زیاتر له وه تاقه تم نییه ئیدی به سه)) رۆشنایی تازه هه لاتوو، به نادلیایی و که رهنگیه وه له درزی ده رگاوه خزیه ژوو ره وه، له گه ل قامیشه لانه کانی بنمیچی ژوو به خۆ به رهنگی زهردی سازگاریان تیشکیکی غه ریب و دلنه وازی عاجیان ده به خشی، له کاتیکی توو ده ییان ددانه کانی به سه ریبه کدا ده قمرسان، له به رخۆ که وته ورتسه وه ((زیاتر له وه تاقه تم نییه ئیدی به سه)) چاوه کانی برپه هه وا وه له پریکا ته وای ژیبانی شه به بهرچا ویدا گوزهری کرد: گۆچانی باوکی که له رۆژی ناولینسانی شه و شکۆفه ی کردبوو، شه کاته بروسکه ییکی لی هه لسا بوو په کی خستبوو، له مه به دوا که دایکی له و- کورپی خۆی- راده ما هیچی نه ده گوت، به لام شه و گله ییه لاله ی دایکی ده بیست، هه ق به دایکی بوو گونا هه کانی شه و شه وو رۆژه وه که خه نجه ری داد به زیه سهر دل ییه وه، شه چه ند سه لاله ی ئاخیری به بی هووده وه که وتبووه جهنگه وه تا به ته نها شه هه رماسه ی به ته نها له بوونی شه ودا مابوو، واته

ترس به زینتی، هه رماسه کانی دیکه ی تووشی نابوودی کردبوو: هه ژاری، هه وه سی ژنان، له زه ته گیته یی، کۆنترۆلی ته وای هه رماسه کانی کردبوو، ته نها هه رماسی ترس نه بی، چی ده بوو که غه له به شی کردبایه سهر شه ویشه وه، چ ده بوو شه گه ر بیتوانی بایه ... شه ئیستا پیاو بوو... کاتی هاتبوو. که وته زه مزه مه وه له گه ل خۆیدا ((په که وتنی باو کم خه تای من بوو... خه تای من بوو که مه جده لیه که وته به دکاری به وه، خه تای من به که سراییل ئیستا که شه له ژیر کۆت... ده نالیینی، که له شی ری- که ده بی له ماله هاوسی که دا بی که خا خامی مامی تیا ده ژیا، باله کانی به سه ربانه وه لیکن دار یه که له دوا ی یه که به توو ره یی قو قانندی، وادیاری بوو له شه وی درێژخایه ندا ماندوو بیوو، بانگی خۆره تاروی ده کرد به دیار که وی، مه ردی جه وان پشستی خۆی به دیوار داو گوپی قولاغ کرد، رووناهی هه لاته سه رمال، ده رگا کان کرانه وه، کوچه و کۆلان رۆحیان هاته به ره و (ناصره) خه ریک بوو بیداری ته وه، له پریکا ناله ییکی عه جیب له ماله که ی هاوسی به رزبووه، له پاش شه مه یه که دوا ی یه که نه عه رته ی خا خام ده بیسترا، خوا ی سراییلی بیدار ده کرده وه شه واده یی وه بیر ده هی نایه وه که به سراییلی دابوو، ((خودای سراییل، خودای سراییل تاکه ی؟)) کابرای گه نج دهنگی شه ژنۆی خۆی ده بیست که به ته خته ی ناو ژووری وه تاغ ده که وت، سهری خۆی به توندی راته کان و له گه ل خۆی که وته ورتسه وه ((وا واده پارێته وه سهر له ناستانه ی خودا ده کوتی و هانای بو ده بات، ئیستا وا دیوار ده کوتیتسه وه تامنیش ده ست به دوعای خۆم بکه م)) روی گرژ کردو به رده وام بوو ((ئیستا ناکری بتوانم به بی هاوخه می خه لکان سه روکارم له گه ل خودادا هه بی)) مشتی خۆی به توندی به دیوار داکوتی تا به خا خام نیشان بدات که شه ویش بیداره و خه ریکی دوعا ده بیست. کابرای گه نج هه لبه زیه وه که وته سهر قاچه کانی وه، کراسی درێژو پینه پینه ی به سه ر شان هه کانی وه خزی جه سته ی له رولا وازی له بهر رۆژ سووتاوی له گه ل شوین برینه سوورو ره شه کانی شه وی به دیار خست، به شه رمنی و به په له جلی خۆی گل دایه وه وه له ده وری جه سته ی رووتیدا پیچایه وه، نوری رهنگ په ریوی سووچه گاهان له کلا و رۆژنه ی بنمیچ هه لاتنه ژوو ره وه، که وته سهر شه و رووخساری به نه رمی رۆشن کرده وه، هه مووی بیباک و غرورو شه رخوازی گه ره کی... موی ده وری چه ناگه ی و گۆنا کانی ره ش داگه رابوون و گلا وازه

بووبو، لوتی بازناسا و لیوه کانی ئەستور بووبوون، لەبەر ئەوەی لیوه کانی تۆژی کراوه بوون، ددانه کانی لەبەر رووناھیدا سپی دەچوونەو، رووخساری جوان نەبوو، بەلام جوانییکی شاراوو پەرتیشانسازی هەبوو، پیلووەکانی بوون کە شایستەیی سەرزەنشت بوون، پیلوی قەبەو درێژ کە سیپەرییکی شینی عەجیبی دەخستە سەر رووخسارییەو؟ یا کاری چاوەکانی بوو؟ کە گەورەو رەش بوون، تژی رۆشنایی، تژی رەشایی، هەمووی تژی شیرینی، دەجیریواند، وەک چاوەکانی مار لەنیوان پیلوی درێژ، سەیری تۆیان دەکردو سەری دەخستییە سوورەو، ئەو ئارده دارە تاشراوانەیی داتەکاند، کە بەژێر هەنگل و بەریشییەو نووسابوون داتەکاند، دەنگی چەند قاچیکی سەنگینی بەرگوێ کەوتبوو، هەنگاوەکان وەنزیک دەکەوتنەو، ئەوانی ناسی لە نەفرەتەو کەوتە زەمەمەو ((ئەمە ئەو، دووبارە وادی، چی لەگیانی من دەوی؟ خۆی کیشایە لای دەرگا تا گوێ قولاغ بکات، بەلام لە هیکەو بەو حەشەتەو لە شوینی خۆیدا مایەو، چ کەسی میژی کارکردنی ئەو لەپشت دەرگا داناو و خاچ و نامیرەکانی ئەو بەسەرا بارکردن و کە؟ چ کات؟ شەو پەرە لە رۆحی پیس و خەونەکان، کە دەچینە خەو ئەوان کە دەرگا بە کراوی دەدۆزنەو بەمەیلی خۆیان هاتوچۆ دەکەن و مال مەغزمان سەرەژێر دەکەن. بەبنی لیویەو لەگەڵ خۆی کەوتە زەمەمەو ((دوینی شەو کە خەوتبووم کەسیک هاتۆتە ژوورەو، وەک بلایی ترسیکی هەبوو کە ئەو کەسە ئیستاکەش هەر لە وییە قسەکانی ئەو بیستی ((کەسی حەتەن هاتۆتە ئیرەو خودابوو، خودا، یا هەرماس؟ کێ دەتوانی بەجیاوازی نیوانیان قایل بیت؟ ئەوان رووخساریان دەگۆرنەو، خودا هەندی جار تەواو دەبیتە تاریکی و هەرماسیش نور، زەینی مرقەد لە نادیاریدا دەخزیتە خوارەو)) لەرز، دوو ریگە لەبەر دەم قاچەکانی دابوو، بە کامیان دا بپرات و کامیان هەلبژێری؟ هەنگاوی قورس تا دەهات نزیکتر دەبۆو، پیاو گەنجە کە بە نیگەرانیەو سەیری دەوربەری خۆی دەکرد، وادیاریدەدا کە بەدوای شوینییکدا دەگەرێ بۆ خوشاردنەو و راکردن، لەو پیاو دەترساو حەزی نەدەکرد بێتە ماله کەییەو، چونکە لەقولا ئی بوونیدا کۆنە برینیکی ساریژنەبوو هەیه، لە دورانی مندالیدا جارتیکیان لەکاتی یاری کردندا، ئەو ویت کە سی ساڵ لەو گەورەتربوو ئەو بەزەوی دادابوو، بێ ئەوەی قسەیی بکات، قیت بوو بۆو، بەلام

لەو بەدوا هیچ کات لەگەڵ مندالان یاری نەکردبوو، شەرم و ترسنۆک بوو، بە تەنها لەحەوشی مالدا سەری لەبەر خۆدەناو، لەزەینی خۆیدا بەرجەستەیی کردبوو کە رۆژی بەلیدانی ئەو داغە نەنگە چاکتری خۆی بۆ ئەوان دەسەلمینی، دوای رابردنی ئەو هەموو سالە برینە کە نە تەنها ساریژ نەبوو، بەلکو بە بنی دابوو، لەبەر خۆ کەوتە زەمەمەو ((هیشتا بەدوامەو یە؟ هیشتا؟ چی لەگیانی من دەوی؟ لیناگەریم بێتە ژوورەو، لەقەیی بە دەرگا کەوت، پیاو گەنجە کە وەکو تیری خۆی گەیانده دەرگا بە وەبەرھێنانی تەواوی قودرەتی خۆی میژە کە هەلگرت و دەرگەیی کردەو، لە ئاستانەیی دەرگادا دیوی بە رەینی سوورو ئالۆزو بە کراسییکی کراوە پی پەتی و چەھرە گولگون و شەلالی ئارەقەو وەستابوو، لەحالیکا، قەپی لەو گەمە شامیە دەدا کە لە دەستی دابوو، نیگای خۆی هەلخستە سەر دەوربەری کارگە کەو، خاچە کەیی دیت کە بە دیوارەو یە، برۆی تیکەهەلگولفا، ئەو کاتە پی بەرزکردەو هاتە ژوورەو بێ ئەوەی وشەیی بەییتە سەر زمان چوو گۆشەیی کەو وەحشیانە قەپی لەگەمە شامی دەدا، گەنجە کە هیشتا بەسەر پیو بوو، نیگای خۆی لەودا وەرسوورانو لە درزی دەرگای کراوەدا نیگای کردە کۆلانە تەنگ و ناوخت بیدار بوو کەو، هیشتا گەردو تۆز بەرز نەبوو، زەوی نمناک و عەتراوی بوو، شەوئی شەوانەو نوری سیحر لەگەلائی دەرختی زەیتوندا رووبەر و دەتکایەو، درەخت بەتەواوی قامەتیەو پێدەکەنی، پیاو گەنجە کە کەوتبوو شەوقەو، لە دنیاوییکی سپیدە دەمیدا هەناسەیی هەلده کیشا، بەلام ریش سوورە کە گەرایەو لای ئەو بە رووگرژیەو گوتی: ((دەرگا داخە قسەم لەگەڵ تۆ هەیه)) بەبیستنی ئەو دەنگە وەحشیە گەنجە کە لەرز و دەرگای داخست بەسەر لیوی میژە کەو دانیشت و لە چاوەروانیدا مایەو ریش سوورە کە گوتی: (من هاتوم هەموو شتی ئامادەییە؟ گەمە شامیە کەیی تۆر هەلدا چاوە زبەر شینەکانی خۆی دووریە گەنجە کە ملی قەلەو وچین چینی درێژکرد: ((تۆ چۆن، تۆش ئامادەیی؟)) رووناکێ زیاتر بوو، پیاو گەنجە کە، ئیستا دەیتوانی رووخساری زبەر رەنگینی ریش سوورە کە ئاشکرتر ببینی، رووخساری ئەو یەک رووخساری نەبوو، نیوێ پێدەکەنی نیوێ کەیی دیکە توورەو توند، کاتی کە نیوێییکی ئازار ئامیز دەبوو، نیوێ کەیی دیکە سەخت و بێ حەرکەت لە شوینی خۆی دەمایەو، هەتا ئەو کاتە کە

ههردوو نیهوی بۆ ساتی هه مه جۆر ده بوون، له ژیر لیسوی هاو جۆری، هه ستت ده کرد که خوداو هه رماس، به قبول نه کردنی ساز شه وه له گه له یهک له جیدال دابوون، کابرای گهنج وه لآمی نه دایه وه ریش سوور سه بیرکی توپه وه توندی کرده شه وه.

دووباره پرسى ((ئاماده ی؟)) شه خووی ئاماده ی هه لسانه وه کردبوو تا بازووی پیاوه جهوانه که بگری و رایته کینی تا بیدار بیته وه وه لام بداته وه، به لام له هه مان شه و بگه وه بهرده یه شه پیور لیدراو سواره ی نیزامی به تاودانه وه هاتنه ناو کۆلان له دوا ی شه مه دهنگی پیی قه به و بالانسی سه ربازانی رۆمی به رزیبوه، ریش سووره که مشتی خووی کرده گری و به لای بنمیچی ژوره وه زۆری به رزی کرده وه نه پرانندی ((خودای سربایل زه مانى هاتوو شه مپۆ نهک سبه ی، شه مپۆ!)) دووباره بۆ لای گه نجه که گه رایه وه جاریکی تر پرسى ((حازری؟)) به لام هیشتا بی شه وه ی چاره وروانی وه لآمی بی بهرده وام بوو ((نا... نا تو خاچ ناهینی، هه مان شته که گوتم! خه لگ گردبوونه وه، باراباس له گه ل پیاوانی خووی له کپو هاتۆنه ته خواره وه - ئیمه زیندان ده شکینین، (جانباز) به ره للا ده که یین، شه کاته روداوی رووده ات - سه رت رامه ته کینه - شه کاته په رجوی رووده ات، له مامت خاخام بپرسه - دوینی هه موو ئیمه ی له کلیسا کۆ کرده وه - جه نابت بۆ ئاماده نه بووی؟ هه لسا یه وه سه رپی و قسه ی بۆ کردین و گوتی: ((مادامه کی ده ستمان له سه رده ست داناوه کریست به دیار ناکه وی، بۆ به ده رکه وتنی کریست خواو خه لگ ده بی له ته که یه که وه بجه نگن)) بۆ ئاگاداری جه نابت عالی بوو، شه شته بوو که به ئیمه ی گو، خودا به ته نها به س نییه، هه روه ها ده بی له ته که یه که بجه نگن، گویت لییه؟ بازووی پیاوه گه نجه که ی گرت و به سه ختی رایته کاند ((گویت لییه؟ حه واست له کویتیه؟)) تو دهبویه له وئ بوای گویت له قسه کانی مامت بویه شایه ده هاتیه وه سه ر شه قل، منالۆکه. مامت گوتی: (جانباز) شه مپۆکه هه موو کافره کانی رۆمی ده بانه وی له خاچی بدن له وانیه کریستی بی که نه وه له دوا ی نه وه چاومان له رپی بووه، شه گه ر شه به بی یارویاوه ره ها بکه یین، شه گه ر بۆ رزگار کردنی په له نه که یین، به بی شه وه ی ناویشانی خووی ناشکرا بکات ده مرئ، به لام شه گه ر بۆ رزگار کردنی خیرا که یین شه وه په رجوی رووده ات، په رجو چییه؟ شه جلی کۆنی خووی توپه لده داو تاجی شاهانه ی داود به سه ر هه نییه دا ده ره وشایه وه! هه ربه ته نها به

ئاگاداری بونی جه نابت عالی... شه مامت به ئیمه ی گو، به بیستنی قسه کانی هه موو که وتینه گریانه وه، خاخامی پیر ده سته کانی بۆ ئاسمان به رز کردو هاواری کرد ((په رده رگاری سربایل هه مان شه مپۆکه نهک سبه ی هه مان شه مپۆکه!)) هه ریه که له ئیمه ده ستی به رز کردو وه به گریانه وه ده ستی به ره و ئاسمان کرده وه کردمان به زه ناو هه ره شه مان کرد، فرمی سکمان هه لپرت، ((هه مان شه مپۆ نهک سبه ی، شه مپۆ، گویت لییه کوری دارتاش یا من له گه ل دیوار قسه ده که م؟)) کورپه گه نجه که له کاتیکدا چاوی نیوه کراوه ی دووری بووه سه ر قامچی و بزماره تیژه کانی که به دیواری به رامبه ره وه هه لواسرابوو، به دیقه ته وه له حاله تی گوینگرتنی شتی بوو، له ژیر سه دای زبرو هه ره شه نامیزی ریش سووره که هه ستی به کشمه کشمی نه ییای و باوکی پیری ده کرد له وه تاغی ته که یه وه که چۆن چۆنی به کردنه وه داخستنی لیوه کانی بیه وده هه لیده دا تا قسه بکات، شه م دوو دهنگه له دلای کابرای گه نجه ل به یه ک بوون، له پرپکا هه ستی کرد که ته واوی هه و ل و ته قه لآی مرۆف جگه له مه سخه ریه که هیچی دیکه نییه، ریش سوور شانی شه وی گرت و بۆ پی شه وه رایدا ((ناهای هه پره حه واست له کویتیه؟ نه تبیست شه معونی مامت چی به ئیمه گو، پیاوه گه نجه که به زه مزومه وه گوتی: ((کریستیانو به مجۆره به دیار ناکه ویت)) چاوی بریه شه و خاچه تازه دروست کراوه ی که له نوریکی ئارام و سوور قامی سیحر غه رق بوو بوو ((نا کریست به مجۆره به دیار ناکه ویت شه هه رگیز واز له جلی جینگورپی خووی ناهینی و تاجی شاهانه له سه ر نانی، نه خه لگ نه خودا بۆ رزگار کردنی شه و نایه ن به هانا یه وه، هه ر به جلی کۆن و جینگورپیه وه ده مریت، هه تا به وه فاترین مرۆف به ته نهایی جیده هیل، ته نها و ته نها به سه ر ترۆیکی کپوکی وشک و بی به ره هه م، به خو و به تاجی له درک به سه ر سه ریه وه ده مریت. ریش سوور گه رایه وه به سه ر سامییه وه روانیه شه وه وه، نیوه ی رووخساری ده ره وشایه وه نیوه ی دیکه ی به ته واوی تاریک مابۆ وه پرسى ((چۆن ده زانی و چ که سی به تو ی گوته وه؟)) به لام کابرای گه نجه وه لآمی نه دایه وه. ئیستا که هه وا ته وا و رۆشن بووه، به سه ر ته ختی خواره وه هه لبه زیسه وه به هه لگرتنی چه کوشی و مشتی بزمار بۆ لای خاچه که که وته ری به لام ریش سووره که پیشی لی گرت و به هه نگاوی درشت خو ی گه یانده خاچه که وه هک بلایی مرۆف بی ده ستی کرد به راوه شانندی مشت و

تف کردنه خاچه که. گه پراهه ریش و سیمیل و برۆکانی له رووخساری کابرای گهنج خشی هاواری کرد. ((شهرم ناکه؟ ته و اوای بازرگانانی تامیرو کاناو کفر ناحوم بو دروست کردنی خاچ بو (جانباز) سه رییحیان کردو تو شهرم ناکه؟ ناترسی؟ وادابنی که کریست به دیار که وئو تو له کاری دروست کردنی خاچ بیننی... فهرز که (جانباز) نه مپرو له خاچ ده درئ خودی کریستیانو بی... بو وه کو ته وانی دیکه شه هاهمه تی ته و هت نییه که به یوزباشی بلینی ((من بو قاره مانانی سراپیل خاچ دروست ناکه؟)) ته و کاته شانی دارتاشی په ریشان هه واسی به چنگ گرت و گوتی: ((بو نه تگوت؟ له چ رامای)) ته و ی به دیوار داداو به قیزه و نکر دنی که وه گوتی: ((تو ترسنۆکی - هه مان ته و ی که گوتم! هه موو زینده گیت به رباده)) سپرپی سه دایی هه وای شهق کرد، ریش سوور به ره ها کردنی گهنج که... رووخساری بو لای ده رگا وه رسوړاندو گوپی خوئی راگرت، له ده ره وه دا، غه لبه غه لبی بهر پابوو بوو، خه لکیکی زور له ژنو میردان هاواریان ده کرد ((چارچی جارچی!)) ته و کاته جارچیکی دیکه سپرپی سه دا به سه ره هه موو شوینیکدا فه رمانه و ابوو))

- کوړو کچانی ئیبراهیم، ئیسحاق و یا کوب، به فه رمانی ئیمپراتۆری ده بی مه غازه و مه یغانه کانی خوستان داخه نو نه چنه مه زراوه، دایکان منالانی خوستان هه لگرن و پیره میرده کان گوچانی خوستان بگرنه ده ست و ورن! ته ی ته و که سانه ی که گوچن یا که رپن یا که شهنگن ورن تابینن چوئن چوئی ته وانه ی که ده ستی خوئیان له دژی ته ربابی ئیمه (ئیمپراتۆر) که خودا عومری درپژکات به زرده که نه وه، ئاگادار ده بنه وه، تابینن ته و یاخییه پوخله ته و جانبازه ده مریت. ریش سووره که ده رگه ی کرده وه ته و ئاپرپی بینی که هه راو زه نایان بوو ته وسا که بیده نگ بوو بوون، گوئیان راده گرت، جارچی به سه ره تاو پی که وه بینی، ئیسقانیکی بی کلاو به ملی درپژو پیی باریک و ته شی ئاسای تفیکی روو کرد، هاواری کرد ((ته ی خائین عه زاب و دۆزه خی خودات به نسیب بیته)) له حالیکدا که به توورپیه وه، ده رگه ی بوشتوکدا، کوړه گهنج که گه پراهه وه نه پرانندی ((شانازی به سیمۆنی برای ناپاک خوئی بکه)). گهنج که به په شیمانیه وه گوتی: ((خه تای ته و نییه خه تای منه)) دوای ساتی وه ستان پیداچوو گوتی: ((له بهر خاتری من بوو که دایکم له مالپی ده رکرد، له بهر خاتری من - ئیستا

ته و...)) نیوه ی ته به شی ریش سوور رهنگی میهره بانی گرت و بو ساتی وه ک بلینی له گهل کوړه گهنج که هاودلی بکات روژن هه لگه را پرسی: ((چکۆله ی خوئم، چوئن ده توانی قهرزی ته و هه موو گونا هانه بده یته وه؟)) کوړه گهنج که بو ماوه یه ک بیده نگ مایه وه، لیوه کانی جولا به لام زمانی به سترابوو، که چی له ئاخیری توانی بلینی: (براکه م یه هودا، له گهل ژیانم)) ریش سووره که راجفری، ته و کاته رووناهی له کلا روژنه و که لینی ده رگاوه هه لانه بووه ناو کارگه که وه، چاوانی درشت و ره شی گهنج که ده ره و شاهیه وه، سه دای پرپوو له ناخوئی و ترس، ریش سوور به گرتنی چه نه گه ی ته و گوتی: ((له گهل ژیانته؟ رووخسارت له من وه رمه گپه تو ئیستا بو خوئی پیاری، سه یری چاوه کانی من بکه... (به ژیانته) مه به ستت چییه؟ پیاهه گهنج که وه لامی دایه وه: ((هیچ مه به ستیم نییه))، سه ری خوئی هی نایه خواره وه و بیده نگ بوو، به لام له پرپکا گوتی: ((برام یه هودا، له من مه پرسه... مه پرسه)). یه هودا رووخساری کابرای گهنجی گرتنه میانی ده سته کانی، به رزی کرده وه بو ماوه یه کی درپژ بی ته وه ی قسه بی بکات سه یری کرد، ته و کاته به ئارامی ته و ی ره ها کرد و به ره و ده رگا چوو، له پرپکا دلی که وته خوړپه وه، هه راو زه نای ده ره وه، هه موو ده می توندتر ده بوو، خسه خشی پی ته ییه کان و جیره جیری سو له کانیان، هاواری له گهل چرینگه چرینگی ده ستبه نده برۆنزییه کان و خرخاله قه به کانی ژنان به زرده بوونه وه هه وا، ریش سوور له حالیکدا رهق و تهق له ئاستانه ی ده رگادا وه ستابوو، سه یری ئاپرپی که ی ده کرد که هه موو ساتی هه لده رژانه کوچه کانه وه، ته وان به ره و لای ته پو لکه ی نه فره ت لی کراو که مه راسیمی له خاچدانی به سه ردا ته نجام ده درا سه رده که وتن، که که وتبووه ته و به ری دیکه وه، پیوان هیچیان نه ده گوت ته وان به بنی لیوه کانیانه وه جوینیان ده داو گوپالی خوئیان له به ردرپژ ده کوتا هه ندیکیان به دزیه وه له ژیر کراسیان چه قوئیان له مشت گرتبوو، ژنان قیزه قیژیان بوو، زۆریان له چه گی خوئیان هاویشته بووه سه رشان و قژیان کردبووه ده ستیان کردبوو به چرینی سه ردولکه و پرسه، قوچی سه رده ستی ته م میگه له (شعون) خاخامی ناصیره بوو، پیره میردیکی داته کیوو، قامه ت چه میوو، خوئی داغی نه خوئی سیلی نیو تان و پوئی، به سته داریکی ئیسقانی وشک و برینگ بوو، که روچی جاویدانی ته و ی به سه ره پییه کانییه و راگرتبوو، پیشی له دارمانی خوئی

دەگرت، دوو دەستی وەك ئەسكەلتی ئەو لەگەڵ نینۆکی عەفریتی پەرەندە ئاسای و گۆچانیکی پیرۆزی پێبوو، كە نەخشی جووت ماسییکی چمکی بەسەرەوه بوو، دەیکوشی و تاویرە بەردەکانی دەکوئایەوه، هەستت دەکرد تەواوی جەستە ی باریك و لاوازی ئەو لە گۆشت و ئیسقان و موو هەمووی لە ئاگردا دەسووتین، ئەو کاتە ی كە دەمی دەکردەوه و هاواری دەکرد: ((خودای سراییل)) دوو کەلێ لەسەر بەرز دەبۆوه، لەدوای ئەوهوه بە ریزه، ریش سپیە قامەت چەمبۆه کان و ئیسقان درشته کان بەگۆچان و برۆی چرو ریشی دووفلیقانهیان، لەدوای ریش سپیە کان، خەلکی بەهێزو پاشان ژنان لەحەرەكەت دابوون، منالان ستوونی كۆتاییان پێك هێنابوو هەریەكەو بە بەردی ئەدەست و هەندی خۆیان و قۆچەقانه کانیان لەشان، ئەوان لەگەڵ یەك وەك دەریا دەهاتنە پێش و ئارام لەسەر خۆ وەلوەلەیان بوو. یەهودا! هێشتا كە پشتی بەچوارچێهە ی دەرگان دادابوو، سەیری ژنو پیاوانی دەکرد، دلێ گران بوو، لەحالیكدا خویڤ هێرشێ کردبوو مێشكییەوه كەوتە ئەندێشەوه: ((ئەوانەن... بەلێ ئەوانەن كە هاواری لەگەڵ خودا پەرچو دروست دەكەن هەمان ئەمپۆ نەك سبە ی؟!)). ژنیکی پیاوانە ی هەیکەلداری كەفەل زل كەناری لەناپۆرەكەوه گرتبوو شیت بووبوو، جەكانی لەشان دەهاتنە خوارەوه، خۆی لارکردەوه، بەردیکی هەلگرت بە هەموو هێزییهوه بۆ مائی دارتاشەكە ی راوهشاندو هاواری كرد: ((ئە ی خاچ ساز دۆزەخو نەفرەتت لیبێ)). بە یەكجار هاوارو جویڤ لەم لاوه تا ئەولای كۆلان پەری هەلکشا، كوران بەردەقانیە کانیان لەشانیان هێنایە خوارەوه، ریش سوور دەرگای بەیەك داداوا، هاواری كرد: ((خاچ ساز... خاچ ساز لە هەموو لایەكەوه بەرزبۆوه، رێژنە ی بەردان بۆلای دەرگا كەوتە بارینەوه. پیاوه گەنجەكە، لەحاله تێكدا لەبەردەم خاچدا كەوتبوو سەر ئەژنۆ چەكوشی بۆلای سەر و بۆلای خوار دەبردو ئەوئەندە بەسەختی لەبزمارەکانی دەكوتا كە دەتگوت دەیهوهیست هاوارو جویڤەکان لە میانی سەدای چەكوش گوم بکات. سینە ی دەكولا، تەلەزمی ئاگر بەبەرز ی لوتی ئەو هەلده زۆقینەوه، شیتانە چەكوشی دەوهشاندو ئارەقە لەنیو چاوانی هەلدرژایە خوارەوه ریش سوور كەوتە سەر ئەژنۆ، بازووی ئەو ی گرتو بەتوربیهوه چەكوشی لەدەستی ئەو دەرھینا ئەوكاتە لەقەییکی وای لەخاچەكەداو كەوتە سەرزەوییهوه.

- نەكا بتهوی ئەوهببە ی؟
- بەلێ
- شەرمە زاریش نیت؟
- نە
- لێ ناگەریم، ئەوخاچە وردوخاش دەكەم

سەیریکی دەوربەری كرد، بۆ دۆزینەوه ی تیشە یی كەوتە گەران و سوورانهوه، كورپە گەنجەكە لەسەرەخۆ بە پارانهوهوه گوتی: ((یەهودا... یەهودا بڕام سەرەری لەمن مەگره))، لەپریكا دەنگی قوون و تارێك هەلگەراو دەستنیشان نەدەگرا، ریش سوور نیگەران هەلگەراو لەسەر خۆ پرسى: ((كام رینگا؟)) و لەحالیكدا بە پەریشانی دەپروانیە كورپە گەنجەكە لەچاوه رەوانیدا مایهوه، رووناک ی ئیستاکە راستەوخۆ لە جەستەو هەیکەلی وردیلە ی دارتاشەكە ی دەداو لێوه کانی پێچیان خواردبوو بەیەكەوه دوورابوون، وەك بلی ی هەلیدەدا پێش لە هاواریکی گەوره بگرێ، ریش سوور بە رەنگ پەریوی ئەوی بینى، دلێ دژ بە مرۆقاییەتی ئەو كەوتە بەزەبییهوه... دلۆپ دلۆپ لەحاله تی تاوانهوه دابوو، گۆناکانی هەموو رۆژی قوولتر دەبوون، دواجار كە ئەوی بینى بوو، چەند وەخت تێپەری بوو؟ تەنها چەند رۆژی، چوو بوو دى تا سەركیشى لەگەڵ (گنسات) بکات، كاری ئاسنگەری ئەو وای دەخواست بەچەكوش لیدان لە ئاسن، شیوهییکی بداتی و ئەسپەکان نال بکات و كوئینگ و پاچ و داس دروست بکات، بەلام بەپەلە گەرابۆوه (ناصره)، چونكە پەيامی پێگەیشتبوو كە دەیانەوی (جانباز) لە خاچ بدەن، بەیری هاتەوه كە چۆن هاواری كۆنینه ی خۆی جێهێشتوو، ئیستا سەیركە كەوتۆتە چ رۆژیكەوه، چاوه کانی چۆن هەلەساوه و لاجانگەکانی چۆن هەلته کیوه! ئەو هەموو تفت و تالی دەورە ی دەمی چی بوو؟ پرسى: ((چیت بەسەر هاتوو؟ بۆ دلۆپ دلۆپ دەتارێتەوه؟ چ كەسى ئازارت دەدات. كابرای گەنج بەبێ تاقەتی پێكەنی، دەیهویست وەلامی بداتەوه كە ئەوه مایه ی ئازاری

خودایه، به لآم خوئی به دوورگرت، شهوه هاواری به رزی دهروونی بوو نهیده یویست له لیه کانیدا رابکات وه لآمی دایه وه (له حالته تی کیشمه کیش دام)

- له گهل کی؟

- نازانم... له حالته تی کیشمه کیش دام

ریش سووره که چاوی دووریه وه چاوی گه نجه که و پرسیار پیچی کرد لیسی پارایه وه وه هره شهی لیکرد، به لآم چاوانی ره شو بی تۆقره و ترساوی وه لآمیان نه دایه وه. له پریکا سهری یه هودا که وته سووران، له کاتیکا که به سهر شه و دوو چاوه ره شه وه لاریو بۆوه، وای هاته بهر چاوه که دره ختی پرشکۆفه و ئاویکی شین و ئاپۆره یی له خه لک ده بینی، له دهروونه وه له قولایی ره شینه ی شه فافی چاوه، شه پهری دره خته پر شکۆفه کان و ئاوه ئادهم خاچیکی سه سو و گه وره یه سهرتاسه ری گلینه ی داپۆشی. یه هودا به چاوی له کاپیلک ده پره ریوه وه، له جیوه پهری ده یوست بکه ویتته قسه وه پرسی: ((نه کا تۆ... تۆ)) به لآم لیوه کانی به ستابوو، ده یویست پیاهه گه نجه که له باوه ش گری و ماچی کات، به لآم بازووه کانی له هه وادا کراوه یه له پریکا وه ک دار وشک هه لگه را، شه کاته که گه نجه که شه ی به بازووی کراوه موی وه ک شیش زیک بوو چاوی له قه پیلک ده پره رییه ی بینی هاواریکی کرد، کابوسیکی ترسناک به زیندانی زهینیدا ده پهری - گروپی کورته بالاگان به ئامیری تایهت به له خاچ دان و هاواری کوران: (تاقیبی بکه ن). ئیستاش. سوور ریشی سه رۆکی گروپی ناسی: یه هودا... یه هودای ئاسنگه ر که رابه ری گروپ بوو، وه حشیانه که وته قاقاوه لیوه کانی ریش سووره که ته له ی کرد ((نه کا تۆ... تۆ؟))

- من... کی

ئیدی وه لآمی نه دایه وه له حالیکدا سیملی خوئی ده جوویه وه، چاوی بریووه شه وه وه، نیوه ی رووخساری، سه ره له نوئی کراوه و رۆشن بوو نیوه که ی دیکه ی تاریکی بوو، له زهینیدا شه ئاسه وارو نیشانه یه ی که شه گه نجه له کاتی له دایک بووندا وه هتا بهر له وه ش گرتبوویه خوئی، که وته ورچه ورچه وه، شه وه له جهره یانی خوازیاری میری له و

کاته ی که داخوازیکه رانی میری کۆبوونه وه، گۆچانی یووسف تاکه داربوو که شکۆفه ی کرد، هه ره له بهر شه مه بوو خاخام میری ی پاکیزه ی که وه قفی خودا بوو کرد بووه دیاری شه وه وه، شه وه له دابه زینی بروسکه یی که ده ستگی رانی له رۆژی بوکی نییه وه بهر له ویسالی ئیفلیج کرد، شه وه له گریه ستی تۆوی کورپی له ره جمی بووکدا، پاش بۆن کردنی جیوه ی سپی، شه وه له جهره یانی پیش له دایک بوون، زاوی له خه ودا بینی که ده رگای ئاسمان کرایه وه وه فریشته کان وه ک چۆن مه له کانی سه رانی مائی قیزه ونی شه وه هاتنه خواره وه، هیلانه یان چی کردو که وته چرین، هه ندی له فریشته کان خوئیان په رده دار کرد، هه ندی کیان چوونه ناو مال و ئاگریان هه لگی راندر ئاویان گه رم کرد، تا مناله موژده به خشه که بشۆن، هه ندی کی تریش بو ژنه زاوه که ئاشیان به سه رنا، ریش سوور له سه رخۆ بوئی دوودلی و نزیک که وته وه وه به سه ر پیاهه جه وان که لار بۆوه، ئیستا دهنگی پر له تاسوق و ته مه ناو ترس بوو، دیسانه وه پرسی (نه کا که تۆ: تۆ؟) به لآم دیسان زاتی نه کرد که پرسیاره که ی خوئی ته واو بکات.

گه نجه که له ترسا له رزی و به گریه وه گوتی: (من؟ مه گه ر نایینی که ناتوانم قسه بکه من شه هامه تی چوونه کلیسام نییه، له بینینی مرۆژ را ده که م، له به بی شه رمی سه ری پیچی فه رمووده کانی خوا ده که م، رۆزانی شه مه کار ده که م)، شه کاته خاچه که ی هه لگرت و پیی له سه ر پیی داناو چه کوشی گرته ده ست و (مه گه ر نایینی خاچ دروست ده که م و پیایا ده کیشم)، ریش سوور شله ژا، به لآم قسه یه کی نه کرد، ده رگای کرده وه شه پۆلی له دیهاتی هه لچووه کان له کۆتاییه که چه دا به دیار که وتن، پیژی نه پرچ په رتیشانه کان و پیرمی رده ره نجوره کان و گۆجه کان و کویره جوزامیه کان بوون، شه وان به هه ناسه برکیوه بو سه ره وه هه لده کشان و خوئیان ده کی شایه لای ته پۆلکه ی له خاچدان، سه عاتی موژده به خش داده هات، سوور ریش له گهل خوئی که وته شه ندی شه وه (ئیستا کاتی شه وه یه که ئیره جیبه یلم و خۆم بگه یه نه ئاپۆره که ئیستا کاتی شه وه یه هه موومان به یه که وه تاو بده یین و جانباز قوتار بکه یین شه کاته ئاشکرا ده بی که ئاخۆ شه رزگار که ره یان...)) به لآم دوودل بوو له پریکا شنه یی کی فینک له به رزایی سه ری وه گوزه ری کرد، که وته شه ندی شه وه ((نا شه پیاهه که بریاره شه مرۆ له خاچ بدری، کریستیانیوی نییه که قهومی سراپیل چهن دین سه ده یه چاویان بریوه ته ری

ئهوهوه، سبهی سبهی سبهی! خودای ئیبراهیم، چه ندین سالد که ئه و سپیده به سهر سهری ئیمه داده کوتی، باشه، به لام که ی؟ ئاخر ئیمه مرۆقین و تاقه تی چاوه پروانی زیاترمان نییه.

ریش سووره که تووره بوو، له حالیکدا که سهیریکی غه زه بدارای کرده پیاوه گه نجه که که له کاری بزمار ریژکردنی خاچ بوو، له له زینی ناو گیانی له خوی پرسی ((نه کا خاچسازه هه مان کریستیانو بی؟

ئیمه سه ره ده ره له کاری خوا ده رناکهین، ئایا ده بی هه مان کریستیانو بی؟))

له پشت سهری پیره ژنو گوچه کان و سه ربازانی گه شتی رومی به سوپه رو خوده و رمی برۆزی به دیار که وتن ئه وان خوین ساردو له سه رخۆ بوون، شوانی میگه لی مرۆیی بوون به بیزاری و قیزه وه نی سهیری یه هووده کانیان ده کرد، ریش سووره که خوینی هاتبووه کولینه وه، وه حشیانه ده پروانیه ئه وان هه وه، گه رایه وه لای کا برای گه نجه، هه زی ده کرد سهر له بهر سهری نه نی، ته واوی که مته رخه مییه که له گه رده نی ئه و دابوو، له حالیکدا که مشتی خوی داپلۆست هاواری کرد:

(من ده پۆم و تو، تو ی دروست که ری خاچ هه ر قۆرریه که ده یکه ی بیکه! تو ترسنۆکی تو خاتینی، زیاتر له میشله یه کی قیزه وه ن نیت دروست وه کو برا جارچییه که ت، به لام خودا ئاگر به سه رتۆ داده بارینی، وه ک چۆن نازیلی سهر باوکتی کرد، ده تکا به زوخال، ئه وه له منی وه رگه ..

به شتی سییه م

کا برای گه نجه به ته نها له گه ل خویدا مایه وه، پشتی به خاچدا و ئاره قه ی هه نیه ی خوی سپیه وه، هه ناسه ی له بهر برابوو، سه ره له نه ده گه را، بۆ یه ک سات دونیای ده وری سهری سوورا و پاشان ئارامی گرت، دایکی ئاگری گه ش ده کرده وه، تا زوو نانی سپیدان ئاماده بکات و وه کو ئه وان ی دیکه بۆ بینینی مه راسیمی له خاچدان، خوی بگه یه نیت ته شوینه که، هاوسپیکانی پیشتری چوو بوون، میرده که ی دهینا لاند، هه ولیده دا زمانی بچولینی، به لام ته نها قورگی گیانی تیدابوو، جگه له چه ند ده نگیکی وشک هیچی دیکه ی لی نه ده هاته ده ره وه، دیسانه وه سهر له نو ی شه قامه کان خالی بوو بوون، به لام له کاتی کا گه نجه که به چاوانی داخراوه وه پشتی به خاچ دابوو، جگه له سه دای دلی هیچی دیکه ی نه ده بیست، جگه له خوریه ی دلی بیری له هیج شتی نه ده کرده وه، له پرپیکا ئازاریک چنگی له گیانی گیر کرد، جاریکی دی له قولایی سه ریه وه هه سستی به چه نگاله نادیاره کانی خه رته ل کرد، به چه وه گوتی: (دووباره هاتوه، دووباره هاتوه و که وته له رزه وه،) هه سستی کرد چه نگاله کان زیتر ده چنه خواره وه، که لله ی سه ربان شه ق ده کردو ده گه یشتنه ناو میشکی، ددانه کانی کلیل دا، نه وه کا هاوار بکات، نه یده ویست دیسانه وه، دایکی هه راسان بکات و بکه ویت ته دادو بیداده وه، سهری به توندی له ناو له بی دا چه پس کرد، وه ک بلتی ده ترسا رابکات. له کاتی کا ده لرزی، به ژیر لیویه وه گوتی: (دووباره هاتوته وه، دووباره هاتوته وه)

بۆيەكەمىن جار بوو كە لەگەڵ ريش سپىه كاندا لە كليسا دانىشتىبوو بە ئارەقە
 ھەلپشتن و ئاخ ھەلكيشانەو قسەكانى خودايان راڤە دەكرد، ئەو گويى رادەگرت،
 ھەستى بە نەوازشى نورىكى مېھربان دەكرد بەسەر سەريەو، چەند خۆش بوو
 دانىشت بەسەر بالى بەفرو گەيشتن بە ئاسمانى ھەفتەم ! لەبەر خۆيەو گوتىبوو
 كە ئېرە دەبى بەھەشت بى! شەكرە خەندەينكى قول و بى كۆتا لەدەمى نيوەكراو و ژيەر
 پيلوھەكانى بنەوھى ھەلبەزەى كرددو گول خەندەبى بە تاسوقىكى زۆرەو تەواوى
 تەبەشى ئەوى نوقمى ماچ كردد، پيرەمپردەكان ئەو بزە راز دارو مرۆ خۆرەيان بينى و
 گومانىان كردبوو كە دەبىت خودا ئەو كورپزگەيەى بەچەنگالى خۆى رفاوندوو بو
 بالاي ھەلكيشاوە.

سالان رابردن، جەوانكىلە ھەرچەند لە چاوەروانيدا روونىشتىبوو، ئەو نەوازشە
 مېھربانە نەھاتىبوو سەروسۆراغيەو، ئەو كاتە رۆژيكيان لە كاتى جەژنى - پسح -
 دا لە ژيەر ھەواى شكۆمەندى بەھاريدا چووبوو (كانا) كە زادگاي دايكى بوو، تا بە
 دواى ھاوسەرى خۆى بگەپى، دايكى ناچارى ئەو كارەى كردبوو، دەويست بووكى
 كورپى خۆى بينى، بيست سال دەبوو، موى درشت و بەگلوازە گۇناكانى داپۆشتىبوو
 خويىنى وا بە توورەبى لە ناو دەمارەكانيدا دەجۆشا، كە ئىدى نەيدەتوانى شەوانە
 بخەوى، دايكە بە ھەلى زانى و سوودى لەو قەيرانەى گەنجىتى ئەو وەرگرت و بە پيلە
 كردنەو داواى لى كردبوو بچىتە كانا ھاوسەرى بو خۆى ھەلبژيى، ئىستا ئەو لەوى
 وەستاو و گولئىكى سوورى لە دەستەو كەوتبوو ھەيرانى ئەو كچانەى كە لە ژيەر
 سپىندارە تازەو بالابەرزو تازە گەلا دەركردووكان دا سەمايان دەكرد، لەحالىكدا
 دەيروانىنى و سووك و سەنگىنى دەكردن، ھەموانى دەويست بەلام شەھامەتى
 ھەلبژاردنى نەبوو، لەپرىكا گويى لە دەنگى قاقايى بوو لە پشتى سەريەو: كانىكى
 فينك بوو، لە قولايى زەويدا دەجۆشاو سەر ھەلدەگەرا، گەراپەو. مەجدەليە، تەنھا
 كچى خاخامى مامى، بەخۆ بە سۆلە قەرزىهەكان و پرچى پەريشان و كەل وپەلى تەواوو
 دەستبەندو گوارە بەرەو لاي ئەو دادەبەزى، زەينى گەنجەكە كەوتە تەكانىكى
 سەختەو، ھاوارى كرد (ئەمە ھەمان ئەو كەسەيە كە دەمەويت) دەستەكانى بو
 پيشەو بەرد تا گولەكەى پيشكەش بكات، بەلام دوو بال بەسەر سەريەو قولايان

خواردوو به توورده بیکی شیتانه ویککه وتن و تیکچرژان، کهوتته ههراوزه ناو بهسهه
دهمدا بهریووه سههزه مینو کهفی له دهم هاته دهرهوه، دایکی بیچاره، له حالیکه له
شهردان خوئی ده پیچییهوه، چهفیه کهی خوئی کرده سههریهوه و گرتیه ناو بازووه کانی و
ئهوئی ی جی هیشت،

هه له زه مانهوه بهدوا هه موو شتیکی له دهست چوو بوو، به دریتایی تهوای مانگی
که له مه زادا پیاسه ی ده کرد، یا به دریتایی خهوتن له بیدهنگی شهو دا، زیاتر له
کاتی به هاردا شه کاته که تهوای دنیا غهرقی عهترو شکوفه ده بوو، شه هیرشه
دههاته سو راغیهوه چهنگی له هه هه ولتیک که بوخوشحالی و چهشتنی سادهترین
لهزهتی مرئی بوو وه که خواردن، خهوتن، موعاشهههتی دوستان و پیکه نین، له ریگه ی
رووبه رووبونهوه له گه ل کچان وه بیر کهوتنهوه ی شه شق، شهوه ده چه ننگال بی چه ندوو چوون
له گیانی گیرده بوون و هه وه سه کانی شهویان له ناو ده برد.

به لام هیچکات چه ننگاله کان وه کو سپیده ی شه مرۆکه بهم جوژه نازایه تیهوه
دانه به زیبونه گیانی شهوه، له ژیر میزی کاردا خوئی کو ده کردهوه و سههری له ناو
یه خه ی خوئی هه شاردا بوو زه مانیکی دریت لهم حالته دا مایهوه.

دونیای له پیش چاو تیرو تار هه لنگه را، شتیکی جگه له هه مهه مه ی دهر وونی و
ویککه وتنی توورده بی باله کان بهسهه سههریهوه هیچی دیکه ی نه ده بیست — کهم کهم،
یه که یه — هیدی هیدی چه ننگاله کان له گه ران و سووران کهوتن و لیکبونهوه و ره هایان
کرد، یه کهم جار میشکی پاشان ئیسقان و دهست و له دوایشدا پیستی سههری له پرپیکا
نارامییکی قوول و ماندوو بوونیکی له راده بهه دهی ههست پیکرد، به هاتنه دهرهوه
له ژیر میزه کهوه، دهستی لهسهه سههری خوئی دانا، به پهله بو پشکینینی که لله ی خوئی
شه نگوسته کانی خوئی برده ناو قژییهوه..

وادپاری ده دا که سههری کون کون بووه، به لام شه نگوسته پشکنه ره کانی یه که برین چیه
نه یاندو زیهوه، ناسوده خاتر بوو، به لام لهو کاته ی که دهستی دهره ی ناو له رونا کایی دا
سههری کرد، له رزه کهوتته شه ندامه کانیسهوه، خوین له نووکی په نجه کانیسهوه ده چکا، به بنی
لیوهیهوه گوتی: (خودا تو ریسه، هه لپژانی خوین دهستی پیکرد) و چاوه کانی بو بالا بهرز

کردهوه و سههبری گرت (که سی له سههروه نه بوو، به لام بوئی پیکه ری جانه وه ریکی
وه حشی بهر لوت کهوت، به هه راسانیهوه کهوتته شه ندیشهوه: ((شه و دیسان هاتوتهوه
... له دهر ویهرو ژیرهوه ی قاچ و سههسهری منه وه یه)) سههری خوئی لار کردهوه و له
چاوه روه اندا مایهوه، ههوا خفه و بی جوولنه بوو، رووشنایی به وه دهر کهوتنیکی پاک و
بی گهزین بهسهه دهر و دیواری رووبهرو بنمیچی به کا سواخدارو — یاری ده کرد. له بهر
خوئییهوه گوتی: ده مم ده که مهوه، وشه یه که ناخه مه سهه زمام، له وانیه بهزه یی پیما
بیته ره هام کات.. به لام بهو شه رزهوه وه لیوه کانی لیک بووه و قسه ی کرد، دهنگی تژی
له خه م بوو، (بو خوینم هه لده مژی؟ بو توورده ی؟ تاکه ی دهتهوی به دوامه وه بیت؟)
دیسانهوه له قسه کردن وهستا، به ده می کراوه و قژی زیک بوو چاوانی پر له شه کهوه
گوئی خوئی قولاغ کرد، سهه رته شتی نه بوو، ههوا بی جوولنه و نارام بوو، پاشان له
پرپیکا که سی لهو لایهوه قسه ی له گه ل شه ده کرد، گوئییه کانی هه لختست و .. گوئی لی
بوو سههری به توندی یه که له دوا ی یه که راده ته کاند وه که بلئی ده یگوت نا... نا.. نا له
پرپیکا شهویش ده می کردهوه، ئیدی دهنگی نه ده له رزی (ناتوانم من نه خوینده وارم،
بیکاری ترسنوک، خواردن چاک و شه راب و خه ندهم هه ز لییه، ده مهوی زه ماوه ند
بکه م منال و نهوه بجه مه ناراه، به حالی خویم ره هام که!)

دوباره بیدهنگ مایهوه گوئی هه لختست

— شهوه چی ده لی؟ ناتوانم بییستم.

له پرپیکا ناچار بوو دهستی بخته سهه گوئیچکه کانی تا بهم جوژه دهنگی کابرا
وه حشییه که بهسهه سههریهوه رونتر بییستی، له حالیکه تهوای رووخساری تیکچرژا
بووه ناویه کهوه هه ناسه ی له سینه چه پس کرد بوو، بیستی و وه لامی دایهوه (به لی..
به لی ده ترسم .. تو دهتهوی من راپه روم و ژیریان پی بدهم. مه گه وانیه؟ به لام چی
بلیم.. چونی بلیم؟ ناتوانم .. وتم من بی سهوادم .. چیت گوت؟ مه له کوتی ناسمان؟ له
مه له کوتی ناسماندا؟ ته قه ی سهه رم دی؟ هه زم له زهوییه.

دهمهوی ژن بهینم، وا پیت ده لیم مه جده لیه م دهوی هر چه نده به دکاره، خه تای منه که به دکاره، خه تای منه، من نه جاتی ده دم ته نها شه! نه زه مین نه مه له کوتی شه دونه یاه، دمهوی مه جده لیه رزگار بکم شه بو من به سه!..)

دهستی کرده سایه بانی چاوی، رونا کبیتی گونجاو که له کلاور ژنه ی بانه وه ددره وشایه ژوره وه، چاوانی راده ماو چاوی له بنمیچ دوری بوو چاوه روانی ده کرد، به حه پس کردنی هه ناسه ی گوئی خوئی قولاغ ده کرد، هه رچه ند زیاتری ده بیست رووخساری به ره زامه ندی و له هه مان کاتدا به هه رماسی بروسکی ده هاویشته، لیوه قه به و تفته کانی له بی هه ستیدا زه قه ی بوو.

له پرپیکا که وته قاقاوه، به ژیر لیوه یه وه گوتی: (به لئی.. به لئی ته واو تیده گه ی، تاره زووی شه کاره مه، دمهوی له من بیزار بیت و بچی ه سؤراخی که سیکی دیکه وه، دمهوی رزگارم بی له تو!) له حالیکدا که زاتی به به رز قسه کردنی هاتبووه به ر به رده وام بوو: به لئی.. به لئی، مه به ستم ته واوی ژیانم ته رخان بکم بو دروست کردنی خاچ تا شه کریسته موژده هیته ی هه لیانده بیژیری له سیداره بدرین. به شه دای شه و شان وه قامچی به زمار نیشانه کانی له قولاب کرده وه له دوری که مری به ستا، سهیری کلاور ژنه ی کرد، عاقیبه ت خوره تاو سه هه لگه رابوو، ناسمان وه کو پولا سه خت و شین بوو، ده بویه په له بکات، مه راسیمی له خاچدان له کاتی نیوه رۆ له ژیر تووره یی ته واوی خوره تاو ده نجام ددرا.

که وته سه هه ژنۆ، شانی خوئی خسته ژیر خاچه که وه ده سته کانی توند پیوه نووساند، یه کی له شه ژنۆ کانی به رز کرده وه بالانسه که ی به رقه رار کردو به ملاو به ملا داهاتو به ره و دهرگا هه نگاهی نا، وای هاته به رچاو که خاچه که به شیوه یه که که باوه ر ناکری و سه نگینه و ناکری به رز بگریته وه، له حالیکدا هه ناسه برکی بوو بوو. دوو جار شه قاوی هه لنا، شه قاوی سیهم و ئیدی گه یشته دهرگا، به لام له پرپیکا شه ژنۆ کانی شل بوو، سه ری سووراو له نه نجامدا له ناستانه ی دهرگادا که وته سه زه وی و خاچه که که وته سه ری هه وه.

سه دای شه و دنگه له ماله بچکوله که دا پیچی خوارده وه، دادو هاواریکی ژنانه له ژوره وه بیسترا، دهرگا کرایه وه، دایکی به دیار که وت، ژنکی بالانه رز بوو به خو به چاوانی ره شو درشتی و پیستی گه نم رهنگی، هه وه لاین قوناسی گه نجیتی به جیه یشتبوو پیی نابوو دونه یای پر شه هه دو شه رهنگی خه زانه وه، چه ند چین و لۆچیکی شین له ژیر چاوی ره شمالیان هه لدا بوو، ده می وه کو ده می کوره که مو حکم بوو، به لام چه ناگی به هیزتروو پر له تاسووق تر بوو، چه فیه ییکی وه نه وشه یی که تان رهنگی به سه ری هه وه بوو، دوو گواهی نو قه ریی پان که ته نها زیرو زیوی شه بوو به گوچی که کانی هه بوو.

له گه ل دهرگا بوونه وه، باوکی پیر له پشت دایکی هه وه ده بینرا، به سه ر دۆشه گه وه رونیشینرابوو، تا که مری روت بوو، پیستی بی هیزی زه ردو که مریه نگ بوو چاوه کانی بریقه دارو بی حه ره که ت بوون، ژنه تازه خو راکی پی دابوو، هیشتا که ش خو اردنه که ی که بریتی بوو له نان و زه یتون و پیاز به کوله مری ده جووی، موی سپی و تیکتالۆزای سینهی شه لال به ئاوی ده م و پارچه نانه کان بوو، له که نار نوینی خه وه وه، گوچانی یکی پیروژ بوو که وا موقه ددر بوو تا رۆژی ناوانیشی هه ر شکوفه بکات. نیستاکه ش وشک و په ژمورده بوو بوو، شه کاته که دایک هاته ژوره وه و کوره که ی خوئی دیت له ژیر خاچدا که وتوته په له قازده وه، بی شه وه ی بو هه لساندنه وه ی شه کاری بکات، به چنگی رووخساری خوئی ریه وه، له ده ست بیهوشی یه که له دوی یه کی شه وو پیاسه کانی شه، له نیو مه زراو خه لوه تگا و برسیه تی چه شتنی شه وو رۆژی و به سه عات دانیشتن و چاو له هه وا برین - وه ره س بوو بوو، له ده ست شه شه و گهرده خه و ناویه وه که ژیان خالی بوو له سه ره که وتن که وتبووه فه لاکه ته وه، به لام شه رۆژه که راسپارده ی خاچیکیان ده کرد هه شه کاتانه بوو که به گیان و بدل کاری ده کرد. شه وو رۆژه به شیوه یه که له کاردا بوو، که سه رو پیی خوئی نه ده ناسیه وه، ئیدی نه ده چوه که لیساره. بوچوونه (کانا) و یا به شداری کردن له جه ژن و شادی پیی له سه ر پی دانده نا، به دریشایی مانگیکی ته واو شه فسون ده بوو، دایکی به دبه ختی دادو هاوارو هورینه ی شه وی ده بیست، وه ک بلئی له گه ل هه رماس له روو به روو نه وه دابوو. چه ندین جار خوئی هاویشته بووه سه ر پیی برای هاوسه ره که ی، که خاخمی پیر بوو له جنگری دا وه ستابوو. شه نه خو شانه ی که له وسه ری دونه یه

دەیانھینا بۆلای ئەو چاکی دەکردنەو، هەمان رۆژی پێشوو کەوتبوو سەر پێیەکانیەو بەشکو مەندییەو پێی گوتبوو: (تۆ بێگانەکان چاک دەکەیتەو، بەلام ناتەوئ شەفای کورم بەدە . خاخام سەری هەلئەکاندبوو گوتبوی (میسرئ ئەو هەرماس نییە کە نازاری کورەکەت دەدات، نا هەرماس نییە، خودایە. لەم حالەتەدا بلی چی بکەم؟

دایکی بەلەنگاز پرسى (هیچ رینگه چارهیهك نیه؟)

- گوتم کاری خودایە نا هیچ رینگهیهك نیه

- بۆ خودا نازاری دەدا

جنگری پیر ئاهیکی هەلئیشا، بەلام وەلامی نەدایەو

دایکە دووبارە پرسى بۆ خودا نازاری دەدا؟ خاخامی پیر لە کۆتاییدا وەلامی دایەو (چوونکە خۆشی دەوئ)

میسرئ بە هەراسانییەو سەیری ئەوی کرد، دەمی کردەو تا دووبارە پرسى بکات. بەلام خاخام بەو قسەییە کە کردی (مەپرسە، یاسای خودا وایە) لێوکانی ئەوی داخست، لە حالئیکدا کە برۆکانی وەبەریەك دەنایەو فەرمانی رۆیشتنی بەودا.

سالائیک بوو کە ئەم نەخۆشییە بەردەوام بوو، میسرئ سەرەرای بە دایکبوونی، ئەن ئاخیری وەگیان هاتبوو، ئیستاش کە کورەکە دەبینی بە هەنیە نوقمی خۆینەو تەکان ناخوات، تەنھا ئاهیکی بەر جگەری هەلئیشا، بەلام نەك بۆ کورەکە بەلکو بە خاتری سەرنویشتی خۆی، ژیان لەگەل ئەودا ناسازگار بوو، لە لایەن میسردو کورەکە بەختی نەبوو بەر لەوێ بیی بە بووک بیووە بیو، بئ ئەوێ بیی تە خاوەن منالی بیو بە دایک، لەگەل ئەوێش رۆژ بە رۆژ بە زیادبوونی موی سپی پیرتر دەبوو، هیچ کاتئ تامی جھیللی هەست پئ نەکردبوو، عاقیبەت کاتئ چاوەکانی وشکی کردبوو، تەواری ئەو ئەشکە کە خودا بە نەسیبی ئەوی کردبوو، هەلئیرشتبوو بە چاوانی وشکەو سەیری کورم میسردەکەو سەیری مەزرای سەوزی عەتراوی درەختە

پر شکۆفەکانی دەکرد، لە چاوەکانیدا دەچوونە خوارەو، لە تەواری ئەو ماوەیەدا نەبو میردەکە نەبو کورەکە بەلکو بۆ ژبانی لە دەست چووی خۆی دەگرا.

جوانمەردە کە هەلسایەو سەری خۆینەکە بە گۆشە چاکەتەکە پاك دەکردەو، گەپایەو، دایکە بینی بە زەوقەو سەیری ئەو دەکات و توورە بوو، ئەو نیگایە دەناسیەو کە مایە لیبووردن نەبوو لەو، ئەو لێو بەسەریە کدا قەمساوێ کە ناگەواری چەشتو، حەوسەلە پەریە سەر، ئەویش لەو مالدەدا بیزار بوو، لەگەل ئەو ئیفلیجە پەکەوتوو، ئەو دایکە هەرگیز هیور نەدەبوو توو تەشەرە رۆژانە، بخۆ، کاربکە، ژن بەینە، بخۆ، کاربکە، ژن بەینە، دایکی لێو بەسەریە ک دارساوێکانی خۆی کردەو، بەشیوێیکی سەرکۆنە ئامیز گوتی: (کریست ئەمرۆ بەم بەیانە زوو شەرت لەگەل کئ کردوو؟

کورە لێوکانی خۆی گەستەو تا نەوێ کە قسەییکی توندی لە دەم بیی تە دەرهو دەرگای کردەو، خۆرەتاو هاتە ژوورەو بایەکی سوتینەرو پر گەرد هەروا تووزی دەشتیش، بئ ئەوێ قسەیی بکات خۆین و ئارەقە هەنیە پاك کردەو جارێکی دیکەش خاچەکە هەلگرت و نایە سەرشانیەو.

دایکە دەستی کیشا بە ناو پرچی پەرشەو بووی خۆیەو نایە ژیر سەریەو، هەنگاویکی بۆ لای کورەکە هەلگرت: هەر کە لە رۆشنایی دا ئەو بە روونی بینی لەسەر سامییان کەوتە لە رزینە، رووخساری بەبئ پچران دەگۆرا؟ وەکو ئاو چەند سافو روون بوو هەر رۆژە کە ئەو دەبینی بۆ یەکەمین جار نوریکی غەیبی بەسەر نیو چەوان و دەم و چاوەکانی دەدزیو، بزهیتک جار جارە شادوو جارە جارەش پر لە نازار، لێوکانی ئەو باق و بریقە کە بەسەر هەنیەو چەناگەو گەردنیەو نیلە دەداو هەلئەچوو ئەوێ دەخوارد، ئەمرۆ چەند مەشخەلئیکی رەشی گەورە لە چاوەکانیدا بروسکە دەدا، بە هەراسانییەو، بۆ ساتئ خواستی لئیی پیرسی (تۆ کئیی؟) بەلام خودداری کرد، بەلێو لەرزەو گوتی: (کورەکەم!)! بەبئ دەنگی مایەو، چاوەروان بوو تا ببینی کە ئایا ئەو مرۆقە بەرستی کورپەتی؟ ئایا تیچاوی لەو دەکات؟ قسە دەکات؟ نەگەپایەو، بە هەناسە هەلئیشانیکی قوول خاچەکە لەسەر پشتی خۆی جئ کردەو بە هەنگاوی چەسپاو لەمال چوو دەرهو. دایکە کە پشتی

به چوارچیوهی ده‌رگا دابوو، به ئارامی سهیری نه‌وی ده‌کرد، به هه‌ما شیوه که‌به‌سه‌ر گرده‌که هه‌لده‌گه‌را پیی له به‌ردیکه‌وه به‌سه‌ر به‌ردیکی دیکه‌وه ده‌نا، ته‌نها خودا ده‌یزانی که نه‌و قودره‌ته‌ی له‌کوی هینابوو، پشتی نه‌و خاچ نه‌بوو، به‌لگو دووبال بوو هه‌لیانده‌فراند دایکه به په‌ریشانیه‌وه به‌ژیر لیوه‌کانیه‌وه گوتی: (ته‌ی په‌روه‌رگار نه‌و کییه؟ ته‌و کییه.. ته‌و کوره کییه؟ به باوکی ناچی، به هیچ که‌سی ناچی، هه‌موو رۆژی ده‌گۆرێ، یه‌ک نه‌فه‌ر نییه، چه‌ند نه‌فه‌ریکه، ئاخ رسته‌ی فیکرم له به‌ریه‌ک داپچراه.

دوای نیوه‌رۆی هینایه‌وه یاد، که له هه‌وشه‌ی بچووکێ مالد له نزیك بیری ئاو شیری پیده‌دا، هاوین بوو، به‌سه‌ر بالایی سه‌ریه‌وه تری داری می‌پیان لار کردبووه، له حالیکه ساواکه مه‌مکی هه‌لده‌مژی چوو هه‌وینکی سه‌نگینه‌وه، نه‌ه‌نده‌ی نه‌برد که هه‌وینکی بی دیمای بیی، وای هاته به‌رچاو له ئاسماندا به خۆی و ته‌ستیره‌ک به ده‌ستیه‌وه، ته‌ستیره‌ی هه‌روه‌ک چرا هات و زه‌وی رووناک کرده‌وه، جاده‌ییکی به پیچ و په‌نای زۆره‌وه‌ش هه‌بوو، که له تاریکیدا وه‌ک کلپه‌ی هه‌وره تریشه‌یه‌ک ده‌ده‌وشایه‌وه، جاده بو لای ته‌و هه‌لخزی و له که‌ناری قاچه‌کانی نه‌ودا کۆتایی هات، له حالیکه که به په‌ریشانیه‌وه، ده‌پروانیی، له‌خۆی ده‌پرسی ده‌بی ده‌ستپیکردنی ته‌و جاده‌یه له کوی ده‌ست پی بکا؟ بو له که‌ناری پیکانی نه‌ودا کۆتایی هات؟ چاره‌کانی له زه‌مین کرده‌وه، وه‌ی له‌و عه‌جه‌به، ته‌ستیره به‌سه‌ر بالایی سه‌ریه‌وه وه‌ستابوو سی ته‌ن ته‌سپ سوار له کۆتایی جاده‌وه نوقره‌فامه‌که‌دا به دیارکه‌وتن، سی تاجی زی‌پینیان به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه ده‌ده‌وشایه‌وه، ساتیک وه‌ستان سه‌یری ئاسمانیان کرد، وه‌ستانی ته‌ستیره‌یان بیی، ته‌و کاته ته‌سپه‌کانی خۆیان دا به‌ر قامچی و به‌تاودانه‌وه هاتن بۆلای ته‌وه‌وه، دایکه ئیستا ده‌یتوانی به‌روون و ئاشکرای رووخساریان بیی، نه‌فه‌ره‌که‌ی ناوه‌ندی وه‌کو گلێکی سپی وابوو، گه‌نجیکی جوان و خودان پرچیکی جوان بوو، گۆناکانی هیشتاکه به مووی نه‌رم داپۆشراوو، له لای راسته‌وه ته‌و جه‌وانه‌رده‌و زه‌رد رهنگه به‌خۆ به‌ریشی زیک و ره‌ش و چاوانی کراوه وه‌ستابوو. ره‌شپه‌ستی‌یکیش له لای چه‌په‌وه بوو که پرچی سپی و به گلوازه به خۆ به گواره‌یه‌کی زی‌پینه‌وه ددانه‌کانی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی که دایکی بتوانی لییان ورد بیته‌وه یاخود چاره‌کانی

کوره‌که‌ی داپۆشی تا سه‌یری رونایی توندی نه‌وان نه‌کات، سی هه‌سپ سوار هاتنو، له ته‌سپ هاتنه‌ خواره‌وه، له‌به‌ر پیی نه‌ودا که‌وتنه سه‌ر نه‌ژنو. شازاده‌ی سپی یه‌که‌مین نه‌فه‌ری بوو که هاته پیش، ساواکه مه‌مکی دایکی به‌رداو به‌سه‌ر ته‌ژنۆکانی دایکیه‌وه به‌ته‌واوی قامه‌ته‌وه وه‌ستابوو، شازاده تاجی خۆی هه‌لگرتوو به خاکه‌پایه‌وه له‌به‌ر پیی ساواکه‌ی دانا، ته‌و کاته ره‌شپه‌سته‌که، به‌سه‌ر ته‌ژنۆوه بو پیشه‌وه خزی و له‌ژیر کراسه‌که‌یه‌وه مشتێ زومه‌ردو یاقوتی هینایه‌وه ده‌روه، به میهره‌بانییکی زۆره‌وه داینایه سه‌ر سه‌ری بچووکێ ساواکه، پیاهه ته‌به‌ش زه‌رده‌که ده‌سته‌کانی خۆی هینایه پیشو ده‌سته‌ییکی په‌ری درێژی تاووسی له ژیر پیکانی ساواکه دانا تا یاریان پی بکات، مناله‌که سه‌یری هه‌رسپیکانی کردو بزه‌یه‌کی بو کردن، به‌لام ده‌سته بچووکه‌کانی به‌ره‌و لای دیاریه‌کان درێژ نه‌کرد.

له پرپیکا سی سوار ون بوون و شوانیکی گه‌نج به دیار که‌وت که پیسته‌ی بزنی له‌به‌ر کردبوو جامی شیری گه‌رمی گرتبووه ناو ده‌ستی، هه‌ر که ساواکه شیره‌که‌ی بیی و به‌سه‌ر ته‌ژنۆکانی دایکیه‌وه که‌وته پیکوته‌وه، سه‌ری برده ناو جامه‌که‌و به شادومانی و تیرنه‌بوونه‌وه که‌وته نوشینی‌وه.

دایکی له حالیکه پشتی به چوارچیوه دابوو، ته‌و خه‌ونه بی سنوره‌ی هینایه‌وه یادو ئاخیکی هه‌لگیشا، ته‌وه چ ئومیدیک بوو ته‌و تاکه کوره به‌وی به‌خشیبوو، ته‌وه چ سه‌رسامییک بوو که سیه‌ربازه‌کان پی‌شبینیان بوو ته‌و کردبوو، مه‌گه‌ر خاخامی پیر له‌وی نه‌روانی بوو به کردنه‌وه‌ی کتیبی په‌یامبه‌ران و موژده‌ی په‌یامبه‌ران، له گه‌ران به‌دوای ته‌و میهره‌ی په‌یامبه‌ریتی، له سینه‌و چاوو هه‌تا له نوکی پیی ساواکه وه‌به‌ره‌هاتبوو.

به‌لام ته‌فسوس! به رابردنی گه‌شتی زه‌مانه ئومیده‌کانی ته‌و هه‌مووی به با چوو کوره‌که‌ی ریگه‌ییکی ناراستی هه‌لبژارد، ریگه‌یی که تا ده‌هات زۆرترو زۆرترو له ریی مرۆقه‌کانی وه‌دووور خسته‌وه، دایکه‌که چه‌فیه‌که‌ی توند کردو ده‌رگای جوت به‌ند کرد، ته‌و کاته ته‌ویش ده‌ستی کرد به هه‌لگه‌ران بو سه‌ر گرده‌که، بو کوشتنی کات ده‌چوو مه‌راسیمی له خاچدان.

گه‌یشته ئاپۆره‌ی خه‌لکان، خه‌لکه‌ی له‌ پشت خۆ‌ی جی‌ هیشتبوو خۆ‌ی له‌ میاتی ژنه‌کانه‌وه‌ په‌نه‌ان کرد، ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌می دانا بوو، ئیستا ته‌نها چاوی دیار بوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گوتی:

((هیچ یه‌ک له‌ هاوسیکانم شوینی بۆ من ناهیلنه‌وه‌)) و ئارامی گرت.

له‌ پریکا هه‌مه‌مه‌یی له‌ پشت سه‌ری ئه‌وه‌وه‌ به‌رز بۆوه‌، پیاوانی به‌برست له‌ میانی ئاپۆره‌ی ژنانه‌وه‌ ریسی خۆیان کرده‌وه‌، تا به‌ره‌و پێشه‌وه‌ بچن، ئه‌وه‌ قه‌لایانه‌ی که‌ جانبازیان تیدا له‌ زنجیر کی‌شابوو کرانه‌وه‌و پیاوان بۆ شکاندنی ده‌رگا و ئازادکردنی دیله‌که‌ بی‌ تاقه‌ت بووبوون و هه‌وسه‌له‌یان لی‌ برابوو، می‌ری خۆ‌ی بۆ لایه‌ک کشانده‌وه‌، له‌ ژێر ده‌روازه‌ی سه‌رپۆشدا خۆ‌ی قایم کردو گریا: ریشی درێژو چه‌ور، پرچی درێژی چه‌ور، ده‌می که‌ف کردو خاخام به‌سه‌ر شانی زه‌به‌للاحیکی وه‌حشی خوو، بازووی خۆ‌ی بۆ لای ئاسمان ده‌جولاندو هاواری ده‌کرد، می‌ری گویکانی خۆ‌ی تیزکردبوو تا گویی له‌ قسه‌کانی ئه‌و بی‌:

- کورانی من، باوه‌رتان هه‌بی‌ به‌ خه‌لکی سراپیل، له‌گه‌ل یه‌ک به‌ره‌و پێشه‌وه‌ برۆن، هه‌راسانی نه‌که‌ن به‌ دلێ مه‌ترسن، رۆحه‌کان دوکه‌لن خودا به‌ پفی هه‌موویان بۆ هه‌وا ده‌نی‌ری، - مه‌کاب- یه‌کان وه‌بیرخۆتان به‌یننه‌وه‌ که‌ چۆن چۆنی یۆنانیه‌کان فه‌رمانه‌واکانی ته‌واوی جیهانیان روخاند چۆن چۆنی ئابرویان بردن، به‌ هه‌مان شیوه‌، ئیمه‌ش رۆمیه‌کان ده‌روخینین و ئابرویان ده‌به‌ین ((یه‌هوه‌ سه‌باپوت) ته‌نها یه‌که‌و خودای ئیمه‌یه‌.

خاخامی پیر سه‌رمه‌ست له‌ نه‌شئه‌ی خودایی، به‌سه‌ر شانه‌ پانه‌کانی زه‌به‌للاحی وه‌حشی خوو، هه‌لده‌به‌زیه‌وه‌ هه‌واو سه‌مای ده‌کرد، پیر بوو بوو، رۆژو و په‌رستن و ئومیدی گه‌وره‌ وه‌کو خه‌رته‌لی‌ که‌وتبوو گیانه‌وه‌و قودره‌تی راکردنی نه‌بوو، کی‌بو‌ری زه‌به‌للاح به‌ به‌سه‌رشانی ئه‌وه‌وه‌ به‌به‌رده‌م خه‌لک رایده‌کردو وه‌ک ئالایی بۆ پیش و پاشه‌وه‌ هه‌ره‌که‌ی ده‌کرد.

به‌شی چوارهم

دایکه‌ به‌ په‌له‌په‌رزیه‌وه‌ ریسی ده‌بیری تا خۆ‌ی له‌ناو ئاپۆره‌ی خه‌لکه‌که‌دا ون بکات، ده‌نگی قیل و قالی ژنان له‌ پێشه‌وه‌ ده‌بیسترا، له‌ دوا‌ی ئه‌وانیشه‌وه‌ پیاوان که‌وتبوونه‌ هه‌لچوونه‌وه‌ به‌ هانه‌سه‌پرکی‌ و پرچی ئالۆزو جه‌سته‌ی داکه‌وتوو ئه‌وه‌ خه‌نجه‌رانه‌ی که‌ له‌ ژێر کراسه‌کانیاندا په‌نه‌انیان کردبوو به‌ پی‌ په‌تی ریسان ده‌کو‌تایه‌وه‌، دوا‌ی ریزی پیره‌می‌رده‌کان و دواتری هه‌موویان گۆجه‌و کو‌یرو ئیفلججه‌کان بوون، زه‌وی له‌ ژێر پی‌ی مرۆفدا ده‌له‌رز، ستوونی تۆزو گه‌رد بۆ ئاسمان به‌رزبوو بۆوه‌، هه‌وا تیکه‌لی هه‌لم بووبوو، له‌ بالایی سه‌ره‌وه‌ش خۆره‌تاو وه‌کو کوره‌ی ئاگر ده‌سووتا.

پیره‌ژنی سه‌یری ده‌روبه‌ری ده‌کرد، می‌ری بی‌نی و نه‌فره‌تی بۆ ره‌وانه‌ کرد، دوو نه‌فه‌ر له‌ هاوسیکانی می‌ری، رویان لی‌ وه‌رگی‌راو بۆ ده‌فعی به‌لا تفیان رووکرده‌ زه‌وی، تازه‌بووک به‌رودامه‌نی جله‌کانی به‌ترسو هه‌رسانیه‌وه‌ گل دایه‌وه‌ تا نه‌بادا دایکی دروستکه‌ری خاچ به‌سه‌ریا تپه‌ری، می‌ری به‌ هه‌لکی‌شانی ناخیک چه‌فیه‌ وه‌نه‌وشه‌یه‌که‌ی به‌شیوه‌بی‌ لی‌کرد که‌ جگه‌ له‌ چاوه‌ بادامی و سه‌رزه‌نش ئامیزو ده‌می داخراو ته‌لخی هیچ جی‌گایی له‌ ته‌به‌شی دیار نه‌بی‌.

له‌ حالیکدا به‌سه‌ر به‌رده‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌خزی به‌ ته‌نها بۆ پێشه‌وه‌ ده‌چوو، بۆ خۆ په‌نه‌ان کردن له‌ میانی خه‌لکه‌که‌ په‌له‌ی کرد، له‌ هه‌موو لاییکه‌وه‌ په‌سه‌پس هه‌لسا، به‌لام ئه‌و به‌ دلێکی قورسه‌وه‌ بۆ پێشه‌وه‌ ده‌چوو، له‌به‌ر خۆ ده‌یگوت: سه‌یرکه‌ کورم به‌ چ ئه‌نجامی گه‌یشتوه‌، به‌لی‌ کوره‌که‌م، ئازیزی دل‌م..!) بۆ پێشه‌وه‌ ده‌چوو بۆ قورت دانه‌وه‌ی گریانی شاله‌که‌ی سه‌ری ده‌جوی.

خه لک هاواريان ده کرد: ((ناهای باراباس دایمه به زینه) به لām باراباس به بی که مترین نیگه رانی، له حالیکدا که پیره میردی بو ته ملاو ته ملا تاوده دا بو پی شه وه ده چوو. خه لک خه ریک بوو هاواری خویان ده کرد، هه وای بالائی سه ریان گری گرتبوو، مه شخه له کان نیله یان سه رده داو ناسمانیان ده چه سپانده زوی، زه نینان تیکه له ده چرژا، تهو جیهانه ی به ردو تاویر، ده بوو به گیاو شتی ناسک و روون ده بووه، جیهانیکدی دیکه که له مه شخه له فریشته کان بوو به وجود ده هات.

یه هودا ئاگری گرت، بو پی شه وه بردنی بازووه کانی خا خامی له سه ر شانه کانی باراباسی فراندو خستیه سه ر شانه کانی خوی و هاواری کرد (هه مان ته مپوکه... نه ک به یانی، ته مپوکه!) خا خامیش به نوبه ی خوی، ئاگری گرتبوو سرودی سه رکه وتنی به هاواریکی به رز سه ردا، هاواری پی او پی له سه ر لیوی گپو، دریشه ی نه کیشا که ته واری خه لکه که هه مان ئاوازیان ده گوتته وه:

((ته واری نه ته وه کان به ده ورمدا ته لقه یان به ستاوه، به ناوی خودای من، ته وان په راگه نده ده که یین!))

ته واری نه ته وه کان وه ک نقیمی نه نگوستیله منیان گرتوته خو به ناوی خودای من..

ته وان په رش و بلاو ده که یین)).

ته وان وه هه ننگ به ده وری مندا ته لقه یان به ستاوه به ناوی خودای من ته وان په راگه نده ده که یین، به لām له هه مان کاتدا که سرودیان ده چری و له زهینی خویان نه ته وه کان یان په راگه نده ده کرد، له پریکا قه لائی دوژمن له دلئی (ناصر) دا له بهر چاوی ته وان به دیار که وت، تووندو تۆل، چووار گوشه ی چووار بوج و چووار هه لوی برونزی مه زن، له پارچه پارچه ی تهو قه لایه هه رماس دزه ی کردبوو، له سه رده وه له به رزایی بوجره کان، په رچه می هه لوی نیشانه ی زه ردو ره شی رۆحی بوون، له بنه وه ی ته وان

-روفوس- ی یوزباشی خوی خوری (ناصر) له گه له شکرکی خوی دابوو، خوارتر، سه گ و ته سپ و وشتر و به ندییه کان بوون، دیسان خوارتر، جانباز بوو، که فرییان دابوو نه ناو چالیکدی قوول و وشکه وه، به خوی و پرچی ئارایش نه کراوو لیوانی شه راب

نه چه شتوو به ده نه ی ژن نه دیته ی، تهو جانبازه ده ی توانی ته نها به یه ک ته کانی سه ر پی او و کۆیله کان و ته سپ و بوجره کان که به سه ر سه ریه وه قه راریان گرتبوو هه مووان هه لفرینی، حیکمه تی خودایی ته وه وایه، له قسولایی بناغه ی کوخته کانی زولم هاواریکی بچووکدی عه داله ت شاردراده ته وه.

تهو جانبازه دوا پاشاوه ی ته لقه ی مه کابیه کان بوو، خودای سراییل تهوی پاراستوووه و تۆی پیروزی له نابودی بوون پاراستوووه، شه ویکیان (هرو دیس) پاشای پیری یه هودیه، تهو خائینه پیسو و نه فره تیه، چل نه وچه وان که هه لوی زیپینیان له سه ر ده رگای په رستگا هیئنا بووه خواره وه وه که مه شخه له ئاگری تیبه ردا بوون، له چل و یه ک کودیتا چی، هه ر چل نه فه ریان گیران و یه ک نه فه ریان رایکردبوو، خودای سراییل پرچی سه ری تهوی گرتبوو نه جاتی دابوو، ته وه ی که نه جات بووه هه مان جانباز بوو نه به ری مه کابیه کان بوو، تهو کاته نه وچه وانیکدی خو ش سیمابوو که تازه موی له بهر چه نه گه هاتبوو.

چووار سال دوی تهو واقیعه له کیوه کان سه رگرده ان بوو بو ئازادی سه رزه مینی موقه ده هس که خودا کردبوویه دیاری بو سراییل، ده جه نگی، هه میشه ده یگوت (تیمه ته نها یه ک سه ره رمان هه یه، ته دونیا، پارو پول مه ده به میره کانی زه مین، ئازاری خو ت مه ده چوونکه بتی هه لئوئاسای ته وان په رستگای خودایان پیس کرده، گاو گۆلک به ناو نیشانی قوربانی بو ئیمبراتوری سته مگه ر سه رنه بری، ته نها یه ک خودا هه یه، خودای تیمه، ته نها یه ک قه وم هه یه، ته ویش قه ومی سراییله، ته نها یه ک میوه به سه ر ته واری دره ختانی جیهانه وه یه ته ویش کریستیانو) یه.

به لām له پریکا خودای سراییل دهستی له سه ری تهو به رداو له لایه ن (روفوس) وه ره وان هه ی زیندان یان کرد، جوتیاران، کارگه ران و مولکداره کان له ته واری دیته ته نزیکه کان و ماسیگره کان له ده ری اچه ی (گنسارت) کۆبوونه وه. ئیستا چه ند رۆژی بوو که په یامیکدی نادیارو خیل و دوولا مال به مال و قایغ به قایغ، وه ک چوون قاسیدۆکه یه ک، که وتبووه فرینه وه ری بوارانئ ناگادار ده کرده وه (جانباز له خاچ ده دن. ته ویش نابود کراو - ته واو بوو!)

به لآم زه مانتيكي تر په يام نه وه بوو:

((برادران درود، زگار كهر هاتووه! گه لآي گه وره ي خورما هه لگرن هه موو به به كه وه به خيراتني نهو بكنه بو ناصره!))

خاڅامي پير به ره و لاي قه لاكان به سرشاني ريش سووره وه به سر نه ژنوكانيه وه وه ستاو جاريكي ديكه ش هاواري كرد.

-نهو هاتووه... نهو هاتووه، لهو چاله وشكه دا كريستيانويه كه به قامه تي راستو چاو له رې راوه ستاوه، چاو له رېي كي؟ چاو له رېي تيمه، كوراني سراييل! بو پيشه وه، ده رگا بشكيينن، نهو زگار كهره زگار بكنه، تا بتواني نه جاتمان بدات، باراباس به ده نكيكي وه حشي هاواري كرد (به ناوي خوداي سراييل و به داسي كه له ده ستي دابوو، بو به رزايي سه ري به رز كرده وه، خه لك خروشان، خه نجه ره كان له ژير كراسه كانياندا راته كان، منالان به رديان نايه ناو قوچه قانه كانيانه وه، به له پيشه وه بووني باراباس ده رگاي ناسنينيان كرده وه، به لآم هه موو چاوه كان به نوري خوداي مه زن نايينا بو بوون و كه سيك ده رگاي بچوك و كو تايي له قه لاكه نه بيني كه گو شه كه ي كرايه وه مه جده ليه به روو خساري كه له رهنكي روو خساري مردوو ده چوو، له حال كيدا چاواني نه شكتميزي خوي ده سرپه وه، به ديار كه وت و ناشكرابوو، ره حمي به خه لكه مه حكومه كرد، شه وه نكاوان چوو بووه سووراغيه وه تادوا له ززه ت، شيرن ترين له ززه تي كه دونيا ده تواني به نسبيي مروقي بكات هه رزاني نهوي بكات، به لآم نهو له جانبازاني سه رسه خت بوو كه سويندي خوارديوو تا نه جاتي سراييل، پرچو خوار دنه وه ي شه رابو گه ران و سووران به دواي خو شي له خوي حه رام بكات، مه جده ليه ته واوي روژي روو به رووي دانيشت و سه يري نهوي كرد، به لآم چاوي نهو له ئورشه ليم بوو، كه له وان ده وړاندا له پشت كه زي ره شي ژن دانيشت بوو، ئورشه ليم ي ژير ده سلات و به دكاري مان گه يشته نه وان، روژان ناليم كه ئورشه ليمي پيروزي ناينده خوي و حه وت ده روازي پيروزمه ندي قه لاكه ي، به حه وت فريشته ي پاسدارو هه فتاو هه فتميلله تي دونيا له پيشگايديا كه وت بوونه سه رڅاكه وه، له هه مان كاتدا كه مه حكوم مه مكي ته رو فنيكي ئورشه ليمي ناينده ي له مس ده كرد، مه رگ

نه ده ماو جيهاني ده ورو به ري نهو تامي شيرين ده كرد، مه مكي ئورشه ليمي گرته ناو له پي، ته نها نه نديشه ي شتيكي ده كرد، خوداي سراييل، خودايي كه نه قزي ئارايشتيكي به خوو بيني بوو، نه ليوه كاني به شه راب بوو، نه جه سته ي به جه سته ي ژني كه وت بوو، جانباز شهو هه موو شهو، ئورشه ليمي به سر نه ژنوكانيه وه داده ناو مه له كوتي ناسماني له قاچي خوي په نا ده كرد، نه له گه ل فريشته و هه وره كان، به لكو به و شيوه يه ي كه خوي ده يه ويست: گهرم له زستان و فينك له هاوين و دوستكراو له خاك و مروق.

خاڅامي پير، كچي خوي بيني كه له قه لاكان ديته ده ره وه، رووي لي وه رگيپرا، كه چه كه ي وه كو داغيك و ابوو به هه نيه يه وه، نا به راستي له تزوي پاك و له خودا تر ساوي نه ودا هم زاته چون هاتوته كايه وه؟ كامه هه رماس، كام ده ستي ناپاك، نهوي بر دوته سه ر ربي چه وتيه وه؟، روژي به ر له گه رانه وه له جه ژني كانا گه رابوو وه ئاره زوي مه رگي كرد بوو، پاشان وه كو ديوانه كه وت بووه شه قامه كانه وه نهو كاته مالي باوكي به جيهيشتبوو، له مه جده لدا كه كه وت بووه سه ر ربي كاروانه كان، گير سا بووه، به دكار ماليكي دروست كرد بوو، به سينه ي كراوه، بي باكانه به ره و ناپوره كه ده هاته پيش، سووراري به سر لي سوو گوناكاني سرپي بووه، چاوه كاني نهو كه به دريژايي شه و دوورابوو چاواني جانبازه وه فرميسكيان لي سه ره و ژور بووه، ئيستاكه تارو بيحال بوو بوون، كاتي بيني باوكي خاتر نازار دراوي روو له و وه رده گيري، بزه بيكي تال به سر ليوه كانيدا نه خشي هه لبه ست، له پيشدا، ئاپروو، ترس له خودا، خو شه ويستي باوك و بايه خدان به نه ريتي كومه لگه هه مووي واز لي هيئنا بوو و بلا بووه وه، كه حه وت هه رماس چوونه ته ناو جه سته ي نه وه وه، به لآم وان هه بوو به لكو حه وت خه نجه ر له ناو دليدا شاردرابوو.

خاڅامي پير دووباره كه وته هاوار كرده وه، ده يويست خه لك راسته وخو سه يري نهو بكنه تا نه بادا خه لك چاوي به كه چه كه ي بكه ويټ، خودا نهوي بيني بوو هه ر نه وه ش به س بوو خوي داوه ري كرد، له حال كيدا به سرشانه كاني ريش سووره كه وه هه لده سوورا، هاواري كرد (چاوي دل بكنه وه وه سه يري ناسمانان بكنه، خودا به سر

سەرى ئىمەۋە ۋەستائە، فەلەك بونەتەۋە، سوپاۋ فرىشتەكان ھاتونەتەۋە پېشەۋە، ھەۋا بە بالى سوورو شېن داپۇشراۋە)

ئاسمان ھەلگىرسا، خەلكى چاۋانى خۇيان ھەلپى، سەيرى ھەرازى سەرى خۇيان كىردو خودايان بىنى، غەرقى چەك بوۋە لە ھالى دابەزىندا، باراباس داسى خۇي بەرز كىردۆتەۋە دەنەرىپىنى (ھەمان ئەمىرۆكە نەك سەبە، ئەمىرۆكە) ئاپۇرە خەلگ كەوتنە گىيانى قەلاۋە، ئەۋان بە گىيان لە دەرگاي ئاسنىندا، دەيلەمىيان بەكارھىنا، پەيژەيان بە دىوار ھەلنا، ئاگرپىئىيان ھىنا تا ئاگر لەۋ شوپنە بەردا، بەلام لە پىچكا دەرگاي ئاسنىن بۆۋە، دوو سوار ئەسپ بە دياركەوتن، ئەۋان تا ژىر لوتيان چەكدار بوون، تەبەشيان لەبەر ھەتاۋ سووتا بوو، باشيان خواردبوو لە خۇيان دلتيا بوون، خۇيان ۋە لاقەتى غەبوسىيان، ئەسپەكانى خۇيان دەدا بەر قامچى، رۆحەكانى خۇيان بەرزكردەۋە، بەيەكجار سەرو سەدای پاشە كىشەۋ راكردن بەرەۋ تەپۆلكەي لە خاچ دان لە شەقامەكاندا دەنگى دايەۋە. ئەۋ تەپۆلكە نەفەت گەشتە، جگە لە تاۋىرەبەردى ئاسن و دىك ۋە دالا ھىچى دىكەي نەبوو، ھەر بەردىكى كە ھەلتدەگرت، دلۆپە خويىنى وشكەۋەبوۋى لە ژىرەۋە بەديار كەوت، ھەر كاتى كە يەھودىيەكان دەستيان بەروۋى رۆمىيەكان بلىد دەكرد تا ئازادى ۋەدەست بەيىنن. ئەۋ تەپۆلكەيە پىردەبوو لە خاچ، بەسەر بالايى خاچەۋە شوپشگىران خۇيان دەپىچايەۋە ناۋىەك ۋە ديانانلاندى، شەۋ كاتى چەقەل دەگەبىشتن، قاچى ئەۋانيان دەخواردو رۆژى دوۋەمىش نۆبەتى قەلەكان بوو دابەزن، چاۋەكانى ئەۋانيان دەخوارد خەلگ لە بنارى گردەكەۋە بەھەناسە بىرپىۋە لە شوپىنى ۋەستان، ئەسپ سواران زياتر ئەۋانيان شەلەژاند، بۆ سەر ھەلگشان ۋە داكشانى ئەسپەكان ئاپۇرەي يەھودىيەكانيان لەيەك شوپىندا كۆكردەۋە، بەدەۋرى ئەۋاندا ھىلى ۋەستەگەكانيان ۋەپنەكرد، ئىستا نىكى نىۋەرۆ بوو، خاچ ھىشتا نەگەبىشتبوو، لە بەرزايى گردەۋە دوو بىابانگەر بە چەكوش ۋە بزمار چاۋەرۋان بوون، سەگەكانى دى بە مكوړى ۋە تاسوقەۋە گەبىشتن، خەلكى بە رووخسارى سووتاۋەۋە، لەژىر ئاسمانى ئاگرپىژدا بەسەر گردەكەۋە دەكەوتن، ئەۋە چ بوو، چاۋانى رەش ۋە لووتى ھەلسوۋرپاۋ رووخسارى سووتاۋە قۇپاۋ ۋە خەتى ردىنى چەورين بوو، ژنانى قەلەۋ بوون خۇيان ۋە بن ھەنگلى ئارەق كىردىيان ۋە قى ئارەق رىژيان، كە لە ژىر ھەتاۋدا دەتوانەۋە ھەلم لە

جەستەيان بەرز دەبۆۋە، لە دەرياچەي (گنسات)دا دەستەيەك لە ماسىگران، بە چاۋانى كە لە سەرسامياندا زەق دەبوۋنەۋە، ئەۋاننىش ۋەكو ئەۋانى دىكە ھاتبوون تا پەرچەكە بىيىنن، پەرچە بەم جۆرە روۋى دەدا: ۋەك چۆن كافرانى رۆمى، جانبازيان بەرەۋ كوشتارگا دەبىرد، جلى دارزاۋى دەھاۋىشتە كەنارىك ۋە لە ژىرپىشتىۋەۋە فرىشتەيى، بە دەستىكەۋە شىشىرى دەۋەشاندى... ماسىگرەكان بەتەبەش ۋە سىنەۋ بازوۋى خۆرەتاۋ سووت ۋە باكردوۋيان شەۋى پىش، خۇيان ۋە سەبەتى پىر لە ماسى لە رىۋە گەبىشتوون، دۋاۋ فرۆشتنى ماسى، چوونە مەبغانەۋ خۇيان مەست كىرد، بىريان چو كە بۆ ھاتونەتە (ناصىرە) كەوتنە گۆرانى گوتنەۋە، ئەۋ كاتە لەگەل يەك كەوتنە جەنگو ۋە دوبارە لەگەل يەك چاك بوۋنەۋەۋ لە كاتى دەرکەۋتنى خۆرەتاۋى سىپىدە، لە پىچكا ھاۋارى خوداۋ سىرايىليان كىرد، خۇيان شوشت ۋە نىۋە خەۋو نىۋە بىدار، ھاتبوون پەرچە بىيىن.

ھەموۋيان لە چاۋەرۋاندا دانىشتبوون ۋە ھەرزووش ماندوۋ بوۋىون، تەنھا ۋە شانى رىمى پىۋىست بوو تا لە ھاتنى خۇيان ھەست بە پەشيمانى بگەن، يەكى لەۋانە كە رىشىكى گلاۋزەۋ خۆلەمىشى ھەبوو گوتى: ((كوپىنە بە راى من بگەپىنەۋە بۆ لاى قايقەكان) ئەۋ سەبارەت بە تەمەنىۋە پەيكەرىكى بەھىزى ھەبوو، ھەنىەي ھەرۋەكو سەدەف ۋە ابوو (ئىدى جانبازيش ۋەكو ھەموۋ ئەۋانى دىكە لە خاچ دەدرى، گوى لە من بگرن دەرگاي ئاسمان ناكىتەۋە، توۋرەيى خودا بى دىماھىيە، زولمى مرۆقىش كۆتايى نىيە، كورى (زوبەدى) تۆجى دەلىتى؟

ھاۋرپىكەي كە ماسىگرىكى چاۋكراۋەي ردىن تىژ بوو، بەخەندەۋە گوتى: ((بە راى من گەمژەلى (پەترۆس) كۆتايى بۆ نىيە، لىم بىوۋرە، بەلام ئەقلى تۆ لەگەل رىشى سىپت ناگوچى. ۋەكو دەنكە ئەسپەند ھەلدەبەزىۋەۋە لە ھەمان سەعاتىش دەسوتى، مەگەر تۆ نەبوۋى ئىمەت ھەلگرت ۋە بۆ ئىرەت ھىنانىن؟ ۋەكو دىۋانە لە بەلمەكەۋە بۆ بەلمەمى بازت دەداۋ ھاۋارت دەكرد: (براىان، ئەگەر ئاتان لە دەستە ھەلپىژنە سەر زەۋى، مرۆقت تەنھا يەكجار لە تەمەنىدا پەرچە دەيىنى، ياللا ھەلسن بابچىنە ناصىرەۋ پەرچەكە بىيىن!) تا ئىستاش كە يەك دووجار رم بە پىشتت كەوتوۋەۋ

میشکت پهریشان بووه، رهمه کهت گۆرپوهو هاوار ده کهی (نه گهر ئاوتان له ده ستایه داینینه سهر زهوی و بگه پرنه وه ماله وه!) بیهوده نییه که به (میزاج ده مده می) بانگت ده کهن دووسی نه فسر له ماسیگره کان که وتنه خنده وه، شوانه که که بونی بزنی لیده هات گۆپاله کهی بهرز کرده وه گوته:

یاکوب له گهله هه موو میزاجی ده مده میشی تو نابی سهری بکو تیه وه، شه وه له هه موو ئیمه با شتره و دلئیکی زی پرنی هه یه) هه موویان بهر یکه وتن قسه ی (فیلیب) یان ته ئکید کردو ده ستیان در یژ کرد تا (په ترۆس) که به تووندی تو وره بوویو، ئارام بکه نه وه، له بهر خۆیه وه ده یگوت (لینگه پری هه رچی دل یان ده خوازی با به منی بلین، میزاجی ده مده می سانایه، له وانه یه میزاج ده مده می بم و وه کو بی به بایی بله رزم، به لام شه وه له رووی تر سه وه نییه، به لکو له بهر خاتری خۆشدلی منه، یاکوب قه لاقه تی (په ترۆس) ی بینی تی کچوو، له وه ی که بی پوانه قسه ی له گه له له خو گه وره تر کردبوو، په شیمان بووه، بو شه وه ی بابه تی قسه بگۆری پرسى ((شه ری (په ترۆس) نه ندریاسی برات چ کار ده کات؟ ئیستاش هه ر له بیابانی ئوردنه))؟

(په ترۆس) به ئاخ هه لکی شان وه وه لامی دایه وه ((به لئ هیشتا له وینه ده لئین کاری پاکشوری شی دۆزی وه ته وه و دروست وه کو مه ولا که ی کلۆ هه نگوینی کیوی ده خوات. خوابکات قسه م راست ده ریچیت، وه لی مه رج ده که م که هه رزوو شه، وه کو شه وانی دیکه دپهاته کان ده گه پری و هاوار ده کات (تۆبه بکه ن، مه له کو تی ئاسمان دپته دی، مه گه ر ئیمه شه رم و هیامان نییه؟)

یاکوب سهری راته کاندو برۆکانی تی که هه لکی شوا گوته: (هه مان شه مه سه له یه به سه ر (یۆحه ننا) ی برام هات و چوو تا له دیری له بیابانی گن سارت ته رکى دوتیا بکات، و هاته بهر چاو که بو ماسیگری دروست نه کرابوو، له م رووه وه منی له گه له دوو ریش سپی و پینج که شتی به ته نها جیه یشت و تا سه رم له دیوار بکوتم.

فیلیب ی شوان پرسى (شه و پیوا وه پیروژه مه گه ر له چی که م بوو؟) له ته واوی نیعه ته کانی خودادا به هره مه ند بوو، له به هاری جه وانی خۆی چی به سه ر هات؟ به لام له بنی دل شه و خۆش حال بوو که کرم ده که ویتنه گیانی ده وله مه نده کانیش و ده یان خوات،

یاکوب وه لامی دایه وه (هه ر به م شی وه یه یه کده فعه بی قه واره بوو، به در یژی شی شه وه له جلی خه ودا وه کو نه و جه وانی نیاز مه ند به ژن خۆی هه ل و گپر ده کردو نه ده حه وایه وه)

- ده یه ویست ژن به یینی، قاتی بوو، نه بوو!

- دیگوت نایه وی له گه له ژنی زه ما وه ند بکات.

- شه دی چی؟

- له گه له مه له کو تی ئاسمان دروست وه کو نه ندریاس

شه وانیش که وتنه پی که نینه وه، ماسیگری کی پیر که ده ستی زبری خۆی به شه یته نه ته وه له یه که ده خشان ده واوی ده کرد.

(خودایه که به پیوه پیر بن!) (په ترۆس) ده می کرده وه، به لام بهر له وه ی بتوانی قسه یی بکات، هاواری تو وره هه وای پر کرد (سه یرکه ن! سه لیب ساز... سه لیب ساز!) هه موو به یه که وه سهری خۆیان به حیره ته وه و در سووران د، له خواروی جاده که، کوری دار تاش، له حالئیکا که به پیی له رزۆکه وه سهر هه لده گه راو له ژیر باری خاچدا هه ناسه برکی پی که وتبوو ده بینرا، ئاپۆره که هلواریان ده کرد:

(سه لیب ساز... سه لیب ساز هه ی خائین!) دوو بیابان گه ره که له بالایی گرده وه سه یری خواره و هیان کرد به دیتنی خاچ له خۆش حال یان هه لبه زینه وه.

خۆره تاو وه کو وه کو مریشکی سووره وه کراوی لی کردبوون، تف ده ستیان کردو کولینگه کان یان هه لگرت و خه ریکی هه لکه نندی چال بوون، بزما ری قه به و سه رپانیان به سه ر به ردیک له نزیک خۆیانه دانا، له جیی سی بزما ری سه فارش کراو پینج بزما ری فلز کراو بوو. ژنو پیوا ده ستیان له گه له یه که له قه کردو زنجیره یه کیان دروست کرد، تا پیش له سه لیب ساز بگرن، مه جده لیه خۆی له ناو ئاپۆره که هاویشته ده ره وه، چاوی بریه کوری می پری که سه ر هه لده گه راو، که وته وه یادی ده و رانی منالیان، کاتی که خۆی چوارو ساله بوو شه و سی سالان و دلی پر بوو له خه م چ که یفی کی قو لو و ئاشکرانه بوی شه زمون کردبوو، چ شیرینی یک که وه سف ناکری، بو یه که مین جار شه

واقیعه ره‌شهی هه‌ست پی کردبوو که یه‌کیان پیاوه و نه‌ویتر ژن، دوو تهن که زه‌مانیک واه‌دیار که‌وتبوو یه‌کن، به‌لام خودای بی رحم شه‌وانی له‌یه‌ک جیا کرده‌وه، ئیسته‌ش تکه پارچه‌کان یه‌کتریان دۆزیوه‌ته‌وه. له‌کاری به‌یه‌ک‌گه‌یشتن و دووباره یه‌کبوونه‌وه‌یان دان، هه‌رچی‌ه‌ک له‌ته‌مه‌نیان زیاد ده‌بوو، شه‌وه‌سته زۆرت‌تر له‌وجودیان هه‌لده‌چوو، که جیاوازی خولقانیان موجیزیه، له‌وه‌حشه‌تیک‌ی لالدا سه‌یری یه‌کتریان ده‌کرد، وه‌کو دوو درنده له‌چاوه‌روانی دا داده‌نیشتن تا برسیه‌تیان زیتر بی‌و شه‌وه‌سه‌عاته بی‌که یه‌کتر له‌ئامیز بگرن شه‌وه‌ی که خودا جیا ی کردبووه پیکه‌وه‌ی په‌یوه‌ند ده‌نه‌وه، به‌لام پاشان رۆژتیک‌ی عه‌سر له‌جه‌ژنیک‌ی کانا دا زه‌مانی که عاشق ده‌ستی دریت کردبوو تا به‌دیاری گولتی سووری ماره‌بیان سه‌ر به‌مۆر بکه‌ن، خودای بی رحم تاوی دابووه سه‌ریان و جاریک‌ی تر له‌یه‌کتری جیا ی کردبوونه‌وه هه‌ر له‌وه‌زمانه‌وه به‌دوا، چاوانی مه‌جده‌لیه به‌سه‌ر شه‌وه لار بوو بووه و پرچی بۆن گولای که‌وتبووه سه‌ر شانی روت و خویناوی شه‌وه‌وه، به‌ده‌نگیک‌ی زبرو کپ له‌حالی‌کدا ده‌له‌رزی هاواری کرد سه‌لیساز گه‌نجه‌که چاوانی هه‌لگرت و چاوانی درشت و ره‌نجوری بۆ ساتیک‌ی گوزه‌را پریه مه‌جده‌لیه، ئاسه‌واری ره‌عشته به‌ده‌وری لیوانیه‌وه نه‌خشی به‌ستا، ده‌می شله‌ژا، به‌لام بی‌چهن‌دو چوون چاوه‌کانی داگرت و مه‌جده‌لیه هه‌لی بۆ نه‌ره‌خسا که ده‌ستنیسانی بکات، شه‌وه شله‌ژانه ئایا له‌به‌ر ئازار بوو یا ترس یا بزه؟ له‌حالی‌کدا هیشتا به‌سه‌ر شه‌وه‌وه لار بووبووه، به‌هه‌ناسه‌پرکیوه گوتی: (تۆ مه‌گه‌ر غرورت نییه؟ له‌بیرت چوو؟ چۆن ده‌توانی تا شه‌وه راده‌یه خۆت سست و لاواز بکه‌ی؟) دوا ی ساتی وه‌ک بلیسی سه‌دای شه‌وه وه‌لام‌ی دایه‌وه (نا... نا بیچاره‌ی زبون، شه‌وه خودا نییه. هه‌رماسه!

ئاپۆره‌که له‌هه‌مان کاتدا تاوی دابووه پی‌شه‌وه تا ریسی شه‌وه بگرن، په‌ره‌می‌دری گۆپاله‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و تیسی سه‌رواند، دوو گاو‌ان که له‌کیوی تابوره‌وه هاتبوون بۆ دیتنی په‌رجو، که په‌یوه‌ندیان به‌وانی دیکه کردبوو، سیخورمه‌ی خۆیان له‌جه‌سته‌ی شه‌وه‌دا برده‌خواره‌وه، باراباس هه‌ستی ده‌کرد داسی ده‌ستی به‌رزو نه‌وی ده‌بیته‌وه، به‌لام له‌هه‌مان شه‌وه کاته‌دا خاخامی پیر مه‌ترسی بینسی، له‌سه‌ر شانه‌کانی ریش سوور دابه‌زی و په‌له‌ی کرده کۆمه‌ک کردنی برازا‌که‌ی هاواری له‌به‌ر هه‌لسا (کوپانی من، به‌س که‌ن، گرتنی ریگه‌ی خودا گونا‌هیک‌ی گه‌وره‌یه، شه‌وه کاره مه‌که‌ن، هه‌رچی‌ه‌ک

موقه‌ده‌ر بووی، ده‌بی شه‌نجامی قبول بکه‌ن، ریگه‌مه‌بن، ری ی خاچ بکه‌نه‌وه، که خودا نارده‌یه‌تی، لیگه‌رپین قه‌ره‌جه‌کان بزماری خۆیان ئاماده‌که‌ن، لیگه‌ری په‌یامبه‌ری دونیا بجیته سه‌رخاچه‌وه، ترسی مه‌خه‌نه دل، باوه‌رتان هه‌بی، دهنه‌هیچ په‌رجویی روونادات، گوی له‌خاخامی پیرتان بگرن. کوپانی من..من وا حه‌قیقه‌ت به‌ئیه ده‌لیم مرۆف ناتوانی بفری، مه‌گه‌ر شه‌وه‌ی که بگاته لیواری په‌رستگا! گاو‌انه‌کان سیخورمه‌ی خۆیان کی‌شایه‌وه، به‌رده‌کان له‌ناو مشتی گری خواردودا که‌وتنه‌وه خواره‌وه، خه‌لک به‌رکه‌نار بوون، تا ریگه‌ی خودا هه‌موار بکه‌ن، کوپی مه‌ریم به‌خاچ به‌سه‌ر شانیه‌وه بۆ پی‌شه‌وه گلۆر ده‌بووه، ده‌نگی کلۆ له‌باخی زه‌یتوندا ده‌گه‌یشته گوی، سه‌گیکی برسی له‌به‌رزایی گرده‌که‌وه به‌خۆش‌حالی‌ه‌وه ده‌وه‌پی، دوورت‌تر، له‌ناو ئاپۆره‌ی خه‌لکدا، ژنی به‌شالیکی وه‌نه‌وشه‌یی هاواری ده‌کردو بواریه‌وه

(په‌ترۆس) ئیستا به‌ده‌می کراوه و چاوانی دابه‌زیوی وه‌ستاوه‌وه چاوی بری بووه کوپی مه‌ریه‌وه، ده‌یناسیه‌وه، مالی باوکی می‌ری له‌کانادا به‌رامبه‌ر مالی شه‌وان بوو، دایک و باوکی پیری می‌ری، (یه‌واکیم و ئانا) یارغاری دایک و باوکی شه‌وه بوون، شه‌وان مرۆقی پی‌رۆز بوون، هه‌م‌شه فریشته‌کان له‌هاتوچۆی کوخته‌ی په‌رپوتی شه‌واند بوو، شه‌وه‌کیان هاوسیکانی خودای خودایان بینسی بوو، که به‌جلی به‌ده‌ل بووی گه‌دایی له‌حاله‌تی تی‌په‌رپین له‌ئاستانه‌ی ده‌رگای شه‌وان دابوو، چوونکه کوخته‌که وه‌ک بلیسی له‌به‌ر ئاسه‌واری زه‌مین له‌رزه که‌وتبووه له‌رزینه‌وه، پاش نۆ مانگی دوابی په‌رجویی رویدا، ئانا پیره‌ژنی شه‌ست و چهند ساله می‌ری هی‌نایه دونیاوه، په‌ترۆس شه‌وه کاته پی‌نج سالان ده‌بوو، به‌لام ته‌واوی شه‌وه‌ژن و شادی‌ه‌ی که شه‌وه رووداوه‌ی به‌دواوه بوو به‌چاکی به‌بیرده‌هاته‌وه:

ته‌واوی دیکه که‌وتبووه جونب و جۆشه‌وه، پیاوان و ژنان بۆ پی‌رۆزیایی په‌له‌یان ده‌کرد.. هه‌ندیکیان ئاردو شیرو هه‌ندی خورماو هه‌نگوین، هه‌ندیکی دی جلی منالییان به‌ناونیسانی دیاری بۆ ژنه زاوه‌که و منداله‌که ده‌هینا. دایکی (په‌ترۆس) مامانی کردبوو، ئاوی گه‌رم کردبوو خویتی تی کردبوو مه‌لۆتکه‌که‌ی شوشتبوو، ئیستا کوپی می‌ری، خاچ به‌سه‌رشانه‌وه، له‌حالی‌کدا هه‌موو تفیان لی ده‌کردو به‌ردیان تی‌ده‌گرت به

پیش شه ودا تیده په پری (په ترؤس) له کاتیکا سه پیری ده کرد، ههستی کرد که دلی کهوتوته خورپه وه، به راستی کورپی میړی سهرنویشتیکی شوومی هه بوو، خودای سراپیل به بی ره جمی شهوی هه لباردبوو سه لیب دروست بکات تا په یامبه ران له خاچ بدن، په ترؤس کهوته نه ندیشهی له رزینی گیانیسه وه (شه و گوره وه به هیزه دهیتوانی من بؤکاریکی وا دابی، به لام له باتی شه کورپی میړی هه لباردووه و من رزگاریم بوو)

له پریکا دلی پر جوشی په ترؤس نارامی گرتو له ناخی دلوه سوپاسی کورپی میړی کرد که گونا هه کهی گرتو خستیه سهرشانی خویه وه، په ترؤس له گیرؤدهی شه گرفته دا بوو که خاچدار له بهر زور ماندوو بوونی وه ستا: له ژیر لیوه یسه وه گوتی: (ماندوو بووم) سه پیری دهوروبه ری کرد تا مه گهر بهردی یا مرؤقی بدوزیته وه، پستی پی بدات.

به لام شتیکی نه بیینی جگه له چهند مستیکی بهرز بؤوه و چهند چاویکی پر نه فرت که دهیانروانیه شه وه وه، شه کاته شتی وه کو سه دای چهند بالی له ناسماندا گه شسته گوئی و دلی پر کرد له شادی. رهنکه خودا دوروست له دوا ساتدا ره جمی به و کرد بی و فریشته کانی نارد بیته کومه گی شه وه وه، سه ری بهرز کرده وه، به لی، به سه بهرزایی سه ری شه وه وه چهند بالیک هه بوو، قه له کان تووره بوو بوون، سه رسه ختی وجودی شهوی داگرتبوو بؤ سه هر هه لگه ران به سه هر کرده که وه قاچه کانی به مکوریه وه بهرز کرده وه، به لام بهرده کان له ژیر پیی دهر به رین، خلیسکی بردو که مابوو به زه مین بکه ویت، به لام په ترؤس له کاتی خوی گه شسته کومه گیسه وه، سه لیبی گرتو داینایه سه ر شانه کانیسه وه، گوتی: لیگه ری با کومه گت بکه م تو ماندووی، کورپی میړی گه پرایسه وه، چاوی بریه ماسیگر، ته واوی شه سه فهره به رای شه زیاتر له خه ونیک نه بوو، شانه کانی له پریکا سووک بوونه وه و نیستا له ههوا هه لده فین، دوروست به هه مان شیوه که مرؤق له خه وندا ده که ویتته فرینه وه، له بهر خویه وه گوتی: (شه وه ناکری خاچ بی حه قمن ده بی دوو جووت بال بیت) له حالیکا خوین و ناره قهی له سه رو ریشی دهر پیه وه به هه نگاری دلنیا به دوا ی په ترؤس کهوته ریگاوه.. ههوا ناگرین بوو سیبهری هه لده خسته سه هر بهرده کانه وه، سه گه کانی میگهل که له لایهن بیابانگه ره کانه وه، بؤ لستنه وهی خوین هینا بوویان، که له شی خویان له پای تاویره

بهرده کانی که نار شه و چالانهی که خاوه نه کانیان هه لیانکه ندبوو و ه راندبوو، هانکه هانکیان بوو، ناره قه له زمانی هه لاسراویان هه لده رزایه خواره وه، که للهی مرؤق له و کوره دوزه خه دا دهی فیکاندو می شکیان هاتبووه جوش، له و گه رمایه دا هه موو مهرزبه ندیه کان ده گوزان، سه لامه تی نه فس و گه مژله ی، سه لیب و بال، خوداو مرؤق هه موویان تیکه له بهیه ک بوون، چهند ژنیکسی به به زه بی میړی یان هینا یسه وه هوش، میړی چاوه کانی کرده وه و کورپی لاوازو پیخواستی خوی بینی که عاقیبه ت له حالی گه شسته به رزایی کرده که وه بوو، له پی شه وهی شه ودا پی او یکی دیکه قاچه که ی هه لده گرت، به هه لکی شانی ناهی ک، به ده ورو به ردا سوور پرایه وه، وه ک بلئی له باری داوا کردنی کومه ک بوو، به دیتنی هاوشارو ماسیگران، به هره مهند بوو سه باره ت به وهی که شه وان دهیانپاراست، به لام دره ننگ بوو، دهنگی شه بیور له قه لکانه وه بهرز بؤوه، شه سپ سواری زورتر، به کلاوی خودهی برؤنزیه وه هاتنه دهر وه له سمی هیستان گه ردو توژ به رزی ههوا بؤوه، خه لک دووباره هاتنه به ریه ک و بهر له وهی میړی هه لی وده دست بهی پی و بجیته سه ر بهردیکه وه بؤ سه ریر کردن، شه سپ سواران به کلاوی خوزه ی برؤنزی به سه ر نیو ته نهی سووری سه ریشتی شه سپه کانه وه قه راریان گرت، شه سپی مه غورو باش له وهر یه هو دیه کانیان له قه کوت ده کرد.

جانبازی شؤرشگی، به بازدانو له قو لنج به دواوه به ستراوو به جلی پارچه پارچه و خویناوی و ریشی دریشو له شان چه سپیو له بهر ناسه واری خوین و ناره قه، ریشی خوله می شی چرو تیغ تیغی، چاوانی بی حه رکه ت که هه می شه ده یروانیه پی شه وه، مرؤق له بیینی شه و دیمه نه هه راسان بوون، نایا شه مرؤقی بوو، یا له ناو جلی کون و دژونی فریشته بی یا هه رماسی شاردرابؤوه له لیوانی به ستراویدا رازیکی سه رسام و سه ربه رخو پاسه وانی کرد؟ خا خامی پیرو خه لک له گه ل یه ک بریاریان دابوو که به مه بهستی دلدان به جانباز هه ر به ته نها له کاتی به دیار که وتنی دهنگ له دهنگ بدنه و سروودی جه ننگ بچرن:

((لیگه ری دوزمنام په راگه نده بن)) به لام نیستا وشه کان له ناو گه روویاندا ته لقه ی به ستابوو، هه موو هه ستیان ده کرد که شه مرؤقه نیازی به وه نییه زاتی و به رنیتن،

ئەو چۆتە ئەو پەرى شەھامەتە: نە تېرەتەشەنە قىبول دەكات ونەتەسلىم بوون، ئازادى دەورى دەستە لە پشت بەستراوەکانى دابوو، ھەموو بەو ھەشەتەو سەيرى ئەويان دەکرد بە بى دەنگى لە شوئىنى خوياندا مابوونەو، يوزباشى بەخۆ بەپيستی كە ھەتاوى خۆرھەلات. كوردبوى بە بريانى، لە پيش جانبازو ھە ھەرەكەت دا بوو، بە كندرى كە بە پشتى زىنى ئەسپەو بوو، ئەوى لە دوای خويدا رادەكيشا، ماوھەك لە مەوپيش لە يەھوديان بيزار بوو بوو، دە سالى تەواو بە بەرپاكردى سەليب بە داريان ھەلواسى بوو دەسالى تەواو دەميان بە بەردو پيسى پر كرىدو، تا ئاراميان بكاتەو، بەلام ئەنجاميكي بۆ نەھاتبو بەر، بە لەخاچ دانى يەكيك، بى چەندو چوون ھەزاران كەسى تر ريزيان دەبەستا، لە ھالەتيكدا كە سروودى يەكى لە پادشاي خويان دەچرى، بە نۆبەى خويان بە شورو ھەلچوونەو، لە چاوەروانيدا دادەنيشتن، ئەوان خوداى خويئخۆرى خويان ھەبوو، كە خويى يەكەمىن تازە لە داىكبوى ھەلدەمژى، ياساى تايبەتى خويان ھەبوو، درندەبيكي ئادەمخۆر بە دە قوچ چۆن دەيتوانى لە ژير وشەى ئەوان قورتارى بى؟ چۆن دەيتوانى لە ژير رابەرايەتى ئەواندا دەربچى، ئەوان ھيچ واھيمەبيكيان لە مەرگ نەبوو، كەسى كە باكى بە مەرگ نەبى، جاويدانى دەبى، يوزباشى ليرە لە خۆرھەلات زۆرەيان ئەنديشەى ئەو بابەتەيان دەکرد، يوزباشى جەلوى ئەسپى راكيشا ئەسپەكەى راگرت، سەيرى كرى لە يەھوديان:

رووخسارى پەژموودە، چاوانى مەشخەلدار، ريشى تەر، قزى چەور لە رووى بيزاريەو تفى ھەلدا، چ دەبوو ليرە بروات! برىا دەيتوانيت خۆرھەلات بە جى بەيلى، جاركي ديكە بگەرپتەو رۆما، لەبەر گەرماوھەكان و نمايشى مائەھەكان و دانيشتنگاي تياترۆكان و ژنە جوانەكان، لە رۆژھەلات بيزار بوو، لەبەر بۆگەنى يەھوديبەھەكانى. بىبانگەران بەردەوام ئارەقەيان ھەلدەريشتە سەر بەردەھەكان و قاچيان بەسەر بەرزايى گردەو چەقاندبوو، كورپى ميري بەسەر تاويرەبەردى دانيشتبوو، سەيرى ئەوانى دەکردو سەيرى خاچ و خەلك و يوزباشى، كە لە پيشەو ھە ئاپۆرەكەدا، لە ئەسپ دابەزى بوو دەکرد، بەلام شتيكي جگە لە ئوقيانوسى كەللەكان لە ژيرئاسمانى ناگراكاندا نەدەدى، پەترۆس ھاتە نزيك و لار بۆو، تا قسە لەگەل ئەو بكات، قسەى خۆى كرى، بەلام كلاوى ناگرپتيزى ئاسمان ھەلخسترايوو سەر گوپچكەى گەنجەكەو ھيچى گوئى لى

نەدەبوو، بە ھيمايىكى سەرى يوزباشى، كۆتيان لە دەستى جانباز ھەلگرت، ئەويش بە ئارامى خۆى ھەلكيشايە گۆشەيەكەو تا بەدەنى بەرزيتەو، ئەو كاتە كەوتە لەبەر كرىنەو ھە جەھەلى، لە نيوان پيى ئەسپەكاندا خزيە پيشەو بە دەستى كراو ھە نزيك كەوتەو، بەلام بەتەكانى دەستى مەجدەليەى لە خۆ كرىدەو، پيرەژنيكى ئەشراف بى ئەو ھە قسەيى بخاتە سەر زمان، ريبى لە ميانى ئاپۆرەكەدا كرىدەو جانبازى لە باوھش گرت، جانباز سەرى خۆى لار كرىدەو ماچيكي دريژى لە دەستى پيرەژن كرىدو بە توندى كوشىە سينيەى خۆى، پاشان رووى وەرگيپا پيرەژن خامۆش و بەچاوانى بى فرميسكى، بۆ چەند ساتيكي دى لە جيبى خويدا مايەو سەيرى ئەوى كرىد عاقيبەت بە زەمزمە كرىدەو گوتى: ((دوعاى من لە ماللاوي ريبى تۆدا بى)) و ريبى گرتەبەرو پشتى بەو تاويرەبەردەدا كە لەبەر پيى سەگەكانى گەلە بىبانپرەكاندا دەرگەوتبوون و ھانكە ھانكيان بوو.

يوزباشى كە پيى لە زەمىن دەكوتا، پەريە سەر زىنى ئەسپ تا ھەموو ئەو بيبىن و گوپيان لە قسەى بى، لە ھالتيكدا قامچيەكەى بەسەر سەرى ئاپۆرەكەو خستبوو ھەرەكەتەو، تا بيدەنگى فەرمانرەوا بيت بەمخۆرە دەستى بە قسە كرى:

- ئەى قەومى يەھود گوئى لە قسەم بگرن، رۆما قسە دەكان بيدەنگ بن، ئەو كاتە بە ھيما بۆ جانباز كە جلى كۆن و دراوى لەبەر كرىدو ھە لە ژير خۆرەتاودا بەچاوەروانى دا مابۆو و راوھستابوو، بەردەوام بوو لەسەر قسەكانى خۆى، تا ئالاکە بەرز كاتەو، بەئيوە دەگوت رۆژى مۆژدەبەخش ھاتو، تا كرىستى ئيوە بە خاچى ئيوە ھەلواسراوى و رۆما نابوود بكات، ... لەوى چ خەبەرە، بيدەنگ بن، دادو بيدادى راگرن، تاوانى ئەو برىتيە لە ياخى بوون، كوشتار، خەيانەت، ئىستا ئەى قەومى يەھود گوئى بگرن، بەو ھەى كە پرسىار لە ئيوە دەكەم گوئى بگرن، لە ئيوە دەوى پرياردەرى حوكم بن، ئەو پياو ھە موستەھەقى چيە؟

يوزباشى نيگاي خۆى بەسەر ئاپۆرەكەو كرىدەو ژير پى و لە چاوەروانى دا مايەو، خەلك لە جۆش و خۆشدا بوون، ھيرشيان كرىدەو لاي يوزباشى، بەلام ھاواريان كرىد، پاليان بەيەكترەو دەنا ھيلى سنووداريان تپەر كرى بۆلای يوزباشى ھيرشيان كرى،

به لآم يه كسهر كه وتنه وه حشه ته وه، وه كو شه پۆل بۆ لای يپچه وانه پاشه كشه يان كرد، يوزباشی كه وته رغو قينه وه، شه سپی خوئی ری كرد به ره و لای ئاپۆره كه ی رادا، هاواری كرد ((من له ئیوه ده پرسم چ سزایه ك بۆ ئەم یاخی و پیاو كوژده دا ده نین؟

ریش سوور كه هیژو برستی تاق بوو بوو، شیتایه تی خوئی وه كو تیری بۆ پيشه وه ره ها كرد، هه ولیده دا هاوار بكات ((بژی ئازادی)) ليوه كانی خوئی كرده وه باراباسی هاوړپیی دهستی له سه ره ده می دانا و نه پيشت، بۆ ساتیكي دريژ جگه له دهنگی وهك ورته ورت كه له ورشه ورشی ده ریا ده چوو، هیچی دیکه نه بوو، هیچ كهس جورته تی قسه كردنی نه بوو، به لآم هه موو له سه رخۆ ده خرۆشان و ناخیان هه لده كیشاو هه ناسه برکییان بوو، له پرێكا هاواری له بهرزایی شه هه مه مه مه یه بهرز بۆوه، هه موو به ترس و شادییكي جكه وه گه رانه وه، خاخامی پیر دووباره چوو بووه سه ره شانی ریش سووره وه له حالێكا هه ردوو دهستی وهك ئیسفانده ندی بۆ دوعا یا نه فرهت بهرز كرد بۆوه به ته مه به لئ و خاویه وه هاواری كرد: ((چ سزایی؟ تاجی شاهانه!))

خه لک هه ولێاندا قسه می شه و بیست، به لئ له به ره چاوی جه نجاله كه نه یان توانی، يوزباشی نه بیست، له حالێكدا دهستی خوئی نابوو به رگوئی شه سپی خوئی راده داو گوتی:

خاخام چی ده لئیی؟

خاخام به ته واوی قوده ته وه دووباره ی كرده وه (تاجی شاهانه!) رووخساری بریقهي ده داوه، ته واوی به ده نی گری گرتبوو ته كانی ده دا، هه لده به زیه وه، به سه ره بالائی ئاسنگه ره سه مای ده كرد، وهك بلئیی ده یه ویست بال بگری و هه لقری، دووباره هاواری كرد ((تاجی شاهانه)) شادومان بوو، كه ببوو زماغالی خه لک و خودای خوئی، بازووه كانی به هه موو لایه كدا دريژ ده كرد و وهك بلئیی له هه وادا له خاچ بدری، يوزباشی كه وته كفیه وه وه له شه سپه كه ی دابه زی و دهستی دایه قامچیه كه ی سه ره قولابی زین و به هه نگاوی گران به ره و ئاپۆره كه چوو پيشه وه، به په رینی به رد له ژیر هه نگاوه كانی و هاوړی له گه ل له سه رخۆ چوونه پيشه وه ی، شه ی وه كو جان هه ریكي سه نگین په یكه ری وهك گا یا به رزاییكي وه حشی لی كردبوو، ئاپۆره كه به بی حه ره كه ت له جی وه وه ستابوون و هه ناسه یان له سه ینه یان حه پس كردبوو، جارێكي دی دهنگی جگه له دهنگی كلۆی ناو دره خته كانی زه یتون و قه له كان بی حه وه شه نه بوو.

یوزباشی دوو پی چوو پيشه وه و پاشان پیکی دیکه، بۆنی گه نیوی ده مه كراوه كان و جه سته ئاره قواوی و پۆخه كان، لوتی ئازار ده دا، كه لیمه پۆخه كان! بۆ پيشتر رۆشیت و گه یشته به رد هه خاخامی پیره میرد، به سه ره شانی ئاسنگه ره به گول خه نده یی كه سه راسه ری جه سته ی گرتبووه خووه، سه یری شه ی ده كرد، له ته واوی ژیانیدا له ئاره زووی ساتیكي وا دابوو، ئیستاش شه و ساته گه یشتبوو، ساتی شه ویش دروست وه كو پیغه مه به ران ده كوژزی، يوزباشی سه یری چاوانی نیوه كراوه ی شه ی كرد، بازووی كه بۆ کوتانی سه ری یاخی بووی پیری به رز كردبووه، به زه جه ته وه ی گونجانده، سووره یی خوئی خواره ده وه، له به ر ژوه ندی رۆمادا نه بوو پیره میرد بکوژن، شه خه لکه گۆرپه گۆر و ته سلیم ناقبوله دووباره هه لسانه وه، ده ستیان به جه نگیكي چه ریكي كرد، له به ر ژوه ندی رۆمادا نه بوو كه جارێكي دیکه دار له كونه زه نگیه سووره وه ریدات له به ره شه وه قامچییه كه ی له بازووی خویدا وه ریچا و رووی له لای خاخام كرد به ده نگیكي سووره گوتی: ((خاخام تۆ شه گه ره شایسته ی ریزی ته نها له به ره شه یه كه من ریژت لی ده گرم، من واته رۆما، ده مه وی نرخ بده مه شه وه، ده نا خۆت شه وه نده نرخت نیه، له به ره شه مه یه كه ده ستم به رووی تۆدا به رز ناکه مه وه، بیستم چیت گوت، پریاری خۆتدا ئیستا منیش هه مان كار ده كه م، شه وکاته له لای قه ره جه كان كه له كه ناری خاچ دا له چاوه روانیدا بوون وه ستا، گه رایه وه وه هاواری كرد (له خاچی بدن!) خاخام به ده نگیكي ئارامه وه گوتی: ((شه ی يوزباشی من بریارمداو تۆش هه مان کارت كرد، به لآم كه سیکی تر له هه مووان به بایه ختر ده یی حوكم بدات))

- ئیمبراتۆر

- نه خودا

یوزباشی پیكه نی، من زمانی ئیمبراتورم، له ناصیره، ئیمبراتۆریش زمانی خودایه له جیهان، خودا، ئیمبراتۆر، روفوس حوكمی داوه. به م قسه یه، قامچی له بازووه كانی كرده وه و له حالێكدا به رد و درکی ی شیتانه ده دایه به ره قامچی، ریسی خوئی بۆ به رزایی گرده گه گرت به ره، پیره میرد بازووه كانی بۆ لای ئاسمان به رز كرده وه ((ئومیده وارم كه خودا وه نده عه زایی خوئی دابه زینیتته سه ره منال و نه وه كان و تۆ شه ی هه رماس!)).

لهو کاتهدا، ئەسپ سوارەکان بازنەییکیان بە دەوری خاچەکە دروست کردبوو، خەلک کە لە تورپیان دەیاننەراند، بەسەر ئەنگوستی پێ وەستابوون و تا ببینن، بە دلھورەو دەلەرزین، ئایا پەرچو روودەدات؟ زۆریان نیگای شایەدییان رهوان کردبوو، ئاخۆ کە دەروازی ئاسمان دەکریتەو؟ ژنان لە پیتشەو ناگاداری بانی رەنگاورەنگ بوون لە ئاسمان، خاخام لە حالیکدا بەسەر شانی پان و پۆری ئاسەنگەردا ئەژنۆی دابوو، هەولیدەدا تا لە میانی سمی ئەسپان، نیوتەنەمی سووری ئەسپ سواران ببینیت، دەبووست وی کەوی کە چ شتی لە سەرەویدا لە دەورووبەری خاچەکە روو دەدات، سەیری میعراجی ئومیدو میعراجی نا ئومیدی دەکردو قسەییکی نەکرد، لە چاوەروانی دا بوو، خاخامی پیر ئەوی - خودای سراپیل - ی باش دەناسی، بێرەحم بوو یاساو فەرموودەمی تایبەتی خۆی هەبوو، وادەمی دەداو جێبەجێشی دەکرد، بەلام پەلەمی نەبوو، زەمانی بە پێوانەمی خۆی دەپێوا، چەندین، نەو بە نەو، قسەکانی بە بێ هاتنەدیو لە ئاسمان دەمایەو، دانەدەبەزێه سەر زەویەو، بەلام کاتی کە عاقیبت نازیل دەبوو، ئەو بەد بە حالی ئەوکەسەمی کە ئەمانەتی ئەو قسەییە دەبوو، لەسەر تاسەری نامەمی پایەمبەران کە دەگەرێی، دەبینی چەند لە هەلبژێردراوەکانی خودا کوژران، بەلام ئایا خودا هیچ کاتێک سەری ئەنگوستی بو نەجاتدانی ئەوانە بەرز کردۆتەو؟ بۆ بۆ؟ مەگەر ئەوانە جێبەجێکەری ویستی ئەو نەبوون؟ نەکا ئیرادەمی ئەو بووبی کە تەواوی هەلبژێردراوەکانی بکوژێن؟ خاخام ئەو پرسیارەمی لە خۆ دەکرد؟ بەلام جورئەتی نەبوو لەو زياتر بە دواي بپوێکەکانی خۆی بکەوی، لەبەرەخۆی کەوتە ئەندێشەو ((خوداوەند رەشەباییکی ترسناکە باشتر وایە هەر نزیکي نەکەومەو))

کۆری میترئ هیشتا بەسەر لیوی بەردەو دانیشتبوو، ئەژنۆی لەرزوی خۆی بە دوو دەست گرتبوو سەیری دەکرد، قەرەجەکان جانبازیان گرتبوو پاسەوانانی رومیشت دەهاتنە پێش بە هیزو بەری جوین و خەندە، خێلی چەری خەلکیان، بۆ پێش و بۆ پاش رادەدا، ئەوان هەولیانەدا کە جانباز بەرز کەنەو سەر خاچ، سەگانی میگەل بە بینینی هەول و تەقەلائی پاسەوانان، لە رووداوەکان واگا هاتن، قیت ببوونەو سەر لەپی خۆیان.

دایکی پیرو بەرپێزی جانباز، ئەو تاوێرە بەردەمی پستی پێ کردبوو جی ی هیشت و هاتە پێش هاواری کرد ((کۆرم، نازابە، مەنالیئە، نەو کە روورەشمان بکە)) خاخام بە زەمەمە

کردنەو ((دایکی جانبازە، دایکی بەرپێزی ئەو، لە پستی مەکابیەکانە ئیستا کە دوو گوریسی قەبە لە بن هەنگلی جانباز وەرپێچراو، قەرەجەکان پەیتەکانیان بەسەر لایالی خاچەو ئەلقە کرد، لەسەرەخۆ دەستیان کرد بە بەرزکردنەوی، بەدەیتکی قەبەو سەنگینی هەبوو، لە پێکا، خاچەکە بەلادا هات و زۆر نەمابوو بکەوی، یوزباشی لەقیەکی لە کۆری میترئ دا کە بەسەر قاچە لەرزێوەکاندا وەستابوو، کۆری میترئ کۆلینگی گرتە دەست تا خاچەکە بە بەردوو تاوێر توند بکات.

ئەو هەموو لە تاقەتی میترئ بەدەر بوو، بەشەرمیەو لە بینینی کۆری خۆشەویستی لە کەنار سەلیبی کوژراوەکان دلی خۆی دەدایەو لە میانی ئاپۆرەکەدا ریگەمی خۆی کردەو، ماسیگرەکانی ((گنسات)) دلیان پێ سووتا، بەلام وا خۆیان بەدەرخواست کە ئەو نایبینن، میترئ بۆ دوورکردنەوی کۆرەکەمی لەو ناو، لە میانی ئەسپەکاندا دەستی کرد بە پێشپەرەمی، بەلام یەکی لە هاوسمی پیرەکانی بەزەمی پێداهاتەو و بازووەکانی گرت گوتی: ((میترئ ئەو کارە مەکە.. بۆ کۆی دەچی؟ دەتکوژن))

میترئ وەلامی دایەو ((دەمەوی کۆرەکەم لەو ناو دەریهینم)) کەوتە گریانەو.

پیرێژن گوتی: ((مەگری میترئ سەیری دایکی جانباز بکە، ببینە چۆن چۆنی بە گران و سەنگینی وستاوەو سەیری لە خاچدەوانی کۆرەکەمی خۆی دەکات، سەیری بکەو بەهێز بە))

-هاوسمی من بەتەنھا بۆ کۆرەکەمی خۆم ناگریم بۆ ئەو دایکەش دەگریم. پیرێژن کە بە دلنایییەو تفتی و تالیەکی زۆری لە ژياندا چەشتووە. سەری نیو تاسی خۆی راتەکاندو بەزەمەمەو گوتی: ((باشتر وایە دایکی لە خاچدەر بیت نەک دایکی لە خاچدەرارو)).

بەلام میترئ بە پەلە بوو نەبیبست، بەرەو گەردەکە کەوتە ری، دیدی فرمیسکاری خۆی بە هەموو شوپێنیکدا لە گەران و سووراندا بوو، تەواوی جیهان دەستی بەگریان کرد جیهان تارو تیرە بوو، لەناو تەمتومانێکی چێدا دایکە تیبینی ئەسپەکان و چەکی برۆنزی کرد بینی کە خاچکی هێجگار گەرەو تازە دروست کراوە کە لە زەمینەو بۆ ئاسمان هەلچوو بوو، ئەسپ سواری گەرایەو ئەوی بینی، بەبەرز کردنەوی نێزە هیماي بۆ کرد، دایکە لە جیو وەستاو لار بۆو، لە ژیر ئەشکەو سەیری ئەسپەکانی دەکردو کۆرەکەمی خۆی بینی کە بەسەر

ئەژنۆكانى دانىشتووھەو بۆ توندكردنى خاچ دەوربەرى بەردەكانى دەكۆلپەھە، ھاوارى كرد ((كۆرپەكەم كرىست!))

ھاوارى داىكە واگوئى كاسكەر بوو كە لە بەرزايى قىلو قىلى مرۆكاندا ئەسپ و سەگەكانى خستە لورە لورەھە، كۆرپە گەپاىھەو داىكى خۆى بىنى، رووخسارى رەش داگەرا، زەربەكانى خۆى توورەتر لە جارەن كوتايەھە.

قەرەجەكان لەسەر ھەلگەران بەپەيژەى كندىرپىن، جانبازيان بەسەر كندىرەھە دريژ كوردبوو بۆ بەرگرتن لە خزينى بۆ خوارەھە ئەويان بە توندى (بەگورپىس) بەستايەھە، ئىستا وا بزمارەكان ھەلئەگرن دەستيان كرد بە ميخكۆب كردنى دەستەكانى، دلۆپەى درشتى خوين پەرش و بلاوى سەر رووخسارى كرىست بۆھە، كۆلپىنگى لەدەست بەردا بەھەحشەتەھە پاشەكشەى كرد پاشاوپاش چو خۆى لەكانارى داىكى پياوئى بەمزوانە دەمرد دۆزبەھە، لە ھالئەكدا دەلەرزى، چاوپروانى بىستنى ھەلپاچىنى گۆشت بوو تەواوى خوينى بەدەنى ھيرشى كرده ناو لەپى ئەھەھە، دەمارەكانى ھەلسا بە توندى دەستيان كرد بە ليدان كەم مابوو پارچە پارچە بى، خالى لە ناو لەپى دەستەكانى كەوتە تازارەھە، ئەوخالە ھەك سەرى بزمەر خرىبوو.

دەنگى داىكى جارىكى دى دەنگى داىھە ((كۆرپە كرىست!)) ھاوارىكى قوول لە بەرزايى خاچەھە گەيشت، ھاوارىكى ھەحشى كە لە دلئى يەك نەفەردا ھەلئەدەستا بەلكو لە قوولائى زەويدا بوو ((ئەدۆنيا!)) خەلك ئەھە ھاوارەيان بىست، ھاوار بەتان و پۆى وجودياندا رەت بوو، ئايا ئەھە خودى خەلك بوون كە ھاواريان كوردبوو، يا ھى زەمىن بوو؟ يا ھى پياوھەكى سەرخاچ بوو، كە لەگەل چوونە خوارەھەى يەكەمىن بزمەر بەناو جەستەيا ھاوارى كوردبوو.

ھەموويان يەك بوون، ھەموو لە ھالئەتى لە خاچداندا بوون، پياوان، زەمىن و جانباز ھاواريان دەكرد. خوين فوارەى كورد پەرش و بلاوى سەر ئەسپەكان دەبوو، دلۆپىكى درشتى كەوتە سەر لپوى كرىستەھە، گەرم و سوڤر بوو، سەلبىساز تلو تلووى خوارد، بەلام داىكى لە كاتى خۆى رىي كرده پيشەھەو بەلە باوھشكردنى نەپھيشت بەريئەھە، بە زمەمە كرنەھە گوتى: ((كۆرپە كرىست!))

بەلام چاوەكانى ئەو داخرايون، ھەستى بە تازارىك دەكرد لە ناو دەست و پى و دلپەھەيە كە تامل نەدەكرا، ئەو ئافەتە پىرەى ئەشراپ بەپى جۆلە لە جىي خۆى ھەستابوو، بەلام پاشان لە دواى خۆيەھە، دەنگى سەلبىسازو داىكى بىست توورەپى و جودى ئەوى داگرت و گەپاىھە، ئەھە ھەمان يەھوودى كافر بوو كە سەلبىي دروست دەكرد و ئەويش داىكى كە ئەھى بۆ پاش رادابوو، بۆ دەپى كۆرپىكى واخيانەتكار بىتە دۇنياوھە! بۆ دەپى ئەھى بىنى لە ھالئەكا كۆرپى ئەھە بەسەر خاچەھە خۆى ھەلپىچى و ھاوار بكات. لەبەر زۆر پەريشانى، دوو دەستى خۆى بۆ لاي كۆرپى نەجا دريژ كرد، ھاتە نزيكترو رووبەرووى ھەستا، كۆرپى نەجا سەرى ھەلپى و ئەھى بىنى و سەرى لەبەر خۆى نايەھە، لپوانى ژنە جولا بە درندەپى و زىرەھە گوتى: ((نەفەت لە تۆ بى، كۆرپى نەجا، ئوميدەوارم كە رۆژى تۆش لە خاچ بدەن)) ئەكاتە رووى لە ميڤى كرد ((تۆش ميڤى ئوميدەوارم كە تۆش ھەم داغى كۆرپەكەت بىنى)) بەتەواوكردنى قسەكەى يەكسەر سەرى خۆى ھەرسوورانو چاوەكانى جارىكى دى دووربە كۆرپەكەبەھە، ئىنجا مەجدەلبە پايەى خاچى لە باوھش گرتوو بۆجانباز كەوتە سروود و سەردولكە، دەست و پى ئەھى لە مس كورد و پىچى سەرو بازوھەكانى بەخوين داپۆشەران. قەرەجەكان چەقۆكانيان گرت و دەستيان كرد بە پارچە پارچە كردنى جلى لە خاچدراوھە، تا لە ميانى خۆياندا داھەشى بكن، پاش داھەشكردنى پارەو پوولەكانى ئەھى شتى جگە لە دەستمالى سپى ئەھى كە دلپى گەورە گەورەى خوينى لى نىشتبوو، نەمايەھە، گوتيان ((چۆنە، دەسەلەكە بەدەينە كۆرپى دارتاشەھە. بىچارە كارى خۆى بەچاكى ئەنجامدا)) ئەويان لە ژيتر ھەتاودا دۆزبەھە كە ھەلكورمابوو دەلەرزى. يەكى لەوان لە ھالئەكدا پارچە خوينايەكەيان رادەھەشان گوتى: ((دارتاش، ئەھە بەشى تۆبە، بۆ سەركەوتنى تۆ ئارەزوومەندى لە خاچدانى زۆرترم.

قەرەج جارىكى دى بەخەندەھە گوتى: ((ئەھەش بۆ لە خاچدانى خۆت))

شانى ئەويان بە گەرمى راتەكاند.

سه‌دای چپه‌چیپکی توورپه به‌رز ده‌بۆوه، دره‌خت و گه‌لای خورما که دیواری که‌لیسیان جوان ده‌کرد، تابلۆی پینج‌گۆشه، کتیپی پیرۆز به‌سه‌ر کتیب‌گردا به وشه‌ی پر به‌ده‌م (خه‌لکی هه‌لبژێردراو، سه‌ر زه‌مینی موعود، مه‌له‌کوتی ئاسمان، کریستیانو) هه‌یج یه‌ک له‌وانه ئیدی ئه‌وانی کپ نه‌ده‌کرده‌وه و دلی نه‌ده‌دانه‌وه، ئومید به‌ له‌میژینه‌ی خۆیه‌وه، خه‌ریک بوو ده‌بوو به‌ ناوومیدی، خوداوه‌ند سه‌بری هه‌یه به‌لام مرۆف سه‌ببور نییه، ئیدی نه‌یانده‌توانی زیاتر له‌وه له‌ چاوه‌روانی دا بمیننه‌وه، هه‌تا ئه‌و ئومیده نه‌خش کراوه‌ی سه‌ردیواری که‌لیساش ئیدی نه‌یده‌توانی ئه‌وان هه‌لخه‌له‌تینی، جارێکیان له‌ کاتی خۆندنه‌وه‌ی سه‌ر گوزه‌شته‌ی ئیزکیل - ی په‌یامبه‌ر خاخامی پر و له‌ خودادا غه‌رق بوو هه‌لده‌به‌زیه‌وه، هاواری ده‌کرد، ده‌گریاو سه‌مای ده‌کرد به‌لام دیسان ئازام نه‌بۆوه، وشه‌کانی (ئیزکیل) بوو بووه پارچه‌یه‌ک له‌ جه‌سته‌ی، بۆ ته‌سکین کردنه‌وه‌ی خۆی قه‌له‌می په‌ره‌موچ و ره‌نگی گرتنه‌ ده‌ست، خۆی له‌ ناو که‌لیسا به‌ند ده‌کرد، به‌شیتایه‌تیپکی خودایی، دیواری خه‌ونی پر له‌ په‌یامبه‌ران ده‌کرد: که‌لله‌سه‌رو ئیسقان، کیتی له‌ ئیسقانه‌دی مرۆیی، به‌سه‌ر به‌رزایی ئه‌وانه‌وه، ئاسمانی سوری و ده‌ ئاسنی داغکراو، ده‌ستیکی دێو ئاسا له‌ ناوه‌وه‌ی ئاسمان ده‌هاته ده‌ره‌وه پشته‌ی ملی ئیزگیلی ده‌گرت و له‌ هه‌وادا رایده‌گرت، ئه‌و خه‌ونه به‌ دیواریکی دیکه‌دا ده‌چکایه‌وه، لێره ئیزکیل که‌تا ئه‌ژنۆکانی له‌ نیوان ئیسقانه‌کاندا رۆچوو بوو، ده‌می سه‌وزو رۆشن و کراوه بوو، له‌ناویا نه‌واری به‌ پیتی قورمز هاتبووه ده‌ره‌وه ((ئه‌ی به‌نی سراپیل کریستیانو هاتوه‌!)) ئیسقانه‌کان به‌یه‌که‌وه چه‌سپ ده‌بوون، که‌لله‌سه‌ره‌کان پر له‌ ددان و گۆله‌وه به‌رز ده‌بوونه‌وه و ده‌ستیکی به‌ هه‌یه‌ت له‌ حالیکه‌ که‌ ئورشه‌لیمی تازه له‌ناو له‌پی دابوو، له‌ ئاسمان ده‌هاته ده‌ره‌وه، ئورشه‌لیمی نوی: تازه دروست کراو نورانی، هه‌موو زومه‌رپه‌ده‌و یاقوت، خه‌لکی سه‌یری ئه‌م نه‌خشانه‌یان ده‌کرد، له‌ کاتی راته‌کاندنێ سه‌ریان، که‌وتبوونه‌ پسه‌ پسه‌وه، ئه‌و شته‌ خاخامی پیری توورپه‌ ده‌کرد، به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه هاواری کرد، ((بۆ پسه‌ پسه‌ ده‌که‌ن؟ مه‌گه‌ر باوه‌رتان بۆ خودای باوانتان نییه؟ نه‌فه‌ریکی دیکه‌ له‌ خاچدراوه، پیتی رزگارکه‌ر نزیکتر بۆته‌وه، ئه‌ی ئیوه که‌باوه‌رتان که‌مه، مانای له‌ خاچدان هه‌مان ئه‌و شته‌یه‌!))

به‌شی پینجه‌م

خاخامی پر له‌ حالیکه‌دا بازووه‌کانی بۆ خه‌رک‌دنه‌وه‌ی ئاپۆره‌ی سه‌رسام سووری پیاوان و ژنانی ناوومید کردبووه و هاواری کرد "بابرۆین! رۆله‌کائم، ده‌بی رازی بۆ ئیوه ئاشکرا به‌کم، ئازابن" خه‌لک له‌ میانی کوچه‌و کولانه‌ باریکه‌کان ده‌ستیان کرد به‌ راکردن، له‌ دوایانه‌وه ئه‌سه‌پ سواران تاویان ده‌داوه و هه‌کو میگه‌لی بزنی بۆ پینشه‌وه‌یان راده‌دان ژنان ده‌یانقیژاندو ده‌رگای ماله‌کانی خۆیان داخست: خۆییکی زیاتر له‌ حاله‌تی رشتن دا بوو، خاخامی پر له‌ حالێ راکردندا دووباره‌ که‌وته سه‌ر زه‌ویه‌وه، دیسان که‌وته کۆخینه‌وه و خۆینی تف ده‌کرد، یه‌هوداو باراباسیان له‌ باوه‌ش کرد، خه‌لکی فه‌وج فه‌وج ده‌گه‌یشتن و به‌ هانکه‌ هانک خۆیان له‌ ناو کلیسا په‌نه‌ان ده‌کرد، هه‌وشه‌ی که‌لیساش پر بوو، ده‌روازه‌یان جوت کرد، له‌ کاتیکه‌ چوارچاو لێوه‌کانی خاخامیان به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه، له‌ چاوه‌روانی دا وه‌ستان، له‌ ناو ئه‌و هه‌موو ره‌نج و تالیه‌دا، ئایا پیره‌می‌رد ده‌یتوانی چ رازی بۆ ئه‌وان به‌درکینی، تا دلشادیان بکات؟ چه‌ندین ساڵ بووکه‌ به‌د به‌ختی له‌ دوا به‌دبه‌ختی ده‌هات، ئازارو له‌ خاچ دان له‌ دوا ئازارو له‌ خاچ دانه‌ویه، په‌یامبه‌ران ی خودا ریک له‌ ئورشه‌لیم، ئوردن، بیاباندا، ده‌پشکوین، خۆیان و جلی دپاوو کۆنیان و زنجیر له‌ ده‌ست، که‌فیان که‌وتبووه سه‌ر لێوان، له‌ کیوه‌کانه‌وه سه‌ره‌و ژیر ده‌بوونه‌وه تاکی ئه‌وان له‌ خاچ ده‌دران.

ئەو كاتە كىتئىبى بەسەر كىتئىبىگەرە ھەلگرت و بەتەكانىكى توند كرديهوه، خۇرەتاو لە ميانى پەنجەرەكان دووبارە ھاتە ژوررەوه، لەقلەقى لە ئاسمان ھاتە خوارەوه بەسەر بانى بەرامبەرەوه ھەلئىشت، وەك بلىنى ئەويش دەيەويست گوى بگرى، لە سىنەى بەدبەختى خاخمدا ھاوارىكى خۇشەخش و سەرکەوتوانە ھاتە دەرەوه:

((شەپپورى سەرکەوتن لە سەھيۇندا بىخەنە دەنگەوه، بانگەشەى ئەو ھەولتە شادى بەخشە بکەن لە ئورشەلیم دا، ھاوار بکەن! يەھودا بۆ لای قەومى خۆى ھاتووه، ئەى ئورشەلیم راپەرە دليكى بەھيژت ھەبى، سەيرىکە لە خۇرەلاتەوه تا خۇراوه، پەرورەدگار دەيىتە شوانى كورپانى تۆ، كپوھەكان راست و رەوان بووينە، گردەكان لەناوچوون و نەمان، تەواوى درەختەكانى عەترى خويان كرڈۆتە قوربانى، چەك و شمشيرو تيرو كەوانت بەخۆتەوه ھەلئاسە ئەى ئورشەلیم، بەختەوهرى بۆ ھەميشە بۆ كورپانى سراييل ھاتووه!)) دەنگى (كەى...كەى؟) لە ئاپۆرەكەدا دەيىسترا، ھەموو گەرانەوه، پیرەمپردىكى لاواز ئەندام بە رووخسارى پەژموررەوه بەسەر سەرى پەنجەى پى وەستاو ھاوارى دەکرد ((كەى باوہ كەى؟))

خاخامى پیر لە رووى تورپوونەوه كىتئىبەكەى كۆکردەوه پرسى ((ماناسيس بەپەلەى؟))

پیرەمپرد وەلامى دايبەوه ((بەلئى، ئەشك لە رووخسارىدا ھەلدەرژا، ماوہم نيبە ئەجەلم ھاتووه)).

خاخام بە ھيمای دەستى بە (ئيزگيل)ى گوت كە لەناو ئيسقانه كاندا شاردرابووه ((سەيركە ماناسيس دووبارە رادەيبەوه))

- من پیرەمپردىكى نايينام ناتوانم ببينم

پەترۆس ھاتە نيوەوه، رۆژ خەريك بوو كۆتايى دەھات، شەوان لە دەرياچەى - گنسارت- ماسيگري دەکردو لە مەزەقەت دابوو گوتى: ((باوہ، وادەى گپرانەوہى رازيكت بەئيمە دابوو بۆ تەسكىنى دلئمان، ئەو رازە چيبە؟))

خەلك بەحەپس كرندى ھەناسەيان لە سىنەدا، بەدەورى خاخام كۆبوونەوه تا ئەو رادەيبەى كە كەلئيسا جيئى ھەبوو، لەحەوشە ھاتنە ژوررەوه، گەرمايىكى توند بوو،

بۆنى توندى ئارەقە ھەواى پىر كرديبوو، خزمەتكارانى كەلئيسا بۆ بۆنداركرندى ھەوا بخورىان ھەلدەرپشتە ناو مەنقەلەكانەوه كە لە شيوہى دلۆپەى ئەشكدا بوون

خاخام بۆ خۆ پاراستن لە ھەناسە تەنگى چووہ سەر ميئىكەوہو لە كاتىكا ئارەقەى خۆى پاك دەكردەوه، گوتى: (رۆلەكانى من دلئى ئيمە ليئانليئوى خاچە، ماوہيبەك لەمەوبەر ريشى رەشم بووہ خۆلەميشى و پاشان سەپى بۆوہ، ددانەكانم وەرپىن، ئەوہى كە ماناسيسى پىر ھاوارى بۆ كرد من سالەھى سال ھاوارم بۆ كررەوه، چەندپىن جار پرسىومە (تاكەى تاكەى ئەى خودا؟ ئايا ئارەزووى ديتنى كرىست بۆ گۆر دەبەين...؟)) شەويكىيان پەرچوبەك روويدا! خودا وەلامى دامەوہ، نا، پەرچوبى نەبوو، ھەر كاتى كە پرسىار لەو بکەين وەلام دەداتەوہ. بەلام لە تەختەبەندى لەشدا ديلين كەپىن و نايبيستين، بەلام ئەوشەوہ من بيستم... ئەوہش پەرچو بوو)).

پەترۆسى بانگ كرد ((چيت بيست؟ بابە، ھەمووشتى بە ئيمە بلئى)) لە ميانى ئاپۆرەدا ريسى خۆى كررەوه لەبەردەم خاخام وەستا، پیرەمپرد لارپۆوہو سەيرى پەترۆسى كررەو گرژيبەوہ.

پەترۆس خودا وەكو تۆ ماسيگريكە ئەويش شەوانە لەكاتى مانگەشەوى تەواودا دەچيئە ماسيگريەوہو ئەو شەوہ مانگ بەدرى تەواو بوو، وەكو سپياتى شير لە ئاسماندا ئەوئەندە ميھرەبان و دلۆقان سەولئى لئىدەدا كە نەمدەتوانى چاوەكانى خۆم داخەم، چووار ديوارى مال بۆ من تەنگ بووہ، بەكوچە بارىكەكانەوہ كەوتە رى (ناصر)ەم لە دواى خۆمەوہ جيئيشت، بەرز بووبوومەوہ، پشتم بەتەختە بەردى داو سەيرى لای باشوورم دەکرد، بەرەو ئورشەلیمی پيرۆز، مانگ تەكى بە پيششەوہ داو وەك مرۆقى سەيرى منى كررەو گرژيبەوہ: سەيرى ئەوم كررەو سەيرى دەم و گۆناو گۆشەى چاوەكانى و ئاخم ھەلكيشا، ھەستم كررەو كە لە ميانى كپى شەودا قسە لەگەل من دەكا، بەم حالەوہ نەمتوانى ببستم مەليك لەسەر زەوى بالئى ليك نەدەدا، مەزراى سەوزى فەلەك بۆنى نانى لئىدەھات، شير لە كپوھەكانى دەرووبەر من- تابور، جلبوع، كرم-ل- وەكو تاقگە ھەلدەرژا، لەبەر خۆمەوہ كەوتە ئەنديشە: ((ئەمشەو شەوى خودايە، قورسى تەواوى مانگ، سيمای شەوانەى خوداوەند لە ئورشەلیمی

تاینده، شه‌وه‌کان وه‌ک شه‌مشه‌وه‌بی) به‌ختوورده‌کردنی شه‌و بیروکانه‌له‌زه‌ینم‌دا
چاوه‌کام‌پر‌له‌شه‌شک‌بوون، بی‌چاره‌یی‌و‌ترس‌و‌جوودی‌دا‌گرتم، هاوارم‌کرد ((من‌پیر
بوویم، نایا‌بهر‌له‌وه‌ی‌چاوه‌کام‌به‌جوانی‌کریستیانو‌روشن‌بیته‌وه، ده‌مرم‌؟))

به‌سووک‌به‌زینی‌که‌وه‌هه‌ستامه‌وه، رقی‌پیرۆز‌دیسان‌و‌جوودی‌دا‌گرتمه‌وه، جلم
له‌بهر‌کرده‌وه، وه‌ک‌تازه‌له‌دایک‌بووی‌له‌بهر‌ده‌م‌خودا‌وه‌ستام، ده‌مویست‌ببینی‌که
چۆن‌چۆنی‌پیر‌بوویم، چۆن‌وه‌ک‌گه‌لای‌دره‌ختی‌هه‌نجیر‌له‌پاییزدا، وه‌کو‌قه‌دی‌بی
گه‌لا‌له‌رزویی‌هی‌شوه‌تری‌کان‌که‌به‌ده‌ستی‌پهرنده‌کانه‌وه‌به‌تاراج‌چوو‌بوون، وشک‌و
چرمسی‌و‌کال‌بوونه‌وه، ده‌مویست‌ببینی‌و‌دلۆفانیم‌پی‌بکات‌و‌زوو‌بجولی، له‌هه‌مان
کاتدا‌که‌رووت‌و‌قووت‌له‌بهر‌ابه‌ر‌خودا‌وه‌ستا‌بووم‌هه‌ستم‌کرد‌که‌نووری‌مانگ‌له
جه‌سته‌مدا‌ده‌چیته‌ژووره‌وه، گویم‌له‌ده‌نگی‌بوو، له‌ده‌ره‌وه‌یا‌له‌به‌رزایی‌سه‌رم
نه‌بوو، له‌نا‌ده‌روونم‌بوو‌به‌ته‌وا‌ی‌بوو‌بوومه‌روح‌له‌گه‌ل‌خودا‌بووم‌به‌یه‌ک، به‌لای‌له
نا‌ده‌رووندا، سه‌دای‌هه‌قیقی‌خودا‌هه‌میشه‌له‌ری‌گی‌ده‌روونه‌وه‌ده‌گاته‌گوئی
ئی‌مه‌وه.

گویم‌لی‌بوو ((شه‌معون... شه‌معون، تو‌بهر‌له‌مه‌رگ‌دیداری‌کریست‌ده‌که‌ی، گویت
له‌ده‌نگی‌ده‌بی‌ده‌ستت‌ده‌گریه‌نا‌ده‌ستی.))

شه‌هنده‌زه‌وقم‌هه‌بوو، که‌روت‌و‌قوت‌له‌ژیر‌مانگدا‌که‌ومه‌هه‌لپه‌رین‌و‌چه‌پله‌وه،
ساتیک‌دریژه‌ی‌کی‌شا‌یا‌هه‌زار‌سال، نازام، به‌لام‌چهند‌دریژه‌ی‌کی‌شا‌به‌شی‌کرد‌مو
ئارام‌بوومه‌وه، جله‌که‌م‌کرده‌به‌رو‌بو‌لای‌ناصره‌سه‌ره‌و‌ژیر‌بوومه‌وه، ساتی
که‌له‌شیره‌کان‌له‌لانه‌کانیان‌به‌سه‌رپشتی‌بانه‌کانه‌وه‌منیان‌دیت، ده‌ستیان‌کرد‌به
خویندن، ناسمان‌پیکه‌نی، مه‌له‌کان‌بیدار‌بوونه‌وه، ده‌رگا‌کان‌کرانه‌وه‌سه‌لاویان‌لی
کردم، کوخته‌قیژه‌وه‌نه‌که‌م‌له‌سه‌ره‌وه‌تا‌خواره‌وه‌ده‌ده‌وشایه‌وه، ده‌رگا‌کان‌په‌نجه‌ره‌کان
هه‌موو‌شتی‌له‌ره‌نگی‌یا‌قووت‌بوون، جه‌نگه‌ل‌و‌ته‌خته‌به‌رده‌کان‌و‌خه‌لک‌و‌هه‌موو
بۆن‌و‌به‌رامه‌ی‌ناماده‌یی‌خودایان‌له‌ده‌رووبه‌رم‌په‌رش‌بلا‌وده‌کرده‌وه‌خودی‌یۆزباشی
به‌هه‌موو‌خوینخۆری‌خۆیه‌وه، به‌سه‌رسامی‌له‌جیی‌خۆیه‌وه‌وه‌ستا‌و‌پرسی ((خاخام

شه‌وه‌چی‌رویداوه‌له‌تۆ؟ و‌جووی‌تۆ‌بوته‌مه‌شخه‌ئیک‌هه‌لگه‌رساو‌ئاگاداره‌ئاگر‌له
ناصره‌بهر‌نه‌ده‌ی)) به‌لام‌شتیکم‌نه‌گوت، نه‌مده‌ویست‌هه‌ناسه‌م‌پیس‌بی.

ساله‌های‌ساله‌که‌شه‌و‌رازه‌م‌له‌سه‌رای‌دل‌پاراستووه، به‌ته‌عه‌صوب‌و‌غروری‌خۆم
له‌ززه‌تم‌لی‌چه‌شتووه‌له‌چاوه‌رونی‌دا‌نیشتموم، به‌لام‌شه‌م‌پۆ‌شه‌و‌روژه‌ره‌شه‌که
بینه‌ری‌کوئینه‌وه‌ی‌خاچیکی‌تازه‌بووین‌به‌سه‌ر‌دلی‌ئی‌مه‌وه، ئیدی‌توانای‌پاسداری
کردنی‌رازم‌له‌ده‌ستداوه، دل‌م‌به‌حالی‌قه‌ومی‌سراییل‌ده‌سووتی، له‌بهر‌ئه‌مه‌شه‌و
هه‌واله‌خۆشی‌به‌خسه‌بۆ‌تۆ‌ئاشکرا‌ده‌که‌م، شه‌وه‌خه‌ریکه‌دیت، نابی‌دووری، ره‌نگه
له‌سه‌ر‌ری‌گای‌خۆی‌له‌مالیکی‌نزیك‌بۆ‌خواردنه‌وه‌ی‌قومی‌ئاو‌یا‌له‌که‌نار‌ته‌نوری
که‌نانی‌تازه‌ی‌لی‌هاتۆته‌ده‌ره‌وه، بۆ‌خواردنی‌لوقمه‌یی‌نان‌وه‌ستابی، به‌لام‌له‌هه‌ر
کوئیه‌ک‌بی‌هه‌ر‌زووبه‌دیار‌ده‌که‌وی، چوونکه‌خودا‌وای‌گوت، خودا‌قسه‌ی‌خۆی
ناکیشیته‌وه، ((شه‌معون‌تۆ‌بهر‌له‌مه‌رگ‌کریستیانو‌ده‌بینی، گویت‌له‌ده‌نگی
ده‌بیته‌ده‌ستت‌له‌نا‌ده‌ستی‌ده‌نیی))

پۆز‌به‌پۆز‌بی‌تواناتر‌ده‌م، به‌لام‌به‌هه‌مان‌ریژه‌که‌تواناییم‌له‌ده‌ست‌ده‌ده‌م‌ده‌نگی
هه‌نگاه‌کانی‌رزگار‌که‌ر‌ده‌بیستم‌که‌نزیکترو‌نزیکترو‌ده‌بیته‌وه، ئیستا‌ته‌مه‌م‌۸۵‌سال
زیاتره‌له‌مه‌زیاتر‌دواکه‌تن‌ره‌وا‌نییه.

پیاوه‌سه‌رکه‌چه‌لو‌لوچی‌به‌پوزه‌ییکی‌تیژو‌ناسک‌له‌جیوه‌بزوات‌وه‌ک‌بلیی‌کاتی
سوورشته‌بوونی‌مایه‌که‌ی‌له‌بیر‌کردبوو،

—به‌لام‌باوکه‌تۆ‌ئه‌دی‌ئه‌گه‌ر‌هه‌زار‌سالی‌دیکه‌به‌زیندوویی‌مایه‌وه؟ ئه‌گه‌ر‌هیچ
کات‌نه‌مردی‌هه‌ینی‌چی؟ ئی‌مه‌شاهییدی‌شه‌و‌جوژه‌رووداوه‌ین (خنوخ- ئه‌لیاس)
زیندوون، چاوانی‌وردو‌که‌چو‌خوارو‌خچی‌ره‌شکه‌و‌پیشکه‌ی‌ده‌کرد، خاخام‌خۆی‌که‌ر
کرد، به‌لام‌و‌شه‌کانی‌شه‌و‌پیاوه‌لوچه‌وه‌ک‌خه‌نجه‌ری‌به‌دلی‌دا‌چوو‌ه‌خواره‌وه، وه‌کو
که‌سی‌ئه‌مر‌بکات‌ئاوا‌ده‌ستی‌بلند‌کردو‌گوتی: ((ده‌مه‌وی‌له‌گه‌ل‌خودادا‌ته‌نها‌م،
هه‌موو‌ئیره‌جی‌به‌یلتن)) که‌لیسا‌خالی‌بوو، ئاپۆره‌که‌په‌رته‌ی‌لی‌کردو‌خاخام‌له‌گه‌ل
خۆی‌به‌ته‌نها‌مایه‌وه‌ده‌رگای‌داخست‌و‌پشتی‌به‌دیواری‌دا‌که‌((تزیگل)) له‌میانی
نه‌خسه‌کاندا‌له‌هه‌وا‌پیاسه‌ی‌ده‌کرد، له‌ته‌ندیشه‌ییکی‌قولدا‌غه‌رق‌بوو، له‌بهر‌خۆوه

كهوتنه ئەندىشەوه ((خوداوه نەد بەتوانا و بەرزە: ئەنجامى ھەر كارى توانايىه. نە كا تۆماسى پيس راستى گوتبى؟ وای لە من ئەگەر خوداوه نە ئىرادەى خوۆى لەسەر ئەوه بەستبى كە ھەزار سال بەزىندووىى بىنمەوه، ئەگەر ئىرادەى ئەو بى كە بۆ تا ھەتا بىنمەوه.

- ئەو كاتە كرستيانو... ئايا ئومىدەكانى گەورەى كورانى سراييل ھەمووى بەبا دەچى؟ ئەو قەومە ھەزاران سالە فەرموودەى خوداوه نەديان لەناو دەروونيان پاراستووه.

وھكو چۆن داىكى تۆوى لە دەروونى رەجمى دا گەشە دەكا گۆشت و ئىسقانە كانمان لەناوچوون، تواینەو تەنيا بۆ ئەم كورە دەژين، بەلام ئەم ھۆزە تووشى دەردى زايان بووه. نوتفەى ئىبراھىم ھاوارى دەكرد: پەروەردگار، رەھای بکە، تۆ خوداوه نەدگارى، تۆ دەتوانى بەرگە بگریت_ ئیمە ناتوانين، بەزەبیت بە ئیمەدا بىتەوه!

خاخام لە كلیسادا دەھات و دەچوو، رۆژىك خەريك بوو شت و مەكى خوۆى دەپىچايەوه، سىبەر نەخشەكانى سەر دیوارى ون دەكرد و ((ئىزگیل)) يان قووت دەدا، خاخام سەبىرى سايەى رۆشنى دەرووبەرى كرد، لە پرېكا تەواوى ئەوهى كە بە درىژايى ژيانى بىنى بووى ئەو ئازارەى كە بەرگەى گرتبوو، ھىرشيان كرده سەر زەينى، بە چ شەوق و شورىكەو چەندين جار لە جەليلەو بۆ ئورشەلیم و لە ئورشەلیمەو بۆ بىابان لە گەران و سووران بە دواى كرستيانو پەلەى كردوو!

بەلام ھەموو جار خاچى ئومىدەكانى كرده بە نا ئومىدى و بەشەرمەزارى گەراو تەوھ ناصىرە، لە گەل ھەموو ئەوھش، ئەمپۆكە سەرى گرتە ميانى دوو دەست و بەوھشەتەو لەبەر خۆ كەوتە زەمزمەوھ (نا..... نا قەت و نا بى)

ئىستا ئەو چەندين شەو و رۆژە كە مېشكى فیتەى لىدەدا و ئامادەى لەبەر يەك ترازان بوو، ئومىدىكى تازە رووى لەو كردهبوو، ئومىدى كە بۆ مېشك زۆر گەورە بوو، شىتیبەك و ئەجندەبەك ئەوى دەخوارد، بەلام ئەو يەكەمىن جار نەبوو، سالا ئىك بوو كە ئەم شىتیبەتیبە، چەنگالى خوۆى لە مېشكى سەرى ئەو بردبوو خواروھ لە خوۆى دەكردوھ بەلام دووبارە دەھاتە سۆراغیەوھ، بەلام ھىچ كات لەكاتى رۆژدا جورئەتى

ئەوهى پەيدا نەكردبوو خوۆى ئاشكرا بكات ھەمیشە لە تارىكى شەو یا لە كاتى خەوندا دەھاتە سۆراغیەوھ، بەلام ئەمپۆكە.. بەلئى ئەمپۆكە لە كاتى نىوەرۆدا، لە رۆشناى تەواوى رۆژيش- ئايا ئەو كرستيانو بوو؟

پشتى بە دیوار داو چاوهكانى خوۆى داخست... يەكجار لە پىشەوھى ئەودا بەھانكە ھانكەوھ خاچى بەسەر پشتى خوۆى دادەنا، لە دەورووبەرییەوھ ھەوا، بەھەمان شىوھ لای فریشتە دەلەرزى،... سەبىركە! سەرى بەرز كردهتەوھ، خاخامى پىر ھىچ كاتى ئەو ھەمووى لە ئاسمان لە ناوى چاوى كەسى نەبىنیوھ، ئايا ئەو كرست بوو؟ خاخام بە پارانەوھ گوتى: ((پەروەردگار... پەروەردگار بۆ ئەو نەدە عەزام دەدەى؟ بۆ وەلام نەدەبەوھ؟)) پىشبینى وەك چۆن ھەورەتریشقە لە زەينیدا سايەدى كرد، بۆ ساتى سەرى لەمىژ سالى لە رۆشنايدا پىر دەبى و ساتىكى دىكە بەبى ھىچ ئومىدى دەخزىتە دەروونى تارىكى و خاچەكەى دەكرىتەوھ و گەورەكانى قەوم دىنە پىش.

لە دەروونیا زىدى نەژادى سەرسەخت و پارىژراوى بەبرين دا پۆشرا بوو سەردەستەشى موسا بوو، بەرانە كىوى بەشاخى پىچاوپىچ، سەفەرى بى كۆتايى، دووبارە دەستی پىكردەوھ، لەسەر زەمىنى بەندىتیبەوھ بۆ سەر زەمىنى كەنانە، ئەو كاتە سەفەرەكەى لەسەر زەمىنى كەنانە بۆ ئورشەلیم خەتم دەكرد، بەلام لەو رىپىوانەدا... ئەوھ ھەزرتى موسا نەبوو، كە مورشیدی ئەو بوو، بەلكو يەككى دىكە... زەينى خاخام تیرەتر بوو، يەككى دىكە بەخاچى سەرشانى،

خاخام بە بازىك خوۆى گەيانە دەروازەو كردهوھ، با لە رووخسارىدا بالئەدەكان بەمەبەستى خەوتن خەرىكى گەرانەوھ بوون بۆ لانهكانيان، ھەناسەبىكى قوولئى ھەلكىشا خۆرەتاو ئاوا بوو، دەرگای قفلداو كليلە سەنگینەكەى نایە بەر كەمەرى، بۆ ساتى ئازايەتى خوۆى لە دەست دا، بەلام بەیەكجار برىارى خۆیدا، بەسەرى لاریەوھ بەرەو مالى مېرى كەوتە رى.

مېرى لە ھوشەى مالى خوۆى بەسەر مېزىكى بەرزوھ دانىشتبوو تەشى دەپست، ھەوا ھىشتان رۆشن بوو، رۆشناى ھاوین ھىدى ھىدى بەسەر زەوہیەوھ، لىنگى لە دواى خوۆى رادكیشاو مەیلی رۆشنتى نەبوو، خەلك خۆيان و گايەكان لە مەزrada

ده گه پانه وه، ژنان بۆ پوختو په زى شهوانه ناگريان ده كرده وه، عه تری داره كان له كاتى سوتاندا هه وای عه سرانه ی ده ورده دا بوو، میړی خوری ده پرستو زه ینیشی ویرای ... سهری ته شی که زه مانئ به ملاو زه مانئ به ملادا ده سوورا، ختورات و خه یال تیکه ل به یه ک بوو بوون، ژیان نیوه حه قیقه ت نیوه نه فسانه ده هاته بهرچاو، ده وری بچووکی وه زیفه ی رۆژانه ی به دریتژیایی سالان نه نجام دابوو.... پاشان له پرینکا تاووسی سه رسامه یین په رجوی سه رداو هاته ژووره وه بوونی بازاراوی به باله دریتزه کانی خو ی داپوشی بوو.

– په روه ردگار، هه ر شوینی که ده ته وی له گه ل خو تم به ره، هه ر چو نیکت ده وی ره فتارم له گه لدا بکه، خو ت میردی منت هه لبارد، کوره که مت کرده دیاری، تو خو ت نازاری منندا، پیم بلینی هاوار بکه و هاوار ده که م، بلینی بیده نگ، بیده نگ ده م، خودا وه ندا به راستی من چیم؟ مشتئ گل له ده سته کانی تودا هه ر چو نیک دلت ده خوازی وای بشیله و تیکه ل به یه کی بکه، هه رچیت ده وی بیکه، وه لی یه ک تکام هه یه له ته، نه ویش نه وه یه که به زه ییت به کوره که مدا بیته وه!

– کو تریکی سپی له سه ربانی مائی به رامبه ردا هه لفریه خواره وه بو ساتئ به سه ر سه ری نه وه وه باله کانی لیکداو نه وکاته به وبقاره وه به سه ر گاشه به رده کانی حه وشه وه دابه زى له ده ورری پییه کانی میړئ دا که وته له نجه وه، په ری کلکی کرده وه، گه رده نی که چ کرده سه ری وه سوورانده سه یری میړئ ی کرد، قسه ی له گه لدا کرد، میړئ له بهر خو گوتی: ((حه تمن ده یه وی خه به ری رازی کم پی ببه خشی، چ ده بوو خا خامی پیر هاتبا، نه وه له زمانى مه لانیش ده زانی و ده توانئ راقه یان کات.)). سه یری کو تره که ی کرده دلی پی سووتا، ته شیه که ی دانایه سه ر زه وی به ده نگیکى زور نه رم و گونجاو په رهنده ی بانگ کرد، په رهنده خو شحاله که به په رینی به سه ر نه ژنو کانی نه ودا هه لکورما له وی وه بلینی ته وای رازی نه وه بوو که بگاته سه ر نه وه نه ژنویانه، په رو بالی کو کرده وه به بی جو لته له جیی خویدا مایه وه. میړئ هه سستی به کیشی کو تر کرده گرژییه وه، چی ده بوو، که خودای هه میشه وای میه ره بان بو مرؤف دابه زیته خواره وه، له وه نه ندیشه یه دابوو، که که وته یادی سپیده ده میک که هاوړئ له گه ل

ده ستگیرانی، یوسف، له کیوی نه لیباس و که رمول سه ری بو ناسمان به رز کرد بو وه و سه ره له لگه رابوو، ده یانویست داوا له پیغه مبه ری ناگرین بکه ن که له گه ل خودادا رازو نیاز بدرکینن، تا به لکو خودا وه ند کو رینکیان پی ببه خشی، کوړی که وه ققی به هره وه ری پایامبه ریان ده کرد، بریاربوو که عه سهری هه مان رۆژ زه ما وه ند بکه ن، به ر له هه لاتنی سپیده نامادبوو تا نه وه په یامبه ره ناگرینه که له له زه زه تی گه وریه بروسکه بوو نه وان پیرۆز بکات،

هه وری له ناسماندا بوو، پاییزیکی خو ش بوو، خه لکی وه کو میرو له کلۆ به ده وری خه رمانه ی خو یان کو بوبونه وه، ناری تری له ناخی خومه کاندا ده چکایه وه، هه نجیره کان وشک ده بوبونه وه، میړئ پانزه سالی بوو، میرده که ی پیره میردئ بوو به پرچینکی رهنه گ خو له میشی رهنه گ، گو پالیکی له ده ست دابوو که وای موقه دده ر بوو خونچه بکات، نو یژی نیوه رۆ گه یشتنه قولله ی موقه ده هس، نه ژنویاندا و به ترس و له رزه وه به سه ر په نجه ی خو یان به ردی ره شو تیژو خو یانویان له مس کرد، کلپه یی له به رده که هه لساو ده سستی میړئ ی بری، یوسف ده می خو ی بو خو یندنی نیشته جیی وه حشی گرده که کرده وه، به لام به ر له وه ی که بتوانئ وشه یی بجاته سه ر زار، له تۆقه له ی ناسماندا هه وری نه راندی و ته رزه ی به تووره ییه وه هه لپژان و خیمه یان به سه ر به ردی ره شدا هه لدا، له هه مان حالدا که یوسف خو ی بو پی شه وه هه لا یشته تا ده ستگیرانی بگری و بیباته په نای نه شکه و تیکه وه، خودا وه ند مه شخه لیکى به هه یبه تی هه وره تریشقه ی له که ماندا ره ها کرد، ناسمان و زه وی تیکه ل به یه کببون، میړئ به سه ر پشته وه که وته سه ر زه وی و بیه و ش بوو که به خو هاته وه، چاوانی کرده وه و سه یری ده ورو به ری کرد، یوسفی بینى به رووخساری دا که وته ی به سه ر به ردی ره شدا راکشاوه و په کی که وتوه.

میړئ ده سستی به کو تره که داهینا و به نه رمی نه وازشی کرد، تا نه وه کا بیترسینی، به چپه وه گوتی: ((خودا وه ند له ترۆپکی کیو به رووخساریکی وه حشی دابه زى و به شیویکی وه حشیانه قسه ی له گه ل مندا کرد، نه ری به راستی چی به من گوت؟)) خا خامی پیر زۆبه ی وه ختان له مباره وه پرسیارى له و کردبوو، خا خام سه رسام بوو بوو

سه‌بارت به‌و په‌جوانه‌ی که یه‌ک له دواى یه‌ک له ده‌وربه‌ری شه ژنه رووی ده‌دا. گوتبووی: می‌ری هه‌ولده وه‌بیرت بیته‌وه، شه‌وه ریگه‌یه‌که که خودا جارچاره به هوی هه‌وره‌تریشقه‌وه له‌گه‌ل مرؤف قسه ده‌کات، هه‌ولده وه‌بیری خوت به‌ینیتته‌وه، تا مه‌گه‌ر بتوانین سه‌رنویشتی کوره‌کات که‌شف بکه‌ین.

- باب، گه‌واله بوو له ناسماندا به غرغژی وه‌کو گاسن دابه‌زی،

- می‌ری، شه‌ی له پشت گه‌واله‌که‌وه؟

- به‌لئ باب به‌تو راست ده‌لئیی، خودا له پشتی گه‌واله‌وه قسه‌ی ده‌کرد، به‌لام نه‌متوانی قسه‌کانی به‌دروستی وه‌ربرگرم، لیم ببوره، له کاتیکدا ده‌ستی به‌سه‌ر پشتی کو‌تردا ده‌یننا، هه‌ولیدا، دواى تیپه‌رینی سی سالی هه‌وره‌تریشقه به‌ینیتته‌وه یادی و گری‌ی مانا نادیاره‌کان بکاته‌وه، چاوه‌کانی داخست، له‌ناو له‌پی ده‌ستی، جه‌سته‌ی بچووک و گه‌رم دلی خورپه‌داری کو‌تری هه‌ست پیده‌کرد، له پریکا- تی نه‌گه‌یی چوون و نه‌یزانی چوون- کو‌ترو برووسک بوونه‌وه‌یه‌ک دلنیا بوو شه‌و خورپه‌ی دل و شه‌م گه‌واله‌یه هه‌موو خودا بوو، هاواری کردو به وه‌حشه‌ته‌وه له جیی خوی هه‌لبه‌زیه‌وه، ئیستا بو‌یه‌که‌مین جار توانای هه‌بوو، که وشه نادیاره‌کانی گه‌واله‌وه گه‌گمی کو‌تره‌که له‌یه‌ک جیا بکاته‌وه ((دروود له تو بی می‌ری درود له تو بی می‌ری)) گومانی نه‌بوو که خوداوه‌ند هه‌مان شه‌و هاواری کردبوو: ((دروود لی بی می‌ری)). سه‌ری وه‌رسووران‌دو می‌رده‌که‌ی خوی بینیی که خوی به دیواردا دابوو، هیشتاش ده‌می له‌یه‌ک ده‌کرده‌وه و داده‌خست، هه‌وا شه‌وسا تاریک بوو بوو، به‌لام شه‌و هیشتا ته‌قه‌للای ده‌داو نارقه‌ی هه‌لده‌ریشت، می‌ری چووه راره‌وه‌که‌یه‌وه، له‌به‌رامبه‌ر شه‌ودا رت بوو، به‌لام قسه‌یه‌کی له‌گه‌ل شه‌ودا نه‌کرد، چاوه‌روانی هاتنی کوره‌که‌ی بوو، شه‌وی بینیی بوو که چه‌فیه‌ی ده‌ستی پیاره له خاچدراوه‌که‌ی له ده‌وربه‌ری سه‌ری وه‌ریچا‌بوو له‌گرده‌که ده‌هاته خواره‌وه، بو کوئی چوو بوو، بو تاخیر بوو، نه‌کا خواستی هه‌تا هاتنی رۆژ له مه‌زادا مینیتته‌وه؟ می‌ری که له ئاستانه راره‌وستابوو خاخامی بینیی، نزیک ده‌که‌ویتته‌وه، گو‌پاله‌که‌ی خوی توند گرتبوو، هانکه هانکی بوو، تاره‌مووی سپی سه‌ر لاجانگی له نه‌سیممی شه‌وانه‌ی که له کیسوی که‌رموله‌وه هه‌لیده‌کرد شه‌پۆلی ده‌دا،

می‌ری، به‌ریزه‌وه ریگه‌ی هاتنه ژوروه‌وی له‌به‌رده‌م خاخامدا کرده‌وه، ده‌ستی برای می‌رده‌که‌ی گرت و لاواندیه‌وه، به‌لام قسه‌ی نه‌کرد، ئاخ‌ شه‌و پیره‌می‌رده ده‌یتوانی چ بلتت؟ خاخام به‌ زینیی نووقم بووی قولایی ئاوه تاریکه‌کان، بو‌لای می‌ری گه‌پایه‌وه و گوتی: ((می‌ری چاوه‌کانت نوور داوی، مه‌سه‌له چیه‌ی؟ ئایا خوداوه‌ند دووباره هاتوته سؤراغته‌وه.

می‌ری نه‌یتوانی به‌ری زمانی خوی بگریت و گوتی: ((باوکه دۆزیمه‌وه))

- په‌نا به‌ خوا چ شتیکت دۆزیوه‌ته‌وه؟

- وشه نادیاره‌کانی ناو هه‌وره‌ تریشقه

خاخام له‌رز، له‌کاتیکا بازووه‌کانی بو سه‌ره‌وه هه‌لپری هاواری کرد: (خودا گه‌وره‌یه... می‌ری ته‌واو من بو شه‌وه هاتووم تا جاریکی دیکه له تو بیرسم وه‌ک چوون ده‌زانی، شه‌مرؤ یه‌کی له ئومیده‌کانی ئیمه له خاچدراو دلی من....) می‌ری دووباره‌ی شه‌کرده‌وه، (باوکه، دۆزیمه‌وه! شه‌مرؤ عه‌سری له کاتیکا دانیشتبوووم ته‌شیم ده‌رپسی و دیسان بیرم له هه‌وره‌ تریشقه ده‌کرده‌وه، هه‌ستم کرد بو‌یه‌که‌مین جار گه‌واله‌ ئارامی گرت و له پشتی شه‌وه‌وه ده‌نگیکی نه‌رم و ناشکران بیست، ده‌نگی خودا بوو: (دروود لی بی می‌ری خاخام خوی هاویشته سه‌ر می‌زیکه‌وه، لاجانگه‌کانی کوشیه ناو ده‌سته‌کانی و غه‌رقی نه‌ندیشه‌یه‌کی قول بوو، پاشان سه‌ری به‌رز کرده‌وه (می‌ری هیچی دیکه‌ت نه‌بیست؟ له ده‌روونی خوت غه‌رق به‌ تا دلنیا‌یی که ده‌بیستی، له‌وانه‌یه سه‌رنویشتی سراپیل وابه‌سته به قسه‌ی تو بی...))

می‌ری به‌ بیستنی وشه‌کانی خاخام، ترسا، سینهی له‌رز و جاریکی دی له زینیی خویدا به دواى مانای شاره‌وی ناو گه‌واله‌دا گه‌را، بی تاقه‌ت بوو ده‌ستی دوا‌یی به‌ چه‌په‌وه گوتی: ((نه‌خیر... نه‌خیر، باوکه، شه‌و زۆری له‌وه زیاتر گوت، به‌لام نه‌متوانی بیستم، ته‌واوی هه‌ولم به‌کارده‌هینم، به‌لام ناتوانم گویم له گوته‌ی شه‌و بی)) خاخام ده‌ستی دانایه سه‌ر سه‌رو چاوانی شه‌وه‌وه..

-میرئ، بهرۆژو به شهو خودا بپه‌رسته، زه‌ینی خۆت به کاری رۆژانه مه‌شپۆینه، چه‌ندین جار دیومه که خه‌رمانه‌ییکی نورانی به جیلوه‌ی هه‌وره‌تریشقه، به‌سه‌ر گه‌ردی رووخسارت ده‌سوورپیتته‌وه، سه‌رسامم که ئایا شهو خه‌رمانه‌یه، نورئیکی حه‌قیقییه؟ ناتواڤم بلیم رۆژو بگه‌ره خودا په‌رستی بکه. ((درودت لی‌بی میرئ)) په‌یامی خودا به میه‌ره‌بانیه‌وه ده‌ست پینده‌کات.. هه‌ولده‌وه شه‌ی که ماوه بیستی.

میرئ بۆ په‌نه‌هان کردنی هه‌لچوونی خۆی، چووه لای جی‌ی پیلانۆ و فنجانیکی سینی هه‌لگرت و پری کرد له ئاو، مشتیکیشی له خورما گرت و بۆ په‌ره‌میردی هینا...

- مه‌منوڤم.. برسی و تینوو نیم، وه‌ره دانیشه، ده‌بی قسه له‌گه‌ل تۆ بکه‌م!! میرئ نزمترین میزی هه‌لگرت و له که‌نار پییه‌کانی خاخمدا دانیشته، له خالیکدا سه‌ری هه‌لبرئ بوو، له چاوه‌روانیدا مایه‌وه، په‌ره‌میرد وشه‌کانی له زه‌یندا ته‌ته‌له‌ ده‌کرد، شه‌ی که ده‌یخوازی بلیت، گرفت بوو، ئومیدیک بوو شه‌وه‌نده ئاوریشمین و لووس بوو که به مه‌به‌ستی پر بایه‌خی جلیوه‌نه‌دان و دلنایانه‌بوونیه‌وه له دۆزینه‌وه‌ی وشه‌ی ئاوریشمی لووس ده‌سته‌پاچه بوو، نه‌یده‌ویست دایکی بخاته وه‌حشه‌ته‌وه، عاقیبه‌ت گوتی: ((میرئ له ده‌ره‌وه‌ی شه‌و ماله‌ رازی وه‌ک شیری بیابان پیاسه ده‌کات، تۆ وه‌کو ژنانی دیکه نیت خۆت هه‌ست به‌وه ناکه‌یت؟.

میرئ به‌زه‌مه‌مه‌کردنه‌وه گوتی: (نا باوکه من له‌گه‌ل ژنانی دیکه جیاوازیم نییه، منیش هه‌زم له ته‌واوی په‌یوه‌ندی و له‌زه‌ته‌ی تابه‌ته‌ی ژنان هه‌یه، چیشتلینان، چوونه سه‌ر کانی، گول گوتن و گول بیستن، گوتی: له‌گه‌ل هاوسپیکان و عه‌سران دانیشتن و سه‌یرکردنی ریبواراڤم هه‌ز لیه، دل‌م وه‌ک دل‌ی هه‌موو ژنان مه‌کوژی ئازاره).

خاخم، به‌به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌ست وه‌ک بلیتی ده‌یویست به‌ر له هه‌موو جوۆو سکالایه‌ک بگرت، به‌شپۆه‌یه‌کی تژی و یقار دووباره‌ی کرده‌وه، (میرئ، تۆ وه‌کو ژنانی دیکه نیت.. و کوپه‌که‌ت..)). دووباره له قسه‌کردن وه‌ستا، چۆن ده‌یتوانی بۆ هینانه سه‌ر زمانی گرفتترین به‌شی گوفتاری خۆی، وشه‌یه‌ک بدۆزیتته‌وه، سه‌ری بۆ ئاسمان هه‌لبرئ و گوئی هه‌لخست، له میانی دره‌خته‌کان هه‌ندئ له په‌ره‌نده‌کان له هه‌ولتی خه‌و دابوون، هه‌ندیکێ دیکه له کاری بیداربوونه‌وه بوون، په‌یتونی زه‌مان سوورا خۆره‌تاوی سه‌ر

به‌ره‌و خوار له‌ژیر پینی مرۆفدا خزی، خاخم ناخیکێ هه‌لکیشا، چۆن چۆنی رۆژه‌کان یه‌ک له دوا یه‌که‌وه به‌په‌له راده‌برن: ((شه‌فه‌ق، فه‌له‌ق، رابردنی خۆره‌تاو، رابردنی مانگ له دوا مانگ، منالان ده‌بنه‌ پیاو، پرچی ره‌ش سپی ده‌بی، ده‌ریا وشک هه‌لده‌گه‌رئ، کیوه‌کان رووت ده‌بنه‌وه، هیشته‌ش کریست دیار نه‌که‌وتوه))

میرئ له‌حالیکدا که ده‌نگی ده‌له‌رزی گوتی: ((کوپی من.. کوپی من.. باوکه؟) خاخم به‌شه‌ه‌مه‌ته‌وه وه‌لامی دایه‌وه (میرئ، شه‌و وه‌کو کوپانی دیکه نییه)). جارێکی دیکه‌ش وشه‌کانی خۆی ته‌ته‌له‌ کرد و دوا ساتی به‌مجۆره به‌رده‌وام بوو ((جارجاره که شه‌وانه ته‌نه‌یبه‌و بیر ده‌کاته‌وه وه‌که‌سی شه‌و نابینی ده‌وره‌به‌ری رووخساری له تاریکیدا ده‌ره‌وشیتته‌وه، میرئ، خودا له قسووریه‌کانم عه‌فوکات، من کوئیکێ بچووکم له دیوار کردۆته‌وه ده‌چمه سه‌ره‌وه‌وه له کونه‌که‌وه ته‌ماشای ده‌که‌م و کاره‌کانی ده‌خمه‌ ژیر نه‌زهرم.. بۆ؟ چوونکه دانی پینده‌نیم که هه‌موو شتی له زه‌ینم ژیروربووه، زانیاریه‌کانیشم یارمه‌تیم ناده‌ن، شه‌و رۆژ کتییی پیرۆز هه‌لده‌ده‌مه‌وه، به‌لام ناتواڤم تیبگه‌م که شه‌و کییه‌و چ کاره‌یه، له‌به‌ر شه‌مه به‌دزیه‌وه چاودیری کاره‌کانی ده‌که‌م له تاریکیدا نورئ که رووخساری ده‌لسته‌وه‌وه ده‌خوات، ده‌ست نیشانی مه‌که به‌لگه‌ی ره‌نگ په‌رپین و تاوانه‌وه‌ی رۆژ به رۆژ وه‌کو یه‌که، به‌لئ له‌به‌ر خاتری نه‌خۆشی و رۆژو پارانه‌وه نییه، به‌لام گیانی هه‌مان شه‌و نوره‌یه))

میرئ ئاهی هه‌لکیشا و له‌گه‌ل خۆی که‌وته شه‌ندیشه‌وه ((وا ی به‌حالی دایکی که کوپئ به‌یتته‌وه دونیاوه جیاوازی هه‌بی له‌گه‌ل کوپانی دیکه))، به‌لام قسه‌ییکی نه‌کرد

په‌ره‌میرد ئیستا که به‌سه‌ر شه‌ودا لاریوته‌وه ده‌نگی کپ کرد، لیوه‌کانی گریانی گرتبوو گوتی: ((درودت لی بی میرئ، خودا وه‌ند به‌توانا به‌رزه هه‌یچ که‌س سه‌ر له کاره‌کانی شه‌و ده‌رناکات، ره‌نگه‌ کوپه‌که‌ت..)) ناخ له نیه‌ادی دایکی به‌ده‌ختدا هه‌لسا.

_ باوکه ره‌جم پی بکه... په‌یامبه‌ر؟ نانا... شه‌گه‌ر وا به ژیر قه‌له‌می خودادا ره‌ت بووبی، لیگه‌رئ پاکێ کاته‌وه، هه‌زم لیه کوپه‌که‌م بۆخۆی وه‌کو شه‌وانه‌ی دیکه بیته‌ پیاو، هه‌مان شه‌وه نه‌که‌متر و نه‌زیاتر وه‌کو شه‌وانه‌ی دیکه، بۆ به‌دوا ی کاری باوکی ده‌که‌وی و لاوک و جۆلانه‌وه گاسن و که‌ل په‌لی ماڵ بۆ له خاچدانی مرۆفد دروست

نه کات؟ بۆ له گهڻ کچيڤکي جوان و جيازدار له خانه وادهيڤکي بهرپرژدا زه ماوه نده نه کات؟ باشتروايه کارپکي ئازادي هه بيټ بهرو منال و بهر بيټي، پاشان هه موو له گهڻ يه ک دايه گه ووه و منال و نه ووه کان ده چينه پياسه هه موو ستايشمان ده کهن.

خاخام به هاويشتنه ته واوي کيشي خۆي به سهه گۆچانه وه له جيڤه هه لسايه وه، به تووره بيه وه گوتي: ((ميړئ، ته گهر خودا گوي له قسه ي دايگان بگري، هه موو ئيمه له چلکاوئ ئاسايش و ژيانئ ئاسوده دا ده رزين... که ته نها ده بيت، ده بي دووباره بير له قسه کاغان بکه بيته وه))

ميړئ به ره و لاي براي ميژده که ي گه رايه وه، تا شه و باشي لي بکات، يوسف به چاوانئ بريقه دارو ته مگرتوو زمان ناويزانه وه، له حالپکا هه وليده دا قسه بکات چاوي له برپيووه هه واوه.

ميړئ سهه ري خۆي راته کاند ((له سپيده وه تا ئيستا به هه مان جوړ ده سته و يه خه بوو فره جي نه هات)) به م گوته يه به لاي ته ودا رۆيشت ئاوي لچو ليوي بيقه واره ي ته وي پاك کرده وه، به لām له هه مان ساتدا که خاخام ده ستئ بۆ پيشه وه برد بوو تا شه ويش شه و به خيري ميړئ بکات، به دزيه وه ده رگا کرايه وه، به روو خساري هه لگرو زواي له تاريخيدا له ئاستانه دا به ديار كهوت، ده ستمالئ خويناوئ به پرچيه وه نوو سابوو، به لām تاريخي شه و دلۆپه ي درشتئ ته شي ده پۆشي که هيشتا به سهه ر گۆناکانيه وه بوو، خاك و خوين پييه کاني هه شاردا بوو، له ئاستانه ي ده رگادا رابردو به په له سهه يري ده ورو به ري کرد، چاوي به دايک و خاخام كهوت، له تاريخي نزيك ديواره وه چاوانئ باوکی بوو که بريقه يان ده دايه وه.

ميړئ ويوستئ چا رۆشن کات، به لām خاخام ليته گه را، به زه مزه مه وه گوتي: ((سهه ير بکه، ده مه وي قسه ي له گهڻ بکه م)) ته وکاته دايه به رد لي و نزيك بۆوه، به نه رمي له حالپکا ده نگي کز کرد بۆوه، تا دايکي نه ييستي گوتي: ((کريست کوړم، تاکه ي ده ته وي له به رابه ريا داکۆکي بکه يت.؟ پاشان هاوارپکي ترسناک ته واوي کوخته که ي لهرزاند ((تا ته و کاته ي که ده مر م)).

کوري ميړئ وه ک بلپي زه پرره يه ک، تواناي له له شيدا نه ما بوو به يه کجاري که وته سهه ر زه مين، له حالپکا هانکه هانکي بوو، پشتئ به ديوار دابوو، خاخام ده ويوست دووباره قسه ي له گهڻ دا بکات: لار بۆوه، به لām يه کسهه ر بۆ دواوه هه لبه زيه وه، وه ک بلپي له ئاگريکي مه زندا نزيك ده بۆوه و روو خساري سووتابي، له گهڻ خۆي که وته نه نديشه وه، ((خودا به ده ورو به ري ته وه ويه، به لي ته وه خودايه که ده ورو به ري ته وي ته سخي کرده، مؤله تي هيچ که س نادات لي نزيك بيته وه، باشت و ايه برۆم)). به نقووم بوئي له نه نديشه وه ئاماده بوو بروات، ده رگا داخرا، به لām ميړئ جوړه تي نه کرد چرا رۆشن کات، جانه و ده ريکي وه حشي له تاريخيدا له که مينئ ته ودا بوو، له ناوه ندي مالپدا له جيڤه مايه وه و به تهقه ته وه گويي له ده نگي بي حاصيلي ميژدی ده گرت، کوره که ي که و تبه وه سهه ر زه وي و به وه حشه ته وه هانکه هانکي بوو وه ک بلپي خنکاوه، که سي خه ريك بوو ده بخنکاند، به لām کي؟ دايکي وي راي به ده ختي، چنگي هاويشته سهه ر گۆناکاني، دووباره ته مه ننای له خودا کرد، شکايه تي کرد و هاواري کرد ((من دايکم مه گه ر تو به زه بيت نييه؟ به لām هيچ که س وه لامي نه دايه وه، له حالپکا به بي جو له و بيده نگ له وي وه ستابوو، ده نگي خوړپه ي کۆتري دلئ خۆي ده بيست، هاواريکي وه حشي و پرۆز مه نده به رز بۆوه، زمانئ پياوه نه خو شه که کرايه وه عاقبته له ده مي بي قه واره ي ته واوي وشه کاني ده رپه رينه ده ره وه و له سهه راسه ري مالدا ده نگي دابۆوه: ((ته -دۆ- ني-يا!)) وه لي له گهڻ هاتنه ده ره وي ته م وشه يه پره ميژدی وه ک چۆن گه له هه لخييه قولاي خه وه وه.. ميړئ کۆنترۆلي ده ماري خۆي کرد و چراي هه لگيرساند، شيقه که ده کولا.. چوو له لاي مه نجه ل و نه ژنوييدا، سهه رپۆشي گليني مه نجه لي هه لگرت تا ته گه ر پيوست بوو ئاوو خوي تي بکات.

کهوشی چه رمین، جاده کەش دوورو درېژبوو، دهبوايه به کاناو تهبه ريهو مه جده لو کفرناحوم رەت بېت، به ده روی دهریاچه ی- گنسارت- دا بسووریتته وه، بچیتته ناو بیابان- ناوبانگی پیاوانی بی فیزو خوداپه رست له دیره وه ده بیتسرا، ئەوان جلی سپیان له بهر ده کرد، گۆشتییان نه ده خوارد، شه رایبان نه ده نۆشی، خۆیان له ژن ده پارست، بیرو زهینیان پارانه وه بوو له ده رگای خودا، شاره زاییان له گیاکان هه بوو نه خۆشی جهسته یان چاک ده کرده وه، ناشنایه تیان له سیحرو جادووش هه بوو، ئەوانه ش که جنۆکه دهستی لی وه شانده بوون چاکیان ده کرده، چه ندین جار خاخامی مامی به ئاخ هه لکیشانی یه که له دوا ی یه که قسه ی له باره ی ئەو دیره پیروژه وه بو کردووه، یازده سالی عومری به جلی ره به نه کان به سه ربردوه وه نه خۆشی چاک کردوونه ته وه، به لام ئەفسوسووس روژی هه رماس- هه لبه ته ته هه ویش به هیزو به رزه- وه سوه سه ی خسته بووه دلپه وه، ژنیکی بینیه وه ژبانی ره به نیته ته رک کرده، کۆنه جلی له بهر کردبووه ژنی هینابوو مه جده لیه ی هینابوو دونه، حه قی بوو، خودا وه نده سزاییکی عادیلانه ی له دین وه رگه راوی دابوو. کورپی میری له کاتیکدا پییه کانی خیراتر هه لنده گرت له به رخۆ که وته قسه وه: ((ئه وه هه مان جیگایه که ده بی بۆی بچم، له وی له دیردا له ژیر باله کانی خودا په نهان ده م)) چه ند له زهت به خشبوو، له دوا زده سالیه وه تا وه کو ئیستا ئاره زووی بوو مالو حالی جی به یلی و له ئەمرو نه هی دایکی و سه روسه دای باوکی و کریتی روژانه رابکات، چونکه روح له کارتته ده دا، ئاره زووی کردبوو تا خۆی له گۆری جهسته هه لته کینی، سوکیال بیت و له بیاباندا خۆی په نا بدات، عاقیبهت ئەمرو که هه مووی به یه که کریشمه توپ هه لدا بوو، له مه داری مروقتدا ره هایی دۆزیبووه وه هه موو گیان و ته نی په یوه ست به مه داری خودابوو بوو ئەو رزگاری بوو. ته به شی رهنگ په ریوو دهرده مندی له پریکا دره وشایه وه، رهنگه ته واوی ئەو سالانه چه نگاله کانی خودا ئەوی راگرتبی تا ئەو بۆ شوینی رابکیشی که ئیستا خۆی به ویستی خۆی ئازاد له چه نگاله کان، بۆلای ده چی، ئایا ئەوه به و مانایه نه بوو، که خواستی ئەو له گه له خواستی خودا یه کتر بگرته وه؟ ئایا ئەمه گه وره ترین و گرفتترین ئه رکه کانی مروقت نه بووه، نه کا مانای به خته وه ری ئەوه بیت؟ دللی ئارامی گرت، ئیدی هیچ هه والی نه بوو له چه نگالو کیشمه کیش و هه راوزه نا کانی دیکه وه، ئەمرو

به شی شه شه م

له نیوه رهنگی روژنی سیمینی سپیده دا، ناصیره چوو بووه خه وه وه له خه وه ندا بوو، له به رزایی سه رینه کانه وه، ئەستیره بیکی سه حه ری ناقورسی کۆتاهاتنی شه وی لیده دا، دره ختی لیمو خورما هیشتا له ناو پۆششی رهنگ شیندا بوون، سکوتیکی قوول بوو، هه تا که له شیرو ره شیش هیشتا نه بخویندبوو، کورپی میری ده رگای کرده وه، چه ند تریفه بیکی شین له ده وری چاره کانیدا ئەلقه ی به ستابوو، به لام دهستی نه ده له رزی، ده رگای کرده وه، بی ئەوه ی دووباره دا بخته وه یا بۆ دیتنی دایک و باوکی سه یری دواوه ی خۆی بکات، مالی باوکی بۆ هه میشه به جی هیشت، دوو سی هه نگاوی هه لپناو وه ستا، سه یری دواوه ی خۆی کرد، که سیک نه بوو، قامچی چه رمینی بزمارنیشانی خۆی له دووری که مه ری توند کرد، ده سالی خوینینی له دووری سه ری خۆی به ستا، له کوچه باریک و پیچاوی پیچه کاند سهره و ژیر بۆه، سه گیک به ده نگیکی خه مگین پیی وه ری، کونده په پویی که هه ستی به هاتنی روژ کردبوو، رایکردو به سه رسه ری ئەوه وه به ئارامی هه لده فری، ده رگا داخواه کانی به په له له دوا ی خۆی جی هیشت و چوو ناو باخه کان، مه له نه وابه خشه کان هه ر زوو له خه و رابوون و که وتنه چه رینه وه، له که ناری ماله که دا باخی پیره میردی بوو له کاریزه که وه به به کره ی بیر ئاوی دهرده هینا، روژ دهستی پی کردبوو، ئەو نه جانتای هه بوو نه گۆپالو نه

سپیدە لە کاتی دەرکەوتنی خۆر، خوداوەند پێ بوو بوو لە سۆزو بەزەیی، وەك شەنەییکی فینک و لەبار هات و پێی گوتبوو: ((وەرە باپۆزین)) دەرگای کردبوو و ئیستاش... وای که چەند دڵنەوازو خۆشەخەشە گەیشتن بە ناشتی! لەبەر خۆ کەوتە زەمە مەو: ((شایستە ی ئەو هەموو بایەخە نیم سەرم هەلەدەبەرم و سروودی رزگاری سەردە دەم)): ((پەرەردگاری من تۆ پەناگا و کونجی منی)) دلی پێ بوو بوو لە لەزەت و توانای لە خۆگرتنی ئەو هەموو لەزەتە ی نەبوو، لە رۆشنایی ئەفسوونگەری سەحەردا بۆ پێشەو دەچوو، نێعمەتە کانی خوا لە درەختە کانی زەیتون و میوستان و مەزرای گەم دەورەیان دابوو، سروودی شادی لە کەمەرگایدا دەردەپەری و دەویست بگاتە ئاسمان، سەری بەغرورەو بۆ ئاسمان هەلپێی و دەمی کردەو، بەلام لە پێتیکا دلی بۆ ساتی لە خورپە کەوت: دەنگی دوو پێی پەتی بەروونی گوی لێ بوو کە بەدوای ئەودا لە راکردن بوون، هەنگاوە کانی هیدی کردەو، بەدقیقەت گویی قولاغ کرد، دوو پێی پەتییە کانی دەنگیان هیدیتەر بوو، ئەژنۆی شەلبوو وەستا. لە کاتی کەدا دەلەرزى، کەوتە قسەو: ((دەزەم کێبە، دەزەم)). بەلام دلی خۆی دایەو لە جیو سورا، تا بەر لە ونبوون ئەو بیینی... کەسی لێ نەبوو. ئاسمانی خۆرەلات سوور هەلگەرابوو، گولەگەم تەواو پێ بوو، قەدەکان سەریان لەهەوای گەرما لار کردبوو.

لە چاوەروانی داس دابوو، هیچ نیشانە یی لە چ بەو وەرەو رەوندی لە جۆهینان نەبوو، تەنها لە پشتیەو لە ناصیرە نیشانە یی لە ژیان بەرچاو دەکەوت، دوو کەل لە یەکی لە دوو ماله کە بۆ هەوا بەرز دەبوو و ژنان خەریک بوون بیدار دەبوونەو.

تا ئەندازە ی هەستکردن بە دلیایی لەبەر خۆ کەوتە ئەندیشەو، (باشتر وایە کات بە فیرۆ نە دەم، چاکتر وایە بۆ گومکردنی ئەو تا ئەولای گەردە کە راکەم)، دەستی کرد بە راکردن.

لەولای ئەو گەمە تا بەرزایی سەری مەزۆف قەدی هەلکێشا بوو، لە هەمان دەشتاییدا، گەم و میو شوینی خۆیان گرتبوو، میوی کێوی هیشتا دەورە بەری کێو کانی داپۆشیبوو، دەنگی گاسنی شوینی لەو دەورە بەرمانەدا بەرگۆی دەکەوت، کەرەکان خۆیان لە زەوی بەرز کردەو، بۆنیان دەکرد، کلکیان قیت دەکردهو و دەزەپین، دەنگی

خەندەو گالتهوگەپ کردن گەیشته گویی داسە سپی کراوەکان بریقەیان دەدایەو، بەکە مینی دروینە کەران گەیشتن خۆرەتاو بە هەلاتن بەسەر بازوو گەردەن و لولاقی جوانیان پێشوازی کردن، بە دیتنی کوری میری کە لە حالی راکردندا بوو کەوتنە پێکەنین، بانگیان کرد:

((تاها ی ئەو بەدوای کەسیدا دەگەپێی یا بە دواتدا دەگەپێن...؟ بەلام کە نزیکتر بۆو، ئەویان ناسیەو و کەوتنە قیل و قالەو بە پەسەپس کردن سەریان لەبەر گویی یەک نا ((سەلیبەساز... نەفرەتی لێ بی... دۆینی بینیم کە... لەخاچیان دەدا)).

- ئەو دەسەله خۆیناویە.

- لەجلی لەخاچدراوە کە ئەوە نەدی بەرکەوتوو، ئومیدەورام کە خۆینی ئەو بیگوناھە دامەنی بگرتیت خیرا درێژەیان بەدروینەیان داو پێکەنین لەقورگیان گیری خورادبوو... و بیدەنگ بوون، کوری میری بەکەناریاندا رەت بوو سەری لەبەر خۆ نا، لەمەزراکانی گەم تێپەری، گەیشته میوستانی کە سەرنشپۆه ئارامەکان کێویان داپۆشی بوو، بەدیتنی درەختی هەنجیر هەنگاوە کانی خۆی سستکرد تا گەلایی پرنی و بۆنی بکات، بۆنی گەلایی ئەو درەختانە ی خۆش دەویست، بۆنی ئارەقە ی ژیر هەنگلیان بۆ دووبارە دەکردهو تەداعی دەکرد، بچوک بوو، عادەتی بوو چاوانی داخاوە گەلایی درختی هەنجیر بۆن بکات، وای ئەندیشە دەکرد کە لە باوەشی دایکیدا مەمکە کانی ئەو هەلەمژێ.

بەلام لەهەمان دەم بۆ قرتاندنی گەلاییک وەستا، ئارەقەییکی سارد نیشته سەر جەستە ی، ئەو دوو پێیە ی کە بەدوای ئەو وە لە راکردن بوون، لە پێتیکا وەستا، موی جەستە ی زیك بۆو، دەور بەری خۆی پشکنی، خەلوەت بوو جگە لەخودا کەسی نەبوو، خاك فمناک بوو، گەلاگان چکە یان دەکرد، لەقوڵتایی درەختیکەو بەروانە یەک لە تەقەلادابوو کە بالە شەو فیبیە کانی بکاتەو و بەکوتتە پەروازەو.

- هاواری لە جگەرەو سەردە دەم تا مەگەر ئارام بیتەو. هەر زەمانی کە لە بەرزایی کێو وە یا دەشتاییکی جیھینلراو بۆ نوێژی نیوەرۆ تەنها دەمایەو، ئەو چ هەستی بوو

که بوونی ئەوی تژی دەکرد؟ شادومانی، بەدبەختی، یا بالاتر لە ھەموو شتێ ترس؟، ھەمیشە ھەستی دەکرد کە خودا دەرووبەری ئەوی ئابلۆقە داوە، ھاواریکی وەحشی سەردەدا گواپە بەھەولێکی بۆی حاصیل ئارەزووی راکردنی ھەبوو، تا مەگەر شوینی بدۆزیتەووە بۆی راکات. جار جارە وەکو کە لە شیبەر بانگی دەدا، زەمانی وەکو چەقەلێکی برسی لئوولی دەخوارد، جار جارەش وەکو سەگێکی کوتک خواردو دەیلوراندا، بەلام ئیستا کە دەمی بۆ ھاوارکردن کردووە، چاوی بە پەروانەیی کەوت کە لە ھەولێ کردنەوی بەئەکانیدا بوو، لاریۆو بە ئارامی ھەلگرت، داینا سەر گەلانی درەختیکی ھەنجیرو خۆرەتاو کەوتە گەشەنەو بە سەریا، بەبنی لیبیووە گوتی: ((خوشکی من خوشکی من)) بەمبەرەبانیووە سەیری کرد. پەروانەکی لەجی دانا تا گەرم بیتەووە و خۆشی جاریکی تر کەوتەپێ، چەند ھەنگاوی لەدوای خۆیووە یە کەسەر دەنگی کپی پی پەتیوکانی بەسەرخاکی فمناکەووە کەوتە بەرگویی، کاتی کە (ناصیرە)ی جیدەھیشت، لەسەرەتادا دەنگی پێی ئەو ژنە سووک بوو، وەک بلایی لەدوورەو دەھات، ھیدی ھیدی جورئەتی دەھاتە بەر، نزیکتر بوو بوو، کورپی میترئ بە لەرزیکەووە لەگیانی، کەوتە ئەندیشەووە ((ھەر زوو دەگات بەبنی لیبیووە گوتی: ((خودایە کۆمەکم بکە تا بەر لەگەیشتی ئەو زووتر بگەمە دێرەو)) خۆرەتاو ئیستا سەرتاسەری دەشتایی گرتووە بەسەر سەری بلەوہرو خەلکدا ھاتۆتە خوارەو، دەنگی تیکەل و پیکەل لە زەوی بەرز دەبۆو، دەرووبەری کیو، بەرخ و مەر ھاتبونە جوولەو شوانەکان شمشالی خۆیان دەژەنی: دونیا کەھی و بەرەو شارستانیەت دەچوو، چەند ساتیکی دیکە، بە گەیشتن بەو ئەسپیندارە بەرزە لەلای چەپەو، لەبەر چاوی، کانای دەبینی ھەمان ئەو گوندە شادو شەنگولە کە ئەوئەندە خۆش دەویست، کاتی کە مووی لە رووخساری ھاتبوو، بەر لەوہی کە خودا بە چەنگالەکانی خۆی لی بەریتە خوارەو، چەندان جار لەگەل دایکی بۆ بینینی جەژن و زەماوئەند ھاتبوو ئیترەو، چەندین جار لەگەل ئەوانی دیکەدا، ئەو کچانە پەسنی بوو کە لە ژبەر ھەمان ئەو ئەسپیندارە بالابەرزو گەورەیدا سەمایان دەکرد زەوی شادیان لەژبەر پێی خۆیان دەخستە لەرزەو. بەلام جاریکیان زەمانی کە بیست سالان بوو لەژبەر ئەو سپیندارە ھانکە ھانکی بوو، بەخۆو بە تاجە گولێ دەستیووە،.. کەوتە لەرزەو، لەپریکا کە داغی ھەزاران ماچی نھینی

بەسەر لیبوکانیووە بوو، دیتی جاریکی دی لەبەر دەمیا وەستاو، خۆرەتاوو مانگ، یەکیان لەلای راست و ئەویتر لەلای چەپەو، لە مەمکەکانی ئەودا خۆیان ھەشارداو، رۆژو شەو لەپشتی سینە شەفافیووە لەھەلاتن و ئاوابون دابوون، ھاواری کرد ((بەرەلام کە، وازم لی بینە، من کراومەتە دیاری خودا، لەبیایاندا وادە دیتنیم ھەبە)) بەپەلە لە ئەسپیندارە کە رەت بوو، لەپریکا کانا لەبەر چاوی ئەودا کراووتر بوو: خانووہ نەویەکان کە بە قسڵ سپی کرابوون، سەکو خەرەکان کە بەگەمە شامی و کودی و زەردین سواخ درابوون کچانی تولاز بەپیی پەتیووە، فولفلی سووریان بە داوہو دەکرد، تا مائەکانیان برازیننەو، بەچاو بەرەو ژبەر کردنەو لەو داوہ ھەماسیە رایکرد، نەیدەخوای کەسی ببینی، دەنگی بەرز پێی راکردووی خۆی بەسەر تاشەبەردەکانووە لە داوہی خۆی دەبیست، ئەوانیش ھەر بە پەلەبوون، خۆرەتاو سەرھەلگەراو زەوی داپۆشی، دروینەکەران لە حالیکا بە شادومانی گۆرانیان دەچری، داسەکانیان بەتەواوی مەھارەتەو دەخستە کارەو، قەدەکانیان باقە باقە دەکرد و ھەلپاندەپاچی باقەکانی دروینەکراویان لە خەرمانگادا بەسەریەکەو دادەناو ھاواریان دەکرد، کورپی میترئ بەھەمان شیوہ دەچوو پیتشەو، بەپەلەو ئارەزووی بەرەکەتی بۆ ئەوان دەکرد: ((خەرمان بەرەکەت)) کانا لەپشت زەیتونستاندا ون بوو، سیبەر کەوتبوو سەر ریشە درەختەکانووە، نزیک نیوہرۆ بوو، کورپی میترئ لەھەمان حالدا کە لەزەتی لەدیمەنی دەرووبەر وەر دەگرت، زەینی خۆی پەییووەستی خودا کردبوو، لەپریکا بۆنی خۆشی نانی تازە کەوتە بەر لووت بەیە کچار ھەستی بە برسێتی کردو تژی شادومانی بوو، چەندین سالە کە ھەستی بە برسێتی کردووە تاسوقیکی وا پیرۆزتی بۆ نان ئەزموون نەکردبوو، بەلام ئیستا... کونەلووتەکانی بۆنی ھەوایان دەکرد، بە بەدواداچوونی ئەو بۆنە خۆشە، بەدریژایی قولتاییە کدا دەرۆشت، بەسەر پرژینیکەووە ھەلگەراو چووہ ناو میوستانی، کوختەییکی لەژبەر درەختیکی زەیتونی کلۆر دۆزیووە، دوکەل لەسەربانی کاکلیدا بەرزەبۆو، ژنیک پی لاریووە نانی لە تەنوریکی خشتینی بچووکدا کە لە راپەوی کوختەکەدا بوو دەردەھینا، چالاک بوو لووتی لەشیشە کەبابی دەچوو چاوەکانی بۆ برژانگ بوون، لە کەناریا سەگیکێ رەشی زەردخال، پەنجەکانی لەپی خۆی لە کەناری تەندووردا درێژ کردبوو، دەمی پر

ددانی بۆ که پکه یهك وه کو جه وال کرد بۆوه، هه رکه گویي له دهنگی پی بوو له میوستاندا، که وتیه چه پینه وه بو لای کابرا هیترشی کرد، پیریژن به سه رسامیه وه گه رایسه وه، به بینینی گه نجه که چاره ورده کانی دره وشانه وه، خوشحال بوو، به وهی که پیای هاتۆته لای و دهستی له کار هه لگرت، گوتی:

- به خیر بیی. برسیته؟ تۆ لوتفی خودا له کویوه ده پیی؟

- له ناصیره...

پیریژن به خه نده پرسى: ((برسیته؟))

- به لای برسیمه، ببوره

به لام پیریژن که ربوو نه بییست. ((چی؟ دهنگت به رزتر بکه)).

- ببوره برسیمه

- ببورم؟ بۆ کوره کهم، برسیه تی و تینۆیتی و ئه قین هیچ شه رمی ناوی، هه موو مائی خوداین، ئیستا و ره پیش و شه رم مه که، دووباره پیکه نی و تاکه ددانه که ی به دیار که وت...

- ناوو نان لییره وه ئه قین له وئ له مه جد له. نانیکى که له گه ل نانه کانی دیکه به سه ر چوار پایه ییکی به ردینه وه له که نار ته نووره که دا قه رای گرت بوو هه لگرت ((ته ماشاکه هه ر جارهی که ته نووره که در ده ده مه وه ئه و نانه بۆ ریبواران داده نیم، ناوی ((نانی کلۆ)) م لیناوه، هی من نییه هی تۆیه، پارچه یی هه لگه وه بۆ)) کوری میړی هه سستی به ئارامی کرد، به سه ر ریشه ی کۆنی دار زه یتونه وه دانیشته و ده سستی به خوارده ن کرد، نانیکى چه ند به تام و خوشمه زه بوو! ئه و دوو دانه زه یتونه ی که پیریژن به وى دابوو تا له گه ل نانی بخوات چه ند شیرین بوون! هیشووی، ناوکی زه یتونه که که ورد بوو، وه کو سیوی درشت و گوشتین بوو، به ئارامی ده یجووی و قووتی ده دان، هه سستی ده کرد جه سته و رۆحی په یوه سستی یه ک بوو بوون، نان و زه یتوون و ئاوی له یه ک ده مدا ده گپران و شادیان ده کرد و قووت ده دران، بۆ ئه و به ختی ده هیئا، به خه نده وه گوتی: ((راستی

راستی برسی بووی بۆ، تۆ گه نجی... ریگاییکى دریشته له پینشه، بازاره کان کۆتاییان نییه، بۆ تا گیانت وه به ربی و به رکه بگری گۆشه ی نانیکى دیکه ی هه لپاچی و له گه ل دوو زه یتوونی دیکه دای به و، له چه گی له سه ر بۆوه و، سه ری نیوه که چه لی که وتیه به ر ته ماشا، به په له له چه که که ی دووباره خسته وه سه ری و پرسى: ((به لوتفی خودا بۆ کو ی ده چیت؟))

- بیابان.

- کینده ری، به رزتر بلای

- بیابان

پیریژن ده می بی ددانی هه لگیرو وه رگیپر کرد، چاره کانی حاله تیکی وه حشیان گرتیه خۆو به تۆره ییکی چاره روان نه کراو نه پراندى: ((دیر؟ بۆ؟ چ کارت هه یه له وى؟ ره حم به گه نجیتیت ناکه یت؟))

کوری میړی هیچی نه گوت، پیریژن سه ری تاسی ته کاندو وه کو ماری که وتیه کیفه وه وه به په لار لیدانه وه گوتی: ((ده ته وئ خوا بدزیه وه، به لای؟ گه نجه که به دهنگیکى کز گوتی: ((به لای)). پیریژن له قه ییکی له سه گه که دا، که به پیی - ئه وه وه نووسابوو، له گه نجه که وه نزیك که وتیه وه، هاواری کرد: ((هه رماسی به دبخت، تۆ نازانی خوا له دیره کاندایه پیدایه نابی، به لکو جیگای له مائی مرۆقه کاندایه، هه ر شوینی که ژن و میردیکى لی بی، خوداش له وپییه، له هه ر شوینی که مناله ورتکه و چیشتلینان و شه رو ناشتی هه بی، خوداش له وپییه، گوی له و خواجانه مه گره، هیشووی تال... هیشووی تال! ئه و خودایه ی که من باست بۆ ده که م خودای مالانه نه ک دیره کان، خودای حه قیقی هه ر ئه وه یه، ده بی هه مان ئه و خوییه به رستی و خودای تر بۆ ئه و گه مژله و ته مبه ل و ته به ری بیابان جیبه یلی. پیریژن هه ر چه ند زیاتر قسه ی ده کرد زیاتر جۆشی ده گرت، قسه ی ده کرد و هاواری ده کرد، که تۆله ی خۆی سه نده وه ئارامی گرت به لاواندنه وه ی شانی گه نجه که گوتی: ((گه چکه لانه نازاکه ی من، له من ببوروه، زه مانى کورپکم هه بوو، وه کو تۆ باش، رۆژیکیان سپیده ئه قلی له ده ستدا، ده رگای

کرده وه و چووه دیر بۆ سووراغی شفا به خشه کان، هه ی ناگریان له عومر بهر بی،
 ئومیده وارم هه تا زیندوون که سی به وان چاره سهر نه کری، کورم له ده ستدا، ئیستا
 ته نووری پر ده که م و خالی ده که م، نانی کی بده م؟ منالته کانم، نه وه کانم؟ من دره ختیکی
 وشکه وه بووی بی ئومیدم)) ساتی وه ستا تا ئەشکی چاوه کانی وشک کاته وه دووباره
 دهستی پی کرده وه ((سالانیک دهستم بۆ خودا دریش کرد، هاوارم کرد: ((بۆ منت
 هینایه دنیا؟ بۆ کوری تا قانهت له من سهند؟ هه هاوارم ده کرد، به لام گوچکه بی
 نه بوو بمیستی).

ته نها یه کجار بینیم ده رگای ناسمان کرایه وه، نیوه شه بوو به سهر ترۆپکی کیوی
 نه لیا س پیغه مبه ره وه ده نگیکی بروسکه ناسام بیست. ((تا نه شوینیه کی په یوه ست
 ده بی به من، هه رچه ند ده توانی هاواریکه. پاشان ناسمان دووباره داخراوه، نه وه دوا جار
 بوو که بانگی خودام کرد)). کوری میڕی هه لسا یه وه سه ری بۆ دهستی دریش کرد تا
 مالاوایی له پیریژن بکات، به لام نه وه دهستی کی شایه دوا وه، وه کو مار دووباره دهستی
 کرد به کیفه کیف، ((تۆ گوتت ده چه بیابان؟ دروسته تۆش هه م عاشقی زیحی، ها؟
 وه لی گچکه لانه که م، چیت له چاوت کردوه؟ مه گهر میوستان و هه تاوو ژنان نابینی؟
 واپیت ده لیم برۆ بۆ مه جدل، تۆ به و یه وه په یوه ستی تا ئیستا کتیبی پیریژن
 خویندۆ ته وه؟ خودا ده لیت: ((رۆژوپه رستم ناوی، گوشتم ده وی)). به دهسته واژه ییکی
 دیکه ((خودا له تۆی ده وی که منال وه به ره یینی!)). کوره گوچه که گوتی: ((خوا
 ناگادارت بیست، به خاتری میوانداریت خودا جه زای چاکهت بداته وه)) پیریژن که
 نارامی گرتبوو وه لامی دایه وه: ((خودا پاداشتی تۆش بداته وه، ئومیده وارم به خاتری
 نه و چاکه یه کی که له گه ل منندا کردوه، خودا پاداشتی چاکهت بداته وه، سالانیک بوو
 که سی به ته که نه و کوخته خه رابه یه ره نه بوو بوو، نه گهر که سی کیش لی ره وه ره ت
 بووی نه وه پیر بووه)). کوری میڕی، دیسان گه راپه وه نیو میوستان و به سهر
 په رزینه که بازیدا پی نی نایه ری نه سللی و له به رخۆ که وته ورته وه:

- به رگه ی دیننی مرۆف ناگرم، نامه وی بچمیان بینم هه تا نه و نانه کی که به تۆی
 ده دن ژه ره، ته نها یه که ری راسته که ده گاته خوا ریگایی، که نه مرۆ هه لمبژاردوه:

ریگایی که بی ته ماسی مرۆقه کانه، به نیو نه واندا ره تده بی و ده گاته بیابان، شاخ که ی
 ده گه م؟ وشه کانی هیشتا ون نه بوو بوو، که خه ندیه که له پشته سه ری وه هه لدا،
 به هه راسانیه وه گه راپه وه، خه ندیه ییکی ده ری په ریو له ده میکی بی دان، هه وای
 وه به ری که دا،: خه ندیه ییکی کیفکار، خه نیم نامیژ به دخو ((نه دونیا... نه دونیا)) هاواری
 بوو که له گه روی په ستراوی ده هاته ده ره وه، له حالیکه که مووی له شی زیك
 بوو بوونه وه، روانیه هه وای قاقاچه ره وه، پاشان به حاله تیکی شیتامیژ دهستی به را کردن
 کرد، یه کسه ر دهنگی پی راکه ره که ی له دوا ی خویدا بیست: ((له هه ر کوپیه که بن، هه ر
 زوو ده گه نه من)) به ورته ورته وه نه م قسانه ی دووباره ده کرده وه. ژنان هیشتا
 دروینیه یان ده کرد، پیاوان باقه چنی گه نمیان له سه ر چۆخین که له که ده کرد، تۆزی
 دوورتر، نه وانی دیکه ده ستیان کردبوو به شه نه با کردن، له حالیکه که ده نکه گه نه
 سه نگی نه کان جیا ده بوونه وه، له خه رماندا جوخینیان ده کرد، شنه ییکی گه رم
 کاوپوشه کانی ده گرت و زیری زه ردی هه لده پیرژانده زه ویه وه. ریباوان مشتت گه نمیان
 ده گرت و ماچیان ده کرد، ئاره زووی به ره هه میکی چاکی تریان بۆ خاوه نی به ره هه م ده کرد
 له سالی ناینده دا. له وان ده واراندا له باوه شی دوو گردۆلکه دا، ته به ری هه بت په رست به
 هه بیه ته وه، نووسا و پر له په یکه رو نمایشخانه و ژنانی ره نگ و روو چه ورو دانیشتوو،
 بینینی نه وانه، کوری میڕی تژی هه راسانی ده کرد، زیاتر له منداییکی بچوو که نه بوو
 که له گه ل خاخامی مامی هاتبووه ئی ره وه، مامی نه ویان بۆ رزگارکردنی ژنیکی
 به نه ژاد رۆمی و نه سه بدار بانگ کردبوو تا له چه نگالی جنۆکه کاندرا رزگاری بکات،
 له روودا جنۆکه که ی- مه رگ- بوو چوو بووه جه ستی، چوونکه رووت و قوت ده چوو
 خیابان و ری ریباوانی ده گرت، خاخام و برازا که ی نه و کاته گه یشتبوونه کۆشکی نه و
 که خانی به ریژ دووباره جنۆکه ده ستیان لیوه شانده بوو، بۆلای ده رازه رای ده کردو
 کۆیله کانیش به دوا ییدا رایانده کرد، خاخام به گۆبالی خو ی پی شی لی گرتبوو، به لام
 له هه مان دم که کوره که ی دی خو ی هاویشتتبووه سه ری وه، کوری میڕی هاواریکی
 کردبوو بورا بووه، له و کاته به دوا وه ئیدی نه و شوینیه بی شه رمه ی ده که ویتته وه بیر،
 له به ر خو یه وه ده له رزی، خاخام هه می شه به وی ده گوت ((خودا وه ند غه زبه ی له وشاره
 گرتوو، هه رکات که به و رییه راده بووری، بروانه زه وی و له یادی مه رگ به، یا سه یری

ئاسمان بگەو لەيادی خودا بە، ئەگەر دووعای خیرت دەوی، هەرکات سەفەر بۆ (کفرناحوم) بگەیت ریگاییکێ دیکە بگرە بەر، بتپەرستی ئاشوبکار ئیستاکە لەژێر نوری خۆرەتاودا پێدەکەنی، خەلک بە ناو دەروازە دەچنە ژوورەو دەیتە دەرهو، لە بهرزایی ماله کەیدا چەند پەرچەمێک کە نیشانە ی بازوی دووسەری پێوەیە دەشەکیتهو، چەکی برۆنزی بریقە ی دەداتەو، کورپی میڕی جارتیکیان جەستە ی مانگاییکێ بینی بوو کە لەناو زۆنگاویکی سەوزی دەرهو ی ناصیرە کەوتبوو، هەلمسابوو پیستی وەکو تەپل تا رادە ی قەلشتی بوون لەبەریە ک شاپوو، لەشکری قرژان و چسەنەکان لەناو ورگی کراویدا، کە پری بوو لە گەندو پیسی، لەهاتنە دەرهو و چوونە ژوورەو دا بوو، میشە کەرانی گەورە لەرهنگی سەوزی زیڕیندا وەکو ئاپۆرە ی هەور لەهەوادا و زەویان دەکرد، دووقەل چەنگالی تیژی خۆیان لەناو چاوی گەورە و درشتی ماین ئاسا بربسوو خوارەو و دەریان دەهینا، جەستە کە جیلوویکی تاییەتی هەبوو، لەبەرە کەتی بوون و هەبوونی گەزەندەکانی ناو و دەرهو ی وەک بلێی دووبارە گەراپۆو ژیان، مرۆف بیری دەکردەو کە لەمیانی گیاوگۆلی بەهاریدا لەخۆشیان دەگەوزی، خۆی و ئەو چوارسە نال داری کە بۆلای ئاسمان بەرزبوو پۆو، تەواو رازی بوو. کورپی مەریم کە نەیتوانی بوو چا و لە شاری تابان هەلگرێ بەزەمزمە کردنەو گوتی: ((تەبەرە وایە، وەکو جەستە ی ئەو مانگایە، سەدوم و گەمورەش هەروایە، رۆحی گوناھکاری مرۆفیش)) پیرەمیڕدیکێ هەیکەل بەهێزو پری پێی بەپێی کەرەکی رەت بوو، کریستی بینی و دەستا پرسی: یارو بۆ وامات بووی، مەگەر نایناسی؟ شاکچی تازە ی ئیمە یە: تەبەرە ی بەد، یۆنانی و رۆمی و چۆلنشین و کلدان و قەرەجەکان و یەهودیەکان سواری دەبن، هیشتانیش تیر نابێ، دلێ زیاتری حەز لێیە، دەبیستی چی دەلیم؟ دوو دوو تا چوار تا؟ لەناو توورە گە کە ی مەشتی گویزی هەلگرت و دای بە کریست، گوتی: ((وا دیتە بەرچا و کە مرۆفیکێ چاک و شەرافەتمەندو بێ وە ی بیت، ئەوانە بگرەو لە ریگە بیخۆ، قەت لەبیر نەکە ی بلێی کە خودا وەند رزقی زوبەدی پیری ئەهلی کفرناحوم بەرفراوتر کات)) ردینسی دوو فلیقنە ی یە کپارچە سپی بوو لێو کەانی ئەستورور و هەو سناک بوون، ملی کورتی لەملی مانگا دەچوو چاوانیکێ مەر ئاسای درندەخووی هەبوو، هەلبەت ئەو جەستە خەپەو قەلەو لە شوینی خۆیدا باشی خواردوو و

خواردۆتەو وە ماچ کردوو، بەلام هیشتا هەر قانێع نەبوو بوو، دیویکی بێ شاخ و کلکیکی پری پەشم گەیشت، دوگمە ی کراسی کرابۆو و ئەژنۆکانی روت بوون، گۆپالیکی چەماوە ی شوانانی لە دەستدابوو، وەستا و بێ ئەو ی سەلامی لە پیرەمیڕد بکات روی لە کورپی مەریم کرد: ((جەنابعالی تۆ هەمان کورپی نەجاری خەلکی ناصیرە نیت؟ جەنابعالی هەمان ئەو کەسە نیت کە سەلیب دروست دەکە ی و لەخاچمان دەدەیت؟)) دوو پریژن کە لە مەزرای بەرامبەردا بوون و دروینەیان دەکردو دیکەتیان دایە قسە کردنە کەو گەیشتن. کورپی میڕی گوتی: ((من ... من)). ویستی پریا کابرای دیوی بێ شاخ و کلک بەگرتنی بازووی ئەو هاواری کرد: ((بۆ کو ی تەشریف دەبە ی؟ وابە ئاسانی ناتوانی لەچنگم قورتارت بێ! سەلیب ساز، خیانەتکار دەتکوژم)). بەلام پیرمیڕدی قودرەتمەند گۆپالی گرتە دەست و شوانە کە ی لە چنگی دەرھینا، گوتی: ((فیلیپ سەبر بکە، گویکانت باش بکەو... تەماشاکە پیرمیڕد چ دەلێت، دەتوانم تکا بکەم کە وەلامی پرسیاری من بدیتەو (مەگەر وانیبە هەرچیکە لە دنیا روودەدات خواستی خودایە؟))

- دروستە زوبەدی

- زۆر باشە لەم حالەتەدا ئەو خواستی خودایە کە ئەو کەسە خاچ دروست بکات. لێی گەری با وشەییکی دیکەش بلیم گوتیانە: کەسیکی کەسە یەک ئەلفی بەسە، باشتر وایە کە مرۆف دەخالەتی کاری خودا نەکات.

- دوو دوو تا چوار تا !!

لەو بگرە بەردیەدا کورپی میڕی خۆی لەچەنگی مرۆفە نە کیرە کە رەها کردو بەیەک باز تیسی تەقاند، دوو دروینە کەری پیر بەدوای ئەودا دەیانقیژاندو داسی خۆیان بەهەرەشەو رادەتەکاند، دیوی بێ قۆچ و کلک گوتی: ((زوبەدی بابڕۆین دەستمان بشۆین چونکە دەستمان بەخاچ سازکەوتوو، بابڕۆین ئاولە دەمان وەرکەین، چونکە قسەمان لەگەل ئەو کردوو)). پیرمیڕد گوتی: ((نیگەرەن مەبە، لێرە راناوەستین لەگەل مندا وەرە... پەلەمە، کورپە کاتم هەریە کەو بۆلای چوینە، یەکیکیان بۆ دیتنی لەخاچدان چۆتە (ناصرە) و خۆی وایدەگوت، وادیتە بەر بەرچام کە ئەو یەکیانیش

چۆتە بىبابان تا بېيتە مەزەنچى پىرۆز، باشە ئىستا خۆم قاىغەكانى ماسىگىرى خۆم ماوينەتە، ۋەرە يارمەتەم بەدە تا دەربېھىن تا ئىستا رەنگە پىرۋو بن، پىر بە يەك مەنخەل ماسىت دەدەمى، كەوتەپى، كەيفى كۆك بو، بەخەندەۋە دەيگوت ((ئەى خودا گىيان، بىرى لى بىكەۋە، كە خوداى پىرى بىچارە دەبى چ بكوژى، كاتى دۇنيای خولقاند حەتمەن خۆى ھاۋىشتە ناو گرفتارىۋە، ماسى ھاۋارى دەکرد: ئەى خودا كوئىم مەكە، لىنەگەرپى بىكەۋمە ناو تۆرەۋە، ماسىگر ھاۋارى دەکرد: خودا ماسىيەكان كوئىكەى ناچارىان بىكەى بىنە ناو تۆرەۋە، باشە خوا گوئى لەكامىان بگىت؟ جارىك گوئى لەقسەى ماسى رادەگرئى و جارىكىش قسەى ماسىگر، بەم جۆرەيە كە دۇنيا دەسوورپىت. كورپى مېئى، لەھەمان كاتدا بەدرىئايى سەرەۋە نشىۋى بەرپى كەوتىۋە تا لە مەجدەل پارىز بىكات، نەيدەيوست ئەو گۈندە ئەفسووناۋىە دەست كراۋە بەلام پىس دامەنى بىكات، گۈندى كە لەنپو درەختەكانى خورمادا كەوتىۋە سەر رىگى كاروانچىان شەۋو رۆژ بەۋىدا تىدەپەرن، ھەندى لە بىبابانى عەرەبى كە بەرەۋە دەريايى عەرەبى دەپزىشتن ھەندىكى دىكە لە شام يا حەبەشە كە مەبەستىان- پىخەفى سەۋزۋ ئارامى نىل بو، لەكەنار دەرگى چوونە ژوررەۋە دىدا كانىاۋىكى فېنك ھەبو، بەسەر لىۋارىۋە ژنىكى سووراۋچن و چەورين خۆى و سىنەبىكى روت و قوت دادەنىشت و بەرووى بازىگانان پىدەكەنى، خۆزگەم بە راكردن، رى گۆرپن، راستەۋخۆ رى بىرپن بەرەۋە دەرياخە و گەيشتن بەبىبابان! لەۋى لەناو چاللىكى وشك خودا دانىشتىۋو چاۋەرۋانى دەکرد. بە يادھىنانەۋەى خودا دلى پىرۋوۋە ھەنگاۋەكانى توندتر كرد، لە كۆتايىدا خۆرەتاۋ رەجى بەكچانى درۋىنەكەر كردو دەستى بەئاۋابون كرد، ھەۋا فېنك بو، كچانى درۋىنەكەر بەسەر گىادا لەسەر پىشت راكشان تا ھەناسەيان تازەكەنەۋە بۆ لەناۋىردنى ماندوۋى خۆيان مەتەل بلىن، لەبەر كاركردن و ئارەقەھەلپزتن بەدرىئايى رۆژ لەژىر ھەتاۋ بەسەنەى بازەۋە لەكەنار پىاۋاندا كە ئەۋانىش ئارەقەيان ھەلدەپىشت گىيان گرتىۋو، ئىستاش لەناو گالئەبازى و خەندەدا خۆيان فېنك دەكردەۋە، كورپى مېئى فەشەبازىيەكانى ئەۋانى بىست، سوورھەلگەرا، بەبى تاقتى، بۇكاتىك كە ئىدى دەنگى مەزەنچى، بىرى خۆى سەنتەر كرده لای شوئىكى دىكە- لەزەنى خۆيدا دەستى كرد بە ھەلگىرۋە ۋەرگىرپى قسەكانى فېلىپ،

ئەۋشۋانكىلە بى ئەدەبە، بەئاخىكەۋە بە زەمزەكردنەۋە گوتى: ((كەس تىناگا چ عەزابى دەكىشم، ھىچ كەس نازانى بۇخاچ دروست دەكەم، لەگەل چ كەسىكدا لەحالى كىشمەكىشدام. ((لەبەردەم خانوۋى دوو جوتىار پىشۋو كىيان لەسەرۋ رىشى خۆياندا دەتەكاندو خۆيان دەشۋىشت، ۋادەھاتە بەرچاۋ برا بن داىكى پىريان شامى ھەژارانەى بەسەر قەفەزەبەردىكەۋە لەكەنار تەندووردا راخستىۋو. گەنەشامى بەسەر رەژوۋا دەبرزاندى، بۆنى خۆشى فەزاي پىرۋو جوتىارەكان كورپى مېئىيان بىنى، ماندوۋ تۆزاۋى بو، سكىان پى سووتا، بانگىان كرد: ((ئاھاي ئەۋ ھەموۋ پەلەيە بۇچىيە، ۋادىتە بەرچاۋ كە لە رىگەيىكى درىژەۋە ھاتىت، تىشۋى سەفەرىشت نىيە، ۋەرە لىرە تۆزى بەسەۋە لەگەل ئىمە لوقمەيى بخۆ)). داىكە گوتى: ھەرۋەھا گەنەشامىش)).

- تۆزى شەراب بخۆ تا رەنگوۋوت بىتەۋەبەر. كورپى مېئى بە تىپەرىن بەتەكىانەۋە ۋەلامى داىەۋە: ((بىسىم نىيە شتىكم ناۋى، مەمنوم)) لەبەرخۆ گوتى: كە تىبگەن من كىم لەۋەى كە لەشم بەلەشيان بىكەۋى و لەگەل قسە بىكەن ھەست بەشەرم دەكەن. يەكى لەبراكان بانگى كرد: ((بۆ كەللى كەرت نەمرى، ۋەك بلىنى شەرم بەخۆيە لەگەل ئىمە نان بخۆ!)) كرىست وىستى ۋەلام بەداتەۋەۋ بلى: ((من سەلىبىسازم)) زاتى نەكرد، سەرى لەبەرخۆ ناۋ كەۋتە رىسى خۆيەۋە. عەسر ۋەك شمشىرىك دابەزى، بەرلەۋەى گردۆلكەكان ھەلى رۆشنايى سوورى گولپەنگ بەدەست بەيىنن، خاكىان ئەرخەۋانى ھەلگەراندىۋە كەسەر رەش ھەلگەرا، رۆشنايى كە چوۋبوۋە تىزىكى درەختەكانەۋە، ھەلبەزىە ئاسمان و گوم بو، تارىكى كورپى مېئى لەبەرزايى گىردەۋە گرتەخۆ، لەۋى درەختى سەرونىيازى كۆنەسال رەگاژۋ بوۋبو، سەرەراى بوۋنى قامچى بايەكان و شكەنجەى ھەمىشەيى، ھىشتاكەش لەۋى بزماركوت بوۋبو، رەگو رىشەى لەتاۋىرەبەرد چوۋ بوۋە خوارەۋە، بۆنى گەتم و دارى سووتاۋ لەدەشتايى خوارەۋە دەھاتە سەرەۋە لە كوختەكاندا پەرش و بلاۋبوۋنەۋەى دوۋكەلى خۆراك بەرزبوۋ بۆۋە، كورپى مېئى تىنوۋ بىسى بو، بۆ ساتىكى كورت حەسوۋدى بەو كارگەرەنە بەرد كە بەدرىئايى رۆژ كارىان كىردىۋو و ماندوۋە دەگەرانەۋەۋ بىسىتە خۆيان دەھاۋىشتە ناۋ كوختەۋە. لەدوۋرەۋە رۆشنايى ئاگرو بەرزبوۋنەۋەى دوۋكەل و ژنەكان كە

شامی شهویان ناماده ده کرد بینی، له پریکا زیاتر له هه میسه خوئی ته نها و ته نها ههست پیکرد، ته نها تر هه تا له ریوی و کونده په پوه کان، لانی کهم ته وان کولانکه بیکی گه رمیان هه یه و چ بوونه وهریکی نازیز چاره پروانیان ده کردن، ته و کهسی نه بوو، هه تا دایکیش، له ژیر دره ختی سهرونیانیزودا دانیشته و خوئی گلۆله کرد... خه ریک بوو ده له رزی. له به ره خو زه مزه مهی کرد: ((په روه دگارا، بو هه مووشته سوپاسی تو ده کهم، له بهر خاتری ته نهایی و برسیه تی، سه رما، هیچم کهم نییه)). به لām به گوتهی ته و وشانه، ههستی به زولم کرد که ده ره هقی ده کریت، وه کو نازه لیکی گرفتار سهیری ده ور به ری کرد، لاجانگه کانی له بهر تو وره یی و ترس وه کو ته پیل ده نگیان ده هات، به هه لسانه وه سه ر نه ژنۆکانی چاوی پرپه چاوه باریکه کانه وه، هیشتا که دهنگی پیی په تی ده بیسترا، به رده کانیان ده ره تاندو سه ره لده گه ران، عاقیبهت گه یشتن و ته و کاته کوری مه ره یه م به بیستنی دهنگی خوئی، به بی ئیراده که وته تر سه وه، هاواری ده کرد: ((خانی من، و ره نزیکت، په نهان مه به، ئیستا شه و داها تو وه کهس تو نابینی، خوئ تاشکراکه. هه ناسه ی خوئی راگرت له چاوه پروانیدا مایه وه، شتی جگه له دهنگی جاویدانه ی شه و نه بوو، که به نه رمی و نارامییه وه به رز ده بووه هه واوه، زنجیرو کلۆو سه گ و مه گه زه کان تاخیان هه لده کیشا، له دوور تر یکه وه، سه گان ته و شتانه ی که چاوی مرۆف نایانینی له تاریکیدا ده چه پین، سه ری بو پیشه وه دریژ کرد، دلنیا بوو که کهسی له ژیر دره ختی سهرونیانیز روو به پرووی ته و وه ستاوه. ئیستا به ئاوازیکی نارام و پارانه وه نامیز که له هه ولئی فریودانی مرۆقیکی غه یبی بوو، زه مزه مه ی کرد: ((خاتوونی من، خاتوونی من)) له چاوه پروانیدا مایه وه، نه ده له رزی، ناره هقی له بن هه نگل و برۆکانی هه لده رژا له حالیکدا به دیقتهت گوئی ده گرت، داما، له یه ک ساتدا خه یالی کرده وه که دووباره له دهروونی تاریکیه وه گوئی له دهنگی خه نده بیکی نه رم ده بی، ساتیکی تر بینی هه وا به شیوه ی گه رده لول پیچی خوارد، به رجه سته بوو بوو به جه سته یی، که بهر له به رجه سته بوون، په راگه نده بوو ون بوو. کوری میړی به هه ولئیکی زۆروه خه ریکی کاری ته فسووناوی هه وای تاریک بوو، ئیستا هاواری نه ده کرد، ده پارایه وه، چۆکی دابوو له ژیر داری سهرونیازدا به چاوه پروانی و تاوانه وه سه ری هه لده کیشا، به رده کان نه ژنۆیان هه و پی ک رد بوو، خوئی ده خزانه جیوه، پالی دایه

قه دی دره ختی سهرونیانیزو چاوه کانی داخست، ته و کاته بی ته وه ی نارامی خوئی له ده ستیدا یا هاواری بییتته به رخوئی، له ناو چاوه کانی خویدا ته وی بینی، ته و به و جوړه ی که چاوه پروانی بوو نه هات، ته و چاوه پروان بوو دایکی بیچاره ی ده سته سه رو نه فرهت له سه ر لیو ببینی، به لām ئیستا ته وه چی بوو؟ له حالیکدا ده له رزی هیدی هیدی چاوانی کرده وه، به ده نی وه حشی ژنیک سه رتاپا غه رقی چه کی گه وره ی زیوین له بهر چاویدا بریقه ی ده دایه وه، به لām سه ری بازبوو، به چاوانی زه ردو ده نوو کیکی چه ماوه، پارچه گوشتیکی له ده م گرت بوو، به نارامی و بی ره همییه وه سهیری کوری میړی ده کرد. کریست به زه مزه مه کرد نه وه گوئی: ((به و جوړه ی که چاوه پروان بووم نه هاتی، تو دایکم نیت... ره حم بکه و قسه یه کم له گه لدا بکه، بلئی تو کیی؟)) پرسی و چاوه پروان مایه وه، دووباره پرسی، جگه له بریقه ی زه رد په رنگی چاوانی خر هیچ شتیکی دیکه نه بوو له تاریکیدا، به لām له پریکا کوری میړی تیگه یشت، هاواری کرد: ((نه فرهت!)) به سه ر روو خساریه وه که وته سه ر زه وی.

ههلبژارد كه زيرپنترين و بهنرخترين قهراسه‌ي هه‌بوو، وشتروانه‌كه‌يان نارد تا به زووترين كات شهو بهيني، سهره‌پاي ته‌يكردني ريگاييكي دوورو دريشو ترسناك، دلنيابوون كه به گه‌يشتن به مه‌جده‌ل، جهسته‌يي ده‌دۆزنه‌وه كه هيزيان پي ده‌دا، به‌لام شهو جهسته‌يان نه‌دۆزيبۆوه، له‌بهر شه‌مه‌ خاوه‌ن وشتريان ره‌وان كرد، له‌ شه‌وشه‌ي مائي مه‌جده‌ليه ريزيان به‌ستا‌بوو، ئيستتا به‌چاوي داخراوه‌وه له‌ چاوه‌روانيدا دانيشتيبوون، ده‌نگي زه‌نگوله‌كان هيدى تر و دلنه‌واتر ده‌بوو، به‌ نه‌زه‌ري كورپ مي‌ري، وه‌ك چۆن خنده‌ييكي نه‌رم و غه‌لغه‌له‌ي ئاو له‌ مياني گولستانه‌وه ده‌هاتن و به‌ نه‌وازشه‌وه بانگيان ده‌كرد، به‌م جوړه ئارام ئارام به‌ په‌يگيري ده‌نگي شه‌فسوناوي زه‌نگوله‌كان دووباره كه‌وته‌ خه‌وه‌وه، خه‌وي ده‌بينى، وا به‌ديار ده‌كه‌وت كه‌ دونيا مه‌زراييكي سه‌وزو پر له‌ شكۆفه‌يه و خودا شوانكيه‌ييكي پيستت زه‌يتونييه، به‌ دوو شاخي تازه هه‌لكه‌وته له‌ كه‌نار ئاوي شه‌مباره‌وه دانيشتوه‌وه شمشال ده‌ژنه‌ي.

كورپ مي‌ري هيچ كات له‌ ژياني خو‌ي ده‌نگيكي دل‌رفين و شه‌فسوناوي نه‌بيستبوو. له‌ كاتيكا شوانكيه‌ خوداي ده‌لاوانده‌وه خاك بست بست ده‌له‌رزي و ده‌كه‌وته‌ جولته‌و خرپه‌بوو، رۆحي وه‌بهر ده‌هات، ئاسكه‌ جوانه‌كان له‌ گه‌ل به‌رانه‌كان له‌ پريكا مه‌زرايان داپوشي، خودا لاربۆوه‌وه سه‌يري ئاوي كرد، ئاوي شه‌نبار پر ماسي بوو، چاوي كرده دره‌خته‌كانه‌وه، لقه‌كان ره‌نگيان گۆراو بوون به‌ چهند مه‌ليكي چه‌ه‌چه‌ه‌ چر، مۆسيقاي شمشال ژهن پر بوو له‌ جوښ و خرۆش، دوو مه‌گه‌ز به‌ گه‌وره‌يي دوو مرۆق له‌ زه‌وي هاتنه‌ ده‌ره‌وه، له‌ ناو گي‌اي به‌هاري‌دا كه‌وته‌ ناو باوه‌شي يه‌كتره‌وه، له‌سه‌ريكي مه‌زراوه‌ تا شه‌سهر گلۆر ده‌بوونه‌وه، جووت جووت، له‌يه‌ك ده‌بوونه‌وه و سه‌ر له‌ نو‌ي جووت ده‌بوونه‌وه، وه‌قيحانه‌ پنده‌كه‌نين، تيزيان به‌ شوانكيه‌ ده‌كرد و هيسه‌ هيسيان ده‌كرد، شوانكيه‌ شمشالي خو‌ي له‌ دم كرده‌وه‌وه سه‌يري كرده جووته‌ بي‌شه‌رم و وه‌قيحه‌كه‌وه، له‌ پريكا سه‌بري ته‌واو بوو، شوانكيه‌ له‌ ژير پاژنه‌ي پييه‌وه به‌زه‌ريه‌ييكي وردوخاش كه‌رو له‌ هيكه‌وه، ئاسكه‌كان، مه‌له‌كان، دره‌خته‌كان، ئاو و خه‌لك و ژن، به‌يه‌كه‌وه‌وه نووساو و ونبون نه‌مان، كورپ مي‌ري به‌هاواري له‌ خه‌و رابوو، به‌لام له‌ هه‌مان ساتدا بي‌داري، چاوي كه‌وت به‌ به‌ده‌ني به‌يه‌كه‌وه‌نووساوي پياوو ژني كه‌ له‌ ده‌رگاييكي تاريكي كه‌مه‌رگاي‌دا بو‌ خواره‌وه ده‌خزين .

به‌شي هه‌فته‌م

ئاسمان له‌ به‌رزايي سه‌ري شه‌وه‌وه له‌ دره‌وشانه‌وه‌ دابوو، له‌ حاله‌تيكدا له‌ خواره‌وه زه‌وي به‌ به‌ردو دركبه‌وه پييه‌كاني شه‌ويان بريندار ده‌كرد، بازووي خو‌ي دريش كرده‌بوو، به‌ شله‌ژاوي هه‌وليده‌او ده‌ينالاند، وه‌ك بلتي ته‌واوي زه‌وي خاچي بي به‌ سه‌ريه‌وه له‌ خاچ ده‌درا.

تاريكي له‌ گه‌ل هاورپياني وردو درشتي خو‌يه‌وه - شه‌ستيره‌وه بالدارو شه‌وه‌گه‌رد - به‌سه‌ر به‌رزايي سه‌ريه‌وه راده‌بردن، له‌ هه‌موو لايه‌كدا سه‌گان له‌ ناو مه‌لۆكاندا لوره‌ لوريان بوو، پاسداری سه‌رو ساماني خاوه‌نه‌كاني خو‌يان ده‌كرد، ساردبوو، كريست ده‌له‌رزي، بو‌ ساتي خه‌و شه‌وي فرانده‌ گه‌ردشگاييكي گه‌رمي سه‌ر زه‌مينيكي دوور دوور بوو به‌ ريشانده‌ري شه‌و، به‌لام يه‌كسه‌ر دووباره شه‌وي هينايه‌وه سه‌ر زه‌وي و سه‌ر تاويره‌كانه‌وه.

ده‌مه‌ده‌مي نيوه شه‌و، ده‌نگدانه‌وه‌ي گوينه‌وازي زه‌نگوله‌كان له‌ خواره‌وه‌ي داميني‌ گه‌ردۆلكه‌يي ده‌كه‌وته‌ به‌ر گوي، له‌ دوايانه‌وه، نه‌واي خه‌مباري حوشره‌واني، ده‌نگي قسه‌ ده‌هات، كه‌سيك ناخي هه‌لده‌كي‌شا، نه‌واييكي رۆشن و تازهي ژني كه‌ له‌ ناو دلي تاريكي‌دا خونچه‌ي ده‌كرد، به‌لام جار يكي دي هه‌ر زوو ريگه‌ كپ بووه، به‌سه‌ر وشتر يكه‌وه، جيازي زيريني مه‌جده‌ليه له‌ شه‌و ره‌ت ده‌بوو گريان رووخساري كيتلابوو ئارايشي گۆناكاني ببوونه‌ گول، بازرگانه‌ پولداره‌كان له‌ چووار گۆشه‌ي جيهانه‌وه ده‌هاتن، به‌ نه‌دۆزينه‌وه‌ي شه‌و له‌ ناو چال يا مال له‌ مياني وشتره‌كان، وشتر يكيان

- كهواته زه لكاوى دهرهونى من هه مان نه وهيه و پۆخلى دهرهونم هه مانه.

قامچيه كهى له كه مهر كرده وه، ته نپۆشى خسته ژيتر پيكانيه وه، بى ته وهى قسه بى بكات، به بى ره هچى دهستى كرد به قامچى ليئدانى ران و پشت و ته بهش، خويى بازرقهى كرد و په رشى سهر رووخسارى بوو، ههستى پيكرده ئارامى گرت، سپيدهدهم داها، تهستيره كان تاريبوون، زه مهه رير چوه ناو ئيسقانه كانيه وه، سهرو به سههه بالاي سهريه وه پر بوو له بالو ئاواز، روانيه دهرهويه، ههوا خالى بوو، له روشنايى رۆژدا- نه فرتهى- باز به سهريانه وه سهر له نوي له بهر چاو ون بوو، له بهر خو كه وه ته نه نديشه وه "ده بى دوور كه ومه وه، ده بى بو خوپاريزى له مه جدهل رابكه م و مردووشور بيبات، تا بهر له گه يشتن به بيا بان و ناشتنى خوم له ديتر رانا وهستم، له وي جهستم ده كوژم دهيكه م به روح" ناو له پى دهستى دانايه سهر تهنى كوئينهى درهختى سهرونيانيزاو لاوانديه وه، ههستى كرد كه رۆحى درهخته كه له ره گه وه هه لده چى و تا بهر زترين و ناسكترين لق په رشوبلا و ده بيته وه، به زه مزه مه كرده وه گوتى: خوا ئاگادارت بى خوشكم، دوئى شه له په ناى تو بوخوم رووره ش بووم، مپوره. "به م قسه يه، ماندوو مردوو ويراى خه يالى ئازار بهخش له گرده كه وه سه ره ژورور بووه. گه يشته ريى ته سللى، دهشتايى بيدار ده بووه، يه كه مين تيشكى خوره تاو به سههه جوخينه كانه وه هه لات، به چپه وه گوتى: "نابى بچمه ناو مه جده له وه ده ترسم" وهستا تا بپاريدات بو گه يشتن به درياچه ده بى بو كام رى پروات؟ يه كه مين ريگاي لاي راسته وهى گرت، ده يزاني مه جدهل ده كه ويته لاي چه پ و درياچه ش له لاي راست، به دلنيايه وه چوه پيش. ده رۆيى و زه ينيشى په ريشان بوو، له مه جده ليه به ره و لاي خودا رايده كردو له خاچه وه بو به هه شت و له دايلك و باوك بو سهر زه مينه دوورو مرۆشه جوراو جوژه كان، سپى، زهرد، رهش، سه ره راي تپه رنه كرده م هرزي سراييل، له زه مانى مندالى ناو كوخته ي قۆزى باوكى چاره كاني داخست و زه ينى شه وهك چۆن بازيكى كه وى به زهنگى زيپيى و هاوارى خو شحالى، له سهر زه مينيكه وه بو سهر زه مينى، له ئوقيانوسى بو ئوقيانوسى هه لقرى بوو، له جهسته ي خافل بوو بوو، له قالبى جهسته دا رايده كردو به ره و لاي تاسمان سه ره هه لده گه را، شه ته نها ئاره زوروى شه بوو.

رپى ده برى، جاده پيچاوپيچ به ناو ميۆستانه كاندا ره تده بوو، دووباره سه يرى ده كردو ده گه يشته زه يتونستان، كورى ميى به شيويه كه ريى ده برى وه كو شه كه سه ي به دواى ئاويكى ره وان يا ناوازي خه مناك و يه كنه واى وشتران كه وتبى.

ته واوى شه سه فه ره بو شه وهك خه ون وابوو، به ده گمه ن به زه مين ده كه وت، پييه كاني شه، نه خشه ي مرۆيى شه، پاژنه و پيچ نه نگوستى به ئارامى له خاك ده نا. درهخته كاني زه يتوون، لقه پره كاني خو يان راده ته كاندو به خيره اتنى شه ويان ده كرد، هيشووى ترى دهره وشايه وه... به قه دى ميۆ هه لواسرا بوون و ده گه يشتنه سهر زه وى، شه و كچانه ي كه به شالى سپى و لولاقي سفته وه به ژيتر هه تاوى سوتينه ر دا تيده په رين، به گه رمى سه لاويان ليئده كرد، جار جار كه له جاده وه هيج ريپوارى نه ده بوو له سههه جاده كه، دهنگى پييه سه نكيه كان دووباره له دواوه ده بيسترا، جيلوه و جه لالى رهنگ برۆزى ده په ريه هه واوه و دووباره ون ده بوو، سه داى خه نده ي هه رماسى ديسان به سههه سه ريه وه ده ته قيه وه، به لام كورى ميى هه ميشه سه برو ئارامى ده گونجانده خو يه وه، شه و خهريك بوو ده گه يشته رزگارى، هه ر زو و درياچه ي رووبه رووى خو ي ده ديت و پاشان له پشت ناوه شينه كانه وه، كه وه كو هيلانه ي شاهين له مياني ته خته به رده سووره كانه وه هه لواسرا بوو.

ريگاي ده برى و زه ينى هه لده فرى، به لام له پريكا به هه راسانيه وه وهستا، له وي، له بهر چاوى شه له گوئى سايه باندارى ژيترى درهخته كاني خورما مه جدهل به رفه بوو بوو، زه ينى پاشه كشه ي كرد به لام پييه كاني به پيچه وانى ئيراده ي به هه نگاوى دلنيا شه ي به ره و لاي گو شه گيرگاي عه تراوى مه جده ليه ي كچه مامى ريئما ده كرد. به وه حشه ته وه زه مزه مه ي بو مالى كرد كه مه حكوم به ئاگرى دۆزه خ بوو ((نا نامه وي برۆم، نامه وي برۆم)) هه لوئى دا تا ريگه ي خو ي بگۆرى به لام جهسته ي كه وهك سه گيكي شكارى له جيى خو ي وه ستابوو بوئى ده كرد... سه ره پيچى كرد

جارىكى دى بپارى دا له وي دوور كه ويته وه، به لام ته كاني نه دا ده يتوانى ماله خاوين و به دۆى قسل سپى كراو و بيره ئاوى كوئينه و ليئوارى مه رمه رى بيئى.

سه گه كان ده يانلوران دو مريشكه كان قده قديان بوو، ژنه كان پيده كه نين، وشتره باركراوه كان له كه نار بيري ناوه وه ته ژنويان دابوو، كاويژيان ده كرد.

سه دايبكي دلته وازی له دهروونی خویدا بیست كه دهیگوت: "دهبی تهو بیینم.. دهبی تهو بیینم، پیوسته، خوا منی راکیشاوه ته تیره، به لئ خودا نه زهینی من تا تهو بیینم، بکه و مه سهر دهست و پییه کانی و داوای لیبور دنی لی بکه م، که مته رخه می له منه" بهر له چوونه ناو دپرو له بهر کردنی جلی سپی دهبی داوای لیبور دنی له و بکه م دهنار زگار بوون مه حاله، خودا وه ندا سوپاسگوزارم که منت هیناوه ته شوینی که خوّم نه مده ویست."

ههستی به شادی ده کرد، به توند کردنی که مهربه نندی، دهستی کرد به چوونه خواره وه بو مه جدل، میگه لی وشتران له دهرو بهری بیره ناودا به سهر ورگیانه وه راکشاپوون، خواردنیان ته واو کرد بوو به باری سهر شانی خویانه وه له سه ره خو و سه بورانه کاویژیان ده کرد، دیاربوو که له سهر زه مینسی دووری عه تراویه وه راده هاتن، چوونکه ته واری ناوچه که بونی عه تری ددها، کریست له که ناری بیره که دا وهستا، ژنیکی پیر که ناوی هه لده کیشا، جامیکی بۆلای تهو گرت و تهویش نۆشی کرد، دهیویست بپرسی نایا میری له ماله، به لام شهرمی کرد، له بهر خو وه که و ته نه ندیشه وه: "خودا وه ند منی بو لای مالی تهو په لکیش کردوه، باوه رم هه یه به دلنیا بییه وه که تهو له ماله وه یه."

له کوچه ییکی سیبه رداره وه که و ته ری، غه ریبه ییکی زور له شار بوون، هه ندیک کراسیکی دریزی چۆلنشینه کانیان له بهرا بوو.. هه ندیکیان شالی کشمیری گرانبه های هیندی، ده رگاییکی بچووک کرایه وه، ژنیکی خه پله به سمیلکی مشکینی هاته ده ره وه، به دیتنی تهو یه کسه ر که و ته خه نده وه، به ده نگیکی بهرز گوتی: "باشه باشه، چاوم رو شن نه جار توش ده ته وئی بچپته ته وافی زیاره تگاوه؟" له میانی قاقاوخه نده وه ده رگه ی داخست.

کورپی میری له شهرمان سوور هه لگه را، به لام دلی خو ی دایه وه، ((حه تمه ن ده بی بکه و مه سهر پییه کانی و داوای لی بووردن و به خشش بکه م)) پییه کانی خو ی توند تر هه لئنا، ماله که له بهری دی بوو به هه نارستان یکی چو که له ده ره درابوو، باشی به بیر ده هاته وه ده رگا ته که له نگه یه کی سه وز ره نگ بوو، نه خشی دووماری تیکه نه نگلوزا، یه کیکیان ره شو ته ویتریان سپی ده پرازانده وه، کاری یه کی له عاشقه کانی مه جدله یه بوو، چۆلنشینی، به سهر ده رگا وه مارمیلکه ییکی زهردی گه وه هه بوو که به پییه کراوه کانیه وه وه کو ته وه ی له خاچ درایی وابوو. کریست ون بوو، پاشا کشته ی کرد و گه راوه ته شوینه ی دهستی لی پیکرد بوو، شهرمی ده کرد نیشانه ی ماله که بگری، نزیکه نیوه رو بوو له ژیر سایه ی دار زهیتونی وهستا تا هه ناسه ی تازه بکاته وه، بازرگانیکی ده وله مهن دو نه جیب زاده تیپه ری، ریشیکی کورت و چاوانیکی مه رناسای و بادامی نه نگوستیله ی زور...

کورپی میری به دایه وه که و ته ری، له وکاته ی که له دوا ی ته ودا ده رویش ت، قه دو قه واری نه جیب و شالی چاک و که شمیری تهوی ستایش کرد که به وینه ی مه ل و گولی شکوفه کرد وه چنرابوو سهرشانی داپۆشی بوو... له گه ل خو ی که و ته نه دیشه وه (دلنیام یه کی له فریشته کانی خودایه که بو ریپیشاندانی من هاتۆته خواره وه، نه جیب زاده یه کی غه ریبه خزین له کوچه پریچ و په نا کانه وه بو پییشه وه ده چوون، هه ر زوو له وه سه وازی له گه ل تهو مارانه ی تیك نه نگلوزابوون، سه رنجی تهویان راکیشا، بیره ژنیك له ده ره وه به سهر میژیکه وه دانیشتبوو، مه قه له ییکی پر له ره ژووی داگیرساو له بهر پیی بوو، قرژالی سوور ده کرده وه، له که نار مه قه له وه، تو کودو هه بوو، له ناوه وه دوو پشتته دهستی دارین و نوکی کوتراوی تیا بوو فولفولی به سه ریا ده په رشی و دهیفرۆشت، نه جیب زاده ی گه نج لاریبوه، سکه ییکی نو قه یی دا به پریژن، چوه ژوره وه، کورپی میری له دوا ی ته وه وه چوه ژوره وه، چووار بازرگان به ریزه له سهر به رده فه رشه که وه له حه وشه دانیشتبوو، دوو پیره میرد به پوله ک و نینوکی خه نه لیداره وه وه دوو جهوان به ریش و سمیلی موشکین چاویان دوور بیوه ده رگای بچووک و کورتیله ی ژووری میری وه، ده رگا داخرا بوو، جار جار هه واری خه نده یی یان جیره جیری ته خته ی خه وه له ژوره وه ده هات، خودا په رسته کات یه کسه ر قسه ی خویان

برپی و به هانکه هانکهوه جییان دهگۆرپهوه، کاتیکی زۆر بهر لهتۆ رۆشیتبوو، درهنگ هاتنی ئەوان که له حەوشه روونیشتبوون، پیرو جحیل بێ سەبر بوو بوون، نه جیب زادهی گهنجی هیندی له نۆبه دانیشتی و کورپی میڕئیش له پشت سەری ئەوهوه دارههناڕیکی مهزنی پر میوه له ناوهندی حەوشه کهدا بوو، دوو درهختی سهرونیازنیازی به ههیهت له دوولای دهگادا بالایان کردبوو، یه کێکیان نیتره له قه دێکی راست قامهتی شمشیرۆ ئەوی تر میننه به لقو پۆپی پانو فراوان، له داره ههناکه کهدا قه فەزی سه به تهیه که هه لئاسراو، له ناو قه فەزه که کهه وێکی پهرو بال جوانو بۆ سه رهوه و خوارهوه هه لده به زیه وه و دندوکی له داری قه فەزه که ده داو قاقبه قاقبی ده کرد، خودا په رسته کان خورمایان له بهر شالیان ده رده هیناوه له ده میان دهن، بۆ بوغۆش کردنی ده میشیان کاکله گۆزیان ده خوارد، یه کتریان به قسه گرتبوو تا کات به سه ر بهرن، سه ریان وه رسووران دو سه لامیان له نه جیب زاده کرد، سه یریکی نه فره تباریان کرده کورپی میڕۆی کۆنه پۆش، پیره میڕدی که له ریژی یه کهم دانیشتبوو، ناخی هه لکیشاو گوتی: (شه هاده تیکی بالاتر له شه هاده تی من نیه، لیتره به ره و رووی به هه شتم و ده رگا به رووم داخواه)،

گه نجه خرخال زێرینه که پیکه نی (کاری من گواستنه وه و بار کردنی داو و ده رمانه له فراته وه بۆ ده ریای گه و ره)

ئهو که وه چرنوک سوورهی پیش ده مان ده بینی؟ ئاره زوومه به فولفول و دارچین له میڕۆی بکرم و بینیمه ناو قه فەسیکی زیترین له گه ل خۆمی ببه م له بهر ئەمه دۆستانی شه هوه ت په رستی من، له ئە نجامدا کاری خۆتان خیرا بکهن، ئە وه دوا هه مین ماچه که وه به رتان ده که وێ.

پیره میڕدی دووه قسه ی پۆ بری و گوتی: (سو پاست ده کهم، ئاگرین میزاج خیرا و ره بالام) ئە و ریشیکی سپی عه تر لی دراوی هه بوو، ناوله پی جوانو ئە شرافی ئە وه به خه نه رهنگی گرتبوو، ((گوفتاری تۆ ئە مرۆ که یه مه زه و فلفل و دارچین پر ده کاته وه)).

نه جیب زاده پیلوه کانی هینا بووه خواره وه، به شسی لای سه ره وه ی به ده نی، له سه ره خۆ بۆ پیش و پاش ده چوو، لیوه کانی ده تگوت به گوتنی پارانه وه ییک له چرین دابوو، بهر له

چونه ناو به هه شت له روودا چوو بووه ناو بینههستیکی قولله وه، قاقبه قاقبی که وو و جیره جیری ناو ژووری ده بیست و دهنگی پیره ژنیش که که ناری ده رگای مه قه له ی به قرژالی زیندوو پر ده کردو یه که یانی له ره ژووی داگیر ساودا ده برده خواره وه، نه جیب زاده له کاتی کهدا که بێ ههستی جهسته ی گرتبووه خۆ، له جیهانی بێ ههستیدا ئە ندیشه ی ده کرد: ئە وه به هه شته، ئە مه خه ونیکی قولله که پیی ده لێن ژیان، خه ونیک که به هه شتی تیا ده بینن، به هه شتیکی دیکه له نیوان دانییه، ئیستا ده تاوم هه لسه وه و برۆم چونکه پییستم به له زه ته ی زیاتر نییه."

پیاویک به جلیکی سه وزی درێژه وه، له به رده م ئە وه دانیشتبوو، ئە ژنۆی خۆی له و داو پیکه نی ((شازاده ی هیند خودای تۆ ده رباره ی هه موو ئە وانه چی ده لیت؟

- گه نجه که به کردنه وه ی چاوی پرسی کام؟

- لیتره له پیش چاوی تۆ: پیاوان، ژنان، قرژالو ئە فین.

- ده لیت هه موو شت خه ونه.

پیره میڕدیکی ریش سپی که ته سه بیحی با ده دا، به زیه ناو قسه کانی و گوتی: ((له بهر ئە وه کورانی نازای من، ئاگادار بن که بیدار نه بنه وه))

ده رگا بچوو که که کرایه وه، چۆل نشینه که چوو ده ره وه، به چاوانی هه لساوی، هیدی هیدی ده هاته پیش و لچو لیوی ده لسته وه.

پیره میڕدی که نۆبه تی بوو، یه که سه ر به چاپوکی گه نجیکی بیست سا له جیوه هه لبه زیه وه، خوات له گه ل با پیره ره حمان پی بکه و زوو ته واری که به لام پیره میرد به بێ خه یال که مه ره بندی خۆی کرده وه بۆ لای ژووره که چوو، کاتی قسه کردن نه بوو، چوو ژووره وه و ده رگای له دوا ی خۆی دا جوت کردو کلوم دا، یان به حه سوودیه وه سه یری چۆل نشینه که یان ده کردو که سه ی جورته تی قسه کردنی نه بوو، هه ستیان ده کرد که ئە وه به سه ر قایغیکه وه دانیشتوو وه له ده ریا قولله کانه وه سه ولێ لیده دا، له راستیدا ئە مریش ئە وه بوو که ئە سلهن سه یریکی ئە وانی نه کرد، به ده رگای حەوشه ره تبوو، گه شته ده روازه، شه نسسی هه بوو که نه که وته سه ر مه قه له ی پیریزن، عاقیبه ت له

میانی کوچه و کۆلانه پێچاوپێچه کان ون بوو، لهو کاته دا پیاوه خهپله جل سهوزه که به مه بهستی ریکخستنی بیرۆکه لیکهه لپچراوه کانیا ن له ژیر ئاسمانی سافدا دهستی کرد به قسه کردن له باری شیرو ده ریاکان و جهزیره دورره کانی مه رجانی.

زه مان تیده په ری، جارنا جار دهنگی ئارام کهوتنه خواری دانه دانه ته سبیخ ی کاره بایی ده بیسترا، ته واری چاوه کان جاریکی دی برانه لای ده رگا بچوو که که وه، پیره میژد زوری به سه ر چوو.

نه جیب زاده هیندی که قیت بووه، ئه وانی دی به سه ر سوورمانه وه گه رانه وه، بو هه لسا بووه؟ نه یده ویست قسه یی بلیت؟

ده یویست بره و؟ خوشحال بوو، رووخساری بریقه ی ده دایه وه، نوریکی گونجاو له گۆناکانی ده دره وشایه وه، شالی که شمیری به توندی له خۆی پێچا، دهستی به سه ردل و لیه کانی داناو خوا حافیزی کرد، سیبه ری له ئاستانه ی ده رگا دا خزی و رده بوو، گه نجه خرخال زێرینه که گوتی: "بیدار بووه" هه ولای دا پیکه نی، به لام ترسیکی غه ریب به سه ر هه موویان دا زال بوو، به په له و به شله ژاوی دهستی کرد به قسه کردن ده رباره ی سوو و زیان و نرخ به هه رمینی بازاری کۆیله فرۆشی له قوسته تینییه و شام، به لام هه ر زوو ئاراسته ی قسه کانیا ن گۆریه سه ر قسه کردنی بی په رده ده رباره ی ژن و کوران و زمانی ده رهینا و دهستی کرد به لستنه وه ی له و لیتی خۆی.

کورپی میژد به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((خودایه، ئاخ خودایه، سه یرکه منت هاویشتۆته کینده ری؟ ناو چ هه وشه یی؟ دانیشتن له گه ل چ جوهره جانگیکی مرۆشان؟ خودایه ئیدی ئه وه گه وره ترین ره زیلیه، توانای به رگه گرتنیم پی به خشه))

زیاره تکه ره ان برسیان بوو، یه کی له وان هاواری کرد، پیریژن چوو ژووره وه، له میانی چووار نه فه ردا نان و قرژال و نانی شیرینی گۆشتی دابه ش کردو تونگه یی شه رابی خورمای هینا، پیا ن له سه ر پی دانا، خوار دنیان به سه ر دامه نیانه وه دانا شه ویلاگه کانی خسته ده نگه وه. یه کی له وان که که یفی خو ش بوو، پیستی قرژالیک ی

گه وره ی بو لای ده رگا هاویشت و هاواری کرد ((ئاها ی باوه گه وره، زووتر ته وایکه ته واری روژی مه گره)). دایانه قاقای پیکه نی.

کورپی میژد دووباره کهوته زه مزه مه وه: ((خودایه ئاخ خودایه هیژم پی به خشه تا گه یشتنی نۆبه تم بووه ستم.

پیره میژدی که عه تری له ریشی دابوو، به داخه وه بوو بو ئه و، رووی له و کردو گوتی: ((ئاها ی تو کورپی نازه نیمن، برسی و تینوت نییه، وه ره ئیره لوقمه یی بخۆ گیانت پی ده به خشی))

پیاوه زه به للاحه که جل سه وزه که له کاتی کدا پیده که نی، پیدا چوو گوتی: ((به لای منالیژگه باشت وایه شتی بخۆی کاتی که نۆبه تی تو بیت، نامانه وی بیته مایه ی سه رشۆری ئیمه، کورپی میژد له شه رمان سوور هه لگه را و هیچی نه گوت.

پیره میژد له کاتی کدا، بن ردینی خۆی له ورده پارچه خۆرا که کان پاک ده کرده وه گوتی: ((ئه وه ش یه کیکی دی ناو خه ونه، به لای سویندم به بلیزبوی پیروژ که له خه وندایه، ئه وه ش وه کو ئه وی دیکه ئیستا هه لده ستیته وه وه ده روات، ئیستا ده بینیت)).

کورپی میژد به وه حشه ته وه سه یری ده وروبه ری کرد، نه کا نه جیب زاده ی هیندی له سه ر هه ق بی؟ نه کا هه موو ئه وانه هه وشه، دار هه نار، مه قه له، که و، خه لکان جگه له خه ونیک هیچی تر نه بن؟ ره نگه هه تا ئیستاش له ژیر دره ختی سه رو نیان نیاز دا دانیشتی و خه ون بیینی، رووی له لای ده روازه ده کرد، وه ک بلیی له گه راندابوو به دوا ی کۆمه گ، هاوسه فه ری سه رباز ئاسای خۆی دیت که به بی هه ره که ت له که نار دره ختی سه رو نیان نیازی نیره وه ستا وه تا بن لوتی چه کدار بوو، ئیستا بو یه که مین جاره به بینینی ئه وه هه ست به نارامی و ئاسایش ده کات.

پیره میژد به هه ناسه برکیسه، ها ته ده ره وه، پیاوه زه به للاح و جل سه وزه که چوو ژووره وه، چه ند سه عاتی ک دوا ی ئه وه نۆبه تی گه نجه خرخال زێرینه که هات، پاش ئه و پیره میژده ته سبیخ له ده سته که، کورپی میژد ئیستا که به ته نها مایه وه له چاوه روانیدا دانیشتن. خۆره تاو له حاله تی ئا وابوون دابوو، دوو پارچه هه ور له ناو ئاسمان دا مه له ی

دهکرد، له غهرق بوون لهزیت و هستان، دانه دانهای زیړینی ورده بهفری سهر درهختان کهوته سهر زوی و رووخساری مرۆقه کانهوه.

پیره میړد هاته دهرهوه، بۆ ساتی له ناستانهی دهرگادا وهستا، چاوو لوتو لیوی ناولیتکاوی پاک کردهوه، پاشان بهشانه دابه زیوه کانی بهرهو لای حهوشه کهوته ری.

کوړی میړی هه لسا یه وه و رووی کرده لای درهختی سهرونیا نیازی نییرهوه، هاوسه فهره کهشی پیی خوی بهرز کردهوه و نامادهی کهوتنه دوا ی نهو بوو، دهیه ویست له گهل هاوسه فهره کهی قسه بکات، تکا بکات له دهرهوهی دهرگا که مینیته وه، بهو بللی که دللی ده خوازی به تنها مینیته وه، بلیت که رانه کات، به لام دهیزانی قسه کانی به با دهچی. له بهر نه مه خاموش مایه وه به توند کردنی که مهربندی خوی سهری هه لپی و سهیری ناسمانی کرد، دوو دل بوو به لام دهنگیکی زیر له ناو ژورور دا به تووره یسه وه گوتی: "نه گهر که سیکی دیکه هیه به بیته ژوروره" دهنگی مهجده لیه بوو، به هینانه بهری ته واری هیزی خوییه و چوه پیشه وه، دهرگا نیوهی کرابووه، له کاتیکدا ده لهرزی چوه ژوروره وه.

مهجده لیه رووت و قووت و ثاره قواری به سهر پشته وه دریتژ بوو بوو، پرچی به رهشی شه به قهوه به سهر سه رینه وه پهرشوبلا و بوو بووه، بازوو کانی خستبووه ژیر سه ریه وه، رووی له دیوار بوو باویشکی ددها، پیشاندانی هیزی زوری خوی له گهل پیساوان له شه پیوری سه حه ره وه تا ئیستا نای بۆ نه هیشتبووه، له موی پرچ، نینوک و بهش بهشی جهستهی دا بونی ته واری میلله تانی لی دهاته دهرهوه، ناسه واری گهزه بازوو گهردهن و مه که کانی داپوشی بوو.

کوړی میړی سهری له بهر خونا، له ناوهندی ژورور وهستا بوو، قودره تی چوونه پیشه وهی نه بوو، مهجده لیه به بی حه ره کهت له چاوه پروانی دا مابووه رووی له دیوار بوو به لام له پشتی سهری خوییه وه دهنگی خره خری پیساوانی نه ده بیست، کهس جلی له بهر نه ده کرده وه، هه تا دهنگی هه ناسهش نه ده هات به وه حشه ته وه رووخساری وهر گیترا، یه که سهر قیژاندی، چنگی له وه پپچه که گیر کردو خوی پی داپوشی، له کاتیکدا لیوو چاوانی خوی به ناو له پی داپوشی بوو، هاواری کرد

((تۆ... تۆ!))

- مه رهیم لیم ببوره

مهجده لیه خه نده پیکی زیرو دلبرینداره کهی سهردا، وه ک بللی تازی رووخساری له حاله تی پارچه پارچه بووندا بوو، دوباره ی کرده وه ((میړی له من ببوره میړی به له بهر کردنی جیپوشه کهی به سهر نه ژنوکانی هه لبه زیه وه دانیش، مستی خوی بهرز کرده وه، ((دولبه ری ره عنای من، کهواته بللی به لگه ی هاتنه ژوروره وت بۆ حهوشه ی بۆ نه وه بوو که تیکه لاوی عاشقانم بی و گالته م پی بکه ی؟ تابیته ماله کهم خواتر سنا کهت بی نیته سهر پیخه فنه گهرمه کهم؟ دۆستی من، تۆ به هه له داچووی، دهرباره ی خودا کهت، نهوم ناوی، پیشت دلم شکاوه، مهجده لیه دهینالاندو له هه ماخالدا قسه ی ده کردو سینهی پر له رقو قینی لهو دیو دۆشه گپوشه که یه وه بهرزو نهوی ده بووه ((نهو دللی شکانده، دلم شکاوه)) دوو دلۆپ نه شک له ناو چاوه کانیدا کو بوونه وه به سهر برژانگه دریتزه کانیه وه قه تیس ما.

- میړی کفر مه که من ده بی سهرزه نشت بکریم نه ک خودا بویه هاتووم، ده مه وی داوای لیوردن له تۆ بکه م، به لام مهجده لیه ته قیه وه ((تۆ خودا کهت له یه ک جانگن، وه کو یه کن، یه کنه فهرن و ناتوام له یه کتریتان جیا بکه مهو، جار جاره شه وانه بیر له وه ده که مه وه که نه فرت لهو سه عاته بی، رووخساری تۆ له میانی تاریکیدا به دیار ده که وی، کاتی که ده بینم تۆ گوزهرده کهی هه ی نه فرت لهو سه عاته، هه ست ده که م نه وه خودایه که راسته وخۆ بۆ لای من دیت)) مستی خوی بۆ هه وا بلند کرده وه هاواری کرد: ((له گهل خوادا حه وسه لیم مه به، لیتره له بهرچاوم و ونبه، نامه وی تۆ ببینم، تنها تاکه په ناییکی دلده ره وه بۆ من هیه

- چلکاو! تنها یه ک کلیسا هیه که بۆ په رستن بچمه ناویه وه و خۆم پاک که مه وه - چلکاو -

میړی - گوئی له من بگره، لیگه ری باقسه بکه م، نه وه ننده له ناومیدی مه چووه خواره وه، به وردی بۆ نه مه یه که هاتووم خوشکم تا تۆ لهو چلکاو دهر بهینم، من

گوناهيكي زۆرم كرده، وا له ريمه بۆ بيابان تا كه فاره تي ئهو گوناھانه بدهمهوه، به لئي ميړي، گوناھيكي زور، به لام به دبه ختي تو زياتر له هه موويان قورسايي ده خاته سهر ئه ستوي منه وه.

- ميړي نينو كه تيزه كاني درنده ئاسا بۆ لاي ميواني ناخوانده وه شاندا، وهك بليني ديه ويست گوناكاني خوي هه لپاچي و قيژاندي ((كام به دبه ختي؟ زوريش خوشبه ختم، پيوستيشم له دل سوزي حه زره تي پيروزي تو نيه، خوم بۆ خوم ده جه نكم ته نيا خوم داواي هيچ يارمه تيبك له خه لك و خوا يا هه رماسه كان ناكم ده جه نكم تا خوم نه جات بدم وئو كاره ش ده كم)).

- له چي و له چ كه سي خوت نه جات دده ي؟

- خه يالت ئاسوده بي كه خوم له زه لكاو نه جات نادم، خوا له به ره كه تي كم ناكات، ته واوي ئوميدي من ليره يه له ري، رزگاري من له و چلكاويه.

- چلكاو...

- به لئي قه وزه زار، نهنگ وييسي ئهو نوينه، ئهو جه سته ي من كه پر له گازه به ئاره قه و ليكاوي دم، ته واوي دونيا ئالوده بووه! ئهو چاوه مه ر ئاسايه ت به مجوره ماوي سهر منه وه، ون به، ترسنوك، نامه وي ليره بيت، قيژم له تو يه نه كه ي ده ست له من بده ي! بۆ فه راموش كردني پياويك و بۆ نه جاتداني خوم جه سته ي خوم ته سليمي هه موو پياوه كان كرده!

كوړي ميړي سهر ي دابه زاندا، به ده نكيكي كزه وه دووباره ي كرده وه ((كه مته رخه مي له منه)) كه مه ربه ندي كه هيشتا خويناوي بوو، به توندي چه سپاندا ((ليم ببووره، كه مته رخه مي له منه، به لام پاشان سزاكه ي دده مه وه)).

خه نده بيكي وه حشي دووباره له گه رووي ژنه ده ربه ري، به سه دا بيكي كزه وه گوتي: ((خه ريكي به ميهره بانپه وه باعه باعه ده كه ي، كه ... كه مته رخه مي له منه .. كه مته رخه م منم خوشكم، نه جات دده م)) نه جانم نا تو ناته وي وه كو پياوي سهرت به رز كه يته وه دان به راستي بنييت تو ته مه ناي جه سته م ده كه يته له جياتي ئه وه ي

داواي بكه يته چوونكه جوړه تي ئه وه ت نيه، روحي من سه رزه نشت ده كه ي و ده لئي كه گوايه ئاره زوي نه جات دانيت هه يه، ئاخه كام روحي، ئه ي خه وناوي؟ روحي ژن جه سته ي ئه وه، تو ش ئه وه ده زاني، به لام شه هامة ت نيه كه ئه وه روحي له بازووه كانت بگريه ت و ماچي كه يته، ماچي كه يته و نه جاتي بده يته، به داخه وه م بۆ حالي تو قيژم له تو يه.

گه نجه كه كه له شه رمان وهك گول سوور هه لگه رابوو، هاواي كرد ((حه وت هه رماس چوته ناو تو وه هه ي ...، حه وت هه رماس، به لئي هه ق به باوكه بيچاره كه ت بو)).

مه جده ليه كه وته له رزه وه، له تووره بيان پرچي كلافه كردو به رسته بيكي ئاوريشي رهنك قرمزي به ستايه وه، بۆ ماوه يه كه قسه ي نه هينا يه سهر زار، به لام عاقيبه ت ليوه كاني جولا ((كوړي ميړي هه فت هه رماس نيه، هه فت برينه، ئه وه بزانه كه ژن ئاسكيكي ميينه ي برينه داره. ئه وه ئاژه له ي كه هيچ له زه تيكي ديكه ي نيه جگه له لسته وه ي زامه كاني خوي نه بي))، چاوه كاني پر فرميسك بوو يه كسه ر فرميسكه كاني خوي به ناو له پ پاك كرده وه، ئه وه كاته وه كو توپ ته فيه وه ((بوچي هاتوويته ئيره وه؟ چيت له گياني من ده وي؟ ون به. پياوه گه نجه كه پيه كه نزيكتر كه وته وه ((ميړي ئايا هه ولده ي زه مانئ وه بير خوت به ينيته وه كه هيشتا منالكي بچوك بوين)).

"من له بيرم نه ماوه! تو چ جوړه بوونه وه ريكي، هه تا ئيستا ش، هه له ق و به له قان ده لئي؟ ده بي شه رم له خوت بكه يته وه! تو هيچ كاتي شه هامة تي ئه وه ت نه بووه وه كو پياوي به سهر پيه كاني خوت بوه ستي و پشت به خه لك ي تر نه به ستي، ئه گه ر ده ست له لولدان له ناو ده ست و پيي دا يكت هه لگرتوه ئه وه ئيستا ده ته وي ده ست له ناو ده ست و پيي من ياخودا لول بده ي، ناتواني به سهر پيه كاني خوت بوه ستي، چوونكه ده ترسيه ت، جوړه ت ناكه ي سه يري قولاي روحي يا جه سته ي خوت بكه يته، چوونكه ده ترسيه ت، ئيستا كه ئاره زوته بچيه بيابان تا خوت بشاريته وه، تا لموزت له ناو زيخ و چه و به يته خواره وه، چوونكه ده ترسي، ده ترسي! به دبه ختي بيچاره، قيژم له تو يه، به داخه وه م بۆ تو، هه ر كات تو وه بير خوم ده هينمه وه، دل م ريشه ريشه ده بي.

مهجدهليه زياتر له وه نهيتوانی بهردهوام بيټو دهستی به گريه کردن کرد، له گهل شه وهش که چاوانی خيراخيټرا پاک ده کرده وه، فرميسکه کان وټيرای سووراووسپياوی رووخساری هله دځزينه خواره وه ده سماله کهيان پيس ده کرد. پياوه جځيله که هستی به نازاری کرد له ناو دلیدا: ناخ چی ده بوو نه گهر ته نها دهيتوانی ترسی خودا له گیانیدا هله لټيټی و ميټری له باوهش بگريټو فرميسکه کانی پاک کاته وه، پرچی بلاوټيټه وه، دلی وه دهست بهيني، شه کاته له گهل خوی هله لټيټو بروت، به راستی نه گهر پياو بوايه ده بوايه هه مان شه کاره بکات بؤ نه جات دانی شه وه، شه ژنه بؤ روژوو په رستو حيسابی بؤ کهس نه ده کرد، له بهر شه مه ته نها رټی نه جات شه وه بوو، که له سهر ته خته خه وهی ده بهيني، دهستی بگريټو بهيه که وه بچنه گونديکی دووره وه، زه ماوه ند بکه، کوزو منال وه بهر بهين، وه کو هه مو مروفتيک شادی بکه نو رنج بدن، به لټی ته نها هه مان شه ريگه هه يه.

ټيستاکه شهو دامه نی خوی به رفره ده کرد، له دووره وه گه واله کان ده ياننه راند، تيشکيکی هه وره تريشقه له کلاوړوژنه وه دره وشا يه وه ناو ژوو، رووخساری شيني هه لگه پراوی ميټری روژون کردنه پرده هه وره تريشقه ييکی له دواړای نزيکتر بيست، ناسمان به کزالودی دابه زی له نزيک زهوی قهراری گرت له نا کاو ماندووبوونيکی له راده به دهر که وته گیانيه وه شه ژنوی کهوت، چووارميخه کی دانسته سهر زهوی بونی هيلنج هينه ری مشک و نارقه وه بزنی نيري که وته بهر لوت، ناو له پي نايه سهر گه روی و تا سهر هه لته گه پي، دهنگی ميټری له تاريخيدا بيست ((روت وه رگيټره، ده مه وی قيت بمه وه و چرا روژون کرده وه، به لام روتم)).

گه نجه که به نارامی گوتی: ((ده مه وی برؤم)) به هينانه بهری ته واوی هيټی خوی وه که وته سهر پي، به لام ميټری خوی له گوره نه برد، ((سه يری هه وشه که بکه، نه گهر هيشتا که سی له ويټيه دهست به سهری بکه))

گه نجه که ده رگای کرده وه و سهری ده هينا، هه وا تاريخ بوو، دلټيهی درشتی په رشو بلاوټووی سهر گه لای دار هه نار ده که وته خواره وه، ناسمان خوی هاويشتبووه سهر زهويه وه، له ثانی دابه زين بوو، پيره ژن مه قه لهی داگيرساوی به دهست گرتبوو،

له ناو هه وشه دا له ژير دره ختی سه رو نياز نيازی نيروه خوی په نا دابوو، دلټيهی درشت خيراتر دهستی کرد به هه لټزان، گه نجه که به خيراوی ده رگای داخست و گوتی: ((هيچ کهس نييه)) توفانه که خه ريك بوو کاره ساتی ده خولقاند.

مهجدهليه له و کاته دا له ناو نوټين هاته دره وه به خوو به شالټيکی په شيني گه رمه وه که به وينه ی شيرو ناسک چنرا بوو شه روژه سپيده له لايه ن يه کيکی هه به شی کرابووه ديارى بؤ شه، خوی داپوشي. گه رمای گیانبه خشی شاله که له رزنيټيکی پر له له زه ته به خشی به شانه کانی، که وته سهر پاژنه ی پييه وه و چراي له بزمازی ديوار کرده وه. گه نجه که به دهنگيکه تاسوقه وه دو ياره ی کرده وه ((که سيک ليټه نييه))

- پيرټون له کوييه

- له ژير دره ختی سه رو نياز نيازا توفانيکی به راستييه.

ميټری بالی بؤ ناو هه وشه کرده وه، ناگری مه قه له که ی له تاريخيدا بينی و نزيک بؤ وه، له کاتيکدا هيماي بؤ کيلونی دره گا ده کرد و گوتی: ((دايه گه وره نعومی، مه قه له و قرژاله کانت هه لگره و بچوره وه ماله وه، درگا داده خه م، بؤ شه مشه و به سه)). پيرټون به خاتری له دهست دانی موشته ريه کانی شه شه وه خه مبار بوو، به مننه مننه وه گوتی: ((عه شقه که ت له ژوره وه يه ها؟))

مهجدهليه وه لامی دايه وه ((به لټی ټيستا برؤ))

پيرټون به مننه مننه وه هه لسا يه وه سهر پي و کهل و په لی خوی کؤ کرده وه، به پدوی بي دانی که وته مننه مننه وه ((عاشقی شله ژاوت عه جهب پارچه ييکه))، به لام ميټری که به په له بوو پاليدا دره وه و درگای داخست، ناسمان ده می کرده وه باران وه کو سولاوکه ده رټايه ناو هه وشه وه.

دروست وه کو شه و کاتانه ی که منال بوو به ديتنی يه که مين بارانی پاييزی هاواريکی خو شحالی سهر دا، کاتی که چووه ژوره وه، جلی ته پ بوو بوو، گه نجه که له ناوه ندي ژوو به بي پريار وهستا بوو، نه يده زانی بروت يا بينيت، کاميان ټيراده ی خودا وه ندي بووه؟ ټيره ناسايی و گهرم بوو، هه تا له بونی هيلنجه يټين راهاتبوو، له دره وه سهرماو

با بو، کهسی له مهجدهلی نهدهناسی و کفر ناحوم دوور بوو، برپات بمینی، رۆحی وهکو پاندۆلی بۆ پيش و پاش هاتوچۆی دهکرد.

– ((کریست باران وهکو سیلاو دیتته خوارهوه، گرۆت لهگهڵ دهکهم که نهپرۆکه هیچت نهخوارهوه، کۆمهکم بکه تا ئاگر ههنگیرسیتم و خۆراک دروست بکه)) دهنگی وهک دهنگی دایک نهرم و دلکیش بوو.

گهخه که له کاتیکا بهرهو لای دهرگا گهراپۆوه گوتی: ((دهمهوی برۆم)) مهجدهلیه وهکو فهرماندهری گوتی: ((تۆ له هه مان جی دهمینیتتهوه و بهیهکهوه خواردن دهخۆین، نهکا ئه و کاره مایه ی ختوکه بیت بۆ تۆ؟ نهکا لهوه بترسی که خۆراک خواردن لهگهڵ بهدیک ئالودهت بکا!؟))

گهخه که داروپهردوی له گۆشه ی ژوره کهوه هیناو له که نار چوارچیوه ی بهردی سۆپاکه لار بۆوه، ئاگری کردهوه، دلی مهجدهلیه ئارامی گرتبوو به بزهی سه ر لیوهوه قاپیکی پر له ئاو کردو داینایه سه ر ئاگر، له و کیسه ی که به دیوار هه لئاسرابوو دوو مشت لوییای – چاو بولبولی – هه لگرت و له ئاوه که ی کرد، ئه و کاته له بهردهم ئاگر نه ژنۆی داو گوتی هه لخت، له دهره ودا به نداوه کانی ئاسمان ببونه وه.

– کریست له منت پرسی که ئایا زهمانی مندالیمان که بهیه کهوه یاریمان ده کرد وه بیرم دیتته وه؟

به لām پیاوه گهخه که وهکو مهجدهلیه له بهردهم ئاگر دانیشتبوو، چاوی برپیوه ئاگر مهلی زهینی بۆ دوور هه لده فری، ههستی ده کرد وهک بلایی بهر له هه موان گهیشته تته دیره وه، کراسی سپی له بهر کردهوه له خه لوته ی بیاباندا که وتۆته گه پان و سووران و وشکاییه وه دلشی ماسییکی رهنگ سووری ساده دل و خۆش حاله، که له ئاوه قول و ئارامه کانی خودادا مه له ده کات، له دهره وه، جیهان له بهریه ک دهرشینی، دهروونی ئه و ئارامی و ئه قین و ئاسایش بوو.

دهنگی له تهنیشتیوه دووباره گوتی: ((کریست له منت پرسی که ئاخۆ زهمانی منالی خۆمان که بهیه کهوه یاریمان ده کرد وه بیرم دیتته وه؟)).

ته بهشی به شهوق دانه وه ی رۆشنایی مه شخه له کان، وه کو ئاسنی داغکراو دهره وشایه وه، به لām جحیله که که له بیابان نقوم بوو بوو، نهیده بیست، ژنه دووباره گوتی: " کریست تۆ سی سالان بووی و من یه ک سال له تۆ گه وره تر بووم سی په یژه که له دهرگای مالی تيمه کۆتایی ده هات، من عاده تم کردبوو که له دوا هه مین په یژه دابنیشم و سه یری تۆ بکه م، چه ندين ساعات هه ولت دهدا تا له په یژه ی یه که م سه رکه ویت، به رده بوویتته وه، دووباره قیت ده بوویه وه، من هه تا ئه نگوستی بچووکم بۆ کۆمه گی تۆ به رزه نه ده کرده وه، دهمیست بۆ لای من بییت، به لām ده بوايه یه که م جار ره نجیکی زۆرت بکیشایه، وه بیرت دیتته وه؟

یه کێ له هه وت هه رماسه کانی ناو بوونی ئه و سیخورمه ی لیده دا تا ئه و پیاوه قسه بکات و تووشی وه سه وه سی بکات...

– دوا ی چه ندين سه عات ئه ن ئاخیری ده تتوانی به په یژه ی یه که م هه لگه پتی، پاشان هه ولت دهدا به په یژه ی دووه م و پاشان به سیه م هه لگه پتی، له هه مان جیدا که من به بی حه ره که ت دانیشتبوم چاوه روانیم ده کردی... و پاشان)).

– گهخه که راجفری و دهسته کانی هینایه پيشه وه هاواری کرد ((به سه مه چوه پيشتر، به لām رووخساری ژنه دهره وشایه وه ده بچریواند، مه شخه له کان ئه برۆو لیو چه ناگه و گه رووی رووتی ئه و یان ده لسته وه، مشتت گه لای دره ختی گاری هه لگرت، هاویشتیه ناو ئاگره وه و ئاخ ی هه لکیشا.

– پاشان دهستم ده گرتی، به لێ کریست... دهستم ده گرتی، ده چوینه ژوره وه به سه ر تاویره به رده کانی حه وشه وه راده کشاین، بنی پیی خۆمان به یه ک وه ده نووساند، هه ستمان ده کرد که گه رمایی له شمان تیکه له به یه ک ده بوو، له پیوه ده گه یشته ران و له رانه وه ده گه یشته که مه رمانه وه، پاشان چاوانمان داده خست... و

گهخه که دووباره هاواری کرد ((به سیکه)) و دهستی بلند کرد تا ده می بگری به لām خۆپاریزی کرد، ده ترسا له وه ی که دهستی به لیوی بکه وی.

ژنه شاهینکی هه‌لکیشا، ده‌نگی خوئی تا سه‌رحه‌دی زه‌مزه‌مه کز کردبوو به‌ردوام بوو: ((هیچ کاتی له ته‌واوی عومری خووم گه‌رمایی وام هه‌ست پینه‌کرد بوو)) توژی وه‌ستاو پاشان پیداوو ((کریست هه‌مان شه‌و گه‌رمییه‌یه که‌له‌و کاته‌وه تا ته‌مپۆکه له ده‌روونی پیاواندا به‌شوینیدا ده‌گه‌رپیم به‌لام نه‌مدۆزیوه‌ته‌وه))

گه‌نجه‌که رووخساری خوئی له میانی شه‌ژنۆکانی په‌نهان کرد به‌زه‌مزه‌مه‌کردنه‌وه گوتی: ((ئه‌دونیا ... ئه‌دونیا .. فریام که‌وه)).

بیده‌نگی ژووری گه‌رم و ئارامبه‌خش جگه له بلقه بلقی لۆبیای ناو قاپه‌که و گزه‌گری ئاگر له‌و کاته‌دا که به‌داری سوتاو ده‌که‌وت، هیچ شتیکی دیکه شه‌و بیده‌نگیه‌ی نه‌ده‌شکاند، له ده‌روه‌وه، ئاوی به‌خوړ له‌گه‌ل گورپی ناسمان ده‌هاته خواره‌وه، رانه‌کانی لیک ده‌کرده‌وه و زه‌ق زه‌ق پیده‌که‌نی، مه‌جده‌لیه که ئیستا جورته‌تی رووبه‌پووبونه‌وه‌ی شه‌وی نه‌بوو پرسی: ((کریست بیر له چ شتی ده‌که‌یته‌وه؟

کریست به‌ده‌نگی کز، وه‌لامی دایه‌وه: بیر له خودا ده‌که‌مه‌وه، خودا .. ئه‌دونیا))

له کاتی که قسه‌ی ده‌کرد، له به‌سه‌ر زمان هیسانی ناوی خودا له‌م ماله‌دا داوای لیبوردنی ده‌کرد، مه‌جده‌لیه له جپوه قیت بۆوه له میانی سوپاو ده‌رگا، ده‌ستی کرد بۆ سه‌روه‌چوون و هاتنه‌ خواره‌وه، خه‌شیمیکی سه‌رکیش له زه‌ینیدا ده‌جۆشا، له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه ((خودا گه‌وره‌ترین دوژمنی مرۆقه، به‌لئێ خودا. ده‌ست له فزولی هه‌لناگری، شه‌رانگیزو هه‌سوده، ناهیلپت که‌سێک خۆشحال بیت))

له پشته‌ی ده‌رگا وه‌ستاو گوێکانی تیژ کرد، ئاسمان نه‌عه‌ته‌ی بوو، گه‌رده‌لولی هه‌لسابوو دره‌خته‌کانی هه‌ناری له هه‌وشه‌دا وا به‌یه‌که داده‌کوتا ده‌تگوت هه‌ر ئیستی وردوخاش ده‌بن.

گوتی: ((باران توژی وه‌ستاوه))

گه‌نجه‌که له کاتی که هه‌لده‌ستا به‌وه‌وه گوتی: ((من ده‌رۆم)).

((یه‌که‌جار شیف بخۆ تا گیانت بیته‌به‌ر، له‌وشه‌وه ره‌ش و بارانییه ده‌ته‌وی بۆ کوئی بچیت؟))

سفره‌ی له دیوار کرده‌وه له ناوه‌ندی ژووردا پانی کرده‌وه، تیکه‌له‌ی گوشت و لۆبیای به‌سه‌ر ئاگره‌وه هه‌لگرت، ده‌رگه‌ی ره‌فه‌ی کرده‌وه دوو نانی جۆبین و دوو کاسه‌ی چه‌لاوی گوشت و خواردنی هیئایه‌ ده‌روه‌وه، گوتی: ((به‌ناوی خودا، شه‌و شیقه به‌ده‌ شه‌ی جانگی په‌رستن، شه‌گه‌ر حالت تیکناچرۆی فه‌رموو بیخۆ))

گه‌نجه‌که برسی بوو به‌بێ به‌فپۆدانی کات ده‌ستی بۆ لای خواردن ره‌پیش کرد، ژنه خه‌ندیکی نازنامه‌ی کردو به‌پسه‌پسه‌وه گوتی:

–هه‌روا به‌بێ خویندنی دوعا خواردن ده‌خوئی؟ چاتر نه‌بو یه‌که‌جار شوکری خودا جی به‌جی بکه‌یت به‌خاتری شه‌وه‌ی که به‌دکاری نان و لۆبیات ده‌داتی؟ لوقمه له‌ گه‌روی کریست گه‌ری خواردو گوتی: ((میرێ بۆ له من بیزاری بۆسه‌رت له‌به‌ر سه‌رم ده‌نی‌ی؟ ته‌ماشاکه شه‌مشه‌و نان ده‌خووم له‌گه‌ل تو به‌شی ده‌که‌م، دووباره بووینه‌وه دۆستی یه‌کتزی، رابردوو به‌سه‌ر چووه، لیم ببوره، هه‌ر له‌به‌ر شه‌مه‌یه که هاتوومه‌ته لای تو)).

–نالە‌وزاری مه‌که بیخۆ شه‌و قسانه‌ چیه‌ ده‌یکه‌یت هه‌ی ناسه‌لامه‌ت، تو پیاوی.

ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و نانه‌که‌ی کرده‌ دوو پارچه، به‌خه‌نده‌وه گوتی: ((سوپاسی خودا ده‌که‌ین به‌خاتری شه‌وه‌ی که نان و لۆبیای خراپه‌کاری ... میوانانی پارێزکاری بۆ دنیا ناردوه.

شه‌وان له به‌رامبه‌ر یه‌کتزی له‌ژێر نوری چرادا دانیشتبوون، زیاتر له‌وه هیچیان نه‌گوت. هه‌ردوکیان برسی بوون، هه‌ردوکیان به‌رگه‌ی ئازاریکی زۆریان له‌مپۆکه‌دا گرتبوو، خواردنیان ده‌خوارد تا هیز و گوریان وه‌به‌ر بیته‌وه، باران کپی کردبوو، خه‌شی ئاسمان داگیرسابۆوه، زه‌وی ئاوس بوو بوو، هیچ ده‌نگی جگه له‌ سه‌دای خه‌نده‌ی جۆگه‌له‌کان که به‌شادمانیه‌وه له‌به‌ر درپۆی کوچه‌کانه‌وه سه‌ره‌و ژێر ده‌بوونه‌وه نه‌بوو، شه‌وان ده‌ستیان له‌ خواردن کیشایه‌وه، له ناو ره‌فه‌که‌وه قومه شه‌رابینکیشی لی بوو، خواردیان به‌وه‌وه چه‌ند ده‌نکه خورمایکی گه‌ییویشیان وه‌که مه‌زه

بهسهردا خوارد، ههردوکیان بۆ ماوهیهك بیدهنگ بوون، سهیری ناگریان دهکرد که له حالتی خامۆش بوون دابوو، هاوړی له گهل مه شخه له کانی میرا زهینیان بهرز دهبووه دههاته خوارهوو ده کهوته سه ماوه.

ههوا سارد بوو، گه نجه که هه لسا یه وه سه پر پی، بری داری هاویشته ناو ناگره که وه مه جده لیه مشتیککی تری گه لای دار گاری هاویشته سه، بۆنی عه تر ژووری پر کرد، به رهو لای ده رگا چوو کردیه وه، بابی هه لیده کرد، هه وره کان په رت و بلا بوو یونه وه، دوو ته ستیره ی پر جریوه تازه له ژیر باره وه هاتبوونه ده رهو نوربان هه لده پشانده چه وشه ی ده ره وه.

گه نجه که دوباره دوو دل له ناوهندی ژوور وه ستابوو، پرسى ((هیشتا باران دى))؟ به لام مه جده لیه وه لامی نه دایه وه، هه سیریککی کرده وه، له یه خدان دا سه پۆشیک و داپۆشیککی په شینی گه وره ی که دیاری مه عشوقه کانی بوون، هینایه ده ره وه و له به رده م سۆپاکه وه هاویشته سه ر جی.

—تۆ له هه مان تهو جیه ده خه وی، له م ته م نیوه شه وه به م هه وایه سارد و باو بۆرانه دا ده ته وی بۆ کوئ بچی؟ له سه رمان ده مرى، له هه مان جیدا له که نار ناگر ده نووی.

گه نجه که کهوته له رزه وه ((هه ر لیره!))

مه جده لیه وه لامی دایه وه ((نه کا بترسی؟ خه یالت ره حه ت بی کۆتری بی گوناھی من، کارم به تۆ نییه، نازنازی من مه ترسه، توشی وه سه وه ست ناکه م لی گه ری با ده ستی به پاکیزه بیت نه که ویت)).

داروپه ردویکی زیاتری خسته ناو ناگرو فتیلی چراکه ی کز کرد ((خه وی خۆش بیینی به یانی هه ردوو کمان کاریککی زۆرمان له پیشه تۆ دووباره ده که ویه ریگاوه تا به دوای رزگاری خۆتدا بکه ویت و منیش بچه ریگاییککی دیکه ی تایبه ت به خۆم، منیش به دوای رزگاری دا ده گه پریم، هه ر که سه و به ریگای خۆی.

هیچ کاتی یه کتر نادۆزینه وه.. شه و به خیر...

مه جده لیه تهو کاته خۆی هاویشته سه ر دۆشه گه و سه ری له سه رین برده خواره وه، شه و ته وای شه وی، بۆ ته وه ی به ر له گریان و ناله بگریت گازی له لیغه که ی ده گرت، ده ترسا نه وه کا جه وانمه رده که که له که ناری شاگردا خه وتبوو، له بیستنی دهنگی ته و بترسیت و را بکات، به دریتزایی شه و گوئی له هه ناسه ی ته و گرتبوو که وه که هه ناسه ی مندالی و ابو به سه ر سینه ی دایکیه وه، به تارامی و شاخ هه لکیشانی نه رمه وه له ده روونی خۆیا ده گریاو وه که دایکی لایلیه ی بۆ ده کرد.

سه پیده ده می رۆژی دوایی له میانی پیلوه نیوه کراوه کانیدا سهیری کرد و تهوی بیینی بیدار بۆته وه، که مه ربه ندی چه رمینی خۆی به توندی له ده وره ی که مه ری خۆی به ستاو ده رگای کرده وه، له وی وه ستا، ده یه ویست بروات، به لام له هه مان کاتدا، نه یده ویست، گه رایه وه سه یریکی کرده ته خته ی خه وو به دوو دلیه وه هه نگاو یکی بۆ لای هه لینا، له ناو ژووردا هیشتا ته و او رۆشن نه بوو بۆوه، لار بۆوه وه که بلتی گه ره کی بوو به دوای ژنه که دا بگه ری و ده ستی لیدا، ده ستی چه پی خۆی نابوو ژیر که مه ربه وه به ده ستی راستی چه نه گه و ده می داپۆشی بوو.

ژنه به بی حه ره که ت به سه ر پشته وه راکشابوو قزی مه مکی رووتی تهوی داپۆشی بوو، له میانی پیلوه کانیدا سهیری تهوی ده کرد و ته وای به ده نی ده له رزی، لیوه کانی جولان: ((میرى..)). به لام به بیستنی دهنگی خۆی هه راسان بوو، به پازیک خۆی گه یانده ئاستانه ی ده رگا، به په له چه وشه ی بری و کیلۆنی ده رگای کرده وه..
ته وکاته میری له کاتی کدا لیفی به سه را فری ده دا ده ستی کرد به گریان.

- شهوانه له جیهانی به خهون بوودا بینیم که چهند بایئکی چووار لایهنه‌ی ناسمان له به‌رزایی دهریای گه‌ورده‌دا هه‌لیکرد، چووار وه‌حشی زه‌به‌للاح له ناو دهریادا هاتنه دهره‌وه که هیچیان به یه‌کتر نه‌ده‌چوون، یه‌که‌میان وه‌کو شیر بوو بآلی بازانی هه‌بوو، سه‌یرم کرد تا باله‌کانی لی‌ک کرده‌وه‌وه له زه‌وی به‌رز بو‌وه‌وه وه‌کو مرۆف‌به‌سه‌ر پییه‌کانی خۆی وه‌ستاو قه‌راری گرت، دلی مرۆقی له سینهدا دانرا، پاشان وه‌حشی دووهم هاته دهره‌وه که وه‌ک هرس وابوو، به‌ویان گوت راپه‌ره‌وه گۆشتی‌کی زۆر بخۆ، پاشان سه‌یرم کردو تا دوابی وه‌حشی سه‌یهم وه‌کو پلنگ وابوو که چووار بآلی بالنده‌ی به‌سه‌ر پشته‌وه بوو، ئه‌وه وه‌حشه چووار سه‌ری هه‌بوو که سه‌لته‌نه‌تی به‌وه به‌حشی بوو،

شاگرد که‌وته شله‌ژان و له خویندنه‌وه وه‌ستا، ئیدی دهنگی ئاخ‌ی عابیدو کشان و هه‌ل‌چوونی نینۆکه‌کانی به‌سه‌ر ته‌خته‌وه نه‌ده‌بیسترا، هه‌تا دهنگی هه‌ناسه‌شی نه‌ده‌بیسترا، نه‌کا مردبی؟ ئیستا که‌ ئه‌وه چه‌ندین رۆژه که‌ خۆی له خواردن بی‌ه‌ری کردبوو، له ده‌ست خودا تووره بو‌وبوو ده‌یه‌ویست بری‌ت، ئه‌وه بابته‌وه بو‌و براکان رۆشن بوو که‌ ئه‌وه ده‌بخوازی بری‌ت. هه‌تا رۆحی له ژیر باری جه‌سته‌دا رزگاری بی‌ت، سوکیال بی‌ت به‌ره‌وه ناسمان په‌رگری‌ت تا خودا بدۆزیته‌وه، شکایه‌تی له ده‌ست خودا هه‌بوو، ده‌بوایه شکایه‌تی خۆی له کاتی دیتنی ئه‌ودا به‌رز بکاته‌وه. به‌لام تۆزو گه‌ردی له‌ش ببوو په‌رده‌ی ته‌به‌شی گیانی ئه‌وه‌وه، بریاری دا ده‌ست به‌سه‌ر له‌شی خۆیدا بگری‌و له‌ناو گۆردا ره‌های بکات تا (یه‌واکیم) ی حه‌قیقی بتوانی به‌ره‌وه ناسمان په‌رگری‌و په‌ریشانی خۆی به‌خودا بلێت ئه‌وه وه‌زیفه‌ی بوو، مه‌گه‌ر نا ئه‌دی ئه‌وه یه‌کی له باوکانی سراپیل نه‌بوو خه‌لکی ده‌میان هه‌بوو به‌لام دهنگیان نه‌بوو.

نه‌یاندته‌وانی رووبه‌رووی خودا بوه‌ستو و ئازاری خۆیان بگری‌نه‌وه به‌لام یه‌واکیم ده‌یتوانی چاره‌ی دیکه‌ی نه‌بوو.

(شاگرد) به‌ره‌وه لای ئه‌وه گه‌راپه‌وه‌وه سه‌یری کرد، سه‌ری عابید که‌ وه‌کو په‌ره‌داریکی کرم لیدراو کون کون بوو بوو هه‌تا‌وه به‌رۆژو بوون هیشک و بریشکیان کردبو‌وه، له‌ژیر مه‌شخه‌لی مؤمدا به‌شپوه‌ییکی عه‌جیب له‌وه که‌لله‌سه‌ره به‌ باران شوراوانه‌ی ناژه‌له سه‌ره‌تاییه‌کان ده‌چوو که‌ جاره‌جاره کاروانچیان له بیاباندا رووبه‌روویان ده‌بوونه‌وه،

به‌شی هه‌شته‌م

دیره‌که له بیاباندا له پشت دهریایچه‌ی گن‌سارته‌وه بوو، به‌ سووره به‌رد دروست کرابوو، له ناوه‌ندی به‌رده زله‌کانه‌وه سوورایی شاراوه‌بوو، نیوه‌شه‌وه بوو، له ناسماندا سیلاوتاسا باران ده‌هاته خواره‌وه، که‌میتیارو گورگو چه‌قه‌ل لوره‌لوریان بوو، جوته‌ه شیرێ که‌ له ده‌ست بروسک و هه‌وره‌تریشقه‌ی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک شیت و هار بوو بوون، ده‌یاننه‌پاند، دیره‌که که‌ له تاریکی نه‌نگوسته‌ چاودا روو چوو بووه خواره‌وه، چه‌رمه‌به‌ندی هه‌وره‌تریشقه‌ی به‌سه‌ر گه‌رده‌وه ده‌ژهنرا...

وه‌ک بلێی خودای کپوی - گور - قامچی خۆی ده‌وه‌شاند، ره‌به‌نه‌کان له حوجره‌کانیان که‌وته‌وه سوژده‌وه، به‌ پارانه‌وه داویان له ئه‌ده‌نیا ده‌کرد که‌ دووباره زه‌مین نغرو نه‌کاته‌وه، ئه‌دی ئه‌وه واده‌ی به‌ هه‌زه‌تی نوح نه‌دابوو؟ مه‌گه‌ر په‌لکه‌زێپینه‌ی به‌ناونیشانی دۆستایه‌تی له ناسماندا نه‌خشانده‌بوو، له نیوان حوجره‌کاندا ته‌نها حوجره‌ی - عابید - روناک بوو، -یه‌واکیم - عابید خۆی په‌یکه‌ری‌کی ئیسقان ناساو ریشیکی سپی په‌رش و بلا‌وه بازووی خاچ ناساو چاوانی داخراو به‌ هه‌ناسه‌برکپوه، به‌سه‌ر ته‌ختیکی به‌ره‌زه‌وه که‌ له داری سه‌رونیاز بوو له پرته‌وی چراییکی هه‌فت لقه دانیشتبوو گوپی له یۆحه‌ننا راگرتبوو، شاگردی جیحیل له که‌ناری کتیب‌گه‌ره‌وه وه‌ستاوه قسه‌کانی دانیال پیغه‌مبه‌ر بوو ئه‌وه ده‌خوینیته‌وه:

دهبی چ سروشتیکی وه بهر هاتی، چه ندین جار ناسمان و بنی دۆزه بخ بو شه و کرابیتته وه! زهینی په یژهی یاکوب بو، که ته واری ترسو و تومییدی سراپیلی پیاپیا سه رکه وتبو و هاتبووه خواره وه، عابید به کردنه وهی چاوانی یۆحه نای بینی له بهرده میا وه ستاوه و رنگی وه کو مردوان سپی هه لگه پاره، له رونایی قه ندیلدا موی یۆحه ننا تازه رسته ی گۆناکانی به ته واری پاکیزه گی خۆیه وه دهرده وشایه وه، چاوه کانی که قوول ببوون تژی خه م بوون، چه هره ی عه بوسی عابید گه ش بو، شه و گه نجبه جوانه ی که له چنگی زوبه دی پیری باوکی فراندبوو هینابوویه ئیره وه تا وه قفی خودای بکات، شه و خودی نه رم و نیان و درنده خوویی و لیوانی خاموش و چاوانی که تیربوونی نه بوو هه روه ها رووخوشی و هوشی تیزی شه ی خۆشده ویست، له بهرخۆ که وته نه ندیشه وه:

"رۆژی دی شه و کورپه له گه ل خودا قسه ده کات، هه موو شه و شتانه ی من نه متوانی نه نجامی بده م شه و نه نجامی ده دات، دوو دانه برینیش که به سه ر شامه وه هه یتیم ده بیتته بان، له ده ورانی ژیانم دا به رزنه بوومه و ناسمان، به لام شه وه ما شه و سه رکه وتنه له به رزبوونه وه یدا بو ناسمان وه ده ست ده هیئن."

شه و کورپه یان جارێکیان له گه ل باوک و دایکی هاتبووه دیره وه، جیژنه ی پسح بو، عابید که له خانه واده ی دووری زوبه دی بو، به رووخوشی شه وانی قبول کردو به سه ر ته ختی خۆیه وه داینیشاندن، یۆحه ننا شه و دم نزیکه ی شانزه سالی بو، له هه مان کاتدا که به سه ر خۆراکه وه لار ببۆوه وه یخوارد هه ستی کرد که چاوی عابید له پیستی سه ری بۆته وه، ئیسقانه کانی فری داوه، له لای درزی که لله سه ری ره تی کردوه و گه یشتۆته میشکیه وه، به وه حشه ته وه سه ری به رز کردوه وه دوو نیگای له میانی هه وادا به سه ر میزی تایبه تی مه راسیمی جه ژنی - پسح - پیک گه یشتن.

هه ر له و زه مانه به دواوه، قایغه کانی ماسیگری و ده ریاچه ی گنسارت بو شه و فراوان نه بوو، ئاخیکی هه لکیشاو که وته لیکدانه وه، تا شه وه ی که رۆژێکیان سپیده زوبه دی پیر هه وسه له ی نه ما و هاواری کرد ((هه واست لای ماسی گرتن نییه، لای خودایه، یاللا پرۆ دیره وه، من دوو کورم هه یه خودا وه ند ئیراده ی له سه ر بوو که شه و دوو کورپه ی له گه لدا به ش بکه م، زۆر باشه، ئیستا دابه شی ده که ین و خه یالمان ره حه ت ده که ین)).

عابید سه یری کورپه که ی کرد که له به رده میا وه ستا بوو، برپاری دابوو سه رزنه نشتی بکات، به لام به سه یر کردنی شه وه وه ته به شی گه ش هه لگه پاره، پرسی ((کورم، بو له خویندن وه ستای؟ قسه کانت به نیوه چلی جی هیشت؟ مرۆف نابی شه و کاره بکات، شه و پیغه مبه رتیکه حورمه ت گرتنی په یامبه ران شه رکه)).

رووخساری کورپه وه ک گول سوور هه لگه پاره، جارێکی دی کتیپی چه رمینی به سه ر کتیپگره وه کرده وه که وته خویندنه وه ..

- پاش شه مه، سه یری خه ونه کانی شه وم کرد، ئیستا وه حشی چواره م که ترسناک و به هه بیه ت بوو زۆر به هیز بوو، ددانی زلی ناسنینی هه بوو، پاشاوه که ی ده خواردو پارچه پرچه ی ده کردو به پیکانی خۆی وردوخاشی ده کرد، له وه حشه کانی دیکه نه ده چوو ده قۆچی هه بوو، عابید هاواری کرد ((زۆرتر مه رۆ .. به سه)).

- کورپه که له به ر هاوار کردن که وتبووه وه حشه ته وه، نووشته ی ی پیرۆزی ناو ده ستی که وته سه ر به ردریژه که وه، هه لپگرتنه وه و لیوی خۆی له سه ر داناو ماچی کرد. شه و کاته رۆیشت و له گۆشه ییکه وه وه ستا و چاوی برپیه مه ولاکه یه وه، عابید که ئیستا که نینۆکه کانی له ته خته ی دانیشتن بردبووه خواره وه، هاواری ده کرد ((شه ی دانیال ته واری پێشبینیه کانی تۆ هاته دی، هه ر چوار و وه حشی هیرشیان کردۆته سه ر ئیمه، شه و شیره به باله بازناسا کانی هات و ئیمه ی هه لدری هرسی که گۆشتی که لیمیه کان ده خوات، هات و ئیمه ی خوارد، پلنگ ی چوار سه ر له رۆژه لانت و رۆژئاوا و باکوورو باشوور ئیمه ی داوه ته به ر قه پ، درنده ی نه نگینی ددان ناسنینی ده قۆچ ئیستا له به رزایی ئیمه وه دانیشتوو، هیشتا نه هاتوو، هیشتا راینه کردوه، ته واری بێشه رمی و ترسی که پێشبینیت کردبوو بینیریته سو راغمان شه ی په روه رداگار ناردت و سوپاست ده که ین.

به لام پێشبینی شتی باشیشت کردبوو، بو شه و انت ره وانه نه کرد؟ بو کاتی که پیی شه وان له میاندایه قرچۆک ده بی؟ موسیبه ته کانت به ده ستیکی کراوه به ئیمه به خشیوه، ئیستاش نیعمه ته کانی خۆت سه خاوه تمه ندانه بو ئیمه هه رزان فرۆش که! شه و کورپه مرۆقه ی که تۆ واده ت به ئیمه داوه بینیریت له کوئییه؟ .. یۆحه ننا بخوینه وه!))

کوپره که له گۆشه کهوه وهستا بوو کتیبه کهی له ژیر ههنگلی نابوو، بۆ لای کتیبگره که چوو دووباره دهستی کرد به خویندنه وه، به لām دهنگی وهک دهنگی مهولای خۆی ئیستا که توور په توندبوو:

– ته ماشای خهونی شهوام کرد ئیستا که وهکو کوپی مرۆف له گهل ههوری ناسمان هات و گهیشته لای رۆژانی قه دیم و شهویان بۆ لای هینا سه لته نهت و جیلوه و مه له کوتیان به و دا ته وای میلله تان و مرۆف به زمانی جیاجیا که وتنه خزمهتی شه وه وه سه لته نهتی شه و جاویدانییه، هیچکاتی دیمای بۆ نییه، مه له کوتی شه هه میشه و بهرده وامه.

عابید که ئیدی یاری بهرگه گرتنی نه بوو، به سه ته خته وه بهرز بۆ وه ههنگاویکی هه لئناو پاشان ههنگاویکی دیکه، ساتمه ی کرد، زۆری نه مابوو بکه ویتته خواره وه، به لām پینشه دهستی کرد ناوله پی دهستی به توندی به سه ره نووشته ی پیروز داگرت و بالانسی خۆی وه دهست هینایه وه،

_ ((شه کوپه مرۆقه ی که وادهت به ئیمه دابوو له کوپیه؟ مه گهر قه ولت به ئیمه نه دا؟ ناتوانی ئینکاری بکه یته. لیره نووسراوه!)) دهستی خۆی به توور په ییه وه له هه مان کاتدا له روهی شادییه وه کوتایه سه ره نووشته وه: هه رلیریه، نووسراوه، یۆحه ننا دووباره بخوینه وه))، به لām عابید نهیده توانی له چاره وروانی دا بپینته وه، به ره له وهی که شاگرد هه لی دهست پیکردنی پهیدا بکات. نووشته ی گرت و له ژیر نورد گرت و به بی سه یکردن، به هاواریکی پیروزمه ندانه دهستی کرد به خویندنه وه " سه لته نهت جه لال و مه له کوت به و دراوه، ته وای میلله تان و مرۆف به زمانی جیاجیا له خزمهتی شه و دابوون، سه لته نهتی شه و جاویدانییه، هیچکاتی کوتای نییه، مه له کوتی شه هه میشه ییه)).

شه کاته کتیبی به سه ره کتیبگره وه ره ها کرد و له په نجه ره وه روانیه تاریکی دهره وه. له کاتیکی دهره وروانیه تاریکه شه وو هاواری کرد ((که واته شه کوپی مرۆقه له کوپیه؟ شه ئیدی هی تو نییه، چونکه وادهی شه وهت به ئیمه داوه، شه هی ئیمه یه، یا لال بلی له کوپیه؟ بۆ سه لته نهت و جه لال مه له کوتی پیناده ی تا خه لکی تو، خه لکی سراپیل،

فه رمان په وایه تی ته وای جیهان بکات؟ هه روا دهره وروانییه ناسمان و چاومان له ری کردۆته وه ماوینه ته وه، گه رده نی ئیمه وشک بۆته وه، که ی که ی؟ بۆ شه وه نده رابیده کیشی، ئیمه باش ده زانین که یهک ساتی تو هه زار سالی مرۆقه، زۆر باشه به لām شه گهر شه په روه ردگار تو دادگهر بیت شه وه زه مانه به پیوانه ی مرۆف ده پیوی نهک به پیوانه ی خۆت، مانای عه دالهت شه وه یه)).

به لای دهرگاوه که وته ری، به لām شه ژنۆکانی خاویوه وهستا، دهسته کانی بۆ پینشه و هاویشته، وهک بلی دهیه ویست به لانسی خۆی بیاریزی، کوپیزگه رای کرد تا یارمه تی بدات، به لām عابید توور به بوو به هیمای سه ره نه یهیشته، به وه ره هینانی ته واری هیزو توانایه وه خۆی گه یانده په نجه ره وه، پشته به دیواردا سه ری تا شه جپیه ی که دهی توانی دریه شه کرد وه وه سه یری دهره وهی کرد، شه وه زه نگ بوو، هه وه تریشقه، ئیستا که که متر هه لده به زیه وه، به لām ناوه کان هیشته له لابه لای تاویره به رده کانه وه که له که ناری دیردا قه راریان گرتبوو به گوپره وه دههاتنه خواره وه هه رکاتی که هه وه تریشقه داده به زیه سه ره کاکتوسه کان و دیاری ده دا که به ده وری خۆیاندا ده سووین، به شیوه ی مرۆقی نه خۆش که ویرای مۆره کانی بازووی که بۆ ناسمان بهرز بوو بۆه، ماهیه تی خۆیان ده گوپی،

عابید به جهسته و رۆحی له هه لچوون دابوو گوپی راده گرت، له وان دووره وه لوره لوری وه حشیه کانی بیابان دههات، ناژله کان برسی بوون، ترس دایگرتبوون، له نزیکتر، به سه سه ری شه وان هه، ناژله لای میانی ئاگرو تو زوبادا، هه راو زه نای ده کرد، له تاریکیدا دههاته پینشه وه، عابید گوپی ده دایه دهنگی بیابان، له هه مان حالدا له پینکا له بهر خۆی له رزی و گه رایه وه، بوونه وه ریکی نادیار هاتبووه ناو حوجه که یه وه، حه وته وان هه چرا به شیوه ییکی تیکچرژاو جریوه جریویان بوو، له ناستانه ی خامۆشی دا قه راریان گرت، تری نو ژتی رواب که به بی سوود له گۆشه یی که وتبوو، وه حشیانه که وته له رزه وه، وهک بلی دهستیکی نادیار له روی تو پییه وه دهستی هاویشته ته سه ریان و دهیه ویست له جپوه یان هه لته کین، به ده نی عابید که وته له رزه وه، به نارامی له کاتیکی سه یری دهره و به ری ده کرد، گوپی: ((یۆحه ننا وه ره ئیره نزیک

من)). کورپیژگه که به چاپوکی له جیوه په‌ری و هاته نزیك و گوتی: ((ته‌مرکه باوکه))
که‌وته سهر ئەژنۆکانی خۆی تا سوژده‌ی بۆ بیات.

– یۆحه‌ننا پرۆ ره‌به‌نه‌کان بانگ بکه، به‌ر له کۆچ ده‌بۆ شتی به‌وان بلیم.

– به‌ر له کۆچ باوکه؟

کورپه که‌وته له‌رزوه، دوباتی گه‌وره‌ی ره‌ش که له پشته پیره‌می‌رده‌وه و یکده‌که‌وتن، به‌رچاوی که‌وتبوو، عابید گوتی: ((من ده‌پۆم)) ده‌نگی وه‌ک بلیسی له پریکا له پشته‌وه‌ی که‌ناریکی دیکه‌وه ده‌هات ((من به‌سه‌رچوویمه، جریوه‌ی بلیسه‌که‌و جیابونه‌وه‌یت له فتیله‌که نه‌بینی؟ ده‌نگی له‌رینه‌وه‌ی دیوانه‌ناسای تاری روبابت گوی لێ نه‌بوو؟ یۆحه‌ننا، من ته‌واو بوویمه، په‌له‌که ره‌به‌نه‌کان بانگ بکه ده‌مه‌وی قسه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌م.

کورپه له‌سه‌ری دانه‌واندو و ن بوو، عابید له نیوه‌ندی حوجره‌داو له ژیر قه‌ندیلی هه‌وت لقا له جیوه مایه‌وه، ده‌یتوانی ئازادانه به‌ بۆ ترس له بیستن رازی دلێ خۆی بلیت، ده‌یزانی خوداوه‌ند رووبه‌پرووی وه‌ستاوه،

– وادیم.. وادیم.. بۆ دیتیه ژووره‌که‌م؟ بۆ هه‌ولده‌ده‌ی چراکان خامۆش که‌ی و ده‌ته‌وی روبابه‌که وردو خاش بکه‌ی و من ده‌ستگیر بکه‌یت؟ وادیم نه‌ک ته‌نها به‌ خواستی تۆ، به‌لکو به‌ خواستی خۆم، وادیم، چه‌ند ستوونیکم له ده‌ست دایه که‌ گازنده‌ی خه‌لکه‌گانه، ده‌مه‌وی تۆ ببینم و قسه‌ت له‌گه‌لدا بکه‌م، ده‌زانم گوی راناگری، یا لانی که‌م واخۆت ده‌نوینی، به‌لام ته‌وه‌نده ئەلقه‌که له ده‌رگا ده‌ده‌م تا ده‌رگام به‌پودا بکه‌یته‌وه، ته‌گه‌ر ده‌رگه نه‌که‌یته‌وه (هیچ که‌س لی‌ره نییه تا گویی له ده‌نگم بۆ، له‌به‌ر ته‌مه ئازادانه قسه ده‌که‌م)

ده‌یشکیتم تۆ درنده‌ خوی و مرۆقی توندخووت خۆش ده‌وی، ته‌نها بۆ ته‌وان وه‌کو کورانی خۆت ده‌په‌یقی، تا ئیستا ئیمه‌ گریاوین، که‌وتوینه‌ته‌ سه‌ر خاکت و گوتومانه ((خواست خواستی تۆیه)) به‌لام په‌روه‌رگا زیا‌تر له‌وه ناتاوین به‌رگه‌ بگرین؟ شاخ

ده‌بی تا چه‌ند له چاوه‌روانی دا بێنینه‌وه؟ تۆ درنده‌ خوی، مرۆقی درنده‌ خووت خۆش ده‌وی، ئیمه‌ ده‌بینه‌ درنده‌خو، ئیستا خواست خواستی ئیمه‌یه.

عابید له کاتی‌کا قسه‌ی ده‌کرد، گوئی‌کانی تیژ کردبوو تا ته‌وه‌ی که له هه‌وادا بوو ببیستی، هه‌وره‌تریشقه به‌به‌رده‌وامی و له رۆژه‌لاته‌وه ده‌هات، مه‌شخه‌له‌کان یه‌کرپین له به‌رزایی سه‌ری سپی پیره‌می‌رده‌وه ده‌سووتان.

عابید له بیده‌نگیدا به‌ چاوه‌روانی مایه‌وه، ماوه‌یه‌ک ئارامی گرت تا مه‌شخه‌له‌کان بکه‌ونه جریوه‌و روبرار دووباره بکه‌وتیه‌ ده‌نگه‌وه، هیچ روینه‌دا! سه‌ری راته‌کاندوبه‌زه‌مه‌کردنه‌وه گوتی: جه‌سته‌ی مرۆق نه‌فره‌تیه، ته‌وه جه‌سته‌یه‌یه که هه‌میشه ده‌بیته‌ په‌رده‌ی رۆحی، ته‌وه له دیتن و بیستنی شتی نادیار ببه‌ش ده‌کات، ته‌هی په‌روه‌رگا گیانم لێ بستینه‌وه، ده‌مه‌وی توانای وه‌ستان له‌به‌رابه‌ر تۆدا به‌بۆ پشت دانه دیوار په‌یدا بکه‌م، تا ته‌وه کاته‌ی که قسه له‌گه‌ل من ده‌که‌ی گویم له ده‌نگت بۆ!))

له هه‌مان کاتدا، ده‌رگای حوجره‌ی بۆ سه‌روسه‌داوه کراوه ره‌به‌نه‌کان له ناوه‌خت بیداربوو بوونه‌وه به‌ جلی سپی هاتبوونه ناو قیتاره‌که‌وه وه‌کو تارمایی رووبه‌پرووی دیوار وه‌ستان و له چاوه‌روانیدا مانه‌وه، وشه‌کانی کۆتایی عابیدیان ببیستبوو، هه‌ناسه‌یان له گه‌رو گیر ببوو، به‌ یه‌کتریان ده‌گوت، پیره‌می‌رد قسه‌ی له‌گه‌ل خودا کرد، خودا سه‌رزه‌نشتی ده‌کات، هه‌ر ئیستا که هه‌وره‌تریشقه به‌سه‌رمانا داده‌به‌زی))

به‌م قسه‌یه به‌ترس و له‌رزوه رووبه‌پرووی دیوار وه‌ستان.

عابید سه‌یری دوور دووری ده‌کرد، چاوه‌کانی له شوینیکی دیکه بوون، نه‌یانده‌دیت، شاگرده‌که نزیك که‌وته‌وه که‌وته سوژده‌وه ((باوه ته‌وان هاتوون)) به‌ ئارامی قسه‌ی ده‌کرد تا نه‌بادا هه‌راسانی بکات. عابید ده‌نگی به‌رده‌سته‌که‌ی خۆی ببیست. گه‌رایه‌وه ره‌به‌نه‌کانی بینی، له کاتی‌کا به‌ یقارو دلناییه‌وه به‌پیدا ده‌پۆیشت، جه‌سته‌ی گیانه‌لای راست کردبووه، له ناوه‌ندی حوجره‌دا به‌ره‌و لای ته‌خته‌که که‌وته‌پری، به‌ پێش می‌زیکی کورتدا سه‌ره‌له‌گه‌راو وه‌ستا، قاپی چه‌رمین ته‌ورات که له

ناو بازووبه‌ندی بوو، کرایه‌وه، شاگرد به خیرایی بروسکه خوئی گه‌یاند، بهر له‌وهی بکه‌ویته خواره‌وه و بی حورمه‌تی پی بکری، خوئی توند کرد، عابید دهستی دریش کرد گۆچانی قه‌فته عاجی تایبه‌تی خوئی که له که‌نار ته‌خته‌که‌وه بوو گرتنه ده‌ست، به هه‌ست کردن به هیژیکی تازه، سه‌ری بو سه‌ره‌وه هه‌لپری و چاوی بریه لای نه‌وه ره‌به‌نانه‌ی که رووبه‌رووی دیوار به ریژه وه‌ستابوون، وای گوت:

—ئه‌ی ره‌به‌نه‌کان، ده‌مه‌وی چهند وشه‌یه‌ک که دوا وشه‌کانی منن بو ئیوه بجه‌مه روو، گویتان بکه‌نه‌وه، نه‌گه‌ر که‌سی له ئیوه خه‌وتوه، با ئیره جی بهیالی، شه‌وه‌ی که ده‌مه‌وی بیخه‌مه سه‌ر زمان سه‌خته، ته‌واوی ترسو ئومیدی ئیوه ده‌بی رابن و گویتان تیژ که‌نه‌وه تا وه‌لامی من بده‌نه‌وه.

باوکه هه‌به‌کوک پیرترین یاوه‌ری عابید گوتی: ((عابیدی پیروزی ئیمه سه‌راپا گوین)). ده‌ستی دانایه سه‌ر سینه.

—ئه‌ی ره‌به‌نه‌کان، دوا وشه‌کام نه‌وانه‌ن. چونکه دیکه‌تی ته‌واوتان نییه، به زمانی نمایش قسه له گه‌ل ئیوه ده‌که‌م.

باوکه هه‌به‌کوک، دوباره‌ی کرده‌وه ((عابیدی پیروزی ئیمه سه‌راپا گوین)).

عابید سه‌ری دابه‌زاند به ده‌نگیکی ناسک گوتی:

((سه‌ره‌تا باله‌کان هاتن و نه‌وسا فریشته " قسه‌ی خوئی بری و ره‌به‌نه‌کانی تاک تاک خسته ژیر نیگاوه، پاشان سه‌ری ته‌کاندا، " بو ئاوا به ده‌می کراوه سه‌یری من ده‌که‌ن؟ باوکه هه‌به‌کوک تو ده‌ستت بلند کردو لیتوت جولاند، سکالات هه‌یه؟

ره‌به‌ن ده‌ست به‌سینه‌وه گوتی: ((ئه‌ی عابیدی پیروزی تو گوتت سه‌ره‌تا باله‌کان هاتن و نه‌وسا فریشته)) ئیمه ناگامان له وته‌ی ئاوا نه‌بووه له کتیبی پیروزی.

—باوکه هه‌به‌کوک چون ده‌توانیت ناگاداری شه‌و ووشانه بیت؟ شه‌فسوس! زه‌ینی تو هیشتا تیروتاریه، گوفتاری په‌یامبه‌ران له به‌رچاو ده‌که‌نه‌وه شتی جگه له پیت نابین، پیته‌کان چی تیاپه‌وه ده‌توانن بن به چ په‌یامی. شه‌وان ناسنی ره‌شی زیندانن،

له‌وه شوینه‌ی که رۆح هاوار ده‌کات و خه‌فه ده‌بی، له میانی پیت و هیلکاری و ده‌رووبه‌رو شیرازه رۆح نازادانه ده‌سووری و من له گه‌لیا ده‌سووریم شه‌و په‌یامه گه‌ره‌یه بو ئیوه ده‌هینم، ره‌به‌نه‌کان، سه‌ره‌تا بال بوو هاتن شه‌و کات فریشته، باوکه هه‌به‌کوک دوباره ده‌می کرده‌وه: ((عابیدی پیروزی، زه‌ینی ئیمه له مه‌شخه‌لی خاموش بوو ده‌جیت هه‌لیانگیرسینه تا بتوانن بچینه ناو نمایش و ببینن)).

—باوکه هه‌به‌کوک، سه‌ره‌تا شه‌ره‌زوو بو نازادی بوو، نازادی بوونی نه‌بوو، به‌لام له پریکا له قۆلابی کویله‌تیدا، مرۆقی ده‌ست به زنجیر به‌ستراو وه‌ک بلیی هه‌روه‌کو بال بوینه به خیرایی رایته‌کاندوه، پاشان یه‌کیکی دیکه‌و یه‌کیکی دیکه‌ عاقیبه‌ت ته‌واوی خه‌لک.

ده‌نگه پرسیار که‌ره‌کان به به‌خته‌وه‌ریه‌وه ده‌نگیان دایه‌وه ((خه‌لکی سراپیل))؟

—به‌لی ره‌به‌نه‌کان، خه‌لکی سراپیل! شه‌و ساته‌ی که ده‌یگوزه‌رین، ساتیکی گه‌وره‌وه مه‌ترسیداره، تاسوق بو نازادی واهه‌لده‌قرچی، باله‌کان وه‌حشیانه ویک ده‌که‌ون، رزگار که‌ر له حاللی هاتن دایه! به‌لی ره‌به‌نه‌کان رزگار که‌ر خه‌ریکه دیت، بو سه‌یر بکه‌ن، وا بیرده‌که‌نه‌وه که ناخو شه‌و فریشته‌ی نازادییه له چ رسکاوه؟ له خاکه‌پایی و چاکه‌ی خودا؟ له شه‌قینی شه‌و؟ عه‌داله‌تی شه‌و؟ نا شه‌و فریشته‌یه له سه‌برو سه‌رسه‌ختی و کیشمه‌کیش و جویری مرۆق هیتوین بووه.

باوکه هه‌به‌کوک جوړته‌تیدا به‌رخوئی و په‌لپی گرت " عابیدی پیروزی ئیوه وه‌زیفیه‌ییکی مه‌زن و باریکی سه‌نگین له‌سه‌ر شانی مرۆق داده‌نین، یانی شه‌وه‌نده به‌وه دلنیاییت. "

به‌لام عابید په‌لپه‌که‌ی به‌هه‌ند هه‌لنه‌گرت، شه‌ش هه‌واسی لای کریستیانو بوو، هاواری کرد: ((شه‌و یه‌کی له کورانی ئیمه‌یه له‌به‌ر هه‌مان شه‌وه‌یه که کتیبی پیروزی به ((کوری مرۆق)) قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کات هاوخه‌وبوونی هه‌زاران مه‌ردو ژنی سراپیلی، نه‌وه له دوا‌ی شه‌وه بوچی بووه؟ ئایا بو شه‌وه بووه که که‌فه‌لیان لیک بسوون و دریشی و پانی رانیان ختوکه بده‌ن؟ نه‌خیر، ته‌واوی هه‌زاران ماچ بو به وجوده‌یتانی کریست پیویست بووه)).

عابید گۆپالتی له تهخته که ده داو بهردهوام بوو ((ئهی ره به نه کان، ئاگادار بن. ئهو له وانیه له نیوه پۆ بیته، له وانیه له نیوه نندی شه ودا بیته، هه میسه له حاله تی ئاماده باشیدا بن، هه مامی کرده ووه برسی، بیدار، وای له ئیوه، ئه گهر ئهو ئیوه به پۆخلی و تیرو خه ووه ببینی)).

ره به نه کان وه کو میگه لی مه ر به یه ک وه نووسا بوون، جورته تی سه ر بلند کردنیان نه بوو، هه ستیان ده کرد که له جانگی سه ری عابیدا مه شخه لی ده رپه رپوه هیرش ده کاته سه ر ئه وانیه وه.

عابید که له سه ره مه رگدا بوو له کاتیکا ده هاته خواره وه به هه نگاوی توند به ره وه میگه لی وه حشی ره به نه کان چوه پیتش، گۆپاله که ی به رز کرده وه به که یه که ی له مس کردن، هاواری کرد ((ره به نه کان ئاگادارین، ئه گهر ئاگری ئاره زوو تاسوق ی ئیوه ساتی خامۆش بی، باله کان دووباره ده بنه وه زنجیر، گوئی قولاغ بن،، بجه ننگ، مه شخه لی رۆحتان شه وو رۆژ به داگیرسای راگرن، ته وه ره کان بوه شینن، باله کان تیرو که ن، من ئیدی رۆیشتووم، به په له م تا له گه ل خودا قسه بکه م، من رۆیشتووم، دوا هه مین وشه کام ئه وانن "ته وه ره کان بوه شینن! باله کان ئاماده که ن!". له پرتیکا هه ناسه ی گه را، گۆچانی له ده ست که وته خواره وه، پیره میرد به بی سه روسه دا به ئارامی و نه رمیه وه که وته سه ر ئه ژنۆکانی و به ئارامی به سه ر به ردریژه که وه خزی، شاگرد هاواری کرد و په له ی کرده کۆمه گی مه ولا که ی ره به نه کان له جیی خۆیانیه وه که وتنه هه ره که ت، سه ریان دانه وانند، عابیدیان دانایه سه ر به رده کان و چرای هه وت لقه یان هینایه خواره وه، له که نار رووخساری شین و بی جولیه ئه ویان دانا، ردینی دهره وشایه وه، کراسی سپی کرایه وه، جلی کۆن و زبری ئهو به سنجاقی تیژی ناسنین که سیننه و ته نکیشی خویینی پیره میردیان دا پۆشی بوو، وه دیار خست، باوکه هه به کوک دهستی دانایه سه ر دلای عابید ((ته واوی کرده))

یه کیکی دیکه گوتی: واده ی ره هابوونی هاتوه. سیهه میان به زمه مه کردنه وه گوتی: ((دوو دۆست له یه ک بوونه ته وه، گه راونه ته وه ماله کانی خۆیان جهسته بو خا ک و رۆح بو خودا))

به لام له کاتیکا ئه وان له گه ل یه ک قسه یان ده کرد و ئاویان گهرم ده کرد بو شورینی، عابید چاوی کرده وه، ره به نه کان به وه حشه ته وه پاشه کشه یان کرد که وتنه روانینی شه وه وه، رووخساری بریقه ی ده دایه وه، دهستی لاوازو نینۆکی درییژی ده جولان، چاوه کانی به خه والوییه وه به هه واوه دوورابوو، باوکه هه به کوک، که وته سه ر ئه ژنۆ دووباره دهستی له سه ر دلای دانا، به رازکاریه وه گوتی: ((دلای لیته دا، نه مردوه)) روه ی له شاگرد کرد که به سه ر پییه کانی پیره میردا که وتبوو ماچی ده کردن: (رابه یۆحه نا خۆشبه زترین وشتر بگه ره بو هینانی شه معونی پیر بچۆ ناصیره، خاخام داوو ده رمانی ده کات. په له که .. ئه وه هه وا و رووناک ده بیته وه، رۆژ له حاله تی هه لاتن دابوو، هه وره کان په راگه نده ببوون، زهوی تازه باران خواردوو تیر ببوو، دهره وشایه وه به سپاسه وه سه یری ئاسمانی ده کرد، دوو قوش سینیه ئاسمانیان شه ق ده کرد به دهوری دیره وه ده سوورانه وه تا په روبا لیان وشک بیته وه، شاگرد له کاتیکا ته شکی له گۆنکانی ده سرپیه وه، به ره و لای ته ویله رۆیی توند رۆترین وشتری هه لباژارد، وشتریکی تولاز، باریک، ئه ستیره بیکی به توئیله وه بوو، ناچاری چۆ کدادانی کرد، ئهو کاته سوورابۆوه هۆق هۆق که وته گریانه وه.

وشتر له جیی خۆی هه لسا وه ستا، ئهو کاته به هه نگاوی درییژ درییژ به ره و ناصیره تیی ته قانند، پرته وی سپیدان به سه ر ده ریاچه ی (گنسارت) هه لده هات و ئاوی له نوری سپیدان دهره وشایه وه، لیواره کانی له به ر ئاسه واری بارانی دوینی شه و گالود بوو بوون و دوورتر ئاویکی سه وزو به ده وری درزی سپی شیرئ، چارۆگه ی قایغی ماسیگری بوو بوونه وه تا خشکه بکه ن، هه ندئ له قایغه کان له پیشت له ئاوه کراوه کاند بوون، ماسیگری دهستی پیکردبوو، مه لی باران به نه واری سپی و گوول رهنگیان به شادومانیه وه به سه ر ئاوی له رزیوه وه وه رکه وتبوون، قه ره قازه کان به سه ر ته خته تاویره کانه وه وه ستابوون، چاوی خرکه له یان برپیوه ده ریاچه وه تا له و کاته ی که ماسی بو هه لبه زین و دابه زین له میانی که فی ئاوه وه سه ر ئاوه که ون به حسابیان رابگه ن.

له رۆخانهی لیواردا، کفرناحوم که تا مه‌غزی ئیسقانی تهر بوو، بیدار ده‌بۆوه، که له‌شیران ئاوی سه‌رپه‌ری خۆیان راته‌کاند، که ره‌کان ده‌زهرپین و گۆلکه‌کان به ئارامی بۆرانیدیان و تیکه‌ل بهو ده‌نگه‌ ناهه‌مه‌نگه، گفتوگۆی ماناداری مرۆڤ، ئاسایش و شادی ده‌به‌خشیه‌ هه‌واوه.

ده‌دوازه‌ ماسیگر له په‌ناگای که‌ناریکی چۆلکراودا، پینی درێژیان له تاوێره‌ به‌رد گیر کردبوو له کاتیکیدا تۆره‌کانیان به ئارامی و کارامه‌بیه‌وه راده‌کیشا، خه‌ریکی گۆرانی گوتن بوون، له بالائی سه‌ری ئه‌وانه‌وه، زوبه‌دی پیر، سه‌رۆکی چه‌نه‌بازوو حه‌وت خه‌تیاں وه‌ستابوو، وا خۆی ده‌رده‌خست که هه‌موو ئه‌وانی وه‌کو کورپۆ خۆی خۆشه‌ده‌وین و سه‌باره‌ت به‌وان خاوه‌ن دێکی میه‌ره‌بانه، به‌لام ئه‌مانی لی بپری بوون، به‌رۆژانه‌ کاریان ده‌کردو پیره‌می‌ردی چه‌نه‌باز نه‌یده‌هیشت یه‌ک ساتیش هه‌ناسه‌ تازه‌که‌نه‌وه.

زه‌نگۆله‌کان که‌وتنه‌ ئاوازه‌وه، می‌گه‌لی له‌مه‌رپوزن به‌ره‌و که‌نار تاویان دا سه‌گه‌کان ده‌ورپین، نه‌فه‌ری فیکه‌ییکی کیشا، ماسیگره‌کان بۆ ته‌ماشاکردن ئاورپیان دایه‌وه، به‌لام زوبه‌دی پیر بۆ پێشه‌وه رایکردو به‌توورپه‌بیه‌وه گوتی: ((فیلیپ و قه‌وم و خزمانیه‌تی .. ئیمه‌ ده‌بی به‌ کاره‌کانی خۆمان رابگه‌ین)).

خۆی کنده‌که‌ی که‌وته‌ ده‌ست و وای نیشاندا کۆمه‌گیان ده‌کات، ماسیگره‌کان ده‌ماو ده‌م بۆ گوند سه‌ره‌و ژیر ده‌بوونه‌وه، تۆره‌کانیان له کۆل ناو ژنه‌کانیان دانانی پێویستی به‌کانی رۆژانه‌یان له‌سه‌رسه‌ردانا به‌دوای ئه‌وانه‌وه ده‌چوون، کورانی له‌به‌ر هه‌تا و سووتاو، سه‌وله‌کانیان توند گرتبوو، سه‌ولیان لێده‌دا، به‌لێدانی دووسی سه‌ول ده‌هه‌ستان و قه‌پیان له‌و نانه‌ وشکه‌ده‌دا که له ده‌ستیاندا بوو، فیلیپ له رامانکردنی تاوێره‌ به‌ردی قه‌راری گرتبوو فیته‌ی لێده‌دا، دلی ده‌بخوازی گالته‌و گه‌پ بکات: به‌لام زوبه‌دی پیر به‌ مچوو مۆری ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌م داناو هاواری کرد: " فیلیپ ده‌ست له ئیمه‌ هه‌لگره‌ ئیمه‌ کارمان زۆره‌، خوا له‌لاییکی دیکه‌ رزقت بداتی" ئه‌وکاته به‌ساردیه‌وه پشتی تیکرد، به‌چه‌وه گوتی: ((ده‌فنی که‌ با بجیتته‌ سو‌راغی یونسه‌وه له‌وی تۆر هه‌لده‌دا، کورپه‌ ئیمه‌ کارمان زۆره‌))

جاریکی دیکه‌ یه‌کێک له کنده‌که‌کانی گرت و ده‌ستی به‌پراکیشان کرد، زفرینگیکی قورمزی جه‌سته‌ی مه‌له‌وانانی که ده‌ماو ده‌م نزیك ده‌بوونه‌وه به‌ چوار چاو ده‌پشکنی.

به‌لام له‌م کاته‌ دا که ده‌یانویست تۆره‌که‌ بۆ سه‌ره‌وه هه‌لبکیشن و دیسان ماسیه‌کان هه‌لپێژنه‌ که‌ناره‌وه، ده‌نگی وزه‌زێکی خه‌مه‌نگیزی له‌ دووره‌وه بیست، که له سه‌راسه‌ری ده‌شتاییکه‌دا بلاو ده‌بۆوه، له‌گه‌ل زه‌نایی که له سه‌روودی پرسه‌ ده‌چوو هاوچووت بوو، زوبه‌دی پیر گویچه‌کی زلو پرموی تیژ کرد تا رووتر گویی له سه‌داکه بیست، مرۆڤه‌کان هه‌له‌که‌یان قۆسته‌وه‌وه ده‌ستیان له‌ کار کیشایه‌وه. زوبه‌دی پرسی: ((کورپه‌ ده‌بی چی رویدایی؟ سه‌روودی پرسه‌یه‌، ژنان خه‌ریکن شیوه‌ن ده‌کن؟)) ماسیگریکی پیر وه‌لامی دایه‌وه ((مرۆڤیکی گه‌وره‌ وه‌فاتی کردوه، سه‌رۆک، خوداوه‌ند ته‌مه‌نیکی درێژ به‌خشی به‌تو)) به‌لام زوبه‌دی پیر پشتری چووبوو به‌رزایی تاوێره‌به‌ردی، چاوانی درنده‌خوی به‌ ده‌شتاییدا وه‌رسووراند، له‌وی پیاوان و ژنانی دی که به‌ لای رایانده‌کردو به‌رده‌بوونه‌وه سه‌ر زوی دووباره‌ هه‌لده‌ستانه‌وه‌وه سه‌روودی پرسه‌یان ده‌چپی، له ته‌واوی دیدا هه‌راو زه‌ناو گه‌ره‌لاوژه‌ که‌وتبه‌ ئاراوه، ژنان شیوه‌نه‌وه راده‌بردن، به‌لام له‌ دواي ئه‌وانه‌وه پیاوان به‌ بێده‌نگی ده‌رۆیشتن بۆ سه‌ر زوی لار بووبوونه‌وه.

زوبه‌دی هاواری کرده‌ سه‌ریان ((چی رویداوه؟ بۆ کوێ ده‌رۆن؟ بۆ ئه‌و ژنانه‌ ده‌گرین؟))، به‌لام ئه‌وان به‌ په‌له‌ له‌ته‌ک زوبه‌دی راده‌بردن بی ئه‌وه‌ی وه‌لامی بده‌نه‌وه، به‌ره‌و لای جۆخینان رایانده‌کرد، زوبه‌دی به‌ هه‌له‌شقه‌انی ده‌ست هاواری کرد: ((ناهای بۆ کوێ ده‌چیت؟ کی‌ مردوه‌؟)) پیاویکی چوارشانه‌ که هانکه‌هانکی بوو وه‌ستاو له وه‌لامدا گوتی: ((گه‌م)).

– وه‌کو پیاو قسه‌ بکه‌ به‌من ده‌لێن زوبه‌دی پیر، که‌س له‌گه‌ل مندا فشه‌بازی ناکات، کی‌ مردوه‌؟ ئه‌و هات و هاواری که له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌هات وه‌لامی دایه‌وه، ((گه‌م، جۆ، نا!)) زوبه‌دی پیر که سه‌رسام بوو بوو، به‌سه‌ر جیی خۆیه‌وه وشک هه‌لگه‌را، به‌لام له پریکا به‌ زیلله‌یی که به‌ پشتی خۆیا کیشابوو، تیگه‌یی بوو، له‌به‌رخۆ که‌وته‌ زه‌مه‌مه‌وه ((ناها، جۆخینه‌کان لافاو بردو نیه‌تی باشه‌ لێگه‌ری با

هه‌زاره‌كان شكايهت بکه‌ن، په‌یوه‌ندی به‌ منه‌وه‌ نییه‌)) ئیستا که‌ هاوار له‌ سه‌رتاسه‌ری ده‌شت ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌، ته‌واوی دانیش‌توانی دی‌ هه‌ل‌پ‌ژا‌بوونه‌ ده‌ره‌وه‌، ژنان خ‌زبان به‌سه‌ر ج‌وخیناندا ده‌دا، له‌ ناو گل‌و لیتاودا ده‌گه‌وزین، ته‌واوی هه‌ولیان شه‌وه‌ بوو که‌ شه‌وه‌ گه‌م ج‌ویه‌ی که‌وتبوه‌ ناو چال‌و چۆله‌کان کۆکه‌نه‌وه‌، بازووی شه‌وانه‌ی له‌گه‌ل زوبه‌دی بوون شل بوو هاتنه‌ خواره‌وه‌، ه‌یزی راک‌یشانی تۆره‌کانیان له‌ ده‌ست دابوو، زوبه‌دی به‌ بینینی ده‌ستی بیکارو چاوانی که‌ ده‌یان‌روانیه‌ ده‌شتایی وه‌کو شه‌سپه‌ند به‌سه‌ر ئاگردا هه‌لبه‌زیه‌وه‌، به‌سه‌ر به‌رده‌که‌وه‌ دابه‌زی و هاواری کرد ((بگه‌رپ‌نه‌وه‌ سه‌ر کارت‌ان، یال‌لا تۆره‌کان راک‌یشن)) جارێکی دیکه‌ کنه‌دی گرتنه‌ ده‌ست و وا خ‌وی نواند که‌ رابده‌کیشی، ((سوپاس بۆ خوا که‌ ئیمه‌ ماسی‌گرین و جوتیار نین، په‌یامبه‌ر به‌خ‌زه‌هات، ماسیه‌کان مه‌له‌وانیکن شایسته‌ن و غه‌رق نابن، ((دوو دووتا چوارتا)) فیلیپ می‌گه‌لی ره‌ها کردبوو له‌ به‌ردیکه‌وه‌ ده‌په‌ریه‌ به‌ردیکه‌ی دیکه‌، هه‌زی لی بوو قسه‌ بکات، له‌ به‌رده‌م ماسی‌گره‌کان به‌دیار که‌وت و هاواری کرد ((کورپ‌نه‌ تۆفانیکی نووی بۆ خاتری خودا ده‌ست له‌ کار هه‌ل‌گرن و وهرن قسان بکه‌ین، کۆتایی دونیا هاتوه‌! یه‌که‌ یه‌که‌ موسیبه‌ته‌کان بژم‌یرین! پ‌یری ئوم‌یدی گه‌وره‌ی زۆر ئیمه‌ —جان‌باز— یان له‌ خاچ دا، دوینی خودا به‌ندازی ئاسمانی کرده‌وه‌ شه‌وه‌ش دروست له‌و کاته‌ی که‌ ج‌وخینه‌کان پ‌ر گه‌م بوون، نامان به‌لاش چوو، هه‌مان چه‌ند کاتیکی به‌ر له‌ ئیستا یه‌کی له‌ مه‌ره‌کانی من زاو به‌رخ‌یکه‌ی دووسه‌ری ه‌ینا، من ده‌ل‌یم دیمه‌ی دونیا هاتوه‌، بۆ خاتری خوا ده‌ست له‌ کار هه‌ل‌گرن و وهرن باقسه‌ بکه‌ین. به‌لام زوبه‌دی پ‌یر که‌ خ‌وینی خ‌وی ده‌خواره‌وه‌، هاواری کرد ((فیلپ بۆ ل‌یره‌ ده‌فن نابی و نا‌پ‌ویی و له‌ ئیمه‌ ناگه‌رپ‌ی مه‌گه‌رنابینی که‌ ئیمه‌ کارمان هه‌یه‌، ئیمه‌ ماسی‌گرین و تۆ شوان، جوتیاران ده‌بی گل‌ه‌یی بکه‌ن، په‌یوه‌ندی به‌ ئیمه‌ چیه‌؟ یال‌لا کورپ‌نه‌ بگه‌رپ‌نه‌وه‌ سه‌ر کارت‌ان.

شوان زمانی به‌ سکالا کرده‌وه‌ ((زوبه‌دی تۆ سگت به‌ جوتیاران ناسوتی که‌ له‌ برسان وا ته‌له‌ف ده‌بن؟ شه‌ی شه‌وانیش سراپیلی نین و برای ئیمه‌ نین، ئیمه‌ یه‌که‌ دره‌ختین و رۆشنه‌ که‌ جوتیاران وه‌کو ریشه‌ی دره‌ختن، شه‌گه‌ر شه‌وان وشک بکه‌ن هه‌موو ئیمه‌ش وشک ده‌بینه‌وه‌، زوبه‌دی شتیکی دیکه‌، شه‌گه‌ر کریست ب‌یت و له‌ هه‌مان بگه‌ره‌وه‌ به‌رده‌دا

ئیمه‌ مردوو بین چ که‌سی بۆ نه‌جاتدان ده‌دۆزیته‌وه‌؟ یال‌لا وه‌لامی من بده‌وه‌. زوبه‌دی پ‌یر له‌ توور‌ه‌بیان پ‌روخالی ده‌بۆوه‌، ئاگرت له‌ لوتی ده‌گرت و به‌شیوه‌ییکی هه‌تی ده‌ته‌قی ((بۆخاتری خوا ده‌ست له‌سه‌ری ئیمه‌ هه‌ل‌گه‌ره‌و بگه‌رپ‌یوه‌ لای قه‌وم وقیله‌ت، نامه‌وی من سه‌باره‌ت به‌ کریستی موژده‌ه‌ین شتی بیستم، ده‌ر‌شیمه‌وه‌و یه‌کیکیش د‌یت له‌ خاچ ده‌دری و یه‌کیکی دی دی و شه‌ویش له‌ خاچ ده‌دری، مه‌گه‌ر نازانی شه‌ندریاس چ په‌یام‌یکی بۆ یونس‌ی باوکی ه‌ینابوو؟ واد‌یتته‌ به‌رچاو بۆ هه‌رک‌ویی‌ه‌که‌ بچ‌یت و له‌هه‌ر ک‌ویی‌ه‌که‌ بوه‌ستی خاچی ده‌دۆزیه‌وه‌، چاله‌ ره‌شه‌کان و له‌ کریستی موژده‌ه‌یندا شه‌پۆل ده‌ه‌ن... ئیدی بۆ هه‌وت پ‌شتی‌شمان به‌سه‌، به‌بی شه‌وان کاروبارمان باش به‌رپ‌یوه‌ ده‌چ‌یت، شه‌وان شتی نین جگه‌ له‌ مایه‌ی ده‌رده‌سه‌ری، ئیستا ب‌رۆ که‌می په‌ن‌یرم بۆ به‌ینه‌، تا‌پ‌ر به‌و تاوه‌یه‌ ماسیت بده‌می، مامه‌له‌ی پایا پای، شه‌وه‌ پ‌یی ده‌ل‌ین کریست پ‌یکه‌نی و گه‌رایه‌وه‌ لای شه‌وانه‌ی ز‌رک‌وره‌کانی: ((کوره‌ ئازاکانی من بچ‌ول‌ینه‌وه‌ تا به‌ل‌کو بتوان‌ین ئاگر دا‌گیر‌س‌ین‌ین و مه‌نجه‌لی ماسی بارکه‌ین سه‌یرکه‌ن خۆره‌تاو مه‌تریک سه‌ره‌له‌گه‌راوه‌و ئیمه‌ کاریکمان نه‌کرده‌)) به‌لام فیلیپ بۆ گه‌یشتن به‌ می‌گه‌له‌که‌ی ه‌یشتا پ‌یی له‌سه‌ر پ‌ی هه‌ل‌نه‌گرتبوو، که‌ وه‌ستا که‌ریک باریکی ل‌ینرابوو تا گوێکانی خه‌ریک بوو بکه‌وی، به‌سه‌ر ر‌ینگایه‌کی باریکه‌وه‌ که‌ که‌ناری ده‌ریا ده‌گر‌یتته‌ خۆ به‌دیار که‌وت، له‌ دوايه‌وه‌ نه‌ناس‌یکه‌ی پ‌ی خواست به‌ کراسی کراوه‌و ر‌یش‌یکه‌ی سوورو داریکی دوو لقی له‌ ده‌ست گرتبوو سیخورمه‌ی له‌ ئاژه‌له‌که‌ ده‌دا، له‌ په‌له‌دا بوو.

شوانه‌ که‌ له‌ هه‌مان ج‌یدا وه‌ستا‌بوو گوتی: ((سه‌یرکه‌، وا ب‌یرده‌که‌مه‌وه‌ که‌ شه‌و موو هه‌رماسییه‌ یه‌هودای شه‌سخه‌ریوتی بی، کردووه‌ به‌ د‌یه‌هات گه‌ری سه‌رله‌نووی ده‌ستی پ‌یکرده‌وه‌ تا ولاغان نال بکات و کول‌ینگ دروست بکات، وهرن با بزانی چ‌ی له‌بن سه‌ریه‌؟

زوبه‌دی پ‌یر به‌زه‌مه‌کردنه‌وه‌ گوتی: ((هه‌ی مردوو شو‌ر رووخساری بیات که‌یفم به‌ سه‌رو مووی نایه‌ت، بیستومه‌ قابیلی باوکه‌ گه‌ره‌شی، هه‌مان جۆر ر‌یشی هه‌بوو.

فیلیپ گوتی: ((ئەو مرۆڤە فەلەكزەدیە لە بیابانی ئەدومیە دا هاتۆتە دنیاو، لەوی هیشتاکەش کە هیشتایە، گەردشگە شێرانە، کەواتە باشتر وایە سەری لەبەر سەری نەنێن)).

فیلیپ ئەو کاتە دوو ئەنگووستی خۆی لە دەم ناو فیکەییکی بوو کەرسوارە کە کیشاو بانگی کرد ((یەھودا سەلام، بە دیتنت خۆشحالم کەمێ وەرە ئەوبەرە تا بتوانین تۆ باشتر ببینین)) ریش سوور تفی روکردو جۆینی پێدان، کەیفی بەو شوانە نەدەهات، هەروا بەزوبەدی پیریش، دەیویست تیکەلیان نەبیت، بەلام چ دەبوا بکری ئاسنگەرئ بوو پێویستیان پێ دەبی، لەبەر ئەمە نزیک بوو فیلیپ پرسى ((وەزعی خەلکی ئەو دێیانە سەر رینگا چۆنە؟ لەوی ئەو دەشتە چ خەبەرە؟

ریش سوور بەراکیشا کلکی کەر، رایگرت و بەخەندینیکی وشک وەلامی دایەو ((وەزەگە بە پێی مورادە، خوداوەند میهرەبانترینی میهرەبانانە، بەلێ ئەو خەلکی خۆی خۆش دەوی، لە ناصیرەدا پەيامبەرەن لە خاچ دەدا و لیرەش لە دەشت تۆفان دەنێرئ و نان لە دەستی خەلک دەردینئ، گویتان لە دەنگی شیوەن نییە ژنان بوو گەم سەردولکە دەلێن وەك بلیتی کورانی خۆیان لە دەست داو زوبەدی کە لەبەر فەلەج بوونی کاری ئەو رۆژە دلی توند بوو بوو، بەپەلپ گرتنەو گوتی: ((هەموو کارەکانی خودا لە رووی بەرژەو نەدییهو، هەر کاری ئەتەجم بدات بە باوەری من و پرۆشانی نایەتەدی، کاتی هەموو غەرق دەبن تەنھا من بە سەلامەتی دەردەچم ئەو خودایە کە من لە باوەشی پاراستنی خۆی دەکات، بە ئیو دەلیم من ئیمانم هەیه ((دوو دووتا، چوارتا)) بە بیستنی ئەو ووشانە، ریش سوور تەواو لەبیری کرد کە یەك لوقمە نانی نەمری و نەژی چۆن دابین دەکات و ناچار بوو بوو وەدەست هینانی بژیو پشت بە هەریەك لەو مرۆڤانە ببەستی، بەبێ شەرم کردن گوتی: ((زوبەدی تۆ ئیماندارێ تەنھا بوو ئەوێ کە خودای گەورە جیتی گەرم و نەرمی پێدان تا کاروبارت بە خێرو خۆشی بروت، حەزرتی عالی پینح قایغت لەبەر دەستەو پەنج نەفەری ماسیگرت هەیه کە وەکو کۆیلە رەفتاریان لەگەندا دەکەیت، هەر ئەوەندە خواردنیا دەدەیتئ کە بتوانی کارت بۆ بکەن و لە برسان نەمرن، بەدریژایی ئەو ماوەیە و جودی باشی

جەنابعالی سندوقچە و گەنج و ورگت پیر دەکەیت، پاشان دەستت بۆ ئاسمان بەرز دەکەیتەو و دەلێت ((خودا عادیلە و من باوەرم پێیەتی، دنیا قەشەنگە، ئومیدەوارم هیچ کاتی نەگۆرپی!))

بوو ئەو جانبازە ناپرسی کە چەند رۆژیک لەمەوبەر لە خاچ درا، ناپرسی کە ئەو هەولیدەدا تا ئیمە نازاد بکات، ئەو جوتیارانە کە خودای یەکشەو زەخیرە ی گەمی تەواوی سالی لە چنگ فراندن، هەر بە هەمان شیوە لیان پیرسە، هەمان ئیستاکە لە ناوگلو لیتەدا لول دەخۆن دانە دانە گەم کۆدەکەنەو دەگرین، بوو لە من ناپرسی؟ من دێ بە دێ دەرۆم نازاری سراییل دەبینم و دەبیستم، تاکە ی... تاکە ی؟ زوبەدی تۆ هیچ کاتی ئەوەت لە خۆت پرسێو...؟))

پیرەمێرد وەلامی دایەو ((راستیت بوو، من باوەرم بە پرچ و موی سوور نییە، تۆ لە جانگی قابیلی کە برای خۆی کوشت، دۆستی من، پرۆ و ن بە، حەزم لێ نییە قسە لەگەڵ هی وەکو تۆ بکەم)). بەم قسە یە پشتی لەو کرد، ریش سووردارێ دولقە ی لە ملی کەر برده خوارو، ئاژەل سەری بەرز کردەو و لەناو قەپاسە ی برده خوارو تئ تەقاندو کەوتە رێو.

یەھودا بەزیمارو گوتی: ((مشەخۆری پیری نەترس، کریست دیت تا هەموو شتی ریکبخت)). بەگەیشتن بە دەرووبەری بەردەکان گەرایەو و هاواری کرد: ((لە هەلێکی دیکە سەبارەت بەم بابەتە دووبارە لەگەڵ یەك قسە دەکەین ((لە دیمایداری کریست رۆژی هەر دیت، مەگەر وانیه؟ بەلێ، پاشان هەر خۆی پیس و چەپەلەکان دەخاتە شوینی خۆیان، مرۆقی بە ئیمانی وەکو تۆ کەم نین! بەدیداری قیامت)).

زوبەدی وەلامی دایەو ((ریش سوور پرۆ بە جەهەننەم)). عاقیبت کونالکەکانی تۆر بەدیار کەوت پر لە ماسی سەر زێرین و شاماسی سوور بوو، فیلیپ لە میانێ ئەو دوو وەستابوو نەیدەتوانی لایەنگری یەکیکیان بێت ئەوێ کە یەھودا گوتبوی حەقیقەت بوو لە رووی شەھامەتەو بوو، ئەو شوانە هەموو دەمی خواستبوی هەمان ئەو ووشانە یەھودا بەرووی پۆخلی پیرەمێرد پیرژینئ، یا لە کەللە ی دا بیانباتە خوارو، بەلام هیچ کاتی شەھامەتی ئەوێ نەبوو. ئەو کلک برارو،

زه مينداريكي كه لله گوره بوو تهك تهكي شهو له وه پگايانه ي كه فيليپ بزنو مه په كاني لي ده له وه پاند هي شهو بوون، چون ده بتواني هيرش بكاته سه ري مروقت يا ده بي شيت بي يا قاره مانو فيليپ هيچيان نه بوو، تنهنا قسه ي قه له و قه له وي ده كردو زماندريزي ده كرد، هيچ كاتيكيش له بيري نه ده كرد كه شتيكي تيا به يليتته وه. له بهر شهو له كاتيكد كه شهو دوو شه په چه قيان بوو، شهو بيدهنگ مابوه مه حبوبو دوو دل له كه ناري وه ستابوو، ماسيگره كان توپه كانيان راكي شابوو نيو قايق، شهو يش له گه له شهواندا لار بووه، له هه لرتنتي ماسي بو ناو سه به ته كان كومه كي ده كردن، هه تا زوبه ديش تا كه مه ري له ناو ثار بوو، خه لكه كه ماسيه كاني رينمايي ده كرد، له هه مان شهو بگره بگره ده يه دا له پريكا دنكي ريش سووره كه له تاو پره به رديكي به رام بهر دنكي دايه وه ناهاي زوبه دي، زوبه دي پير خوي له كه پيدا جاريكي دي دنكه كه خروشا ((ناهاي زوبه دي، گوئي بگره له ناموزگاري منو يه عقوبي كورپت به پي)). پيره ميبرد به پهريشاني هاواري كرد (ياقوب) تا شه جيبه ي كه په يوه ست بوو، به كوري بچوو كتری تازه كار له كار تراز ابوو، شهوي له ده ست چوو بوو. نه يده خوازي شهو يش له ده ست بدات، كورپيكي دي كه نه بوو، بو كاره كاني پيوستي بهو بوو، به نيگه رانيه وه يه هو دا ي بانگ كرد ((ردين سووري نه فره تي، له باره ي ياقوبه وه چيت هه يه بلتي؟

له ري دا بينيم كه له گه له سه لي بسازدا ليك نزيك بوونه وه، له گه له يه كدا چا كوچونيان ده كرد

– كافر كام سه لي بساز؟ رونتر قسه بكه؟

– كورپي دارتاش، هه مان شهوي كه له ناصيره خاچ دروست ده كاتو پينغه مبه ران له خاچ ده دا، ئيدي زور دره ننگه! زوبه دي پيري بيچاره، ياقوبيش له ده ست چوو، تو دوو كورپت هه بوو يه كيكيان خودا له چنگي فراند ي شهوي دي كه هه رماس. زوبه دي پير ده مي به ش بوو بووه هه لسا يه سه ر پي ((ماسيكي په رنده له ئاودا هه لبه زيه وه، به سه ر سه ريه وه، په ري گرت، شهوكاته بازي دايه ناو ئاوو داو ون بوو. پيره ميبرد به ترسه وه كه وته چه وه گوئي: "نیشانه ييكي بهد، نیشانه ييكي بهد! واته كورپي من وه كو شه ماسييه په رنده وازم ليديني و له ژير ئاوه قوله كاندا وون ده بي؟ شهو كاته

رووي له فيليپ كردو گوئي: ((بالنده ماسيت بيني؟ هه رچي له و دونيا رووده دات بي مانا نييه، بلتي بزائم شهو چه ماناييكي هه يه، ئيوه شو انه كان.)).

– باوكه زوبه دي، شه گهر به رخ بوايه خو پشتيم ده بيني، ده متواني شتي بلتي به لام من سه ره ده ر له ماسي ده رنا كه م.

فيليپ تووره بوو، چونكه به پينچه وانه وي يه هو دا شه هه مته تي نه بوو، كه وه كو پياوي قسه بكات ((ده بي بچمه سو راغي مي گه له وه)). گوپالي شواني نايه سه ر شان و له به رديكه وه بازي ده دا سه ر به ردي و خوي گه يانده يه هو دا و بانگي كرد:

– سه بر كه برا، ده مه وي قسه ت له گه له بكه م.

ردين سوور بي شهوي كه ئاور بداته وه وه لام ي دايه وه ((ترسنوك پر سو راغي مه ره كانت، ده ست تي كه له كردن له نيشي پياوان بو تو نه هاتوو، به برا بانگم مه كه من براي تو نيم.))

– ده ليم سه بر كه، شتي هه يه ده بي پيتي بلتي، تووره مه به. يه هو دا وه ستاو به قيزه وه سه يري شهوي كرد ((بو قسه ت له لامه وه تا كاف نه كرد؟ بو لي ي ده ترسي؟ كاتي كه ده زاني چي رووده دا، چ كه سي وا ديت و ريت له كوييه، هيتشتا هه ر ده بي پيرسي؟ ره ننگه ئيستاش بو ني شتيكت نه كردي، وه لي مناليچكه به زويي پاشاي يه هو دا ديت و واي به حالي ترسنوكان، فيليپ به پارانه وه گوئي: ((يه هو دا، زياترم بو باس بكه، هه رچه ند ده تواني سه ري من بكوته وه، به و دارده سته ت له ناو سه رم بده تا كه مي عيزه تي نه فسم بيته ناو، ئيدي له ده ست شه ترسه هه ميشه ييه بيزار بووم، يه هو دا له سه رخو نزيك بووه و بازوي شهوي توند گرت. ((فيليپ شهوه له ناخي دل شهوي ده لي يي يا قسه ي بوشم بو ده كه ي؟

– وا ده ليم هه له بووم، شه مر و بي ز له خو م ده كه مه وه، وه ره پيشه وه ريم نيشانده، من ئاماده م.

ردين سوور سه يري ده ورو به ري كردو دنكي كز كرد ((ئاماده ي كوشتني؟))

-کوشتنی مرۆف.

-ئاساییه، بۆ وا بیرت کردوه که مەر بکوژی؟))

-هیشتا مرۆفم نه کوشتوه، بهلام دهتوانم ئه و کاره بگرمه ئهستۆ، بهلێ گومانم نییه، مانگی پیشوو یه گام به تهنها به زهوی داداو سهرم بری.

-کوشتنی مرۆف ئاسانتره، له گهڵ مندا وهره. فیلیپ لهززی، پهنجهی وه خه بهر هاتبوو، به ته به شپکی ترسناکه وه پرسى ((تۆ یه کێ له وانى - یه کێ له جانبازه کانی؟ هه والێکی زۆری له باره ی ئه و - براهیه تیه - بیستبوو، ناویان له وان نابوو، جهنگاوه رانی پیروژ هه رکه سی ده ستیان بگه یشتبایی، ده یانکوشت: له کیوی - هیرمون - بگره تا ده ریای مردوو هه تا بیابانی (ئه دو میه)، به باریه و کوندرو خه نجهر چه کدار بوون ده چوونه ده رو به رو جار یان ده دا: ((له به رابه ر گا وران سه ر دامه نوینن، ئیمه ته نها یه ک خودامان هه یه: ئه دونیا، هه ر یه هودی که سه ریچی له یاسای پیروژ بکات و له گهڵ دوژمنانی خودای ئیمه واتا رۆحیه کان پییکه نی، با قسه بکات یا کاربکات بیکوژن، لییدهن، بیکوژن، ریگا بۆ په رینه وه ی کریست پاک که نه وه، دونیا له پیسی پاک کرده وه، بوارگا ئاماده کهن ئه و خه ریکه وادیت)) به رۆژی رۆشن بی ئه وه ی مه شورته له گهڵ که س دا بکه ن و جگه له خۆیان ده چنه ناو شارو دێهاته کان تا - سه دو کیه ک - یا خائینیکی رۆمی خۆینخۆر بکوژن، زه ویداره کان، کاهینه کان و سه رۆکی کاهینان له به رده میاندا ده له رزین، شیت و هار بوو بوون له ده ست ئه وان ه وه، ئاخ هه ر ئه وان ه بوون ئاشوبیان ده نایه وه و سه ربازانی رۆمیان ده فراند، ئه نجامه که ی وا ده بوو که له مه ودا یه کی ده ست نیشانکرا ودا کوشت و کوشتاریان ده خسته ئارا وه و جۆگه له ی خوینی یه هودیان هه لده رشت. فیلیپ به زه مزه مه وه گوتی: ((تۆ یه کیکی له وان - یه کێ له گیانبازه کان؟: ردین سوور له کاتیکا به تیزه وه پییده که نی و پرسى ((دۆستی ئازای من ده ترسی؟ مه ترسه. ئیمه پیاو کوژن فیلیپ، ئیمه له پیناوی ئازادی ده جه نگی تا خودای خۆمان و رۆحمان ئازاد بکه ین، راپه ره، ئه و ساته گه یشتوو که تۆش بتوانی پیشانی دنیای بده ی که بۆ خۆت پیاوی، وه دوام که وه)).

به لام فیلیپ چاوی له زهوی دووری و له وه ی که به شورو شه و قه وه ده رباره ی ئه و بابه ته قسه ی له گهڵ یه هودا کرده، هه ستی به په شیمانی ده کردو له به رخۆ که وته ئه ندیشه وه ((قسه کانی ردین سوور جوانن، دانیشتن له گهڵ دۆست و خواردن و خوار دهنه وه سه نگی ن کردنی قسه و باس و گوتنی (واوا ده که ین) له ززه ت به خشن، به لام فیلیپ هه واست کۆکه وه له مه زیاتر نه رۆی ده نا خۆت ده خه یته ناو ته له وه، یه هودا به سه ریا لار بۆ وه و شپوه ی قسه کردنی گۆری چه نگالی سه نگی نی ئه و ئیستا که شانی فیلیپی به نه رمی له مس ده کردو ده یلا وانده وه ((مه گه ر ژیا نی مرۆف چیه نرخی چه نده؟ ئه گه ر ئازاد نه بی.. هیچه، ئیمه بۆ ئازادی ده جه نگی ن وه دوای ئیمه بکه وه. فیلیپ بیده نگ بوو، چه ده بوو ئه گه ر بیتوانیا یه دوور چووبا! به لام یه هودا به جۆریکی خراپ شانی گرتبوو ((که واته دوای ئیمه که وه، تۆ پیاوی، بریار بده، خه نجه رت پییه))

- به لێ

- هه میشه خه نجه ر له ژیر کرا ست بی، له وان ه یه هه موو ده قیقه یی پیویستت پیی به، برام وا خه ریکه ده چینه ناو رۆژه سه خته کانه وه، ده نگ ی پیی سوکبال که نزیک تر و نزیک تر ده بیته وه نایستی؟ ده نگ ی پیی کریسته، ده بی ریگا کان به رو ی ئه وان ه کرا وه بن، خه نجه ر له نانی شه و واجیب تره، ئه لیره وه باش سه یری من بکه! یه هودا، کراسی کرده وه، له به غه ل پیستی ره شی سینه ی خه نجه ریکی دو تیغی رووت بریقه ی دا یه وه.

- ئه گه ر به خاتری یاقوب، کوری زوبه دی که لله پوک نه بوا هه مان ئه مرۆکه ئه م خه نجه ره م له دل ی یه ک خائین ده برده خواره وه، دوو رۆژ به ر له جیه یشتنی ناصیره ئه نجومه نی - براهیه تی - ئه وی به مه رگ مه حکوم کرد.

- چه که سی؟

- له تیرو پشکدا ناوی من ده رچوو...

فیلیپ دووباره پرسى ((چه که سی؟ ترس دا یگرتبوو..

ردین سوور به شپوه ییکی ناگه هانی وه لامی دا یه وه: ((ئه وه په یوه سته به خۆم، ده ست له کاروباری ئیمه وهرمه ده.

یهودا سهیری دهوروبهری کرد، ئەو کاتە لار بۆوهو فیلیپی گرت.

- گوئیکانی خۆت باش بکهوه، فیلیپ سهیرکه چی دهلیم، یهك وشه له قسهكائم لای كهسیك نه درکیتنی، دهنه کارت تهواوه، ئیستا له سههر ریگام به رهو بیابان، دهچمه دیر، ره به نه كان داوایان لیکردوم چهند شتیکیان بۆدروست بکه، سێ چووار رۆژی دی بیروه رهت دهیم ئەو قسانه ی که له گهه یهك ره دویه دهلمان کرد، له میشتک دا به چاکی هه لگه پوو وه رگه پری بکه، مۆری بیدهنگی له لیتوت بده، ئەو رازه بۆ کهس ناشکرا نه که ی، ته نهنا خۆت بریار بده، ئەگه ر پیاوه تیت چه سپار گه شتییه بریاریکی دروست، ئەوا نه خشه ی کوشنتت بۆ ناشکرا ده که م.

- کوشنتنی چ که سی، من دهیناسم. یه هودا به بهرز کردنه وه ی دهسته قه به کانی وه لأمی دایه وه ((نه وه نده په له مه که، تۆ هیشتا نه هاتوو ته ریزی (برایه تی) خودا حافیز، تا ئیستا مرۆقیکی بی وه ی بوو، هیه چ کهس بایه خی به وه نه ده دا که مردووی یا زیندووی، منیش هه روا بووم.

مرۆقیکی بی وه ی - تا ئەو رۆژه ی په یوه ندیم به نه نجومه نی برایه تی کرد، له و کاتوه تا ئیستا، بوومه ته مرۆقیکی دیکه، بوومه ته پیاو، ئیدی ئەو یه هوده ردین سوورو ئەو ئاسنگه ره نیم که وه گا به ده م و لیتوی ناشیره وه به سه ختی کارم ده کردو هه مو هزر و بیرم لای پر کردنه وه ی وورگ و دووگ و پوزی کریتی بوو. ئیستا من بۆ ئامانجیکی گه وره کار ده که م، گویت لیبه؟ بۆ ئامانجیکی گه وره.. که سی که بۆ ئامانجیکی گه وره کار بکات، هه تا ئەگه ره په ستترینی خه لکان بیت، گه وره ده بی، تیگه یشتی؟ زیاتر له مه شتیکم نییه بۆ تۆی بلیم، خوا ئاگادارت بیت)). به م قسه یه نه قیزه ی ژه نیه که ره که ی و بۆ لای بیابان به ریکه وت بوو، فیلیپ به ته نه نا له گه ل خۆی مایه وه، خۆی هاویشته سه ر گوپاله که ی، تا گه یشتن به ئەوه ری تاویره به رده کانه وه ون بوو سهیری یه هودای کرد له بهر خۆ که وته نه ندیشه ((ئه و ردین سووره قسه ی چاک ده کات وه کو مرۆقیکی پیروژ، هاییت لیبه؟ له وانیه تۆزی ستایشی خۆی بکات له قسه کردنیا، وه لی گوێ قه ردار ی کییه؟ ماده مه کی قسه له میاندا بی، هه مو شتی به

چاکی و خۆشی ده گوزه ری، به لأم کاتی کار دیته میانه وه.. فیلیپ ی بیچاره، ئاگادار به بیر له مه ره کانت بکه ره وه، ئەو کاره که می فیکری ده وی، باشتر وایه کارت به کاریه وه نه بی و سه بر بکه ی که چی رووده ات)).

ئه و کاته گوپالی شوانی خسته سه رشان و دهنگی زهنگولی بز و مه ره کانی بیست به فیکه کیشانه وه بۆ لای ئەوان رایکرد.

له هه مان ئەو بگه ره به رده یه دا بوو، زر کوره کانی زوبه دی ئاگریان داگیرساندبوو، ئاویان به سه ر نابوو، که ئاوه که جۆشیدا ماسی پوله که دار و سه ده ف و دویشکی ده ریایی، یه ک دوو دانه ش به رووی ده ریاییان هاویشته ناویه وه، بۆ ئەوه ی خۆراکه که بۆنی ده ریای لی بی، به ردیکی خه زه داریشیان هاویشته ناو شته کانه وه، ماسیگره برسیه کان به ده وری قاپ ئەلقه یان به ستابوو، به بی تاقه تی له چاوه روانیدا دانیشتبون، له سه ره خۆ له میانی خۆیان گفتوگۆیان ده کرد، پیرترینی ئەوانه بۆ لای ته نیشتی لار بۆوه ((دیتت ئاسنگه ر چۆن چۆنی رووبه رووی وه ستا، سه برت هه بی، ئەو رۆژه دیت که هه ژاران سه ر هه لگه رپین و ده وله مه نده کان بن هه لگه رپین مانای عه داله ت هه مان ئەو شته یه)).

یه کیکی دیکه که هه ر له ده ورانی جه وانیه وه به ولا هه مووی برسیه تی چه شتبوو وه لأمی دایه وه ((بیر ده که یته وه وا روداوی روودات، بیر ده که یته وه که روودانی له مجۆره رووداوه له سه ر زه مین هه بی).

پیره میرد وه لأمی دایه وه ((خودایی هه یه، مه گه ر وانیه؟ به لی خودایی هه یه عادیله، دروسته؟ ئەگه ر خودایه ده بی عادیلیش بیت، وانیه؟ ئەو عادیله، له بهر ئەمه ده بینی که رووداویکی وا رووده ات، کوره که ی، زوبه دی که ئاگاداری قسه کانی ئەوان بوو نیه تی پیسی په ییدا کردبوو گوتی: ((ئاها ی ئەوه چ هه له ق و مه له قان ده چن؟ ئیوه ته نه نا نیگه رانی کارتات بن و خودا به حالی خۆی لیگه رپین، ئەو باشتر له ئیوه ده زانی چ کار ی ده کات)) یه کسه ر هه مو یان بیده نگ بوون ماسیگری پیر هه ستایه وه سه رپی، که وچکی دارینی هه لگرت و خواردنه که ی تیکدا.

بەشى نۆپەم

لە ھەمان سەعاتى كە زېرگورپانى زوبەدى پىر تۆرپان دەھايىشتە سەر شانيان، پرتەرى سىپىدە دەھمان دەكەوتە سەر دەرياچە ۋە ۋە بە ۋا ۋە زولالەيە ۋە كە دەتگوت تازە لە دەستى خالىقىيە ۋە داچكاۋە، كورپى مېرى ھاۋرى لە گەل ياكوب، كورپى گەورەترى زوبەدى، رىي دەپرى، ئەوان پىشتەر مەجدەلىيان لە دواى خۇيان جى ھىشتىبو، جارناجار بۇ ساتى دەۋەستان تا دللى ئەو ژنانە بدەنە ۋە كە لەبەر خاترى ئەو گەغەي لە دەستيان چوو بوو شىۋەنيان دەكرد، پاشان بەقسە كرنە ۋە، بەردە ۋاميان بە رىگەي خۇياندا، تۇفان ياكوبىشى گرفتار كوردبو، شەۋى لە مەجدەل گوزەراندىبو، لە مالى دۆستى مابۇۋە بەر لە دەركەوتنى سەحەر ھەستا بۇۋە تا سەرلەنوى بگەۋىتە سەفەرى خۇيە ۋە.

ياكوب لە نيۋە رەنگى شىنى سىپىدەدا، بە نىۋ لىتاۋدا خۇي پەلكىش دەكردو نىگەرانى گەيشتن بە دەرياچەي گنسارت بوو، ئاسەۋارى تەلخو ناخۇشىي كە لە (ناصيرە) بىنى بووى پىشتەر لە بوونى ئەۋدا سىراپۇۋە، جانبازى لە خاچدراۋ بوۋىۋە، يادگارتيكى دوورو جارتيكى دىكە قايغەكانى ماسىگرى ۋە نادەمىيەكانى باۋكى، كارى رۇژانە زەينى ئەۋى داگرتبو، پىي بەسەر ئەۋ چالۋ چۆلەنە ھەلدەگرت كە ئاۋى باران ۋەبەرى ھىنابوون، ئاۋ لە درەختە نيۋە خەندانو نيۋە گريانەكانە ۋە دەچكايەۋە، ئاسمان لە بەرزايى سەرى ئەۋدا پىدەكەنى، بالئندەكان بىداردەبوونەۋە، رۇژتيكى

شكۆمەند بوو، بەلام بەزىادبوونى روناكى دەيتوانى بىنى كە لافاۋ چ رۇژتيكى بەسەر جۇخىنەكانەۋە ھىناۋە، كەلەكەي گەنم ۋە جۆ لە خەرمانگاكاندا پىر لە ئاۋ بوو بوون، يەكەمىن گروپى جوتيساران لە گەل ژنەكانيانەۋە، ھەلپۇبوونەۋە نساۋ مەزراكانو سەردولكەي پرسەيان سەردەدا، ياكوب لە ناكاو كورپى مېرىي بىنى كە لە گەل دوو پىرپۇن لار بوونەتەۋە سەر خەرمانگاۋە. گۇپالەكەي توند گرتە دەستو جۇيىدا، ناصيرە لە گەل خاچو - جانباز - ي لە خاچ دراۋ دووبارە لە زەينىدا گيانى ۋەبەرھات، ئىستا سەلىبىساز كە ھاۋرى دەگەل ژنان بۇ گەغەي لە دەست چوو، شىۋو زارى دەكات! رۇحى ياكوب زىرو ناھەماھەنگ بوو، چەنەبازى ۋە پىرەجىي لە باۋەكەي بە ميرات ۋەرگرتبۇ مابۇۋە، ھىچ لە سالومەي دايكى نەدەچوو، كە ژتيكى پاك سىرەت بوو، ھەروەھا دلتيكى باشو خۇشەۋىستى يۇخەنناي براشى نەبوو، لە كاتىكا داردەستى خۇي بە توندى لە مەشتىدا گرتبوو، بە تورپەيەۋە بە لاي خەرمانگادا بۇ پىشەۋە چوو، دروست لە ھەمان ساتدا كورپى مېرى كە فرمىسك لە گۇناكانىدا دەھاتە خوارەۋە، لە جىۋە ھەلسايەۋە تا بگەرتتەۋە جادەكەۋە، دوو ژنى پىر دەستى ئەۋيان گرتبوو، بە ماچو پارانەۋە نەياندەھىشت لە جىۋە تەكان بخوات، لە دۇزىنەۋەي وشەي لەبار بۇ دلدانەۋەي ئەۋان كى دەيتوانى بەم رىپەۋە نەناسراۋە كۆستىكى بەرابەر بەيىتتەۋە؟ لە كاتىكدا لە سەرەخۇي دەستەكانى خۇي لە دەستى پىرپۇنەكان دەردەھىنا، ھەمىشە بەۋانى دەگوت ((گريە مەكەن.. گريە مەكەن.. من دەگەرتتەۋە)) ياكوب كە لەسەرسامياندا دەمى بەش بىۋە، لە رۇيشتندا ديسان ۋەستا، ئەشك لە چاۋانى سەلىبىسازدا ئەلقەي بەستابوو، بىقەي دەدايەۋە، بۇ ساتى سەيرى ئاسمانى بەرزى گولرەنگيان دەكردو ساتىكى تىرىش سەيرى زەمىن، خەلكە قامەت چەمبەۋە كە بەناۋ قورۇ لىتەدا ھەلدەخىزىن ۋە شىۋەنيان دەكرد، ياكوب بەزەمزمە كرنەۋە گوتى: ((ۋاتە ئەمە ھەمان سەلىبىسازە؟)) شلەژانى خۇي لادابە لايەك ((لە تەبەشى ئەۋدا ۋەكو تەبەشى ئەلىياس پىغەمبەر نور دەگەشيتتەۋە))

كورپى مېرى ئىستاكە پىي نابوۋە شىرازەي خەرمانگاۋە، ياكوبى دىت بە ناۋىشانى سەلام دەستى بەسەر دلپەۋە دانا.

کوری زوبه‌دی به ئاوازیکی شیرین گوتی: ((کوری می‌ری ئوغرت خیر)) و به‌رله‌وه‌ی شه‌وه‌ی دی بتوانی وه‌لامی داته‌وه، هه‌ندی شتی تری خسته سهر قسه‌که‌ی ((له‌گه‌ل یه‌ک برۆین، ری دریتزه و هاوسه‌فهری پی‌ده‌وی ئه‌مر ده‌کات)) کوری می‌ری بۆ خۆی دووباره‌ی کرده‌وه ((بری دریتزه و هاوسه‌فهری پی‌ده‌وی))، به‌لام ئه‌ندی‌شه‌ی خۆی نه‌خسته سه‌ر زمان و گوتی: ((برۆین)) له‌گه‌ل یه‌ک له‌ جاده‌ی پانی کفر ناحوم که‌وتنه‌ری، ماوه‌یه‌ک بی قسه ره‌تبوو، شیوه‌نی ژنان له‌ خه‌رمانگا‌کاندا به‌رز ده‌بۆه، پیره‌می‌رده‌کان خۆیان هاو‌یشتبووه سهر گۆپال و سه‌یری ئه‌و گه‌مه‌یان ده‌کرد که له‌ ناو ئاودا به‌ تاراج چوو، جوتیاران به‌ ته‌به‌شی گرژیان‌ه‌وه، به‌بی حه‌ره‌که‌ت له‌ ناوه‌ندی مه‌زرای دروینه‌کراوی خۆیاندا وه‌ستابوون هه‌ندیکیان بی‌ده‌نگ مابوونه‌وه و هه‌ندیکیان کفریان ده‌کرد و جوتیاران ره‌وان ده‌کرد، کوری می‌ری به‌ هه‌لک‌یشانی ئاخ‌ گوتی: ((چ ده‌بوو ئه‌گه‌ر ته‌نها یه‌ک مرۆف ه‌ی‌زی به‌رگه‌گرتنی برس‌یه‌تی هه‌بی تاسه‌رحه‌دی مه‌رگ، تا مرۆف له‌به‌ر برس‌یه‌تی ته‌له‌ف نه‌بی))

یاکوب به‌گۆشه‌ی چاویه‌وه سه‌یری ئه‌وی کرد، به‌ تیزه‌وه وای نیشاندا که ((ئه‌گه‌ر بتوانیایه بیت به‌ گه‌م تا خه‌لکان بتخۆن و نه‌جاتیان بی ئه‌و کاره‌ت ده‌کرد؟))

چاوی شاهین سیفه‌ت و لیوانی ئه‌ستور شوژی یاکوب له‌رزی، وه‌لامی دایه‌وه، ((من!)) کوری مه‌ره‌یه‌م بی‌ده‌نگ بوو، ئه‌ویدی گرتنه‌ خۆ به‌ بۆله‌وه گوتی: ((بۆ من له‌ناو‌بچم، ئه‌وه خودا بوو که لافاوی نارد من چ گونا‌ه‌یکم هه‌یه؟ وه‌حش‌یا نه‌ سه‌یری ئاسمانی کردو پی‌داچوو ((خودا ئه‌م کاره‌ی بۆ کرد؟ خه‌لک چییان کردبوو؟ که تیناگه‌م ئه‌ی تو چۆن کوری می‌ری؟))

((برا که‌م مه‌پرسه، گونا‌هیان هه‌یه، تاچه‌ند رۆژی پیش منیش پرس‌ی‌ارم ده‌کرد، به‌لام ئیستا من تیده‌گه‌م، ئه‌وه هه‌مان (ماری) بوو که یه‌که‌مین مه‌خلوقی ریه‌ده‌ر کردو خودا ئه‌وانی له‌ به‌هشت فری دایه‌ ده‌روه

– مه‌به‌ستت له‌مه‌دا چییه؟

– پرس‌یار

– کوری زوبه‌دی ((تیناگه‌م، خیرا رۆی. ئیدی بۆ هاوسه‌فه‌ری دانووی له‌گه‌ل کوری می‌ری ناکۆی، وشه‌کانی قورس ده‌بوون و به‌رگه‌گرتنی بی‌ده‌نگه‌کانی له‌ قسه‌کانی سه‌خت تر بوون، ئیستا که‌ ئه‌وان گه‌یشتنه سهر به‌رزایی کۆلتی‌که‌وه له‌ ده‌شتا‌ییدا، ئاوی بریقه‌داری گن‌سارت له‌ دووره‌وه به‌دیار که‌وت، که‌شتیه‌کان گه‌یشتبوونه ده‌ریاچه‌وه ماسی‌گری ده‌ستی پیکردبوو، هه‌تا و هه‌ک دزیکی خۆیناوی له‌ بیاباندا سه‌ری هه‌لک‌یشا، که‌ناری ده‌ریاچه‌ی شاری بازرگاری و سه‌روه‌مه‌ند به‌ ته‌واوی سپی‌ده‌یه‌وه ده‌ره‌وشایه‌وه. یاکوب قایغه‌کانی خۆی له‌ دووره‌وه دیت زه‌ینی پر له‌ ماسی بوو، گه‌پایه‌وه لای هاوسه‌فه‌ری ناچۆری و گوتی: ((کوری می‌ری بۆ کو‌ی ده‌جیت؟ سه‌یر که‌ کفرناحوم له‌و‌یه))

کوری می‌ری سه‌ری لار کرده‌وه وه‌لامی نه‌دایه‌وه، شه‌رمی ده‌کرد بلی که‌به‌ره‌و لای دیر ده‌چم تابمه‌ مرۆقیکی پاک و پیرۆز، یاکوب به‌ هه‌ل‌په‌ینی سه‌ریه‌وه زه‌ق زه‌ق که‌وته روانینی ئه‌وه‌وه، له‌په‌یکا ئه‌ندی‌شه‌یه‌کی هه‌رماسی ختووره‌ی کرده‌ زه‌ینه‌وه، به‌توره‌یه‌وه پرس‌ی ((وای به‌چاک ده‌زانی قسه‌یی نه‌که‌ی، وانیه‌ی؟ خه‌ریکی ده‌یشاریته‌وه، دروسته‌؟)) ده‌ستی هاو‌یشتنه ژیر چه‌ناگه‌ی هاوسه‌فه‌ری خۆی و سه‌ری ئه‌وی به‌رز کرده‌وه، ((سه‌یری چاوه‌کانی من بکه‌ بلی بزائم کی تو‌ی ره‌وانه‌ کرده‌وه؟)) کوری می‌ری ئه‌یه‌کی هه‌لک‌یشا و که‌وته زه‌مه‌مه‌وه ((نازائم نازائم ره‌نگه‌ خودا له‌وانه‌شه...)). دوو دل بوو، ترس و به‌سه‌ریدا زال بوو، وشه له‌ گه‌رووی گه‌ری خوارد، راست نه‌کات که له‌لایه‌ن هه‌رماسه‌وه ناردرا‌بیت؟

خه‌نده‌ییکی وشک و تیکه‌ل به‌ بی‌زکرنه‌وه له‌ لیوه‌کانی یاکوب که‌وته هه‌لبه‌زینه‌وه، بازووه‌کانی ئه‌وی توندگرت و به‌زیری رایته‌کاند به‌ نه‌رمی هاواری کرد، ((یوزباشی، یوزباشی دۆستت هه‌مانه که تو‌ی ناردوه)) به‌لی خۆی بوو، حه‌مه‌ن یوزباشی ئه‌وی به‌ناو‌نیشانی جاسوس ناردبوو، جان‌بازه نو‌یکان، کی‌وو سه‌حرایان پر کردبوو، ئه‌وان به‌ره‌و دپه‌اته‌کان سه‌ره‌وژیر ده‌بوونه‌وه، به‌دزیه‌وه په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل خه‌لک دروست ده‌کردو ده‌رباره‌ی تۆله‌و ئازادی له‌گه‌لیاندا قسه‌یان ده‌کرد، یوزباشی خۆینخۆری ناصیره جاسوسی زیرک‌ری یه‌هودی بۆ دپه‌ات ره‌وانه‌ کردبوو، هه‌مان سه‌لیبساز

یه کیکه لهوان. یاکوب بهر قهوه کریستی له خوئی به دوور کرد، له کاتیکیدا که دهنگی خوئی کز کردبوو، گوتی: ((کوړې نه جار، گوئی بگره، له هه مان شه و جیبه دا ریگه مان له یهک جیا ده بیته وه، له وانه یه تۆ ناگاهیت له مهبهستی خوئی نه بیت، به لآم من ناگادارم، زور چاکه، نیستی برۆ، به لآم شه و دوا جار نابی که من ده بیستی یا سه بارهت به من شتی ده بیستی، بیچاره بۆ هه لایی که من رابکیشی به دوات ده کهوم، وای به حالت! زیاتر له وه قسم نییه، به لآم شه و ت له من پی بی، شه ریبه رهی هه لته بژاردوه، گیانت به سه لامه تی لیی دهرناچی!)) شه و کاته بی شه و دی دهستی بۆ خوا حافیزی دریژ کات، به په له سه ره و ژیر بۆوه، زړ کوړانی زوبه دی، مه نجه لی مسینیان به سه ر ناگره وه هه لگر تبوو به ده وریا هه لقه یان به ستابوو، یه که مین نه فسر که که وچکی دارینی نایه ناو مه نجه ل خودی پیره میرد بوو، که و ره ترین ماسی هه لته بژاردو خه ریکی خوار دنی بوو، به لآم پیره میردترین که سی گروه که دهستی هیئا پی شه وه و ت له خوار دنی بکات "له بیرمان کرد سپاسی خودا بکهین"

زوبه دی پیر، له کاتیکیدا لوقمه که ی ده جووی، که وچکی دارینی به رز کردوه که و ته سوپاسگوزاری خودای سراپیل، تا نه وه کانی که لیمیان په و ره رش بکات و تا که یشتنی روژی خودا تواناو بهر که گرتن به وان به خشیت، روژی که دوژمنانیان په رش و بلا و ده بنه وه، روژی که ته و او میله تان له پیشگای سراپیلی به خاک دادراو سوژده بهن. روژی که ته و او خودایانی سه ر به ئاستانه ی شه دژنیای نه رم و نیان شه و ده په رستن، ((شه ی په و ره دگار له بهر شه مه یه که ده خوین، له بهر شه مه یه که ژن ده هیئن و منال و به ر دینین، هه ر بۆ شه وه یه که ده ژین- هه موو له بهر خاتری تۆ-)) له گه ل شه قسم یه دا ماسیه که ی درشت به لوقمه قورتدا.

له هه مان کاتدا که ئاغا و کارگر خوار دن ده خوین، له ززه ت له و میوه یه ی که زه همه تیان بۆ کیشاون، چاویان بریپووه ده ریچه ی دایکیان که سه رچاوه ی پرستیان بوو، له پریتکا یاکوب تووړه و قوړاوی له بهر چاوی شه وان به دیار که و ت.

ماسیگره کان جییان بۆ کرده وه و زوبه دی پیر که که یفی خوئی بوو هاواری کرد: ((به خیر بیی به خت له گه ل تۆ یاره، دانیشه و بخۆ... خه به ری تازه چییه؟

وه لآم نه هات، کوړه له که نار باوکی چوکی داو دهستی بۆ لای مه نجه له که دریژ نه کرد که بۆ نیکی خوئی بوخاری لی به رزده بۆوه، زوبه دی پیر به ترس و له رزه وه سه ری و هرسووران دو سهیری شه وی کرد، شه و کوړه مه ر ئاسا و که م قسه یه ی باش ده ناسی و له سه رو سه برده ی شه و ناگادار بوو لیی دهرسا، پرسی ((مه گه ر برسیت نییه؟ شه و چ سه رو پۆته لاکه په یادت کردوه؟ شه و جار یکی دی له گه ل کی شه رت کردوه؟

یاکوب به تووړه ییه وه وه لآمی دایه وه ((له گه ل خودا و هه رماس و مرۆقه کان، برسیم نییه)).

زوبه دی به خوئی گوت ((نه فرت له هه رماس، هاتوه نه هیلی یه لوقمه ی خوئی له گه روومان بچیتته خواره وه)). به لآم به به سه ر زمانه ییانی شه و قسانه خود پاریزی کرد تا خو لقی ته نگ نه بی بابه ته که ی گوړی- به میهره بانییسه وه دهستی له شه ژنوی کوړه که ی داو به چا و هه لته کانه وه گوتی: ((هه ی به د فیتره ت شه و له ریگا له گه ل کی قسه ت کردوه؟))

یاکوب ((ئاوا که واته ئیمه جاسوسمان هه یه؟ کی به ئیوه ی گوت؟ من له گه ل که سی قسم نه کرده!))

به م قسه یه هه ستایه وه سه ری و چووه لای ده ریچه، چوکی له ئاو برده خواره وه و دم وچاوی شوشت، شه و کاته به ره و لای گروه که گه رایه وه، به لآم به دیتنی سه رو پۆته لاکگی خه ندانی شه وان که ده یا خوار دو پیده که نین، وه کو تۆپ ته قینه وه: ((ئیوه ده خوین و ده خو نه وه له ناصیره شه وانی دیکه له پیئاری ئیوه له خاچ ده درین!)) ئیدی نه یوانی بهر که ی سه رو پۆته لاکگی شه وان بگری به بۆله بۆله وه بۆ لای دی که و ته ریگا وه. زوبه دی پیر سهیری پشتی سه ری شه وی ده کردو له کاتیکیدا سه ری خوئی هه لته کاندو گوتی: ((کوړه کانم وه ک درکی ناو چاوی منن، یه کیکیان زیاد له پیوست نه رم و نیان زاهیدو خوا په رست بوو. شه و یتریش زیاد له شه ندازه که لله شه ق، به هه ر شوینی دابروات، یا بوهستی جارو جه نجال ده خاته ئاراه، درک... هیچ یه کیکیان نه بوونه مرۆقیکی دروست و حیسانی، یه کیان تۆزی نه رم که به پیچه وانه ی سروشت و خوو، جارئ میهره بان و جارئ سه گیککی هار، نیوه ی هه رماس و نیوه ی فریشته- به کورتی..

یەك مەزقە!) بە ھەلكیشانی ئاخى، ماسى سەر زىرى فراندە دەمى تا كامى تالى قورت بدات و ئاودىوى بكات، گوتى: ((سوپاس بۆ خودا كە ماسى سەر زىرىن و ئەو دەرياچانەى كە زایندهى ئەوان و خودايى كە دەرياچە كانى خەلق كرده)) پىرەمىردى گروپە كە گوتى: ((تۆ كەوا دەلىتى كەواتە يونسى پىر چى بلىت؟ بىنەوايەى ھەموو رۆژى عەسران بەسەر تاویرە بەردى دادەنیشى. سەيرى لای ئورشەلىم دەكات و بۆ ئەندریاسى كورپى ئەشك ھەلدەپىژى، ئەندریاس يەكى لە ھەمان ئەو سەر گەرمانەن، دەلىن پىغەمبەرىكى كەشفكردوو لە ھەموو جىگايى بە دواى ئەوا دەكەوتە رى، جگە لە كلۆ ھەنگوین ھىچى دىكە ناخوات، خەلكى دەگرن و دەياغخەنە رووبارى ئۆردن و تا لە بەقسەى خۆيان گوناھەكانيان بشۆنەو)).

زوبەدى دەخالەتى كرده گوتى: ((بە ئىمەيان گوتوو كورتان ھەبى تا وەزعتان باش بى، ئەو گۆزىم بەدەرى، بەپراى من ھىشتا ھەندى شەپراى تىايە دەمەوى حالىم بىتەو جى، دەنگى ھەنگاوى سەنگىن و سست رۆيشتنى بەسەر گاشە بەردەكانەو بىست وای بەدياردەخست كە ئاژەلىكى زەبەللاح بە توورەبىيەو نزيك دەكەويستەو، زوبەدى پىر ئاورپىكى دايەو بە دەنگىكى بەرز گوتى: ((صەفات ھىنا يونسى نازەن)) ردىنى بەشەراب بووى پاك كردهو بەرپىژەو لە جىئو ھەلسايەو، شەرمى كرده دابنیشى، ((لەگەل كورەكام دانىشتوووم خەرىكىن ميوانداری خۆمان بەماسى سەرزىپىن دەكەين، فەرموو، ماسى بخۆو قسەمان بۆ بكە، ئەدى خەبەرى كورەكەت-ئەندریاسى پىرۆز-چىيە؟ ماسىگىرىكى پىر لە پىشياندا بەدياركەوت، كورت و چوارشانەبوو، پىلاوى لەپى نەبوو ھەتاو ئەوى كردهبوو كەباب، چاوانى كزو تىر بوو، كەللەبىيىكى گەرە كە موى سپى و ئالۆز داپىژشى بوو پىستى وەكو پولهكەى ماسى لىھاتبوو، بۆ پىشەو لار بۆو، تاك تاكى ئەوانى خستە ژىر نەزەرى خۆيەو بەدواى كەسيدا دەگەرا.

زوبەدى پرسى ((باوكە يونس بە دواى كى دەگەپى؟ وەكو ئەوئەى كە زۆر ماندووبى و نەتەوى قسە بكەيت؟)) چاوى برپە پى و ردىن و قزى يونس: پىرەو بوو لە ئىسقانى ماسى خەزەى دەريايى، لىئوى ئەستووور و قاش قاشى وەكو لىئوى ماسى دەكرانەو.

دادەخران و دەنگيان نەبوو .. زوبەدى ويستى لەبنەو پىبەكەنى كەناگەھان ترسىكى بەسەردا زال بوو، بەدحالىبوونىكى گەمژەلانە بەزەينىدا رەتبوو، بە ھەراسانپەو دەستەكانى بۆ پىشەو درىژ كرده، وەك بلىتى دەيوويست يونسى پىر زياتر نزيك نەكەوى، لە كاتىكدا بەسەر پىبەكانىيەو ھەلدەبەزىيەو ھاوارى كرده:

((قسە بكە نەكا يونس پىغەمبەر بىت؟ ئەو ھەموو ماوەيە لەگەل ئىمەبوويت خۆشت شاردۆتەو؟ بەناوى ئەدونىاوە سویندت دەدەم كەقسە بكەى، بىستووومە جارپىكان ئەوعايدەى دىر دەبارەى ئەو ماسىيەى كە يونس پىغەمبەرى بە ياكپارچەيى قورت داوہ قسەى دەكرد و پاشان ساغ و سەلامەت ئەوى ھىنابووە سەرەو: خەزەى دەريايى بەموى سەرو سىنەى وەنووسا بوو، ردىنى پىرەو بوو لە فەرخە قىرژال، لەدل نەگرى بەلام مەرج دەكەم كە ئەگەر لەناو ردىنت بگەپىم، قىرژال دەدۆزمەو.

ماسىگرەكان قاقا پىدەكەنن، بەلام زوبەدى بە وەحشەتى لە چاوەكانى، سەيرى دۆستە كوئىنەكەى خۆى دەكرد، بەوى گوت:

((ئەى مەردى خودا قسەبكە تۆ يونس ي پىغەمبەرنىت؟))

يونسى پىر بە ھىماى رەت كردهو سەرى راتەكاند، بەبىرى نەدەھات كە ماسى قورتى دابى؟ بەمخالەو رەنگبوو دواى سەلەھى سالا خەبات لەگەل ماسى لەكى دەيتوانى وەبىرى بىتەو. زوبەدى پىر بە زەمرەمە كردهو گوتى (خۆيەتى ... خۆيەتى) چاويشى لەلايىكەو بۆلايى دەسوورا، وەك بلىتى دەبخوازی رىگەى راكردن بدۆزىتەو، دەيزانى كە پەيامبەران مرۆقى رەنگاوپەنگ بووينەو كە نەدەبوو پشتيان پى بىستى، لەھەواو دەريا لە ئاگر و دەبوون، پاشان لە كاتىكى چاوەپران نەكراودا، بە جىلوەيى سەوز دەبوون، مەگەر ئەلىاس بەسواری ئاگر بەرزنەبووبۆو ئاسمان؟ لەگەل ئەمەش ھىشتا زىندوو بوو سەلتەنەتى دەكرد، جىاوازی نەبوو دەچوويتە كام لووتكەى كوستان لەوى لەبەر دەمت بوو، ھەمان ئەوئەش دەبارەى - خنوخ - راستە: ئەو جاويدانەبوو، ئىستاش يونسى پەيامبەر، زوبەدى بە خۆى گوت: ((خۆى لە گىلى دەدا، واخۆى دەنوئى كە ماسىگىرىكەو دەبىتە باوكە پەترۆس و ئەندریاس، چاكت وایە بە مېھربانى رەفتارى لەگەل بكەيت، ئەو پەيامبەرانە

بوونەوهرى عەجيبو غەريب كەللەپەرەقن، ئەگەر حەواست كۆنەكەيتەو دەكەويتە دەردەسەريەو)) لەبەر ئەمە بە ئاوازيكى شيرين گوتى:

- هاوسىيى ئازىم باوكە يونس ئايا بەدواى كەسىدا دەگەرپىي؟ ياكوبت دەوى؟ لە ناصيرە گەرايەو، بەلام وادەهاتە بەرچاو كەماندوو بى و چوو گوند ئەگەر لەهەوالى كورەكەت پەترۆس دەپرسى، گوتى: زۆرباشەو سوپاس بۆ خوا حالى باشەو نيگەرانييەك لەمیاندا نيە، سەلامەتەو زوو دیتەو، لەناخەو سالاوى هەيە، گوتى لە منە، يونس؟ هېمايەك بكە لەگەل ئەودا بەگەرمى قسەى دەكرد دەستى لەشانی چەرم ئاساى دەدا، كى دەيزانى هەموو شتى دەبى، ئەو ماسيگرە كەللوپەكە رەنگە يونسى پەيامبەر بى، لەبەر ئەمە باشتربوو كە حەواست جەم بى، يونسى پير كورپوو بووبۆو، لەناو مەنجدادا يەك دووپشكى دەرياي دەرهیناوى يەكپارچە نايە دەمىهەو، خەريكى جويىنى بوو، ئەوكاتە بەمقەمقەو گوتى: ((من دەپۆم)) و پششى لەوان كرد، جاريكى ديكەش تاویرەبەردەكان كەوتنە قرچە قرچەو، مەليكى دەريايى هاتە سەر سەريەو، بەلكانى ليكداو ساتى وەستا، وەك بليى چاوى بەقراالى مووى ناو سەرى ماسيگر كەوتبى، لە رووداو لە روى ترسەو كەوتە قازوقیژەو دووركەوتەو زوبەدى پير گوتى (كورپنە ئاگاداربن مەرج دەكەم يونسى پەيامبەرە ئیستا كە پەترۆس لیترە نيە، باشتر وايە كە دوو نەفەر لە ئیو بەچیتە كۆمەگى ئەو، دەنا خودا دەزانی چیمان بەسەردیت. دوو ماسيگرى زەبەللاح لە جیو قیت بوونەو نیو بە شوخی ونيو بەترسەو، ئەويان خستە بەر قسەو ((زوبەدى تۆ بەرپرسى ئەنجامى ئەوكارەى، پەيامبەران ئازەلى وەحشین، وەهەرەها بەبى خەبەر دەم دەكەنەو مەرۆف دەخەنە ژیر ددانیانەو ! باوبى برۆین خودا حافیز)) زوبەدى سەرى رازى بوونى نا بە سینە، چاك لەگەل ئەو پەيامبەرە ختوبوى، ئیستا رووى لە زپ كورەكانى ديكەى كردو گوتى ((كورپنە خۆتان شاد نیشان بەدن و بەشادومانى پى هەلگرن سەبەتەكانتان پى ماسى بكەن و بۆلاى دى بكەونە رى، بەلام حەواستان جەم بكەن)).

جوتياران مەرۆقى مەكربازن وەكو ماسيگران بى فاك و فيك نین، ئیمە بەندەى تايبەتى خوداين، تا ئەوئەندەى كە دەتوانن ماسى كەمتر بەدن و گەمى زياتر وەرگرن

(هەتا ئەگەر هی پارسالیش بیت) روون و شەراب و مریشك و كەرویشكیش وەرگرن، حەواستان كۆكەنەو (دوو دووتا چوارتا)

زپكورەكان لە جیو قیت بوونەو دەستیان كرد بەپركردنى سەبەتەكان . لەدوورەو لەپشت تاویر بەردەكاتەو، نەفەرپىكى و شترسوار بە دیاركەوت، زوبەدى پير دەستى خستەسەر چاوى و سەبرى كرد، بە دەنگیكى بەرز گوتى: ((ناهای كورپنە وەرئە ئیروەو سەبربەكەن، وایرناكەنەو یارۆ كورپى من بى؟

سوارەكە بە سەر زىخى نەرمدا رادەبردو لەوان نزيك كەوتەو، ماسيگرەكان بەيەك دەنگ هاواريان كرد ((خۆبەتى، خۆبەتى، چاوتان روون)) سوارەكە بەبەردەوامى ئەواندا رەت دەبوو، بۆ سەلام كردن دەستى راستى راتەكاند، باوكە پیرەكە هاواری كرد (یۆخەننا بۆ ئەوئەندە بە پەلەى؟ ئوغرت خیر دەقیقەيى بوەستە بتبینم) .

- عابید لە حالى مەرگدايە ،كاتم نیە .

- چى بوو

- نایەوى خۆراك بخوات، دەیەوى بریت

- بۆ.... بۆ ..

-بەلام قسەكانى سوار لە هەوا گوم بوو ...

زوبەدى پير كۆخەيىكى كرد، بۆ ساتى كەوتە ئەندیشەو ئەوكاتە سەرى راتەكاندو گوتى: (خودايە ئیمە لە ئافەتى بە پیرۆزكردن پياریزه)) كورپى میرى سەبرى سەرەوژووربوونەو یاكوبى كرد كە بە هەنگارى توورە بەرەو كفرنارحوم رۆیشت، بە پى و وەك خاچ ودلى پر دەردەو خۆى هاویشتە سەر زەوى.

بۆ ئەو كە بەمجۆرە شەیدای خۆشەويستى و هەبوونى دۆست بوو، ئەو هەموو رقو قینەى لەناودلى مەرۆفدا بیدار دەكردەو؟ كەمتەرخەمى لە خۆى بوو، خوداو خەلك كەمتەرخەم نەبوون، بۆ بەم هەموو دلرەقیبە رەفتارى دەكرد، بۆ رینگايىكى هەلدەبژاردو ئیستا كەش، شەهامەتى ئەو نیە تاكۆتايى بیپىوى؟ ئەو ترسنۆكىكى

زه لیل بوو شایسته ی به زه بی بوو، بۆ مه جده لیه ی به ناوی هاوسهر هه لئه بژارد، تارزگاری بکات، له شهرم ومهرگ؟ له وکاته ی که خواوه نند چه نگاله کانی خۆی له سه ریا برده خواره وه، شه مری ده کرد هه لستیتته وه، شه ی بۆ به زه ی وه ده نووسا و سه ریچی له هه ستانه وه ده کرد؟ ئیستا بۆ بۆته به نده ی ترسو و ده چیتته بیابان تاخۆی بشاریتته وه؟ بیری نه ده کرده وه که خودا له ویش وه که ههر شویتینیکی دی په یدا ده بیت؟

خۆره تاو نزیکه ی به سه سه ریه وه وه ستابوو، له خۆدان وناله وشین بۆ گه فی له ده ست چوو ته واو بوو بوو، شه و خه لکه ره نجه رانه، پیشت خویان به کاره ساته وه گرتبوو، شه وان وه بیریان بوو که شیوه کانیان هیچ به ره هه میکی نه هینا بوو، له به رته مه وه ریه یان نه ده پوو خا . هه زاران ساڵ بوو که له ژیر باری زولم بوون، برسیه تیان چه شتتوو، هیزی دیارو په نهان شه وان ی به م لاو به ملادا راکیشابوو، به لام به ریگیه که به ری خویان له ناودا په راند بووه، هه مان شه وه فیری سه برو به رگه ی کرد بوون مارمیلکیکی سه وز له ژیر بنه درکیکی کورته وه ده ره په ری، هاتبووه به ر روژی، به بیینی شه م مرۆق - ئازه لی ترسناک - زراوی چوو دهستی کرد به قه ره ج و دی، به لام دلای خۆی دایه وه جه سته ی خۆی نووسانده گاشه به ردی گه رمه وه، چاوانی ره شی کاره بایی خۆی وه رسوواند به دلنیا ییه وه چاوی بریه کوری میری وه، وه که بلایی چاک و چۆنی له گه لدا ده کات، یا ده یگوت ((چوونکه تۆم بیینی به ته نه ای هاتووم له گه ل تۆدام))، کوری میری خۆش حال بوو، هه ناسه ی راگرت تا نه وه کا شه میوانه بترسینی، به لام له هه مان کاتدا که سه یری شه ی ده کرد دلای وه کو شه لیی ده دا، دوو په پوله ی خال سوورو ره ش له میانی شه واندا که وتنه له رینه وه، به ره و لای کوری میری په ریان لیکندا و پاشه کشه یان ده کرد به ره و مارمیلکه که ده چوون، خه یالی رویشتنن یان نه بوو، به شادومانی سه مایان ده کرد له به ره هه تاودا ورشه ورشیان بوو له کۆتایی دا به سه رده سمالی خویینی پیاهه که نیشتنه وه و خه رتومی خویان گرتنه سه ر خاله سووره کانه وه وه که بلایی هه وای هه لمرژتنی خویناویان هه بوو، هه سته لاواندنه وه ی خه رتومی په پوله کان به سه رجانگیه وه، شه ی خسته وه یادی په نجه کانی خودا، وای هاته به رچاو که په نجه کانی خودا و خه رتومی په پوله کان په یامیکی تاقانه بۆ شه ده هیئنن، تاخ چ ده بوو که خودا هه میشه وه کو هه وره تریشقه یا خه رته لی چرنوک تیژ نه هاتبایه

خواره وه، به لکو وه کو په روانه یه که داده به زی و له هه مان کاتدا خودا و په پوله ی له زه یینی خۆیدا ده کرد به یه که، هه سته ده کرد شتی ختوکه ی پییه کانی ده دا، سه یری خواره وه ی کرد بیینی زنجیره یی له میرووله ی درشتی رهنگی زه ردو ره ش له ژیر که وانسه ی پییه کانییدا به په له له هاتوچووندان.

له چه نند ده سته یه کی دوو دووی و سیتیایی به ده مه وه گه میان هه لده گرت که له کینگیه ی گه مه وه، له خه لکیان دزی بوو بۆ لانه کانی خویان ده یانگواسته وه، له ته واوی شه م کاتانه دا خودایان - میرووله ی گه وره - سوپاسگوزاری ده کرد که هه میشه نیگه رانی خه لکی هه لئز یردراوه کانی - میرووله کان - بوو.

دروست کاتی که گه نم له خه رمانگا کانداه مبار کرابوو، لافاوی بۆ مه زرا دنه نارد، کوری میری ئاخیکی هه لکیشا و له گه ل خۆیدا که وته نه ندیشه ((میرووله کانیش ئافه ریده ی خودان .، مرۆقو مارمیلکه کانیش، هه روه ها شه کلویانه ی که گویم له ده نگیان ده بی له زه یتونستانه کانداه، چه قه له کان که شه وانگاوان ده لورینن .. لافاو برسیه تی ..)) .

دهنگی هه ناسه کانی توندی که سیکی له دوا ی خۆی بیست، ترس سه راسه ری وجودی داگرت، ماوه یه که بوو که شه و ژنه ی فه رامۆش کرد بوو، به لام شه و شه می فه رامۆش نه کرد بوو، ده یتوانی له پشته ی خۆی هه ست به و بکات که وه کو خۆی چوار میچکی دانیشتوو وه به سه ختی هه ناسه هه لده کیشی، له به ر خۆکه وته زه مزه مه وه ((نه فرینیش مه خلوقی خودایه)).

هه سته کرد له هه ناسه ی خودادا وه ریچراوه، شه وه هه ناسه یه جار جار گه رم و میهره بان جار یکیش وه حشی و بی به زه یی له ودا هه لیده کرد، مارمیلکه کان، په پوله کان، میرووله کان و نه فره تی، هه موویان خودا بوون. به بیستنی دهنگ و ئاوازی زه نگو له به دریزیایی ریگا، کاروانی دریشی و شتران که پر باری که لو په لی به نرخ، رت ده بوون، ولاغیکی چوکه له وه سته له پیشه وه بوو، شه م کاروانه حه تمه ن له نه ینه واو بابل ده هات و به دامینی رووباری پر به ره که ی حه زه تی ئیبراهیم دا که وتبوونه ری و

به دريژايي بياباندا تيده په پين، ناوړې شم وداوود د هرمانو عاچو رهنګه کږيله ی ژنو بياويشيان به که شتي رهنګا وره نګ بار کړدې.

کاروانه که له قه تاره ييکي ريکوييکدا ريی د ه پری، وا به ديار ده که وت که پاپاني بۆ نييه، کورې ميړي له به رخؤ که و ته نه نديشه وه، ((تهو خه لکه چ سه روه وت و سامانيکي هيه!)) له کۆتايي کاروان دا بازرگانيکي رديين ره شي ده وله مهنه به خؤی و گواره ييکي زيړينه وه که جليکي سه وزو چادريکي سپي له به ردا بوو به ديار که وت.

و شتره کان به نازو فيزه وه به به رده مي ته ودا ره تده بوو، له پريکا هاته زهيني که ته وان له مه جده ل ده وه ستن، له به رخؤ گوتي: ((دهرگای مالى مه جده ليه رۆژو شه و کراويه، ته وان ده چنه ماله که ی ته وه وه، مه جده ليه ده بي تۆ نه جات بده م – تۆه چي ده بوو نه گه ر بمتوانييه تۆ نه جات بده م ته ی مه جده ليه، ناتوانم قه ومي سراييل نه جات بده م، من په يام بهر نيم، نه گه ر ليو بکه مه وه نازانم چي بلیم، خودا وه نند ليوه کاني مني به پشکؤی سووتينهر پيرؤز نه کرد، هه وره تريشه ی دانه به زانده ده روونم تا ناگر بگرم و ديوانه ناسا راکه مه خيابانو هاوارا بکه م، ده مه وي وشه کان له خودی ته وين، من و وشه کان کوجا مه رجه با، من ته نها ده مم ده که مه وه تهو قسه ده کا نا په يام بهر نيم، من مروقيکي ناسايي زياتر نيم، که له هه موو شتي ده ترسي. مه جده ليه ناتوانم تۆ له ناو نويني شهرم به يئنه ده ره وه، بۆيه ده چمه بيابان، ده چمه ديتر تا دوعات بۆ بکه م، پارانه وه هه موو تواناي منه، ده گيړنه وه له کاتي جه نګه کان، مووسا هه ميشه ده ستي بۆ ناسمان دريژ ده کرد/ کوراني سراييل سه رکه وتن، هه رکه ده ستي ته وان ماندوو ده بوو ده يانه ينييه خواره وه، شکستيان ده خوارد، مه جده ليه بۆ خاتري تۆ ده سته کام رۆژو شه و به ره و ناسمان به رز ده که مه وه)).

سه يري به رزايي کرد تا بزاني خؤره تاو که ی ده يه وي تآوابي، ده يه ويست شه وان به رده وامي به سه فه ري خؤی بدات، تابتواني له کفرناحوم- رت بيی، به بي ته وه ی که سي بيبيني، تهو کاته به ده وری ده ریا بسوورپته وه و بجيته ناو بيابان، بۆ گه يشتن تا ده ات دلئ بي تاقه ت و بي تاقه ت تر ده بوو، له کاتيکا ديسان ناخي هه لده کيشا له به رخؤ قسه ی ده کرد:

((ناخ چي ده بوو نه گه ر بمتوانييه به سه ر تاودا بپروم و راسته وخؤ به سه ر ده ریا چه دا بپريشتبام))

مارمي لکه که هيشتا له به ر خؤره تاودا به گاشه به رده که وه نووسابوو، په روانه کان پوپه يان گرتبوو، له ده رووني رۆشناييدا ون بوو بوون، ميرووله کان کاري هه لگرتن و گواستنه وه ی خه رمانيان دريژه پي ده دا، ده يانکيشايه ناو عه مباره کانيان، به په له ده چوونه مه زراو به باريکي تازه ده گه رانه وه، خؤره تاو تاماده ی تآوابون بوو، ريواران که م بوونه وه، سي به ره کان دريژ ده بوونه وه، عه سر ده که و ته سه ر دره خت و خاکه وه و زيړاو ده کردن، له ده ریا چه تاو له هه لچوون ی ته واو بوو، له چاوليکدانئ ته به شي خؤی ده گؤري، سوور ده بوو، ده بوو به ره نګي وه نه وشه يي، تاريک ده بوو، ته ستيره ييکي گه و ره له تاقی ناسماني شيواندا هه لآوسرابوو، کورې ميړي له به رخؤ که و ته نه نديشه وه، ((هه ر ئيستا شه و ده گات، هه ر ئيستا کچي ره شپؤش ی خودا له گه ل کارواني ته ستيره کانيده له تۆزي ريوه ده گه ن)) به ر له وه ی ته ستيره کان هه لي ده رکه وتنيان بۆ بره خسي تا ناسمان داپوشن، زهيني ته ويان داپوشی.

بۆ ده ستپيکردني سه فه ر خؤی تاماده ده کرد، ده نګي بؤقيکي له پشتي خؤی بيست، ريواراي ته وي بانگ کرد، گه رايه وه و له رۆشنايي که مه رنګي تآوابوندا، ناگاداري که سي بوو که هيماي بۆ لاي ته و ده کرد، له به رزاييه وه ده هاته خواره وه، کۆله باريکي گه و ره ی به شانيه وه بوو، له کاتيکا، هه وليده دا سه روسه کوتي ريواره که له ژير باردا بناسيت، له به رخؤ گوتي: ((ده بي کي بي؟)) ته و رووخساره رهنګ په رييو رديين کورته و که م مووه و تهو لولاقه باريک و چه ماوه ی پيشتری له شوييني ديوه، له پريکا هاواري کرد ((ته وه تۆي تۆماس؟ دووباره ده ستي به ديوره يي کرده وه؟)) ده و ره گه ري مه کربازو خيل، به هه ناسه برکيوه ، له به رده م ته و وه ستابوو، کۆله باري دابه زانده سه ر زه وي، ناره قه ی نيوجاواني پر له که و پيس و چاواني وردو لچي خؤی سپيه وه، چاواني که به سه ماي دوو فاقه ی خؤيه وه تويان له به رزه خي بي پرياره وه قه راره ده دا، نه تده زاني که خؤشحالن، يا تيزبازي ده کن، کورې ميړي، تۆماسي زياد له حه د خؤشده ويست، زؤر جار ده بينرا له کاتي گه رانه وه له ديوره يي به بوق له په ري

شالیهوه به که نار کاریگه ی شه ودا ره تده بوو، کۆله باری خۆی داده نایه سهر میزو دهر باره ی شه و شتانه ی که بینیبوی دهستی به قسان ده کرد. پیده که نی و گالتسه ی به خه لک ده کرد، نه باورپی به خودای سراپیل هه بوو نه به خوداییکی دیکه، ده یگوت ((خوداکانی ئیمه گالتسه مان پیده که ن و تیز به ئیمه ده که ن تا ناچارمان که ن منالائی خۆمان بکهینه قوربانی نه وانسه وه، تا بخوریان بو بسووتینین و به دهنگی بهرز سرودی جوانی نه وان بچرین)). کورپی میړی گویی له و ده گرت و دلای پر تازاری توژی تارامده بووه، شه و مرۆقه نوکته بازه ی په سند ده کرد، که سه ره پای ته وای هه ژاری و ته وای کۆیله تی و فه لاکه ت نه ژادیشی به داوو دهرمانی پیکه نین و لووگیه وه به سه ره هه ژاری و کۆیله تیدا زال ده بوو، تو ماسی دیسه ره شه، کورپی میړی خۆش ده ویست، به ناوی مه پیکه ی بی گوناوه و ناخۆش که به باعه باعه وه به دوا ی خودا ده گه را تا له پشتی سیبهریه وه خۆی په نهان کات، سه یری شه و ده کرد، به ره ها کردنی خه نده وه، پیی ده گوت ((تو مه پیکه ی، کورپی میړی. به لآم گورگیکیشته له دهر وون دایه که تاره زووی خواردنی تو یه تی))

شه وکاته له ژیر کراسه که پیدا مشتی خورمای له گه ل هه نارو سیو تیک دهر ده هیئا که له باخیکه دزی بوو پیشکه شه ده کرد، به تازه کردنه وه ی هه ناسه وه گوتی:

به دیتنت خۆش حالم، خودا تو ی خۆشه وه ی، تو غرت خیر؟

کریست له کاتیکا هیما ی بو دهریاچه ده کرد وه لآمی دیه وه ((بو دیر؟))

- له م حاله ته دا به بینینی تو دووباره خۆش حالم، یاللا بگه رپوه.

- بو؟ خودا..

به لآم تو ماس وه کو تو پ ته قیه وه: ((وه ره له هه قی من لوتفی بکه و دووباره دهر باره ی خودا داد قسه مه که، شه و هیچ سنورو مه رز ناسی، ته وای عومرت بو شه ملا شه ملا دهر پویت تا بگه ی به و، به لآم شه و مرۆقه سو بجان ی کۆتایی نیه، له بهر شه مه فه رامۆشی بکه و له ناو کاری ئیمه دا قاتی مه که. گوی بگه ره له من، لیسه ئیمه ده بی له گه ل خه لک سه ره کارمان هه بی، له گه ل مرۆقی ناریک و فیلباز، یه که مینی

هه موان ده بی ناگاداری شه و یه هودیه ردین سووره بی، بهر له جیه ی شتنی ناصیره بینیم له گه ل دایکی جانبازی له خاچدراودا په پس ی ده کرد، پاشانیش له گه ل باراباس و دووسی که س له هاوړییانی خه نجه ره به دهستی له شه و مه نی (برایه تی) دا، بیستم که ناوی تو یان ده هیئا له بهر شه مه ناگادار به کورپی میړی، نه چیه دیر.

به لآم کریست سه ری هیئا یه خواره وه و گوتی: ((هه موو بوونه وهریکه ی زیندوو له ده ست خودایه، هه ره شه و که بریار ده دا که ده یه و ی کی نه جات بدات و کی برینی، چی له ده ست ئیمه دیت؟ من دهر پۆم و تو مییده وارم خودا یارمه تیم بدات)) تو ماس به تو ره پیسه وه هاواری کرد ((تو دهر پۆی؟ به لآم هه مان ئیستا که وا خه ریکن قسه ده که یین، یه هودا به خۆی و خه نجه ری ژیر کراسی له ناو دیره، تو خه نجه رت پییه؟))

کورپی میړی که وته له رزه وه ((نه چی له خه نجه ره بکه م؟))

تو ماس پیکه نی و به مننه منه وه گوتی: ((شه ی مه ر.. شه ی مه ر.. شه ی مه ر)). کوله باری هه لگرت ((خودا حافیز.. هه ره جو ر مه یلته وامن پیته ده لیم بگه رپوه و تو ده لیتی ((ده رۆم)) زور باشه، برۆ، شه وکاته ئیدی زور دره نگ بووه، له قه له خۆت ده)). هه لته کاندنی چاوی لۆچو وردیله ی له کاتیکا فیکه ی لیسه دا، بین یله سه ره به رزاییه که وه سه ره و ژیر بووه وه.

شه و به تاسو وقه وه، دامه نی خۆی راده خست، زه ی تاریک ده بوو دهریاچه ون ده بوو، یه که مین چراکان له کفرناحوم داگیرسان، بالدار ی رۆژ سه ری خۆیان له ژیر بال نابوو که و تبه ونه خه وه وه، مه لانی شه و بیدار بوو بوونه وه و بو راوشکار ده چوون، کورپی میړی که وته شه ندیشه وه:

((کاتیکی پرۆزه، کاتیکی باشه بو به ریکه وتن، که س نامبیتی بویه باشته برۆین)) که وته وه یادی قسه کانی تو ماس و به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((تیراده ی خودا هه رچیه ک بیته.. هه مان شه وه ده بی، شه گه ره شه وه خودایه من بو پیشه وه راده دا تا بکوژی خۆم بدۆزه وه، له بهر شه مه لیگه رپین هه رچی زوه با برۆم تا بکوژریم، لانی که م ده توانم شه وه شه نجام بده م و شه نجامیشی ده ده م)). گه رپایه وه و سه یری دوا وه کرد،

به هاوسه فوره نادياره كهي خۆي گوت ((بكه وينه رى)). به ره و لاي دهر ياچه كهوته رى. شه ويكي دلنه وازو گهرم و غناك بوو، بايكي نهرم له لاي باشووره وه هليده كرد كفرنارحوم بۆني گولي ياسه مين و ماسي ددها، زوبه دي پير له هوشه ي ماله ودها له ژير داربادام دا له گه ل سالومه ي ژني دانيشتبوو، تيشتيان ته و او كردبوو خه ريكي گه پيازي بوون له مائيدا، ياكوبي كورپان به سهر دۆشه گه وه خۆي هه لگيرو وه رگير ده كرد، جانبازي له خاچدراو، ههروه ها سته ميكي تازه به له ناو بردني گه نم كه خودا به ره واي ده زاني له هه قى خه لك، كورپي ميرو كه خۆي به ناو و نيشاني جاسوس فروشتبوو، شه و شتانه له تان و پۆي زهيني دا هه لنيشتوون و دليان پر له توورپه يي كردبوو، شه و بيروكانه خه ويان له چاوي فراندبوو. له دهره وهدا چه نه بازيه كاني باوكي به هه مان نه نداز توورپه ي ده كرد، له كاتيكا له توورپه ييان ده كولا هه لبه زيه وه سهر پييه كاني و چووه ناو هوشه كه وه و به ره و ناستانه ي دهرگا چوو.

دايكي به نيگه رانييه وه بانگي كرد ((بو كوي ده چي؟))

ياكوب به بۆله بۆله وه گوتي: ((ده چمه لاي دهر ياچه تا هه واي تازه هه لمژم)) و له تاريكي دا ون بوو، زوبه دي پير سهر ي راته كاندو به ئاخ هه لكيشانه وه گوتي: ((ژني، ئيدي دهوروزه مان گوڤاوه، شه و روژانه جه وانه كان سهر ي خويان لي به لايه، له هه وا ده فرن، به لام ناتوانن زور له هه وادا بيمينه وه، دووباره نوقمي ناو دهر يا دهبنو سهر له نوي ده ست پيده كه نه وه. شه وانه سهر ياك ي شه قلپان له ده ست داوه، ده ليبي نا، سهر يري يوچه نناي خو شه ويستت بكه، ده فه رمون ((من ده چمه دي ره وه)). نويز، روژ، خودا، قايعي ماسيگري زور به ته سكي ديته بهرچاوي- جيبي ته نگه، ئيستاش شه وه ش شه و ي تر، ياكوب، كه وام بيرده كردوه زه رپه يه ك شه قلي له كه لله دايه، شه وده ت له من پي بي: شه و يش عه شقي به ري دايت ه سهر ي، نه تبيني شه مشه و چو ن ده كولا و ناماده ي ته قينه وه بوو، مال بو شه و زور ته نگ ده هاته بهرچاوي، عه بيبي نييه، په يه وندي به من هه نييه، وه لي كي تاكاي له كه شتي و پياوه كام ده بي؟ تايا هه موو ره نجم به با ده چي؟ ژني من دل و ده ماغم نييه كه مي شه رابو مه ززه م بو به يينه تا بي مه وه سه رخو)).

سالومه ي پير خۆي له كه ري دا: ميرو دي پير ي به نه نداز ه ييكي ته و او شه رابي نو شي بوو، هه وليدا با به تي قسه بگوري و گوتي: ((شه وان گه نج، نيگه ران مه به، جه واني وه كو نار هقه و ايه زور زوو سارد ده بيته وه)).

- ژنه به خودا تو راست ده كه ي، عه جه ب مي شكيكت هه يه! بو من لي ره دانيشم و دهر ده سهر ي بگرم؟ خۆيه تي: شه وان گه نج و گه نج يتي وه كو نار هقه ي توند زوو سارد ده بيته وه. گه نج يتي نه خو شي يكه ناميني، منيش كاتي گه نج بووم، جو شم ده هينا و له سهر ته خته وه خو م هه لگيرو وه رگير ده كرد، وام بير كرده وه به دواي خودا دا ده گه ريم، به لام له واقيع دا وانه بوو به لكو به دواي ژني دا ده گه ريم، به دواي تو سالومه! ژم هينا و نارام بوومه وه، كورپه كاني منيش هه مان كار ده كهن، له بهر شه مه هه ر بير ي لي مه كه مه وه، من ئيستاقانيع بووم، ژنه كه مي مه ززه و شه رابم بو به يينه، سالومه ي نازيز ده مه وي به سه لامه تي تو ي نو ش بكه م. له هاوس يتي شه و اندا يونسي پير ته نها و ته نها له كوخته كه ي دانيشتبوو له ژير رونا ه ي چرادا، تو ره كاني خۆي چاك ده كرد وه، شه و تو پري چاك ده كرد وه، به لام بير و هوشي لاي ژنه كه ي نه بوو، كه سالي پيشتر له هه مان شه و وه خته كو چي دواي ي كردبوو، يا لاي كورپي نيوه شي ته كه ي شه ندياس، يا كورپه كه ي دي كه ي په ترؤس، شه و كه لله كه ره كه مه يخانه كاني ناصيره ي خستبووه ژير پييه كاني، پيره باوكي خۆي سپارد بووه شه مانه تي خودا وه تا هه ر خۆي ته نها له گه ل ماسييه كانيدا ده ست و په نج ه نهرم كات، نه خير، شه و بير ي له وشه كاني زوبه دي ده كرد وه له ژير هاواري شه لئه ژان كاري ده كرد، ره نگه له واقيعدا شه و يونس پيغه مبه ر بي، سهر ي ده ست و پي و رانه كاني خۆي كرد، هه مو وي پر له پوله كه ي ماسي بوو، هه تا هه ناسه و نار هقه ي له شيشي بۆني ماسي لي ده هات، ئيستاش وه بير ي هاته وه كه دويني له كاتيكا به يادي ژنه كه ي ده گريا گريانه كه شي بۆني ماسي ددها، زوبه دي پير ي فيلباز له باره ي قر ژاله كان راستي ده گوت: جارو ناجار له ناو رد يني دا به كيك هه لده به زيه وه، ره نگه يونس پيغه مبه ري، ئاخ له بهر هه ندي بوو كه دل و ده ماغي قسه كردني نه بوو، ده بوايه به مه قاش قسه ي له ده مي دهر به ينين، هه ميشه له كاتي رو يشتن به سهر زه وي وشكدا پي ي ده خزي و ساته ي ده كرد، به لام كاتي كه خۆي ده هاوي شته دهر ياچه وه چ كه يفيكي ده بوو، چه ند هه ستي به نارامي ده كرد! ئاوي به رز

ده کردهوه سەر سینهی و دهیلاواندهوه و دهیلستهوه، له گوێکانیدا غه‌لغه‌له‌ی ده‌کردو له گه‌لێا قسه‌ی ده‌کردو شه‌ویش هه‌روه‌ک ماسی به‌ بێ قسه‌ وه‌لامی ئاوی ده‌دایه‌وه بلقه‌بلقی له‌ده‌م ده‌هاته‌ ده‌روه‌..

له‌به‌رخوێا گوتی: ((به‌بێ گومان من یونس پیغه‌مبه‌رم، دووباره‌ زیندوو بوومه‌ته‌وه، ماسی سەر له‌ نوێ منی رشاندۆته‌وه، به‌لام شه‌جاره‌ که‌می ته‌قل له‌ که‌لله‌م دا هه‌یه، پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌م له‌ شویننی خوێ، به‌لام واخۆم ده‌نوینم که‌ ماسیگرم، شتی به‌که‌سیک ناڵیم، هه‌زم لی نییه‌ سەر له‌ نوێ خووم باویمه‌ ناو ده‌رده‌سه‌ریه‌کانه‌وه)) خاتری شه‌ هوشیاره‌ بزهبیگی له‌ رازی بوون به‌سەر لیوه‌کانیا نه‌خشی به‌ستا، له‌به‌ر خو که‌وته‌ نه‌ندیشه‌وه: ((چه‌ند قشت هاتومه‌ته‌ به‌ر کاره‌وه‌.. ته‌ماشاکه‌ ئیستا چه‌ند ساله‌ که‌ هیچ که‌س هه‌تا خوشم، بوئی شه‌و بابه‌ته‌م نه‌کردوه، تا شه‌وه‌ی که‌ شه‌و زوبه‌دییه‌ ناجسنه‌ په‌ی به‌ کاری من برد، به‌هه‌ر جوړی بێ مه‌منوئم چاوی منی کرده‌وه)).

که‌ل وپه‌لی له‌ ناو ژووری کوخته‌که‌یدا به‌ر هه‌لاکرد، به‌رازی بوونه‌وه ده‌ستی لی‌کخشاندا، دۆلابچه‌ییکی کرده‌وه گۆزه‌ی شه‌رابی هینایه‌ ده‌روه‌، گه‌رووی چۆکه‌و پوله‌که‌یی خووشی ته‌ر کرد، له‌ حالیکه‌ قاقا پیده‌که‌نی و ده‌ستی کرد به‌ نۆشین. له‌ کاتی‌کا دوو پیره‌می‌رد به‌رازه‌مه‌ندییه‌وه له‌ (کفرناحوم) شه‌رابیان ده‌نۆشی، کوپی می‌ری به‌ درێژایی که‌ناری ده‌ریاچه‌ غه‌رقی نه‌ندیشه‌ بوو بوو سه‌فه‌ری ده‌کرد، ته‌نهای ته‌نها نه‌بوو، له‌ پشتی سه‌ری خوێه‌وه له‌ناو هه‌وشه‌ی مه‌جده‌لیه‌ ده‌نگی ویککه‌وتنی به‌رده‌چه‌گلی ده‌بیست، بازرگانه‌کان تازه‌ له‌ که‌شتی خوێان دابه‌زین و به‌سه‌ر تاویره‌ به‌رده‌کانه‌وه دانیشتون، شه‌وان به‌ ئارامی قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌کرد، له‌ کاتی‌کدا که‌ چاوه‌روانی نۆزه‌ی خوێان بوون، خورماو قه‌ژالی سوورکراوه‌یان ده‌خوارد، له‌دێردا ره‌به‌نه‌کان عابیدیان له‌ ناوه‌ندی ژوور هه‌واندبوو، شه‌ونخوینانده‌کرد،

عابید هیشتا هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا، چاوانی که‌وتوو بپری بووه‌ ده‌رگاوه، رووخساری له‌رو لاوازی شپه‌زه‌بوو، وه‌ک بلیی هه‌لیده‌دا شتیکی گوێ لی بێ.

ره‌به‌نه‌کان سه‌یریان ده‌کردو له‌ میانی خوێان په‌سه‌سیان بوو.

-هه‌ولیده‌دا بیستی که‌ ئایا خاخام له‌ ناصیره‌وه نه‌گه‌یشتوه تا چاره‌سه‌ری بکات.

-هه‌ولیده‌دا بیستی که‌ ئایا باله‌ ره‌شه‌کانی عیسرائیل نزیك ناکه‌وێته‌وه.

-هه‌ولیده‌دا گوئی له‌ ده‌نگی پییه‌کانی کریست بیټ

شه‌وان زه‌مه‌زیان ده‌کردو سه‌یری شه‌ویان ده‌کرد، رۆحی هه‌موو یه‌کی له‌و کاته‌ی شه‌ودا ئاماده‌بوو تا پییه‌کانی په‌رجو به‌ ئازیزی راگری، گوێکانی خوێان تیژ کردبوو، به‌لام جگه‌ له‌ ده‌نگی لی‌دانی سه‌نگینی چه‌کوش به‌سه‌ر بزماره‌وه هیچ ده‌نگیکی دیکه‌یان نه‌ده‌بیست، له‌ گۆشه‌ییکی دووری هه‌وشه‌وه، یه‌هودا ئاگری رۆشن ده‌کرده‌وه و هاوکات ده‌گه‌ل شه‌ودا کاری ده‌کرد.

بهشی دهیهم

له گۆشهییکی دوور هه لکه وتهمی ناصیره دا، میترئی ژنی یوسف، له کوختهی چووکه لهی خۆیدا دانیشتبوو، چرا رۆشن بوو، ده رگاش کراوه بوو، نهو خورییه که رسترا بوو، هه لیکردوه سه ر ته شی، بریاری دابوو که بۆ گه ران و سووران به دوای کوره که ییدا گونده که تهی بکات، خوری ده رست، به لام ناگای له خۆ نه بوو، زهینی بی که سو و بی تومییدی به سه ر مه زراکاندا راده برد، مه جده لو کفرناحومی ده پیشکنی، به ده وری ده ریاجه ی گنساتدا ده گه رپاو ده سوورا، نهو دووباره رایکردبوو، جارێکی دی خوداوه ند نه قیزه ی تیژنه ی بوو، میترئی له خۆی پرسی ((نایا خودا ره حم به و ناکات؟ نایا خودا ره حم به من ناکات مه گه ر ئیمه کوفرائی نیعمه تمان کردوه؟ نایا نهو شادی و عیززه ته ی که خودا واده ی به ئیمه ده دا نه و هبوو؟ نه ی په روه ردا گار بۆ واتکرد گۆپالی یوسف پیشکوی و ناچاره کردم که له گه ل پیره میردی زه ماوه ند بکه م؟ بۆچی هه و ره تریشقه ی خۆت دابه زانده و نه م کوره خه و ناویه ت له ناو ره حمی من دانا؟ له ته واری نهو ماوه ییه که سکم په ر بوو، هاوسه یکان ده هاتن و ریزیان لیده نام، ده یانگوت: ((میترئی خوداوه ند له ناو هه موو ژنانی دونیا تاجی که رامه ته ی به تۆ به خشیوه)).

من پیشکۆتم، دره ختی بادام بووم و شکۆفه باران بووم، رییاره بازرگانه کان ده یانپرسی: ((نهو بادامه په ر شکۆفه یه کییه؟)) و کاروانی خۆیان راده گرت و له وشتره کان

داده به زین و کۆشیان په ر له دیاری ده کردم، به لام له پرینکا بایی هه لیکردو بی گه لاو به ره م مامه وه، بازووه کام به سه ر مه مکه وشکه وه بووه کاندای شوپ کرده وه، په روه ردا گار خواستی تۆ هاته دی: تۆ ناچاره کردم که پیشکۆیم، تۆ وه ک باهه لت کردو گه لای گۆله کان هه لوه رین، خوداوه ند نایا دووباره تومییدی پیشکۆتم هه یه؟ کوره که شی سه به ینه ی رۆژی دوایی له خۆی پرسی ((نایا تومییدی نهو هه یه دلم دووباره ئارام بگریته وه؟)) نهو به ده وری ده ریاجه دا سوورا بۆوه، ئیستا دیریکی له میانی تاویزه به ردی ره نگ سووردا له به رابه ری خۆیا دیت، ((به هه مان شیوه که بۆ پیشه وه ده رۆم و له دیر به نزیك ده که ومه وه، دلم توندترو توندتر ده بی بۆ؟ نه ی خوداوه ند نه کا ریگه ی راستم نه گرتیته به ر؟ مه گه ر نهو نییه من بۆلای گۆشه گیرگای پیروژ راده کیشی؟ که واته بۆ ری له پیشده ستیم و شادکردنی دلم ده گرت؟))

دوو ره به نی سپیپۆش له که نار ده رگای گه وره به دیارکه وتن، چونه سه ر تاویزه به ردی و چاویان بریه لای کفرناحوم، یه کی له وان که قه مبورێکی نیوه شیت بوو، گوتی: ((هیشتا هیه نیشانه یی به رچاو ناکه وی)).

نه ویت که سه رو پۆته لاکێکی فیلتاسای هه بوو ده می کۆسه ناسای ده گه یشته بناگوتی گوتی: ((تا گه یشتنی نه وان، ره حمه تی ده نارده گرووم- تۆ برۆ، تا به دیارکه وتنی سه رو که لله ی وشتر، من له هه مان جیدا پاس ده که م)).

قه مבורه که شادومان بوو، له کاتی که به سه ر به رده که وه هه لده خزیه خواره وه و گوتی: ((زۆرباشه من ده رۆم و ته ماشای ده که م تا ده مرئی)) کوری میترئی به دوو دلێه وه له ئاستانه ی دیردا وه ستابوو، دلێشی وه ک ناقوسی له له رین و جوله دابوو، بجیته ژووره وه یا نه چیته ژووره وه؟ دیه نی دیره که خر بوو به ردریژ کرابوو، هه تا تا که دره ختیکی سه وزو گۆلی یا په رهنده یی هه وشه که ی نه رازاند بۆوه.

ته نها هه رمیی پرکای کیوی ده ورانده وری جوان کردبوو، له ده وری به ری نهو گۆشه گیرگایه خرپو بی سۆزه دا، به رد دانرابوو، ناو به رده کان وه کو گۆر هه لکه نرابوون، کوری میترئی له خۆی پرسی: ((نایا مه له کوتی ئاسمان نه ویه؟ نایا نه مه شوینی که که تیایا دلی مرۆف هیه ر ده بیته وه؟))

سهیری کردو دیسان سهیری کرد، نهیده توانی بریار بدات که له دهروازه دا رهتبی، دوو سهگی رهشی میگهل له گۆشه بیکی دهره وه له به زین و دهستیان کرد به پیوه پینی، قه مهوری به له نگاز له تازه هاتوه که تاگادار بووه به فیکه یی سهگه کانی نارام کرده، پاشان گه رایه وه تا سهراپای به سهه بکاته وه، وا دههاته به دیدی که چاوانی گه نجه که پر له نازاری، جلی بهری ههژارانه بوو، خوینی له پییه کانی دههات، سگی به حالتی ئه سووتا.

- به خیری بری برا کام با توئی هاویشته ته ئه م بیابانه وه؟

کورپی میړی به دهنگیکی قول و بیتومید وه لآمی دایه وه ((خودا))

ره به نه که ترسا، هیچکات نه بیستبوو که ناوی خودا به م جوړه وه حشه ته وه له لیوی که سی بیته دهره وه، بازووه کانی شۆر کرده وه هیچی نه گوت.

تازه هاتوه که، دواي مانه وه بیکی کورت به دهوام بوو له قسه:

هاتووم عابید بینم)).

- ده توانی بیینی به لآم ئه تو نابی، چ کاریکت به وه هیه؟

- نازانم ... خهونم دیوه ... له ناصیره وه دیم.

راهیبه که به نیوه دیوانه بییه وه به خهنده وه گوتی: ((خهون))

- خهونیکی وه حشه تناک، باوکه، لهو زه مانه وه تاییستا دلّم نارامی به خۆه نه بینیوه، عابید پیروژه، خودا وهند راقه کردنی زمانی مهلو خهونی فییری ئه و کرده، له بهر هه ندییه که هاتووم.

کورپی میړی، هیچکاتی نه هاتبووه زهینی بیته ئه و دیره وه تا لیکنده وه ئه و خهونه ی له عابید بو، که له کاتی دروست کردنی خاچ دیووی: ئه م تاقیب کردنه ترسناکه ی خهونه که ی و بو پیشه وه تاودانی ردین سوور له پیشه وه و کورته بالاگان خۆیان و نامیری ئه شکه نجه دانیان. به لآم ئیستا که له ئاستانه ی دهرگا به دوو دلّی وه ستاوه له پرپیکا ئه م خهونه وه ک بروسک په ریبه زهینییه وه، تووشی ترسو ته شه ر بوو

((خۆیه تی... له به رخاتری خهون هاتووم، خودا وهند ئه و خهونه ی نارده وه تا ریگه به من نیشان بدات و عابید رازی ئه و خهونه بو من ناشکرا ده کات.

ره به نه که گوتی: ((عابید له سه ره مه رگدایه برا تو درهنگ هاتی بگه پروه)) کورپی میړی وه لآمی دایه وه ((خودا فه رمانی به من داوه که بیّم، ئایا ئه و توانای ئه وه ی هیه گالته به رۆله کانی خۆی بکات؟)) ره به نه که قاقا پیکه نی، له دونیادا هه موو رهنگیکی بینی بوو، چاوانی ئاو له خودا ناخواته وه.

- مه گه ر نه ئیستا که ئه و په روه ردا گه ره؟ له بهر ئه مه هه رچییه که به وه ی ئه نجامی ده دا، ئه گه ر توانای هه لپاچینی سته می نه بیته چون چونی دهی توانی توانا داریکی به رز بیته؟

ره به نه که دهستی له پشتی تازه هاتوه که داو مه بهستی بوو بیلا وینیتته وه، به لآم په نجه کانی ئه و سهنگین بوو گه نجه که ی ئازاردا و گوتی: ((زۆر باشه نیگه ران مه به بفرموو وه ره ژوره وه، من خانه خویم)) له گه ل یه که چونه هه وشه ی دیر، بایی هه لی کردوو، چه وی سه ر به ردریژی تی کللول ده دا، په رده ی گه رده لول هه تاوی له خۆی ده پیچا، هه وا تاریک ده بوو، له ناوه ندی هه وشه بیریکی وشک ده می کردبووه، جاران پر ئاو ده بوو، به لآم ئیستا پر بووه له لیم، دوو مارمیله که ده ره پینه دهره وه، تا له لیواری وشک و کۆنینه ی بیردا خۆیان گرم که نه وه.

حوجه که ی عابید کرابووه، ره به نه که بازووی میوانی خۆی گرت ((هه ر لی ره وه چاره روانبه تا مۆله ت له برایان وه رده گرم.. ته کان نه خۆی)).

دهست به سینه وه چوه ژوره وه، سه گان له دوولای ژوروی عابید وه رکه و تبون، ملیان دریژ کردبوو، بۆنیان هه لده کیشاو به خه مه وه واقه واقیان بوو...

عابیدیان به لای پییدا له ناوه ندی حوجه که وه دریژو دریژ خه وان دبوو، له دهوری ئه ودا ره به نه کان له چاره روانیدا بوون، خه وه کوتکه یان دهرده وه، شه ویداری بی تاقه تی کردبوون، کابرای له سه ره مه رگ به ته به شی هه لچوو چاوانی کراوه وه چاری پرپیوه راره وه که، قه ندیله هه وت لقه که له که نار روو خساریدا بوون سه ره هه لگه رانیکی

دروه‌شاهه هه‌نیه‌و چاوانی هه‌رگیز ناتیرو لوتی بازناساو، لیوانی شینو رهنگ په‌ریو و ریشی سپی دریتیژی که ده‌گه‌یشته که‌مه‌ری و سینه‌ی روت و ئیسقانی ته‌وی داده‌پوشی، ره‌به‌نه‌کان داری تی‌که‌ل به‌گه‌لای و شکه گولی سووریان به‌سه‌ر ره‌ژووی داگیرساودا هه‌لژشته ناو سو‌پاییکی گلین، فه‌زا تژی عه‌تر بوو بوو ره‌به‌ن هاته ژووره‌وه، هوی چوونه ژووره‌وی له‌بیر کردو له ئاستانه‌ی ده‌رگادا له میانی سه‌گه‌کاندا ده‌سته‌و ته‌ژنۆ دانیشته. خۆره‌تاو ئیستاکه ده‌رگای له‌به‌رده‌ست بوو، هه‌ولیده‌دا تا به‌چوونه ژووره‌وه به‌ناو ده‌رگادا پی‌به‌کانی عابید نه‌وازش بکات، کوری می‌ری له‌ده‌روه له چاوه‌روانیدا وه‌ستابوو، ده‌نگی جگه له ناله‌ی سه‌گان له دوورو زه‌ربه‌ی بالانس‌ی و له‌سه‌رخۆی چه‌کو‌ش به‌سه‌ر بزماره‌وه هیچی دیکه نه‌بوو.

میوان هه‌ر چاوه‌روان بوو، روژ ده‌چووه پی‌شه‌وه، نه‌ویان ته‌واو له‌بیر کردبوو، له شه‌ودا شه‌ونم که‌وتبوو، به‌لام ئیستاکه ته‌و له ده‌روه‌ی حووجه وه‌ستاوه، گه‌رمای گیانه‌خشی خۆره‌تاوی سپیدانی هه‌تا ناو مو‌خی ئیسقانی هه‌ست پی‌ده‌کرد. له پرپیکا بیده‌نگی به ده‌نگی ره‌به‌نی که به‌سه‌ر به‌رده‌وه خه‌ریکی پاسه‌وانی بوو شکا ((وادین، وادین)).

ره‌به‌نه‌کان له‌ناو حووجه‌ی عابید راجفرین و بیداربوونه‌وه و رایانکرده ده‌روه‌و عابیدیان تا‌ک و ته‌نها به‌جیه‌یشت، کوری می‌ری دل‌ی خۆی دایه‌وه دوو هه‌نگاو چووه پی‌شه‌وه له ئاستانه‌ی ده‌رگادا وه‌ستا، له‌ناو حووجه‌که‌دا ئارامیی و مه‌رگی جاویدانه بوو، پی‌ی ناسک و رهنگ په‌ریوه‌ی عابید له پرت‌ه‌وی هه‌تاودا ده‌رده‌وشایه‌وه، هه‌نگی له نزیك بنمیچ دا وزه‌ی بوو، مه‌گه‌زیکی ره‌شی مووینی به‌ده‌وری قه‌ندیل ده‌سوورایه‌وه به‌سه‌ماوه له لقی بۆ لقی هه‌لده‌به‌زیه‌وه، وه‌ک بلی‌ی له کاری هه‌لب‌ژاردنی خۆله‌میشدانی ته‌ودا بوو له‌پرپیکا عابید ته‌کانیکی داخۆ، به‌وه‌به‌رخۆه‌ینانی ته‌واوی هینزی خۆیه‌وه، سه‌ری خۆی بلند کرده‌وه به‌جاریک چاوانی له گلینه‌دا ده‌ره‌په‌ری و ده‌می کراوه، کونه‌کانی لوتی هه‌وايان هه‌لم‌ژی، کوری می‌ری به‌عه‌لامه‌تی سه‌لا‌و ده‌ستی نایه‌ سه‌ر دل‌ی و توپلی، لیوانی عابید جولان ((تۆ هاتووی... تۆ هاتووی.. تۆ هاتووی)) زه‌مه‌مه‌که‌ی ته‌وه‌نده‌ شاراوه‌بوو که کوری می‌ری گویی لی نه‌بوو، به‌لام

بزه‌ییك که گوزارشتی له سوپاسیك ده‌کرد وه‌سف نه‌ده‌کرا له رووخساری زبرو ره‌نجیده‌ی عابید پشکوت، یه‌کسه‌ر چاوه‌کانی داخست، په‌ری لوتی به‌بی‌جوله‌ مانه‌وه، ده‌می داخرا دوو ده‌ستی خاچناسا به‌سه‌ر سینه‌یه‌وه قه‌راری گرتبوو یه‌کیکیان به‌لای راست و ته‌ویدی به‌لای چه‌پدا خزی و به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه ئارامی گرت، له هه‌مان ته‌م بگه‌ره به‌رده‌یه‌دا دوو وشتر له هه‌وشه‌دا چۆکیان دابوو، ره‌به‌نه‌کان بۆ پی‌شه‌وه رایانکرد، تا یارمه‌تی خاخام بدن له دابه‌زیندا.

به‌رده‌سته‌که‌ی عابید به‌شیه‌یه‌ییکی شله‌ژان‌نامه‌یه‌وه گوتی: ((نایا زیندوه.. هیشتا زیندوه؟))

باوکه هه‌به‌کوک وه‌لامی دایه‌وه ((هیشتا هه‌ناسه هه‌لده‌کی‌شی، هه‌موو شتی ده‌بینی و ده‌بیستی، به‌لام قسه‌ ناکات)).

سه‌ره‌تا خاخام چووه ژووره‌وه به‌دوای ته‌وه‌وه به‌رده‌سته‌که‌ی خۆی و جانتایه‌کی گرانبه‌های که پر بوو له داووده‌رمان و گیاده‌رمان و ره‌مل و قیبله‌نۆما، سه‌گه ره‌شه‌کان که کلیان نابوو ناوگه‌لۆزیان، هه‌تا سه‌ریشیان وه‌رنه‌سووراند، ملیان به‌سه‌ر زه‌مینه‌وه دریت کردبوو، وه‌ک مرۆف به‌خه‌مه‌وه واقه‌واقیان بوو.

خاخام گویی له ده‌نگیان بوو سه‌ری خۆی راته‌کاند، له‌به‌ر خۆ گوتی: ((زۆر دره‌نگ گه‌یشتم))، به‌لام قسه‌ییکی نه‌کرد، به‌سه‌ر له‌شیان لار بۆوه ده‌ستی له‌سه‌ر دل‌ی دانا به‌زه‌مه‌کردنه‌وه گوتی: ((زۆر دره‌نگ گه‌یشتم.. باوکان خوا عومری دریت به‌ ئیوه‌به‌خشی، ره‌به‌نه‌کان به‌گریانه‌وه لاربوونه‌وه و هه‌ریه‌که به‌ پی‌ی خزمه‌تی خۆی و به‌ پی‌ی ریوره‌سم جه‌سته‌ی عابیدیان ماچ کرد: باوکه هه‌به‌کۆک چاوی و ره‌به‌نه‌کانی دیکه قژو ده‌ستی و به‌رده‌سته‌کانیش پی‌ی، یه‌کی له‌وانیش گۆچانه‌که‌ی عابیدی به‌سه‌ر شوینی خالیه‌وه هه‌لگرت و له که‌نار ته‌رمی پیرۆزدا داینا.

خاخامی پیر چۆکی داو سه‌یری ته‌وی ده‌کرد و نه‌یده‌توانی چاوی لی هه‌لگری، ته‌و خه‌نده پیرۆزمه‌نده چی بوو؟ ته‌و دره‌وشانه‌وه رازناسایه‌ی ده‌وریه‌ری چاوانی داخراوی

چ ماناییکی هه بوو؟ خۆره تاو، خۆره تاوی جاویدانی، که وته سهر شه و رووخساره و لهوی مایه وه، شه خۆره تاوه چی بوو؟

سهیری دهووبه ری کرد، ره به نه کان هیشتا، به سهر چۆکه وه ریزیان له خوالیخۆشبوو دهن، یۆحه ننا لئوی به پیتی عابید نوسابوو ده گریا، خاخامی پیر نیگای له ره به نیکیه وه ده خزانده سهر ره به نیکی دیکه وه ک بلینی شه وان ده خاته باری پرسیاره وه، له پریکا چاوی به کورپی میړی کهوت که له گۆشه ییکی دواوهی حوجره به بی جولوه و نارام وه ستاوه و خاچناسا دهستی ناوه ته سهر سینه یه وه، به لām رووخساری هه مان بزهی نارام و پیروزمه ندانه ی گرتبووه خۆ، خاخام به ترسه وه له گهل خۆی که وته زه مزمه ((شه یه هوی سه بابوت شه شه دونیا، تو هیچ کات له به وه سه وه کردنی دلّم ناوهستی ئیستا یازای زه ینمه تا تیبگه م و بریار بدهم.

روژی دواهی خۆره تاو توورپه و خویناوی، که تو فانیکی رهش ده و رانده وری گرتبوو، له میان ی زید لیمه وه هه لده به زیه ده ره وه، با ییکی ئاگراوی له روژه له لاته وه له بیاباندا هه لسا، دنیا تاریک بوو، ههر دوو سه گی ره شی دیر هه ولیاندا بوهرن، به لām ده میان پر له چه بوو بینه نگ بوون، وشتره به زه وی نووسا وه کان، چاوانیان داخست و له چاوه روانیدا مانه وه.

ره به نه کان که به یه کتر زنجیر بووبون، هیدی هیدی و وپ بو پیشه وه ده رویشتن و هه ولیان ددها به رنه بنه وه سهر زه وی، له کاتی کدا به یه که وه به قهر په ستیوه تهرمی عابیدیان توند گرتبوو، نه وه کا با له ده ستیان پرفینی بو پیشه وه ده چون تا به خاکی بسپیرن.

بیابان له شه پۆلدا بوو، وه کو دهریا سهر هه لده گه راو ده که وته خواره وه. یۆحه ننا له کاتی کدا پشتی به دیوار دابوو به زه مزمه کردنه وه گوتی: ((بای بیابانه، هه ناسه ی یه هوه، هه موو گه لاییکی سه وز سیس ده کات، هه موو سه رچاوه یی وشک ده کات، ده می مروّف پر له لیم ده کا.. ئیمه تنه ا تهرمی پیروژ له چال دهنیین و شه پۆلی چه و دا یده پۆشی.

شه ساته ی که شه وان به ئاستانه ی دیردا رهت ده بوون، ئاسنگه ریکی ردین سوور خۆی و چه کوشی سه رشانی، له میانی لافاوی لیمدا، ره شو زه به للاح هه لسا یه وه سه ری بۆساتی سهیری کردن، به لām یه کسه ر له نیو زیخ و لمدا ونبوو، کورپی زوبه دی، شه وناشوناسه ی له میانی لافاودابینی، به ترسه وه خۆی به بازووی هاو پریکه ی وه نووساند به نارامی پرسی ((کی بوو؟ شه وت نه بیینی؟)) کورپی میړی وه لāmی نه دایه وه و که وته شه ندیشه وه ((خوا هه موو شتی ریکده خات، دروست به هه مان شیوه که خۆی ده یه وی سه یر که چۆن چۆنی من و یه هودای لیره پیک گه یانده وه، که شوینی که زه وی کوتایی لیه دیت، شه ی خودا وه ند له م حالته دا لیگه ری خواستی تو بیته دی)).

شه وان، بو پیشه وه لاریونه وه، بو پیش ده چون وی بییه کانیا ن له چه وی سوتینه ر دا ده برده خواره وه، هه ولیان ددها که ده م و لوتیان به جلی به ریان بگرن، به لām لیمی نه رم پیشتر جیتی خۆی له گه رویانا گرتبوو ... له پریکا با ریشمه ی له ده ست باو که هه به کوکی فراند، شه وی هه لخراند و به زه ویدادا، ره به نه کان که خۆلی چر نابینای کردبوون، به سه ریا ره تبون بیابان فیکه ی بوو، به رده کان جرینگه جرینگیان بوو، هه به کوکی پیر هاواریکی زبری سه ردا، به لām که س گویی له ده نگه نه بوو، کورپی میړی له به رخۆ گوتی ((بو نابی هه ناسه ی یه هوه شنه ییکی فینک بی له دهریای گه وره وه بو ئیمه بی، ده یویست شه م پرسیاره له هاو پریکه ی پرسی، به لām ده می نه کرده وه ((بو نابی بای یه هوه بیره وشکه کان پر ئاو بکات؟)).

ئایا شه مه یان دووره له قودرته ی یه هوه که گه لای سه وزی خۆش بوو و میهره بان بی بو خه لک؟

ئاخ شه گه ر نه فه ری ته نه ا یه که نه فه ر ده بوو سو راغی بکا و بیتوانیا یه لئی نریک بیته وه و بکه ویتسه سه ری بییه کانی، به رله وه ی بیته وه خۆله میش باسی ئازاری مروّف و ئازاری خاک و گه لای سه وزی کردبا؟)) یه هودا هیشتا له راره وی حوجره ییکی تاریکدا وه ستا بوو که ره به نه کان به ناوی کارگه وه له به رده ستیان دانابوو، له کاتی کدا له به ر زۆر پیکه نین شه قی ده برد، ری و ره سمی به خاک سپاردنی سه یر ده کرد، خلیسکی ده برد و به هه وا ده که وت، بو ساتی ون بوو، ساتیکی دیکه به دیار که وته وه، شه وکه سه ی بیینی

بوو که به‌دوايه‌وه بوو چاوه ره‌شه‌کانی له خۆشياندا بریقه‌ی ده‌دایه‌وه ،که‌وته زه‌مه‌مه‌وه ((خودای س‌راییل گه‌وره‌یه، چه‌ند چاك هه‌موو شتی ریک‌ده‌خات ،خائینه‌که‌ی دوورست له ژیر خه‌نجه‌ره‌که‌مه‌وه داناه، ((له‌کاتی‌کا له خۆش‌حالیان سمیلی باده‌دا ،چووه ژووره‌وه ،حوجره تاریک بوو، به‌لام له‌ناو ئاگردانیکی بچووک له‌سوچیندا، ره‌ژووی داگیرساو توند له‌حالی داگیرساندا بوو ،ره‌به‌نی قه‌مبوری نیوه شیت و نیوه عاقل ئاگردانی خۆش ده‌کرد . ئاسنگه‌ر که‌یفی خۆش بوو، گوتی (ئاهای باوکه یه‌ربوکام و شه‌وه هه‌مان بایه که پی ی ده‌لێی بای خودا من خۆشم ده‌وی، زۆر خۆشم ده‌وی، شه‌گه‌ر له جی ی خودادا بوام به هه‌مان جوړ هه‌لم ده‌کرد)).

ره‌به‌نه‌که به‌خنده‌وه گوتی: ((من بام هه‌ر هه‌لم نه‌ده‌کرد بی تاقه‌ت بووم، ده‌ستی له خۆش‌کردنی ئاگر کیشایه‌وه تا نارقه‌ی توپیل و ملی بس‌ریته‌وه. یه‌هودا لێی نزیك که‌وته‌وه پرسى ((باوکه یه‌ربوکام، لوتفیکى پی ده‌که‌ی؟ دوینی گه‌نجی به‌ردینیکی کورت و ره‌ش به‌ناوی میوان هاته‌ ناو دیره‌وه، نیوشیتی وه‌کو خۆت جه‌ناب عالی، بیلاوی له‌پی نه‌بوو، ده‌سه‌لێکی به‌خالی سوور سووره‌وه به‌سه‌ره‌وه بوو))

ره‌به‌نه‌که باینیکی به‌غه‌بابه‌ی داگرد و گوتی: ((من یه‌که‌مین که‌س بوم که شه‌وم بینى، به‌لام گه‌وجیکی ته‌واوه دروست وه‌کو شه‌وانی دیکه‌ی دینه‌ ئیره‌وه، ده‌لێت له‌ناصره‌وه هاتووم خه‌ونیکم دیوه، تا عایید بینى- دلغانی خوی به‌رکه‌وی- تا رازی شه‌و خه‌ونه‌ی بو بکاته‌وه)).

- باشه گوی بگره، شه‌گه‌ر هه‌لم نه‌کردبی جه‌ناب عالی میواندردی ده‌که‌ی، هه‌رکاتی که‌سی دیت، مه‌گه‌ر ئیوه نین که حوجره‌ی ده‌خه‌نه به‌رده‌ست و خواردن و خۆراکی پی‌ده‌ده‌ن..?

له‌م باره‌وه گومانته‌ نه‌بی، وادیته به‌رچاو کاریکی دیکه به‌ من ناکری، بۆیه منیان کردۆته‌ خانه‌خوی، ده‌شۆم گه‌سک لێده‌ده‌م و خواردن ده‌ده‌م به‌میوانان.

- زۆر جار چاکه شه‌مشه و جیگه‌ی له‌ژووری من بو راخه، من ناتوانم به‌ ته‌نها بجه‌وم، (یه‌ربوکام) چۆن ده‌توانم بۆت روون که‌مه‌وه؟ من کابوسم هه‌یه، هه‌رماس دیته

سو‌راغم و تووشی وه‌سوه‌سه‌م ده‌کات، ده‌ترسم گرفتاری عه‌زابی دۆزه‌خ م، به‌لام هه‌رکه هه‌ناسه‌ی ئاده‌میزادی له ته‌که‌مه‌وه هه‌ست پی‌ده‌که‌م، ئارام ده‌مه‌وه، شه‌و کاره‌ بکه، دیاریه‌کت پی‌ده‌به‌خشم، مقه‌ستیکی موچنینت ده‌ده‌می تا ردینت پی چاکه‌یت، ده‌توانی ردینی ره‌به‌نانیش چاک بکه‌ی و په‌شی وشترانیش هه‌لپاچی، ئیدی که‌س تو به‌بی ده‌سه‌لات ناداته قه‌لم، باشه گویت له‌منه؟

- ده‌ی مقه‌سته‌که‌م بدی.

ئاسنگه‌ر ناو جانتای گه‌راو مقه‌ستیکی گه‌وره‌ی ژه‌نگاوی هی‌نایه‌ ده‌ره‌وه، ره‌به‌نه‌که له‌ده‌ستی فراندو نایه به‌ر رووناهی، کردیه‌وه و دا‌بخست، (شاگه‌شکه ببوو) غه‌رقی سه‌رسامی بوو، به‌زه‌مه‌مه‌ کردنه‌وه گوتی: ((خوداوه‌ندا تو گه‌وره‌یت و کاره‌کانته سه‌رسام شه‌نگیژه)) یه‌هودا له کاتی‌کا شه‌وی به‌زبری‌وه راده‌ته‌کاند تابیته‌وه خۆی و گوتی: ((باشه چی ده‌لێی؟))

ره‌به‌ن وه‌لامی دایه‌وه: ((شه‌مشه و له‌حوجره‌ی تو ده‌بی)) به‌مه‌ست له ده‌ستی‌وه چووه ده‌ره‌وه.

شه‌وان ئیدی گه‌را‌بوونه‌وه، نه‌یانتوانی بوو زۆر دوور برۆن، چونکه بای یه‌هوه شه‌وانی راپیچ دابوو به‌زه‌مینى دادابوون، قۆلتیکیان دۆزیبووه، ته‌رمه‌که‌یان هاو‌یشتبووه ناو قۆلتیکه‌وه باوکه هه‌به‌کۆکیان بو خۆیندنی نوژی مردوان بانگ کردبوو به‌لام شه‌ویان نه‌دۆزیبووه، خاخامی پی‌ری ناصیره به‌سه‌ر لیواری قۆلتیکه‌وه لار بوو بووه و بانگیکی به‌رزی بو جه‌سته‌ی خال و بی روحی شه‌وا کرد: ((تو خاکی و ده‌گه‌رپیته‌وه خاك، روخ له ده‌روونی تو‌دا هه‌لقه‌پوه، ئیدی پی‌ویستی به‌ تو نییه، وه‌زیفه‌ی خوات شه‌نجامدا، شه‌ی له‌ش تو وه‌زیفه‌ت به‌شه‌نجام گه‌یاند، یارای روحت کرد تا دابه‌زیته‌ خاكدانی غوربه‌ته‌وه چه‌ند سپی‌ده‌یه‌که به‌سه‌ر به‌ردو چه‌ودا ری بکات، گونا‌ه بکات هه‌ست به‌ نازار بکات، بو به‌هه‌شت، سه‌ر زه‌مینى باوکی، بو خودا، باوکی، بی سه‌برو بیقه‌راری بکات، شه‌ی له‌ش، عایید ئیدی پی‌ویستی به‌تۆنییه: له‌گه‌ل خاك بیه به‌یه‌ک)) هه‌مان کات که خاخام قسه‌ی ده‌کرد، کاتی لیمی نه‌رم ته‌رمی عاییدی دا‌پۆشی بوو، رووخسارو ریش و

دهسته كان كه وتبوونه ژير توژو خاکه وه، گه رده لولوی لیم به رزبووه و ره به نه کان به په له پاشه کشه یان کرد.

له هه مان ده ماندا که خانه خوژی نیوه شیئت، مقه سته که ی قه پانده و ناسنگه ری جی هیشت، ره به نه نابینا بووه کان، به لیوی قاش قاش و ژیرهنگلی ورشاه وه په نای ناو دیر بون، هه به کۆکی پیریان له ریگه ی گه رانه وده له کاتیکا نیوه ی له شی داپوشرا بوو، له گه ل خوژا هینا بووه. خا خامی پیر چاوان و ده م ملی خوژی به پارچه یه کی ته ر پاک کرده وه به سهر زه وی و له به رده م شوینی خالی عابیدا ده سته و ته ژنو دانیش، له کلاور ژنه ی ده رگای کلوم دراودا ده یتوانی دهنگی هه ناسه کانی یه هوه که دنیای تاواند بووه و نه یه یشتبوو بیستی، په یام به ران به کۆره و له پانتایی زه ی نییدا له په رستاگاییکه وه بو په رستاگاییکی دیکه ده ریشتن، له هه وای ناگرای دابوو که بانگی خودایان ده کرد، به نزیک که وتنه وه ی (یه هوه ی سه باویوت) ده بی سوواتانی لیوو چاوی ناوه هایان هه ست پیکر ابا یه! به زه مزه مه وه گوتی: ((هه لبه ته! خودا وه ند باینیکی قامچی ژنه و جیلوه ی هه وره تریشقه یه نه وه ده زانم، نه و یاخیکی غه رقی شکوفه نییه، دلّی مرؤف گه لاییکی سه وزه: خودا لقی نه و لولده داو په ژمورده ی ده کات. چی له ده ست نیمه دیت؟ له ره فتاری نیمه وه سه باره ت به وه وه چ هونه ری له ده ست نیمه دیت تا به یانکردنی ناسایی بی؟

ته گه ر به رخی قوربانی پیشه که به و بکه ین هاوار ده کات ((نه وانم ناویت، گوشتم ناوی، ته نها مه زامیر ده توانی برسیه تیم بره وینیتته وه)) ته گه ر ده مان بو خویندنه وه ی مه زامیره کان بکریتته وه، هاوار ده کات " من وشه م ناوی، شتی جگه له گوشتی به رخ، گوشتی کوپ، ته نها گوشتی کوپ ده توانی برسیه تیم بره وینیتته وه)).

خا خامی پیر ناخیکی هه لکیشا له باره ی خودا وه که وتنه نه ندیشه وه، نه وی تووره و بیتاقه ت کرد بوو، به دوای سوچی ده گه را تا رابکشی، ره به نه کان له به ر نه وه ی شه و بیدار بوون بو خه و هیلاک بو بوون، هه ریبه ک رایکرد بووه سوچیکی ژوره کانیا ن تاسه ریبه سه رین بکه ن و بجه سیینه وه عابید له خه و ببینن، رۆحی عابید چل رۆژان له سهر دیر ده سووریتته وه، سهر له یه ک یه کی ژوره کان هه لده کیشتی، تا کاری ره به نه کانی خوژی

بخاته ژیر چاویه وه و رینمایان بکات، جار جاره ش سه رزه نشتیان بکات، له به ر نه مه نه وان پالیان داوه تا بجه سیینه وه عابیدیش له خه وندا ببینن، خا خامی پیر گه راپیه وه و سه یری ده ور به ری خوژی کرد که سیکی نه بیینی، له ژوره که دا جگه له دوو سه گی ره ش که سیکی دیکه نه بوو، نه و سه گانه ی که هاتبوونه ژوره وه و به سهر به ردریژوه وه و ره که تبون، خه مبارانه شوینه خالیه که ی عابیدیان بو ن ده کرد، باینیکی تووره له ده رگای ددها، نه ویش گه ره کی بوو بیتته ژوره وه، به لام له کاتی که خا خام له که نار سه گه گانه وه ناماده ی راکشان بوو، چاوی به کوری میری که وت که به بی جووله له سوچیکه وه و ده ستاوه و سه یری نه و ده کات، یه کسه ر خه و له پیلوه خه و الوه کانیه وه ره ویه وه، به په ری شانیه وه هه لسا یه وه به هیمای سهر داوی له برازا که ی کرد نزیک بیتته وه، وا به دیار ده که وت گه نجه که له چاوه روانی بانگ کرد نیه وه و ده ستایی، به خه ندییکی ته لخه وه به سهر لیوه کانیه وه نزیک که وتته وه، خا خام گوتی: ((کریست دانیشه ده مه وی قسه ت له گه لدا بکه م))

گه نجه که وه لامی دایه وه ((سه راپام گوئییه، له به رابه ریا چوکیدا ((مامه شه معون منیش ده مه وی له گه ل توژا قسه بکه م))

- لی ره به دوای چیه وه ی؟ دایکت به دوای توژا هه موو گونده کان ده گه ری و ده سووری و شیوه ن ده کات.

- نه وه به دوای مندا ده گه ری، من به دوای خودا ده گه ریتم، نیمه قه ت یه کتر نابینینه وه.

- تو دل ره قی، هیچ کاتی به و جوړه ی که شایسته ی مرؤشه باوک و دایکت خو ش نه ویستوه.

- با شتریش، دلّی من چ پشکزییکی سووتینه ره، هه رکه س نزیک بیتته وه ده یسووتینی، خا خام له کاتیکا سه ری هینا بووه پیش تا سه یری کوری میری بکات، گوتی: ((چیت به سهر هاتوه، به مجوره قسه ده که ی؟ له چیت که مه؟))

چاوانی گەنجە کە ئەشکالود بوو ((کوڕم، دەردیکی پەنھا کەوتۆتە گیانتەو. دانیبیابنی و خۆت بچەسینەو، نازاریکی پەنھان لەناخی.)).

گەنجە کە قسە ی ئەوی بیری ((یەك ئازار؟)) خەندەییکی تەلخ سەراسەری رووخساری راگرت ((نەیهەك... زۆر!)) دەنگی دل وروشینەری ئەم ھاوارە، خاخامی ترساند، دەستی دانایە سەر چۆکی گەنجە کەو دلی دایەو، بەنەرمی گوتی: ((کوڕم من گوی دەگرم، نازارەکانی خۆت ھەلپێژە، لە دلی خۆت دەریانبھینە، تاریکی پەرورەشگای ئەو نازارانە، بەلام روشنایی بەلای گیانیانە، شەرمز و ھەراسان مەبە قسە بکە)) بەلام کوڕی میڕئ نەیدەزانی چۆن دەست پێبکات و چی بلێ ((چ شتی لە دلیا بەھیلێتەو دان بەچ شتی بنی تا ئارام بێتەو، مەجدەلیە، ھەوت گوناهی گەورە، خاچ و لەخاچدراو، ھەمووی بەناخدا رادەبردن، برینەکانی دەروونی ئەویان دەکولاندەو، خاخام بە بە ھاواریکی خامۆشی روانینەو سەیری ئەوی دەکرد و ئەژنۆی ئەوی دەلاواندەو، عاقیبەت بەدەنگیکی وردو نەرم گوتی: ((کوڕم ناتوانی...؟))

- نا مامە شەمعون... ناتوانم

خاخام بەدەنگی کە ئیستا ئارامترو نەرمتر بوو پرسی ((نەکا وەسوەسەییکی زۆر دەورە دابی؟

گەنجە کە بەترسەو وەلامی دایەو ((زۆر، زۆر))

خاخام بەھەلکیشانی ئاخیک گوتی: ((کوڕم منیش کاتی گەنج بووم زۆرم نازار دەکیشا، خودا ئەشکەنجە دەدام و تاقی دەکردمەو، دروست بە ھەمان شیوہ کە .. ئاگای لەتۆیە، دەبخوازی بۆ ماوەیەك ماوە پلە ی بەرگە گرتنی من ببینی، منیش وەسوەسە ی زۆرم ھەبوو، ھەندئ لە وەسوەسەکان، ئەوانە ی کە شیوہییکی ترسی ھەبوو، منیان نەدەترساند، بەلام لەو وەسوەسەکانی ئەھلی پڕ لەنازو نەوازش دەترسام، وەك چۆن کە دەیزانی، ھاتمە ئەم دێرەو تا ئارامی بدۆزمەو، ئەو کارە ی کە تۆ کردت، بەلام خودا لە چاودیری کردم دەستی نەکیشایەو لە ھەمان جیادا بوو کە چەنگالی کردم... وەسوەسەییکی لەشیوہ ی ژنیکی ناردە سۆراغم ئەفسوس کە لەم

وەسوەسە یە تواناییم لەدەست داو بەزیم. لەم کاتەو تا ئیستا - رەنگە خواستی خوا بووی، رەنگە لەبەر ھەندئ بی کە ئەشکەنجە دەدام، بەلئ لەم کاتەو تاوہ کو ئیستا ئارام گرتووەو خوداش، ئیمە ی لەگەل یە کتر ناشت کردوہ ئیستا کە دۆستی یە کترین.. بەھەمان شیوہ کوڕی خۆم تۆش ناشتی لەگەل خودا بکەو چارەسەری دەدۆزیەو))

کوڕی میڕئ سەری راتەکاندو بەزەمزەمەوہ گوتی: ((وابزانم بەم سادەگیوہ چارەسەری نادۆزمەو)) بیدەنگ مایەوہو خاخام ھیچی نەگوت: ھەردووکیان بە توندی ھەناسەیان ھەلکیشا. گەنجە کە لە کاتی کدا لە جیوہ ھەلسایەو، گوتی: ((نازانم لە کوئوہ دەست پێبکەم؟ ھیچ کات دەست پێناکەم، من زۆر شەرم دەکەم!))

بەلام خاخام بازووی گەنجە کە ی بەتوندی گرت و نەبھیشت ھەلسیئەو بەئەمرکردنەو گوتی: قیت مەبەو، نەرۆی، شەرمیش وەسوەسەیی کە بەسەریدا زال بە، بوہستە، دەمەوی چەند پرسباری لەتۆ بکەم، من پرسبار دەکەم تۆ بەحەوسەلەو وەلامیان دەدەیتەو، بۆ ھاتویتە دێرەو؟

- تا خۆم نەجات بەدم

تا خۆت نەجات بەدی؟ لەدەست چ شتی؟ لەدەست چ کەسی؟

- لە دەست خودا

خاخام بە پەریشانیەوہ پرسی - لەدەست خودا؟

- ئەو ھەمیشە بەدوامەوہ بوو، پەنجەکانی خۆی لەسەرم، لە دلەم، لە دەرووتم بردۆتە خواوہو.. ھەول دەدا پالەم پێوہبئی...

- بۆ کوئی؟

- بۆ تەلان

- کام تەلان

- ته لانی خۆی، پیم ده لئی که راپهروم بلیم، به لām نایا من ده توانم چی بلیم؟ هاوارم کرده سهری ((به حالی خۆم لیمگه ری هیچم نییه بۆ وتن))، به لām سه ریچی کرد پیمگوت ((هاها... سه ریچی ده که ی زۆر چاکه منیش نیشانت ده دم، کار ی ده که م که له من بیزار بیت، شه کاته وازم لی دینی))، له بهر شه مه که وتومه ته ناو گه رداوی ته واری گونا هه کانه وه.

- خاхам هاواری کرد ((گه رداوی ته واری گونا هه کانی که ده کری...))؟

به لām کو په گه نه که نه بیست، تو وره یی و بازار له دونیا و شه شتانه ی که تیا به تی شه ی بی خه بهر کرد بوو.

- بۆ منی هه لبژارد؟ نایا شه په رده ی سهر سینهم هه لئا گریت، تا له رازی ده روونم وه نا گابیت هه؟ ته واری مار هه کانی دونیا له و ی به سه ماو کیفه کیفه وه که پکه یان کرد، ته واری گونا هه کان و... به رزتر له هه موو... قسه له گه رووی گیری خوارد، له گوتن وهستا، ئاره قه له کونه موی سه ری هه وه هه لده ر ژا.

خاхам به نه رمی پرس ی ((وو... بالتر له هه موو...))؟

کریست له کاتی کدا سهر ی بلند کرد بۆ هه گوتی: ((مه جده لیه، مه جده لیه)).

- په نگ له روو خساری خاхам په ری بوو.

- هه مووی خه تای من بوو که شه راکینش رایه نیو شه ری گه یه وه، کاتی که زیاتر له منالیکی بچوک نه بووم، چووم بۆ لای، له ززه تی له ش ری نمایی کردم- به لئی دانی پیاده نیتم، خاхам شه گه ر ده ته و ی وه حشه ت وجودت دا بگریت، گو ی بگره، شه کاته ره نگه له سه ی سال زیاترم نه بووم، له و کاته که س له مال نه ده بوو من به دزیه وه ده چوومه شه و ی، ده سته ی مه جده لیه م ده گرت، جلیم له بهر داد هه کهنده، به سه ر زه ویه وه راده کشاین، له کاتی کا چا چی رووتان به سه ری هه که وه دا ده چه سپاند، چه ند به له ززه ت بوو، چ گونا هه یکی له ززه ت به خش بوو، له و زه مانه وه به دوا مه جده لیه گو مرابوو، ئیدی نه یده توانی به بی پیا ویک، به بی پیا وه کان بژی ت.

سه یری خا خامی په ری کرد، به لām خا خام سهر ی له میانی شه ژنۆ کانی نابوو قسه ی نه ده کرد، کو ری می ری که سین هه ده کوتا یه وه هاواری کرد ((خه تای منه خه تای منه!)) دوا ی ساتی به رده وام بوو له قسه و گوتی: ((شه ی کاش هه ر شه بوایه، خا خام، له کاتی منالیه وه تا ئیستا نه ته نها دیوی زینام له قولایی بووندا شار دۆ ته وه، به لکو دیوی غرو ری ش، هه تا له کاتی که زۆر بچوک بووم به زه حه ت ده متوانی ری که هوم، به سه ر دیوار دا ده ری شتم بۆ شه و ی نه که هوم خۆم به وه وه ده نو سانده، هه تا شه کاته ش هاوارم ده کرد- شاخ چ جه ساره تیک بوو... جه ساره ت، خودایه)) خودایه بکه به خودا... بکه به خودا)) رۆژیکیان هی شو یکی گه وره ی تری م له ده ست بوو ژنیکی قه ره ج تیده په ری هاته لای من، ده سته و شه ژنۆ دانیشت ده سته ی گرتم گوتی: ((شه ترییه بده به من تا سه یری به ختت که م)) تری که م به ودا لار بۆ وه ناو له پی بینی، هاواری کرد ((شاخ شاخ خاچ ده بینم... خاچ و شه سته ره)) شه کاته پی که نی و پید اچوو: تۆ ده بیته پاشای یه هود)) و رۆیشت.

به لām من با وه رم به قسه ی شه کرد پر بووم له با ی غرور، له و زه مانه وه تا ئیستا مامه شمعون، ته واو دۆ راوم، تۆ یه که مین که سی که نا گاداری رازی من ده بیت، تا ئیستا لای هیچ که س دانم پیانه ناوه له و رۆژه وه به دوا من هه موو شتی کم له ده ست دا)) بۆ ساتی بی ده نگ ماوه، شه کات هاواری کرد: ((من لوسی قه رم)).

خا خام سهر ی له میانی شه ژنۆ کانی خۆی به رز کرد هه وه ده سته ی له سه ر ده می گه نه که دانا و به شه مر کرد نه وه گوتی: ((بی ده نگ به!))

گه نه که به دا گیر سانه وه گوتی: ((نه من بی ده نگ نا بم، ئیستا ده ستم پی کرد وه، به لām زۆر دره نگ ی به سه ردا چووه، من بی ده نگ نا بم، من درۆژیکی مونافیقم، له سه ی به ری خۆ شم ده ترسم، هی چکات راستی ناخه مه سه ر زمانم شه هامه تی شه وه م نییه، کاتی که ژنی ده بینم سوور هه لده گه ری م و سه رم له به ر خۆم ده نی م، به لām چا وه کاتم تژی ده بن له هه وه س، هی چکاتی ده ستم بۆ تالان و کوشتن به رز نا که مه وه... نه ک له بهر شه و ی که نامه و ی، به لکو له بهر شه ویه که ده ترسم، ده مه و ی له به رابه ر دا یکم و یوز باشی و خودا سه ری چی بکه م... به لām ده ترسم... به لئی ده ترسم، شه گه ر سه یری ده روونم که ی ترس

دەبىنى، بەلنى كەرويشكىكى لەرزىو لە دەروونى داكەوتوو، ترس نەك شتىكى دىكە، باوك و دايك خودام ترسە)) .

خاخام دەستى گەنجەكە لە دەستى خۆى گرت تا ئارامى كاتەو، بەلام جەستەى كرىست لەبەر گرولگپە دەلەرزى، خاخام گوتى: ((كورم، مەترسە، ھەرچەند دىوى دەروونمان زۆرتىر بى بە ھەمان ئەندازە شەنسمان دەبى ئەگەر بيانگۆزىنەو بەفريشته، فريشته ناويكە كە دەبەخشىنە ئەو دىوانەى تۆبە دەكەن، لەبەر ئەو باوەرت ھەبى... وەلى ھەزم لىيە تەنھا يەك پرسیارت لى بكەم كە ئايا تا ئىستا لەگەل ژنى نووستوى؟

گەنجەكە بە ئارامىو ھە گوتى: ((نەخىر))

ھىچ مەيلىكىشت بۆ ئەم كارە نىيە؟

گەنجەكە سوور ھەلگەرا ((مەيلە ھەيە)) ئەو قەسەيەى ئەوئەندە لەسەر خۆ كرد كە خاخام نەيىست، بەلام يەكسەر راجفرى، وەك بلىي تازە بىدار بوو بۆو ھاوارى كرد ((نەخىر مەيلە نىيە.. مەيلە نىيە)).

خاخام كە چارەسەرىكى دىكەى بۆ گەنجەكە نەدۆزىيۆو، گوتى: ((بۆ نە؟)) ئەو بە ئازموون فىر بوو ئەوانەى كە جنۆكە دەستيان لى دەوئەشىنى، بەجوين ھاوارو دەست لەسەر دەمەو بۆ لای ئەو دەھاتن و شكايەتيان ھەبوو لەو ھەى دۇنيا بۆ ئەوان زۆر بچوكە، ھەركە ژنيان دەھينا دۇنيا بۆ ئەوان بچوك نەبوو، دەبوونە خاوەن مال و ئارام دەبوونەو.

گەنجەكە بە ئاوازيكى دلئايىو ھە گوتى: ((بۆ من بەس نىيە، شتىكى گەرەترم گەرەكە، خاخام بەسەرسامىو ھە پرسى ((بۆ تۆ بەس نىيە؟ كەواتە چىت دەوى؟ مەجدەليەى خۆويست و كەفەل بەرز لەبەرامبەر زەينى ئەودا رەتبوو، سىنەى روت و قوت بوو، چاوو لىو گۆناكانى شەلالى سوورو سپا بوو، پىدەكەنى و ددانەكانى لەبەر نورى خۆرەتاو دەبريقانەو، بەلام وەك چۆن كە لەبەرابەريا، دەسوورايەو، گۆرا.. زۆر بوو، كورپى مېرى ئەوسا دەرياچەيىكى بىنى كە لە دەرياچەى گنسارت

دەچوو لە دەوريا ھەزاران ژن وميردو ھەزاران مەجدەليە خۆيان و رووخسارى شاديان بەرزبوونەو ھە ئاسمان، خۆرەتاو لەوانى دەداو ئەوان دەدرەوشانەو، بەلام نا خۆرەتاو نەبوو، خودى ئەو بوو كرىستى ناصرى، بەسەرو رووخسارى ئەواندا لاربۆو، تۆى شكۆو جىلوەى كردبوون، ئەو ھەى جىلوەى رووخسارى خۆشحالى بوو، ئارەزوبوو يا رزگارى؟ نەيدەتوونى دەست نيشانى بكات، بەلام ھەرچىەك بووبى، شكۆو جىلوە بوو...

خاخام پرسى ((بىر لە چى دەكەيتەو؟ بۆ وەلام نەدەيتەو...؟

بىاو گەنجەكە، لەناكاو پەريە ناو قەسەكانى خاخام و پرسى

((مامە شەمعون تۆ باوەرت بەخەون ھەيە؟ من كە خۆم باوەرم ھەيە، باوەرم بەشتىكى دىكە نىيە، شەوى لە خەونم بىنى كە دوزمناى ناديار منيان لە سەرونيازيكى وشك بەستايەو، چەند تىرىكى رەنگ سوورى درىژ لە تەواوى لەشدا چوو بوو خوارەو ھەى خوين بازرقەى دەكرد. تاجىكى لە دركيان لەسەر سەرمەو ھەى دانابوو، لە ميانى دركەكان چەند وشەيىكى ئاگرين نەخشيان بەستابوو ((كافرى پىرۆز)) مامە شەمعون من كافرى پىرۆزم؟ لەبەر ئەمە باشتر وايە شتىكى دىكە لە من نەپرسى دەنا دەست بە كفرگۆيى دەكەم)).

خاخام لەكاتىكا دووبارەدەستى ئەوى گرتبوو بەئارامى گوتى: ((ياللا فەرزەندە دەست پىبەكە، كفر گۆيىت دەست پىبەكەو خۆت رزگار كە.

دىوى لە دەروغدايە ھاوار دەكات ((تۆ كورپى نەچارنىت، تۆ كورپى داود شای تۆ مرۆف نىت تۆ ھەمان- كورپى مرۆف- يىت كە دانيال پىشبينى كردبوو، لەو ھەى زياتر، تۆ كورپى خودايت.. لەو ھەى زياتر.. خودى خوداى !

خاخام گۆيى رادەگرت.. لاربۆو ھەى لەرزە كەوتە جەستەى لەرولاوازى، لىوى قاش قاشى گەنجەكە ئالودەى كەف بوو، زمان بە مەلاشوى نووسابوو.. نەيدەتوانى ئىدى قەسە بكات، دەيتوانى ئىدى چىە بە خودا بلى؟ ئەو ھەو شتىكى گوتبوو، ھەستى دەكرد دلئ وشك بۆتەو لە كاتىكا دەستى لە ناو دەستى خاخام دەھينا... ھەلسايەو،

ئەو كاتە بەرەو لای پیرەمێرد گەرایەو بەتەوسەو پرسی ((پرسیاری دیکەت نییە؟ پیرەمێرد کە هەستی کرد تەواوی هێزی ئەو لە لەشی دا هەلپژاوەتە سەر زەویەو لە ناو چوو، وەلامی دایەو: ((نەخێر) بەدریژایی ژيانی دێویکی زۆری لە دەمی خەلکان هینابوو دەروە، ئەوانە ی کە جنۆکە دەستی لی وەشان دبوون لەوپەری دویاوە دەهاتن تا چاکیان بکاتەو، بەلام دێوی ئەوان بچووک بوو بە دەست نەدەگیران، دێوی مەرگ، دێوی توورەبی، دێوی نەخۆشی .. بەلام ئیستا چۆن دەیتوانی لەگەڵ دێویکی وادا دەست و پەنجە نەرم بکات؟

لەدروەدا بای یەهوە هیشتا لاجانگی دەرگای دەکتیەو هەوئیدەدا بێتە ژوورەو، نەچەقەلی بەسەر زەویەو بوو، نەقەلی بە ناسمانەو، تەواوی بوونەوەرە زیندەکان لە ترسان سەری خۆیان لەبن بالیان بردبوو خوارەو لە چاوەروانیدا وەرکەوتبوون تا خەشی خودا بەرز بێتەو.

بەشی یازدەم

کۆری مێرێ پشتی بەدیوارداو چاوەکانی داخست، زەینی وەکو ژەر تال بوو، خاخام کە جاریکی دیکە سەری نابوو ناو ئەژنۆکانی، غەرقی بێکردنەو بوو لە بارە ی دۆزەخ و دێو دلی مرۆق... نەخێر دۆزەخ لەگەڵ دێوکانی لە قولایی زەویدا نەبوون، دۆزەخ لەسینە ی مرۆقدا یە، لەسینەدایە، لەگەڵ خودا پەرستترین و راستترین خەلکان، خودا گەرداویکی بەهێماکراو، مرۆقیش، خاخامی پیر زاتی نەدەکرد دەرگای دلی بکاتەو تا ببینی کەچی لە ناخدا شاردراو تەو.

بۆ ماوە یەك قسە ی نەکرد، بێدەنگییکی قوول فەرمانرەو ابوو، هەتا هەردوو سەگە رەشە کەش چوونە خەو، لەپرسەدا ماندوو بوون، لەپریکا دەنگی کیفە کیفیکی دڵنەواز لە حەوشەدا بەرگویی کەوت، (یەربوکامی) نیو دێوانە بوو لە شادیان هەلدەبەزیەو، یە کەمەین کەسی بوو کە گوئی لە دەنگە کە بوو، بای یەهوەش لەگەڵ دەنگی کیفە کیفە کە هاویری بوو، رەبەنی دێوانە هەر کاتی ئەم دەنگە ی بەرگویی کەوتبا، لەخۆشالیان هەلدەبەزیەو، خۆرەتاو لە کاری ئاوابووندا بوو، بەلام تەواوی حەوشە کە هیشتا غەرقی رۆشنایی بوو، رەبەنە کە بەسەر بەردفەرشی نزیک بیرەئاو و شکە کەو چاوی بە ماریکی نەخشەدار کەوتبوو، نەخشییکی رەش و زەرد، کەمەلی بەرز کردەو و زمانی دەخسە لەرزەو دەکیفاند، (یەربوکام) لەژیانی دا هیچ کاتی نەواییکی فریو دەرتی لەو ششالە نەبیستوو، جارنایار لەرژانی هاوین دا ئەو کاتە ی کە خەوی بەژنیکەو دەبینی، واهاتە بەرچاوی وەکو ئەو مارە دەهات کە بەسەر ئەو حەسیرە ی ئەو بەسەریا خەوتبوو زمانی لەگوئی دەناو کیفە کیفی بوو....

ئەمەشەو جارېئىكى دى _ يەربوگام _ لەژوورى خۆى دەريەرى بوو، بە حەپس كردنى ھەناسەى لەسېنەدا لە مار نزيك بۆو، مار شمشالى ليدەداوو سەيرى دەکرد، ئەوئيش دەستى کرد بە شمشال ژنى و ھەستى کرد كە گەرماى وجودى مار بە لەشى ئەودا رەت بوو، ئەو كاتە لەسەر خۆ مارەكانى ديكە لە بىرە ئاوى وشك و يا لە دەوروبەرى كاكئوسەكانەو دەخزينە دەروە، يەكئىكان بەكلاؤىكى شين و يەكئىك بەكلاؤى سەوزو دووشاخەو ئەوانى ديكە بەكلاؤى زەردو خالخال و رەش بەخېرايى وەك ئاو بۆ پيشەو دەخزين، گەيشتنە يەكەمىن مارو بەيەكەو نووسان، خۆيان لە يەكتر ھەلئسوى. . يەكترىان دەلستەو، ھيشو تریى لە چەشنى مار لە ناوئەندى ھەوشەو ھەلئاسرابوو، (يەربوگام) دەمى كردهو ھاوئيشكى دا، لەبەر خۆ كەوتە ئەنديشەو ((ئەوئيان پەيوئەندى سېكسىيە ژنو مېرد بەمۆرە ئاوئيزان دەبن، لەبەر ھەندىيە كە خودا ئيمەى لە بەھەشت دەركرد)).

خاخام چەند دەنگىكى فریویازى بیست، سەرى خۆى بەرز كردهو ھەلئخست و لەبەر خۆیا گوتى: باى ئاگراوى خودا ھەلئەكا، لە میانى شەرىكى وادا، مارەكان جووت دەبن... خودا ھەناسە ھەلئەكئیشى و دەيوئى دوتیا لە مەشخەلى ھەناسەكانى خۆیەو بەكا بە خۆئەمئیش، سەيرى مارەكانئیش بەكە بۆ ئەشقبازى ھاتوئەتە دەروە، بۆ ساتى زەينى پیرەمېرد تووشى وەسەسە بوو بەسەر گەردانى ماىەو. بەلام لە پېرئىكا لەبەرخۆ لەرزى و كەوتە ئەنديشەو ((ھەموو شتى لە ئانى خودایە، ھەموو شتى دوو مانای ھەيە: يەكیان ئاشكراو ئەوئتر پەنھان، خەلكى رەشۆك تەنھا دەرك بەمانا ئاشكراكەى دەكات، دەلئین: ((ئەو ماریكە)) و زەينیان دوورتر لەو ناروات، بەلام زەينى كە غەرقى خودایە، دەچئتە پشنتى بەرھەستەكانەو مانای ناديار دەدۆزئتەو، ئەو مارانە كە ئەمپۆكە لە بەردەم دەرگای ئەم حوجرەيەدا دەريەرىن، دروست دواى دان پپانانەكانى كورپى مېرئ دەستیان بەكیفە كیف کرد، بەدئئايیەو دەلئیم ھەلگى مانای قول و شاراوئەن. دەبئ ئەو مانایە چى بئى؟ خۆى بەلولدراوى ھاوئيشتە سەر زەوى و لاجانگەكانى دەكوتايەو، دەبئ ئەو مانایە چى بئى؟ ئارەقەيىكى سارد بەسەر رووخسارى ھەتاوئسووتى ھاتە خواریو، جار جارە بەتیلەى

چاوى سەيرىكى دەكرده گەنجەكەو، جارئىكئیش بەدەمى بەش و چاوانى داخراوئەو بە ديقەت گوتى لەمارەكان دەگرت، ئەو چ مانايىكى ھەبوو.

ئەو زمانى پەرەندەكانى لە گەرە جادوگەر و رابەرى پيشترئى خۆى (يوزاپت) فېر بوو، لەكاتى كە ئەو ھاتبوو دېرەو ھەبئەو بوو بىنيويەتى، دەيتوانى زمانى پەرەسئلكەو كۆترو بازەكان راقە بكات، يوزاپت قسەى پېدابوو كە زمانى مارەكانئيشى فېرى ئەو بكات، بەلام ئەجەل مۆلەتى پئى نەدابوو، بەمەرگى خۆى ئەم رازەى بردبوو گۆرەو، بېگومان ئەو مارانەئەمشەو ھەلگى پەيامئىك بوون، بەلام ئەو پەيامە چى بئى؟ خاخام دووبارە دانئشت سەرى لەناو دەستەكانى دانا، مئيشكى كاس بوو پېچى دەخوارد ئاخى ھەلئەكئیشا ھەستى دەکرد ھەرە تریشئەيىكى سېو رەشى دەروونى ھەر ريشمەى زەينى رادەكئیشى، ئەو مانایە چى بوو؟ ئەو پەيامە چى بوو؟ لەپېرئىكا ھاوارى لە دەروونى ھەستا، لەسەر زەوى قیت بۆو، گۆپالى عابئدى لە دەست گرت و خۆى بەسەر دادا.

بەدەنگىكى كز گوتى: كرىست دئت چۆنە؟

بەلام گەنجەكە نەبيست، ئەو نوقمى جەزبەيىكى وا بوو كە وەسەف نەدەكرا، ئيمشەو دواى ئەو ھەموو سالى، شەوى كەبېرى دابوو دانى پپابنى و رازى دئ بختە سەر زمان، بۆ يەكەمىن جار بوو كە بوئرى سەيرى رەشئى دئى بكات و ئەو مارانە يەك يەك دەست نیشان بكات كە لە دەروونىا دەيانكئيفاند. ھەرمارەو ناوئىكى پېبەخشین، بەم ناوانە وا بەديار دەكەوت كە لەدەروونىا دەردەھاتن و ئازاديان دەکرد.

پیرەمېرد دووبارە پرسى ((كرىست دئت چۆنە؟)) خۆ ئئستا ئارامى گرتوئە؟)) لاربۆو دەستى ئەوى گرتە دەست بەنەمى گوتى: ((وئە)) ئەنگوئستى لەسەر لئو داناو دەرگای كردهو، دەستى كرىستى گرتبوو، لەگەل يەك بە ئاستانەى دەرگادا رەت بوون، مارەكان بئى شەرمانە بەيەكەو نووسابوون، لە میانى گەرداوى ئاگرينى لئىم و چەو بەرزبووئوئەو سەر كللك و سەمايان دەکرد. جار جارە لەبەر زۆر ماندووبوون لەجئو ھەبئوئە دەوئەستا. كورپى مېرئ بە بىنئى ئەوان پاشەكشەى کرد، بەلام خاخام دەستى ئەوى كوشى و گۆپالى بەرزكدهو دەستى لە لئوى ھيشو مارشئوئەكەى دا،

له کاتیځا گه نجه که سهیری ده کرد بزهی ده هاتی، به ئارامی گوتی: ((ببینه، رایانکرد))

((بزانه هست ناکه ی باری دلت سووک بووه؟ نهوانه له ناو دلی تووه رایانکرد)).

کوری میړی به چاوانی له خانه ده رپه رپوی یه که مجار سهیری خاخی کرد که بزهی بوو نهوه ده کردو پاشان سهیری ماره کانی کرد که به سه ماوه به رهو بیره ناوه وشکه که وه ده پویشتن، دهستی دانایه سهر دلی و هستی کرد کوتری دلی له خویشانا بالده گری.

خاخم که دووباره دهستی نهوی له دهست گرتبوو، گوتی: ((باشوايه بگه پینه وه)) نهوه کاته سهیری کوری میړی کرد دوو چاری شله ژان بوو، له بهر خو گوتی: ((نهوه په رجویکه، ژيانی نهوه کوره که ئیستا رووبه پرووم وه ستاوه جگه له په رجویکه هیچی دیکه نییه)). بو ساتی ویستی دهست له سهر سهری کریست دانی و پیروزی بکات، ساتیکی تریش بریاریده ده لاریته وه پینه کانی ماچ بکات، به لام دانی به خو یا گرت، تا ئیستا خودا چه ندین جارو جار فریوی دابوو، هه رکات ده بیست که په یامبه ری له کیوه وه سه رهو ژور بوته وه یا له بیابان هاتوه ده یگوت ((نهوه ئیدی ده بی کریستیانو بی))، به لام خودا هه موو جارئ نهوی فریو ده داو دلی خاخم که ناماده ی په روپو بوو په ژمورده ده بوو و خونچه ی نه ده کرد، بو یه ده په نگایه وه، له گه خو یه وه گوتی: ((ده بی یه که مجار نهوه تا قی بکه مه وه، نهوه مارانه که خه ریکی قوتدانی بوون، ئیستا رایان کردوه، وجودی نهویان له ژهنگی پیسی پاک کردوته وه، ئیستا توانای نهوه ی هه یه که هه لسیته وه سه ری و له گه له لکان قسه بکات.. نهوه کاته پیده که وم ده رگا کرایه وه (یه ربوکام) خو ی و سینیی تیشتن که بو دو میوان بوو، بریتی بوو له نانی جوو زهیتوون و شیر هاته ژور وه، رووی له کریست کردو گوتی: ((ته مشه و جیگاییکم له ژورویکی دیکه راخستوه تا هاو ده مت هه بی، به لام زهینی میوانه کان له م دنیایه نه بوو، ناگایان له قسه ی (یه ربوکام) نه بوو، دهنگی ماره کان له بنی بیره وه دووباره به رگو ی کهوت، نهوان شمخالیان ده ژه نی و له هه له هیان بوو.

رهبه نه کان به خنده بیکی لوس گوتیان ((وا زه ماوه نند ده کهن، بای خودا هه لده کا نهوه به لا به گیان گرتوانه واهیمه بیکیان نییه و زه ماوه نند ده کهن)) سهیری پیره میردی کردو

چاویکی هه لته کاند، به لام پیره میرد لوقمه ی برده ده می و دهستی به جوین کرد، نهوه ده یه ویست گیانی وه به ریبت به گورینه وه ی نان و زهیتوون و شیر به هوش بتوانیت قسه له گه ل میړی بکات.

بابه قه مبور سهیری نهوانی ده کردو هه سه له ی له سهر نه ماو نهوی جیهیشت.

نه م دووه رووبه پرووی یه کتر دنیشتبوون و له بیده نگیدا خوار دنیان ده خوارد، حوچه تاریک بو بوو، چووار پایه و شوینی عاییدو دار کتیب له گه ل کتیبی کراوه ی دانیال پیغه مبه ر به سه ری وه بوو له تاریکیدا ده دره وشایه وه، فه زای حوچه هیشتا بو نی دلاویزی بخوری ده دا، له ده روه دا با ئارامی گرتبوو. له هه مان کاتدا خاخم گوتی: بایه که دابه زیوه نه ماوه

گه نجه که وه لامی نه دایه وه له بهر خو گوتی: ((نهوان رویشتون، نهوان رویشتون، ماره کان له ده رووندا رایان کرد، رهنگه نهوه دروست خواستی خودایی، رهنگه به هه مان به لگه بووبی که خودا منی هینا بیته بیابان تا شفام بدات نهوه هه لیکرد، ماره کان گوئیان له دهنگی بوو، له ده رووندا خزین و رایان کرد سوپاس بو خودا)). دوی سهر فی خوړاک، خاخم دهستی به رز کرده وه شوکری خودای کردو نهوه کاته رووی له هاو ده مه که ی کرد، ((زهینت له کو یه کریست؟ من خاخمی ناصیره م، دهنگم ده بیستی؟))

گه نجه که به راجفرینی که وه له دنیای جه زبه هاته وه ده ره وه گوتی: ((به لئ مامه شه معون))

- زه مانی موژده هین هاتوه، رو لئ م .. ناماده ی؟

کریست له بهر خو له رزی و پرسی ((ناماده؟ ناماده بوچی؟

- خو ت باشده زانی، بو له من ده پرسی؟ ناماده یی بو هه لسانه وه قسه کردن.

- له گه ل کی

- له گه ل مرؤف

- چی بلیم؟

- نیگه ران مهبه، تو تهنه دهمت بکهره وه، خودا هیچی دیکه له تو ناوی.
مرؤقت خویش دهوی؟

- نازانم خه لک ده بینم دلّم بویان ده سووتی تهنه نه وه

- نه وه به سه کورم، به سه، رابه وه له گه لّ نه وان قسه بکه وه نه کاته له وانیه تازاری تو
زیاد بی به لام تازاری نه وان هیور ده بیته وه

- په نگه هه بۆ نه وه بی که خودا منی بۆ جیهان نارده وه باوکه تو له کی ده زانی؟

- نازانم، که س شتیکی به من نه گوتوه، به لام ویرای نه وه هه موو حاله تهش، ده کری،
من نیشانه م بینوه، نه کات که منال بووی، که می خوالت هه لگرت و مه لیکت
دروست کرد، له به هه مان کاتدا که ده تلاوانده وه و قسه ت له گه لّ ده کرد، وه ک بلیمی
بالی ده کرد به راکردن له ده ستی تو دا که وته فرین، له وانیه که نه وه مه له قورینه
رؤحی مرؤف بی، به لئی کورم کریست- رؤحی مرؤف له ده ستی تو یه .

- گه نجه که له جی هه لسا یه وه ده رگای به دیقته کرده وه، سه ری برده دره وه گوئی
راگرت، عاقیبه ت ماره کان بیده نگ بوو بوون، به خویش حالیه وه به ره وه لای خاخام
که رایه وه ((باوکه پیرۆزم بکه وه شتیکی دیکه م پی مه لی، هه موو شتیکت گوت، زیاتر
له مه به رگه ی بیستن ناگرم، دوی وه ستانیکی کورت له سه ر قسه کانی رویشت و گوتی:
(مامه شه معون، من ماندووم ده مه وی بچمه سه ر جیگاوه، هه ندی جار خودا به شه و
دی ت رودا وه کانی روژ یه کالاً ده کاته وه .. مامه شه معون به چاکی بجه وه)) خانه خوی
له ده ره وه چاوه روان بوو، گوتی: ((با برۆین بیت نیشان بده م که شوینی تو م له کوی
راخستوه .. کوره گیان ناوت چیه ؟

- کورپی نه جار

- ناوی من (یه ربوکام) ه به من ده لّین برای بی می شک و قه مبور به لام ته قه ی سه رم
دی، من هه واسم لای به ردا شه وه وه کو مشک نه وه په لکه وشکه ی که خودا به منی داوه
ده جورم.

- کام په لکی وشک...؟

- قه مبور به خه نده وه گوتی: گه لۆر گیان، تینا گه ی؟ رۆحم، له گه لّ ته و او بوونی کارم
(راستی شه و به خیز، خه وی خویش خویش بیینی- ئیزرائیل دی و ده ست به جوینی من
ده کات)) توژی وه ستا، ده رگا فسقلیه کورتیله که ی کرده وه ((سوچی دوا وه ی لاجه پ
جیگای تو یه ؟)) له حالیکدا قاقا پیده که نی و نه وی پالدا یه نار ژورر ((باش بجه وه،
کوره گیان، خه وی خویش خویش بیینه، هه راسان مهبه، خه ون به ژنه وه ده بیینی، هه وی
دی ر وای ده وی)) له کاتیکا له به ر ژور پیکه نین خه ریک بوو شه قی ده برد، ده رگه ی
به ده نگینی بروسک ناسا داخست.

کورپی می ری له شوینی خوی بزمار کوت بوو، تاریکه، سه ره تا هیه شتیکی جیاوازی
هه ست پی نه کرد، به لام هی دی هی دی دیواره کانی نیوه پروون که به سپیای قسل سپی
بوو بووه، به دیار که وت، شه ربه یی له قه لّه شتی دیوار ده ره وشایه وه، دوو چاری کلپه دار
له سوچی که وه له ودا دوو رابوو، له سه رخۆ کورمال بۆ پی شه وه ده چوو پیی له هه سیری
لونه دراو گیر کرد و هه ستا، له هه مان کاتدا دوو چاو تاقیبیان ده کرد، کورپی می ری
سه لای له هاوده می کردو به لام که سی وه لامی نه دایه وه.

یه هودا خوی وابه دیار خست که لولی خوارده وه، له کاتیکا چه نه گه ی هاویشتبوه سه ر
نه ژنۆکانی، ده نگه ی هه ناسه ی سه نگینی نه وه له حوجه دا ده نگه ی ده دایه وه، پشتی
به دیوار دابوو سهیری کورپی می ری ده کرد، له ده روونی خوی زه مزه مه ی ده کرد
(وه ره ... وه ره ... وه ره ... وه ره، خه نجه ری له ناو مشتی خویا ده کوشی، له به رخۆ بی ری
ده کرده وه نزیک بوونه وه ی کورپی می ری ده پیواندو زه مزه مه ی (وه ره .. وه ره .. وه ره) ی
ده کرد و نه وی راده کیشایه سه ر ته لّه وه، زهینی نه وه گه رایه وه زادگاو دیی - خریوت -
که له ده ور به ری نه دو میه بوو، شیوه ی به ته لّه وه کردنی کریست نه وی ده خسته وه یادی
شیوه ی به ته لّه وه کردنی چه قه ل و که رویشک و که وه له لایه ن مامه جادو گه ره که ی، مامی

بهسەر زه‌مینه‌وه راده‌کیشا، چاوی ده‌گیرساوی ده‌بپیه نیچیره‌وه و ده‌نگی هیسسه هیسسی پر له تاسوق و پارانه‌وه و ده‌ستووری سهر ددها (وه‌ره، وه‌ره، وه‌ره) ناژده‌له‌که به‌کسه‌ر گیتژده‌بوو به‌سه‌ری که‌چ و هه‌ناسه سواریه‌وه به‌ره و لای شه و ده‌مه‌ی که هیسسه هیسسی بوو ده‌ستی ده‌کرد به‌خزین...

له‌ پرێکا یه‌هودا ده‌ستی به‌هیسسه هیسس کرد. سه‌ره‌تا ئارام و نه‌رم پاشان له‌ پرێکا به‌ هیتژو وه‌حشیانه و هه‌راسانکه‌ر تر بوو.

کوری می‌ری که‌ سه‌ری به‌سه‌ر سه‌رینی هه‌سانه‌وه کردبوو، به‌وه‌حشه‌ته‌وه له‌ جیوه‌ راپه‌ری، کی له‌ ته‌ک شه‌وه‌وه بوو؟ کی بوو هیسسه هیسسی بوو؟ عه‌تری هه‌ناسه‌ی ناژده‌لێکی له‌ فه‌زادا به‌رلوت که‌وت و تیگه‌یشت، به‌ ئارامی پرسی:

- یه‌هودا براکه‌م شه‌وه‌ تۆی؟

یه‌هودا له‌ کاتی‌کا به‌ تووره‌یی پی‌ی له‌ زه‌وی ده‌کوتاو نه‌راندی ((هه‌ی له‌ خاچ ده‌را!)) گه‌نجه‌که قسه‌ی خۆی دووباره‌ کرده‌وه ((برام یه‌هودا، له‌ خاچده‌ر زیاتر له‌ خاچدراو نازار ده‌کیشی))

ردین سوور که‌ له‌ تووره‌ییاندا ده‌پێچرایه‌وه ناو‌خۆی هاواری کرد ((بوو برایانم و گیان‌بازه‌کان و دایکانی له‌ خاچ دراو سویندم خواردوه که‌ تۆ بکوژم، به‌خیرییی سه‌لیب‌ساز، هیسسه هیسسم کردو تۆ هاتی)) قیت بووه سه‌ر پییه‌کانی و ده‌رگای جووت کردو گه‌رایه‌وه سوچه‌که‌وه، دووباره‌ خۆی هه‌ل‌کۆرمانده‌وه، رووی له‌ کریست کردو گوتی:

- گویت لی بوو چیم گوت؟ دایی به‌ غه‌ریبم مه‌زانو خۆت ناماده‌که.

- من ناماده‌م

- هاوار مه‌که یاللا زووبه، تا هه‌وا تاریکه‌و ده‌مه‌وی برۆم.

- براکه‌م یه‌هودا خۆش‌حالم به‌دیدارت، من ناماده‌م، شه‌وه تۆ نه‌بووی که‌ هیسسه هیسست بوو، خودابوو- و من ناماده‌م شه‌وه به‌ میه‌ره‌بانی خۆیه‌وه هه‌موو شتیکی ته‌رتیب

کرده‌وه، تۆ دروست له‌ کاتی خۆی هاتی، برام یه‌هودا.. هه‌میشه دل‌م سوکو و بی‌ بیسییه، ئیستا ده‌توانم له‌ پیشگای خودایی حازر بم، ماندوو بووم له‌ ده‌ست و په‌نجه‌ نه‌رم کردن له‌گه‌ل شه‌وه، هه‌روا له‌ ژیانیش، گه‌رده‌م له‌به‌ر ده‌ستی تۆ داده‌نیم.. یه‌هودا من ناماده‌م، ناسنگه‌ر نه‌رراندی و برۆکانی ویک نایه‌وه، شه‌وه ته‌سله‌ن هه‌رخۆشی به‌راستی نه‌فهرتی هه‌بوو، شه‌وه ده‌ست بو لای گه‌ردنی درێژ بکات، که‌ وه‌ک گه‌رده‌نی به‌رخ وایه، بی‌ داکۆکی، سارد بووبۆوه، شه‌وه داکۆکی و شه‌ری ته‌نه‌ته‌نی ده‌ویست، له‌م حاله‌ته‌دا دوا‌ی به‌جۆش هاتنی خویین.

کوشتن ئاوه‌ها سزاواری مرۆقی واقیعی و پاداشتی به‌ویژدانانه‌یه بوو زۆرانبازی، له‌ کۆتایی داده‌هات. کوری می‌ری هیشتا خۆی و ملی درێژکردوو ناماده‌بوو، به‌لام ناسنگه‌ر به‌ده‌ستی زل و زه‌به‌للاحی خۆیه‌وه، شه‌وی پالی پیوه‌ناو نه‌راندی: ((بوو داکۆکی ناکه‌یت؟ تۆ چ جۆر مرۆقیکی؟ قیت به‌وه زۆرانبازی بکه‌))

برام یه‌هودا، من ئاره‌زوئیکی وام نییه، بوو داکۆکی بکه‌م، خواستی تۆ خواستی منه، دل‌نیا به‌ که‌ خواستی خوداشه، له‌ هه‌مان شه‌وه ساته‌ی که‌ من هاتمه شه‌وه دیره‌وه تۆش هاتی، من گه‌یشتمه دیر دل‌م له‌ پیسی و پۆخلی پاک بووه، خۆم ناماده‌ی کوژران کرد، تۆ خه‌نجه‌رت ده‌ست داوه‌تی و له‌م سوچه‌ په‌نه‌انبوو خۆت ناماده‌ی کوشتن کرده‌وه، ده‌رگا کراوه من هاتمه ژووره‌وه، چ نیشانه‌ییکی ترت ده‌وی برام یه‌هودا).

به‌لام ناسنگه‌ر لیوی له‌ لیو نه‌کرده‌وه، سمپله‌کانی خۆی له‌پیی شیتایه‌تییه‌وه ده‌فرتاند، خویین به‌ری چاوی گرتبوو، می‌شکی ده‌جۆشا، عاقیبه‌ت نه‌رراندی ((بوو خاچ دروست ده‌که‌ی؟)) جوانه‌رده‌که سه‌ری له‌به‌رخۆ نا، شه‌وه رازی شه‌وه بوو، چۆن ده‌توانی بیدرکینی و ناشکرای بکات؟ ناسنگه‌ر چۆن ده‌یتوانی باوه‌ر به‌وه خه‌وانه‌ بکات که‌ خودا بوو شه‌وه جه‌وانه‌رده‌ی دابه‌زانده‌بوو، یا به‌وه ده‌نگانه‌ی که‌ له‌ خه‌لوه‌تی خۆیدا ده‌ییست، یا به‌وه په‌نجانه‌ی له‌سه‌ری قولاب ده‌بوون ئاره‌زووی شه‌وه‌یان هه‌بوو بوو ئاسمانی هه‌ل‌کیشن.

ئاخىر چۆن موقاۋەمەتى خۆى لەبەراپەر ھەلگىشەنى بۆ ئاسمان، لە يەھودا بگەيەنى؟
لەرۆوى ئاۋومىدېيەۋە گوناھى مانەۋەى كوردبەو بەسەر زەۋى، بە پەشيمانىيەۋە گوتى:
(برام يەھودا، ناتوانم بۆت روون كەمەۋە ببورە ناتوانم))

ئاسننگەر جىيى خۆى گۆپرى تا بتوانى رووخسارى گەنجەكە لە تاريكىدا باشتر دەست
نیشان بكات، بەمكۆرپەۋە سەيرى رووخسارى دەكرد، ئەو كاتە لەسەر خۆ بۆ دواۋە
گەرايەۋە، دووبارە پشتى بەديۋاردا، لە خۆى پرسى ((ئەۋە ئىدى چ جۆرە مەرۆقىكە؟
تى ناگەم، سەيرىم پى دى ھەر ماس رىنمايى دەكات يا خودا؟ لە ھەردوو حالەتدا
بەخاترجەمى رىنمايى دەكەن، ئەو موقاۋەمەت ناكات، كە ئەۋە خۆى گەۋرەترين
موقاۋەمەتە، من ناتوانم بەرخ بكوژم.. مەرۆق ئا، بەلام بەرخ نا، ھاۋارى كرد ((تۆ
ترسنۆكى ..ھەى بىچارەى بەلەنگاز، ھەى سەگ سەرو بچمت بخوات. كۆپى مېرئى بە
زەمەمەۋە گوتى: ((خودا دەتوانى)) ئاسننگەر خەنجەرى لە مەشت ۋەرسووراندر
لەپريارداندا ساردبۆۋە دەستەۋەستان بو، بۆ ساتى خەيالى كرد، كە تريفەيىكى
نورانى لە تاريكىدا بەسەر رووى سوورفلەۋەبوۋى گەنجەكەدا دەجىۋىنى، ۋەحشەت
سەراپاي داگرتو بەندى دەستى شل بۆ، بە كۆپى مېرئى گوت ((لەۋانەيە من
مەرۆقىكى كەركەللە بىم، بەلام تىدەگەم، قسەبەكە تۆ كۆپى؟ چىت دەۋى. خەلكى
كىي؟ ئەو داستانانەى كە لە ھەموو شوپىنى دەربارەى تۆ دەگىرنەۋە، گۆپالى شكۆفە
كردۋە، كۆپەى ھەۋرەتريفشە، ئەو ھېرشانەى كىنە كە لە كاتى بەپريدارپويشتن دېنە
سۆراغت، ئەو دەنگانەى كە لە تاريكى دەيىستى.. پىم بلئى رازى تۆ چىيە؟

بۆ كى؟ بەزەيىت بەكىدا دىتەۋە؟ بەخۆت، بە ھەژارى ۋەفلاكەتى خۆت؟ يا رەنگە
دلت بە حالى سرايىل بسووتى؟ ياللا بلئى، بۆ سرايىلە؟ دەمەۋى ھەمان ئەۋە بلئى؟
ھەمان ئەۋە، نەك شتىكى دىكە؟ ئايا ئەۋە ئازارى سرايىلە كەتۆتە گيانتەۋە..

- ئازارى مەرۆق.. برام يەھودا..

مەرۆق فەرامۆش كە، يۆنانىيەكان كە ئەۋە ھەموو سالە كوشتارى ئىمە دەكەن..
مەرۆق.. نەفرەتيان لىيى.. رومىيەكانىش مەرۆقن! ئىستەش كوشتارى ئىمە دەكەن ۋە
پەرستگاۋ خوداكانمان پىس دەكەن.

لەۋانە گەپرى، دەبى بۆ سرايىل بى، جگە لەۋەى ھەموو شتى دوور فرېدە.

- بەلام من بۆ چەقەلەكان، برام يەھودا بۆ پەرەسلىكەكان ۋە گىياش ھەست بە
مىھەربانى دەكەم

- ھا... ھا بۆ مېرولەكان؟

- بەلئى بۆ مېرولەكانىش ھەموو شتى لە ئانى خودادايە، كاتى بەسەر مېرولەيەك
لاردەمەۋە، لە ديدگاي رەش ۋە بريقەداريان، رووخسارى خودا دەيىنم

- لەم حالەتەدا ئەى من چى كۆپى دارتاش؟

- لەۋىش لە قولايى دا رووخسارى خودا دەيىنم.

- لە مەرگ ناترسى

- بۆ بترسم برام يەھودا؟ مەرگ درەگايى نىيە داخرى، مەرگ درەگايىكە دەكرىتەۋە،
دەكرىتەۋە مەرۆق دەچىتە ژورەۋە.

- بۆ كۆپى؟

- بۆ ناوسىنەى خودا.

يەھودا لە رووى شلەزانەۋە، ئاخىكى ھەلگىشە، لەبەر خۆ گوتى: ((ھىچ لەگەل ئەۋە
مەرۆقە ناكرى، چوونكە ترسى لە مەرگ نىيە)) چەنەگەى نايە ناۋ لەپى ۋە سەيرى
كرىستى كردو ھەۋلى دا بگاتە پريارى، لە ئەنجامدا گوتى:

- ئەگەر تۆ نەكوژم دەتەۋى چ بگەى؟

- نازانم. ھەرچىكە خودا بىھەۋى.. مەيلىم ھەيە راپەرم ۋە لەگەل مەرۆق قسە بكەم.

- چىيان پى دەلئى؟

- برام يەھودا، چۆن پىشېبىنى ئەۋە لە من دەكەى كە بزائم؟ من دەم دەكەمەۋە
خودا قسە دەكات. تريفەى رۆشنايى بەسەر گەردى سەرى گەنجەكەۋە نورانىتر دەبو،

رووخساری خه مگین و نازارچه شته ی وهك چۆن هه وره تریشقه دهرده وشایه وه، چاوانی درشت و رهشی شه و به جوانییکی وه سف نه کردنی یه هودای ده خسته شه فسونه وه .. ردین سوور ههستی به شله ژان کردو چاوانی هیئایه خوار وه، له به رخۆ گوتی: ته گهر دلنیام که هاتۆته سوورای سراییلیه کان و به قسه کانی دلنی شه وان ده داته وه هیرش بکه نه سهر رۆمیه کان شهوا نایکوژم))

که نجه که پرسى: برام یه هودا، ماته لی چیت؟ رهنگه خودا تو ی بو کوشتنی من ناردی؟، رهنگه ئیراده ی خودا په یه ونه دی به شتیکی دیکه وه هه بی، شتی که بو تو ش ره وان نییه، تو سهیری من ده که ی وه هه ول ده ده ی بزانی چ شتی که؟ من ناماده م بکوژیم و هه رواش ناماده ی زیندوو مانه وه م، بریاریده)).

یه هودا به دل مرییه وه وه لامی دایه وه: ((په له به خه رج مه ده، شه و دریه، ئیمه کاتمان زۆره)) به لام دوا ی وه ستانیکی که م به قینیکی شیتامیزه وه هاواری کرد ((مرؤف بی شه وه ی خو ی بجاته دهرده سه رییه وه ناتوانی هه تا قسه ش له گه ل تو بکات، من شتی ده پرسم تو شتیکی دیکه وه لام ده ده یته وه، سه رم له کارت دهرناچی، پیش شه وه ی تو ببینم گو ی له تو رابگرم .. دل و زهینم له ئیستا دلنیاتر بوو سه رت بو لایه که ی تر وه رسوورینه و بجه وه، ده مه وی ته نه اام تابتوانم شه وه مه موه هه رس بکه م و بزائم چی ده که م؟ دوا ی گوتنی شه و شان به شپرزه بییه وه بو لای دیوار گه رییه وه .

کورپی میړی به سه ر هه سپره وه به نارامی راکشاو دهسته کانی وهك خاچ به سه رییه که وه دانا له به رخۆ که وته نه ندیشه وه ((هه ره شه وه ی که خودا ده یه وی، هه ره مان ده بی)) به دلنیایه وه چاوانی به سه ر یه که وه نا، له کونی تاویره به ردی که ربه پرووی شه و بوو، کونده په پوی هاته دهر وه، هه رکه بیینی تو زوبای خودا ته واو بوو به بی هه روا وه وریا بو پیش و پاشه وه هه لقری، شه و کاته به هه وه وه هاوجوتی خو ی بانگ کرد .. ((شه زیم وه ره، خودا رۆبش تو وه، ئیمه جار یکی دی به سه لامه تی هه لسا ینه وه)) له وان ه ی سه ره وه دا، له ترۆپکی کلا و رۆژنه ی حوجه که وه شه ستیره باران بوو، کورپی میړی چاوه کانی کرده وه به دیتنی شه وان شاد بوو، شه وان له سه رخۆ ده جولان و ون بوون و شه ستیره کانی دیکه هه لده هاتن .. چه ندین سه عات به دوا ی یه کدا راده بردن یه هودا که

هیشتا به سه ر هه سپره وه چوار میچکی لیئی دانیشتبوو خو ی وه رده سووراندا، جارنا جار به هه ناسه پرکیۆ زه مزه مه وه هه لده ستایه وه تا ده می دهرگا دهرۆبش و دووباره ده گه پایه وه، کورپی میړی، به چاوانی نیوه داخراوی سهیری ده کردو له چاوه پروانیدا مایه وه، له به رخۆ گوتی:

((هه ره شه وه ی که خودا ده یه وی هه مانه که ده بی)) له چاوه روانی مایه وه، چه ندین سه عات رابردن، وشتره میینه ک له ته ویله ی نزیک حوجه که ی شه واندا ده بییلاند، رهنگه خه ونی به گورگی یا شیر ی بینبی، شه ستیره گه وره و تازه ده رکه و تو وه کانی ئاسمانی خو ره لآت، به تو ره یی و خرۆشه وه سه ره لده گه ران و وه کو له شکر ی که ری که و تبوون. له پر یکا که له شیر له قولایی تاریکیدا خویندی، یه هودا له جیه وه، هه ستاوه به هه نگاویکی دریه خو ی گه یانده دهرگا وه .

دهرگای به زبیرییه وه کرده وه، له دوا ی خو ی دا بخته وه، دهنگی پی پی په تی که به قورسی ده کوترایه سه ر به ردریه کانه وه گه یشته گو ی شه و کاته کورپی میړی سه ری وه رسووراندا و هاوسه فه ری وه فاداری خو ی بیینی که له نار تاریکیدا به هوشیار ییکی ته واوه وه له سوچی که وه راست وه ستاوه و به وی گوت: لییم ببوره .. خوشکم زه مانى موژده هیئ هیشتا نه هاتو وه .

شوشتنی پییه مووینه کانی خویان بوون و خویان ناماده ده کرد بچنه ناو راووکه که وه و تری بکو تنه وه. هه تا تهوانه ی باخیان بچوک بوو، هه لبه ته به شه راهی خویان وه لادنا، هه موو سالی ده یانبرده مالی زوبه دی تا له کارته ی بدهن و دهسته قی که به سوود و هرگرتن له راووک و هریده گرت، گوزو و جلیکانه کانی شه راهی پر ده کرد له هه مان کاتدا به سهر سه کوی به رزه وه داده نیشت، داریکی گه وره و قه له مبریکی له دهست ده گرت، ژماره ی سه به ته کانی به سهر داره که وه نیشان ده کرد، به لام باخه وانه کانیش له زهینی خویان ناگاداری ژماره ی سه به ته کان ده بوون، تا نه بادا دوی دوو رۆژ فیلیان لی بکری چونکه زوبه دی پیر مرۆقیکی فیل باز بوو، هیچ کهس پشتی پی نه ده به ستا، هه موو چوارچاو چاودیریان ده کرد. په نجه ره ی ژووره وه ی مالی که ده پروانیه هه وشه وه، کرابووه، سالومه ی پیره خانی مال به سهر ته ختیکی کورتیله وه راکشاپوو، به مجوره دهردی ته ژنوو جومگه کانی دیکه ی خوی فه راموش کردبوو، هه لبه ته له گه غیبتیدا زور جوان و به دلوداو بوو، خوی و ئیسقانی وردو بالای زراف و پیستی زهیتونی و چاوانی درشتی - له نه ژادیکی خوش جسن بوو - سی دیهاتی کفرناحوم و مه جدهل و - بیت صه دا - که وتبووه مملانیوه ..

سی داخواییکه له هه رسی ته و دیهاتانه وه و له یه ک کاتدا هاتبوونه سو راغی باوکیه وه، که که شتیداریکی ده له مهنند بوو، له گه ل دوستانیکی زور باری وشتر و سه به ته ی پر وه چوو بوون، پیره میدی حیسابگر له زهینی خویدا جهسته و روح و سه روسامانی هه ریه ک له وانی سووک و سه نگین کردبوو زوبه دی هه لباردبوو، سالومه ش هه رچونی بی به زوبه دی رازی بوو، به لام ئیستاکه ته و کچه منالکاره پیربووه و گه ردشی رۆژگار جوانیه که ی له بین بردبوو، جاروناجار له کاتی جه ژنی گرینگ گرینگدا، میدره بونیات به هیزه که ی که هیشتا هه ر شه هوانی بوو، شه وانه ده چوووه مالی بیوه ژنان و دهستی به سه رو گوئیاندا.

به لام ته مرۆکه رووخساری سالومه ی پیر له خوشیاندا ده بریقیتته وه کوره خوشه ویسته که ی یوچه ننا، رۆژی پیشت له دیره وه هاتبوو، ته و له راستی دا رهنگیهریو له پرولاواز بووه، په رستت و به رۆژو بوون وردو خاشی کردبوو، له به رته مه

بهشی دوازدههههه

ته مرۆکه باهۆزیکی گه رم و نمناک ده بووه هوی ته وه ی که چه ند شه پۆلیکی گه وره له ده ریچه ی (گنسارت) دا هه لبه چی، پاییز هاتنی خوی راگه یانندو زهوی بونی گه لاو میوو تری ترشه وه بووی لیده هات، ژنان و پیاوان له گزنگی سه هه ره وه له کفرناحومدا هه لپژابوونه ده ره وه، رهزه کانی تری نومی شکوو جیلوه بوو بوون، هی شووی تری به دانه پر ناوه کانی چاوه پروان بوون تری چه نه کان بین و بیانچن، کچانی جحیل که تری ناسا ده ره وه شان وه، هه ریه که یان هی شووی ته و اوای ترییان خواردبوو رووخساریان پر شیر بوو بوو، جه وانه ردانی سووتاو له بهر ناگری شه هوه ته به دزیه وه سه یری ته و نا فره تانه یان ده کرد که له کاتی رینی تریدا دلیرانه تاویانده دا، دهنگی قاقای پیکه نین له ره زدا ده گه یشته گو، کچان هیواش هیواش، له شه رم که وتبون، مه ته لیان له سه ر کوره کان هه لده دا، کوره کانیش ناگرای تر نزیک ده که وتنه وه، هه رماسی ناگری بنکا له ناو ره زدا به هه لبه زودا به زینه وه ژنانی نوqrچه ده داو ده ورره ی پر له قاقا ده کردن.

کوخته ی لادیانیه ی قورو فراوانی زوبه دی پیر چووارتاقه والا بوو، وه ک لانه ی هه نگ تژی وزه وزبوو، راووکه که له لای چه پی هه وشه که وه بوو، پیاوانی گه نج سه به ته ی پر له ترییان که له ره زدا ده ره ینا هه لیانده رشته ناویه وه، چووار ئاده می زه به للاح؛ فیلیپ، یاکوب، په ترۆس، ناتانیل ی پینه دۆزی دی که له وشتریکی بیگونا هه ده چوو، خه ریکی

سالومه نهیده هیشت دلّی تهنگ بی و نهیده هیشت پروات، شهراپ و خوارکی پیده داو تا دووباره گیانی و به ریخته وه و لیوی گول بگری، له بهر خو دبیگوت: ((خودا باشه و نیمه لیی ده پارینه وه، به لیی شه چاکه به لام نابی رازی بیت که خوینی کورانی نیمه بخوریت، رژیرو نویش به شیوه ییکی مام ناو هندی بو مرؤف باشه بو خوداش، بویه ده بی له گه لی یه که به شیوه ییکی ناقلا نه بگه نه یه ک)) به تاسوقه وه سهیری ده رگای ده کرد، چاوه روانی ییحه ننا بو له ره زدا بگه ریخته وه، یه هودای ردین سوور بی هه رواوه وریا خه ریکی کاری خوئی بو، چه کوشی خوئی هاویشته سه رشان و که ژئی به ده وری جلیکانه وه ده ئالاند، که له لای راسته وه له وت ده روانی، ته به شی پرمه کرو عه بوس بو، که له لای چه په وه ش سه یرت ده کرد، ته به شی نارحه ت و خه مگین بو. له و رژیرو که وه ک دزی له دیره وه رایکرد بو، چه ند کاتیکی به سه را ره تبسو، له و ماوه یه دا، له دبی که وه بو دبی که چو بوو تا جلیکانه کانی شهراپ راست و ریست بکات، ده چوه ماله کانه وه و کاری ده کرد و گویی له قسان راده گرت و کردار و گوفتاری هه موو که سیکی له زه یینی خویدا تو مار ده کرد تا بیگه یه نیته نه نجومه نی (برایه تی) وه، وه لیی شه و ریش سوورو که له شی ری جه نگیه له کوئی و شه و ریش سوورو بیده نگیه له کوئی؟ هه ره له و رژیرو دی دیری جیه ییشتبو و له و ده سته چو بووه شه و ده سته.

زوبه دی پیر به سه ریا هاواری کرد ((یه هودای نه سخه ریوتی نه فره تی، ده مت بکه وه، له چ بیر کردنه و یه کدای - دوو دوو تا چوارتا - هیشتا شه وت نه کردو ته که لله ته وه؟ ده مت بکه وه، هه ی نالوتی، شتی بلئی، نیستا کاتی تری رینه، فشه ی پینا کری، له رژیو ییکی وه کو شه مپژدا، هه موو سه رخوشن هه تا بزنه ره شه عه بوسییه کانیش)).

فیلیپ تاویدایه ناو قسه کانی زوبه دی گوتی: ((له ریگه ی لامه ده، چو ته دیره وه، وابه دیارده که ویی که جلی ره به نی له بهر ده کات، مه گه ره نه تبیستوه هه رماس پیرده بیی ده بیته ره بن))

یه هودا ئاوری دایه وه و سه یریکی ژه هرا لوددی کرده فیلیپ به لام هیچی نه گوت، قیزی له بو، شه و پیاو نه بو، زانییکی بیی کاربو، زوربلییکی به راستی بو، ته واو له هه مان ساتی کو تاییدا له ترسان خوئی پیس کرد بو و سه ریچی کرد بو و له وه ی بجیته

ناو نه نجومه نی برایه تی، به هانه که ی شه وه بو که ((من بزئم هیه، چو ن ده توانم به ره لالیان بکه م)). زوبه دی پیر که وته به یینی لیو یه وه که وته خه نده و گه رایه وه لای ریش سووره که هاواری کرد ((شه ی بیچاره، ئاگات له خو بی، ره به نایه تی نه خو شی ییکی درمی، ئاگات له خو بی نه په ریته تو وه، کوری خو م من به باریکی مووه وه له ده سته رام کرد، پیره خاتوونی من، که خودایه هه ره زیندووی، نه خو ش که وت، کوره به نازه که ی وه ئاگات ده وه ی گیا درمانی له ته ک عابیده وه ته واو کرد، بویه گه رایه وه مال تا دایکی چاره سه ر بکات، چ رژیو بو که گوتم ئیدی شه و لیره ناروات، ئاخه بجیته کیته ری؟ خو شی ت نیبه له وی له دیما هیدا برسیتی هیه، تینویتی هیه و خودا، خودا له هه موو شوینی که وه یه، له بهر شه مه بوچی مرؤف به دوا ی خودا بجیته بیابان؟ یه هودای نه سخه ریوتی تو ده لیی چی؟

به لام ریش سوور چه کوشه که ی خوئی ده له رانده وه و وه لامی نه دایه وه، ده تیوانی چی به و بلئی؟ هه موو شتی به پیی ویستی شه و سه گه پیسه بو، له کی تیته گه یشت که ئازاری که سیکی دیکه چییی؟ هه تا خودا که به یه ک تیچاروی هه موو شه وانی دیکه له لاپه ردی رژیگار له ناو ده بات، مؤله تی شه و به راز په نجی زیر په رسته ی ده دا و نه یده هیشت یه ک موی سه ریشی که م بی، له زستاندا وه کو دوشه گی خوری دایده پوشی و له هاویندا وه ک که تانی فینک.

بو؟ مه گه رچی له و بیینی بو ئایا شه و پیره لوقمه حه رامه له خه می سرا ییل دایه؟ هه تا په نجش بو یارمه تی دانی سرا ییل به رز ناکاته وه، شه و تاوان کارانی رومی خو ش ده ویستن، چوونکه پاسداریان له سه روسامانی ده کرد، ده یگوت ((خوا بیان پاریزی، شه و ان ئاسایش ده پاریزن، شه گه ره شه وانه نه بو نایه، بیی سه روپاکان هه لده رژانه سه رمان و ته واوی مولک و شه ملاکیان به تاراج ده بردین)) به لام شه ی حه رام لوقمه ی پیر، له کو تاییدا زه مانی موژده یین هه ره ده گات، هه رچه ک که خودا له بیی ده کات و به بیی شه نجامی ره های ده کات، گیانبازان له بییان ده بیی و شه نجامی ده دن، یه هودا سه برت

هه‌بێ، لیوت له لیو مه‌که‌وه، سه‌هرت هه‌بێ، رۆژی یه‌هوه‌ی سه‌بايوت ده‌گات! چاوانی فه‌یرۆزی خۆی هه‌لپری و سه‌یری زویه‌دی کرد، که له‌ناو راوکه‌که‌وه^١ بوو.

وای هاته‌ به‌رچاو که ئه‌و به‌سه‌ر پشته‌وه مه‌له‌خوینی خۆی ده‌کات و رووخساری غه‌رقی بزه‌بوو.

له هه‌مان کاتدا چوار ئاده‌می زل و زه‌به‌لاح پێیه‌کانی خۆیان پاک کرده‌وه و په‌رینه‌ ناو راووک، له‌کاتی‌کا تا چۆکیان چووبونه‌ خواره‌وه، چیلکه‌ی تری به‌ردینیان و ده‌ده‌نووسا. جار‌جاره ده‌ستیان له‌ناو ده‌ستی یه‌که‌تر ده‌ناو سه‌مایان ده‌کرد، جارێ‌کیش هه‌ریه‌که له‌وان هاواریان ده‌کرد و به‌ته‌نهایی به‌رز هه‌لده‌گه‌ران، بۆنی شیله‌ی تری ناو ده‌ستیان مه‌ستی کردبوون، داستانه‌که له‌هه‌مان ئه‌و جێیه‌ کۆتایی ده‌هات. وه‌ک چۆن سه‌یری لای ده‌رگای کراوه‌ی به‌رده‌م ره‌زه‌که‌یان ده‌کرد کچانیان ده‌دیت که بۆ رینی تری لاربوونه‌ته‌وه سمی‌یان ده‌رپه‌ریوه‌و مه‌مه‌که‌کانیان وه‌کو هیشوی تری به‌سه‌ر گه‌لا‌ی می‌وه‌وه شۆرده‌بوونه‌وه، تری‌کوشه‌کان تری ئه‌وانیان ده‌دی و خوین له‌ده‌مه‌اره‌کانیان جۆشیده‌دا، ئیره‌ خۆ راووک نه‌بوو، زه‌وی و ره‌زیش نه‌بوو، به‌لکو به‌هه‌شت بوو، یه‌هوه‌ی پیریش خۆی و داریکی درێژ و قه‌له‌م برپه‌که‌ی به‌سه‌ر سه‌کۆوه دانیشتبوو نیشانگوزاری قه‌رده‌کانی سه‌باره‌ت به‌هه‌ریه‌که له‌وان ده‌کرد، باشه هه‌رکه‌سی چه‌ند سه‌به‌ته‌ تری هیناوه تا بۆ دوسه‌به‌ی که ده‌مری بزائم چه‌ند گۆزه شه‌رابی پی بده‌م چه‌ند گۆزه شه‌راب، چه‌ند مه‌نجه‌ل خواردن، چه‌ند ژن!

په‌ترۆس بی پێشه‌کی گوتی: ((به‌شه‌ره‌فم قه‌سه‌م ته‌گه‌ر خودا له هه‌مان ساتدا ده‌هات و به‌منی ده‌گوت ((ناه‌ای په‌ترۆس په‌ترۆس گچ‌که‌لانه‌که‌ی من ئه‌مپۆ ته‌واو به‌که‌یفم، شتی له‌ من داوا بکه‌ تا نه‌نجامی بده‌م بۆت، چیت ده‌وی؟ ته‌گه‌ر ئه‌وه له‌ من ده‌پرسیت، وه‌لام ده‌دایه‌وه: ((کوشینی تری^(*)، ئه‌ی خودا کوشینی تری تا هه‌تایه)) زویه‌دی به‌بی ئه‌ده‌بیه‌وه پرسى ((خواردنه‌وه‌ی شه‌رابیش وانیه‌ گه‌مه‌ل؟))

^١ راووک: ئه‌و ته‌شته‌ گه‌وره‌یه‌به‌ که تری تیدا ده‌کوشن.

* کوشینی تری، هه‌لبه‌ت ئه‌وان به‌ پێ ده‌یانشێلا، به‌لام من کوشینم له‌جیاتی پێشێل به‌کاره‌یناوه.

-نه له بنی دل‌ه‌وه ده‌لیم ته‌نها کوشینی تری.

په‌ترۆس پێینه‌ده‌که‌نی، رووخساری جیدی بوو، بۆ ساتی ده‌ستی له‌کار کیشایه‌وه‌و له‌به‌ر هه‌تاو راکشا، لای سه‌ره‌وه‌ی رووت بوو، به‌سه‌ر دل‌یه‌وه ماسیه‌کی ره‌شی گه‌وره‌ کوترابوو، هونه‌رمه‌ندی که پێشتر زیندانی بوو، له‌رینگه‌ی سووتانه‌وه وا کارامه‌ ناو سینه‌ی پرمووی ئالۆزی په‌ترۆسی کوتی بوو که مرۆف وای خه‌یاڵ ده‌کر کلک ده‌له‌قینی، به‌خۆش‌حالی‌هه سه‌مای ده‌کرد، له سه‌ره‌وه‌ی ماسی له‌نگه‌رگابوو به‌ چوار ده‌ستی یه‌که‌ترپرو له هه‌رده‌ستی قولابی هه‌بوو.

به‌لام فیلیپ که‌وته یادی بزنه‌کانی، ئه‌و هه‌زی لی نه‌بوو زه‌وی بکیلی و ئاگادری ره‌زی یا تری بکویتی‌ته‌وه، به‌ته‌وسه‌وه گوتی: ((په‌ترۆس توخودا کاریکی دیکه بۆخۆت په‌یدا بکه، کوشینی تری تاهه‌تایی چ کاریکه‌؟ ته‌گه‌ر من له جیی تو بوام له خوام ده‌خوازی که ته‌واوی ئاسمان و زه‌وی بکاته مه‌زرایه‌کی سه‌وزی پر له مه‌رپوزن ته‌وکاته مه‌رو بزنه‌کام ده‌دۆشی و شیرری ره‌وانی کویست‌انیم دروست ده‌کرد، شیرده‌بووه رووباریکی روون و ره‌وان، که ده‌گه‌یشه‌ته ده‌شت ده‌ریاچه‌ییکی دروست ده‌کر تا بیچاره‌کان بیخۆنه‌وه. هه‌موو شه‌وی هه‌موومان کۆده‌بوینه‌وه، هه‌موو شوانه‌کان له‌گه‌ل خودا، ئاگرێ‌کمان ده‌کرده‌وه، به‌رخێکمان سوور ده‌کرده‌وه ده‌مانگوت مانای به‌هه‌شت هه‌ر ئه‌وه‌یه))

یه‌هودا به‌زیماره‌وه گوتی: ((هه‌ی سه‌گ بتخوات، که‌رکه‌لله)) و نیگایینی وه‌حشیانه‌ی دیکه‌ی کرده فیلیپ، نه‌وجه‌وانه‌کان، روت و مووین، به‌له‌نگ ره‌نگییه‌وه ده‌چوونه‌ حه‌وشه‌و ده‌هاتنه‌ ده‌ره‌وه، ئه‌وان به‌ بیستنی ئه‌و باس خواسانه‌وه که په‌یوه‌ندیان به‌ یه‌که‌وه نه‌بوو پێده‌که‌نین، له ده‌روونی خۆشیان به‌ هه‌شتیکیان هه‌بوو، به‌لام دانیان پیا نه‌ده‌نا که ئه‌و به‌هه‌شته‌ چیه‌، سه‌به‌تی پریان هه‌لده‌رشته‌ ناو راوکه‌وه، هه‌تا خۆت ده‌جولانده‌وه، خۆیان ده‌گه‌یانده‌ ده‌رگاوه تا خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ تری‌نه‌ زیبارووخساره‌کانه‌وه، زویه‌دی لی‌که‌کرده‌وه تا شه‌کرێ بشکینی، به‌لام به‌ده‌می کراوه‌وه له شوینی خۆیدا مایه‌وه، میوانیکی بیگانه‌ له ده‌می ده‌رگادا به‌دیارکه‌وت، گوپی له قسه‌ی ئه‌وان ده‌گرت، جلیکی له پیستی بز له‌به‌ر دابوو، که له‌میلیه‌وه هه‌لواسراووبو، پێه‌تی بوو، پرچی ئالۆزابوو رووخساری وه‌کو گۆگرد

زهردبوو، چاوه‌کانی درشت و رهش و ناگرین بوو، پیسه‌کانی له کوتانه‌وه وه‌ستان، زوبه‌دی پیر شه‌کره‌که‌ی نه‌شکاند، هه‌موو بۆلای دهرگا گه‌رانه‌وه، شه‌وه‌سته‌ی که جولایه‌وه له ناستانه‌ی دهرگادا چ که‌سی بوو؟ پیسه‌نینه‌وه‌ستا، سالومه‌ی پیر له په‌نجهره‌وه به‌دیار که‌وت سه‌یرتیکی کردو له پرتیکا هاواری کرد: ((ناندریاسه..زوبه‌دی هاواری کرد ((خودای گه‌وره، ناندریاس! ته‌ماشای بچمی بکه‌ن نه‌کا له دونیای مردوانه‌وه بیی؟ ره‌نگه هه‌ر له‌سه‌ره ریت دابی..؟))

په‌ترۆس له ناو راووکه‌که دهرپه‌ری و ده‌ستی براکه‌ی له ده‌ستی خۆی گرت بی شه‌وه‌ی قسه‌یی بکات، به‌ئه‌شقق و ترسه‌وه که‌وته سه‌یرکردنی، شاخ خودایه‌وه شه‌وه‌ئه‌ناندریاس بوو، هه‌مان قاره‌مانی جحیل، شه‌وه‌که‌له‌کیویه ناوداره‌که له کارو بازیدا پی‌شینه‌ی له هه‌مووان رفاندبوو، شا شه‌وه هه‌مان شه‌ناندریاس بوو که ده‌ستگیرانی قه‌شه‌نگرین کچی دی-موکتابی- بوو، کچه و پیرای باوکی شه‌وی خودا بایتیکی وه‌حشه‌تناکی هه‌لکردو له دهریاجه‌ غه‌رق بوو بوو، ناندریاس له‌وپه‌ری بی ئومیدییه‌وه دیی به‌جیه‌شتبوو تا خۆی به‌ده‌ست و پی به‌ستراویه‌وه ته‌سلیمی خودا بکات، له‌گه‌ل خۆیا گوتبووی ((که‌س نازانی، شه‌گه‌ر بچمه دواي خوداوه شایه‌ت له‌گه‌ل شه‌ودا بیدۆزمه‌وه)) له‌پرودا به‌دواي ده‌ستگیراندا ده‌گه‌را نه‌کا خودا. په‌ترۆس به‌ترسه‌وه له‌وی روانی بوو، شکل و شه‌مایلی شه‌وی وه‌بیره‌تبه‌وه که ته‌سلیمی خودای کردبوو، ئیستا سه‌یرکه که خودا شه‌وی به‌چ سه‌رو پۆته‌لاکینه‌وه بو شه‌وه گه‌ران‌دبووه. زوبه‌دی پیر به‌سه‌ر په‌ترۆسه‌وه هاواری کردبوو، ((ناها نه‌کا به‌دریژایی رۆژ ته‌وی لیتی مورپ بیته‌وه؟ لیتی گه‌ری با بیته‌ ژورره‌وه، له‌وی له‌وانه‌یه بای هه‌لکاو بی‌کاته نه‌خشی زه‌وی، وه‌ره ژورره‌وه کورم، کورم ناندریاس خۆت لارکه‌وه تری هه‌لگه‌وه بیخۆ، سوپاس بۆخوا نانیشمان هه‌یه، بخۆ تاکه‌می ره‌نگت بیته‌وه به‌ر. چونکه شه‌گه‌ر پیره باوکی بی‌چاره‌ت تۆ به‌هه‌مان سه‌روپۆته‌لاکه‌وه ببینی له‌به‌ر نازاری گیانی دووباره‌ خۆی له‌ناو سکی ماسیدا ده‌شاریته‌وه. به‌لام ناندریاس بازووی ئیسقانی خۆی به‌رزکرده‌وه هاواری کرده سه‌ریان ((تیوه شه‌رم له‌خۆتان ناکه‌نه‌وه؟ له‌خودا ناترسن؟ وا دونیا خراپ ده‌بی تیوه‌ش لیتره تری ده‌کوشن و پیده‌که‌ن؟)). زوبه‌دی پیر به‌زه‌مه‌مه کردنه‌وه گوتی: ((خودا مانپاریزی، شه‌وا یه‌کینی دیکه‌ش هاتوه به‌سه‌رمانه‌وه گران ده‌فرۆشی)) به‌تووهره‌یه‌وه

رووی له شه‌ندریاس کردو گوتی: ((تۆش ده‌ست له ئیمه هه‌لناگری؟ باشه ئیدی ته‌واو گویمان له فه‌رمایشته‌کانی تۆ بوو، فه‌رمایشتی تۆ هه‌مان شه‌وه‌یه که په‌یامبه‌ره ئاوه‌مۆرکراوه‌کان زۆرباشن باشتر وایه به‌وان بلیتی ئاهه‌نگیکی تر ساز بکه‌ن. شه‌وان ده‌فه‌رموون کۆتایی دونیا گه‌یشته‌وه، گۆره‌کان، دهروونیا ده‌که‌نه‌وه، مردوووه‌کان دینه‌ دهره‌وه، ده‌فه‌رموون که خودا داده‌به‌زی.

- (به‌ده‌رکه‌وتنی دووه‌م) - تا بگاته‌هه‌سا بکاریه‌کان، شه‌وه‌ کاته وای له ئیمه، هه‌مووی درۆیه.. درۆ! گویی لی رامه‌گرن کورپینه بگه‌رینه‌وه سه‌ر کارتانه‌وه تری بکوشن، کورپی یونس نه‌پراندی ((تۆیه بکه‌ن، تۆیه بکه‌ن!)) خۆی له‌باوه‌شی براکه‌ی دهره‌یناو له ناوه‌ندی هه‌وشدا راست رووبه‌رووی زوبه‌دی وه‌ستا شه‌نگوستی به‌لای ناسماندا به‌رزکرده‌وه کرد. زوبه‌دی گوتی: (ناندریاس به‌خاتری سه‌لامه‌تی خۆت دانیشه، بخۆ، که‌می شه‌راب بنۆشه، وه‌روه سه‌ر شه‌قل، گچکه‌لانه‌که، بزانه چۆن برسیه‌تی تۆی به‌رپی شیتایه‌تی دا بردوه)). کورپی یونس وه‌لامی دایه‌وه: ((زوبه‌دی ژیانیکی خۆش تۆی به‌رپی دیوانه‌گی دا بردوه، به‌لام زه‌وی له‌ژیر پیتدا دم ده‌کاته‌وه، خودا زه‌مین له‌رزه‌بیتکه، شه‌وه شه‌قه، که‌شتیه‌کان و خۆشت و شه‌وه ورگه‌ستووهرت قورت ده‌دات!)) شه‌وه ناگری گرتبوو، چاوانی ده‌سووراندن و به‌سه‌یرکردنه یه‌ک یه‌کی شه‌وان هاواری ده‌کرد، ((به‌ر له‌وه‌ی شیه‌لی تری بیته‌شه‌راب دونیا کۆتایی دیت، که‌زه‌کانتان درۆکه‌ن، خۆله‌میش به‌سه‌رتانا که‌ن، سینه‌تان بکوته‌وه هاوار بکه‌ن ((من گوناهم کردوه)). زه‌وی یه‌ک دره‌خته‌وه رزی بووه‌وه کریستیانو واخه‌ریکه به‌ خۆی و ته‌وره‌که‌ی دیت ^(□).

یه‌هودا له چه‌کوش لی‌دان وه‌ستا، لیتی سه‌ره‌وه‌ی بۆ دواوه چوو بوو، ددانه تیژه‌کانی له‌ نووری خۆره‌تاودا ده‌بریقانه‌وه، به‌لام زوبه‌دی ئیدی نه‌یتوانی دان به‌ خۆیا بگری و هاواری کرد ((په‌ترۆس له‌راهی خودا لی‌بگه‌ری و لی‌ره‌ی به‌ره‌ ده‌ره‌وه، ئیمه کارو ژیمان هه‌یه ((وادی وادی)) جاری ناگری له ده‌ستدایه، جاری ده‌فته‌ری و ئیستا- پاشان چی؟ یه‌ک ته‌پشو، بۆ ده‌ست له ئیمه هه‌لناگرن، شه‌ی فیلبازان، فه‌ریودهرانی مرۆفد؟ شه‌وه

[□] تیشه به مانای ته‌پشو دیت، به‌لام پیموایه مه‌به‌ستی ته‌وره.

دونيایه هیچ عهیبی نییه، هه‌مانه که من ده‌یلیم، کورینه تریکان بکوشن، خه‌یالتان ته‌خت بی)). په‌ترۆس به نهرمی شانەکانی براهی لاوانده‌وه و نارامی کرده‌وه، به‌نهرمی به‌وی گوت: ((نارام به‌ره‌وه، نارام به‌ره‌وه، هاوار مه‌که برا، هاوارمه‌که، سه‌فه‌ر ماندووی کردوی، با بچینه مال تۆزۆ بجه‌سیته‌وه و باوکیشم به دیتنی تۆ دلّی نارام ده‌گرئ)) ده‌ستی براهی گرتو له‌سه‌رخۆ به‌دیقه‌ت ری پی نیشاندا، وه‌ک بلّی نابینایی، ئەوان له‌کوچه‌یه‌کی ته‌نگ دا سه‌ره‌له‌گه‌ران و وونبون. زوبه‌دی پیر بزه‌ییکی به‌بنی لیویه‌وه ده‌کرد ((ناخ یونس ی به‌له‌نگاز.. په‌یامبه‌ر-ئهی پیره ماسیه بیچاره‌که‌ی من! ته‌گه‌ر ته‌واوی دویا به‌من بدن، ناماده‌نیم بیمه جی تۆ)).

وه‌لّی ئیستا نۆبه‌تی سالومه‌ی پیر بوو ده‌م بکاته‌وه. ئەو هیشتا هه‌ستی ده‌کرد که چاوانی درشتی ناندریاس به‌گیانیا هه‌لوا سراوه‌وه ده‌یسوتینی، له‌کاتی‌کدا که‌زی سپی خۆی راته‌کاند گوتی: ((زوبه‌دی ناگاداری قسه‌کانت به‌ئهی گونا‌ه‌کاری پیر، فریشته‌یی به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه‌یه‌وه نامه‌ی کاری ئیمه‌ ده‌نوسیت، سزای تانه‌ لیدانه‌کانت ده‌چیژی)) یا‌کوب که‌ تا ئیستا ده‌می لیکنه‌کردبووه، گوتی: ((هه‌ق لای دایکه‌، تۆش به‌خاتری یۆحه‌ننا له‌نازار دابووی، به‌رای من هیشتا له‌مه‌ترسیدی رزگارت نه‌بووه، سه‌به‌تداره‌کان به‌منیان گوتووه له‌رینی تریدا کۆمه‌کی ناکات، له‌گه‌ل ژنان دانیشتووه ده‌رباره‌ی خوداو رۆژو رۆحی جاویدانی قسه‌ ده‌کات، باوکه‌ ته‌گه‌ر ته‌واوی دویا به‌من بدن، منیش ناماده‌نیم له‌جی تۆ م)). به‌وشکیه‌وه پیکه‌نی، نه‌یده‌توانی برای ته‌مه‌له‌و نازنازی ئەو هه‌رس بکات، به‌تووره‌یه‌وه ده‌ستی کرد به‌تری کوشین، خوین هیرشی کردبووه ناو که‌له‌ی زلی زوبه‌دیوه، به‌نۆبه‌ی خۆی ته‌ویش نه‌یده‌توانی له‌کوپی گه‌وره‌ی بگات- زۆربه‌یه‌که‌ ده‌چوون، ته‌گه‌ر دروست له‌هه‌مان ساتدا، میړی ژنی یوسف ی ناصری، که‌ پشتی به‌ بازووی یۆحه‌ننا دابوو، له‌ده‌می ده‌رگا به‌ده‌ر نه‌ده‌که‌وت، هه‌له‌ت شه‌رپکی سه‌خت روویده‌دا. پیه‌ وردیله‌کانی له‌به‌ر کاریگه‌ریتی سه‌فه‌ری دووردریژی خویناوی و گه‌ردالوود بوو، ئیستا چه‌ند رۆژی بوو که‌ مال و کاشانه‌ی جیه‌یشتبوو، به‌گریه‌ و نالینه‌وه له‌گوندی بۆ گوندی، به‌دوای کوپی به‌دبه‌ختی که‌وتبووه گه‌ران و سوورانه‌وه. خودا ته‌قلی کوپی ئەوی دزیبوو، له‌رپی مرۆف دوورکه‌وتبووه، دایکه‌ به‌ناخ هه‌لکیشانه‌وه سه‌روودی مه‌رگی ئەوی که

هیشتا زیندووبوو سه‌ردابوو، ده‌گه‌یشته‌ هه‌رکویه‌که‌وه، سو‌راغی ئەوی ده‌کرد، ((ئه‌وه بالا‌به‌رزو پی په‌تی بوو، کراسیکی شینی له‌به‌ردا بوو که‌مه‌ربه‌ندیکی چه‌رمینی ره‌شی له‌که‌مه‌ردابوو، که‌سیکی وات نه‌بینیوه؟)) که‌سی ئەوی نه‌دیوه، ئەوه کوپی بچووی زوبه‌دی بوو که‌ ناوینشانی کریستی دابوو میړی‌وه: ((غهرگه‌ییکی سپی پۆشیوه له‌حالی سوژده‌ دایه)). یۆحه‌ننا که‌ دلّی به‌ژنه‌ سووتا بوو، هه‌موو شتیکی ئاشکرا کردبوو، ئیستا له‌کاتی‌کا که‌ ته‌کیه‌ی به‌بازووی ئەودا بوو، چوووه ناو هه‌وشه‌ی زوبه‌دیوه تا به‌ر له‌رۆیشتن بۆ بیابان هه‌ندی بجه‌سیته‌وه. سالومه‌ی پیر به‌جیلوه‌وه هه‌لسایه‌وه گوتی: ((میړی نازیز به‌خیری . . فه‌رموو وه‌ره ژوره‌وه))

میړی چه‌فیه‌که‌ی خۆی هه‌لکیشایه‌ سه‌ر برۆکانی و سه‌ری له‌به‌رخۆنا به‌چاوانی که‌ ده‌یروانیه‌ سه‌ر زوبه‌وه به‌هه‌وشه‌دا رته‌ بوو، ده‌سته‌کانی دۆسته‌که‌ی که‌زی سپی ئەوی له‌ده‌ست گرتبوو که‌وته‌ گریانه‌وه.

سالومه‌ی پیر گوتی: ((کچم گریان بۆتۆ گونا‌ه‌ییکی گه‌وره‌یه)) میړی به‌سه‌ر ته‌خته‌وه دانیشاندو خۆشی له‌که‌ناریا دانیش. ((کو‌ره‌که‌ت ئیستا که‌ له‌ئمن و ته‌مانه، ئەو له‌ژیر بنمیچی پیرزادیه)) میړی به‌ناخیکه‌وه وه‌لامی دایه‌وه ((سالومه‌ ده‌ردی دایک سه‌نگینه‌ هه‌مووی یه‌ک کوپی به‌من به‌خشی ته‌ویشی کوپی که‌ مایه‌ی نه‌نگیه)).

زوبه‌دی پیر گله‌یی و زاری میړی بیست ((ته‌گه‌ر نه‌بوویتایه‌ به‌ره‌سه‌ستی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی پیاویکی خراب نه‌بوو))

به‌سه‌ر سه‌کۆه هاته‌ خواره‌وه تا دلّی بداته‌وه و گوتی: ((میړی له‌به‌ر خاتری گه‌نجییتی، هه‌ر بیریشی لی مه‌که‌وه، به‌سه‌رده‌چی، گه‌نجییتی خودا به‌ره‌که‌تی پیدات وه‌کو شه‌رابه، وه‌لّی مه‌ستی شه‌راب هه‌ر زوو له‌سه‌رمان ده‌په‌ری، به‌بۆ جوتکه‌ هاویشتنی زیاد ده‌که‌وینه‌ ژیر کۆپه‌رانه‌وه، میړی مه‌ستی له‌سه‌ری کوپی تۆش ده‌په‌ری، هه‌مان ئەو کوپی خۆم که‌ هه‌ر ئیستا له‌به‌رده‌مت وه‌ستاوه، له‌به‌ر چاو بگره، وا خه‌ریکه‌ مه‌ستی له‌سه‌ری ده‌په‌ری)) یۆحه‌ننا ره‌نگاو‌ره‌نگ هه‌لگه‌را، به‌لام قسه‌ییکی نه‌خسته‌ سه‌ر زمان، چوووه ژوره‌وه تا جامی ئاوی ساردو بری هه‌نجیری گه‌ییو بۆ میوان به‌ینی، دوو ژن له‌که‌ناری یه‌ک دانیشتبوون و سه‌ریان له‌به‌ریه‌ک نابوو،

قسه‌یان له‌بارهی کورده‌کهمه‌وه ده‌کرد که رفاندبووی، شه‌وان به‌چریه قسه‌یان ده‌کرد، نه‌بادا پی‌اوان گوئی‌ان لی‌یی و شه‌وانیش بی‌نه ناوه‌وه و له‌ززه‌تی قوولتی ژنانه که دهد به‌وانی به‌خشیی بوو له دست بدن.

—سالومه، کورده‌کعت به‌منی گوت که شه‌وه همیشه نویژ ده‌کات و شه‌وه‌نده ده‌چیتته سوژده‌وه ده‌ست و شه‌ژنۆکانی غاراوه، شه‌روا یۆحه‌ننا ده‌لیت که شه‌وه خواردن ناخوات و خه‌ریکه ده‌تاویته‌وه، شه‌روه‌ها ئالوده‌ی بالی بووه به‌ ئاسمانه‌وه، مه‌علومه شه‌تا له خواردنه‌وه‌ی ئاویش خۆپاریزی ده‌کات تا فریشته‌کان بی‌ینی، سالومه شه‌وه ئازاره به‌کوی ده‌گات؟ شه‌تا خاخامی مامیشی نه‌یتوانی چاره‌سه‌ری بکات، بی‌ری لی بکه‌وه تاوه‌کو ئیستا خاخام چه‌ندین که‌سی چاک کردۆته‌وه که جنۆکه ده‌ستی لی وه‌شانوون، سالومه بو خودا نه‌فهرتی له‌من کردوه، مه‌گهر چیم له‌وه کردوه؟ سه‌ری کرده سه‌ر شه‌ژنۆی دۆسته پیره‌که‌ی و که‌وته گریانه‌وه. یۆحه‌ننا خۆی و جامی پر له ئاوو پی‌نج شه‌ش دانه شه‌نجیر به‌سه‌ر گه‌لا شه‌نجیره‌وه به‌دیارکه‌وت، له کاتی‌کا شه‌نجیره‌کانی داده‌نایه کۆشی شه‌وه‌وه گوتی: ((مه‌گری، نوریکی پی‌رۆز به‌ده‌وری رووخساری کورده‌که‌ته‌وه شه‌پۆلده‌دا، شه‌موو که‌سی ناتوانی شه‌م نوره بی‌ینی، به‌لام من شه‌ویکیان بی‌نیم. دیتم شه‌وی ده‌لسته‌وه و ده‌بخوارد، شه‌راسان بووم، دوا‌ی مه‌رگی عابید باوکه شه‌به‌کوک شه‌موو شه‌وی شه‌وی له شه‌وندا ده‌دیت، ده‌لیت شه‌موو شه‌وی ده‌ستی کورده‌کعت ده‌گری و له ژووری بو ژووریکی تری ده‌بات و به شه‌نگوست هیما بو شه‌وه ده‌کات، قسه‌ییکی نه‌کرد، به‌لام بزه‌ی ده‌هاتی و به شه‌نگوست هیمای بو ده‌کرد، له شه‌نجامدا باوکه شه‌به‌کوک به‌ترسه‌وه له‌ناو نویژ ده‌رپه‌ری بوو ره‌به‌نه‌کانی بی‌نبار کردبووه، شه‌وان به‌یه‌که‌وه شه‌ولیاندا که رازی شه‌وه خه‌ونه بکه‌نه‌وه: عابید چی ده‌ویست به‌وان بلیت، بو شه‌وه هیمای بو می‌وانی تازه‌ی شه‌وان ده‌کرد؟ له پریکا پی‌ری شه‌وه رۆژه‌ی که شه‌ویم جیه‌یشت، خودا زه‌ینی ره‌به‌نه‌کانی روناک کرده‌وه و په‌رده‌یان له‌سه رازی شه‌وه خه‌ونه شه‌لگرت.

کابرای مردوو به‌وانی ده‌گوت که کوری تو بکه‌نه عابید، ته‌واوی ره‌به‌نه‌کان به‌بی له ده‌ستدانی کات چوونه سو‌راغی کورده‌کعت و دۆزیانه‌وه، که‌وتنه سه‌ری‌یکانی شه‌وه

هاواریان کرد که ((ویستی خودا له سه‌ر شه‌وه‌یه تو بیته عابیدی شه‌م دیره))، به‌لام کورده‌کعت ره‌تی کرده‌وه ((نه..نه شه‌وه ریگه‌ی من نییه، من شایسته‌ی شه‌وه‌نیم، لی‌ره ده‌رۆم)) ده‌نگی سه‌ری‌یچی کردنی شه‌وم له کاتی نیوه‌رۆ دروست شه‌مان ساتی که دیرم جیه‌یشت ده‌بیست، ره‌به‌نه‌کان شه‌ره‌شه‌یان ده‌کرد که شه‌وه له حوچه زیندانی ده‌که‌ن، پاسه‌وانی له‌به‌ر ده‌رگا داده‌نن تا نه‌هیلن رابکات.

سالومه‌ی پر که رووخساری چوورچ و لۆچی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه گوتی: ((می‌ری، پی‌رۆزه، شه‌ی دایکی خۆشه‌خت، خوداوه‌ند به‌سه‌ر ره‌جمی تو شه‌وه لی‌کردوه و تو شه‌تا شه‌وه‌ش ده‌ست نیشان ناکه‌یت!)) ژنی که خودا خۆشیویستوه، سه‌ری خۆی که شه‌رگیز هی‌ور نه‌ده‌بووه راته‌کاندو به‌بنی لی‌ویه‌وه گوتی: ((نامه‌وی کورم پی‌رۆز بی، شه‌زم لی‌یه وه‌کو شه‌موو شه‌لکی ترسی، شه‌زم لی‌یه ژن به‌ینی و بیته خاوه‌نی شه‌وه، ریگه‌ی خودا شه‌وه‌یه)).

یۆحه‌ننا وه‌ک بلتی شه‌رمی له سکا‌لاکردن ده‌کرد به‌نه‌رمی گوتی: ((شه‌وه ریگه‌ی مرۆقه شه‌ویتر ریگه‌ی خودایه، شه‌مان شه‌وه رییه‌ی که کوری تو به‌دوا‌ی که‌وتوه)) ده‌نگی منه‌منه‌وه خه‌نده له لای ره‌زه‌کانه‌وه گه‌یشته گوی، دوو نه‌فه‌ر له سه‌به‌تداره گه‌نجه‌کان، به شه‌لچوونه‌وه هاتنه شه‌وه‌وه، له کاتی‌کا له‌به‌ر زۆری پی‌که‌نین خه‌ریک بوو شه‌قیان ده‌بردو هاواریان کرد ((شه‌ری‌بینه شه‌به‌ریکی خراپ، به‌راستی یاخی بوونی له مه‌جده‌لیه به‌ریابووه، شه‌لک به‌ردی شه‌لگرتوه‌وه که‌وتونه‌ته دوا‌ی په‌ری ده‌ریایی خۆیان و به‌ر‌دبارانی ده‌که‌ن)).

تری‌چنه‌کان دوو‌باره له سه‌ما که‌وتن و هاواریان کرد ((کورپینه کام په‌ری ده‌ریایی؟ مه‌جده‌لیه؟))

—به‌لی مه‌جده‌لیه که خودا به‌ره‌که‌تی پی به‌خشی، دوو وراغ سوار که به‌وی رته‌ده‌بوون شه‌به‌ریان هی‌نابوو.

شه‌وان گوتیان باراباسی سه‌رکرده‌ی دزان، شه‌موو شه‌لکی ترساندوه و خستۆته له‌رزه‌وه، دویتی ناصیره‌ی جیه‌یشتوه که شه‌مه‌یه مه‌جده‌لی ئابلۆقه داوه، زوبه‌دی به‌نه‌راندنه‌وه

گوتی: ((ئەوەشيان يەككى دىكە، دەلئىت جانبازەو سىرايىل نەجات دەدات، بەلئى لەسەر و بچمت راديارە ! حەرپام لوقمەى پۆخل! ئومىدەوارم لە ئاگرى دۆزەخ دا سوور بىتتەو، باشە پاشان؟

– پاشان دەمە دەمى رۆژاوا دەچىتتە لای مالى مەجدەلىيەو دەبىنى حەوشە پىر لە خەلکە، ژنکۆکە دەركراوہ کە رۆژى شەممەش کاروکاسبى دەکرد، ئەو ھەموو بى پەرەواییە بۆ باراباس گران بوو، خەنجەرى لە ژىر کراس دەرتناوہو ھىرش دەکاتە ژوورەو، بازگانان شمشىر ھەلدە کىشن و ھاوسىکانىش ھەلدە پۆزىنە ھەمان شوین و دەکەونە ناو یە کترى، لە جەنگە کە سەردە کەون دوو نەفەر لە خەلکى ئىمە برىندار دەبن، بازگانان سواری و شتر دەبن و تىدەتە قىنن و رادە کەن، باراباس دەرگا دەشکىنئى تا مەجدەلىيە بگەيە نىتتە سزای کاروکردەوہ کانى خۆى، بەلام دەبىنى مەلە کە لە قەفەز فېرەو، ھەموو خەلکى دى بۆ بەدوا کەوتنى ئەو دەبنە ھەرەز کارو بەلام ھەر زوو ھەوا تارىک دادى و شانسى دۆزىنەوہى لە بىن دەچى، رۆژى دراىى ھەموو لە لایى کۆدەبنەوہو دەست دەکەن بە گەرپان و سووران، لە ئەنجامدا شوونى ھەلدە گرن، ديارە بەسەر لىمەوہ بەدواى شوین پى ئەو دەگەرپن تىدەگەن کە بۆلای کفرناحوم چووہ.

– فېلپ لە کاتىکدا زمانى بەسەر لچى شۆرەوہ بووى بزن ئاسايدا دەردەھىنا گوتى: ((کۆرپنە ئەگەر ئەو بىت، نور عەلا نوردەبى، ھەمان ئەو یە کە مان کە مېو کە بەھەشتە کە مان کەملى بىت، حەوومان فەرماؤش کردبوو، دلئىام کە بە بىننى ئەو خۆشحال دەبىن)) ناتانىلى ساويلکە کە ردىنى ھەلدە پىشاقت گوتى: ((شەموانىش ئاشە کەى ھەر دەگەرپ)) وەبىرى دەھاتەوہ کە چۆن جارکىيان لە شەممەدا حەمامى کردبوو، جلى نوپى پۆشى بوو سەروريشى خۆى چاک کردبوو، ئەو کاتە وەسەسەى خۆشوشتنى ھاتبوو سۆراغى و دەستى ئەو لە دەست گرتبوو، لەگەل يەك چوو بوون و تەوافى مەجدەلىيەيان کردبوو، زستان بوو وەزعى کاسبىش کەساد بوو، ناتانىلىش تەواوى شەممە خۆى تەنھا لە ئاش مابووەو گەنى لىدە کرد، بزەبىکى رازى بوون بەسەر لىوہ کانىدا نەخشی بەستا. راستىت بوى، گوناھىکى گەرەبوو، بەلئى گوناھىکى گەرەو، بەلام باشە ئىمە پشت بەخودا دەبەستىن و خۆشى عەفو دەبەخشى، ئارام،

ھەژارو بىچارەيە ژنى نەھىناوہ، ناتانىل بەسەر بانەوہ تا شام دادە نىشيت، بۆ گوندىنيان دەست بەندو بۆ شوانان کلاشى دروستدە کرد چ دەورانىکى لەزەتەخش بوو! يە کجار بەدرىژايى ژيانى بەسەر ھەر شتىکەوہ سى چوار تەکبرى لىدابوو وەکو پياوى بۆ خۆى کەيفى کردبوو، شەممەش بووہ پالەوان، بە ھەمان شىوہ کە گوتمان، خوداوەند خۆشى لەو جۆرە کارانە دەگات و دەبورى. بەلام زوبەدى پىر سەگرمە کانى تىکچرژاندو بەزىمارەوہ گوتى: ((دەردەسەر.. دەردەسەر، ئەوان ھەمىشە دەيانەوئى شەر و دەعوای خۆيان بەپننە ئىرەوہ، يە کە مجار پەيامبەرە کەن، پاشان بەدەکان، يا ماسىگرە عورىانە کەن و ئىستاش باراباس – بەينى من و خودا بىتەم بووہ – رووى لە ترپنە کەن کردو گوتى: ((ئىوہ کۆرە باشە کەن ناگاتان لە کارى خۆتان بى)).

لەناو مالىدا سالومەى پىرو مېرى ژنى يوسف گوپيان لە ھەوالە کە بوو، سەيرى يە کترىان کرد بى ئەوہى قسەبى بکەن، سەريان ھىنايە خوارەوہ، يەھودا چە کوشى خۆى دانايە سەر زەوى، بەلای دەروازە داچوو، پشتى بە چوارچىوہى دەرگادا، ھەموو شتىکى بىست بوو لە مېشكى خۆى داگرتبوو، لە کاتى رۆشنت بۆ لای دەروازە کە سەيرىکى وەحشىانەى کردە زوبەدى. يەھودا لە دەرگادا وەستاو گوپى رادىرا، چەند دەنگىکى بىست و چرە گەردەلوولىکى بىنى کە ھەلئى کردبوو، پياوان رايانندە کرد، ژنان بە قىژوہ ھاواريان دەکرد، ((بىگرن... بىگرن)) بەر لەوہى کە زوبەدى ھەلئى بۆ پرەخسى لەسە کۆدا بىتتە خوارەوہ يا پياوہ کانى بتوانن لە راووکدا بىنە دەروہ، مەجدەلىيە بەجلى پارە پارە زمانى شۆرەوہ بووى ھاتە حەوشەو بەرپۆوہ سەر پىيە کانى سالومەى پىر، ھاوارى کرد ((کۆمەگ... کۆمەگ.. وادىن)) سالومەى پىر سگى بەحالى ئەو مرۆقە گوناھکارە سووتا، لە جىوہ بەرزبۆوہ، پەنجەرەى داخست بە کۆرە کەى گوت، دەرگای جوت گالە دەو گوتى: ((بەسەر زەوىوہ درپتەوہ خۆت حەشاردە)) مېرى، ژنى يوسف، بۆ پىشەوہ لار بۆوہ، بەھاودلئى و ھەراسانپەوہ سەيرى ئەو ژنە گومراپەى کرد، کەسى جگە لە ژنانى پاک نازانى کە پاکی چەند خۆکە، بەلام لە ھەمانکاتدا مېرى ئەسەفى بۆ حالى ئەو خوار، وای ھاتە بەرچاو ئەو بەدەنە گوناھووى و جانەوہ رىکى وەحشى و مووین و مەترسیدارە، ئەو کاتەى کە کۆرە کەى بىست سالەبوو، ئەو جانەوہرە کەم مابوو بىرپىنى، بەلام ئەو لە مەوداى

موئیکه وه رایکردبوو، میړئ څاخیکې هه لکیشاوه له بهر څو گوتی: ((به لئې نه و له دست
نه و ژنه رایکرد .. څه یې چوڼ له چنگی خودا...؟)) سالومه یې پیر دهستی له سر رووی
گهرم و سوتینه ری مه جده لیه داناو به میهره بانیه وه پرسی: کچم بؤ ده گرتی؟))

مه جده لیه وه لآمی دایه وه: ((نامه وئ بمرم .. حزم له ژبانه .. نامه وئ بمرم))

ژنی یوسف دهستی دریژکرد، نیدی له و نه د ترساو رقی لینه ده بؤوه، له کاتیکا دهستی
له و دده گوتی: ((مه جده لیه خودا پاریزگاری له تو دکات .. تو نامری، مه جده لیه به
بروسکی له چوانیه وه پرسی ((میړئ تو له کوی ده زانی؟))

دایکی کریست به دلتیا بیه وه وه لآمی دایه وه:

مه جده لیه .. خودا وند مؤلته تی تویه ی به نیمه داوه.

به لآم له هه مان کاتدا که هم سی ژنه قسه بیان ده کردو څا زارو دهر د څه وانی
یه کده خست، هاواره کانی ((وادین .. وادین .. څه وان گه یشتن!)) له ره زدا پیچی
خوارده وه، بهر له وهی زوبه دی هه لی څه وهی بؤ پره خسی له سه کوزه دابه زئ، پیاوه زلو
زه به للاحه هه لچووه کان له بهر دهر گادا به دیار که وتن و باراباس، شه لآلی څاره قه
به نه ریته وه له بهر دهرگا هه نگاوی نا، ((ناهای زوبه دی به مؤلته یا بی مؤلته نیمه
وه ژور ده که وین - به ناوی خودای سراپیل)). به گوتنی هم ووشانه بهر له وهی که
خاوه نمالی پیر بتوانی دم بکاته وه باراباس به ته کانی دهرگای له جیوه هه لکه ندر
که زی مه جده لیه ی گرتنه چنگ. له کاتیکا څه وهی به لای دهرگادا راده کیشا، به نه پرپوه
گوتی: ((په تیاره بؤ دهره وه)) له هه مان څه وه کاته دا خه لکی مه جده ل گه یشتن،
مه جده لیه بیان گرت، به رزیان کرده وه، له میانی راکیش و ډاکیش و پیکه نین هی نایانه
چالیکی نریک دهریاچه و هاویشتیانه ناویه وه څه وه کاته ژن و پیاو پرش بوون و کوشیان
پر له بهر دهر کرد، له هه مان هم سه یین و بهینه دا سالومه ی پیر سه ره پای څا زاری
گیانکیشی څوی که هه یبوو، به سه ر میزه وه هه لسا یه وه به پراکیش راکیش څوی
که یانده حوشه که وه تا سه رکونه ی میړده که ی بکات و هاواری کرد ((تو ده بی

له شه رمان بتاویته وه، چوڼ لیده گهری کومه لی بی سه روپا پی بنیته ماله که ت و ژنی
که داوای به زه یی له تو کرد له دهستی تو دهر به یین)).

سالومه څه وه کاته رووی له لای یاکوب ی کورپ کرد که به درو دلپه وه له ناو نندی
حوشه که دا وه ستابوو.

-تو ش هه مان کوی باوکتی شه رم ناکه ی؟ ده ته وئ څوت چاکه یته وه؟ تو ده ته وئ
هه موو کاره کان به خودا بسپیږی؟ یا لآ زوبه دی برپو څه و ژنه بیاریزه، ته واوی دی
هه لپژاونه ته سه ری و ده یانه وئ بی کوژن، به لئې ته واوی دی، شه ر میان به څوی.
کورپه که ی وه لآمی دایه وه: ((نارام به دایه هه ر ئیستا ده چم)). څه وه له ته واوی دنیادا
له هیچ که سی نه د ترسا جگه له دایکی، هه ر کاتی که دایکی به تو پرپه یه وه هی رشی
ده کرده سه ری وه ترس ته واوی وجودی څه و دی داگرت، چوونکه هه ستی ده کرد څه و
دهنگه وه حشیه دهنگی څه و نییه، به لکو دهنگی کونینه و پر توندوتولی قهومی
سراپیله. یاکوب گه راپه وه، به هیمای سه ری گوتیه هاوړپیکانی - فیلیپ، ناتانیل -
((بابرین)) به دهرانده وری جه لی کانه کانی شه راب به دوا ی یه هودا گه راپه به لآم څا سن گهر
ون بوو بوو ...

مه جده لیه قیژه وه هاواری بوو، خویناوی و مالین که و تبو وه سوچیکی چاله وه
بازووه کانی دانا بووه سه سه ری وه تا به ردی پی نه که وئ، ژنان و پیاوان کاری څویان
راها کردبوو به دهری چاله که وه څه لقه بیان دابوو ...

پیده که نین سه به تداروتی چنه کان، له ته واوی ره زه کانی دهر به ردا ده ستیان له کار
هه لگرتبوو خه ریک بوو ده گه یشتن، کورپان به تاسوقی دیتنی حالته تی خویناوی و
نیوه روتی څه و له شه ناوداره وه بوون و کچانیش به خاتری څه وهی که نه فره تیان له و ژنه
بوو ئیره بیان پی دهر د، بؤ، چوونکه مه زه ی هه موو پیاوانی ده چه شت و څه و انیش له
بیبه شبو نیکی ته واودا بوون، باراباس به هیمای وه ستان دهستی بؤ سه ره وه برد،
ده یه ویست برپاره که جیه جی بکات و به ر دباران ده ست پی بکات، له هه مان ساتدا
یاکوب ناماده بوو ده ستی کرد به پی شپه وری کردن بؤ لای جان بازی سه رۆکی دزان، به لآم
فیلیپ به توندی بازووی گرت و گوتی: ((بؤ کوی دهری؟ نیمه شه به مجوره بچین؟ نیمه

که له په نجهی دهست زیتر نین، له بهرامبهر ته وای خه لگی دی د ده توانین چی بکه یین؟ به لآم دهنگی وه حشی دایک له گوئیکانی یاکوب دا دهنگیده دایه وه، هاواری کرد: ((ناهای باراباس، شهی مرۆشکوژ، دیاره هاتویته دیکه ی تیمه مرۆش بکوژی، زور باشه، واز له ژن بهیینه، تیمه خۆمان دهرباره ی شه وه وه حوکم دده یین، ریش سپیانی مه جده ل و کفرناحوم ههروه ها خا خامی ناصیره دین و دهرباره ی شه و بریارده دن شه وه یاسایه .

زوبه دی پیر که به خۆی و خوترمه ی سه نگینی گه یشتبوو، هاته ناوقسه کانی کورده که ی و گوتی: ((هه ق به کورپی منه، دروست ده لیت، یاسا ناووهایه، باراباس له شی قه به و زبه للاحی خستنه جو له وه و راسته وخۆ له بهر ابره ریان وهستا هاواری کرد ((ریش سپیه کانی دی بهرتیل بن و زوبه دیش هه روا، پشت به وان نابه ستم، یاسا منم، نه گهر که سی له ئیوه زات ده کات با بیته مه میدان و هیزی خۆی تاقی بکاته وه. خه لگی مه جده ل و کفرناحوم له ژن و پیو به ده وری باراباس ئاپوره یان کرد، خوین بهرچاوی گرتبوو، یه ک فهوج کور که هه موویان چه کداربوون به بهرده قانی گه یشتبوونه شه ویکه وه. فیلیپ بازووی ناتانیل ی گرت و بو دواوی کیشاوه، بو لای یاکوب گه رایه وه گوتی: ((کورپی زوبه دی، نه گهر مه ردی خۆت برۆ پیشه وه، تیمه له شوینی خۆمان ناجولیتین مه گهر لیمان تیکچوه؟))

- ترسنۆکینه .. شهرم ناکهن.

- ناوه لالا خۆت برۆ.

یاکوب رووی له لای باوکی کرد، به لآم شه و خۆی و گوتی: ((من پیره میردیکم)) باراباس له کاتیکا قاقا پیده که نی گوتی: ((ها چی بو؟)) سالومه ی پیر که خۆی دابوو بهر بازووی کور به چوو که که یه وه گه یشت، له دواوی شه وان میردی ژنی یوسف، به چاوانی به فرمیسه که وه ده هات، یاکوب گه رایه وه و دایکی بینی که وته له رزه وه، مرۆشکوژیکی ترسناکیان له بهر ده میابوو، ههروه ها ئاپوره ی تووره هه لگه پراوی گوندینیان بوون و له دوا ییشه وه دایکی بوو، وه حشی و خامۆش. باراباس که قۆلی بو سهروه برد دوباره که وته نه عره ته وه ((چی بو؟)) کورپی زوبه دی له بهر خۆ که وته

زه مزه مه وه ((سه ریان شوړ ناکه م)) چوو به پیشه وه و باراباسیش به کسه ر بو لای هات. برای بچوکی که هه ولیده دا بازووی دایکی بهردا تا بجیتته کۆمه گیسه وه، گوتی: ((نیستا ده یکوژی)) به لآم دایکی شه ی پاشه کسه پی کردو گوتی: ((تۆ ئارام بگره ده خاله ت مه که)). به لآم دروست له هه مان ساتدا که دوو خنیمه که ده یانویست تیکبالتین له شیرازه ی دهریاوه هاواریکی شه فینته نگیز بهرگوتی که وت ((خودا وه ند وا خه ریکه دیت)) گه نجیکی هه تا وه سووت له بهر ده م شه واندا که وته هه لبه زودابه زه وه، به هه ناسه برپرکیته دهستی راده ته کاندو هاواری ده کرد ((وا خه ریکه خودا دیت)) هه موو به ده وری گه نجیله که شه لقه یان به ستا و هاواریان کرد (کی خه ریکه دی.. کی؟) گه نجیله که وه لآمی دایه وه (خودا وه ند) روی له پشتی خۆی به لای بیاباندا کرد: ((خودا وه ند.. شه وانیش)). هه مو گه رانه وه، خۆره تاو له ناو ابووندا بوو گه رما پاشه کسه ی ده کرد، پیوای خه ریک بوو له که ناری دهریاچه وه بو سه ره وه ده هات، وه کو ره به نی دیرئ، سه راپای سپی پۆشی بوو، گۆله ژاله کانی که نار شوینی باردانانی دهریاچه غه رقی گۆل بوون، پیووه کراس سپیه که دهستی دریش کردو گۆله ژاله ییکی قورمزی چنی نایه نیوان لیوه کانیسه وه، دوومه لی دهریایی که به سه ر تاویره بهر دیکه وه ده هاتن و ده چوون، چوونه که ناریکه وه تا شه و بپه ریتسه وه، سالومه ی پیر سه ری سپی پرچی خۆی هه لپری بوئی هه وای کرد له کورده که ی پرسی: ((شه وه کییه خه ریکه دیت.. با گۆراوه .

کورده که ی وه لآمی دایه وه ((دایه ئارام به وه، وا نیستا پیده که وم، وا بیر ده که مه وه که خۆی بی)).

- کی؟

- هه شتی مه لئ.

- شه ی شه وانیه ی له دوا یه وه ن کین؟ وای خودای گه وره یه ک فهوج سه رباز به دوا یه وه راده که ن.

– دایه ئهوانه فهقیرو فوقه رانه که هیئشوی هه لژاوی باخه کان دهچنن، ئهوانه سه ربا ز نهین مه ترسه .

– له پراستیدا ئه وه بوو کۆنه پۆشیکی زۆر به دوای ئه وه وه بوون، له فه و جی سه ربا ز دهچوون، ئه وان یه کسه ر له ژن و پیاو و مندا ل خۆیان به کیسه و سه به ته وه په رشوبلاوی ره زه رنراوه کان بوو بوون و که وتبوونه گه ران و سوورانه وه، هه موو سالی له کاتی هه لگرتنه وه ی به ره ه می ره زه کانی تری و زه ی توون و جۆخینه کان، ژماره ییکی زۆر له گه دا برسیه کان له ته وای شوینه کانی – جه لیل – وه کو کلۆمسکه هه لده رژین، گه نم و تری و زه ی تونی که خاوه ن زه ویه کانی به حوکمی شه ریعه تی موسا بو هه ژاره کانی جی دیلن کۆده بنه وه . پیاو ه سپی پۆشه که له پریکا له جی خۆی وه ستا، دیداری ئاپۆره که هه راسانی کردبوو، له به رخۆ گوتی: ((ده بی لیره برۆم، ئه وه دونیای مرۆقه کانه من ده بی برۆم، ده بی بگه ریمه وه بیبان. شوینی که خودا له ویه)). جاریکی دیکه ش سه رنویشتی به تاله مویک به سترابۆوه، به کام رییدا بروات بو پیشه وه یا پاشه وه؟ هه موو ئه وان ه ی که له ده ورو به ری چاله که وه ئه لقه یان به ستابوو، سه یری ئه ویان ده کرد، یا کوب و باراباس به قۆلی به ره زه وه بوویان هیشتا که له به رامبه ر یه کتری دا وه ستابوون، هه تا مه جده لیه ش سه ری به رز کرده وه گوپی قولاغ کرد، ئه و بیده نگیه نیشانه ی چی بوو؟ مه رگ یا ژیان؟ بایه که گۆرابوو، له پریکا له شوینی خۆی هه لسا یه وه، بازووه کانی خۆی به رز کرده وه هاواری کرد ((یارمه تی!)) پیاو سه پی پۆشه که گوپی له ده نگه که بوو ناسیه وه و که وته له ره زه وه، به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((مه جده لیه .. مه جده لیه! ده بی نه جاتی بده م)) له کاتی کا بازووه کانی کردبووه به خیرایی به ره و لای ئاپۆره که چوو. هه رچه ند زیاتر له ئاپۆره که نزیک ده که وته وه هه سستی به چاوانی تووروه و خه شین و شکه نجه بارو تاریکی سه رو پۆته لاکمی ئه وان ده کرد، دلای به جۆشتر ده بوو بوونی سه باره ت به هاودلی و ئه فین ده کولا، له به رخۆ گوتی: ((خه لکه کان ئه وان ه ن، هه موو برای یه کترن، به لام نازانن، له به ره ه ندییه که ئازار ده کیشن، ئه گه ر بیانزانییا چ جه ژن و شادیه ک به ریاده بوو، چۆن یه کتریان له باوه ش ده کردو یه کتریان ماچ ده کرد، چ به خته وه ریبه ک ده بوو!)) له ئه نجامدا گه یشت، چوو سه ر تاویره به ردیکه وه، بازووه کانی بۆلای چه پ و راست دریش ده کرد، ته نها یه ک وشه، یه ک وشه ی شادی

خولقی و پیروزمه ند له قولایی گیانیه وه هه لبه زیه ده ره وه ((برایان)) خه لکه که به سه رسامیه وه سه یری یه کتریان ده کرد، که سی و له لامی نه دایه وه هاواری پیروزمه ند دووباره دهنگی دایه وه ((برایان دلخۆشم به دیداری نیوه)). باراباس به هه لگرتنی گاشه به ردی له سه ر زه ویه وه وه لامی دایه وه ((خاچ دروستکه ر ئیمه به دیتنی تو دلخۆش نین)). که سی به هاواریکی دلبرینه داره وه گووی (کورم) میترئ بو پیشه وه تاویدا و کوره که ی له باوه شگرت .. پینکه نی و گریا، ئه وی لاوانده وه، به لام ئه و بی ئه وه ی قسه یی بکات بازووه کانی دایکی له ده وری خۆی کرده وه بۆلای باراباس چوو ه پیشه وه و گوتی: ((باراباس ی برام به دیداری تو خۆشنووم من دۆستی کم و په یامیکی شادی به خشم پییه)). باراباس نه پرانندی ((نزیکت مه که وه)) خۆی دایه پیش مه جده لیه تا له به رچاوان وونی بکات، به لام ئه و دهنگی مه عبودی خۆی بیست و هه لسا یه وه سه ری، قیزانندی ((کریست .. یارمه تی)) کریست به هه نگاوی خۆی گه یانده چاله که وه، مه جده لیه چنگی له تاویره به رده کان گیر کردو به هۆی په نجه و نینه که کانی خه ریکی سه ره ه لگه ران بوو. کریست لاریووه و ده سستی دریش کرد، مه جده لیه ده سستی ئه وی گرت، سه رکه وت و به خرۆشان و خویناویه وه که وته سه ر زه وی باراباس بو پیشه وه تاویدا و پینی له سه ر پشتی ئه و دانا، له کاتی کا به ری ده سستی بو سه ره وه ده برد و نه پرانندی ((ئه و هی منه و ده مه وی بیکوژم، حورمه تی شه موانی نه گرتوه، مه رگ بو ئه و!)) خه لکه که دلایان توندبوو بوو تا نه وه کا قوربانیه که یان رابکات به نۆبه ی خۆیان هاواریان کرد ((مه رگ بو ئه و .. مه رگ بو ئه و)) زوبه دیش به دیتنی کۆنه پۆشانی زۆره وه که به ده وری تازه ها تووه که ئه لقه یان به ستابوو بیگومان که لله ی خۆیان به ته قیده ی سه د تایه ک قاز پر کردبوو هاواری کرد ((مه رگ بو ئه و!)) وای به حالی ئیمه ئه گه ر گه دا برسیه کان ریشمه یان پیسی، به خوترمه کوتینی زه ویه وه دووباره هاواری کرد ((مه رگ بو ئه و)) کریست به ری بازووی به ره زه وه بووی باراباسی گرت به ده نگیکی ئارام و خه مگین گوتی: ((باراباس، تو خۆت هیچ کاتی یه ک له فه رمایشته کانی خودات له ژیر پی نه ناوه؟ له ته وای ژیان ت دزیت نه کرده؟ که سیکت نه کوشتوه، زینات نه کرده، درۆیه کت نه کرده؟))

ئەو كاتە رووی لە ئاپۆرە پەر خۆشەكە كەردو یەك یەك سەیری كردنی و گوتی: ((لە میانی ئیویدا ئەو كەسە كە گوناھێكی نەكردو بە یەكەمین بەرداوەشپێتی)) ئاپۆرە خەلكەكە لە جێو جێ هەلبەزیو، یەك یەكی ئەوان پێیان لەپاش نا لە هەولتی ئەویدا بوون كە لە شەپەرپی ئەو تیژ نیگایە كە قوولایی یادگاری و ئەندامەكانی ئەوانی دەپشكنی رابكەن، پیاوان تەواوی ئەو درۆیانەیان كە بەدریژایی ژيانی خۆیان كەردبوویان هینایەو سەر زمان، تەواوی ئەو ستممانەیان كە لە هەقی ئەوانی دیکەدا ئەنجامیان داووە لەگەڵ ژنانی تر هاوئاوەش بووون، وەبیرخۆیان هینایەو ئەزان چەفیهەكانی خۆیان هەلكێشایە سەر رووخسارو بەردەكانیان فری دا، زوبەدی كە هەستی دەكرد هەر ئیستا ئەو ئۆباشە لە مەیدانەكەدا سەردەكەوی، توورەبوو، جارێكی دیکەش کریست رووی لە میترئ كەردو یەك یەكی ئەوانی سەیر كەرد. نیگایی كە تا قولایی دیدەكانیان دەچوو خوارەو. . .

– لە نیوان ئیویدا ئەو كەسە كە گوناھی نەكردو بە یەكەمین بەردی خۆی راوەشپێتی! زوبەدی پیر گوتی: ((من. . . باراباس بەردێك بەدەری، ئەوێ كە حیسابی پاكە لە موخاسەبە بێباكە، من یەكەمین بەرد رادەوێشپێم. باراباس خۆشحال بوو، بەردەكەمی بەودا خۆی چوو سوچێكەو، زوبەدی بەسەر سەری مەجدەلیەو وەستا، بەردی گرتە مشت و سوو و سەنگینی دەكرد، تا بەدروستی لەسەری بدات، مەجدەلیە لە كەنار پێی کریست دا خۆی گرمۆلە كەردو بێدەنگ بوو، هەستی دەكرد لێرەو ترسیكی لە مەرگ نییە.

كۆنەپۆشەكان توورەبوون و سەیری زوبەدی پیریان كەردو یەك یەكی ئەوان كە لە هەموویان لاوازتر بوو خۆی هاوئیشته پێشەو، هاواری كەرد ((ئاهای زوبەدی خۆت دەزانی كە خودایی هەیه، دەستت و شك دەكاتەو. . . ناترسیی؟ بێر لە رابردووكەو، بزانه هیچ كاتی هەقی هەژارانت هەلنەقورتاندو؟ هیچ كاتی لە ژياندا نەبووێ هۆی ئەوێ رەزی هەتیوئ بە هەراج بچی؟ هیچ كاتی شەوانە پێت نەناوەتە مائی بێوێژنی؟ گوناھكاری پیر وەك چۆن كە گوێی رادەگرت، هەستی بە كێشی بەردەكە كەرد لە ناو دەستیدا و زۆرترو زۆرتەر گران دەبی بەلام بەسەر خۆیدا نەدەهینا، لە پریكە هاواری

كەردو بازووێكانی بەبی ویستی خۆی بۆ خوارەو شۆرپوونەو بەبی سوود كەوت، گاشە بەردەكە لە مشتی گلۆریووەو كەوتە سەر پێی و ئەنگوستی شكاند.

كۆنەپۆشەكان هاواری شادیان سەردا ((پەر جو. . . پەر جو! مەجدەلیە بی گوناھە)) باراباس لە توورەپێیان شپت بوو، رووخساری خوریکەئاسای وەكو ئاگر سووربوو، بۆلای كورپی میترئ بازیکیدا، دەستی بەرز كەردووەو زللهییكی پیاكێشا، بەلام کریست بە ئارامی لایەكەمی دیکەمی رووخساری گرتو گوتی: ((برام باراباس زللهیه كیش لەم لایە بدە)).

دەستی باراباس شل بوو، چاوانی لە گلێنە دەریەپین، ئەوێ ئیدی چ جۆرە مرۆفیکە. . . تارمایی مرۆفە یا هەرماس؟ مات و مەبھوت پێی بۆ پاشەو ناو روانیە کریست.

كورپی میترئ دووبارە ئەوێ خستە شلەژانەو ((برام باراباس زللهیه كیش لە لایەكەمی تری روومەتم بەدە)) لەم سەین و بەینەدا، یەھودا لە ژێر سایە دارەنجیری كە تەواوی ئەو ماوێه وەستا بوو سەیری دەكرد هاتە دەرەو، ئەو هەموو شتیكی بینی بوو بەلام قسەمی نەكەردبوو، كوشتنی یا نەكوشتنی مەجدەلیە بۆ ئەو سووێكی نەبوو، خۆشحال بوو كە دەییست باراباس و كۆنەپۆشەكان رووبەرۆوی زوبەدی وەستا و گوناھەكانی بەروویا هەلنەشاخین، لەو كاتەدا کریستی لە كەنار دەریادا بەجلی سپی بینی بوو، دلئی كەوتبوو خورپەو، بەتیژكردنی گوێكانی بەزەمزەمە كەردنەو گوتبوو: ((ئیستا مەعلوم دەبی ئەو كێیە، كاری چییەو پەيامی چییە؟)) بەلام هەمان سەرەتا. . . هەمان وشەمی بەرایی (براكان) خۆش نەبوو لەچەشەیدا، دەم و چاوی گرتبوو، لەبەر خۆ كەوتە زیمارەو ((هیششتاش یەك دەنكە ئەقل نەچۆتە ناو كەللەیهو، نە، ئیمە هەموومان برا نین، سراپیلیەكان و رومیەكان برا نین، هەتا سراپیلیەكانیش لە میانی خۆیاندا برانین، (سەدوقیەكان) كە خودایان دەفرۆشتە رومیەكان، كوێخوا كە كاری قەیسەری رۆمی دادەپۆشی برابانی ئیمە نین، نە، كورپی نەجار، كاری خۆت بە خراب دەست پێكەردو، ئاگاداریە))، بەلام بەدیتنی کریست كە لایەكەمی تری رووخساری خۆی بەبی توورەپێی و بەمیهرەبانیه كی سەرووی مرۆیی گرتبوو، ترسو جودی داگرت، بەسەر خۆیا هاواری كەرد ((ئەوێ ئیدی چ جۆر مرۆفیکە؟ ئەو. . . راگرتنی لایەكەمی

دیکه‌ی رووخساری، تهنه‌ی یه‌ک فریشته ده‌توانی شه‌وکاره بکات، تهنه‌ی فریشته، یا...
 یا سه‌گی)) به‌بازی خۆی گه‌یاندده باراباس که خه‌ریکی شالاویردن بوو بو سه‌ر
 کوره‌ک‌ه‌ی می‌رئ، به‌ده‌نگی‌کی کزه‌وه گوتی: ((ده‌ستی لی مه‌ده، یا لالا لی‌ره برئ))
 باراباس به‌سه‌ر سامیه‌وه سه‌یری یه‌هودای کرد، شه‌وان شه‌ندامی یه‌ک شه‌نجومه‌نی
 برایشه‌تی بوون.. به‌تاییه‌ت له‌گه‌ل یه‌کتر چه‌ندین جار چوونه‌ته گونده‌کانه‌وه، شه‌وانه‌یان
 کوشتووه که خه‌یانه‌تیا‌ن له‌ سراپیل کردووه و ئیستا... .

به‌زه‌مه‌وه گوتی: ((تۆش یه‌هودا..تۆ؟)) باراباس له‌ جیی خۆی ته‌کانی خوارد،
 یه‌هودا له‌ شه‌نجومه‌نی برایشه‌تی دا بالاده‌ست بوو، نه‌یده‌توانی سه‌ری‌چی شه‌و بکات،
 به‌لام له‌ لایه‌کی دیکه‌وه عیززه‌تی نه‌فسی نه‌یده‌هیشت له‌جیوه ته‌کان بخوات. ردین
 سوور جارێکی دیکه‌ به‌ شه‌مر کردنه‌وه گوتی: ((برئ)) سه‌رکرده‌ی دزان سه‌ری
 له‌به‌رخۆنا و سه‌یریکی وه‌حشیانه‌ی کرده کوری می‌رئ و به‌زه‌مه‌وه له‌ کاتی‌کا مشتی
 خۆی کردبووه گری گوتی: ((ناتوانی خۆت له‌ چنگم قورتاربه‌کیت، دیسان یه‌کتری
 ده‌بیننه‌وه)). شه‌و کاته به‌لای خه‌لکی ژیر فه‌رمانی خۆیدا گه‌رایه‌وه به‌مه‌یلیکی
 که‌مه‌وه ده‌ستوری پیدان ((یاللا با برئین))

به‌شی سی‌زده‌هه‌م

خۆره‌تاو خه‌ریک بوو سه‌ری له‌ یه‌خه‌ی ئاسۆدا ده‌برده خواره‌وه، گه‌رمایی رۆژ دابه‌زی
 بوو با پاشه‌کشی ده‌کرد، ده‌ریاچه به‌ره‌نگی شین و ئالتونی ده‌برقیایه‌وه، چه‌ند
 له‌قله‌قی‌ک که تیربوونیان به‌سه‌ر تاویره به‌رده‌کانه‌وه به‌سه‌ر یه‌ک قاچ وه‌ستابوون و
 چاویان بریبووه ئاوی ده‌ریاوه، کۆنه‌پۆشه‌کان چاویان بریبووه کوری می‌رئ‌وه‌وه له
 چاوه‌روانیدا وه‌ستابوون، نه‌یاندده‌ویست له‌وی برئ، ئایا شه‌وان چاوه‌روانی چی بوون؟
 برسیه‌تی و روت و قوتی خۆیان له‌بیر کردبوو، هه‌روه‌ها ناپاکی خاوه‌ن مولکه‌کانیان،
 شه‌وانه‌ی که فه‌رامۆش و سه‌ری‌چیان کردبوو له‌ به‌جیه‌شتنی چه‌ند چیلکه‌ تری‌ی له
 ره‌زه‌کان بوو ده‌م شیرینکردنی هه‌ژاره‌کان، شه‌وان له‌ سپیده‌وه له‌ ره‌زی بوو ره‌زی
 چووبوون و سه‌به‌ته‌کانیشیان هه‌ر خالی بوو، هه‌مان شه‌م جه‌ریانه‌ش له‌ دروینه‌ی
 گونده‌کان روویداوو، له‌ مه‌زرایی بوو مه‌زرایی چوو بوون و جه‌واله‌کانیشیان خالی بوو،
 هه‌موو شه‌وی مناله‌کانیان به‌ده‌می به‌شه‌وه‌بوویان له‌ چاوه‌روانی شه‌واندا داده‌نیشتن،
 به‌لام ئیستی‌که به‌جی شه‌وی بۆیه‌تی و چۆنیه‌تی و شه‌وه بزنان، وا به‌دیارده‌که‌وی
 سه‌به‌ته‌کانیان پره‌، سه‌یری پیاوه سپی پۆشه‌که‌یان ده‌کرد که له‌ به‌راه‌ریانه‌وه
 وه‌ستابوو نه‌یاندده‌توانی دل‌یان له‌ هه‌لکه‌نن و جیی به‌یلن، له‌ چاوه‌روانیدا مابوونه‌وه و
 خۆشیان نه‌یاندده‌زانی له‌ چاوه‌روانی چیدان، کوری می‌رئ به‌نیگای خۆی وه‌لامی نیگای
 شه‌وانی ده‌دایه‌وه، شه‌ویش له‌ چاوه‌روانیدا راوه‌ستابوو، هه‌ستی ده‌کرد که هه‌موو شه‌
 گیانانه به‌ گه‌رده‌نی شه‌وه‌وه هه‌ل‌واسراون، چییان له‌ ده‌ویست؟ به‌دوای چ شتی‌که‌وه

بوون؟ ئەو كە هيچى نەبوو، دەيتوانى چ بەوان بدات، سەيرى ئەوانى دەکردو دووبارە سەيرى دەکردنەو، بۆ ساتى شەهامەتى خۆى لە دەستداو ويستى دووبارە رابكات، بەلام شەرم رىي لىگرت، بەسەر سەرى مەجدەليەو كە بە پىيەكانى ئەووە نووسابوو، چى روويدا؟ چۆن دەيتوانى ئەو هەموو چاوانەى كە بەتاسووقەو دەيانروانييە ئەووە، هيور بكاتەو رەها بكات؟ بەلام بۆ كۆى؟ خودا لە هەموو لايە كدا هەيە، رستەى لوتفى خودايى هاویشترابوو سەر گەردنيەو، هەر شوينىك كە وويستباى دەبەردە ئەويكەو، لوتفى ئەو نەك قودرەتى ئەو، قودرەتى هەموو تواناى ئەو، كورپى ميړى ئىستا كە ئەو خاكە مالى ئەو، مالىكى ديكەى نەبوو، هەستى دەکرد ئەو مرۆفانە بيابانى ئەو بوون، بيابانىكى ديكەى نەبوو. لەكاتىكا سەرى خۆى كەچكردبوو، خۆى تەسليمى عيناىەتى خودا كەردبوو بەزەمزەمەو گوتى: ((خودايە خواست، خواستى تۆيە)) لەميانى كۆنەپۆشەكان، پىرەميړدى هەلسايەو سەرىپۆ گوتى: ((كورپى ميړى ئىمە برسيمانە، بەلام نامان لە تۆ ناوى، تۆش وەكو ئىمە هەژارى، دەمت بكەو و شەيىكى خۆشەويست نامىزمان بۆ بلى و ئىمە تىر دەبين)).

پىاويكى گەنج زاتى داىە بەرخۆو گوتى: ((زولم فشارىكى زۆرى بۆ هيئاوين، دللى ئىمە زياتر لەو تواناى بەرگەگرتنى زولمى نىيە، تۆ گوتت وشەيەكى مەحەبەت نامىزت هيئاو، ئەو وشەيەمان پى بلى و دادويەكسانيمان بۆ بهيئە)). كورپى ميړى سەيرى خەلكەكەى كرد، گوپى لە دەنگى نازادى و برسەيتى بوو ناوى حەقىقى خۆى بۆ يەكەمىن جار بيست، كە چەند سال بوو لە چاوەروانى ئەو دەنگەدا رونيشتبوو، هەمان ئەو دەنگەى كە ئىستا بەناو بانگى دەكات، بەبازوى كراووە روى لە خەلك كەردو گوتى: ((برايمان با برۆين)) يەكجار وەك بلىي ئەوانيش سالاى سالاى لەچاوەروانى ئەم بانگەشەيەدا دانىشتبوون و ناوى حەقىقى خۆيان بۆ يەكەمىن جار بيست، دلپان پىر بوو لە خۆشى و هاواريان كرد: ((بەناوى خودا با برۆين)) كورپى ميړى لە پيشەووە ئەوانەى ديكە لەوينەى يەك لەش بەدواى ئەودا چوون، لە كەنار بەندەرى دەرياچەكەدا، گردۆلكەيەكى چالدار بوو، سەرەپاى گەرمای ئاگراوى هاوين كە بەدرىژاى رۆژى بەسەريا دادەبارى، هيشتا بە رەنگىكى سەوزووە رۆشن بوو، ئىستا لە هەواى دلنەوازي ئاوابووندا كە پىر لە گولە حاجيلەو پوونگى كىوى بوو، بەرزايى

گرده كە وادهاته بەرچاو زەمانى پەرسنگاى بپەرسنان بوو، چوونكە چەند پارچەيىكى هەلكەنراو تاته كە هيشتا لە شوينى خۆى مابۆو، ئەو ماسيگرانەى شەوانە لە دەرياچەدا ماسيگرىيان دەكرد، بەردەوام تارمايىكى سەوزيان دەبينى كەبەسەر بەردى مەرمەرەو دە دانىشتوو، هەتا يونس شەويكىيان بيستبووى كە بەردەكە دەگريت، ئىستا ئەوان بۆلاى هەمان ئەو گردەو دەپۆن وەك بلىي لە جيهانىكى كپو بيدهنگدا بەرپدەكەون، كورپى ميړى لە پيشەووە خانەوادەى گەورە هەژارانش لەدواو...

سالومەى پىر رووى لە كورپە بچووكترەكەى كردو گوتى: ((دەستى من بگرە، ئىمەش دەپۆين)) پاشان دەستى ميړى گرتو گوتى: ((ميړى مەگرى، مەگەر ئەو نوورپەت لەگەردى رووخسارى كورپەكەت نەبينى؟))

دايكەكە خەريك بوو هۆرپۆر دەگريا وەلامى داىەو ((من كورم نىيە، من كورم نىيە، تەواوى ئەو كۆنەپۆشانە كورپان هەيەو من كورم نىيە)) بەگرىو زارەو بۆ لاي گردەو كەوتەپى، ئەو ئىستا كە گومانىكى بۆنەمابوو، كورپەكەى بۆ هەميشە ئەوى بەجى هيشتبوو، لەو كاتەو كە تاوى دابوو تا لە باوەشى بگريت تا لەگەل خۆى بۆ مالىي بەرپتەو، بەسەرسامىەو سەيرى داىكى كەردبوو، وەك بلىي نەيدەناسى، لەو كاتەش گوتبووى: ((من داىكتم بەلام ئەو)) دەستى دەرهيئاو ئەوى لەخۆى دوور خستبوو.

زوبەدى پىر ژنەكەى خۆى بينى كە وىپراى ئاپۆرەكە بۆلاى گردەكە دەچى، بە پرتهوئۆلەو گۆپالەكەى دەست داى و رووى لە ياكوب و هاوړپىيانى كورپەكەى فيليپ و ناتانيل كردو هيماى بۆ ئاپۆرە پىر لە هەراو هەلچوونەكە كرد:

((ئەوانە گورگى برسەين! نەفرەت لە هەمويان بيست، باشتەر وايە بەسەريانا هاوار بكەين، نەوەكا ئىمە لەجى مەر بگرن و قورتمان بدەن، دەكەوينە دواى يەكترىەو، وەلى فەرامۆش نەكەن، بەلام ئەو كورپەى ناشى بايى ميړى هەرجيەكى ويست بەوان بلىن، ئىمە ئەو بەتان و تەشەرەو بانگ دەكەين، گوپتان لىيە؟ نەوەكا لىگەرپىن كە دەست هەلپىن، ياللا هەموو لەگەل يەك بۆ پيشەو بەچىن... پەلەكەن)) بەگوتنى ئەو ووشانەو، بەسستى و لاغىكى شەلەو، ئەويش دەستى كرد بەسەر هەلگەران بۆ

گردد كهوه، دوست له هه مان ساتدا، دوو كورپي يونس به دياركهوتن، په ترۆس بازووي براكهي گرتبوو به نهرمي و ناراميبه وه قسه ي له گهل ده كرد، تا نه بادا تووړه ي بكات، به لام ته وه تر له شله ژاندا بو، چاوي پرييووه ه خه لكانه ي كه وه كو كلؤمسكه سه ه لده گه پان و پياوه سپي پۆشه كه كه سه ر قافلله يان بو. په ترۆس، له يه هوداي پرسى كه هيشتا له كوچه دا وه ستابوو تواناي برياري نه بوو ((ته وان كيئن؟ بو كوي ده چن؟))
 ردپن سوور به ئاوازيكي تيز ئاميزه وه گوتي: ((كورپي ميړئ))

– و ته وه وجهي كه به دوايه وه دن؟

– هه ژاره كانن كه هيشوه تري هه لژاوه كانى دواي تيرپنى كو ده كه نه وه، ته وان به يه كه نيگا عاشقى سينه ي پاره ي ته بوينه، وا بيرده كه مه وه ديه وي قسه بو ته وان بكات))

– ده توانى چي بلئ؟ ته كه ناتوانى هه تا يه كه به سته ينجه له ميانى دوو كهر دابه ش بكات.

يه هودا شان ه كانى راته كاندو به زمه زمه مه كردنه وه گوتي: ((ده بينين)) ته وپش ده ستي كرد به سه ره ه لگه پان به گردد كه وه، دوو ژنى ره ش پيست، ماندوو مردوو، له رز ده گه رانه وه، هه ريه كه وه سه به ته ييكي گه وره يان له تري به سه سه ره وه بو، ه سه ووديان به له گهل يه كبونى ته وانى ديكه دا بردبوو برياريان دا بو كات به سه ربردن خويان بگه يه ننه ته وان وه، به م برياره وه، بو دواوه كه وتنه ريگاوه. يونس پير، توږ به سه ر شان وه، خوئ بولاي كوخته كه ي ده كي شايه وه، برسى بو، بو گه يشتن په له ي بو، كه كورپه كانى و ئاپوړه كه ي بينى به سه ر گردد كه وه ه لده گه رپن، به ده مى كراوه وه وه ستا چاوانى خړكه له و ماسى ناسايى بريه ته وان وه، بيري له هيچ نه ده كره وه، له خوئ نه پرسى كه كئى مردوو وه كئى زه ماوه ندى كرووه، ياخود ته وه هه موو خه لكه بو كوي ده پوات، ته بو بيري له هيچ نه ده كرده وه، ته وه تنها به ده مى كراوه وه رامابوو، زويه دى بانگى ته وي كرد: ((وره يونس په يامبه رى ماسى با برپين ميوانداربه، وادياره زه ماوه ند ده كا و ره با برپين خوئ بگوزه ريئين)).

يونس ليوه قه به كانى خسته جووله، ده يويست شه كرى بشكيئنى، به لام راى خوئ گورپى، بو جيخوش كردنى كورپى سه رپشتى شان ه كانى راته كاند، به هه نگاوى سه نكين بولاي كوخته كه ي كه وه تهرپى، دواي ماوه يه كه، كه له ته نجامدا له كوخته كه يه وه نزيك ده كه وه ته وه، زه ينى له دواي دهردى زايين له ته نجامدا زه ينى باره كه ي دانواو زا، به زمه زمه كردنه وه گوتي: ((زوبه دى كه ركه لله برؤ ونبه)) ته و كاته به له قه ده رگاي كرده وه. كاتى كه زويه دى و هاوړپكانى گه يشتنه به رزايى گردد كه وه، كريست به سه ر تاته كه وه چوارميچك لييدان يشت، هيشتا ده مى نه كرده بووه، وابه دياركهوت كه چاوه روانى ته وان بو، گه دا ييكي زور رو به رووى بوون، پياوه كان چوارميچك به سه ر زويه وه دان يشتن، ژنان له پشته وه وه ستابوون و سه يري ته ويان ده كرد، خوږه تاو دابه زى بو، به لام كيوى (هه به رون) له لاي با كوردا هيشتا هه تاوى له توږكي خوئ راگرتبوو مؤلته تى راكردنى نه ده دا، كريست، به وه ده ستانه ي كه خاچناسا به سه ر سينه ي دانابوون، سه يري جه نكي نيوان نوورو زولمه تى ده كرد، جارنا جار له سه رخوئ نيگاي ده كرده لاي رووخساره ي خه لكه كه وه، ته و رووخسارانه ي كه راسته وخوئ به ره و لاي ته و ورسوورابوون، برسيتى، ته و رووخساره پر چين و چركانه خه مگين و هه لته كاو، ته و چاوانه ي كه ده يانروانيه ته وه وه به مه لامه ت باريه وه سه يري ده كردن، وه ك بلئى ئامانجى سه رزه نشتى ته و بوون.

هه ر به ديتنى زويه دى و هاوړپياني هه لسا يه وه گوتي: ((به خيريئن)) هه موو به ده وري مندا كوښنه وه من ده نكم ته ونده به رزنييه، ده مه وي قسه تان بو بكه م)) زويه دى به ناو نيشانى ته وه ي كه ريش سپى ديكه بو له پيش هه مووان كه وته ريوه، خوئ وا كورمانده سه ر به رزايى به رديك وه له لاي راستيه وه هه رددو كورپه كه ي و هه روه ها فيليپو ناتانيل بوون، له لاي چه پيه وه ش په ترۆس و ئاندرياس، سالومه ي پيرو ميړئى ژنى يوسف له پاشتر له ميانى ژنه كانه وه راوه ستابوون، ميړئ ه كه ي ديكه.

– ميړئ له كه نار پييه كانى كريستدا كه وتبوو سه ر زويه وه، رووخسارى خوئ له ميانى ته ژنوكانى دا شار دبووه، يه هودا له ژير دره ختى كاژى ته شكه نجه چه شتوودا كه با هه لئسوړان دبووه ناويه كه وه بو لايه ك لاريو بووه، له چاوه روانى دا دان يشتبوو

چاوه شینه کانی له میانی که لینی کاژده که وه هک خه نجه ره له کوری میړی دا ده چوونه خواره وه. کریست به نهینیه وه له رزی، له هه ول و ته قه لادابوو بۆ دوزینه وه ی شه هامت، نه وه ساتی بوو، که ساله های سال له گه یشتنی ده ترسا، نه وه زمانه تازه گه یشتبوو، خودا سه رکه وتبوو به زۆرو هیزه وه نه وه بۆ شوینی که خوئی ده یخوازی - رووبه رووی مرۆقه کان - هینا بوو، تا ناچاری بکات یان به قسه بۆ بکات، ئیستا نه وه دهیتوانی چی به وان بیژی؟ توژی شادی ژبانی نه وه له زهینیدا دره وشایه وه، نه وه کاته خه مه بی ژمیژه کانی: پی شپرکی له گه ل خودا، ته واوی نه وه شتانه ی که له سه رگه ردا نیه کانی بینی بووی، کیوه کان، گول و په رنده کان، نه وه شوانانه ی که مه ریکی په رته وازه یان به سه ر شانه کانی خو یانه وه هه لده گرت، نه وه ماسیگرانه ی که توژی خو یان بۆ راوکردنی ماسی ده خسته ئاوه وه، جوتیارانی که زهویان تو ددها، دروینه یان ده کرد، گه فیان شه نه با ده کرد، نه وسا به ره مه میان بۆ ماله کانیان ده برده وه، ئاسمان و زه مین ناوه ناوه له ناو زهینی دا ده کرانه وه و داده خران، هه مووی په رجوی خودا بوون و نه یده زانی کامیان هه لپیژی، ده یخوازی هه مووان ئاشکرا بکات تا نه وانیه که داناسه کنین بیانسه کنینی، نه وه دونیایه ی که بۆ نه و ئاشکرا بووو، چیرۆکی په ریه کان خودابوو، پر له شازاده و نه فسانه بوو، دروست وه کو نه و چیرۆکه ی که وا دایه گه وره ی بۆ ده گپرایه و تا له گریه بکه وی، خودا له هه یوانی ئاسمان لاریوه و نه و چیرۆکه ی بۆ مرۆقه کانی ده گپرایه وه. بزه ییکی هاتی و بازووه کانی کرده وه، به ده نگیکه له رزۆک گوتی: ((براکان براکان، له من ده بورن، که به زمان ی نمونه قسه بۆ ئیوه ده کم، من مرۆقیکی ساده و عامی و هه ژارو بچووکم وه کو ئیوه، یه ک سینه قسه م پییه، به لام زه ینم هیژی گپرایه وه ی نه وانیه نییه. ده مم ده که مه وه بی نه وه ی خو م مه وی، وشه وه کو چیرۆک دره په ره ی، برایام له من ده بورن، به لام به زمانی نمونه قسه تان بۆ ده کم خه لک هاواریان کرد ((کوری میړی ئیمه سه راپا گۆیین)) کریست جاریکی دی ده می کرده وه:

- جوتیار بۆ تو دانی زه ی چووه دره وه، چوونکه زه ی تو ددها، دانه یه ک له م تو وه که که وه ته سه ر زه ی بالداره کان هاتن و خواردیان، دانه ییکی دیکه له م تو وه که وه ته سه ر به رده لانه وه هیچ خاکیکی نه دوزیه وه تا به سه ریا نه شوفا بکات و وشک هه لگه را، دانه ی سیه م له میانی درک و دال دا رژاو درک و دال شین بوون و نه ویان شارده وه، له

نه بخامدا دانه یه کی دیکه که وه ته سه ر خاکیکی میه ره بان، ره گو رپیشه ی گرت و گه لاو به ره مه می هاویشت و په روپی کرد و گه نم بووه دادو قوتی مرۆق، هه ریه که له میانی ئیوه که گوئی راده گری با بیبستی.

هه موو بیده نگ بوون به واق ورمای سهری یه کتریان ده کرد، به لام زوبه دی پیر که بۆ به هانه یه ک ده گه را تا جاروجه بخال بخته ئاراهه، گوتی: ((به داخه وه م، به لام تینه گه یشتم، سوپاس بۆ خوا من گویم هه یه ده بیستم، به لام تیناگه م، ده ته وی چی بلایی؟ ناتوانی ئاشکراتر مه به سته که ت پییکی؟ خه نده ییکی گالته ئامیزی کرد و به غروره وه ده سستی به رپیشی سپی خوئی داهینا و پاشان گوتی: ((یا نه کا هه ر خو ت به سوتفه نه و جوتیاره بیت؟))

کریست به فروته نیه وه وه لامی دایه وه ((به لئ من جوتیارم)) زوبه دی پیر به گۆپال کو تکردنی زه ی به ده ریخت: ((خوا بمانپاریزی، هه لبه ت دیاره ئیمه ش به ردودرک و مه زراین، که تو تووی تیا بلاو ده که یته وه، ها؟)).

کوری میړی به ده نگیکه نهرم وه لامی دایه وه ((به هه مان شیوه)) ئاندریاس گوئی تیژکردبوو گوئی قولاغ کرد، به هه مان شیوه که سه یری کریستی ده کرد دلئ وه کو ئاژه لئیکی وه حشی به دیواری سینه ی ده که وت، له یه که مین دیداری یه حیای پاکشوردا له که ناری ئوردن تووشی هه مان حال بوو، یه حیا پیستی ئاژه لانی له خوئی وه ریپچاو خۆره تاو ئازاری ددها، نوئیژ، شه ونوئیژی، برسیه تی واهه وتبووه گیانیه وه که له ودا جگه له دووچاوی هیولا، دوو کلپه ی داگیرساو - گه روئی که هاواری ده کرد ((تۆبه بکه ن... تۆبه بکه ن)) هیچی دیکه ی نه مابوو، له و کاته ی که هاواری ده کرد: شه پۆلئیکی مه زن و گه وره له ئوردنه وه هه لده ستا، کاروان ده وه ستا، وشتره کان توانای به ره و پی شه وه چوونیان نه ده ما، ئیستاش له رووبه رووی نه و نه وه که ی دی بوو که بزه ی ده کرد و ده نگی ئارام و شه پۆلئین بوو، مه لئیکی مه به وت بوو بۆ یه که مین جار بوو ده یه ویست بکه ویته چه هچه وه، دلئ نه ندریاس له میانی کریست و یه حیا دا بۆ پی ش و پاش ده چوو بالیده گرت و ته واو واقعی ورمابوو.

هیدی هیدی، یۆحه ننا له تهك باوكی دوور ده كهوته وه و له کریست نزیك ده بووه چه ند ههنگاوێك له گهڵ کریستی نیوان نه بوو، كه زوبه دی شهوی بینی بوو زیاتر له جارن توورپه تروو، شهو له دهست په یامبهره درۆزنه كان، دلێ پر خۆین بوو بوو، په یامبهره تازه كان، هه موو رۆژیکی سال، به سه ر زهویه وه ده جۆشان باری زهویان ده هاویشه ته سه رپشت و هه ریه ك له وان وه ك بلێی به له یهك گه شتنتیكی پیشتر دروست كراو تاویان ده دایه سه رخواهن مولك و كاهین و پادشاکان، شهوی كه له م دونیا توندو تۆل و باش بوایه گه ره كیان بوو بی بونیاتی كه ن، شهو ئیستاش چاوم روون كورپی پی په تی میړی!

زوبه دی له بهر خو گوتی: ((باشتر وایه هه ر ئیستا كه گه نچ و ته ردهسته گه ردهنی بشكینم)) بو هه لسانه وه به نیشانه ی هاندان گه رایه وه تا بزانی شه وانێ دیکه چی ده لێن. یاكوبی كورپه گه وره ی خۆی بینی كه سه گرمه كانی خۆی تیکچرژاندوه، به لام نه یده زانی ئایا له بهر په ریشانیه یاتوورپه یی، ژنه كه ی خۆی بینی كه ئیستا هاتۆته پیشه وه و چاره كانی له شهك ده سپێته وه، نینگای خۆی هاویشه ته لای كۆنه پۆشان، به بینینی شه وان زهنده قی چوو، شهو هه موو گه دابرسیانه به دهمی كراوه وه كو بیچوو مه له كان كه دایكیان خۆراكیان پێده دا چاویان بریوووه كری میړی وه، له بهر خو كه وته زه مزه مه كرده وه ((هه ی سه گ هه رچی گه دا برسیه كانه بخوات)) شه و كاته به خۆی گوت ((باشتر وایه بیدهنگ بم شه گینا ده كه ومه درده سه ریه وه)) ده نگێكی نه رم و خه مه نگیز به رگۆی كه وت، كه سی كه له بهر پی ی کریستدا رو نیشته بوو، دهستی به قه سه كردن كرده بوو، شه وانیه ی كه له دواوه دانیشته بوون، هه لسانه وه تا ببینن كییه، كورپی بچووکی زوبه دی بوو، هیدی هیدی بو لای پییه كانی کریست خزی بوو، ئیستا وا شه قسه ده كات.

- تۆ جوتیاری و ئیمه ش به رده كان، درك و دال و مه زراكان، به لام چ تۆویكت له دهست دایه؟ رووخساری تازه موو لیها تووی گری گرتبوو، چاوانی رهش و بادامی شه و نازارمه ندانه ده پروانیه شه وه، به دهنی سپی و خزینی به هه لچوونه وه سه ر هه لگه رابوو له چاره وروانیدا مابوو، کریست به مه بهستی بیستنی قسه ی شه و لاریوو، وه ك چۆن

گویی دابوو ده لێ خۆی له هه ولێ شهوی كه قسه ییكی له بار بدۆزیته وه، قسه ییكی ساده و ئاسایی و ناودار، چه ند دانیه یكی ئاره قه ی سپی به سه ر چه هه ریه وه هه لئیشته بوو، كورپی زوبه دی به هه لچوونه وه پرسبیاری خۆی دووباره كرده وه، ((چ تۆویكت له دهست دایه؟)) کریست به یه كجار شیواو شه ق و ره ق وه ستا و بازوووه كانی كرده وه بو لای ئاپۆره كه لاریوو وه هاواری له قولایی گیانیدا په روپۆی كرد ((یه كتریتان خو ش بوئ- یه كتریان خو ش بوئ)).

به گوتنی شه قسه یه ههستی كرد كه له پرێكا دلێ خالی بوو، به خهسته پروپی كه وته سه ر تاته كه وه رازونیاز كه وته سه رپی، خه لکی كه وتنه زه ناوه، زۆرانیك له وان سه ریان راته كاندو هه ندیک پیكه یین، په ره میړدی كه گویی گران بوو گوتی: ((چی گوت))

- گوتی: ده بی یه كتریمان خو ش بوئ؟ په ره میړد كه خه ريك بوو توورپه بی گوتی: ((ناتوانی، شه و كه سه ی له برسان خه ريكه ته له ف ده بی، ناتوانی كه سیكی وركا پرپی خو شبوئ، شه وانیه ی قوربانی دده ن ناتوانن جه نلادیان خو ش بوئ، ناكورێ باشتر وایه بچپته ماله وه)). یه هودا پشتی به داركاژدا بوو به توورپه ییه وه دهستی به ردینی قورمزی خۆی داده هینا به زه مزه مه كرده وه گوتی: ((ئاوا كورپی نه جار؟ شهو هه مان شه و شته یه كه هاتوو به ئیمه ی بلێی؟ شهو هه مان په یامی سه رسامه یینه كه بو ئیمه ت هیناوه؟ داوا له ئیمه ده كه ی كه رۆمیه كانمان خو شبوئ، وابیرت كرده وه ئیمه به هه مان شیوه كه لایه كه ی تری رووخسارت راده گری، گه ردمان ده گرین و ده لێین: برای نازیز لوتفن من بكۆزه؟!.

کریست شه و زه مزه مه یه ی بیست، رووخساریکی عه بوس و چاوانی سه ریکی بی رهنگی بینی و تیگه یشت، ته لخی تاوی دایه رووخساریه وه، به وه به ره ینانی ته واوی هیزی خۆیه وه هه لسا یه وه به ده نگێکی مكوړانه و پارانه وه ئامیژ دووباره ی كرده وه (یه كتریتان خو ش بوئ، یه كتریتان خو ش بوئ، خودا مه حه به ته، منیش وام بیرده كرده وه كه شه و وه حشییه، منیش وام بیرده كرده وه كه كپوه كان به هیما ی دهستی شه و دهن به دو كه ل و مرۆقه كان له بین ده چن، له دیردا خو م په نهان كرد تا رابكه م، كه وتمه سوژده وه له چاره وروانی دا مامه وه، به خو م ده گوت ((ئیستا كه شه و دی، ئیستا شه و وه كه هه وره تریشقه داده به زی)). رۆژیکیان سپیده شه و هات وه ك چۆن شنه ییكی فینك به سه ر

مندا هه لیکرد و گوتی: ((کورم هه لسه وه)) من هه لسه وه. من هاتووم وا لیره م)).
 دهسته کانی خاچناسا به سه رییه که وه دانا تا که مەری لاریبۆوه، وه ک بلتی ریرو نه وازش
 له وانە ی رووبه پرووی دهنی، زوبه دی پیر له کاتییکا گۆپاله که ی له دهستیدا ده کوشی،
 کۆخه بیکی کردو تفیکی هاویشت، به توور په بییه وه که وته زه مزه مه وه. ((خودا هه روک
 شنه بیکی فینک! چابولوس برۆ بۆ دۆزه خ)) کورپی میتری له سه ر قسه ی خۆی به رده وام
 بو، ئەو ئیستا که له سه ر به رده که وه دابه زی بو، چوو ه ناو خه لکه که وه، به پارانه وه و
 ئامیزه وه سه یری به که یه که ی ئەوانی ده کرد، ده چوو ه خواره وه و ده هاته سه ره وه و
 بازووه کانی بۆ ئاسمان ده کرده وه، ده یگوت ((ئەو باوکی ئیمه بو، ئەو هیچ ده ردیک بی
 چاره سه ری و برینییک به بی تیمار ره ها ناکات، به و نه ندازه ی که له دونیادا ئازارو
 برسیه تی بکیشین، به هه مان نه ندازه و زیاتریش له به هه شت تیر ده بین)) ماندوو بوو،
 گه رایه وه لای سه رتاته که و دانیشت.

هاواری هه ستا ((وه ختی که من مردم بوون و نه بوونی به هه شت وه که یه که))، به لām
 کریست له خودا غه رق بوو بوو، نه بییست.

ئیستا ئەو هاواری کرد ((خۆزگه م به ئەوانه ی که برسی و تینووی عه داله تن)) له ناو
 برسیه زۆره کانه وه یه کێ تاویدایه ناو قسه کانی ئەو و گوتی: ((عه داله ت به س نییه ..
 ئیمه ئامان ده ی)). کریست به هه لکیشانی ناخیکه وه گوتی: ((نایش.. نایش،
 خۆزگه به و که سانه ی که برسی و تینووی عه داله تن، چونکه ئەوان تیرده بن، خۆزگه م
 به خه مگینه کان، چونکه ئەوان به هیژ ده بن، خۆزگه بۆ هه ژاران، مه زلۆمان، بۆ
 ئەوانه، بۆ ئیویه، ئیوه ئە ی هه ژارو خودان سه برو مه زلومه کان که خودا مه له کوتی
 ئاسمانی ئاماده کرده)).

دوو ژنی پیستره ش که هیشتا سه به ته کانی خۆیان به سه ر سه ریانه وه بوو، به خیرایی
 سه یری یه کترین کرد، بی ئەوه ی وشه بیی بجه نه سه ر زمان، سه به ته کانیان هینایه
 خواره وه، یه کیان له لای چه پ و ئەو یتر له لای راست ده ستیان کرد به دابه شه کردنی تری
 به ناو هه ژاره کاند، مه جده لیبه که له بهر پیی کریست که وتبوو، هیشتا جورته تی

نه ده کرد سه ری به رزکاته وه، به لām جار جار به شیوه بیکی نه ینی پییه کانی مامۆستای
 ماچ ده کرد که له قژی نو قوم بیوون.

کاسه ی سه بری یاکوب پرپووبوو، که وته سه ری و ئەوی ی جیه یشت، ئاندریاس
 توور په بووبوو، خۆی له چه نگی براکه ی ره ها کردو رویشت و به ره رووی کریست وه ستا.
 هاواری کرد ((هه مان ئیستاکی له رووباری ئوردون، له یه هودا دیمه وه، له وی
 په یامبه ری بانگه شه ی ئەوه ده کات که ((مرۆف ئاگره زه نه و منیش ئاگر، من هاتووم تا
 زه ی له پۆخلی بتاشم و روچی مرۆف له ژه نگو ژال پاک که مه وه تا کریستیانو بی)).

تۆ ئە ی کورپی نه جار تۆش وه عزی ئە شق ده ده ی! بۆ نیگایی ناکه یته ده وره به رت؟
 هه مو شوینی پره له درۆزن و ئاده م کوژو دز، هه موو ریاکارن- هه ژارو دوله مه ند،
 زالم و مه زلوم، کاتیبان و فه رسیان- هه موو هه موو، منیش درۆزنم، منیش ریاکارم
 براکه م په ترۆسیش، زوبه دی، به خۆی و ئەو ورگه گه وه ی به هه مان شیوه، ئەویش گوئی
 له عه شق ده ی، پیر له قایغه کان و مرۆقه کانی خۆی ده کاته وه، ئیستا باشه ئە ی چۆن
 تا ده توانی ئاوی تری له راوک بدزیت)). زوبه دی پیر، به بیستنی ئەو وشانه وه،
 توور په بوو، پشت مله خه پله که ی وه کو ئاگر سووربووه، ده ماری هه لسا، گۆپاله که ی
 به رز کرده وه هیرشی برده سه ر ئاندریاس، به لām سالومه بازووی ئەوی له کاتی خۆیا
 گرت و به نه رمی پییگوت: ((شه رمت به خۆی.. شه رمت به خۆ بی. یاللا به ریکه وه، بۆ
 ماله وه بگه رپینه وه.

به هاواریکی به رز به شیوه یه که هه موو بییست زوبه دی گوتی: ((هیچ گه داییکی
 بی سه رو پی لیره له ناو مولکی من ناتوانی ده ست هه لبری)). له کاتییکا له
 توور هیان لیوی که فی کردبوو، بۆ لای کورپی میتری گه رایه وه و هاواری کرد ((تۆش
 کورپی دارتاش تۆ بۆ من ده وری کریستی موژده هین مه نوینه، وای به د به حالت
 بیچاره، تۆش له کۆتایییدا وه کو ئەوانی دیکه به خاچ هه لده واسرپی، ئەو جوړه
 گرفتانه ت فه رامۆش ده که ی، به لām من دلّم بۆ مرۆقیکی بی که لکی وه ک تۆ ناسوتی،
 دلّم به و دایکه به دبه خته ت ده سووتی که تۆ کورپی تاقانه ی ئەوی)).

هيمای کرد بۆ لای مـيرئ، که خۆی له زهمین کوتابوو سهـری دهـکوتایهـ بهـردئ. بهـلام توورپهـی پیرهـمیرد هـیشتا نهـنیشبووه، گۆپالی له زهوی دهـداو هاواری دهـکرد: ((دهـم له شهـقین وهـردهـدا، بهـلئ ههـموو بۆ پـیشهـوه، ئیوه ههـموو بران لهـبهـر تهـمه فهـرموو ههـرچیت دهـوئ ههـلئگره، مال بـی خاوهـنه، بهـلام چۆن دهـتوانین دوژمنی خۆمان خۆش بوئ، مهـگهـر دهـکرئ که گهـداییکم خۆشبوئ له دهـرهـوی مالی مندا دیت و دهـچی و دلئ بۆ شکاندن دهـرگا و تالانکردنی من لیدهـدا؟ دهـم له شهـق وهـردهـدا، توخودا نهـو کهـلهـپوکه بن بهـراستی بهـراستی خودا له باوکی شهـو رۆمیان بهـریت گیرهـم باکفرین، ههـرچیهـک بن خۆ نـیزامیان ریکخستوه. گوفتاری زوبهـدی بهـریهـرچی برسـیانیکـی زۆری وروژاند، بهـهاواری توورپهـو توند هـیرشـیان کرده سهـر زوبهـدی، یهـهـودا بهـیهـک ههـلقۆزینهـوه له ژیر کاژوه خۆی گهـیاندهـ ئاپۆرهـکه. سالومهـی پیر زهندهـقی چوو، دهـستی لهـسهـر دهـمی میردهـکهـی داناو بیدنگی کرد، شهـو کاته رووی لهـلای ئاپۆرهـکه کرد، که وهـکو لافاوی خرۆش و ترس تا دهـهات نزیکت زوبهـونهـوه گوئی: ((رۆلهـکانم قسهـی شهـو بهـهـند ههـلمهـگرن، له توورپهـیان شتیک دهـلئیت، بهـلام مهـبهـستیکـی دیکهـی ههـیه)) سالومه ههـروهـها به هیمای سهـر بانگی کورهـکهـی کرد که لهـبهـر پیتی کریستدا به ئارامی و خۆشحالیهـوه دانیشتبوو گوئی: ((وهـره کورم.. ههـوا تاریکه)) کورهـکهـی وهـلامی دایهـوه ((دایه دهـمهـوئ لیره بـینمهـوه)) مـیرئ خۆی بهـسهـر بهـردهـوه بهـرز کردهـوه، شهـکی چاوانی پاک کردهـوه به ههـنگاوی لهـرزۆکهـوه بهـرهـو لای کورهـکهـی چوو تا لهـگهـل خۆی بۆ مالیی بهـریتسهـوه، دایکی بهـدبهـختی ههـم لهـبهـر فیدای مهـحهـبهـتی ههـزاران له کورهـکهـی ترسابوو، ههـم لهـبهـر ههـرهـشهـکانی ریش سپیه سهـروتمهـندهـکان، وهـک چۆن که دهـرۆیشـت جارئ بهـم جارئ بهـوانی دهـگوت ((داوای کۆمهـکتان دهـکهـم که گوئله قسهـی شهـو نهـگرن، نهـخۆشه، نهـخۆش.

بهـترسو لهـرزوه له کورهـکهـی وهـنزیك كهـوتهـوه، ئیستاکئ شهـو خۆی و دهـسته خاچناساكانی وهـستابوو، چاوی بریوو دهـرهـیاچهـوه، مـیرئ بهـنهـرمی گوئی: ((رۆلهـم، وهـره، وهـره تا بچینهـوه مالسهـوه)) کریست دهـنگهـکهـی بیست، گهـراپهـوه بهـسهـر سامیهـوه سهـیری شهـوی کرد وهـک بلیی پرسی شهـم ژنه کیهـه؟ مـیرئ له کاتیکه دهـستی له دهـوری کهـمهـری شهـو نابوو دووبارهـی کردهـوه ((وهـره کورم وهـره کورم، بۆ وا سهـیرم دهـکهـی؟

مهـگهـر من ناسی؟ من دایکتهم، وهـره براکانت له ناصیره له چاوهـروانی تو دانو باوکی پیرت...)). کوره سهـری ههـلتهـکاندو بهـئارامی گوئی: ((کام دایک... کام دایک؟ دایک براکانت لیره)) له کاتیکدا دهـستی ههـلپری بوو، هیمای بۆ ئاپۆرهـی کۆنهـپۆشو ژنهـکانیان دهـکرد، بهـتوورپهـیهـوه سهـیری یهـهـودای قژ سووری دهـکرد که به خامۆشی لهـبهـرابهـر درهـختی کاژوه وهـستابوو. ((و..باوکم)). شهـنگۆستی بۆلای ئاسمان بهـرز کردهـوه ((باوکم خودایه)) چاوهـکانی شهـو قوربانیه بهـخت رهـشهـی ههـوره تریشقهـی خودا پر له فرمیسک بوو ((هیچ دایکی بیچارهـتر له من له تهـواوی دنیادا نییه؟ من یهـک کورم ههـبوو، ..یهـک شهـویش ئیستا...)).

سالومهـی پیر شهـو هاواره دلتهـزینهـی بیست، میردهـکهـی رهـهاکردو گهـراپهـوه داوهـبۆ لای مـیرئ هات و دهـستی گرت، بهـلام مـیرئ سهـرپـیچی کردو دووباره رووی له کورهـکهـی کردو هاواری کرد ((نایهـیت؟ شهـوه داوهـمین جاره که بهـتۆ دهـلئیم وهـره!) له چاوهـروانی دا وهـستا، کوره بیدهـنگ بوو، سهـر لهـنوی دیسان روی له لای دهـریاچه کردهـوه...

—له نهـفرهـتی دایک ناترسی؟

کوره بئ شهـوهی ئاوپرداتهـوه وهـلامی دایهـوه: ((من له هـیچ شتی ناترسم، له هـیچ شتی جگه له خودا)) توورپهـی پهـریه رووخساری مـیرئ وهـوه، مشتی خۆی بهـرز کردهـوه ههـتا بۆ نهـفرین کردن دهـمی کردهـوه، بهـلام سالومهـی پیر له کاتی خۆی دهـستی داناپه سهـر لیوی گوئی: ((شهـم کاره مهـکه)) شهـو کات دهـستی نایه کهـمهـری مـیرئ و بهـزۆری شهـوی راکیشایه دواي خۆیهـوه ((کچم، مـیرئ، وهـره، وهـره، باپروین، دهـمهـوی شتی بهـتۆبلیم)). ههـردوو ژن له گردۆلکهـکهـوه بهـرهـو کفرناحوم سهـرهـو ژیربونهـوه، زوبهـدی پیری توورپه له پیشهـوه دهـرۆیشـت، بهـگۆپالهـکهـی دهـستی سهـری درکهـکانی دهـپهـراند، سالومه لهـگهـل مـیرئ قسهـی دهـکرد ((کچم مـیرئ بۆ دهـگریت؟ مهـگهـر شهـوانت نهـبینی؟)) مـیرئ بهـسهـر سامیهـوه سهـیری شهـوی کرد فرمیسکی خۆی قوتدا، پرسی ((چ شتی؟)) له کاتیکه شهـو قسهـی دهـکرد، چهـند بالئیکـی شین، ههـزاران بالئـی شینت لهـدوای شهـوهـوه نهـبینی؟ مـیرئ سویند دهـخۆم که له شکرـی فریشتهـکان بوو، بهـلام

میرى له رووى ناټومیدیه وه سهرى خوى ته كانداو به زیماره وه گوتى: ((من هیچم نه بینى.. هیچ شتى)). ټه و کاته دواى وه ستانیکى کورت دريژه ی به قسه کانی خویداو گوتى: ((سالومه فرشته کان چ بازاریکى من دهرمان ده کهن؟ من کورپو نه وه م دهوى... کورپو نه وه.. نه که فریشته کان))، به لام چاوه کانی سالومه ی پیر پر له بالی شین بوو، له کاتیکا ده ستی هیټابووه پیټشه وه، ده ستی دایه سینیه ی میرى و چرپانديه گویى میرى- وه که بلئی رازیکی گه وړه بو ټه ده لیت- ((میرى ټو پیروز بویت)) ((میوه ی ره مې ټو بوټه موفه ره)) به لام میرى هه رگیز دانه ده کوه ت.. سهرى ته كانداو له دواوه دهریشت و ده گریا. له هه مان ټه م سه یین و به ندا، کونه پوښان به تورپه ییوه به دهرورى کریست ټه لقه یان به ستا، ټه وان هه ره شه یان ده کوردو گویالیان له زوى ده کوتاو سه به ته کانی خالی خویان له هه وادا ده سووراند، هاواریان ده کورد ((مه رگ بو سهر وه تمه ندان، قوربانى قسه ت بین، کورپى میرى مه رگ بو ده وله مه ندان. کریست به ناټومیدی بازووه کانی خوى ته كانداو هاوارى کرد: ((من ټه وه م نه گوت، من ټه وه م نه گوت، گوت، گوت، برايان، ټه فین))، به لام مسکینه کان که له بهر کاریگه ریټی برسیه تى شیت و هاربوو بوون، چوون ده یان توانی گوی بگرن، ټه وان ده خرؤشان: ((هه ق لای ناندریاسه، یه که بچار ناگرو کولینگ پاشان ټه شق)) ناندریاس که له که ناری کریست وه ستابوو، ټه وه ی بیست، به لام سهرى له لاکى خوى بردبووه خواره وه وه لامى نه دایه وه، له بهر خو ده بگوت ((هه ر کاتى ټوستاد له بیابان قسه ی ده کرد، وشه کانی ټه وه وه کو به رد به سهر سهرى مرؤف ده هاته خواره وه، ټه وانى شه ت و په ت ده کرد، به لام ټه وه پیاده ی له که ناریا وه ستا بوو، وشه کانی وه کونان له میانی خه لک دابه شده کرد. هه ق لای کى بوو؟ کام ریگا، به ریگه ی زورى یاریگه ی موچه به ت کوټایى به رزگارى جیهان دیت؟ ناندریاس له کاتیکا ټه وه بیرؤکانه ی له میټشکی خویدا کاویژ ده کرد، هه ستی به دوو ده ست کرد به سهر سهرى خویدا، کریست هاته نزیکترو به نه رمى ناو له پى ده سته کانی دانایه سهر سهرى ټه وه وه، ټه نگوستى ټارموش ټاسای واکشابوون که له بهر کاریگه ریټی ویکه وتن به هه رشتى، له باوه شیان ده گرت، ټیستا ټه وه په بجان هه لکشابوونه سهر ته واولی سهرى ناندریاسه وه، ناندریاس ته کانی نه ده خوارد، هه ستى کرد که که لله ی سهرى شه قى برده وه شه هدئ به پاکى و سافى

هه نگوین له شه قاره کانه وه هه لده ریژټیته ژورره وه له میټشکیدا ده چکیتته وه ده گاته ده م و گه رده ن و ملیه وه، له ویشته وه بو هه ناولی سهره وژیژ ده بیته وه له بنی پیدا گه لاله ده بی، ته واولی جه ستى تیر ده بی، لیوی نه ده بزوات، چى ده بوو که ټه وه ده ستانه هیچ کاتى به سهر سهریه وه لانه چى، ټیستا کى دواى ټه وه هه موو هه وله، عاقیبه ت هه ستى به ټاسایش و ټارامى دهر وونى کرد. ټوژى دوورتر، فیلیپ و ناتانیل، وه که دوو دوستى که جیابوونه وه یان نییه. له گه ل یه که له گتوگؤدا بوون.. پینه دؤزى له نده هؤر ده یگوت: ((ټه وم خؤشده وى، وشه کانی ده لئى شیریى هه نگوینه، سهرزه نشتم مه که کاتى که گویم له و راده گرت، له چو لیوی خو م ده لسته وه. شوان رایه کی دیکه ی هه بوو، ((من ټه وم خو ش ناوى، گوفتارو کردارى یه که نییه، هاوار ده کات ((ټه فین.. ټه فین!)) له و لاشه وه خاچ دروست ده کات و له خاچ ده دات)).

– فیلیپ، لیگه ری با به ټو بلیم که ټیدى ټه وه ی چوو چوو، ده بی ټه وه قوناخه قوناخى خاچ تیپه رینى، ټیستا ټه وه قوناخه ی تیپه رانده وه ریى خودای گرتوټه بهر فیلیپ پیله ی له سهر قسه ی خوى ده کرد ((من کارم ده وى، بزنه کامم پسکه یان گرتووه. ټه گه ر ټه وانى پیروز کردو چاکبوونه وه ټه وه باوه ر به وه ده هیتم، دنا خوى و سندوقباره کانی بچنه هه مانجی که خو ت ده زانى، بو سهرت راده ته کینى؟ باشه ټه گه ر ده یه وى دونیا رزگار بکات باشتروایه یه که بچار له بزنه کانی منه وه ده ست پیبکات)).

په رده ی شه و، ده ریچه و ره زو رووخسارى مرؤفه کانی داپوشى، هرسى گه وړه له ټاسمان به دیار که وت، له ټاسوى رؤژه لاته وه ټه ستیره ییکی سوور هه روه کو دلؤپه شه رابى له به رزایى بیابانه وه هه لواسرابوو. کریست له پریکا هه ستى به ماندرویى و برسیه تى کرد، گه ره کی بوو ته نها بیټ، خه لکی که م که م که و ته وه یادی ریى گه رانه وه و ماله کان و مناله بچوو که کانی خویان، که له چاوه پروانى ټه واندا بوون. نیگه رانى رؤژانه ی دووباره بووه ی ټه وان سه نگین هه لگه را، رووداوى ټیمرؤکه له هه وره تریشقه یی ده چوو، خویان سپارده ده ستى ټه م هه وره تریشقه وه، به لام ټیستا به رزبوټه وه چه رخی پیویستى رؤژانه یان دووباره ټه وانى له چه نگال گرتووه، تاک تاک و له گه ل یه که وه کو په یان شکینان ده ده په ریڼ.

خه مباری کریستی داگرت، به سهر بهرده مه پمپه پیه که وه راکشا، هیچ که سی دهستی خوی به ناو نیشانی خودا حافیزی بزیه رز نه کرده وه، هیچ که سی دوبراره برسیه تی و هه بوونی شوینی بۆ شه وی رۆژی تیا بکه نه وه پرسیار پیکان لی نه کرد، روی له لای زولمه تی شه و کردو له گوپی له چهند ههنگاو پیکه به په له بوو که داده که وی، شه و کاته ئیدی دهنگی، له پریکا بیده هنگی هه موو شوینیکی داگرت، سهری هه لپری، که سی نه بوو، سهیری دهوریه ری کرد تاریکی بوو، جگه له شه ستیره کانی ئاسمان، له دهورونیا شتی نه بوو جگه له ماندوو بوون و برسیه تی، دهیتوانی بۆ کوئی پروات؟ ئه لقه له ده رگای کام کوخته بکوتی؟ دووباره به سهر زویه وه چۆره ناو خودی خوی، ههستی به سه رزه نشو و ئازار ده کر، له به رخۆ که و ته زه مزه مه وه: ((هه تا ریویه کانیش لانه یه کیان هیه تیا یا بجه ون، من لانه شم نییه)) چاوه کانی داخست، سه رما رهندانه و پیرای شه و هاتبوو، ده له رزی، له پریکا له پشت به ردی مه پمپه پیه وه سه دای ناله و پاشان گریانیکی به دزیه وه بیست، به کردنه وه ی چاوه کانی ژنیکی بینی، که له تاریکیدا بۆ لای شه و ده خزی، کاتی که گه یشته نزیکه وه، ئه لقه ی که زیه کانی کرده وه، پیه کانی که به رد برینداریان کردبوو پاک کرده وه، له بۆنی عه ترده ژنه که ی ناسییه وه. له کاتیکی دهستی له سهر سهری گهرم و عه تراوی شه و داده نا گوتی: ((خوشکم مه جده لیه، خوشکم مه جده لیه، بگه ریوه ماله وه ت، چیتز گونا ه مه که)). مه جده لیه به ماچ کردنی پیه کانی گوتی: ((برام کریست مۆله تم به دری تا ده می مه رگ به دوا ی سیبه ری تۆ بکه وم، ئیستا ده زام که شه فین چ ماناییکی هیه)) کریست قسه ی خوی دووباره کرده وه ((بگه ریوه کوخته که ت، به هاتنی کاتی موزده هین دیمه سؤراغیه وه))

– کورم ده مه وی له به ریپی تۆدا بمر

– مه جده لیه هه سه له ت هه بی، سه عاتی موزده هین ده گات، ئیستا نه گه یشتوه، به گه یشتنی دیمه سؤراغت، ئیستا برۆ.

ژنه ده یه ویست په لپ بکری، به لām دووباره دهنگی شه وی بیست شه و جاره به ته نکیده وه ((برۆ!)) مه جده لیه دهستی کرد به دابه زین به سه رته په وه، سه دای ههنگاوه سوکه کانی شه و بۆ ساتی ده که و ته بهر گوی، به لām پاشان ورده ورده دهنگه که برآ ئیدی

شتی جگه له بۆنی عه تر له جینی شه وه نه ما، به لām شه نه بای شه و هه لی کردو شه و عه تره شی له گه ل خۆیدا برد، کوری میری ئیستا شه و ته نه بایه، له به رزایی شه وه وه خودا بوو، خوی و چه ره ی شه به نوی شه وی که شه ستیره ی تیا دا په رش و بلا و کرد بۆ وه. کریست گوئی کانی خوی قولاغ کرد، وه ک بلیی ده یه ویست دهنگیکی گوی لیبی له م زولمه ته ئاوتیه به شه ستیره کانه وه، چاوی له ری ماوه، هیچ دهنگی نه بوو، ویستی زمانی بکاته وه و له و نادیاریه پیرسی ((شه ی په ره رده گار تیا له من رازیت؟ به لām زاتی نه کرد، گه ره کی بوو قسه ی زۆر له گه ل خودای نابینراو بکات، به لām زاتی نه کرد، له و سکوته له نکاوه دا که شه وی گرتبوه خۆیه وه ترسابوو.

له کاتیکی له به رخۆ ده له رزی به خوی گوت ((هه لبه ته خودا له من رازی نییه، به لām په ره رده گارا چ که سی موسته حقی سه رزه نشته؟ چه ندین جار به تۆم گوتوه من ناتوام قسه بکه م، به لām تۆ منت زیاتر زیاتر بۆ پیشه وه رادا، جاری به خه نده جاری به تووره یی، شه مرۆ به یانیش له دیردا، شه و کاته ی که ره به نه کان به دوا وه م بوون تا بکه نه عابید- هه رچه نده که شایان نیم- و شه واری ده رگا کانیان کلۆم دابوو تار له راکردنم بگرن تۆ ده رگاییکی دا پۆشراوی بچووک نیشاندام، په نجه کانت حسته ناو قژم و منت هاویشته ئیره و به رده م شه و ئاپۆریه، فرمانت به مندا ((قسه بکه! زه مانی موزده به خش گه یشتوه)). به لām من به توندی لیوه کام خسته سه ری هک و شتیکم نه گوت، تۆ هاوارت کردو من شتیکم نه گوت عاقیبه ت کاسه ی سه برت پرپوو، تاوت دایه پیشه وه و ده مت کردمه وه، من ده مم نه کرده وه، تۆ به زۆری کردته وه، ده مم به و شیوه ی که شیوه ی تۆ له گه ل په یامبه رانه نه ک له گه ل پشکوی سوتینه ر که به ههنگوینی پیروژت کرد من قسه م کرد، دلّم تووره بوو منت ناچار کرد هاوار بکه م ((خودا ئاگره)) به لی دروست وه کو په یامبه ری پاکشۆرت.

– ((خودا ئاگره .. شه وادیت. شه ی مرۆقانی بی یاسا، بی عه داله ت، بی نه جابه ت خۆتان له کوئی ده شارنه وه؟ شه و دیت)). به لی دلّم منی ناچار کرد، که وا هاوارم بکه م ((عه شق عه شق)) به زه مزه مه وه گوتی: ((خودایه، خودا وه ند، ناتوام له گه ل تۆدا ده ستو یه خه م، شه مشه و چه کم داده نیم، خواستی تۆیه)).

به گوتنی ئەو ووشانە هەستی بە ئارامی کرد، وەك پەرەندەییکی خەوالۆ سەری لەبەر پەری بالەکانی نا، چاوەکانی داخست و خەوت، هەرزوو بیدرەنگ وای هاتە بەرچاو کە سیوی لە ژیر کراسی دا هاتە دەرەوە، دولەتی کرد، ناوکه کەمی لی دەرھینان لە بەرامبەر خۆیدا چاندی، یەكسەر پشکوت، لە میانی زویدا سەری دەرھینا، قەدی گرت لقو پۆی کردو گۆلی دا پاشان گۆلەکان بوون بە میووە سەدان سیوی سوور...

بەردەکان بەیەك کەوتن، دەنگی پیتی پیاوی کەوتە بەر گوی، خەو لەسەری کریست پەری، پیلۆکانی کردەو، بینی نەفەری لەبەردەمیا وەستاو، خۆشحال بوو کە ئیدی بەتەنھا نییە، بە ئارامی و بە زمانی بی زمانی بەخیرھاتنیکی گەرمی ئامادەبوونی ئەو پیاوێ کرد، میوانی شەوگەر هاتە پیش و چۆکی دا گوتی: ((هەلبەت برسیتە، بۆ تۆ نان و هەنگوینم هیناوە)).

برام تۆکیی؟

- ئاندریاس کوری یونس.

- ئەوان هەموویان منیان جی هیشت، بەلێ دروستە کە من برسیم، چۆنە برام، کەتۆ کەوتیە یادی منەو و نان و هەنگوین و ماسیت بۆ هیناوم - نیعمەتەکانی خودا؟ هیچ کەموکوڕیەك جگە لە قسەییکی میهرەبان شتیکی دیکە نییە.

ئاندریاس گوتی: ((ئەویشت بۆ دەهینم)).

تاریکی هیزی بەدلی ئەو دەدا، کریست ئاگای لە دەستی لەرزانی گەنجە کە نەبوو، هەرەھا ئەو دوو دلۆپە فرمیسکە سەر گۆنا بێرەنگەکانی ئەوی نەبینی، کریست لە کاتیكا دەستی بەلای ئەو دا گرتبوو پێدەکەنی و گوتی: ((یەكەمی ئەو، یەكەم قسەمی میهرەبان))

کوری یونس بەزەمزەمە کردنەو گوتی:

((ئەم ئوستادی رەببانی من)). لاریۆو و پێیەکانی ئەوی ماچ کرد.

بەشی چوار دەم

زمان نە لە مەزرایی دەچی تا بتوانین بەدار ئەندازە بگرین و نە لە دەریایی دەچیت تا بتوانین رووبەرە کە بە مەتر بیوین، زمان خورپەمی دلە، ئەو دەستگیرانیتیە چەند درێژە کیشا، رۆژان و مانگان و سالان؟ کوری میری، سەرخۆش و میهرەبان بوو، بەقسەمی باشی سەرزمانی لە گوندیکەووە بۆ گوندی، لە کیتی بۆ کوی یا بە قایغ لە کەناری دەریاچەیی بۆ کەناری دەریاچەییکی دیکە دەچوو، وەکو زاوا، جلیکی سپی لەبەر دابوو، هەرکە پیتی هەلەدەگرت و هەر زەمینی کە بەسەریدا چوو بوو گۆلباران دەبوو، لەوکاتانەمی کەسەیری درەختەکانی دەکرد، پەر لە شکۆفە دەبوون، لەو ساتەمی کە پیتی دەنایە ناو کەشتییکی ماسیگری بایتیکی لەبار چارۆگەمی پەر دەکرد، خەلک گویی لی رادەگرت و گللی وجودیان دەبوو بەبال، لەتەواوی ئەو ماوہیەمی کە ئەو دەستگیرانییە درێژەمی دەکیشا، ئەگەر بەردیکت هەلەدەگرت خودات لەژیریا دەدزێو، ئەگەر ئەلقەبەکت لە دەرگا کوتابا، خودا ئەوی بە رووتا دەکردەو، ئەگەر سەیری چاوانی دۆست یا دۆزمنت دەکرد خودات دەبینی کە لە گلینەمی چاو دانیشتوو و بەرووتا پێدەکەنی. فەریسیەکان بە تورپەمی سەریان رادەتەکاند، چاویان لە چاوی ئەو دەناو بەسەرزەنشست کردنەو دەیانگوت ((یەحیای پاکشۆر رۆژو دەگریت و دەگریت، ئەو دەترسینی و پێناکەنی، بەلام تۆ لە هەرکوی کە زەماوەند هەیه، پیشی هەموو خەلک ئامادەدەبی، لەگەل ئەوانی ترا دەخۆی و دەخۆیتەو و پێدەکەنی هەمان چەند کاتی لەمەوبەر لە مەراسیمی زەماوەندی لە کانا شەرمەت نەدەکرد لەگەل کچە جاحیلەکان پێدەکەنی، کی بیستویەتی پیغەمبەر پێکەنی و

سهما بکات؟))، بەلام ئەو بە بزەیینکەو دەیگوت: بایانم فەریسیەکان من پەيامبەر نیم، من زاوام)). فەریسیەکان کفری دەبوون و لە کاتیکی خەریکی هەیتوھوتی دادپارانی یەخە خۆیان دەبوون دەیانگوت ((زاوا؟!))

– بەئێ برايانم زاوام، ببورن لە من، بەلام رینگاییکى دیکەم بۆ روونکردنەو نییە بۆ ئێو.

کریست ئەو کاتە رووی لە ھاوڕێکانی یۆحەننا، ئاندریاس، یەھودا و ماسیگرو رینجەرهکان دەکرد، کە شیت و شەیدای رووخساری دولبەری ئەو بوو، کاری خۆیان بەپەلە جێدەھێشت، ھاتبوون تا گوێ بدەنە قسەکانی ئەو، ژنانی کە خۆیان و منالی شیرەخۆری باوەشیانەو ھاتبوون، بەدیاردەکەوت و بە ئەوانی دەگوت:

((مادامەکی زاوا لە میانى ئێو، شادی و ھەلپەرکی بکەن. روژانسی دێ کە ئێو ھەتیو بیو دەبن، بەلام پششتان بەباوک بەستت، سەیری مەلی ئاسمانان بکەن، چاوە بگەنە سەر گولەکانی سەر زەوی، ئەوانە نەدەپۆسن و نەدەچنن، بەلام کاک شاھێ دەتوانی خۆی بە شکۆمەندی و گەورەییەو بەوان برازینیئەو؟ ئەندیشە لەشی خۆی دەکات کە چ بچوات و چ بچواتەو چ لەبەر بکات، جەستە ئێو خاکە و دەگەرپتەو بۆ خاک، دیقەتی خۆتان بدەنە مەلەکوئی ئاسمان و روچی جاویدانی خۆتان)). یەھودا گوئی لەو رادەگرت و سەگرمەکانی تیکدەچرژان، ئەو لە قەیدی مەلەکوئی ئاسمان نەبوو، ھۆش و فیکری پەیوەست بوو بە مەلەکوئی زەوی، ئەویش نەک تەواوی زەوی، بەلکو تەنھا سەرزەمینى سراييل، کە لە مرۆقو بەرد دروست کرابوو، نە لە روژو ھور، رۆمیەکان ئەو رۆمیە بەرەرو کافرانە، ئەو سەرزەمینەیان پێلاقە کوت کردبوو، سەرەتا دەبوايە ئەوانە دەرکێنە دەرەو، ئەو کاتە دەتوانین نیگەرانی مەلەکوئی ئاسمان بین. کریست لە توورەبەیی یەھودا بە خەبەر بوو، لە ئۆچەکانی تووێلی بپۆکە یەنھانی ئەوی دەخویندەو، بە پیکەننەو بەوی دەگوت:

((برام یەھودا، برام، ئاسمان زەمین یەکن، بەردو ھەوریش، مەلەکوئی ئاسمان لە ھەوا نییە لە دەروونی ئێمەدایە، دەروونی دلمان، من دەربارە ئەو قسە دەکەم، دەربارە دڵ، دلت بگۆرەو ئاسمان زەوی یەکتەر لە باوەش دەکەن، سراييلیەکان و رومیەکان یەکتەر لە باوەش دەکەن و دەبن بەیەك))، بەلام ردین سوور توورەبەیی خۆی لە دلتا رادەگرت،

دەربارە ئەو رادەماو خۆی ناچار دەکرد کە سەبۆر بیت و لە چاوەروانیدا بێنیتەو، لەبەر خۆ زەمەمە دەکرد ((ئەو نازانی دەربارە چی قسە دەکات، ئەو لەدونیای خەیاالی خۆیدا دەژی، بچووکترین ھاگایی لە رووداوەکانی دەرووبەری خۆی نییە، دلم لە حالیکە دەگۆرێ کە جیھانی دەرووبەرم بگۆرێ، تەنھا لە حالەتی ئارامیم و بەردیت کە رۆمیەکان لەسەر زەوی سراييل دەخزن، روژتیکان کورێ جھیلتری زوبەدی، رووی لە کریست کردو گوتی: ((مەولام لیم ببورە، بەلام بەو گەیشتم کە ناتوانم یەھودام خۆش بوێ، ھەراتی لەو نزیک دەمەو ھیزی تاریکی لەبەدەنیا وەکو ھەزاران سوژنی ورد دەردەپەرن و بریندارم دەکەن، چەند روژی لەمەوسەر، لە کاتی خۆراواووندا، فریشتەییکی رەشم بینی کە شتیکی دەچرپاندە گوێی ئەو، دەزانی چی دەگوت، کریست بە ھەلکیشانی ناخ گوتی: ((دەتوانم تەخمینی بکەم کە ئەو چی دەگوت)).

– توخدا چی دەگوت. من دەترسم.

– لە کاتی خۆی تێدەگەیی، ھیشتا خۆش بە دروستی نازانم.

– بۆ ئەو لەگەل خۆت دەبەیی؟ بۆ مۆلەت دەدەیی کە شەورۆژ بەدوای تۆو بی؟، بۆھەراتی کە قسە لەگەل ئەو دەکەیی، دەنگت میھەبانترە لەو کاتە لەگەل ئێمە قسە دەکەیت؟

– یۆحەننا برام، دەبی وابی، ئەو پتویستی زیاتری بە مەحەبەت ھەبە. ئاندریاس دلی بە ئوستادی نوێ بەستایەو، روژ بەروژ بۆ ئەو دنیا دەگۆرا، دلنەوازتر دەبوو: دنیا نا.. ئیدی دلی ئەو. خواردن و پیکەن گوناھ نەبوو، زەوی لەژێر پێیەکانیدا توندتر دەبوو، ئاسمان وەک باوکی بەسەریدا لاریو، روژی خودا ئیدی روژی توورەبوون و قامچی نەبوو، بەلکو روژی خەرمان ھەلگرتنەو و تریچنی و زەماوندو ھەلپەرکی بوو: رابوونەو ھەمیشەیی پاکیزەیی زەوی بوو، ھەموو سپیدەبەک نەوازشی بوو، لە ھەردەرکەوتنیکی خۆرەتاودا خوداوند وادەیی خۆی بەسەر بنەمای راگرتنی دنیا لە ناو لەپی قودسی خۆیا نوێ دەکردەو، بە رابردنی روژان، ئاندریاس ئارامی دەبوو، وادەیی خۆشەویستی لەگەل خەندەو خۆراک دەبەستا و گۆناکانی سوور دەبوو، شەوانە لە کاتی نیوەرۆ، کە لە ژێر درەختەو خۆراکی لم دەدا، یا لەو کاتانە

که هاوړپیکانی داوہ تیان دہ کردو کریست به شیوہیہ کی ناسایی نانہ کہی پیروژ دہ کردو دابہ شی دہ کرد، ناندریاس شو نانہی دہ خواردو دہ زگای ہہرس کردنیشی یہ کسہر دہیکردہ عہ شقو خہندہ، بہ لآم جاروناجار لہوکاتہی کہدہکوتہوہ یادی خانہوادہو ہاوړپیکانی، ناخی ہلڈہ کیشا، روژتیکیان لہ کاتیکا چاوہکانی بو دوور ہہتہر کردبو، لہ کریستی پرسی ((چی بہسہر یونسو زوبہدی دیت؟)) وہک بلئی شو شو دوو پیرہمیردہ لہوپہری دونیا دابن ((شوہی یاکوبو پترؤس چو؟ شووان لہ کین، لہ چ دہوروبہریکہوہ ئیستی نازار دہکیشن؟)) کریست بہ بزہییکہوہ ولآمی دابہوہ ((ہہموویان دہدوژینہوہ، ہہریہک لہوانیش بہدوای ئیمہدا دہگہرین، ناندریاس خہمگین مہبہ، حوشہی باوک شوہندہ فراوانہ کہ ہہموو جییان تیا دہبیتہوہ)) روژتیکیان عہسر کریست چوہ ناو (بیٹ صیدا) منالان لقہکانی زہیتوونو گہلای خورمایان بہدہست گرتبو بہراکردنہوہ دہچوونہ پیشوازی، دہرگاگان کرانہوہ، ژنان ہاتنہ دہرہوہ، کاری خویمان بہرہلا کردبو کہوتنہ دوا شوہوہ، تا قسہی چاکیان گوئی لی بی، کوران، دایک باوکی نہخوشی خویمان لہ پشتی دہکردن نہوہکان دہستی باوہ گہورہی کوپری خویمان دہگرت، پیوانی زلبازو جنوکہ لیدراوہکانیان بہدوای خویمان رادہکیشا بہدوای شوہدا رایان دہکرد تا دہست بہسہری شووان دابہینسی و شہفایان بی بہخشی. شو قہزا شو روژہ ریکہوتی کاتی بو کہ کواماسی دیوہرہ بہ ناو دیہاتہکانہوہ دہستی بہ گہرانو سووران کردبو، لہ حالیکا لہ ژیر باری غریلہو، شانہو کہل وپہلی نارایش، بازنی پرونزی، گوارہی نوقرہی بہلادادہات، کہرہنای خوئی دہژنہو کہلو پہلی خوئی جار دہدا، کریست شوہوی بینسی، لہ پریکا بایتک بہسہر تواماسدا ہہلیکرد، ئیدی تواماس بیورہ ہہمان شو تواماسہ چوچاوہنہبو، یہک تہرازوی دارتاشی لہدہست گرتبو لہکیشوہری دوورہوہ خہلکی دہورہیاندابو، کارگہران بہردو چیمہنتویان دہکیشاہوہ، بناغہی ہہرستگاییکی گہورہیان دادہرشت، ستوونہکانی لہمہرہرپو، بہناونیشانی کارفہرما خوئی و ترازوہکانی بو شو ملو شوہلا رایدہکرد کاری شوہوانی دہنرخاند، کریست چاوی و ہرسووران، تواماسیش لہ پریکا خوئی لہگہل شوہوانی دیکہو کہلو پہلہکانیہوہ لہبہرابہر کریست دوژینہوہ، چاوہ وردو لہوچہکانی خوئی ہہلسووران. کریست دہستی لہسہر سہری داناو گوئی: ((تواماس

وہرہ لہگہل من کہلوپہلی دیکہت پیدہم، زیرو زیوہری روخ: شوکاتہ دہچیہ دہوری دونیاو کہلو پہلی تازہی خوئی جار دہدہو لہ میانی مروژدا دابہشیان دہکہیت.

- دیوہری حیسابگر بہخہندہوہ گوئی: ((وای بہ چاکدہزائم یہکہمجار شوہوانہ بفرؤشم، پاشان نارام دہگرم بزائم چ دیتہ پیش، دہنگی خوئی بہرزکردہوہ دووجار دہستی کرد بہ جار دانی، شانہ، غریلہو کہلوپہلی رازاندنہوہ، یہکی لہ ردین سپیہ دہولہمہندہکانی دی کہ ستہمکارو نانہجیب بو، لہ دہرگای مالی خوئی و ہستاو بہ بزوزی و ہشتاوی دہپروانہ شو ٹاپوہیہی کہ نریک دہبوہ، منالیکی زور لہ پیشوہوہ رایاندہکردو گہلای خورماو لقی زہیتوونیان لہ دہست دابو لہ ہہوادا رایاندہتہکاند، لہ دہرگاگانیان دہداو ہاوریان دہکرد ((وادیت.. وادیت کوری داو وادیت)). لہ پشتیانہوہ پیای دہہات جلیکی سپی لہبہردابو، قزی شوژ بووہوہ سہرشانی، بہ نارامی و بزہوہ دہستہکانی بہراست و چہپ دریش دہکرد، وہک بلئی مالہکانی پیروژ دہکرد، مہردان و ژنانی کہ لہ پشت شوہوہ رایاندہکرد بو شوہوی دہستی خویمان بگہیہنہ دہستی شو، لہگہل یہکتریدا پیشپرکییان بو، تا قودرہت و پیروزی و دہدہست بہینن، توژی دوورتر، گروہی نابیناکان و نہخوشہکان دہہاتن، دہرگا بہردہوام دہکرانہوہو خہلکی تازہ دہگہیشتن، ریش سپی دیکہ کہوتہ شلہژانہوہ، لہ کاتیکا دہستہکانی توند گرتبوہوہ دوولای دہرگاواہ تا نہبادا ٹاپوہری خہلک برژینہ مالہکہیہوہو سہروسامانی بہ تاراج بہن. پرسی: ((ئیدی شوہ کیبہ؟))

- یہکی و ہستاو ولآمی شوہوی دابہوہ ((پہیامبہری تازہیہ، شوہانیا، شو سپی پوشہی کہبہرہو روی خوئی دہبینسی، ژیانی لہدہستیک و مہرگی لہ دہستیکدایہ، ہہرچونی گہرہک بی دابہشیان دہکات، کہسیکی کہسہ ئہلفیکی بہسہ، شوہانیا، باش خوئی لہگہلیا ریکخہ)).

- شوہانیا ی پی لہ بیستنی شو قسہیہ ترسا، نازاریکی زور روخی سہنگین دہکرد، زور جارن لہ خہو رادہپہری و ہہولو ہہراسان بی تاکہتی دہکرد، لہ کابوسہکانی خویدا وا بہدیاردہکہوت تا گہردہنی لہ مہشخہلی دوزخ چوتہ خواروہوہ سوور دہبیتہوہ، رہنگہ شو پیواہ ببیتہ شو چاکبوونہوہی، لہبہر خو گوئی: ((شو جیہانہ

لهسەر بناغەى جادووسىحر دامەزراوە، ئەو پىاوەش جادوگەرئىكە، واباشە دەستورى راخستنى سفرە بىدەم، واچاكە ماىه گوزارىهك بكەم بۆ ئەوھى خواردننى بىدەمى، لەوانەىه پەرچوبەك بكات.

-بەم پرپارە، چووھ ناو رىنگاو دەستى بە نىشانەى سلاو دانايە سەر دلى، گوتى: ((كوپى داوود، من ئەنانايى پىرم، گوناھكارى، تۆ مرۆقئىكى پىروژى، بىستم دەتەوى پى بنىتە ئەم دئىه، دەستورمدا سفرە راخەن تا لە مالى مندا شام بخۆيت، تكا دەكەم، بفرموو پىت لەسەرچاوى من دانى، وەك چۆن كە بۆ ھەمووان مەعلومە، پىاوە پىروژەكان بۆ خاترى ئىمەى گوناھكاران دئىنە ئەم دىناىه، مالى منىش تىنورى پىروژكردنە)).

-كرىست وەستا ((ئەنانىا گوفتارى تۆ ماىهى خۆشئوودى منە خۆشحال دەبم كە لە خزمەتى تۆ دابم)). چووھناو مالى دەولەمەندى دئىهكەو، كۆيلەكان سفرەيان لەھەوشەدا پان كردهوھو سەرىنيان ھىنا، كرىست دانىشت لە ھەردوو لای ئەودا يوھەنناو ئاندرىاسو يەھوداوتۆماسىش كە بەخاترى خواردن خۆيان بەناونىشانى يەكئ لە حىوارىهكان لەقەلەم دابوو دانىشتن، خاوەن مالى پىر رووبەرورى ئەوان دانىشت، ئەو لەو بىرۆكەىه دابوو كە بە نەرمە فىل بابەتى قسە بگۆرئىتەوھ سەر خەونە ئاشوفتەكانىھوھو داوا لە جادوگەربكات كابوسەكانى پىرئىنى، خواردن و دوو قەرابە شەرابى ھىنابوو، خەلك لە دەرەوھى دەرگاھ وەستابوون، سەبرى خواردن و قسەكردنى ئەوانىان دەكرد لە بارەى خوداوتاو ھەواو رەزەكان، بەتەواوبوونى خواردن و شەراب كۆيلەكان مەسىنەو لەگەنىان ھىنا، ميوانەكان دەستىان شوشت و ئامادەى ھەلسان بوون، لئىرەبوو كاسەى سەبرى ئەنانىا پىروو، لەبەرئۆ گوتى: ((خەرجى شامم لەسەر دەستى خۆمدا تا ئەو پىاوانى واكىرەش بخۆن و بىخۆنەوھ، ئىستا دەبى ھەقى ئەوانە بدات.

- گوتى: ((ئوستاد من كابوسم ھەىھ تۆش جادوگەرئىكى گەورەى من ھەرچىم لە دەست ھات بۆ ئىوھم كرد. ئىستا نۆبەتى تۆىھ جەناپى پىروژ كە كارئىكم بۆ بكەيت رەھمى بەمن بكەو كابوسەكانم لى بەدوورخەرەوھ، دەلئىن تۆ بەزمانى نمونە قسە

دەكەيت و جادووىى دەكەيت، لەبەر ئەمە، مەسەلئىكم بۆ بئىژە. ماناى شاراوھى مەسەل تئىدەگەم و چاك دەبەوھ، دىنا لەسەر بناغەى سىحر و جادووھ، لەم حالەتدا كارى سىحركارىت دەست پىبەكە، كرىست بزەبئىكى ھاتى و روانىھ چاوەكانى پىرەمئىرد، يەكەمجار نەبوو كە شەوئىلاكى درنەدە لە پشت گەردنى خەپلەو چاوانى دودوزەنى و رگنەكان دەبىنى، بەدئىنى ئەوان دەلەرزى، ئەوانە تالانىان دەكرد، سەمايان دەكرد، ئەجندە بازىان دەكرد قەت لەو ئەندىشە نەبوون كەوا خەرىكە لە دۆزەخ دەسووتئىن، تەنھا لە چەند كاتئىكى كەمدا لە خەو كە چاوىان دەكردەوھ دەيانىنى، كرىست سەبرى كابراى پىرى و رگنى كرد: سەبرى لەشى، چاوانى ترساو جارئىكى دى حەقىقەتى وجودى ئەو پىاوە بوو بە چىرۆك گوتى: ئەنانىا گوئىكانت بكەوھ پەنجەرەى دلت بكەوھ دەمەوى قسە بكەم))

- گوئىكانم كردهوھ، پەنجەرەى دلت كردهوھ، سوپاس بۆ خودا گوئى دەگرم.

- ئەنانىا، كەسئىكى دەولەمەندبوو، زالم و نانەجىب بوو، دەبىخوارد و دەخواردەوھ ئەرغەوان و كەتانى لەبەر دەكرد، ھەتا بە قەد گەلاىەكى سەوزىشى نەدەداىھ ئەلىعازرى ھاوسئى كە لەسەرمان دەلەرزى، ئەلىعازر بە دەچوو تا بەو پارچەوپورچەى كە لە خوانى ئەو دەولەمەندە ھەلدەرژا خۆى تىربكات، بەلام كۆيلەكان فرئىيان دەداىھ دەرەوھ، لەبەردەرگا دادەنىشت سەگەكان دەھاتن برىنى ئەوىان دەلستەوھ، ئەوكاتە ئەجەلى وادەھات و ھەردوو كىان مردن. يەكىان كەوتە ناو ئاگرى دۆزەخ ئەوئىترىان جئى خۆى لە باوھشى ئىبراھىم گرت. رۆژئىكىان پىاوە دەولەمەندەكە سەرى بەرز كردهوھ ئەلىعازرى ھاوسئى بىنى كە بە تاسوق و خەندەوھ لە باوھشى ئىبراھىم جئى ھەىھ، ئەوكاتە بە بانگئىكى بەرز گوتى: ((ئەى باوكى من ئىبراھىم، ئەلىعازر بنئىرە خوارەوھ تا بەسەرى ئەنگوستى تەرى خۆى زمانى من فئىنك كاتەوھ چوونكە من لەناو ئەو ئاگرە وا دەمە كەباب))، بەلام ئىبراھىم وەلامى داىھوھ ((ئەو رۆژانە وەبىرخۆت بەئىنەوھ كە دەتخواردو دەتخواردەوھ لەزەتت لە خوانى سەرزەمىن وەردەگرت، لە كاتئىكا ئەو برسى و سەرمای بوو، ئاىا شتئىكت

بهقده گه لای سهوزیش بهو ده دا؟ ئیستا نۆبهتی شهوه، که له ززهت وهرگری و تۆش تا ههتا له ئاگر بسووتی.

کریست ئاخیکی هه لکیشاو بیدهنگ بوو، شه نانیای پیر به ده می کراوهی دووباره وهستاو چاوه روانی پاشاوهی مهسه له که بوو، لیوه کانی وشک و گهروی قاش قاش بووبوو، به چاوانی پارانه وه نامیز روانیه کریست به ده نگیکی له رزیو پرسی: ((ته و او بوو پاشاوهی نییه))

یه هودابه خهنده وه گوتی: (سزای خۆی بوو، ههر که سی له م دونیایه دا زیاد بخواو زیاد بنۆشی، له دۆزه خدا هه مووی ده هیئتته وه، به لام کورپه گه نجه کهی زوبه دی به سه ر سینهی کریستوه لاریبۆوه به ئارامی گوتی: مه ولای من، ئیمهت فیر کردوه که دژومنانمان ببه خشین، به ئیمهت گوتوه، که دۆژمنی خۆمان خۆشبو، له کاتیکا ههفت سه د وههفتا وههفت جار خراپه ی له گه ل ئیمه کردوه، ههفت سه دو ههفتا وههفت جار له گه ل شه و چاکه مان کردوه، ئیوه گوتتان که شه وه ته نهها ریگاییکه بتوانین به م هۆیه وه نه فرهت له جیهان بکهین، به لام ئیستا .. ئایا خودا وهند توانایی لیبوردنی نییه؟

ردین سوور له کاتیکا نیگاییکی تیز نامیزی کرده شه نانیای پیر و گوتی:

- خودا عادیله.

یۆحه ننا به په لپ گرتنه وه گوتی: خودا وهند چاکه ییکی ره هایه، خاوهن مائی پیر ته ته له ی زمانه وه گوتی: وانا هیچ ئومیدی نییه؟ ئایا مهسه له ته و او بووه.

تۆماس له جیوه هه لسه یه وه هه نگاویکی بو پیش ناو وهستاو به تیز نامیزه وه گوتی: ((نه خیر شه رباب هیشتا ته و نه بووه.

- رۆله، قسه بکه .. دوعات بو ده که م.

- تۆماس گوتی: ناوی شه و مرۆقه ده وله مهنده شه نانیایه به سته ی که لوپه له کانی هه لگرت و خۆی گه یانده کوچه و له گه ل هاوسیکانی که وته خهنده وه. خوین هیرشه کرده سه ر لاجانگه کانی ریش سپی دی، چاوه کانی، وه کو هه تاو له حالته تی ئا و او بوندا

تاریک هه لگه را، کریست دهستی به رز کرده وه به قژی ئالۆزی یا وه ره خۆشه ویسته که ی داهینا: یۆحه ننا، هه موو گویان هه یه و بیستیان، هه موو هۆشیان هه یه و قه زاوه تیان کرد: شه وان گوتیان خودا عادیله و نه یاتوانی دوورتر له وه بپزن، به لام تۆش دلته هه یه و گوتت شه وه دروسته که خودا عادیله، به لام شه مه به س نییه، شه و چاکه ییکی ره هاشه. ((شه و مهسه له یه وه ک چۆن که هه یه ته و اونیه ده بی پایانیکی دیکه ی هه بی)).

- گه نجه که گوتی: مه ولای من له من ببوره، به لام دلته منیش به هه مان شیوه گه واهیدا، به خۆم گوت ((وامرۆقه خه لک عه فو ده کات مه گه رده بی خودا عه فونه کات، نا هه رگیز ناکری، شه و مهسه له یه کوفریکی گه وره یه و ناتوانی وه ک چۆن هه یه و ابی، ده بی پایانیکی دیکه ی هه بی.

کریست به بزده وه گوتی: ((یۆحه ننا ی خۆشه ویست، پایانیکی دیکه ی هه یه، شه نانیای گوی بگره دلته پر ده بی له دلته یه وه گوی بگرن، تۆکه له هه وه شه یته و تۆو هاوسیکان که له کوچه دا خه ریکی خه نده ی، خودانه که ته نهها عادیله وه هه رواش که چاکه به ته نهها چاک نییه باوکیشه، له و کاته دا ئیلیازر گوفتاری ئیبراهیمت بیست ئاخیکی هه لکیشا، له زهینی خۆیدا خودای به ره و پرووی گوتاری کرده وه: ((خودا وهندا مرۆقه چون ده توانی له به هه شت به خته وهری له کاتیکا ده زانی که نه فه ری هه یه تاهه تایه له ئاگر ده سووتی خودایا... نه ویش شادکه، تا منیش شادیم، له عه زابی ره ها که تا منیش له عه زاب ره هابیم، ده نا منیش هه ست به مه شخه ئی ئاگر ده که م))، خودا گوتی له بیرۆکه ی شه و بوو شاد و مان بوو فه رموی ((ئیلیازری خۆشه ویست، برۆ خواره وه دهستی شه و تینووه بگره کانیه کانی من هه رگیز وشک نابنه وه، شه و بهینه ئیره وه تاخۆی شاد کات و خۆت به و شادکه یته)).

ئیلیازر پرسی: ((تاهه تایه؟ و خودا وه لاهمی دایه وه ((به لته تاهه تایه)) کریست بی شه وه ی قسه ییکی دیکه بکات، هه لسه یه وه سه ری، شه و زه ی گرتبووه خۆ، خه لکی په رشو بلا و بوو بوونه وه، پیوا و و ژنان به پارانه وه گه رانه وه کوخته که ی ویرانی خۆیان دلایان تیربوو بوو له خۆیان ده پرسی: ((ئایا وشه ده توانی مرۆقه تیر بکات؟)) به لته ده توانی شه و کاته ی که قسه باش بی، کریست دهستی بو خودا حافیزی به ره و خاوهن

مائی پیر دریشکرد، به لآم ئه نانا که و ته سه ریپی و به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((مه ولای من لیم ببوره)) و که و ته گریانه وه.

هه مان شه و له ژیر دار زهیتونه کاندای که بۆ خه و ئاسورده بوو بوون یه هودا چوره سوؤراغی کورپی میړی، نه ییده توانی خوئی ئارام کاته وه، ده بوایه ئه و ببینی و قسه ی له گه لا بکات، تا له کاتی قسه هه ردوو ده ستیان بکردایه وه و شتیکیان بۆ یه کتری ته و او روژن بکردایه. له و کاته ی که له مائی ئه و ئه نانا ی جانیدا، خو شحال بوو به عه زابی ئه و ده و له مه نده له دۆزه خ هاواری کردبوو ((سزای خوئی بوو)) کریست به دزیه وه به تیله ی چاری بۆ ماوه ییکی دریش سهیری ئه و ی کرد بوو، وه ک بلینی سه رزه نشتی ده کات، ئه و نیگایه هیش تاش ئه و ئازارده دا، له بهر ئه وه واجیب بوو حیساباتی خو یان له گه ل یه که ته سفیه بکه ن، یه هودا هه زی له گو فتاری نیوه په زو نیگا به دزی کردبوو.

کریست گوتی: ((به خیری پی چاره پروانت بووم))

ردین سوور بی پیشه کی گوتی: ((کورپی میړی، من له گه ل ئه وانی دیکه جورنام، من پاکیزه یی و خو شه ویستی.. یو حه ننام نییه، وه کو ئاندریا خه یالیکی ئاشوفته نیم تا زه ینم وه کو هه لکردنی با بگۆرم، من جانه وه ریکی وه حشی و قبولی خو به ده سته وه دان ناکه م، دایکم بهر له وه ی که بکه و پته قه به لی نیکاحی که سی منی هینایه دونیا و فری دایه بیابانه وه، له و جیه ی که شیر ی گورگم خوارد، من زه برو نه جیب بووم هه رگیز وه رنه چه رخام، هه ر که سی کم خو ش بوی ده به خاکی ژیری پی، له هه ر که سی کیش بیزار بم ده ی کوژم)).

یه هودا که قسه ی ده کرد دهنگی درتر ده بوو، چاره کانی له تاریکیدا بریقه ی ده دایه وه، کریست دهستی به سه سه ری ئه و دا هینا تا ئازامی بکاته وه، به لآم ئه و ده سته ئارامیه خشه ی رادا، له حالیکدا وشه کانی خوئی سوک و سه نگی^{*} ده کرد، به مجوره بهر ده وامی به قسه داو هه تا که سی کم که خو شه و ی له حاله تیکا بیینم له ریگه ی راست لایداوه، ده توانم بیکوژم..

* هه لده سه نگان

-برام یه هودا ریگه ی راست کامه یه؟

-رزگار بوونی سرا ییل.

-کریست چاره کانی داخست و وه لآمی نه دایه وه، ئه و دوو مه شخه له ی که له تاریکیدا به و که و تبوو، ده یسو تاند، هه رواش وشه کانی یه هودا؟ بۆ ته نها سرا ییل؟ مه گه ر هه موو ئیمه برانین؟ ردین سوور له چاره پروانی وه لآمدا مایه وه، به لآم کورپی میړی لیوی بۆ قسه نه کرده وه، یه هودا بازووی ئه و ی گرت و رایته کاند، وه ک بلینی ده یه و ی بیداری بکاته وه.. پرسی ((تیده گه ی چیم گوت؟))

-کریست وه لآمی دایه وه ((به لئ تیگه ی شتم)) و چاره کانی کرده وه.

-من رکو راست و بی پیچ و په نا له گه ل تو قسه ده که م چوونکه ده مه و ی بزانی که من کیتم و چیم ده و ی، تاتوش بتوانی وه لآمی من بده یته وه، مه یلت لیمه له گه ل تو بیم یانه؟ ده مه و ی ئه مه بزاتم..

-یه هودا برام له تو م ده و ی که له گه ل من بییت.

- و.. تو ش ده بی لینگه پری من ئازادانه قسه بکه م و په لپ بگرم؟

کاتی که ده لئیی به لئ، من بلیم، نه، لینگه پری هه موو شتی بلیم، تا دوو دلئه که له زه ینتدا نه مینی، له وانه یه هه رکه سکی دی به ده مه یکی کراوه وه گو ی له تو را گریت، به لآم من یه کینکی وه هانیم من کو یله نیم.. مرؤ قیکی ئازادم

- به لآم یه هودا ئازادی هه مان ئه و شته یه که من ده مه و ی.

یه هودا به تو وره بییه وه ده سته ی له شانی کریست کی شایه وه، مشتییکی کوتایه قه دی دره ختی زه یتونه که، له کاتیکا روو به پرووی کریست وه ستاو به نه فره ته وه سهیری ئه و ی ده کرد به زه مزه مه کردنه وه گوتی: له هه مان ئه و شو پینه دا ریگه ی ئیمه لیک ده بیته وه، یه که م جار ده بی جه سته له ده سته رو میه کان رزگاری بیت پاشان رو ح له گوناه، ریگه ئه وه یه، ده توانی ئه وه بگریته بهر؟ خانه له سه قفه وه بۆ خواری دروست نابی له بناغه وه بۆ سه ره وه دروست ده بییت.

- یه هودا بناغه رۆحه.

- بناغه جهسته یه، دهبی لیره دهست پیبکهی کورپی میړی، ناگادار به جاریکم گوتووو دوهم جارو دهیلیمه وه ناگادار به. شه ریگه یه من دهیلیم تو بیگره بهر، بۆ وایر ده که یته وه که من له گهل تو دیم؟ باشتر وایه بزانی بوته وه یه که ریت نیشاننده دم.

- ئاندریاس له بن دارزهیتونه که ی ته کیان بوو، له خه ودا گفتوگۆ که ی بیست و بیدار بووه، به دیقه ت گویی راگرت، که وته هاگایی له قسه ی ئوستاد و دهنگه که ی تر که زیرو پر له تو وره یی بوو وهک چۆن ئاسکیکی تر ساو که وته له رزه وه، نه کا خه لکی درهنگه شه وان هاتین و ئازاری ئوستاد بدن، ئاندریاس دهیزانی که شه بۆ هه رکوی رۆیشتا له دوای شه وان هه وه پیاوان و ژنانیکی زۆرو بۆری موسکیته کان به دوای داده هاتن که خویشیان دهویست، به هه مان نه نده زهش ردین سپی و دهوله مه ندان که رقیان لی ده بووه و هه زیان ده کرد بروخی، نه کا شه تاوانکارانه و ژماره یی شه و باش و خوترمه به دهستیان بۆ ئازاردانی شه و ناردی؟ له تاریکیدا بۆ هه رچوار لای دهنگه کان خزی، به لام ردین سوور دهنگی خزیسی که وته بهرگویی و به سه ر شه ژنوکانی بهر ز بۆوه و بانگی کرد ((کی لیره یه؟)).

- ئاندریاس وه لامی دهنگه که ی دایه وه ((یه هودا منم ئاندریاس))

- کورپی یونس بگه رتیه، بگه رتیه سه رجیت ئیمه کاری تایبه تیمان هه یه.

- کریستش گوتی: (ئاندریاس رۆله پرۆبجه وه)

ئیسنا یه هودا دهنگی کز کرده وه، کریست هه ناسه ی سه نگینی شه ی له رووخساری خۆی هه ست پیکرد. وه بیر خۆت بهیته وه که له بیاباندا شه م رازم بۆ ئاشکرا کردی که شه نجومه نی برایه تی منیان کردۆته مه ئموری کوشتنی تو، به لام له دوا ساتدا باوه ری خۆم گۆری، خه نه رم نایه وه ناو کالان، وهک دزی سپیده سه حه ر له دیر رامکرد.

- یه هودا برام، بۆ باوه رت گۆری؟ من ئاماده بووم

- ویستم چاوه ری بکه م

- چاوه پروانی بۆچی؟

یه هودا بۆ ساتی بیده نگ مایه وه، شه وکاته له پریکا گوتی: ((بۆ شه وه ی بزانی که تو هه مان که سی که سراییل چاوه پروانیه تی؟)) کریست له بهر خۆله رزی، پشتی دایه قه دی درختی زهیتونه وه، ته واری به دهنی ده له رزی.

یه هودا له کاتیکا برۆکانی له هیکرا ئاره قه ی لی نیش، پاکی ده کرده وه، هاوای کرد ((نامه وی له م کاره په له بکه م ورزگار کهر بکوژم نه شه وم ناوی)) وهک بلیسی که سی قرتقرتۆکی گرتبی و بیخنکیسی، قیژاندی ((تیده گه ی؟ .. له وه ده گه ی؟)) هه ناسه ییکی هه لکیشا و به رده وام بوو ((به خۆم گوت رهنگه شه و خۆشی شه وه نازانی چاکتر وایه سه بر بگرم و لیگه ریم چه ند سپیده ییکی دیکه بمینمه وه، لیگه ریم زیندوو بمینیتسه وه تا بزانی چی ده کاو چی ده لی، له حاله تیکا شه و که سه نه بی که چاوه پروانی ده که ین هه میسه کاتیکی ته وای هه یه بۆ رزگار بوون له شه ریه وه، شه و شتیک بوو که به خۆم گوت، له بهر هه ندی لیگه رام به زیندوو ی بمینیتسه وه، خوین به ری چاوی گرتبوو به شه نگوستی گه وره خۆلی له پیسی ده کرده وه، له پریکا بازووی کریستی گرت، دهنگی درونائومیدانه بوو: ((نازانی ناو له تو بنیم چی؟ کورپی میړی؟ کورپی نه جار؟ دهزانی که هیشتا نازانی تو کیسی؟ خۆشت نازانی، هه ر دوو کمان ده بی شه وه لامه که شف بکه ین و ئارامی وه ده ست بهینین، شه و سوورگومیه ناتوانی به رده وام بیست، چاوه پروانی تر مه که شه وان مه رتاسا به دوات ده که ون، به و ژنانه غه رپا مه به که هه یچ کاریک شه نجام ناده ن جگه له فرمیسک رژاندن و ستایشی تو. هه رچی که بن شه وانه ژن، دلیمان هه یه، شه قلیان نییه، له بهر شه وه شه وان به که لکی ئیمه نایه ن شه وه ئیمه دوونه فه رین ده بی که شفی بکه ین که تو کیسی، شه وه ی که شه و کلپه یه ت له گیانی به ربووه، خودای سراییله یا هه رماس، ده بی شه و کاره بکه ین.. ده بی)). ته واری به دهنی کریست که وتبوو له رزه وه ((برام یه هودا، ده بی چ بکری؟ چۆن ده توانین وه لام بدۆزینه وه؟ یارمه تیم بده))

- ریگایی هه یه

- چۆن؟

- بچینە سۆراغی یەحیای پاکشۆر ئەو دەتوانی پیمان بلیت، هاوار دەکات ((ئەو خەریکە دیت!)) کەتۆ دەبینی بەو دەکەوی کەتایا تۆ ئەویت یاخود نا، چاکتر وایە برۆم، هەم دەمارەکانی تۆ ئارام دەبنەو، منیش ئەوێ دەمەوی رۆندەکەمەو.

کریست چوو دەریای ئەندیشەییکی قولەو، چەند جار ئەم دلتوندییه کەوتبوو گیانیەو، بەدەمی کەف کردوویەو بێ شلەژان سەری نابوو ناستانەیی خوداو، لەو حالەتانەدا خەلکی وایان دەهاتەبەر زەین کە ئەو خووی گرتوو و یاخود لەسەریداو و بەو حەشەتەو رادەکات، بەلام ئەو لە ئاسمانی حەوتەم بوو، زەینی لەتەختەبەندی لەش رەهاو بوو عروجی کردو ئەلقەیی لە دەرگای خودا کوتیو و پرسیبوو ((من کی؟ بۆ لە دایک بووم؟ بۆ نەجاتدانی دنیا دەبی چی بکەم؟ کورتترینی ئەم رێیە کامەییە؟ لەوانەییە مەرگی من بیت؟))

سەری بلتد کرد، یەهود بەسەریا لاریۆو گوتی: ((برام یەهودا لە کەنار مندا راکشی، خوداوند لە هیئەتی خەون دیت و ئیمە دەبات)) خوا یاریی بەیانی سپی دەکەوینە رێ و دەچینە سۆراغی پەيامبەری یەهودیە، هەرچیەک کە خواستی خودایی هەر ئەو دەبی، من نامادەم))

یەهوا گوتی: ((منیش نامادەم)) لە کەناریە کدا راکشان لە روودا هەردووکیان زۆر ماندوو بوون، چونکە یەکسەر کەوتنە خەو و دەو، سپی دە رۆژی دوایی، ئاندریاس کە زووتر لە هەموویان بیدار بوو بۆو، ئەوانی لەو بەواوەش یەکتەری بینی کە چوونەتە خەویکی قولەو.

خۆرەتاو کەوتە سەر دەریاچەو، جەانی رۆشن کردو، ریش سوور کەوتە پێشەو و کریست لەگەڵ هاوڕێیانی وەفاداری خۆی، یۆحەننا ئاندریاسیش، لە دوای ئەو و دەو، تۆماس کە هیشتا کەلوپەلی فرۆشتنی پێبوو، لەدی مایەو، ئەو دیوەرە رەند کە هەولێدەدا هەردوولای مەسەلە کە بە چاکی هەلسەنگیئە لەبەر خۆ گوتی: ((حەزم لە قسە کۆری میترێ، باشە هەزاران کاتی کە ریکی رەحمت هەلەدەقۆرینن تا هەتایە

دەخۆن و دەخۆنەو. تا ئێرە مەسەلە کە باشە بەلام لە هەمان کاتدا، سەیرکە لەو دنیاوەدا چیمان بەسەردی، ئەم تۆماسی دەستەپاچە، حەواست کۆکەرەو، خۆت بە هیچ یەک لەم دوو جێیە پابەند مەکە، بۆ دلتیاکردنی خاتر باشتەر وایە سەبەتی خۆت بە دوو جۆر شت پڕکەیتەو: بەسەر سەبەتی شانەو کەلوپەلی رازاندەو، لەژێر ژیری ژێرەو، مەلە کوتی ئاسمان بۆ موشتەریەکانی تاکی بالا.

خەندەییکی مەراییی کرد، بەستەکەیی دووبارە نایەو کۆلی سپی دە کەلەشیبەر بانگدانێ کەرەنای خۆی لێداو لەناو کوچو کۆلانەکانی - بیث صەیدا - کەوتە جار دانهو.

لە هەمان کاتدا لە کفرناحوم، پەترۆس و یاکوب یش بیدار بوو بونەو تا تۆرەکان بچەنە ناو قایغەکانەو، تۆرەکان لەبەر ماسی پەنگاوی بوو، دوو ماسیگر لەو کاتەیی کە تۆرێیان پڕ لە ماسی دەبوو، هەستیان بە شادومانی دەکرد، بەلام ئەمەو کە حەواسیان لە جینگاییکی دیکە بوو قسەیان نەدەکرد، ئەوانە لەروودا ئارام بوو بوون، بەلام لەناو دەروونیان هەراوزەنا بوو، جاری لەگەڵ سەرنویشت دەجەنگین کە نەو لەدوای نەو ئەوانی پایەندی ئەو دەریاچەیی کردبوو، جاری لەگەڵ زەینی خۆیان، دەکەوتنە قۆچانی و کە حیسابگر بوو نەیدەهیشت دلیان پەروبال بگری، ئەوان لەبەر خۆ بانگەشەیان دەکرد ((ئاخر ئەو ژیانە چ جۆرە ژینی کە! هەر تۆر باوی، ماسی بگر، بخۆ، بچەو، هەموو رۆژیکی خودا دووبارە ئەو ژیانە مردارە بەرەسەر - هەموو رۆژی هەموو سالی، تەواوی تەمەن، ئاخر تاکەیی .. تاکەیی؟ بەمجۆرە دەمانەوی بمرین؟)) ئەوان تا ئیستا لەمبارەو ئەندیشەیی هیچیان نەکردبوو، دلیان هەمیشە بێ دەغدەغە بوو رینگەیی سوننەتی خۆیان بینگلەیی گرتبوو بەر، باوانیان، باو گەرەکان و ئەسلافەکانیان پشتاویشت ناو هە ژیا بوون لە دەرووبەری هەمان دەریاچەو لەگەڵ ماسیدا دەست و پەنجەیان نەرم کردبوو، پاشان رۆژیکیان دەستی قەبەیی خۆیان لەسەر یەک دادەناو دەمردن، منالو ئەوێ ئەوان بە هەمان رێدا دەپۆششتن، ئەو دوونەفرە پەترۆس و یاکوب، تا ئیستا بەبێ گلەیی و گازاندە لەگەڵ جۆری ژیاخی خۆیان باش راها تیبوون، بەلام لە پڕیکا لەم دوایانەدا دەرووبەریان تەنگ بوو بۆو، خەریک بوو دەخنکان. ئیستاکێ روویان لە ئاسۆییکی دووربوو، لەپشتی ئەم دەریاچەو، بەلام

بۆكۆي؟ بەرەو لای چ شتی؟ خۆشیان نەیان دەزانى، تەنھا ئەوەیان دەزانى كەواخەرىكە دەخەنكىن.

وەك بلیتی ئەو ھەموو ئازارە بەس نەبى، ھەموو رۆژى رییواران خۆیان و ھەوالی تازە دەھاتن، مردوھەكان زیندو دەبوونەو، ئیفلجەھەكان بەرپیدا دەپۆیشتن، كۆرەھەكان دەیانبینى، رییواران لەم دوو ماسیگرەیان دەپرسى ((ئەو پەيامبەرە كێیە؟ براپەكەى تۆیان لەگەڵداپە، كەواتە تۆ دەبى بزانی، خەبەرمان ھەپە كە ئەو كورپى نەجاری ناصیرە نیپە، كورپى داودە، تۆپە راست دەزانى؟)) بەلام پەترۆس و یاكوب شانیان ھەلئەتەكاندو دووبارە لاردەبوونەو سەر تۆرەكانیان، ھەزبان دەكرد بگرىن تا ئارام ببنەو، جارێ دواى رۆیشتنى رییواركان پەترۆس رووی لە ھاوئەكەى كەردو پرسى ((ياكوب تۆ باوەر بەم پەرچوانە دەكەى؟)) كورپە چەنەبازەكەى زوبەدى وەلامى داپەو (تۆرەكان راکیشەو ھەناسەبەرى) بە تەكانى تۆرەكەى پى نزیكتر كەردەو، ئەمەرد (دەلێن پەيامبەرى تازە لە بیث صەیدا) لە مالى ئەنانيا ئەو پیرە لەئیمە نانى خواردو، ھەركە لیوونەتەو دەستیان شوشتوو بەناو ئاوى كە كۆیلەكان دەیانھینتا لە ئەنانيا نزیك دەبیتەو شتیكى دەچرپینیتە گویى و یەكسەر پیرەمێرد جیبەجى دەبى و دەكەوتتە گریانەو دەستدەكات بەدابەشكردنى سەرو سامانى لەمیانى ھەژاراندا. پەترۆس كە جارێكى دیکە لە پشتى ئاسۆ دوورەكانەو و ن بووبوو پرسى ((چى چرپاندا گویى؟))

پەیتونەوانەكە بەخەندەو گوتى: ((ئاخ ئەگەر دەمزانى وەكو چەكوش دەمكوتایە گویى پولدارەكان تا ھەژارەكان ھەلى ھەناسەھەلكیشانیان ھەبى)) پاشان بەرپەكەوتوو ھاواری كەرد ((خوداھافیز سەرکەوتووبن))

پەترۆس رووی لە ھاوئەكەى كەرد تا شتی بلى، بەلام یەكسەر بپروای گۆرپى، ئاخ دەیتوانى چى بلى؟ دیسان قسە؟ دەبواپە چەندىك قسە بگات؟ لەسەرى خۆیدا تا كارى خۆى رەھا بكاو بۆ ھەمیشە لیروە بەدووركەوتتەو بەلێ دەبواپە ئەم كارە بكات! كوختەكەى یونس ئیستاكى بۆ ئەو تەنگ بوو، ئەو گومىكلە ئاوە، دەریاچەى گنسارت، لەبەرخۆ كەوتە زەمەمەو (ئەو ھەمان نەكردە ژیان، لیروە دەپۆم).

ياكوب بەرەو لای ئەو گەراپەو، پرسى ((سەبارەت بەچى منەمن دەكەى؟ داكەسى))

پەترۆس ولامى داپەو: ھىچ بابە، بەتوورەپەپەو دەستى كەرد بە راکیشانى تۆرەكەو. لە ھەمان ساتدا قەلاقەتى يەھودا بەسەر بەرزایى گەردۆلكە سەوزەكەو بەدیاركەوت كە كریست بۆ یەكەمین جار لەو قسەى لەگەڵ خەلك كەردبوو، گۆپالێكى كەچ وقەرەجى لەدەست داوو، كەلەسەر رێگادا لە داربەرپۆتى كۆپى كەردبوو، لە كاتىكا رێى دەبى، سى ھاوپۆلى دیکە لەپشت ئەو بەدیاركەوتن، بەھەناسەبەركیو، بۆ ساتى بەسەرگەردۆلكەو وەستا تا سەیرى بكاتە دونیای ژیر پەپەو، دەریاچە بەخۆشەحالیو دەردەوشاپەو، خۆرەتاو دەیلواندەو ئەو پەپەو پەپەو، قایغەكانى ماسیگرى و پەروانەى سووروسپى لەناو ئاودابوون، لەسەرەو ئەواندا چەند ماسیگرێكى بالدارو مەلى دەریایى لە فەرىن داوون، لەوان دوورەو، كەفرناحوم وزەوزەى بوو، خۆرەتاو سەر ھەلگەراپوو، رۆژ لەو پەرى جیلووى خۆى داوو،

ئاندریاس لە كاتىكا ھىمای بۆ كەنارى دەریا دەكەرد بۆ ئەو شوپنەى كەبراكەى تۆرى لى رادەكیشا گوتى: ((سەیركە پەترۆس لەو پەپە. یۆحەننا ئاخىكى ھەلكیشا گوتى: ((ياكوبیش، ئەوان ھیشتاكەش ناتوانن دل لە دونیا ھەلكەن و دەست لە دونیا بەردەن)) كریست بەبزوو گوتى: ((ھاوسەفەرى خۆشەو بیست، ئاخ ھەلمەكیشە ھەموو لیروە راکشێن و بەسینەو، من دەچمە خوارەو دەیانھینم)). پاشان بەھەنگاوى خیراو چاپوك دەستى كەرد بەدابەزین لە گەردۆلكەكەو، یۆحەننا لە كاتىكا ستایشى ئەوى دەكەرد لەبەرخۆ گوتى: ((لە فریشتەپەپە دەچیت، شتی جگە لە دووبال ھىچ لە فریشتە كەمتر نیپە، كریست بەپى ھەلئەنى بەسەر بەردیكەو بۆ بەردیكى دى بۆ خوارەو دەچوو، كاتى گەیشتە كەنار ھەنگاوەكانى خۆى سست كەرد، لەو ماسیگرانەى كەبەسەر تۆرەو لاریو بوونەو نزیك كەوتەو، لەدواى ئەوانەو وەستا، بۆماو پەپە بى ئەوى تەكانى بخوات كەوتە روانینى ئەوانەو، سەیرى ئەوانى دەكەرد زەینى خالى بوو لە ئەندیشە بەلام ھەستى دەكەرد دەروونى وشك بۆتەو، ھىزىك لە دەروونى ئەودا خەرىكى راکردنە، ھەموو شتی سووكەلە بووبوو پياسەى لە ھەوا كەرد، وەك ھەورى بەسەر دەریاچەو مەلەوانى دەكەردو پياسەى لەھەودا دەكەرد. دووماسیگرەكەش

سوکه له بوون و له هه وادا پیاسه یان ده کرد تۆریش له گه له شه و شتانه ی که تیای بوو ماهیه تی گۆرا: ئیدی شه و تۆره نه بوو، شه وان ئیدی ماسی نه بوون به لکو هه زاران مرۆقی خۆش حال و بوون له پریکا دوو ماسیگره که به سه سه ری خۆیان هه ستیان به غه رییی و دلنه وازیك کرد، له جیوه قیت بوونه وه به ترسه وه گه رانه وه، له پشت شه وانه وه، کریست به ئارامی و بی جو له وه ستابوو ته ماشای ده کردن، په ترۆس هاواریکی به رزی کرد ((مه ولای لیمان ببوره)).

- بو په ترۆس؟ مه گه ر چیت کردوه که لیت ببورم

په ترۆس به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((هیچ شتی)) و له پریکا هاته به رو گوتی: ((ئاخر شه وهش ناوی ژیا نه؟ پییه وه تووشی نه زۆکی بووه!))

یاکوب گوتی: ((منیش هه روا))، تۆری به زه وی دادا.

کریست دهستی بۆلای شه وان درێژکرد و گوتی: ((وهرن وهرن ئیوه ده که مه شه وان مرۆقه کان)). دهستی هه ریبه کی له وان مرۆقه ده ست و له ناوه ندیان قه راری گرت ((چاکترایه برۆین)).

په ترۆس که که وتبووه یادی یونسی پیر پرسی ((خودا حافیزی له باو کم نه که م؟))

- په ترۆس شه سلنه سه یری دو او مه که، ئیمه کاتمان نییه، چاکترایه برۆین.

- یاکوب وه ستاو گوتی: ((بۆکوی؟))

- بۆده پرسی؟ پرسیا ریکی بی پرسیا ر. وهره یاکوب!

یونسی پیر له هه مان کاتدا خه ریکی چیش لێنان بوو، به سه ره مه قه له که وه لاریزه، چاره وانی په ترۆسی کورپی بوو، تابه لکو له سه ره ریگه وه بگات و دانیشن و له گه له یه ک نان بخۆن، ئیستا ته نها یه ک کور که خودا بیپاریزی بۆ شه و ما بۆوه، په ترۆس کورپیکی ئاقل و کارگی ره کی باش بوو، پیره میرد فاتیهی بۆ شه ویتری ئاندریاس - خویندبوو، شه و به وای شه و فیلبازو شه و فیلباز ده که وت و باوکی ته مه ندراری خۆی جیده هیشت تا خۆی و تۆره کان چاک کاته وه رو به روی باو قایغ بیته وه و چیش لێنی و ئاگای له مال

بیت، هه ره له و کاته وه ی که ژنی مردبوو، له گه له شه و هه رماسه ی مالدا له جه نگو جیدال دابوو، یونس له به رخۆ که وته شه ندیشه وه. ((به لام په ترۆس که دوعای خیری من رینمای شه و بی پشتی به پشتی منداوه هیزی دلیم پیده به خشی)) چیشته که ی تام کرد، ئاماده بوو بوو، سه ریکی کرده خۆره تاو، ده مه ده می نیوه برۆبوو، له به رخۆ گوتی: ((برسیمه به لام ناخۆم تا شه و دیته وه))

دهسته کانی نایه سه ریبه ک و چاو له ری مایه وه. تۆزی دوورتر ده رگای مالی زویه دی کرابۆوه، هه وشه پیر له سه به ت و گۆزه بوو، ده زگای عه رق سازی له سوچیکی هه وشه که وه بوو، شه وان رۆژان کاتی دروست کردنی عه ره ق بوو له پیستی تری و شه و چیلکانه ی که له ناو راوو کدا ده مایه وه، ده رده هیترایه ده ره وه، له به ره شه مه مال بۆنی شه لکۆلی لیده هات، زویه دی پیرو ژنه که ی خه ریك بوون له ژیر دارمیو شامیان ده خوارد، زویه دی پیر به پدووی بی ددانی تا شه و شوینه ی که ده پتوانی خۆراکی ورد ده کرد و قسه ی له باره ی فراوان کردنی کاروباری خۆی ده کرد، ماوه یه ک بوو چاری برپیوه کوخته که ی ناومی هاوسی دیوار به دیواری خۆی، قه ردار شه و بوو نه یده توانی قه رده که ی بداته وه، به فه زلی خودا له هه فته ی ئاینده دا زویه دی خانوه که ی ده خسته هه رپاچه وه، سه له هابوو که شه ره زووی بوو دیواری نیوان دوو خانوه که خراب بکات و هه وشه که فراوان بکات، راوکیکی هه بوو به لام ده یه ویست ده سگایینی کوشینی زهیتوونیشی هه بی تا ته واوی دی بۆ گرتنی رۆنی زهیتوون بینه لای شه و و بتوانی ده سته ق وهرگری و گۆزه کانی به درێژایی سال پیر له رۆنی زهیتوون بیت، به لام راوکه که ی له کی داده نا؟ به هه رخی بوایه ده بو خانوه که له ده ست ناوم ده ره یینی.

سالومه ی پیر گوفتاری شه وی بیست، به لام زهینی که وته سه ره یۆحه نای کوره خۆشه ویسته که ی، تابزانی ئیستا که له کوی یه و شه و هه نگوینه چ بووه له لیه کانی په یامبه ره تازه که ده چکایه وه؟ هه زی ده کرد جاریکی دی شه وی بینیاو قسه کانی بیستی، جاریکی دی خودای ده خسته ناو دلای مرۆقه وه، له به رخۆ که وته شه ندیشه وه ((کورم کاریکی چاک کرد، شه و ریگایینی دروستی گرت به ره من دوعای خیری بۆ ده که م)) که وته یادی خه ونه که ی چه ند رۆژی له مه و به ره، که ده رگای کرده وه و

له‌دوای خۆی دایخسته‌وه، ته‌واوی راووك و سه‌ندوقه پره‌كاني به‌ره‌لاكردو تا بكه‌وتته دوای په‌يامبه‌ره تازه‌كه‌وه له‌به‌رخۆ گوتی: ((به پێه‌تی و برسپه‌تیه‌وه به‌دوايه‌وه رامكرد بۆ یه‌كه‌مین جاره له‌ ته‌مه‌نم ده‌ركم به‌مانای خۆشبه‌ختی كرد)) زوبه‌دی پیر كه‌ داكه‌وتنی چاوه‌كاني ژنه‌كه‌ی خۆی دی، گوتی: ((گویت له‌ منه؟ حه‌واست له‌ كوێه؟))

سالومه وه‌لامی دایه‌وه: ((خه‌ریكه‌ گوێ ده‌گرم)). وا روانیه‌ ئه‌وه‌وه وه‌ك بلیتی پێشتری نه‌یدیتبی، له‌ هه‌مان كاتدا چه‌ند ده‌نگی‌کی ناشنای به‌رگوێ كه‌وت و سه‌ری به‌رز كرده‌وه و هاواری ((ئه‌وانن)) به‌دیتنی كابرای سپپوۆش كه‌دوو كورپی ئه‌و له‌ گه‌لیا رۆیشتبون رایكرده‌ ده‌رگای مال و پاروشی له‌ده‌میدا بوو، هاواری كرد ((ناهای كورپینه، ئۆغر به‌خێر؟ ئا وا به‌ده‌رگای مالی مندا رت ده‌بن؟ بوه‌ستن، په‌ترۆس له‌ كاتیكا له‌گه‌ل ئه‌وانی دیکه‌ بۆ پێشه‌وه ده‌چوو وه‌لامی دایه‌وه ((زوبه‌دی به‌دوای كارێكدا ده‌چین))

- چ کاری؟

په‌ترۆس گوتی: ((کاریکی زۆر نادیارو خه‌ریك کار)) كه‌وته خه‌نده‌وه.

چاوه‌كاني پیره‌می‌رد له‌ گلینه‌ ده‌رپه‌رین له‌ كاتیكا لوقمه‌كه‌ی بی جوین قورتدا هاواری هه‌لسا ((تۆش یاكوب))؟ به‌گه‌روی تلۆقیوی چوو ده‌وره‌وه و كه‌وته روانینی ژنه‌كه‌یه‌وه، ژنه‌كه‌ی سه‌ری راته‌كاندو گوتی: ((زوبه‌د مالاوایی له‌ كورپه‌كانت بکه، ئه‌و ئه‌وانی له‌ ئیمه‌ سه‌نده‌وه)) پیره‌می‌رد كه‌ مه‌نگ بووبوو گوتی: ((ياكویش))؟ به‌لام ئه‌و زه‌ره‌ ته‌قلیکی له‌ می‌شك دابووناكري))؟ سالومه قسه‌ی كرد. ئاخ‌ر ده‌یتوانی چی به‌و بلیت؟

ئه‌و كه‌ شعوری نه‌بوو، له‌ سه‌ر سفره‌ هه‌لسا و له‌ ده‌رگا وه‌ستا. ئه‌و كۆمه‌له‌ به‌خته‌وه‌ره‌ی بینی كه‌ ئه‌و شارپی هه‌مایونیان گرتوه‌ته‌به‌ر كه‌ له‌ ئوردنه‌وه به‌ ئورشه‌لیم كۆتایی دیت، ده‌ستی پیری خۆی به‌رز كرده‌وه به‌ ئارامی به‌شپوه‌یی كه‌ می‌رده‌كه‌ی نه‌یبیسی گوتی: ((دوعای خیری من رینمای ریتان بی))

هاوسه‌فه‌ره‌كان له‌ ریی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی دی دا رووبه‌رووی فیلیپ بوونه‌وه كه‌ مه‌ره‌كاني له‌ كه‌ناریکی ده‌ریاچه‌وه ده‌له‌وه‌رانند. ئه‌و چووبوو سه‌ره‌به‌ردیكه‌وه خۆی هاویشتبوو سه‌ر گۆپاله‌كه‌ی، بۆ پێشه‌وه لاربووبۆوه تاسیبه‌ری خۆی كه‌ شه‌پۆلیکی ره‌ش بوو به‌سه‌ر ئاوی شین و سه‌وزی ده‌ریاچه‌وه ستایش بکات، به‌ بیستنی سه‌روسه‌دای تلوه‌به‌رده‌كاني رینگا قامه‌تی خۆی قیت كرده‌وه ریبواره‌كاني ناسی و هاواری كرد: ((ناهای من لی‌ره‌م ئۆغر به‌خێر؟ ئاندریاس وه‌لامی دایه‌وه: ((ده‌چینه مه‌له‌كوتی ئاسمان تۆ دیتی؟ ئاندریاس ته‌ماشابکه‌ وه‌كو مرۆف قسه‌ بکه‌ ئه‌گه‌ر بۆ زه‌ماوه‌ند ده‌چیته‌ مه‌جده‌ل منیش له‌گه‌لتا دیم ئاخ‌ر ناتانیل داوته‌تی كرده‌وم بۆ برازاكه‌ی ژنده‌هیتی. ياكوب بانگی لی هه‌لسا ((له‌ مه‌جده‌ل دوورتر ناچیت؟)) فیلیپ وه‌لامی دایه‌وه ((من مه‌رم هه‌یه، ده‌توانم له‌ كوێیان به‌ره‌لاكه‌م؟))

كريست بی ئه‌وه‌ی بگه‌رپته‌وه گوتی: ((له‌ناو ده‌سته‌كاني خودا)

- ده‌بنه‌ خۆراکی گورگ

یۆه‌ننا به‌هاواریکی به‌رز گوتی: ((لی‌گه‌ری باوایان لی بی، شوانه‌ به‌خۆی گوت)) (وای خودای میه‌ره‌بان ئه‌و خه‌لكه‌ ته‌واو شی‌ت بوینه‌وه)). بۆ كۆكردنه‌وه‌ی می‌گه‌له‌كه‌ی فیکه‌ییکی لیدا.

هاوسه‌فه‌ره‌كان بۆ پێشه‌وه ده‌چوون، یه‌هوداخۆی و گۆپالی خواروخچی له‌ پێشه‌وه ده‌رۆشت بۆ گه‌یشتن په‌له‌ی بوو، ئه‌وانی دی شادبوو، هه‌روه‌ك تبه‌ شیشه‌ فیکه‌یان لیده‌دا ئه‌و كه‌ بۆ پێشه‌وه ده‌چوون، پیده‌كه‌نی و له‌ پێشه‌وه‌دا ده‌جولا نیگه‌رانی گه‌یشتن بوو)).

په‌ترۆس به‌ ئارامی لی‌ی پرسی ((یه‌هود به‌من بلی ئه‌و بۆ كوی ده‌چین، خه‌یالم ره‌حه‌ت بکه)).

نیوه‌ی رووخساری ردین سوور پیکه‌نیناوی بوو ((مه‌له‌كوتی ئاسمان)) - بۆخاتری خوا ده‌ست له‌ شوخی هه‌لگه‌ره‌ بلی بۆ كوی ده‌چین، ده‌ترسیم له‌ ئوستاد

بپرسم

په تروس دهستی به موی خۆله میښی خۆی داهیناو گوتی: ((تا..هه، سی رۆژ پیاده رۆیی! ته گهر ده مزانی سۆله کهم و گۆپاله کهو لوقمه یی نان و مه تاره کهی شه رام له گه ل خۆم هه لده گرت)).

ته و جاره ته وای چه هره دی رډین سوور پیکه نیناوی بوو گوتی: ((ناخ په ترۆسی بیچاره ئیستا تۆپه که له سووراندایه ناتوانی رایگری و مالاوایی بکهی له سۆله و نان و شه راب و گۆپاله کهت، په ترۆس مه گهر نازانی دونیامان رها کرده. زه وی و ده ریامان به رلا کرده و ده چینه ئاسمان)). پاشان سه ری له گوئی په ترۆس ناو پیداچوو گوتی: ((هیشتاش هه ل ماوه بگه رپوه)). په ترۆس گوتی: ((ئیستا چۆن ده توانم بگه رپیمه وه، بازووه کانی کرده وه هه لیسوورانده هه ر چوواراوه، وه ک بلیی چه پس بووه و تووشی خه فه قان بووه، هیمای کرده ده ریاچه و قایغ و ماسیگره کانی کفرناحوم گوتی: ((هه موو ته وانه ئیستاکی له به رچاومدا بی جیلوه)).

رډین سوور به راته کاندنی سه ری زلیه وه وه لامی دایه وه ((رزیام، باشه له م حاله ته دا خۆت مه گرختنه و لیگه ری با برۆین)).

به شی بازدهم

سه ره تا سه گه کانی دی بۆنیان کردو ده ستیان به چه چه پ کرد، ته وه نده ی نه برد منالان به جار دانه وه رایان کرده مه جدله، ((ته و وادیت.. خه ریکه وادیت))

- دانیشتوانی دی به کردنه وه ی ده رگاوه پرسیان ((منالینه، کی؟))

- په یامبه ری تازه

ژنه جحیل و پیره کان رژانه ئاستانه ی ده رگاوه، پیوان کاریان رها کردو نه خۆشه کان له خۆش حالیان خه نی بوون و خۆیان ئاماده ده کرد بینه ده ره وه تا ده ست بگه یه ننه ته وه وه، ته و پیشتری له ده رووبه ری ده ریاچه ی گنسارت ناوبانگیکی ده ر کردبوو، به هره و هیزی ته و له لایه ن نابیناکان و ئیفلججه کان که له سه رده ستی ته و چاک ببوونه وه دی به دی بلا و ببۆوه.

- دهستی به چاوه تاریکه کانم داهیناو رۆشناییم بینی.

هه رکه پیی گوتم داردهستی ژیر هه نگلم فریدهم دهستم به سه ما کرد.

- یه ک ئۆردو هه رماس وجودیان ده خواردم، ته و دهستی خۆی به رز کرده وه و فه رمانی پیدان: ((ونبن و برۆنه ناو جهسته ی به رازه کانه وه)) ته وان بی دره نگو به جووتکه هاویشتنه وه له ده روونم هاتنه ده ره وه چوونه ناو به رازه کان که له که ناردا ده له وه ران، به رازه کان شیت بوون، سواری سه رملی یه کترده بوون و خۆیان ده هاویشته ناو ئاوو ده خنکان. مه جدله یه به بیستنی خه به ری خۆش له کوخته که ی هاته ده ره وه، له و رۆژه وه ی که کوری میری فه رمانی پیدا بوو بگه رپیمه وه ماله که ی و چیت گونا ه نه کات، ده م ده رگا هه تاوی لینه دابوو، ته و گریابوو ژه نگی رۆحی خۆی به ته شک سپی کردبووه،

ههولئى دابوو بۆتەوئى رابردوو له پانتايى زهينى خۆيدا پاك بکاتهوه، هه مووشتى - شهرم، شادوماني، شهوويدارى بسپيرتته دهسى فهرامۆشى و جهستهيهكى پاکيزه ديكه له داىک بيبى. چهند روژى يه کهم سهرى له زهوى کوتابوو دهينالاند، بهلام جارجاره که نارام دهبووه، نازارى نه دهما کابووسه کانى ون دهبوون. ئيستاکى هه مووشهوى کريستى له خهون دهيينى که هاتوه، وهکو پياوى دهراگى ماله کهى ئهوه دهکاتهوه له هوشه دا له ژير دارى پر شکوفى هه ناردا داده نيشى، له ريگهيينكى دووره هاتبوو، ماندوو توژاوى بوو، مرؤف نازاريان دابوو، هه مووشه سران مهجدهليه ئاوى گهرم دهکردو پييه موقهدهسه کانى ئهوى ده شوشت، پاشان به پەخشاندردنى قژى خوئى ئهوى وشک دهکردهوه، ئهوه دهحه سايهوه، بزى دههاتى و گهپى له گهله مهجدهليه دهکرد، هيچ کاتى گوفتارى ئهوى له بير نه دهما، بهلام کاتى که بهيانى له خهوه راده بوو، به شادى و سهرخوشيهوه دههاتوده چوو. له چهند روژانتيكى دواييدا به دهنگيى نزم و ردهوه به شيويهى که هاوسيانى ئاگان لى نه بى، وهکو درهنگه شهويان دهستى دهکرد به گورانى چرپى، ئيستاکى که به هوى سهروسه داي منالان ئاگادارى هاتنى ئهوه بوو، ههلبه زيهوه ههواو چه فیه کهى به شيويه يک به ستا که رووخسارى ماچاوى داپوشى، تهنها دوو چاوى درشت و رهشى دياربوو، دهراگى گاله دا پهلهى کرد له پيشواى کردنى.

- ته مرؤکه عهسر ههراو زهنايى له دى به ربابوو، کچه جيئه کان زيرو زيوى خويان له بهر کردبوو، خهريكى ناماده کردنى مهشخهله بوون بۆ جهژنى زه ماوه نند، زه ماوه ندى برازى ناتانيل بوو، ئه ویش وهکو مامى پينه دۆز بوو، مرؤف يى خهپله و رهنگ قاوه بى بوو، لؤقيى خوترمه ئاسۆ هه بوو، منالتيكى تازه پيگه ييوو بوو، بوو که که له ژير په رده يى ئه ستور دابوو، تهنها چاوه کانى و گواره گه وره و نوقره يه کانى له ژيره وه دياربوو، به سهر کورسيه کى به رزه له مالى خوئى دانيشتوو، چاوه روانى جهنايى ميوانه کان و کچه کانى دى بوو خويان و مهشخهله کانيان، ئهوه به هه مان شيوه چاوى له رى گريهسته که بوو تا کتيى پيرۆز بکاتهوه و گريهسته ماره کردن دهست پيى بکات، له لايه کى ديكه شهوه چاوه روانى ئه وه بوو هه مووشه برون، ئهوه له گهله ميئرده خوترمه لوته کهى ميئيتتهوه.

ناتانيل هاوارى کرد ((واخهريکه ديت)) گوئى له مناله کان بوو ده رپه رپه دهروه تا دۆسته کانى داوه تى مهراسيمى زه ماوه نند بکات، ئهوانى له که نار بيره وه له ده روزه ي هاتنه ژووره وه ديكه دۆزیه وه، که بۆ شکاندى تينه تيان ئاويان ده خوارده وه. مهجده ليه له که نار کريست چۆكى دا، پييه کانى ئهوى شوشت، ئيستا به قژى وشكى ده کردنه وه، ناتانيل گوئى: ((ئه مشه و زه ماوه ندى برازاه، گه وره مان بکه و ته شريف بيته بۆ زه ماوه نند، به يه که وه ئهوه شه رابه ده خوينه وه که تريکه يم له هاوينى ئه مسالدا له مالى زوبه دى کوشيوه.

له کاتيى رووى له کريست ده کرد پيئاچوو گوئى: ((كوپى ميئرى)) زورمان سه باره ت به ته قيسى تووه بيستوه ئهوه شانازيه مان پى به خشه، زاوى تازه پيرۆز که تا بۆ گه وره بى سراييل منداليان ده سه که وى.

کريست له جيوه هه لسا يه وه وه لامى دايه وه ((شادى مرؤفه کانى ئيمه خو شحال ده کا، هاوسه فه ران با برۆين)) دهستى مهجده ليه ي گرت و به رزى کرده وه گوئى: ((ميئرى به دوامان که وه)) کريست به شادى و سهرخوشى بۆ پيشه وه ده چوو، ئهوه حه زى له جه ژنو شادى بوو، عاشقى رووخسارى بريقه دارو گه شاره ي مرؤف بوو، که يفى به ديتنى زه ماوه ندى جه وانان و گهش راگرتنى سوپه ي مال دههات، له کاتيى به ره وه مه راسيمى زه ماوه نند ده چوو، له به رخۆ که وته ئه نديشه وه ((گياکان، سوسکه کان، مه له کان، ئاژه له کان، مرؤفه کان، هه موويان پيرۆزن، هه موو تافه ريده ي خودان، ژيانى ئه وان چ به ره يه کيان هه يه جگه له وه ي بۆ ته کرىمى خودا وه نند نه بى؟ که واته ليگه رى دوعا بکه م که تا خودا خودا يه تى ده کات به زيندووبى ميئمه وه)). ئهوه کچانه ي که تازه له گه رماو هاتبوونه ده روه، له پيشه وه به جلى سپيان له ده روه ي ده رگاي داخراو و رازا وه وه وه ستابوون، ئه وان مه شخه ليان له ده ست گرتبوو، ئاوازي ديري نه ي جه ژنى زه ماوه نديان ده چرپى، ئهوه ئاوازه له ستايشى بووک بوو، زاويان مه ته له باران ده کرد. له خواي ده خوازي که پى بيئته ئه م جه ژنه و ره گه له ئه وانى ديكه بکه ويئ، جه ژنى زه ماوه ندى له شه ره ف ئه نجام دابوو، سراييليه ک زه ماوه ندى ده کرد، دوو کهس که ئه مشه وه ده که وته باوه شى يه کتريه وه له وان هه بوو تووى کريستيانو گريساز که ن. کچان بۆ کوشتنى کات گورانيان ده چرپى، زاوا دوا که وتبوو، ئه وان چاوه روانى ئه وه بوون تا ده رگابکاته وه وه

مه‌راسيم ده‌ست پيټيکات، به‌لام له هه‌مان کاتدا که شه‌وان گۆزانيان ده‌گوت، کريستو داروده‌سته‌که‌ی ئاماده‌بوون، پاکيزه‌کان گه‌رانه‌وه، به‌ديتني مه‌جده‌ليه ئاوازيان يه‌کجاري بری و شه‌وان به‌ره‌نگو رووی سووتای خوڤيان پاشه‌کشه‌يان کرد، له‌ناو ئاپۆره‌ی پاکيزه‌کان چ ده‌کات؟ کيخوای پيری دی له کوی بوو تا ری له‌و بگري؟ جه‌ژنی زه‌ماوه‌ند بی حورمه‌ت بوو! ژناني شوو کردروش گه‌رانه‌وه‌و به‌تورپه‌ی سه‌يری شه‌ويان کرد، له‌ميانی ئاپۆره‌ی ميوانانی سه‌پسه‌که‌ر که خانه‌داري به‌پيژ بوو له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌رگای داخراو شه‌وانيش له‌ چاوه‌روانيدا وه‌ستابوون، جونبو و جوش که‌وته شه‌واناوه، به‌لام مه‌جده‌ليه چه‌شني مه‌شخه‌لتيکی داگيرساو له‌ دره‌وشانه‌وه‌دابوو، له‌ ته‌ک کريستوه وه‌ستا هه‌ستی ده‌کرد که‌رۆجی دووباره پاک بۆته‌وه‌و ليوه‌کانی ماچ نه‌کراوه، له‌ پرټيکا ئاپۆره‌که ریی کرده‌وه کيخوای دی که‌ پيره‌مي‌ردنيکی ورديله‌و شه‌ندام وشکيله‌بوو، وه‌کو بورجی زه‌هره‌مار به‌ره‌و مه‌جده‌ليه ده‌هات، به‌ گۆپاله‌که‌ی له‌ويداو به‌ هيمای سه‌ر داوای لي‌کرد شه‌وی جيبه‌يلی. کريست ته‌ماشای ژه‌هراوی خه‌لکی به‌سه‌ر ده‌ست و رووخسارو سيه‌نی خوی هه‌ستپي‌کرد، جه‌سته‌ی ئاگری گرت، وه‌ک بلیی هه‌زاران هه‌زار درکی تیده‌چی. سه‌يری کويخای پيرو خانماني به‌پيژو پياواني روو ترشو و پاکيزه په‌ريشانه‌کانی کردو ئاخی هه‌لکيشا: تاکه‌ی چاوی مرۆقه‌کان به‌نايينايی ده‌مي‌نيتته‌وه‌و نازانن که هه‌موويان براي يه‌کن؟))

زه‌مه‌که‌ زيادبوو بوو، يه‌که‌مين هه‌ره‌شه له‌ تاريکيدا ده‌نگی دايه‌وه، ناتانيل به‌ره‌و کريست چوو قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات، به‌لام ئوستاد به‌ ئارامی شه‌وی وه‌لاناو له‌ ميانی ئاپۆره‌که‌دا ریی خوی کرده‌وه هيشتا له‌ که‌چه‌کان نزیک که‌وته‌وه، مه‌شخه‌له‌کان که‌وته‌وه داگيرسان، ری بۆ تپيه‌رپيني شه‌و کرايه‌وه، له‌ ناوه‌ندی شه‌واندا وه‌ستاو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه ((خوشکه‌کام شه‌ی پاکيزه‌کان، خوداوه‌ند ده‌ستی دايه له‌ ليوه‌کام و قسه‌يينيکی خوشه‌ويستی ئاميژي دانايه سه‌ريانه‌وه، له‌و شه‌وه پيرۆزه‌ی زه‌ماوه‌ند ده‌یکه‌م به‌دياری بۆئيوه، خوشکام شه‌ی پاکيزه‌کان گوټکانتان بکه‌نه‌وه په‌نجه‌ره‌ی دل‌تان بکه‌نه‌وه و ئيوه‌ش براکام ئارام بن که‌ من ده‌مه‌وی قسه‌تان له‌گه‌ل بکه‌م. هه‌موو به‌ناپه‌حه‌تی گه‌رانه‌وه، له‌ ده‌نگی شه‌وه‌و پيکه‌وتن که‌ توورپه‌يه و ژنان گومانيان کرد که‌ خه‌مگينه هه‌چ که‌س قسه‌ی نه‌ده‌کرد، له‌حه‌وشه‌ی مالدا ده‌نگی به‌ريتمی مؤسیقا زانانی کوټر ده‌گه‌يشته

گوټ، کريست ده‌ستی به‌رز کرده‌وه ((خوشکام شه‌ی پاکيزه‌کان، ده‌زانن ئاسمان له‌چی ده‌چی؟ وه‌کو جه‌ژنی زه‌ماوه‌ند وايه خودا زاوايه‌و رۆجی مرۆفیش بووک، له‌ ئاسماندا جه‌ژنی زه‌ماوه‌ند به‌رياده‌ی و ته‌واوی مرۆقه‌کان داوه‌ت ده‌کري، برايام ليم بيورن، به‌لام خوداوه‌ند به‌مجۆره قسه له‌گه‌ل من ده‌کات، به‌ مه‌سه‌له‌يه ئيستاکي قسه له‌گه‌ل من ده‌کات))

-بريار بوو له‌دی دا جه‌ژنی زه‌ماوه‌ند به‌ريابي، ده‌ پاکيزه مه‌شخه‌لی خوڤيان بۆ پيشوازی زاوا هه‌لگيرساندو چوونه ده‌ره‌وه، پي‌نج له‌وان دانا بوون، به‌قاپی خوڤيان رۆنيان له‌گه‌ل خوڤياندا برد، پي‌نجی تر نادان بوون روونی زياديان له‌گه‌ل خوڤيان نه‌برد بوو، شه‌وان له‌ ده‌ره‌وی مالی زاوا وه‌ستان و چاويان له‌ري بوو، به‌لام هاتنی زاوا دوکه‌وت، شه‌وان خه‌والبوون و خه‌وتن، نيوه‌شه‌و بانگي به‌رزپوه ((ئيس‌تا زاوا دي‌ت خيرا‌که‌ن له‌ پيشوازي‌کردنی)) ته‌واوی پاکيزه‌کان له‌جی وه هه‌لسان تا زه‌يت له‌چرايان بکه‌ن، چونکه‌ چراکان له‌مالي خاموشي بووندا بوون. به‌لام پي‌نج پاکيزه‌ی نادان رۆنيان نه‌بوو به‌پي‌نج پاکيزه داناكانيان گوت (خوشکان که‌می روون به‌ ئيمه‌ بدەن واخه‌ريکه مه‌شخه‌لی ئيمه خاموش ده‌بی)) به‌لام دانايان له‌ وه‌لامدا گوتيان ئيمه بۆ ئيوه رۆمان هه‌لته‌گرتوه، برۆن بری په‌يدا بکه‌ن)) له‌ کاتيکا پاکيزه نادانه‌کان بۆ دۆزينه‌وه‌ی رۆن په‌له‌يان ده‌کرد، زاوا گه‌يشت پاکيزه داناکان له‌گه‌ل شه‌ودا چوونه ژووره‌وه‌و ده‌رگا داخرا، پاش ماوه‌يه‌ک شه‌و پاکيزه ناداناiane گه‌رانه‌وه، مه‌شخه‌له‌كانيان هيشتا هه‌رگه‌ش بوو، له‌ ده‌رگايان داو هاواريان کردو پارانه‌وه ((ده‌رگامان لی بکه‌نه‌وه)) به‌لام له‌ ژووره‌وه، پاکيزه داناکان پیده‌که‌نين وه‌لامی شه‌وانيان دايه‌وه ((سزای ئيوه هه‌ر شه‌ويه، ئيس‌تا ده‌رگا داخراوه‌و برۆن!))، به‌لام شه‌وان فرميسکيان هه‌لده‌رشت و گريه‌و زاريان ده‌کرد ((ده‌رگا بکه‌نه‌وه، ده‌رگا بکه‌نه‌وه)). پاشان کريست له‌ قسه‌کردن وه‌ستا، جاريکی ديکه‌ش کويخوای پيرو ميوانان و کابانه به‌ريزه‌کان و پاکيزه مه‌شخه‌ل به‌ده‌سته‌کانی به‌سه‌ر کرده‌وه و بزيه‌يکی کرد. ناتانيل که‌ به‌ده‌می کراوه‌وه گوټي ده‌گرت و گوټي: ((پاشان؟)) زه‌ینی ساده‌و ته‌مبه‌لی شه‌و که‌وتبووه جونبوشه‌وه ((شه‌ی پاشان، شه‌نجام چی بوو؟ کريست له‌ کاتيکا چاواني درشت و ته‌فسوناوی خوی بريوه شه‌وه‌وه، پرسى ((ناتانيل شه‌گه‌ر تو له‌ جینی زاوا بوای، چیت ده‌کرد؟)) ناتانيل بي‌ده‌نگ مايه‌وه، له‌ زه‌ینی خویدا هيشتا نه‌نديشه‌يينيکی

دروست له ودهی که ده بو چي بکات نه بوو، بوساتي بيري کرده وه ليیده دان، چوونکه بهیه قيني دهرگا داخرابوو، ياسا وای پيوست کرده، به لآم بو ساتيکي دیکه دلتي به حالي تهوان دسووتاو له به رخو دهیگوت ((مؤلته تي به وان ددها تا بينه ژوروه وه)) کریست دووباره پرسى ((ناتانيل نه گهر تو له جيی زاوا بوای چیت ده کرد؟)) هیدی هیدی و به ردهوام چاوانی پارانه وه نامیزو رووخساری بی غه لوغه شى پینه دوزی دهلاوانده وه. ناتانيل به دهنگيکي کپ به شيوه یی که کوخای دی ناگای لی نه بی وه لآمی دایه وه ((دهرگام ده کرده وه)) تهو ئیدی توانای رووبه پروبوونه وهی له گهل چاوانی کورى میترى له دهست دابوو، کریست به خوشحالی گوتی: ((ناتانيل پيروزیای له تو ده کهم)) دهستی بو پیشه وه دریز کرد وهك بلئی پروزی بکات.

له هه مان ساتدا، هه چهند که هیشتا زیندوی، ده چیت به ههشت، زاوا دروست به هه مان شیوهی که گوتت، وابکه، نوکه رانی بانگ کرد تا دهرگا بکه نه وه، بانگی سه ردا ((تهو زه ماوه نده لیگه رین با هه موو بخون، بخونه وه دلین شاد بی، دهرگا بو پاکیزه ناداناکان بکه نه وه، که زوریان راکرده وه)). ته شک له چاوانی مهجده لیه دا ریچکهی به ستا ((ناخ چي ده بوو ته گهر ده متوانی ده می که تهو وشانه ی لی ده چکیته وه، ماچباران بکه م!)) ناتانيل قندی له دل دتاواوه وهك بلئی پیشتری چوته به ههشت، به لآم کوخای دی تهو بورجه زه هره ماره گوچانی خو بی به رز کرده وه، دهنگيکي گوئکاسکه له هه وادا دهنگی دایه وه ((کورى میترى تو به پیچه وانهی شه ریهت کارده که ی)) کریست به نارامی وه لآمی دایه وه ((شه ریهت به پیچه وانهی دلتي من کار ده کات)) کریست هیشتا خه ریک بوو قسه ی ده کرد که زاواى هم ماکردوو عه تراوی به باقه گولیکي سه وزی سه رقتی گلوازه ی هاته ژوروه وه، به چهند گلاسی که یفی کوک کردبوو، لووتی ده بریقابه وه، به زه ربه یی دهرگه ی کرده وه، میوانان له دواى ته وه وه رژانه ژوروه وه، کریستش له کاتیکه دهستی مهجده لیه ی گرتبوو هاته ژوروه وه، په ترؤس به دهنگيکي کپ له یوچه نای پرسى ((پاکیزه نادانه کان کامه یانن و پاکیزه داناکان کامه ن؟ چي لهو مهسه لیه تیگه یشتی؟

کورى زوبه دی وه لآمی دایه وه ((تهو یه که خودا باوکی نیمه یه)) گریبه ندساز گه یشت مه راسیمی ماره کردنی جیبه جی کرد، دواى ته مه زاوا هاته ناوه ندی حه وشه که وه

میوانه کان سه فیان به ست، ماچیان کردو ناره زووی تهو هیان کرد کوریکیان بی که سراییل له کویلیتی رزگار بکات، بهیه که وه که و تنه گزانی، میوانه کان که و تنه نو ش و هه لپه رکپوه، کریست و هاوړپیکانی به شداری تهو کاره یان کرد، چهند سه عاتیک تیپه پری به هه لکشانی مانگ، سه فهران دهست پیکرد، ئیستاکی پاییزه به لآم گهرمای روژ دانه به زیوو، سه فهرکردن له فینکایی نمناکی شهوی دلدا چه سپ بو بوو .

رووخساریان به ره سراییل بوو بو پیشه وه ده چون، تهوان مهست بوو بوون و هه موو شتی جیلوه ییکی گوړاوی هه بوو، چاوه کانیان وه کو روچ سوکبال بوو بوون، به پیی بالداره وه به رپدا دهرؤیشتن: نوردن له لای چه بیان بوو، له لای راستیان دهشتایی (زبولون) که له ژیر مانگدا به هه رمیتمی به ره هم و خاکه را خه وتبوو، دواى به جیپه یانای وه زیفه یی که خودا وهند چهندين سه ده کردبوویه ته مانه تی ته ستوی ته وه وه که گه نم به به رزایی مرؤف سه ره لگه رپینی و دره ختی میوه له گهل تری و دره ختی زه بتوون له گهل زه بتون بگوخیی، ته مسالیش ماندوو رازی بوو، ئیستا تهو وهك چون دایکی که تازه منالی بووی ماندوو رازی و ئاسوده بوو بوو، په ترؤس چهندين جار دهیگوت ((برایان چهند مایه ی خو شحالیه)) شادی تهو لهو ریگایه داو شه وانه و سه فای پیکه وه بوون بی کوتایی بوو ((نایا تهو راستی هه یه؟ نه کا جادوومان لیکرابی؟ بهو حالته ی که ئیستا تیا یام، غه ریبی گورانی گوتتم کرده دهنه شق ده به م. کریست بانگی کرد ((هه موو بهیه که وه)) له پیشه وهی تهوان دهرؤیشت سه ری به رز کرده وه و پیشی هه مووان دهستی پیکرد، دهنگی کزبوو، به لآم دلنه وازو پر له هه ست بوو، لای راست و چه پی تهو سه دای ناههنگ نامیزو نارامی یوچه نناو ئاندریاس بوو، بو ماوه یه که ته م سی سه دا به رزه ی میلؤدی دلخوشکه ری خو یان له فه زا رها ده کرد، دهنگه کان ته وه نده پر له هه نگوین بوون که دلتي خالی ده بوو، له به ره خو ده تگوت ((ناتوانن وابه ردهوام بن تهو هه موو شه هده بهیه قین تهوان گیشو نارحهت ده کات)) به لآم دهنگه کان له کانیکي قولته وه ده جو شایه بالاوه، هه رکاتی کوتایی دهنگه که داد به زی دووباره دهستیان پی ده کرده وه، هه ر له پریکاچ له زه ته یی چ قودره تی! زیل و به می دهنگی په ترؤس و یاکوب یه هودا، سه نگیو پيروزمه ندو پرله قودرهت هه وای دله رزانندو هه موو بهیه که وه، هه ربه که وه به

و بهر هیئانی هیزی دهنگی خوی، هاواری زهبور- زهسوری تهره ب نهنگیزی سفری پیروز
یان بهره و گومهزی فهلهک سهردا:

وای که هیچ شتی چاکترو بهسهفاتر نییه

لهسهفهرا بریاان لهگهل یهکتزیدا

له رۆنیکی موقهدهس دهچیت

کهلهپیشی هاروون دهچکیتتهوه

وهکو شهونگی-حرمون-ه

کهبهسهرا کیوی سههیوندا دهباری

تا لهوی خودا تاههتایی بهرهکته و زیندهگی خوی دهنیری

چهند سهعاتیک رته بوو، نهستییرهکان ون بوون، خورهتاو بهرزبووه به جیهیشتنی خاکی
(جهلیل) چوونه ناو سامیرای خاکی رهشوه، یههودا له جوله وهستا، پیشنیازی کرد:
باشتروایه ئاقارمان بگۆرین، ئیره سهرزهمینی ئیلحدادو نهفرت لیکراوه، باشتروایه کهله
پردی نوردن بهرینهوه و بهکه ناریکی دیکهدا برۆین، پهیوهندی دروست کردن لهگهل
خهلکانی کهشهریعت دهخنه ژیر پییان گوناوه، خودای ئهوان پیسه، نان و ناویشیان،
دایکم بهمنی گوت: لوقمهییکی نانی سامیرا لوقمه گۆشتی بهرازه، باشتروایه
ئاقارمان بگۆرین)). بهلام کریست بهئارامی دهستی یههودای گرت و پیکهوه
بهردهوامیان بهریدا، پیی گوت ((برام یههودا لهو کاتهی که مرۆقی پاک دهست دهاته
دهستی مرۆقی ناپاک، ئه و مرۆقهش پاک دهیتتهوه، پهلب مهگره، ئیمه بو خاتری
ئهوان، بو خاتری گوناکاران هاتووین، زاهیدی پیشیان، چ پیوستیان به ئیمه ههیه؟
ئیره له سامیرا قسهییکی گهرم لهوانهیه مرۆقی نهجات بدات، یههودا، قسهی گهرم،
کرداری باش، بزهییکه بهرووی سامیراییک که تیدهپهپی.. تیدهگهی؟)) یههودا
نیگاییکی بهدزی کرده دوروبهر تا دلنیابی که ئهوانی دیکه ناییسن، لهسهرخو گوتی:
((رپگهی دوروست ئهوهنیسه، بهلام سهیر دهکم تا بگهمه زاهیدی وهحشی، ئه وهتوا
دهدات، کۆن بوویوو، تا ئهوکاته بۆههرجیههک دهروزی برۆ، ههرچیهک ههزت لییه بیکه،
تۆ ئازاد ناکهم)) گۆپالهکهی نایهسهرا کۆلو خوی بهتهنها کهوته ریگاوه.

ئهوانی دیکه، کهبهریدا دهرویشتن لهگهل یهک قسهیان دهکرد، کریست بو ئهوان دهربارهی
عیشق و باوک و مهلهکوتی ئاسمان قسهی دهکرد، ئه وروونی دهکردهوه که پاکیزه
نادانهکان کامانه و پاکیزه داناکان کامانه، مهشخهلهکان چ بوون، رۆنهکه چ شتی،
زاوا چ کهسیکه و بزچی پاکیزه نادانهکان نههر بهتهنها وهکو دانایان چوونه
ناوماله که، بهلکو تهنها کهسانی بوون که پیی ماندووی خویمان له لایهن نۆکهراوه
شوشتبوو، کاتی که چوار هاودهمانی گوئیان راگرتبوو، زهینیان فراوان دهبوو،
لهتهواوی قسهکان دهگهیشته و دلنیادهبوو نیستا گوناوه بو ئهوان له پاکیزه نادانهکان
دهچوو، کهبهمهشخهلی خامۆشهوه وهستان و لهبهرا بهر دهرگای خودا دا ئهشک دهرپژن و
دهپارینهوه. ئهوان وهک چۆن رییان تهی دهکرد ئاسمان له بهرزایی سهرا ئهوانهوه
ههرواری ههنگهرا زهی تارو تیره بوو، ههرا بوونی بارانی لیدههات، لهبناری گیزیم-
ی کیوی پیروزی باوانیان گهیشته یهکه مین دی، له بنهی دهروازی چوونه ژوروهوی دی
بیری دیرینهی یاکویی لی بوو که به دارخورما و قامیشه لآن دوره درابوو، له ههمان ئه
جیهه داوو که ههمان ئه و سالاری هۆزه، خوی و مهرهکانی هاتبوو بو ئاوهلهکیشان، له
که نار بهردیکهوه بیره که و ئه و گوریهسه دیرینهی که نهوه له دوای نهوه دهستیان پییدا
هیئابوو زری بووبوو، کریست ههستی به ماندووبوون کرد، بهردهکان پییان بری بوو
خوینیان لی ههلهدهفیچقا، گوتی: ((من ههر لیره ده میئمهوه، ئیوه برۆنه ژوروهوه له
دهرگاکان بدهن، مرۆقیکی باش پهیدادهبی که لوقمهیی نان وهکو سهدهقه بدات به
ئیه، ژنیکیش بۆلای بیره که دی و بو ئیمه ئا و ههلهدهکیشی تا بیخۆینهوه، پشت
بهخودا و مرۆقیش بهستن. ههر پینج نهفهرا بهرپیکهوتن، بهلام له میان رییدا یههودا
باوهری خوی گۆری و گوتی: ((من نایمه ناو دی پیس، لیوم له نانی پیس نادهم،
ههر لیره له ژیره و دارههنجیره ده میئمهوه و چارهروانی ئیوه دههم)).

له ههمان کاتدا کریست لهسیبهری قامیشه لانهکاندا راکشا، تینوو بوو، بهلام بیریکی
قوول بوو، چۆن دهیتوانی ئا و بخواتهوه؟ سهرا لارکردهوه زهینی خوی سپارده دهستی
ئهندهیشه کانهوه. له بهردهمی ئه ودا هیچ گرفتیی له میان نه بوو، چاوی کزیوو،
ماندووده بوو، ئه ژنۆکانی دهچه مینهوه توانای کیشانی رۆحی نه بوو، بیچاره دهبوو، بهلام
بیدرنگ خودا شنهییکی فیئک و نهرمی هه لکرد، دووباره چاوهکانی گروتینیان

تیکهوت، هه‌لده‌ستایه‌وه به‌رده‌وامی به ریی خۆی ددها، تاکه‌ی؟ تاده‌می مه‌رگ؟ تا نه‌و لای مه‌رگ؟ له‌کاتیکا ده‌رباره‌ی خودای گه‌وره‌و مرۆڤ له‌ئەندێشە دابوو، قامیشه‌لانه‌کان که‌وتنه‌ بزواته‌وه، ژنیکی گه‌نج که‌ گواره‌ی له‌ گوێدابوو وگۆزه‌بیکی له‌ سه‌سه‌ریبوو نزیك بیر که‌وته‌وه‌و گۆزه‌که‌ی نایه‌ سه‌ر لیوی بیر، کریست له‌میانی قامیشه‌لانه‌وه‌ بینی که‌ نه‌و گوریسیکی له‌ده‌ستدایه‌وه‌ له‌ ده‌ولکی به‌ستاو ره‌وانه‌ی ناویری کرد، ئاوی هه‌لکیشاو گۆزه‌که‌ی پر کرد، تینویه‌تی کریست زیادی کرد، له‌کاتیکا له‌نیوان قامیشه‌لان هاته‌ ده‌ره‌وه‌ گوتی: ((ئه‌ی ژن که‌می ئاوم بده‌ری)) ژنه‌ هه‌راسان بوو کریست گوتی: ((مه‌ترسه‌ من مرۆڤیکی شه‌ره‌فمه‌ندم تینوومه‌، که‌می ئاوم بده‌ری)).

ژنه‌ گه‌جکه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌ ((چۆن که‌ تو خه‌لکی جه‌لیلی به‌م شیوه‌ که‌ له‌جالت به‌دیار ده‌که‌وی، داوای ئاو له‌ منی سامیرایی ده‌که‌ی؟

- نه‌گه‌ر ده‌زانی که‌ چ که‌سی به‌تۆ ده‌لێت - ئه‌ی ژن توژی ئاوم بده‌ری- ده‌که‌ویته‌ سه‌ر پییه‌کانی و داوات لێده‌کرد که‌ هه‌تاهه‌تاییت پی به‌خشی بۆ ئاو خواردنه‌وه‌ی. ژنه‌ هاروه‌هاج بووبوو، ((تۆ گوریسو ده‌ولکت پی نییه‌و بیریش قووله‌، چۆن ده‌توانی ئاو هه‌لکیشی و بیده‌یته‌ من بۆ خواردنه‌وه‌، کریست وه‌لامی دایه‌وه‌ ((نه‌و که‌سه‌ی که‌ ئاوی ئه‌م بیره‌ ده‌خواته‌وه‌، دووباره‌ تینوو ده‌بیته‌وه‌، به‌لام که‌سی که‌ نه‌و ئاوه‌ی من به‌وی ده‌ده‌م تا بینۆشی ئه‌به‌د تینوی نابێ ئه‌وکاته‌ ژنه‌ گوتی: ((ئه‌ی ئاغا له‌م ئاوه‌م پی بیه‌خشه‌ تا بۆ ئه‌به‌د تینوم نه‌بی ئیدی هه‌موو رۆژی بۆ هیئانی ئاو بیمه‌ ئیروکانه‌وه‌.

کریست گوتی: ((برۆ می‌رده‌که‌ت بانگکه‌)).

قوربان من می‌ردم نییه‌.

- که‌ ده‌لێی ((من می‌ردم نییه‌)) راسته‌ چوونکه‌ تا ئیستا پینج می‌ردت هه‌بووه‌، ئه‌وه‌که‌سه‌ی که‌ حالێ حازر له‌گه‌ل تۆدایه‌ می‌ردت نییه‌. ژنه‌که‌ له‌ستایشدا بوو پرسى ((ئاغا تۆ په‌یامبه‌ری؟ ئاگات له‌ هه‌مووشتی هه‌یه‌؟ کریست بزهیکی هاتی)) (ئه‌گه‌ر مه‌یلت هه‌یه‌ شتی له‌من پرسی ئازادانه‌ قسه‌بکه‌))

- به‌لی ئاغا شتی هه‌یه‌ که‌ مه‌یلم هه‌یه‌ وه‌لامی نه‌وم پی بلێی، تا ئیستا باوکانی ئیمه‌ له‌وه‌کیوه‌ پیرۆزه‌ی -گی‌رزیم- خودایان په‌رستوه‌، ئیستا ئیوه‌ په‌یامبه‌ران ده‌لێن که‌ ئیمه‌ ده‌بی ته‌نها له‌ ئورشه‌لیم خودا بپه‌رستین، کامیان راسته‌؟ له‌کوی خودا ده‌دۆزێته‌وه‌؟ بۆ من روونی که‌وه‌.

- کریست سه‌ری خۆی هیئایه‌ خواره‌وه‌و شتیکی نه‌گوت، نه‌و ژنه‌ گوناهاکه‌ره‌ که‌ به‌دوای خودا ده‌گه‌رێ و ئازاری ددها، له‌ ناخه‌وه‌ را کاری کرده‌ سه‌ردلی کریست، له‌به‌ر خاتری نه‌و له‌گه‌ل خۆی که‌وته‌ گه‌توگۆوه‌، تا چه‌ند وشه‌بیکی له‌بار بۆ ئارام کردنی نه‌و بدۆزێته‌وه‌، له‌په‌رینکا سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌ رووخساری دره‌خشایه‌وه‌. ئه‌ی ژن نه‌وه‌ی که‌ ده‌یلم جیی له‌ قولایی گیانت بکه‌وه‌، رۆژی دی پیشتر نه‌و رۆژه‌ گه‌یشته‌وه‌، که‌ مرۆڤ نه‌له‌م کیوه‌ نه‌له‌ ئورشه‌لیم ستایشی خودا ناکات، خودا رۆحه‌، رۆحیش ده‌بی ته‌نها له‌ رۆحدا ستایش بکری.

ژنه‌ هی‌دمه‌ی گرت، بۆ پیشه‌وه‌ لاریۆوه‌ له‌پرووی نیگه‌رانیه‌وه‌ رووی کرده‌ کریستوه‌، له‌سه‌رخۆ به‌ده‌نگیکی له‌رزیه‌وه‌ پرسى ((نه‌کاتو... نه‌کا تۆ هه‌مان که‌سی بیت که‌ له‌ چاره‌پروانی ئه‌وداین؟))

-له‌ چاره‌پروانی چ که‌سی‌کدان؟

- تو خۆت ده‌زانی، بۆ له‌منت ده‌وی که‌ ناوی بینمه‌ سه‌رزمان، لێوه‌کانی من گوناهاکارن.

کریست سه‌ری له‌یه‌خه‌ی برده‌ خواره‌وه‌، وه‌ک بلێی گوێ له‌دلی راده‌گرێ و له‌ چاره‌پروانی‌دا، بۆ نه‌وه‌ی وه‌لام له‌ دلی وه‌ریگری، ژنه‌ به‌لاریبونه‌وه‌ به‌سه‌ریا به‌تاسوقه‌وه‌ چاره‌پروانی ده‌کرد، به‌لام له‌ هه‌مان حالدا که‌ ئه‌م دووه‌ به‌په‌ریشانی له‌ناو بیده‌نگیدا له‌ جیوه‌ وه‌ستاوبون، چه‌ند ده‌نگیکی خوشحال ده‌بیسترا، هه‌واریه‌کان، له‌کاتیکا سه‌ره‌که‌وتوانه‌ نایان له‌ هه‌وادا راده‌ته‌کاند به‌دیارکه‌وتن، کاتی که‌ ئوستادیان له‌گه‌ل ژنیکی نه‌ناس دیت وه‌ستان، کریست به‌ دیتنی ئه‌وان شادومان بوو، بۆ؟ چوونکه‌ له‌وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیا‌ری سه‌سووره‌یه‌نه‌ری نه‌و ژنه‌ رزگاری بوو، به‌ هیئای سه‌ر داوای له‌ هاوڕیکانی کرد نزیك ببنه‌وه‌، بانگی کرد. ((وه‌رن نه‌و ژنه‌ باشه‌ هاتوه‌، خوا نه‌وی ناردوه‌ تا ئاومان بۆ هه‌لکیشی، به‌لام یه‌هودا چوه‌ سووچی‌که‌وه‌ تا له‌شه‌ری پیس بوون

بهو ژنه سامیراییه له ناماندایی، ژنه گۆزه‌که‌ی لارکرده‌وهو تینوه‌کان ناویان خواردوه، دووباره گۆزه‌که‌ی پرکردو به کارامه‌یی داینایه سه‌ری و به‌بیرکردنه‌وهو نارامیییه‌وه به‌رهو لای گونده‌که که‌وته‌پری.

په‌ترۆس پرسى ((مه‌ولای من شهو ژنه کی بوو؟ وا له‌گه‌ل یه‌کتر قسه‌تان ده‌کرد وه‌ک بلایی ساله‌های ساله یه‌کتر ده‌ناسن)).

کریست له وه‌لامدا گوتی: ((شهو یه‌کی له خوشکه‌کانم بوو، داوای تاوم لیکرد، چوونکه تینوو بوومو تینویتی شهو بوو که نه‌ما.

په‌ترۆس له کاتی‌کا که‌لله‌ی زلی خوئی ده‌خوراند گوتی: - تیناگه‌م - کریست به‌لواندنه‌وه‌ی قزی خۆله‌میشینی دۆسته‌که‌ی وه‌لامی دایه‌وه:

- چ قه‌یدیه، په‌له‌مه‌که، له‌کاتی خوئی تیده‌گه‌ی، هیوا هیواش له‌حالی حازر برسیم، باشتروایه شتی بخۆین)).

- شهوان له‌ژیر دارخورمادا خه‌وتن، ناندریاس ده‌ستی کرد به‌گپانه‌وه‌ی داستانی چوونه ناو گوندو داواکردنی سه‌ده‌قه ((له‌ده‌رگای ماله‌کانمان ده‌دا، به‌لام هۆیه‌هایان لیده‌کردین و سه‌ریان له‌دوو ده‌ناین، له‌ته‌نجامدا له‌به‌ره‌ی دیدا، پیره‌ژنیکسی وردیله‌ده‌رگای نیوه‌کرده‌وه، خواره‌وه‌وه سه‌ره‌وه‌ی کوچه‌ی به‌دقیقه‌ت ته‌ماشاکرد، هیچ که‌سیک دیارنه‌بوو، له‌درزی ده‌رگاوه نانیکی به‌ئیمه‌داو یه‌کسه‌ر ده‌رگای داخست، نانه‌که‌مان قه‌پاندو یه‌کسه‌ر تیمان ته‌قاند)).

- په‌ترۆس گوتی: ((شه‌رمه‌زاریه که‌ناوی شهو پیره‌ژنه نازانین، له‌خودا ده‌خوایین که‌له‌بیری نه‌کات)).

کریست پینکه‌نی و گوتی: ((په‌ترۆس نیگه‌ران مه‌به، خوداوه‌ند ناوی شهو ده‌زانئ)) شه‌وکاته نانی له‌ده‌ست گرت، پیروزی کرد، سوپاس بو خوا شه‌وژنه‌ی مه‌ئموکرد تا نان بگه‌یه‌نیتته شه‌وانه‌وه، شه‌وکاته نانیان بو شه‌ش پارچه‌ی گه‌وره به‌ژماره‌ی هه‌ریه‌کیکیان دابه‌شکرد، به‌لام یه‌هودا به‌شی خوئی به‌گۆپاله‌که‌ی فریدا پشته‌وه، رووی وه‌رگپراو گوتی: من نانی سامیرا ناخۆم. من گوشتی به‌راز ناخۆم. کریست له‌گه‌لیا بلای و مه‌لی نه‌کرد، ده‌یزانی دلای یه‌هودا سه‌خته‌وه نه‌رم کردنی پیویتی به‌زمان هه‌یه، زمانی

مه‌هاره‌ت و خۆشه‌ویستی مرۆف، به‌وانی دیکه‌ی گوت ((باخه‌ریکی خواردن بین، نانی سامیرا وه‌کو هه‌موو نانه‌کانی تر خۆشه‌زه بوو، شه‌وان به‌ته‌واوی هه‌زه‌وه خواردیان، چوونکه ماندوو‌بوون خه‌وتن، به‌لام یه‌هودا به‌بیداری مایه‌وه، به‌گۆپاله‌که‌ی ده‌ستی کرد به‌کوئینه‌وه‌ی زه‌وی، له‌به‌رخۆ که‌وته شه‌ندیشه ((برسیتی باشتره له‌شه‌رم)). شه‌م شه‌ندیشه‌یه نارامی کرده‌وه.

یه‌که‌مین دلۆپه‌ی باران دای به‌سه‌ر قامیشه‌لانه‌کانه‌وه، شه‌وانه‌ی چوو‌بوونه خه‌و هه‌لسانه‌وه، به‌لام له‌کاتی‌کا که شه‌وان خه‌ریکی دۆزینه‌وه‌ی شه‌شکه‌وتیک بوون تا خۆیان لی‌په‌ناده‌ن باییک به‌لای باکووره‌وه هه‌لسا و هه‌وره‌کانی رادا. ئاسمان روژن بووه، شه‌وان رییان گرت به‌ر.

شه‌و هه‌غیرانه‌ی که‌به‌سه‌ر دره‌خته‌کانه‌وه ما‌بوون، له‌هه‌وای شیداردا بریقه‌یان ده‌دایه‌وه، دره‌ختی هه‌نار پرله‌میوه بوو، هاوسه‌فه‌ره‌کان گه‌یشتن، بری هه‌ناریان رنی و چه‌شه‌ی خۆیان گوپی، جوتیاران سه‌ری خۆیان له‌زه‌وی قیت کرده‌وه به‌سه‌رسامیه‌وه: - شه‌وه چیان ده‌کرد؟ بو خۆیان له‌خه‌لکی سامیرا داوه؟

نانیان ده‌خۆن و میوه له‌دره‌خته‌کانیان ده‌چنن؟ باشتروایه هه‌رچه‌ند زووتری چاره‌یان بزکهن! پیره‌می‌ردی نه‌یتوانی به‌رگه‌ی شه‌م بابه‌ته بگری.

له‌باخه‌که‌ی خوئی هاته‌ده‌ره‌وه‌وه به‌ره‌و رووی شه‌وان وه‌ستا، هاواری کرد، ((ناه‌ای جه‌لیله‌کان، شه‌ریعه‌تی هه‌رامی ئیوه، له‌وسه‌ر زه‌ویه پیروژه که ئیستاک ئیوه به‌سه‌ریا داده‌پۆن، بی حورمه‌تی له‌گه‌ل ده‌کات، له‌م حاله‌ته‌دا ئیوه به‌سه‌ر خاکی ئیمه‌وه چی ده‌کهن؟

په‌ترۆس وه‌لامی دایه‌وه ((ئیمه‌ ئاره‌زوی زیاره‌تکردنی ئورشه‌لیمان هه‌یه)) و رووبه‌رووی پیره‌می‌رد وه‌ستا و سینه‌تی خوئی کرده سپه‌ر.

پیره‌می‌رد نه‌پراندی ((کافرینه، ئیوه ده‌بی شه‌مان شه‌و جییه زیاره‌ت بکهن، هه‌مان کیوی -گیزیم- که خودا پیی پیا‌ناوه، مه‌گه‌ر کتیبی ئاسمانیتان نه‌خویندۆته‌وه؟ هه‌مان شه‌و جییه له‌بناری -گیزیم- له ژیر دره‌خته‌کانی به‌روودا، که خودا بو ئیبراهیمی ئاشکرا کرد، کیوو ده‌شتاییه‌کان له‌م سه‌ره‌وه بو شه‌وسه‌ر، هه‌رله کیوی-حبرون- وه‌ تا -

ئەدومىيە - و سەرزەھى - (مىدىيەن) ى نىشان دابوو گوتى: ((ئىستا ئەو سەرزەھىيە موزدەھىنە، سەرزەھىيە كە شەھىد شىرى لى دەتكى، وادەم دابوو كە بىكەم بە دىيارى بۆتۆ پابەندەم بە وادەى خۆم)) ئەوان دەستيان نايە ناودەستى يەكتر پەمانيان ئىمزا كرد، گویتان لىيە، جەللىيەكان؟ كىيى تاسمان ئاوهها دەلئىت، لەبەر ئەمە، ھەركەسى ئارەزوى زىيارەتى ھەيە دەبى زيارەتكارى ئەم سەر زەمىنە پىرۆزە بىت ئەك ئورشەلیم كە پەيامبەرانى دەكوشت!))

كرىست بە دەنگىكى ئارام گوتى: ((پىرەمىرد ھەموو سەرزەھىيە پىرۆزە، خودا لە ھەموو شوپىنى ھەيەو ئىمە ھەموو براين)).

پىرەمىرد لەرووى سەرسامىيەو ھەپرايەو ھە (سامىرايى و جەللىيە كانىش؟)

بەللى سامىرايى و جەللىيە كانىش و خەلكى يەھودىيەش .. ھەموويان!

پىرەمىرد لە كاتىكا دەستى بەرپىشى خۆى داھىنا و نوقمى دەرياي قوللى ئەندىشە بوو كرىستى بەسەر دەكردەو ھە پرسى ((خودا ھەرماسىش؟))

ئەو بەدەنگىكى ورد قسەى دەكرد، نەبادا ھىزى ناديار بىيىستن.

وھشەت كرىستى داگرت، ھىچكاتى بەدرىزايى ژيانى، رووبەرووى ئەم پرسىيارە نەبووبۆو، كە ئايا رەھمەتى خوداوەند ئەوئەند گشتگىرە كە ھەتا لىبورردەيى (لوسىفر) ىش بگرتتەو ھە دووبارە لەمەلەكوتى تاسماندا پىشوازي لى بكرىت؟

وھلامى دايەو ھە ((پىرەمىرد نازانم... نازانم، من مرۆقىيەم و روم لە مرۆقە، ئەولاي مرۆقە پەيوەندى بە قودرەتى خوداويە))

پىرەمىرد شتىكى نەگوت، لە كاتىكا ھىشتا دەستى بەرپىشى خۆيا دادەھىنئىت ھەر مەلەى لە دەرياي ئەندىشەدا دەكرد.

سەيرى پىشپەھى ئەو دوونەفەرە غەربىيەى دەكرد كە لە ژىر درەختەكانەو ھە ونبوون.

شەوپاشكا، بايىكى سارد ھەللىكرد، ئەوان ئەشكەوتىكيان دۆزىھەو كرىيان بە پەناگەو بەمەبەستى گەرم بوونەو سەريان لە دلى يەكتر بردە خوارەو، نىوہى نانيان خوارد، رىش سوور چووە دەرەو، دارى كۆكردەو ھە ئاگرىكى داگىرساند، ھاوسەفەرەكانى

گيانيان وبەرھاتەو، ئەلقەوار لە كاتىكا سەيرى مەشخەلىيان دەكرد و نانى خۆيان دەخوارد.

فیکەى با، لورەى چەقلان، دەنگى ھەورە تریشقەى دوور، دەگەيشتە گوپيان، لە قەلەشتى ناو ئەشكەوتدا، ئەستىرەبى خەرىك بوو لە تاسماندا دەبينرا، بەلام ھەرزوو ھەورەكان گەيشتن و داپۆشپن، ھاوسەفەرە، چاوانيان داخست، سەرى خۆيان بەسەر شانى يەكترىھەو نا، يۆھننا بەدزى خەركەى پەشمىنى خۆى بە كرىست دادا ھەموو سەريان لەبەردلى يەكتر ناو وەك ئەو بالئدانەى بەشەو دەفرن چوونە خەوہو.

رۆژى دوايى چوونە ناو يەھودىيەو، ئەوان ئاگادارى گۆرانى وردەوردەى درەختەكان بوون، ئىستاكى ئەسپىندارەكان بە گەلانى زەردەو ھەپرايەو سەفيان بەستابوو، كەبەرى پىر لەمىوہو دارى سەرووى كۆنەسالىش، زەوى چەقىن بەيارو زىر بوو، ھەتا ئەو جوتيارانەى كەلە ئاستانەى دەرگا نەوى و تارىكەكان و دەدەردەكەوتن لەبەردە چەخماخ ھىوئى بووون، جارناجار، گوئىكى كىسوى شىن بە خاكەپايى و يقارەو ھەمىيانى بەردەكاندا بەدياردەكەوتن، جارچارەش لەتەنيايى پىر بىدەنگىدا، لەناو دۆلىكى قولدا كەوى دەپخوئىند، كرىست بە بىستنى دەنگى كەو لەبەرخۆ گوتى: ((حەتمەن قومە ئاويكى دۆزىوہتەو ھە بۆ خوارنەو ھە)) ھەستى بەسپىنەى ئەو مەلەكرد لەناو دەستەكانىدا، شادومان بوو.

بەزىكتر كەوتنەو لە ئورشەلیم، ئەو سەرزەھىيە درىندەخوتر دەبوو، خوداش دەگۆرا، لەوجى زەويە وەك چۆن لە جەللىل پىنەدەكەنى و خودا خۆشى وەك چۆن دىھاتىەكان و خەلكان لەبەردى چەخماخ دروست بووون.

لە سامىرادا تاسمان لانى كەم بۆ ساتى ھەوللىدابوو تا بارانى بنىرئ و زەوى تىراو بكات، لىر ئاسن داغ بوو، لەو دۆلە قوللەدا ھاوسەفەرەكان بە ھانكە ھانك دەپوشتن.

بەھاتنى شەو، چەند رىزە گۆزىكى گەورەيان بىنى كەلەناو بەردەكان ھەلكەنرابوون، لەتەواوى رەشىتى خۆيان دەبرىقانەو، ھەزاران تەن لەباوانيان لەناو ئەم گۆرانەو ھەيەكتردا ون بوون و سەر لەنوى ببوونەو بەرد، ئەوان لەناو گۆرە خالىەكاندا پەنایان داو راکشان و زووتر خەوتن تا رۆژى دواى (كوبراك) بچنە ناو شارى پىرۆزەو.

کریست تهنها نه فهری بوو که خه و نه چوهه چاوانیه وه، نهوله ناو گۆره کانه وه کهوته گهردش و گوی قولاغی شه و کرد، دلئی ناارام بوو، له ناخیا چه ند دهنگیکی لالو شیوه نیکی گه وره هه بوو، وه ک بلئی هه زاران مرؤف تووشی به لا بووینه و هاوارده کهن، له ده مه ده می نیوه شه ودا با راوه ستاو شه و نارامی گرت، شه کاته له و تاریکیه دا دهنگیکی دلته زین هه وای شه ق کرد، سه ره تا بیرى کرده وه که چه قه لئى برسیه تی، به لام دواى به ترسه وه پیکه وت که دلئى خوئیه تی، له به رخؤ که وته زه مزه مه وه:

((خودای میهره بان، شه وه کییه له درووم دا هاوار ده کات؟ شه وه کییه ده گرت؟))

ماندوو مردوو شه ویش چوهه ناو گۆرپیکه وه، دهسته کانی خاچاسا نایه سه ریه ک و خوئى سپارده دهستی ره همه تی خوداوه ندییه وه،

له کاتی سه حه ردا خه ونیکی بینى، وا دیاریده دا که له گه ل دایه وه هه ردووکیان نارام و بیده نگ به سه ر شارپکی گه وره و به سه ر بانه کانه وه هه لده فرن، به گه یشتنه که ناری شار، درا ده رگا ده کرایه وه و پیره میردیکی زله سته به دیارده که وت، ریشپکی دریشی هه بوو، چاوه شینه کانی وه ک شه ستیره ده بریقانه وه، قۆله کانی به رز کرده وه بازوه کانی به قور داپوشرابوو، که سه ری به رز کرده وه، شه وانی به سه ر سه ری خوئیه وه له فریندا ده بینى، هاوار ده کات ((بوه سن، ده مه وئى شتیکتان پئى بلیم)). شه وان ده وه سن.

- پیره میرد بلئى .. ئیمه گوی ده گرین.

- کریستیانو که سه یکه که عاشقی ته وای دونه یه، کریستیانو که سه یکه که ده مریت، چونکه عاشقی هه موو جیهانه.

مه جده لیه ده پرسى: (هه مان پیره میرد؟) به تووره ییه وه هاوار ده کات: ((شه وه بو تو بهس نییه؟)) مه جده لیه ده پرسى ((مۆله تمان پیده دهیت بیینه ناو کارگه ی تووه؟))

- نه مه گه ر نایینی دهسته کانی من به قور داپوشراوه؟ له ناو کارگه دا خه ریکی دروست کردنى کریستیانوم.

کریست راجفری و بیداربووه، جهسته ی به راستی بیکیش بوو، ههستی ده کرد له فریندایه، روژ ده رکه وت، هاوسه فه ره کان پیشتری هه لسا بوون و له ریگه ی ئورشه لیم دا چاوه کانیان له به ردیکه وه هه لده به زیه وه سه ر به ردی، ته یار بوون و نیگه رانی گه یشتن بوون، شه وان

رییان تهیده کرد، به لام کینوی رو به پرویان وابه دیارده که وت که دوورتر ده بیته وه ری دوورتر دوورتر ده بیته وه.

په ترؤس به ناو میدی گوتی: ((وابیرده که مه وه که قهت ناگه ینه ئورشه لیم، چیمان به سه رها تووه؟ مه گه ر نایینی شار دوورتر دوورتر ده بیته وه، کریست وه لامی شه ی دایه وه ((نزیکترو نزیکترو ده بیته وه، په ترؤس ئازا به، بو دۆزینه وه ی ئورشه لیم ئیمه یه ههنگاو هه لده گرین و شه ویش ههنگاوئى بو دۆزینه وه ی ئیمه، وه ک چۆن کریستیانو))

یهودا له پرپیکا ئاوری دایه وه و پرسى - کریستیانو؟- کریست به دهنگیکی قول گوتی: ((کریستیانو و اخه ریکه دیت، برام یه هودا، تو ده بی بزانی که ئایا ئیمه له کۆرپه و پکی دروست داین بو دۆزینه وه ی شه و یانا؟ شه گه ر کرداری باش و گه وره هیمهت له ئیمه سه ره له بدا، شه گه ر قسه ی خو شه ویست ئامیر به سه ر زماناندا بییت، کریست ههنگاوئى خیراتر هه لدیئى و نزیکترو ده بیته وه. چونکه شه گه ر دروستکار نه بین و مایه ی شه ر بین و له هه موو شتی بترسین، کریستیانو پشتمان تیده کاو دوورتر ده بیته وه، برایان، کریستیانوی ئورشه لیم له حالته تی بزواتن دایه، ئورشه لیم به په له یه و ئیمه ش وه رن خیراتر جووله بکه یین و بیدۆزینه وه، پشت به سه ر به خودا و رو حى جاویدانه ی مرؤف، به م دلگه رمیه وه، ههنگاو هه کانی خیراتر کرد، یه هودا دووباره بو پیشه وه ده چوو، ئیستا ته وای رووخساری خو شحال بوو، به خوئى ده گوت ((شه و چاک قسه ده کات، هه ق لای کورپ میرى، خاخامی پریش شه وه ی له به ر گویمان ده خوئند: ((رزگاری په یوه سته به خودی ئیمه وه، شه گه ر ده ست له سه ر ده ست دابنپین سه ر زه مینی ئسرائیل ئازاد ناییت شه گه ر هه موو چه ک هه لگرین ئازاد ده بین)) له برؤ ئاگراویه کانیدا که شوپشوپ ئاره قه ی هه لده رشت، رهنگه ته وای خه لک بی؟ یه که مین جار بوو که شه م بیرۆکه یه هاتبووه زه یینییه وه هه سته به شله ژان کرد چه نندین جار و جار له خوئى پرسى بوو: ((ئایا کریستیانو ده توانئى ته وای خه لک بییت؟ باشه له م حالته دا چ پیوستیه کمان هه یه به م هه موو په یامبه ره درۆزانه؟ بو ده بی ناخی شه شکه نه دارمان کویر کویرانه به دواى کریستا بگه ری؟ دۆزیه وه، خه لک کریستیانون، من، تو، هه ریه ک له ئیمه ته نها کاری که ده بی بیکه یین شه وه یه چه ک هه لگرین))

دووباره بهردهوام بوو له پيشپه‌وی كردندا، گۆپاله‌كه‌ی له هه‌وادا هه‌لده‌سووراندا، له حاله‌كه‌دا به‌م فيكره تازوه هه‌روه‌كو گۆپاله‌كه‌ی يارى ده‌كرد، له پړيكا هاواری ده‌كرد، له رووبه‌پروویا ئورشه‌ليمی پيروژ، جوان وسپیی و مه‌غرور به‌سه‌ر كيیوی دوو لوتكه‌وه بریقه‌ی ده‌دايه‌وه، به هه‌وسه‌فه‌ره‌كانی ديكه‌ی كه له‌دوای شه‌وه‌وه ده‌هاتن نه‌گوت، ده‌يويست تا شه‌و شويته‌ی كه ده‌كړی خو‌ی به ته‌نهایی له‌ززه‌ت له‌م ديمه‌نه وه‌رگړی، ته‌لاره‌كان، بورجه‌كان، ده‌رگاكانی ته‌لار له بيليله‌ی چاوه‌شینه‌كانیدا ده‌ره‌وشانه‌وه‌و له ناوه‌ندی له ناو باوه‌شی پاراستنی خودا، په‌رستگايی بوو، هه‌موو زي‌پرو دره‌ختی سه‌رونيازيانو مه‌رمه‌ر.

په‌ترۆس به خو‌ش ناوازيه‌وه پيشنياری كرد:

((وه‌رن تا به‌يه‌كه‌وه سرودی (جوانی خاتوونه‌كانمان) بچرين، تاماده‌بن ئیستا به‌يه‌كه‌وه))

هه‌ر پينچ نه‌فه‌ر له‌به‌ر گه‌ردی كريست ده‌ستيان كرد به سه‌ماكردن كه بی جوله له سه‌نته‌ردا وه‌ستا‌بوو، سرودی پيروزيان ده‌ست پي‌كرد.

شه‌وكاته‌ی كه بانگیان كردم:

((رابه تا بچينه مائی خوا))

به‌خه‌به‌ر بووم

ئیستا شه‌ی ئورشه‌ليم هاتومه‌ته پيشگاهت

شه‌ی ئورشه‌ليم كه قه‌لايه‌کی سه‌خت و ستوارت هه‌يه

با له‌ناو بورجه به‌هيزه‌كانت سولخ و سه‌فا

به‌رقه‌رار بی

به‌خته‌وه‌ریش له‌ناو ته‌لاره‌كانت

بو خاتری براو هه‌وسه‌فه‌ره‌كانم

با هه‌ر له ناشتی و ئارامیدا بيت شه‌ی ئورشه‌ليم.

هه وشه ی فراوانی په رستگا پراو پړبوو له خوین، هه موو روژی چندين مينگه ل ده کرانه نه زرو ده کوژرانه وه، شاری پیرۆز بونی گه نیوی گوشت و سه رگین و قشپیلی لیده هات، دهنگی که په نا له هه وای پیرۆزدا دهنگی ده دایه وه، خه لکی زوریان ده خواردو زوریان ده خوارده وه و روچیان سه نگین ده بوو، روژی یه که م به خویندنه وه ی مه زامیرو په رستن و پارانه وه به سه ر ده چوو، یه هوه که نه ده بینرا به شادومانی پیپی ده نایه ناو خیمه کانه وه. ده که وته جیژن و خو شیه وه، له گه ل مه یخانه چیه کانی مه یخانه ی جیلوه داری خو ی له نزیك ده روازه ی داود دیخواردو ده یخوارده وه، شایسته ی شه ونیه که لیوی تهر نه کات و دهستی به پریش دانه هیئی، به لام به ده ست پیگردنی روژی دووهم و سییه می خواردنی گوشت و شه راب خو شخوبی خه لک به رزده بووه، ئیدی شوخی بی تام خه نده ی بیهوده دهستی پیگرد، پیوان و ژنان به وه قاحت له روژی رو شندا له گه ل یه ک جووت ده بوون: سه ر هتا له ناو خیمه کان و پاشان له ریگا کان و به سه ر سه وزه زاره کانه وه، سو زانیه ته رو خاسه کانی ئور شه لیم به حوت جو ر سو وراو و سپیاو شه لال به رو نی عه تراوی به دیار که و تن، جووتیاران و ماسیگرانی ساده دل که له و په ری سه رزه وی که نعه انه وه ده هاتن تا پیرۆزترین پیرۆز به رستین و ستایشی بکه یین، ده که و تنه ناو باو هشی به شه زمون و سه رسام ده بوون، شه وان له خه ویشا نه یانینی بوو که ماچی ده توانی هونه ریکی واو مه زه بیکی وا بگریته خو.

کریست به حه بسکردنی هه ناسه له سینه ی خویدا به په له پړۆزی و تووره به ناو شه قامه کان، که مه سته نا ئاقله کان به سه ر زه ویه وه ده خزین و گلور ده بوونه وه، بونی گه نیو و پوخلی و پیکه نینی کریست تووشی هیلنجی ده کرد، هیپی ده کرده هاوسه فهره کانی ((زووتر... زووتر)) و به بازوی راستی له که مه ری یو حه نناو بازوی چه پی له که مه ری ئاندریاس ده چوه پی شه وه، به لام په ترۆس ده مبه دم ده وه ستا، چاوی ده که و ت به زیاره تکه رانی جه لیل و شه وانیش پیاله یی شه راب و پارچه گوشت پیکیان پی شکه ش ده کرد، له گه ل یه ک خه ریکی خو شی و باشی ده بوون، یه هو دای بانگ ده کرد و یاکو بیس ده هات، شه وان نه یانده ویست هیچ به هانه بیك بو گلوه گازانده کردن بده نه ده ست دۆسته کانیان، به لام سی نه فهر له پی شه وه له په له دابوون و ده مبه دم هاواریان ده کرده شه وان ی دوا که و ت بوون و ناچار یان ده کردن که بکه ونه ریگا وه.

به شی شانزه هم

له ئور شه لیمی سه وزیو شدا، له شه قام و سه ریان و هه وشه مه یدانه کانیدا جه ژنیکی گه و ره ی پاییزی بوو، خه لکی ئور شه لیم هه زاران خیمه یان له گه لای زه یتون و میو دارخورماو کاژو دره ختی سه رونیاز هه لدا بوو به پیپی فه رمانی خوی سرا بیل و به یادی شه وه ی که چل سالیك باوانیان له ژیر خیمه دا له بیاباندا ژیانیان به سه ر بر دیوو.

کاتی خه رمان هه لگر تنه وه و تریچنی ته و او بوو، دیماهی سال بوو خه لکی ته واری گونا هه کانی خو یان به ده وری گه رده نی نی ری قه له وه هه لواسی بوو به به رد باران کردنه وه سه ریان ره دووی نابو له بیابان به ره لایان کرد بوو،

ئیستا هه ستیان به ئارامی بیکی مه زن ده کرد، روچیان پاک بوو بووه و سالی تازه دهستی پیگرد بوو، خودا وه نند ده فته ری شه عمالی تازه ی کرد بووه، بو ماوه ی هه شت روژ له ژیر خیمه کاند سه وزه یان ده خواردو ده یخوارده وه و ستایشی خودای سرا بیلیان ده کرد که به ره که تی داوه به به ره هم و ره زه کانیان، هه روه ها نیره بزنیکیشی ده نارد بو شه وه ی گه رده نیان له گونا هه کانیان ئازاد بکات گو زانیان ده چری.

شه ویش هه ر کریستی نیر دراو بوو له لایه ن خودا وه، باری گونا هه کانی خه لکی ده گرت ه شه ستو، له بیابان له برسان له بیین ده چوو له گه ل شه ویشا گونا هی خه لک له بیین ده چوو.

په ترۆس که که یفی خوښ بوو، دسه نگرابه وه ((سوپاش بو خوداتان ناهیلن وه کو
مرۆق هه ناسه ییکی ره حهت هه لیکیشن، ته ماشاکه خو مان هاویشتوته ناو چ
دهر دسه رییکه وه؟))

یه هودا به راته کاندنی سه ری ده یگوت: ((په ترۆسی بیچاره ی من، ته واوی نه و ماوه یه
له کوئی بووی؟ خه یال ده که ی بو خو شگوزه رانی هاتینه ئیره؟ واخه یال ده که ی بو
زه ماوه ند بچین؟))

به لآم له کاتیکا نه وان به په له رییان ده بری ده نگیککی زیریان له یه که ی له خیمه کانه وه
بیست ((ناهای په ترۆس ی کو ری یونس نه ی جه لیلی بی مه عریفهت، ری و ره سمی
هاو رییه تی نه وه یه؟ مه گه ره له مه رگی نیمه بیزاری؟ یاللا و ره لیوت ته رکه)).

په ترۆس ده نگه که ی ناسیه وه وه دستا ((هیسی سیمونی که ییره وانی ی پیس و پوخل
خوشحالم که ده تبینم)).

په ترۆس رووی له هه ر دوو هاو رییکانی خو ی ده کاو ده لیت ((کو ری نه نه مجاره ناتوام
قورتارم باشتر وایه بوه ستم و لیوم ته رکه م، سیمون ئاره ق خو ریکی قه هاره، مه یخانه چی
مه یخانه ی جیلوه داری نزیک ده روازه ی داوده ده بی له دار بدری، هه قیه تی، به لآم
مرۆقیکی نازه نینه ده بی گه وه ی بکه ین و شانازی پیوه بکه ین))

راستی کاره که و ابو که سیمون مرۆقیکی پوخته بوو، له کاتی که نجیتیدا له
که ییره وان هاتوته ده ره وه مه یخانه ییکی کردوته وه، هه رکاتی په ترۆس ده هاته ئور شه لیم
یه کسه ره دچوه مالی نه و، دوو نه فه ره ده یانخوار دوو ده یانخوار ده وه، فشه و گالته یان
ده کرد، جار ی گریان ده گرت و جار ی شه ریان ده کرد، دوو باره ناشت ده بوونه وه و
که میکی تر شه رایبان ده خوار ده وه، نه و کاته په ترۆس خو ی له لیفیککی نه ستوردا
وهر ده پیچا و به سه ره میزیکه وه راده کشا و ده نووست، ئیستا سیمون له ژیر خیمه که یدا
که له گه لای میو دروست کرابوو، دانیشتوه قه رابه ییکی له ژیر بازو و پیاله ییکی
مسینیشی له ده ست دایه، بو خو ی خه ریک بوو مه شروبی ده خوار ده وه.

دوو دۆسته که یه کتریان له باوه ش کوشی، هه ر دوو کیان نیوه مه ست بوون و هه ریبه که بو
نه وه ی دیکه و ا رایانده په رموه یه کتری که چاویان پر له نه شک ده بوو، دوا ی
کو تا هاتنی نه حوالپرسی و چاکو چونی سه ره تایی و به سه لامه تی سه ره له به ریبه که نان،
سیمون ده ستی به پییکه نین کرد و گوتی ((مه رج ده که م بو دۆزینه وه ی ته عمید که وتویته
ری، کار یکی راست و دروست ده که ی، دوعای خیر بو هه مووتان ده که م، چه ند روژی
له مه و به ره خو م ئاوه مو ر (ته عمید)*) کرد و په شیمانیش نیم ته وا و ره زایه تبه خشه وه،
یه هودا ده یخوارد، به لآم مه شروبی نه ده خوار ده وه و گوتی ((ئاگات لییه باشتر بووی؟ نه و
دسته و یه خه ی شله ژانیککی گه ره بوو

- و له لآ دۆستی من چ بلیم؟ سالاتیکه له ئا و دور که وتومه ته وه، په یوه ندیکی باشم
نییه له گه ل ئا و، بو شه راب دروست بویم، ئا و تاییه ته به بو قه کان، به لآم چه ند روژی
له مه به ره به خو مم گوت: ((چ پیوست ده کات، با برۆین بو پاکشوری، هه مو واده چن،
هه لیه ته که له میانی نه وان هه ی که به هژی پاکشوری دوو باره له دایک ده بنه وه، چه ند
نه فه رییکیش هه یه شه راب ده خو نه وه، خو هه موویان ناتوانن که رین، له به ره مه
ده ستوام، له گه ل چه ند نه فه ری ئاشنایه تی بکه م و بیانکه مه مو شته ری تو پر، هه موویان
مه یخانه ی من له ده روازه ی داود ده ناسن)).

سه رتان نه یه شیمن، سه ره نجام رویشتم، په یام به ره جان هه ریکی وه حشییه، چو ن بو تان
بگپه مه وه؟ مه شخه لی ئا گر له لو تی ده ر ده هی نی، خودایا خو ت ره حم بکه ی،
جار یکیان گه رده نی گرت منی قه پانده نا و ئا و، من قیژاندم، نه و له خودا بی خه به ره،
که م ما بوو بمخنکی نی، وه لی هه ر چونی بی زیندوومام، له ئا و هاتمه ده ره وه و ئیستا ش
له خزمه تی ئیوه م. یه هودا قسه ی خو ی دوو باره کرده وه ((ئاگات لییه باشتر بووی))

- به و شه رابه قه سه م مه رگ به راستی حالی هی نامه وه جی، هه ستم به ئارامی کرد،
پاکشور ده لیت له ده ست گونا هه کام ئاسووده م، به لآم به ینی خو مان بی ت واخه یال

* ته عمید: ناوه مۆز کردن، نم وشه یه م له ئیزدیبه کان وهرگرتوه، که منالیان ده بی له ناوی هه لده کیشن و
ده لین مۆزی ده که ین.

دهكهم لهدهست چرك و چهوری لهشم رزگاریم بوو، چونكه كه لهئاو هاتمه دهرهوه به نهاندازهی نهنگوستی رۆنی بهسهروهه بوو، بهژیر لیوهیهوه پیکهنی، پیالهکهای پرکردو نوشی، پهترۆس و یاکویش نوشیان، دروباره پیالهکهای پر کرد رومی له یههودا کرد: ((تۆی ناسنگەر، مهشروب ناخۆیتهوه؟)) گه مژهل گیان، نهوه شهرا به نهک ناو))

ردین سوور به بو داوه بردنی پیاله که وهلامی دایهوه: ((من هیچ کاتی شهرا ناخۆمهوه)).

چاوانی سیمون دهرپه ری و بهدهنگیکی نهرم گوتی: ((تۆش یه کی لهوانی؟))

یههودا گوتی ((بهلی یه کی لهوام))

دوو ژن روویان هه لگرتبوو رهتبوون، ساتی وهستان و چاویان لهوان هه لته کاند، سیمون بهسه رسامیهوه گوتی: ((ژنیش نا؟)) یههودا به ناوازیکی وشک گوتی: ((نا))

سیمون که ئیدی نهیده توانی بهرگهی نهو بگریت، هاواری کرد ((بیچاره، باشه تۆ چ کار دهکهی؟ دهتوانی بهمن بلیتی خودا بو شهرا و ژنی دروست کردوه؟ له بهر خاتری خۆی بو یا ئیمه؟

له هه مان ساتدا ناندریاس به راکه پراک هات و هاواری کرد: یا لالا زووبن، ئوستاد په له یه تی

مه یخانه چی پرسی: کام ئوستاد؟ هه مان نهوهی که سپی پۆش بوو، هه مان پیپه تیه که؟

بهلام سی هاوسه فهره که پیشتری رۆیشتبون، سیمون مات و مه بهوت له دهره وهی خیمه کهی وه ستابوو، پیاله ییکی خالی له دهست بوو قهرا بهی له ژیر ههنگل دابوو سهیری نهوانی ده کردو سهری راده ته کاند، ((نهوهش ده بی پاکشۆریکی دیکه بیت، شیت و ویتیکی دیکه که تازه وه کو قارچک ده وین. چاکترایه به سه لامه تی نهو بخۆینه وه، هیوادارم خودا زهره نه قلیکی پیبدات، له هه مان نه م سهین و بهینه دا بوو کریست و هاوسه فهره کانی گه یشتبون ه گومه زی گهره ی په رستگا وه ستابوو، دهست و پی و ده می خۆیان شوشت تا بو زیاره تکردن بچنه ژوره وه، نیگاییکی خیرایان کرده

ژوره وه، ریزه ی کورسیه کان یهک له دوا ی یهک پرپوو له خه لک و ئاژه ل و - ستونی سپی و شینی مه رمه ری که میوو تریی زی پینی گرتبووه خو له هه موولایهک، سایه بان، خیمه، چه رخ، دارتاش، شهرا فرۆش، قه ساب، دهنگی هاوار، جوین و خنده له فهزا پیچی ده خواره وه و مالی خودا بو نی گهنیوی عهره قو پیسی و پۆخلی ده دا، کریست دهستی نایه سه ر لووت و ده میه وه، سهیری دهره وه ری خۆی کرد، به لام خودا له شوینی نه بوو، ((بیز له جه ژنی ئیوه ده که مه وه، بیزم له بو نی گهنیوی گولکه قه له وه کانی بزم ده کو ژنه وه ده بیته وه، هیلنجم دیتی شه ری قال و قیلی سرود و که م که نه وه له سه رم)) نه وه ئیدی نه په یام به رو نه خودا به لکو دلی کریست بوو که تیکچرژا بوو بانگی ده کرد، له پرینکا سه ری گیژبوو، هه موو شتی ون بوو، ئاسمانه کان کرانه وه، فریشته ییکی قژ ئاگرین هاتمه خواره وه، به مه شخه ل و دوو که لی که له قژی سه ری هه لده سا، به سه ر به رزایی به ردیکی رهش له ناوه ندی سه حن دا قه راری گرت، نوکی شمشیری کرده لای په رستگای مه غرووو گومه زی زی پینی.

کریست به ملاو به ولادا هات، خۆی به بازووی ئاندریاس گرتوه، که چاوی کرده وه په رستگا و خه لکی پر بگره وه رده ی بینی، فریشته خۆی له بهر رۆشناییکی مه زن هه شاردا بوو، کریست دهستی خۆی بۆلای هاوسه فهره کانی درپژ کردو هاواری کرد: ((لیم ببورن، به لام ناتوانم هیزم وه به ربی، له خۆ ده چم و باشترا یه بچمه دهره وه)).

یاکوب گوتی ((بی زیاره تکردن))

کریست له وه لامدا گوتی ((یاکوب ئیمه له ناو دهرونی خۆماندا زیاره ت ده که یین، به دهنی هه ریبهک له ئیمه په رستگایه)). نه ویتیان به جی هیشت، یههودا له پیشه وه ده رۆیششت و گۆپاله کهی له زهوی ده دا، خه ریک بوو له بهر خۆ ده یگوت: ((نهو بهرگهی پۆخلی و خوین و هاوار ناگری، نهو کریستیانویی)).

فه ریسیکی وه حشی به سه ر دوا په یژه ی په رستگا وه که وته سوژده وه، به مکوری وتاسوقه وه مه رمه ری ماچده کرد و فیغانی ده کرد، چه ند نووشته ییکی به ئایاتی وه حشه تناکی ته وراته وه به به نیکی ته ستور هاویشتبوه دهری گه رده ن و بازووه کانی، له بهر کاریگه ریتی سوژده کردنی به رده واما نه ژنوکانی وه کو نه ژنوی و شتر غارا بوون،

رووخسارو گهردهنو سینهنی به برینی سهرکراوه ناسوور داپوشراپوو: هه موو کاتی که توفانی خودا لهزهوی ددها، چهند بهردیکی تیژی هه لدهگرت و ده که وته گیانی خۆیه وه، ئاندریاس و یۆحه ننا به خیرایی پیئشی کریستیان گرت تا شه و فهریسییه نه بیینی، په ترۆس بۆلای یاکوب هات و سه ری له گوئی نا ((دهیناسی؟ یاکوب، کورپی گه وره ییوسفی نه جار، ته له سم و نوشته دهرۆشی، هه موو ده قیقیه که ره وحی هه رماسی دپته سۆراغیه وه و خۆی بهزهوی ددهو تا سه رحه دی مه رگ له سه رو سینهنی خۆی ددها)).

یاکوب پرسى ((ته وه هه مان که سی نییه که به دواى ئوستاد دا ده گهری؟

- چۆن؟ ده لیت که گوايه شه و مایه ی نهنگی خانه واده ی خۆیه تی.

شه وان له ده رگای زیریئیی په رستگادا چونه وه دره وه، به نیوان دۆلی - سیدرون - دا تیپه رپین، به ره ولای دهریای مردوو - که وتنه ریگه وه، له لای راستدا، شه وان به که ناری باغو زهیتونستانى - گیتسمانى - داپهت بوون، ئاسمان له سه ره وه ی سه ریاندا سپی و ئاگرناک بوو، گه بیشتنه کیوی زهیتونه وه، هه واه که مینک دلخۆشکه ربوو، له گه لائی دره خته کانی زهیتوندا نوور ده چکایه وه، ره وه ی قه لان سه ریان له دواى یه ک نابوو، به ره و لای ئورشه لیم له جولله دابوون، ئاندریاس دهستی له که مه ری کریستدا وه رینتاو دهرباره ی ئوستادی پیشتری خۆی - پاکشور - قسه ی ده کرد.

- شه و نه لیاسیکی به راستی بوو، له کیوی که رمل دابه زی تا ره وحی مرۆ جاریکی دی به ئاگر چاره ساز بکات، شه ویکیان به چاوی خۆم بینیم که داشقه ی ئاگرین به ده وری سه ریا ده سوورایه وه، شه ویکی دیکه قه لیکم بینى که ره ژویکی داگیرسای به ده نووکی خۆی گرتبوو، بۆ شه و ده هیئا، ره ژویکیان زاتم هیئا به ره خۆو پرسیم ((تۆ کریستیانو نیت؟)) وا راجفری وه ک بلئی پیی له مار نابی، به ئاخى وه لامی دایه وه: ((نا من گاییکم که هه و جار راده کیئشی، کریستیانو توخم و تۆیه ..

- ئاندریاس بۆ جیت هیشتن؟

- ده مخوازی تۆ وه که بدۆزمه وه.

- دۆزیته وه؟

- ئاندریاس دهستی کریستی له سه ر دلی خۆی داناو سوور هه لگه را، وه لامی دایه وه (به لئی) به لام وا هییدی قسه ی ده کرد که کریست نه بییستی.

به هه ناسه برکیوه، هیئواش هیئواش به ره و دهریای مردوو داده به زین، خۆره تاو ئاگری هه لده پرشته سه ر سه ری شه وانسه وه، له به ره و رووی شه وان کیوه کانی - موئاب - بوو . که واته له پشتی شه وانسه وه کیوه سپیه کانی شه دومیه بوو، جاده لۆفه ی ده کردو زیاترو زیاتر داده به زین، ده چونه ناو چالیکی قووله وه، هه موو هه ناسه یان له سیننه راگرت، له به رخۆ ده یانگوت: ((ئیمه به دۆزه خدا ده چینه خواره وه)) بۆنی قیرو گوگرد به ر لووتیان ده که وت.

رونایی نابینای کردبوون، به پیی بریندارو چاوانی سووتایان کویرانه بۆ پیئشه وه ده رۆیشتن، سه دای زهنگۆله یان ده هاته به رگوئی، دوو وشتر رهت بوون، وشتر نه ک شه و سه رابانه ی که له گه رمایی سووتینه ردا ونده بن و نامینن.

کورپی جحیل تری زوبه دی به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((من ده ترسم ئیره دۆزه خه)).

ئاندریاس وه لامی شه و دایه وه ((نازابه مه گه ر نه تبیستوه به هه شت له ناو دلی دۆزه خدایه ؟

- به هه شت؟

- هه ر زوو ده بیینی

- عاقیبهت خۆره تاو سه ری خۆی برده چالذانی مه غریبه وه. کیوه کانی موئاب، رهنگ ئه رخه وانى و تیره هه لگه ران، کیوه کانی شه دومیه بۆربوون، بوونه مایه ی ئارامی چاوانی خه لکه که، له پرینکا له پیچی جاده وه جه ستوه نیگیان شادبوو، وه ک بلئی پییان نایه ئاوکی فینکه وه، شه و چه مه نانه ی که به شیوه ییکی چاوه روانه کراو له به ر چاویان له میانی زیخو لیمدا فراوان بوو بوونه وه، شه و ئاوانه ی که خوره و قاقایان بوو شه و داره نارانه و شه و خانوه سپیانه سایه داری چی بوون؟ له پرینکا؟ هه واه پر بوو له بۆنی گولی سوورو یا سه میندا.

ئاندىارس بەخۇشچالى ھاۋارى كرد: ((ئەرىجا)) شىرىنترىن خورماي دونىا و دلئەوازترىن گولئى سوورى ھەيە، ئەو گولائە ھەركاتئى كەسىس دەبن تەنھا كارئى كەدەبئى بكرئى ئەو ھەيە لەناو ئاويان بەيەنە خوارەو و دووبارە گەش دەبنەو، شەوئىكى ناگەھانى دامەنى خۆى كوردەو ھەكەمىن مەشخەل داگىرسابوو، كرىست كە بۆ لەزەت وەرگرتن لەم ساتە پىرۆزەدا ھەستابوو گوتى ((سەفەرگەردن، دانىشتن بۆ سەپىرگەردنى شەو، لەكاتى بالكىشاندا، گەيشتن بەدئى، يەكەمىن مەشخەل داگىرساۋەكان و شتئى بۆخواردن و نەبوونى شوئىنى بۆ خەوتن و ھەموو شتئى لە دەستى كەرەمى خودا و بەباش زانىنى مرۆقەكان- بەراي من يەكەكە لە گەورەترىن و نىابەترىن لەزەتى دونىا. بۆنى غەربىەكان بەرلووتى سەگەكانى دئى كەوت و كەوتنە و ھەرىنەو، دەرگاكان كرانەو، ھاوسەفەرەكان بۆلاي دەرگاكان چوون لەدەرگاكاندا بە رووخوشىيەو ھەلپەرە لوقەنانىك و ھەنارى، لەوئى مشتئى تىرى يا زەيتونى تازە درا بەوان، تەواوى ئەو سەدەقانە لەلايەن خودا و مرۆقەو پىشوازيان لىكرا، خزىنە گۆشەى باخىكەو ھەو خوارديان و بئى چەندو چوون چوونە خەو، شەو ھەموو شەوئى لەخەونىاندا دەنگى وەرچەرخاوى بىابانىان دەبىست، كە ھەكو دەريا لايلايەى بۆ دەگردن.

بەلام كرىست لەخەوى خۆيدا گوتئى لە دەنگى ئەو كەرەنایانە دەبوو كە ديوارەكانى ئەرىجاىان دەرۇخاندا.

دەمەدەمى نىوەرۆبوو، ھاوسەفەرەكان بەرەنگ و رووى پەرىو ھەزەمەنى شۆرەو ھەبووان گەيشتنە دەرياي مەرودى نەفەرەت لىكرا، ئەو ماسىيانەى كەبە ھەلرزانى زىئى ئوردون دەھاتن ھەر كە دەگەيشتنە دەرياي مەرودو لەبىن دەچون، تەك و توك چەند دەرختىكى كورتىلە لە كەنارىەو ھەو ئىسكانە دەچون كە بەسەرىپو ھەستاون، ئاۋ، خۆلەمىشى و توندو بئى جوولە، ئەگەر زاھىد بوای بەسەر پا لار دەبوو ھەو، دەتتوانى ھەردو سۆزانیيە زىيەكەى سەدوم ئەمورە بىنىنى كە لە قولايى رەشى دەريادا يەكترىان لە باۋەش گرتو، كرىست بەسەر بەرزايى بەردىكەو ھەستاو چاۋى برپە دوورەو، داكشانىكى رەھابوو، زەمىن دەسووتا، كىئەكان دەتاوانەو، بازووى

ئەندىراسى گرت وپرسى ((بەھىاي پاكشۆر لە كوئىيە؟ من كەسى نايىنم .. ھىچ كەس ((.

ئاندىراس ۋەلامى دايەو ھەو ((لەوئى لەپىشت قامىشەلئەو، رووبار ئارام ھىور دەبىتەو، ئاۋ لە گولئى دەكات و پەيامبەر ئاۋەمۆر دەكات با بچىن بىدۆزىنەو، من رىيەكە شارەزام)).

- ئاندىراس تۆ ماندوۋى لاي ئەوانى دىكەبە من خۆم دەرۆم.

- ئاخىر ئەو ۋەحشىيە، لەگەلت دىم.

- ئاندىراس دەمەوى خۆم برۆم لىرەبە.

كرىست لە كاتىكا دلئى بەتوندى لىدەدا، بەرەو قامىشەلئەن كەوتەرى، دەستى لەسەر دلئى خۆى داناۋ لاۋاندىەو، تا ئارام بگىرت، رەبەكى تازەى قەلەكان لەبىباندا بەدپار كەوتن، كە بە پەلە بەرەو ئورشەلەم ھەلدەفرىن لەپىرىكا دەنگى پىپەلئەنى چەند كەسىكى لەدواى خۆيەو ھەست، گەراپەو، يەھودابوو. ردىن سوور بە تىزخەندەبئى گوتى ((لەبىرت چوو بانگم بكەى ئەو بەگىچەلترىن كاتە كە من دەمەوى لەگەلت داچم)).

كرىست گوتى "ۋەرە"

كرىست لە پىش و يەھودا لەپاش، بە ئارامى بۆ پىشەو دەچون، ئەوان قامىشەلئەنىان بەرگەنار دەگرد و پىيەكانى خۆيان لە زەنەك و زەنوئىدا دەبەردە خورەو، لەپىرىكا ماريكى سىپى بەسەر بەرزايى بەردىكەو ھەلخزى و سەرگەردەنى بەرزكردەو، بەچاۋانى وردىلە و ئەفسونگەرى خۆيەو سەيرى ئەوانى كردو كەوتە ھىسەھىسەو نىوہى لەشى چەسپايە سەر بەردو نىوہكەى دى رەق و تەق ۋەستابوو، كرىست بۆ ساتئى لەشوئىنى خۆيدا مايەو، دەستى خۆى بەمىپەرەبانى بۆ مارەكە تەكاند، ۋەك بلئى بەخىرەتەنى دەكات، يەھودا گۆپالەكەى بەرزكردەو، بەلام كرىست نەبەپىشت و گوتى ((بىرام يەھودا ئازارى پى مەگەيەنە، ئەوئىش ۋەزىفەى خۆى ئەنجام دەدات، - بەپىئەدان)).

گهرما دادویښادای بوو، بای باشور که له لای -دەریای مردوو- دا هه‌لیکرد، بۆنی لاشه‌ی گهنیوی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌هینا، کریست ئیستا ده‌یتوانی ده‌نگی درو وه‌حشی بیستی، جارناچار، چەند وشه‌ییکی ده‌ناسیه‌وه ((ئاگر...ته‌ور، دره‌ختی مه‌زن)). شه‌و کاته به‌ده‌نگیکی به‌رزتره‌وه: تۆبه بکه‌ن...ایه‌کسه‌ر ئاپریکی مه‌زن که‌وتنه‌ هاوارو فیغانه‌وه.

کریست له‌سه‌رخۆتر به‌فیله‌وه بۆ پێشه‌وه ده‌رۆیشت، وه‌ک بلێی له‌ شه‌که‌وتی جان‌ه‌وه‌ریکی وه‌حشی نزیک ده‌بۆوه، قامیشه‌لانه‌کانی وه‌لانا، هه‌مه‌مه‌ زیاده‌بوو، له‌پریکا بۆ ریگرتن له‌هاوار، لیوه‌کانی خۆی گه‌سته‌وه، بۆ شه‌و له‌وییه، پیتی نایه‌ سه‌ر به‌ردیکه‌وه وه‌ستا، که‌وته سه‌ر ناوه‌کانی ئوردن، شه‌و مرۆقیک بوو له‌گه‌ڵ کلۆیه‌ک، فریشته‌ییکی برسی بوو یا فریشته‌ییکی تۆله‌ستین؟ مرۆقه‌ نه‌عه‌رت لیده‌ره‌کان به‌سه‌ر به‌رده‌کانه‌وه شه‌پۆلیان ده‌دا: هه‌به‌شیه‌کان به‌نینۆک و پیلوی ره‌نگکراویان، کلدانیه‌کان به‌ ئه‌لقه‌ی درشتی مسینی لوتیان، سراپیلیه‌کان به‌خه‌تی ردینی چه‌وریان، پاکشۆر ده‌می که‌فی کهربوو، له‌کاتیکا بای باشور شه‌وی ده‌له‌زاندا، هاواری ده‌کرد ((تۆبه بکه‌ن... تۆبه بکه‌ن! یه‌هوه‌ی سه‌بایوت گوتیه‌تی ((له‌م رۆژه‌دا فه‌رمان به‌ خۆره‌تاو ده‌ده‌م، که‌ تا نیوه‌رۆ ئاوابی، نوکه‌کانی هیلالی مانگ ده‌چنم)) و تۆوی تاریکی به‌ئاسمان و زه‌مین وه‌رده‌که‌م، پیکه‌نیننتان ده‌که‌مه‌ گریان و گۆرانیه‌کانتان ده‌که‌م به‌ سه‌ردولکه‌، من هه‌لده‌که‌م و ده‌ست و پی و لووت و گوێ و پرچی سه‌ری ئیوه هه‌لده‌رژینمه‌ سه‌ر زه‌ویه‌وه))

یه‌هودا پیتی که‌ی بۆ پیش ناو بازووی کریستی گرت ((گویت لێیه؟ سه‌یرکه‌ کریستیانو به‌مجۆره‌ قسه‌ده‌کات! شه‌و کریستیانویه؟))

کریست وه‌لامی دایه‌وه ((نه‌یه‌هودا برام! شه‌و که‌سه‌ی که‌ ته‌وری هه‌لگرتوه شه‌وه‌ ری بۆ کریست ده‌کاته‌وه، واقسه‌ ده‌کات، به‌لام کریستیانو نییه، خودی کریستیانو واقسه‌ ناکا)). لاربۆوه، گه‌لاییکی سه‌وزی لیکرده‌وه و نایه‌ناو ددانه‌کانی.

ردین سوور به‌زه‌مه‌مه‌کردنه‌وه گوتی: شه‌و که‌سه‌ی که‌ ری ده‌کاته‌وه کریستیانویه)) کریستی پال پێوه‌نا تا له‌میانی قامیشه‌لانه‌کان بیته‌ ده‌ره‌وه‌و خۆی نیشان بدات،

شه‌وکاته فه‌رمانده‌رانه‌ گوتی: ((یاللا برۆ پێشه‌وه)) لێگه‌رپ بابتبینی، شه‌و قه‌زاوه‌ت ده‌کات)) کریست هاته‌ پێشه‌وه، به‌دوودلیه‌وه دوو هه‌نگای هه‌لینا، ساتمه‌ی کرد، وه‌ستاو چاوانی بریه‌ په‌یامبه‌ر ته‌ه‌واری رۆحی بووبوه‌ نیگا، که‌ په‌یامبه‌ری به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه، خزیه‌ سه‌ر پێه‌کانی و سه‌ری ئاگرینی شه‌و پاشان بالاتر، ته‌ه‌واری جه‌سته‌ی خسته‌ ژێر نیگاوه، له‌پشت پاکشۆردا سوورایه‌وه، هه‌ستی کرد که‌ ته‌ه‌واری به‌ده‌نی له‌به‌رانبه‌ر نیگای سوتینه‌ردا رووت ده‌بیته‌وه، تووره‌بوو، بۆ ده‌وره‌به‌ر سووراو چاوه‌کانی خړو شاهین ئاسای نیوه‌ داخستبوو تا باشر بیینی، شه‌و گه‌نجه‌ بیده‌نگ و بی جوله‌که‌ به‌جلی سپی کییه‌ واسه‌یری شه‌و ده‌کات شه‌وی له‌ شوینی دی بوو، به‌لام که‌ی و له‌کوی؟ هه‌ولیدا وه‌بیر خۆی به‌ییتیه‌وه نه‌کا له‌ خه‌ودا بیته‌؟ زۆرجاران خه‌وی به‌ سپی پۆشه‌کان ده‌دی.

خه‌وی ده‌بینی، شه‌وان هیچکات قسه‌یان له‌گه‌ڵ نه‌ده‌کرد، ته‌نها ده‌یانرانییه‌ شه‌وو ده‌ستیان راده‌ته‌کاندا، وه‌ک بلێی سه‌لامی لیده‌که‌ن و مالاوایی لیده‌که‌ن، شه‌وکاته که‌له‌شیری سه‌حه‌ر ده‌بخویندو ده‌بوونه‌ رۆشنایی و ون ده‌بوون.

له‌پریکا پاکشۆر که‌ هیشتا رووی له‌لای شه‌و بوو هاواری کرد، وه‌بیری هاتبۆوه که‌ رۆژی دروست له‌کاتی نیوه‌رۆدا له‌ که‌نار رووباریکا راکشابوو، کتیبی شه‌عیا په‌یامبه‌ری که‌ به‌سه‌ر پێستی بزنه‌وه‌ نووسرابوو ده‌خوینده‌وه، یه‌کسه‌ر به‌ردوئاوو خه‌لک و قامیشه‌لان و رووبار نه‌مان، هه‌وار پر له‌ ئاگر بوو وشه‌کانی شه‌عیا پێغه‌مبه‌ر وه‌ک چۆن ده‌رگا کرایه‌وه، کریستیانو پیتی نایه‌ ده‌ره‌وه، وه‌بیری هاته‌وه که‌ شه‌و جلی سپی له‌به‌ره‌وه جه‌سته‌ییکی ئیسقانی و سووتاو و پێخواست بوو، له‌هه‌مان کاتدا گه‌لاییکی سه‌وزی به‌ددا گرتبوو، چاوه‌کانی زاهید پرپوو له‌ شه‌کی شه‌وق و خۆشحالی، له‌سه‌ر تاویره‌ به‌رده‌که‌ هاته‌ خواره‌وه، له‌کاتیکا گه‌رده‌نی که‌چی خۆی بۆ پێشه‌وه هیناوو، نزیک بۆوه، به‌ده‌نگی سامناکی خۆیه‌وه که‌ ده‌له‌رزی پرسی ((تۆ کینی؟))

کریست به‌ر له‌ دانانی پێه‌که‌ گوتی ((من نانسای؟) خۆشی ده‌نگی ده‌له‌رزی، ده‌یزانی سه‌ر نویشتی شه‌و په‌یوه‌سته‌ به‌م وه‌لامه‌ی شه‌و .

پاکشور له بهر خو دهیگوت: ((خوځه تی)) دلنی به تو وره ییسه وه لیسی د هداو نهیده توانی، زاتی نه ده کرد، پر یارب دات، جار یکی دی گه رده نی هیڼایه وه پیشه وه ((تو کیی؟))

کریست به ده نگیکی دلنه واز به لام گلهی نیامیز وه ک بلینی سهر زه نشتی نه وه ده کات ولامی دایه وه ((مه گهر کتیبی په یامبه رانت نه خویندو ته وه؟ نه شعیا چی ده لیت؟ نهی پیشه ننگ وه بیرت نایه ته وه؟))

زاهید به راز وه وه للامی دایه وه و گوتی: نه وه تو، تو؟ ده سته کانی له سهر شانی کریستدا داناو چاوه کانی نه وه ده پیشکنی، کریست به دو و دلایه وه گوتی: ((من هاتوم)). نه وکاته له توانای هه ناسه دانی نه ماو نه یوانی به رده وام بی له قسه کردن، دووباره وه ستا، وه ک بلینی خه ریکی بو پیش بردنی پی بی له هه ول و ته قه لا دابوو بزانی که نایا ده توانی، بی نه وهی بکه ویتته سهر زه ویه وه هه نگاویکی دیکه ی هه لگرت، په یامبه ری کیوی به سهر یا لاریو وه به خاموشی به سهریده کرده وه، تا نیستا وشه ی سهر سام نه نگیزترو سهر سوور هینتری له وه وشانه ی که به سهر زمانی کریستدا دهات بهر گوی نه که وتوه.

کور میړی دووباره گوتی ((من هاتوم)). وا به نارامی قسه ی ده کرد هه تا یه هودا که له دوا ی نه وانه وه گوی قولاغ وه ستا بوو نه ییست، نه و جار په یامبه ر راجفری، تیگه یی بوو، گوتی: ((چی؟)) مووی له شی زیت بووه.

قه لی به سهر یانه وه ره تبوو، هاوار یکی زبر وه هاواری غه رق بو ی که تانه له شتی بدا یا پیده که نی سهر دا، پاکشور تو وره بوو، لاریو وه تابه ردی هه لگرتی و بولای نه وه باوی، قه له که په ری هه لکیشا بوو رو یی بوو، به لام نه وه هیشتان به دوایدا ده گه را، خو شحالبو به لایردنی زه مان، بو، چونکه به م هویسه وه که م که م زهینی نارامی ده گرت.. له کاتیکا له جیوه هه لده ستایه وه به نارامی گوتی: ((به خیر بی)) سهری کریستی کرد، به لام چاوه کانی پر له موحیبت بوو.

دلنی کریست دارما، نایا گویچکه کانی زه نگیان ده ژه نی یا له حقیقه تدا په یامبه ر به خیر اتنی نه وه کرد بوو؟ نه گهر نه وه حقیقه تی هه یه چه ند سهر سام و له زهت به خشو چه ند ترسناک بوو پاکشور سهری ده ور به ری خو ی کرد، چاوه کانی هه لسوورانده لای رووباری نوردن و قامیشه لان و خه لکه که وه، که به ناو زیلا قه وه نه ژنویان دابوو دانیان به گونا هه کانی خو یان دنا. باوه شی به قه له مپه روی خو ی کردو به په له مالاوایی کرد، نه وکاته رووی له کریست کردو گوتی ((نیستا کی ده توانم بروم)) کریست به ده نگی که لنیاو مکورانه بوو وه للامی دایه وه ((نه ی پیشه ننگ نیستا کی نا یه که مجار ده بی من ناوه مؤر بکه یت)).

- من؟ نهی خودا وه ند، تو که ده بی ناوه مؤری من بکه یت.

- نه وه نده بهرز قسه مه که، له وانه یه گویتان له قسه ی نیمه بی، زه مانی ده رکه وتنی من هیشتا نه گه یشتوه، باشتر وایه بر وین.

یه هودا هه رچه ند هه ولیده دا بیستی، هیچی جگه له رازی سه ماو شادی نه نگیز نه بیست که وه ک بلینی له به یه ک په یوه ستی دوو روویار هه لده ستا.

نه و ناپوره ی که هاتن له که ناردا ریبان کرده وه، به به دیار خستنی جلی سپی خو ی، نیستا که، نه وهی که ته نی نه وهی داپوشی بوو هه تاو بوو، چ که سی بوو؟ نه و پیاهوی که به بی دانپیانان به گونا هه کانی خو ی به مجوره جیلوه و دلنیاییه وه پی ده نیته ناو، چ که سی بوو؟ له گه ل پاکشور دا که له پیشه وه بوو، ری بی خو یان له ناو هه لپر زانی شیندا کرده وه، پاکشور چووه سهر نه وه به رده ی که سهری له ناو ده رهی نابوو، کریست له کاتیکا ناو به دهنی تا ژیر چه نه ی گرتبوو، به سهر رو خانه ی زیخو لیمی رووباردا له ته ک نه ودا وه ستا له ساتیکا پاکشور ده ستی بو هه لپر شتی ناو و نه دای پیروز کردن به سهر رووخساری کریستدا به رز کرد بووه، خه لک هاواریان ده کرد، رووباری نوردن له پر پیکا له هه لپر ژان وه ستا بوو، ده ستی ماسی رهنگا و رهنگ له هه موو لایه کا به بالائی ناو هه لده گه ران، به ده وران ده وری کریسته وه ده ستیان به سه ما کرد، نه وان باله کانیان ده کرده وه داده خست و کلکیان راده ته کاند، مارماسی یکی مووین له هه یته تی پیره میردی به لاولاوه وه نالا بوو

له بنی رووباره وه هه لساویه وه پشتی به قامیشه لآن داو به ده می کراوه و چاوانی ده په پریوی له بهر شادی و ترس روانیه شه وهی که له بهر ورووی شه ودا ده گوزه را، خه لکی به دیتنی شه و سه سامییه، وشک هه لگه رابوون، زۆر له وان بۆ دا پۆشینی چاویان به سه ره که ناره وه خۆیان هاویشته بووه سه ره رووخساریان. شه وان هه که له جیتی خۆیان ما بوونه وه له گه رمای زۆر به تیندا ده له رزین، یه کۆ له وان به دیتنی وه دره که وتنی په ره میردی- لا ولا پۆش له قولایی ده ریا هاواری کرد (پۆحی ئوردن) و له خۆچوو.

پاکشۆر، سه ده فی- چالئی- ی پر ئاو کرد و به دهستی له رزیویه وه دهستی کرد به هه لپشتنی ئاو به سه ره رووخساری کریسته وه، ((به ندهی خودا ئاوه مۆر کرا)) له دووباره کردنه وه وه ستا، نه یه ده زانی چ ناویکی لی بنی، گه راره تا له کریست پرسی به لام له کاتیکا خه لکی به سه ره پاژنه ی پییه کانی خۆیاندا وه ستابوون و له چاوه روانی بیستنی نا بوون، دهنگی چهند بالئی که له ئاسمان هاتنه خواره وه گه یشته گوئی، مه لیکی سپی بال- مه ل یا یه کۆ له سه رافیمه کانی* یه هوه؟ به هه لفرینه وه هات و به سه ره سه ری پاکشۆردا قه راری گرت، بۆ چهند ساتی بی جوله مایه وه، شه وکاته له پریکا سی جار له به رزایی سه ری شه ودا سوورایه وه، سی باقه نوور له هه وادا دره وشایه وه وه مه له که هاواری کرد، وه ک بلئی تاوی نه پینی ئامیزی شه که به ره له مه هیه چ کاتی نه بیسترا بوو بانگه شه ده کا وابه دیار ده که وت که ئاسمانه کان وه لامی پرسیری خامۆشی پاکشۆر ده ده نه وه.

هه روزه نا له ناو ئاپۆره ی خه لکدا پیچی خواره وه وه جیبه جی بوو.

دهنگی ویک که وتنی باله کان وشه یان ده گه لدا بوو، دهنگی خودا؟ دهنگی مه ل؟ په رجوو پیکی عه جیب بوو کریست به هه موو گیانیه وه گوئی راگرت بوو تا بیستی، دلئی گه واهی ده دا که ناوی حه قیقی شه و ده خویندریته وه، به لام نه یه ده توانی بیگریت و بزانی چیه، شه وهی که ده بیست دهنگی هه لپژانی شه پۆل و بال، وشه

* سه رافیم: فریشته یه که گوایه بالی هه یه و سیمبولی سروشه.

تاله کانی ده روونی بوو، سه ری هه لپری مه له که له و په ری به رزایی ئاسمانه وه بالی کرده وه نوور له ناو نوور بوو. پاکشۆر که مانه وهی دیرینی له بیابان و گه رمه سیری سته مگه ردا ئاشنای خودای کرد بوو ته نها که سی بوو که تیگه یشت، له کاتیکا ده له رزی له به ر خۆ زه مزه مه ی ده کرد ((شه مپۆ به ندهی خودا، کوری خودا ئومیدی مرۆقاییه تی ئاوه مۆر کرا)) شه وکاته به سه ری شه نگوستی خۆی فه رمانی به ئاوی ئوردندا دووباره هه لپژئی. ریوره سی پیۆز کردن دیاهی هات بوو.

پرسی: ((مه گەر ئەقین بەس نبییه))

پاکشۆر بەتوورەبییەوه وەلامی دایەوه: ((نە، درەخت رزی بوو، خوداوەند منی بانگ کردو تەوڕیکی دادەستم و منیش وەرماگرت و لەکەنار ریشەکانی درەختی ئەوم داناو وەزێفەم بەئەنجام گەیاندا، ئیستا تۆ وەزێفە خۆت ئەنجام بدە، تەوڕ هەلگرەو بیویشینە)).

- ئەگەر ئاگر دەبووم، دەمستواند، ئەگەر دارشکێن بووم تەوڕم دەوێشاندا، بەلام من دلێکم و عاشقاتی دەکەم.

- منیش خاوەن دلێکم، بۆیە ستەم و قەباحەت و نەنگیم گەرەك نبییه، چۆن دەتوانی ستەمگەر و قەبیح و نەنگیە کانت خۆشبووی؟ زەر بەی خۆت بوەشینی، یەکی لەگەرەترین ئەرکی مەزۆف توورەبییه. کریست بەدلێکی پەلپینەوه گوتی: ((توورەبی؟ مەگەر هەموو برا نین؟)) پاکشۆر بەتانهوه وەلامی دایەوه: ((برام؟ وا بێر دەکەیتەوه که ئەشق رێگەیی خودایە، ئەشق؟ بیینه)).

دەستی مووین و ئیسقان ئاسای درێژکردو هیمای کردە دەریای مردوو، که بۆنی لاشەیی گەنیووی دەداو گوتی: ((تۆ قەت بە رووی ئەو دەریایەدا توورە بووی تا ئەو دوو سۆزانییه - سەدوم و ئەموره - له قولاییه کەیدا ببینی؟ خودا توورەبوو، ئاگری هاویشت، زەوی سەرەوژوور کرد، خاک و شک هەلگەر پابوو بوو بەدەریا و سەدوم و ئەمورهی قووت دا، رێگەیی خودا ئەوێه، بەدوای دابچۆ، پەيامبەرەن چ دەلێن؟ ((لەرۆژی خودادا خوین لەدار هەلدەرۆژی، بەردی بناغە زیندوودەبنەوه و رادەبن و خاوەن مال لەناو دەبن،)) رۆژی خودا له رێگەییەو خەریکە دەگات، من یەکەمین کەس بووم ئاگادار بوومەوه. هاواریکم کرد، تەوڕم دەست داییی، لەکەناری دونیام داناو بانگی تۆم کرد، بانگم کردی که بییت، هاتی و ئیستا من کۆچ دەکەم)).

دەستی کریستی گرت و وەك بلیتی تەوڕیکی سەنگینی لەناو دەستی ئەو دادەنا، کریست ترساو پاشەکشەیی کردو گوتی:

بەشی هەق دەهەم

خۆرەتاو وەکو شێرێ لە بیابان هاتە دەرەوه، دەستی کرد بە کوتانەوهی دەرگای ماله کانی سראییل، لەتەك تەکی ماله کانی یەهودیان، نوێژی سپێدان بەرەو خودای گەردەن کەشی کەلیمیان پەرۆبالی خۆی هەلکشاند،

((ئەیی خودای ئیمه و خودای باوانی ئیمه، سوپاسی تۆ دەکەین، ئەیی ئەو کەسەیی زالو گەرەیی بەسەر هەموو شتیکیا، تەنھا تۆی یارو یارو ئیمه، تۆ جاویدانی، سوپاسی تۆ دەکەین که پشیتیوانی ئیبراهیمی، چ کەسی لە قودرەتدا دەتوانی لەگەل تۆ بۆ رکابەریتی رابیت، تۆ که مەزۆف دەمرینی و دووبارە زیندووی دەکەییەوه و رەهایی دەبەخشی؟ ئەیی رەهابەخشی سראییل، سوپاس بۆ تۆ، مادامەکی زیندووین پەلە بکە و دوژمنانمان پەراگەندە بکەو هەلگرە لەمیاندا)). لەکاتی دەرکەوتنی خۆر، کریستی یەحیای پاکشۆر بەسەر بەردی کەوه لەناو چالاییکی سەرووی ئوردنەوه دانیشتبوون، ئەو شەوه و هەموو شەوی دونیایان لەناو دەستی خۆیاندا دەرگرت و لەکاری بەیەکەوه مەشورەتیان دەکرد، که چی لیبکەن، جاری یەکی لە دەستی دەرگرت و جاری ئەوێتر، رووخساری یەکیکیان دەر موکری بوو، بازووه کانی و ابۆسەرەو خوارەوه دەبرد دەتگوت لە راستیدا تەوڕیکی لە دەست گرتووه و دایدەبەزینی، رووخساری ئەوێتر ئارام و دوودل بوو چاوه کانی پر له بەزەیی.

- تەمەننا لە تۆ دەكەم كە كەمىكى دىكە سەبر بگەيت، پەلە مەكە، من دەچمەوە
بىبابان تا لەگەل خودا قسە بكەم، دەنگى ئەو لەوى رونتەر دەبىستى.

- ھەرودە ھاش دەنگى ۋە سەسە، ئاگادارىبە ھەرماس بەنەزمىكى تەواوى ھىزەوە
لەكەمىندا رونىشتوو، ئەو بەچاكي ئاگادارە كە تۆ ئارەزووى گىيانى ئەوت ھەيە، ئەو
بەتەواوى ۋە حەشىگەرى ۋە تەواوى نەرم ۋە نىيانىيەو دەكەوئىتە رووبەرۆوى تۆو، ئاگادارىبە
بىبابان تۆى دەنگى نەرمى ۋە مەرگە.

- دۆستى من دەنگى نەرم ۋە مەرگ ناتوانى فرىوم بدات، پشت بە من بېستە.

- دلتيام لەتۆ، واو ھىلا ئەگەر دلتيام نەبم لەتۆ، بېرۆ لەگەل ھەرماس قسە بكە، لەگەل
خوداش، بېرارىبە، ئەگەر تۆ ئەو كەسەي كە لە چاوەروانى ئەودا بووم، خودا ۋەند
پىشتەر بېرارى داو ۋە ناتوانى رابكەيت، ئەگەر ئەو پىش نەبى، باكم بە فەناي تۆ چىيە؟
بېرۆ پىشەوە تا بزائم چ دەكەي، بەلام زووبە، ناتوانم دۇنيا بەحالى خۆي لىگەرېم.

- ئەو كۆترە كۆلەكەيەي كە لەكاتى ئاوەمۆر كەردندا، بەسەر سەرمەوە بائى لىكەدا
چى دەگوت؟

- كۆترە كۆلەكە نەبوو، ئەو رۆژە دەگات كە قسەيان بىستى، بەلام تا ئەو زەمانە،
ئەو وشانە ۋەك شمشىرى ھەلئاسراو بەسەر سەرتەوە دەبى.

كرىست ھەلسايەو ۋە دەستى بۆ پىشەو ۋە برد، لەكاتىكا دەنگى دەلەرزى ۋە گوتى :
(ئەي پىشەنگى خۆشەويست، خودا حافىز، رەنگە بۆ ھەمىشە بىت)) پاكشۆر
لئوھەكانى خۆي فشاردايە سەر لئوھەكانى كرىست، دەمى پشكۆيەكى سووتىنەرىو
لئوھەكانى كرىستى سووتاند، لەكاتىكا دەستە زەرىفەكانى كرىستى توند دەگوشى
گوتى: ((ئەو تۆي كە عاقىبەت رۆحى خۆمى پى دەسپېرم، ئەگەر تۆ ئەو كەسەي كە
لە چاوەروانى دابووم، داھەمىن رىنمايى من بىستە: ((چونكە گومانەكەم، ھىچ
كاتىكى دىكە تۆبەسەر ئەم سەر زەمىنەو ۋە نايىنەو)). كرىست بەلەرزىنەو ۋە كەوتە
زەمەمەو ۋە ((سەراپام گوتىيە، ئەو رىنمايىانە چىن؟)).

- حالەتەكە بگۆرە، بازووەكانت بەھىزكە، دلتي بگە پۆلايىن، بارى ژيانى تۆ
سەنگىنە، خويىن ۋە دىك لەتۆيلى تۆدا دەبىنم، بىرام، مەولام... بەرگە بگرە، ئازابە،
دو رىگە بەرپوتتا كراو تەو: رىگەي مرۆقە كە ھەموارەو رىگەي خودا كە
رۆدەچى ۋە دادەتەپى، رىگەي بەگرفت ھەلئىزىرە، مالاوا! لە فىراقدا خەمگىن مەبە،
ۋە زىفەي تۆ فرمىسك رشت نىە، ۋە زىفەي تۆ ۋە شاندىنە، بىوھشەيە دەستت نەلەرزى،
لەبىر نەكەي كە ھەردو رىگا، كچانى خودان، بەلام لەسەرتادا ئاگر لەدايك بوو، ئەو
كاتە ئەشق، لەبەر ئەمە باشترە بەئاگر دەست پىكەين، بۆ پىشەو، سەركەوتن يارو
ياو ۋەرت بى.

خۆرەتاو سوورھەلگەراپو، لەبىبابانى عەرەبستاندا كاروانى وشتر بەدىار كەوت،
پىشەرەوان زيارەتكەرى تازەبوون ۋە دەسالى رەنگاۋرەنگىيان لەسەرى تاشراويان پىچاۋبو،
ھەندىكىان تەلسمى كەوان ۋە وئىنەيان پىوھبوو، كە لە ددانى بەراز دروست كرابو
بەملىيان شۆرپوۋو، ھەندىكىان خوداى برونزى بچووكيان ھەبوو ھەندىكى دىكەيان
گەردەنبەندى بەرگەردەنيان ھەبوو، كە لە ددانى دۆزمنەكانى خۆيان دروستيان
كردبوو، ئەوانە جانەو ۋە حەشى خۆرەلەت بوون، بۆ دۆزىنەو ۋە پاكشۆر ھاتبوون،
پاكشۆر بەدىتنى ئەوانەو ھەوارىكى دل ورشەيەرى سەرداۋ بەسەر تاۋىرە بەردەكەو
بازى داىە خوارەو، وشترەكان بەسەر لىتاۋى رووبارى ئوردندا چۆكيانداۋ دەنگى بىبابان
بەدەنگدانەو ھىيىكى بى بەزەبىيانە دەگەيشتە بەرگوى: ((تۆبە بكەن، تۆبە بكەن، رۆژى
خودا گەيشتو ۋە)). لەھەمان كاتدا كرىست ھاوسەفەرەكانى خۆي دۆزىنەو، ئەوان بە
خاموشى ۋە خەمەدەو بەسەر كەنارى رووبارەو دانىشتبوون. چاوەروانى ئەويان
دەكرد، سى رۆژو سى شەو بوو ھەوالى لەو ۋە نەبوو، ئەو رۆژو شەوانەي كە پاكشۆر
دەستى لە كارى ئاوەمۆر كەردندا ھەلگرتبوو تا لەگەل ئەو قسە بكات، ھەردەيگوت ۋە
دەيگوتەو ۋە كرىستىش بەسەرى لارەو ۋە بووى گوتى دەدەبى، ئەو ۋەي كە دەيگوت، ۋە كە
خەرتەل دادەبەزىيە سەر گىيانى كرىستەو، ئەرى بەراستى بۆ يەكەيان ئەو ۋەندە كۆي
بوو ئەويتەر ئەو ۋەندە خەمگىن؟ يەھودا توورپو توند، بۆ سەرەو ۋە خوارەو دەھاتودەچوو،
ئەو دوو سەريان لە بن گوتى يەكتر ناو قسەيان دەكرد، يەھودا گوتىكانى قولاغ
دەكرد، بەلام تەنھا دەنگى زەمەمە، زەمەمەيىكى توندى دەبىست كە لە ھەلرزانى

ئاو دەچوو، ردین سوور، شیتانە بەسەر بەردەكەوه هەلەدەخزی و جارێکی دیکە لەتاریکیدا ریگەیی تەبی دەکرد، لەبەرخۆ دەكەوتە زیمارەوه ((شەرمەزاری بۆمن، شەرمەزاری، كە ئەوانە رەها بکەم تا لە غیابی منەوه دەربارە سەراپیل بپار بەدەن، پاكشۆر دەبوايە سەنگینی رازی خۆی بەاویتە سەر ئەستۆی منەوه و تەورەكەیی بەمن بەخشیبا، من تەنها كەسێکم كە هەست بە ئازاری سەراپیل دەكەم، منم كە توانای بەكارهێنانی تەورم هەیە، ئەو سەرەپۆیە، بە وەقاحەتەوه بانگ رادەدێری كە ئیمە هەموو براین، زالم و مەزلوم، سەراپیلیەكان و رۆمیەكان و یۆنانیەكان، هەیی سەگ (هەموویان بخوات))^{*}. یەهو دا لەپای بەردێك دور لە هەوسەفەرەكانی دانیشتبوو، دەبۆزی سەری تەنی ئەوان نەبی، بۆ ساتی چوو خەوهوه، وای هاتەبەرچاو كە دەنگی پاكشۆر چەند وشەییکی پەراگەندەو تیکچەرژاوی گوی لێدەبی، ((ناگر)) ((سەدوم و ئەمورده)) ((داوەشپنە)) لەخەو راپەری، بەلام بە بیداربوونەوه شتیکی نەبیست، جگە لە دەنگی مەل و شەوگەردو چەقل و زەمەمەیی رووباری ئوردن لەمیانی قامیشەلانەكانەوه، بەرەو رووبارەكە چوو، سەری مەشخەلدارێ خۆی لە ئاو بردەخوارەوه تا ناگرەكە دامرکینیتەوه، بەزەمەمەکردنەوه گوتی ((جەتەن بەسەر بەردەكەوه دادەبەزی و ئەوكاتە سەرەپای مەیلی ئەو پەیی بەرازی دەبەم.

لەبەرئەمە كە کریست نزیك كەوتەوه، وەكو هەوسەفەرەكانی دیکە لەجیوه هەلبەزیهوه، ئەوان بە شادومانیەوه پەلەیان كرده پیشوازی كردنی، دەستیان دانایە سەرشان و پشیتی و لاواندیانهوه، چاوانی یۆحەننا پەر لە فرمیسك بوو، ئیستاكی ناوئەندی تویلی ئوستاد لۆچیکێ قوولی تیکەوتبوو.

پەترۆس نەیتوانی خۆی راگریت، گوتی ((مەولای من بۆچی پاكشۆر شەوو رۆژ قسەیی لەگەڵ تۆدا دەکرد، چی بەتۆگوت؟ كە ئاوا خەمبار بوویت. رووخسارت گۆراوه؟

کریست وەلامی داپەوه ((كە ئەو كاتیکی زۆری نییە، هەموو ئێوه لای ئەو میننەوهوه خۆتان مۆر بکەن، من دەپۆم)).

* لە دەقە فارسییەكەدا دەئیت: مردووشۆر بیانبات، بەلام لە كوردەواریدا دەئین: سەگ بیانخوات.

كۆرە گەنجترەكەیی زوبەدی دامەنی کریستی گرت هاواری كرد ((مەولای من بۆ كوی دەپۆی؟ ئیمەش لەگەڵ تۆدا دێن)).

- خۆم بەتەنها دەچم بۆ بیابان، شوینیکە پێویستی بەهەوسەفەر نییە، دەچمە ئەویكەوه تا لەگەڵ خودا گفتوگۆ بکەم.

پەترۆس بە داپۆشینی دەم و چاوی خۆی گوتی: ((لەگەڵ خودا؟ كەواتە لەم حالەتەدا تۆ هیچكاتی ناگەریتەوه!))

کریست بە هەلکێشانی ئاخێ گوتی ((من دەگەرپیمەوه، دەبی بگەرپیمەوه، دونیا بەتالەمویكەوه بەستراوتەوه، خوداوەند رینماییم دەكات و دەگەرپیمەوه)). هەواریەكان لە كاتیكا دەستیان بە دامینێ ئەوهوه گرتبوو رەهایان نەدەكرد، هاواریان كرد ((چەند وەخت؟ دیسان چەند وەختی دیکە ون دەبی؟

بەلام کریست خۆی لەوان دوورخستەوه، بەخامۆشی و سەرزەنشت نامپزەوه سەیری ئەوانی كردو لەبەرخۆ گوتی ((مەرەكان.. مەرەكان.. سوپاسی خوا سەراپیل دەكەم كە من گورگم)).

- براین، ئەوكاتەیی كە خودا بیەوێت دەگەرپیمەوه، مالاوا، لێرە چاوەروانی من بکەن، خوا ناگادارتان بیست)). براكان بەمات و مەبھوتی لەجیوه وەستان، هییدی هییدی رۆیشت و ئەوانیش سەیری بیابانیان دەكرد.

ئەو ئیدی لەكاتی رۆیشتندا وەك بلیی هەلەدەفری، وەك جارێ بەرپیدا نەدەپۆیشت، وەك چۆن بەسەنگینی و بێرکردنەوه ریی تەبی دەكرد، لقه قامیشیکی چنی، تا تەکیەیی پێبەدات، بەسەر پرده كەوانەییەكەوه داچوو، لەناوەندی وەستاو كەوتە روانینی خوارەوه، لەهەموو لایەكدا زیارەتکەرانی دی، كە لە هەلپۆزانی قوڕاوی رووباردا چوبوونە خوارەوه، رووخساری هەتاوەسووتیان لەشادیان بریقەیی دەدایەوه، لەبەرەمبەر ئەوانەوه لە كەنار، ئەوانی دیکە هیشتا سینیە خۆیان دەكوتایەوه، دانیان بە گوناھەكانی خۆیان دەناو چاوانی مەشخەلداریان پریوووه پاكشۆرەوه، تا نۆبەیان بگات و هیمایان بۆ بکات بچنە ناخی ئاوی پیرۆزەوه، زاھیدی کیوی، لەكاتیكا تا

که مه‌ر له‌ئاودا چووبوو خواروه، می‌گه‌لی خه‌لکی شه‌ست و شوده‌دا، ئاوه‌مۆری ده‌کردن، ئه‌و کاته توورپه‌و بۆ سۆز رایده‌دانه که‌نارو می‌گه‌لی دیکه ده‌هاتنه پێش، ردینی ره‌ش و نوک تیژو پرچی تیره‌ی که هیچکاتی مقه‌ستی به‌خۆوه نه‌بینی بوو، له‌هه‌تاودا بریقه‌ی ده‌دایه‌وه له‌ده‌می گه‌وره‌وه هم‌میشه کراوه‌یدا هاواری به‌رده‌وام به‌رزده‌بۆوه، کریست چاوی له‌خه‌لک و رووبارو ئه‌و ده‌وربه‌ره‌وه ده‌ریای مردو و کینه‌کانی عه‌ره‌به‌ستان وه‌رسووران‌دو بۆ پێشه‌وه لاریبۆوه، سیبه‌ری خۆی بینی که به‌هه‌ل‌پ‌زانی ئاو شه‌پۆلی ده‌دا بۆلای ده‌ریای مردو ده‌چوو، له‌به‌رخۆ گوتی: ((دانیشتن له‌که‌ناری رووبارو ته‌ماشاکردنی هه‌لبه‌زینه‌وه‌ی ئاو به‌ره‌وه ده‌ریا له‌گه‌ل دره‌خت و مه‌لو هه‌وا و شه‌وانه له‌کاتی گه‌شانه‌وه‌ی ئه‌ستیره‌کاندا له‌ ناخی ده‌ریادا ره‌نگده‌ده‌نه‌وه‌وه هه‌ل‌ده‌رژین چ خه‌سه‌له‌تیکی هه‌یه! چه‌ند باش بوو ئه‌گه‌ر ده‌متوانی منیش هه‌ل‌پ‌زیم و نیگه‌رانیم بۆ ئه‌م دونیایه‌وه که‌و خوره نه‌ده‌که‌وته گیانم)). به‌لام ئه‌و بیروکانه‌ی له‌خۆدا دوورکرده‌وه‌وه وه‌سوه‌سه‌ی له‌خۆدا په‌راند، به‌هه‌نگاوی خیرا له‌ پرده‌که دابه‌زی و له‌پشت به‌رده‌کانه‌وه ون بوو.

ردین سوور له‌ که‌ناریکه‌وه وه‌ستابوو ئه‌وی خستبووه ژیر نیگای خۆیه‌وه، به‌ ونبوونی، قۆلی خۆی هه‌ل‌پ‌ری و به‌دوای که‌وت، دروست له‌و ساته‌ی که ئه‌و ده‌یویست بچپته‌ ناو ده‌ریای بۆ پایانی زیخ و لمی بیابانه‌وه خۆی گه‌یانده ئه‌وو، بانگی کرد ((کوری داود بوه‌سته بۆچی وا ره‌هام ده‌که‌ی؟))

کریست گه‌پرایه‌وه‌وه به‌خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانه‌وه گوتی: ((برام یه‌هودا زیاتر له‌وه مه‌یه‌ پێشه‌وه ده‌بی ته‌نها بم)).

یه‌هودا که بۆ پێشه‌وه‌تر ده‌رپۆشت گوتی: (ده‌مه‌وی له‌پازی تۆ خه‌به‌ردار بم)

- په‌له‌مه‌که له‌کاتی خۆی خه‌به‌ردارده‌بی، به‌لام هه‌مان ئه‌و قه‌ده‌ره که پیت ده‌لیم: خۆش‌حالبه هه‌موو شتی به‌پیتی ویست و خواسته.

- ئه‌وه بۆمن کافی نییه، برسیه‌تی گورگه به وشه نارەویتیته‌وه، له‌وانه‌یه تۆ ئه‌وه نه‌زانی، به‌لام من ده‌زانم

- ئه‌گه‌ره منت خۆشده‌وی، ده‌بی سه‌یر بکه‌یت، سه‌یری دره‌خته‌کان بکه‌یت ئه‌وان هیچ په‌له‌یه‌کیان بۆ گه‌بینی میوه‌کانیان نییه؟

ریش سوور له‌کاتی‌کا نزیکتر ده‌که‌وته‌وه، به‌په‌له‌په‌وه گوتی:

((من دره‌خت نیم، من مرۆقم، واته شتی که په‌له‌یه‌تی، من پابه‌ندی یاسا‌کانی خۆم.

- یه‌هودا، یاسای خودا بۆ دره‌خت و مرۆق و ده‌کو یه‌که.

ریش سوور ددانی قه‌مسانده سه‌ریه‌که‌و به تانه‌وه پرسى: ((فه‌رموو ناوی ئه‌و یاسایه چییه؟))

- زه‌مان

یه‌هودا ئارامی گرت و مشتی خۆی کووشی، به‌لام ئه‌و یاسایه‌ی قبول نه‌ده‌کرد، ئه‌و یاسایه زیاد له ئه‌ندازه سسته، له‌ حالێ ئه‌وه‌ی که ئه‌و هیچ هه‌ل‌پ‌کی تایبه‌تی نه‌بوو تا له‌ ده‌ستی بدات، قولا‌یی و جودی ئه‌و یاسایکی دیکه‌ی له‌خۆدا شارده‌بۆوه که تایبه‌ت به‌خودی ئه‌و بوو جیا‌وا‌زبوو له‌گه‌ل یاسای زه‌مان، هاواری کرد: ((خودا سا‌له‌های سا‌ل به‌زیندوویی ده‌مینیته‌وه، ئه‌و جاویدانه‌یه له‌ به‌رئه‌مه ده‌توانی سه‌بر بکات و له‌چا‌وروانیدا مینیته‌وه، به‌لام من مرۆقم شتی‌کم له‌ په‌له‌دایه، به‌ر له‌دیتنی ئه‌و شته‌ی که ته‌نها ئیستا له‌زه‌ینم دایه، نامه‌و‌یت بم، نه‌که ته‌نها ده‌بی ئه‌و شته‌ ببنم، به‌ل‌کو ده‌بی ده‌ستیشی لێ‌بده‌م)).

کریست به‌ ته‌کاندنی ده‌ستی بۆ ئارام کردنه‌وه‌ی ئه‌و وه‌لامی دایه‌وه: ((ده‌بینی برام یه‌هودا ده‌بینی، ئه‌و ده‌بینی و ده‌ستیشی لێ‌بده‌دی با‌وه‌رت بی، خودا‌حافیز، خودا له‌بیاباندا چا‌وه‌روانیم ده‌کا))

- من له‌گه‌ل تۆدا دیم

ردین سوور نه‌پراندی وه‌کو سه‌گ ی می‌گهل که‌دهنگی خاوه‌نی خوئی بیستی، که‌لبه‌ی دهرخست و سه‌ری لارکرده‌وه و گه‌رایه‌وه، له‌کاتی‌کا له‌گهل خوئی قسه‌ی ده‌کرد به‌هنگاوی گران به‌سه‌ر پرده‌وه که‌وته‌ری، ئه‌و زه‌مانه‌ی وه‌بیرخوئی هینایه‌وه که‌ باراباس و خودا بیپاریزی – و شو‌رشگی‌ره‌گانی دیکه له‌ کی‌وه‌کان ده‌گه‌ران. چ فه‌زایه‌کی پر تووره‌یی و ئازادی بوو خودای سراپیل چ رابه‌ریکی شکومه‌ندبوو بو شو‌رشگی‌ران، ئه‌و پیوستی به‌ رابه‌ریکی وابوو، بو به‌دوای ئه‌و سه‌ره‌ر‌دیه‌ که‌وتوه که‌ له‌خوین ده‌ترسی و وه‌کو کچی‌کی جیحیل هاوار ده‌کات: ((ئه‌شوق.. ئه‌شوق؟))، یه‌هودا له‌گهل خوئی که‌وته نه‌ندی‌شه‌وه ((چاکتر وایه سه‌بر بکه‌م و بزائم له‌ بیاباندا چ شاکاریک له‌گهل خویدا ده‌هینی؟))

کریست ئیستاکئی چۆته بیابانه‌وه، هه‌رچه‌ند زیاتر بو پیش ده‌چوو، زیاتر هه‌ستی ده‌کرد که‌ ده‌چیته ناو بی‌شه‌ی شی‌ره‌وه، له‌رزى به‌لام ئه‌و له‌رزه ترس نه‌بووه، به‌لکو له‌ززه‌تیکی نادیار و وه‌سف نه‌کراو بوو، خو‌شحال بوو، به‌لام نه‌یده‌زانی بو؟ له‌پریکا له‌ خه‌ونی‌کا هاواری کرد که‌ له‌کاتی مندالی‌دا له‌و کاته‌ی به‌زه‌مه‌ت ده‌یتوانی ریکه‌وی بینى بووی، وا به‌دیارده‌که‌وت که‌ به‌ر له‌ هه‌زار سال ئه‌م خه‌ونه‌ی بینیه‌وه، ریی که‌وتبووه ناو ئه‌شکه‌وتیکه‌وه له‌وئ شیریکی مینه‌ی دژی‌بووه که‌ بی‌چووی هه‌لینابوو شیری ده‌دایه بی‌چوه‌کانی، به‌بینینی ئه‌وه برسی بوو، راکشاو له‌گهل به‌چکه‌شیره‌کان ده‌ستی به‌مژین کرد، وا به‌ دیارده‌که‌وت که‌ پاشان هه‌موو چونه‌ دهره‌وه و چونه‌ ناو چه‌مه‌نیکه‌وه له‌ژیر هه‌تاودا ده‌ستیان به‌یاری کرد، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا می‌ریی دایکی له‌خه‌ونه‌که‌ به‌دیارکه‌وت، کاتی‌ک ئه‌وی ده‌گهل شی‌ره‌کان بینى، هاواری کرد، ئه‌و بیداربووه به‌توره‌یی به‌سه‌ردایکیه‌وه که‌ له‌که‌ناریا خه‌وتبوو هاواری کردبوو، ((بو بیدارت کردمه‌وه؟ له‌گهل براو دایکه‌مدا بووم!)) له‌به‌رخو که‌وته نه‌ندی‌شه‌وه، ((ئیستا ده‌زائم بو خو‌شحالم، ده‌چمه لای دایکه‌م و لانه‌ی شی‌رو ئه‌شکه‌وتی ته‌نه‌ایی)). کیفه‌کیفی نارامنه‌گرتووی مارانی بیست و بای گه‌رم و رۆحه نادیاره‌کانی بیابان هاتوهاواریان بوو.

کریست لاری‌بووه و قسه‌ی له‌گهل رۆحی خوئی کرد: ((ئه‌ی رۆحی من لیره‌ نیشانی ده‌ده‌ی که‌ تو جایدانی یا نا)) به‌بیستنی ده‌نگی پیی پشت خوئی گوئی‌کانی قولاغ کرد، گوئی له‌ ده‌نگی ویککه‌وتنی ورده‌به‌رد بوو، که‌سی ئارام و دلنیا به‌ره‌و لای ئه‌و له‌جوله‌دابوو، له‌کاتی‌کا ده‌له‌رزى به‌خوئی گوت (ئه‌وم فه‌رامۆش کردبوو، ئه‌و منی فه‌رامۆش نه‌کردوه، له‌گهل مندا دیت، دایکه‌م له‌گهل مندا دیت)). ئه‌و باش ده‌یزانی که‌ ئه‌وه نه‌فهرت بوو، به‌لام ئیستا ماوه‌یه‌ک بوو ناوی ئه‌وی جیه‌یشتبوو.

به‌رده‌وامی به‌رپیداو بیریشی له‌ شوینیکی دیکه بوو، کۆتره کی‌وییه‌که‌ی وه‌بیر خوئی هینایه‌وه، وا به‌دیارده‌که‌وت ئه‌و مه‌له کی‌وییه‌ی له‌ ناخیدا زیندانی کراوه، نه‌کا رۆحی ئه‌وبی، هه‌وای راگرتنی هه‌بوو؟ له‌وانه‌یه رایکردبی، رهنکه ئه‌و کۆتره کی‌وییه که‌ له‌ته‌واوی ماوه‌ی ئاوه‌مۆربوونی ئه‌ودا به‌ده‌وری سه‌ری ئه‌ودا سوورابووه، رۆحی بووبی و نه‌ک په‌رنده‌یی یا فریشته‌یی، به‌لکو رۆحی خوئی.

وه‌لامی هه‌ر ئه‌وه‌بوو، دووباره به‌ ئارامی که‌وته ریه‌وه، گوئی له‌ ده‌نگی هه‌نگاوه‌کان ده‌بوو که‌ له‌دوایه‌وه به‌سه‌ر زخه‌وه هه‌لده‌نران، به‌لام ئیستاکئی دل ئارام بوو، لانی که‌م ده‌یتوانی به‌ویقاره‌وه به‌رگی هه‌موو شتی بگریت له‌به‌رخو که‌وته نه‌ندی‌شه‌وه.

((رۆحی مرۆف هه‌مووی توانایه، ده‌توانی به‌ هه‌ر شی‌وه‌یی که‌ بیه‌وی وابیته به‌ر، له‌وساته‌دا مه‌لیک هات به‌سه‌ر به‌رزایی سه‌رمه‌وه که‌وته فرین)). به‌لام له‌ کاتی‌کا که‌ به‌ ئارامی ریی ته‌ی ده‌کرد، له‌ هیکه‌وه هاواریکی کرد و وه‌ستا، زه‌ینی واخوره‌ی کردبوو که‌ له‌وانه‌یه کۆتره‌که له‌زه‌نکردن یاخود هه‌مه‌یه‌ی یا چه‌رخه‌له‌ی بایی زیاتر نه‌بووبی، چونکه وه‌بیری هاته‌وه چۆن چۆنی به‌ده‌نی وه‌ک رۆحی‌کی نوورانی به‌رز که‌وتبووه دره‌وشانه‌وه، چۆن چۆنی هه‌رچییه‌ک ویستبای گوئی لی‌بی ده‌بیست، ته‌لاره‌کان له‌ ئاسمان دروست کرابوون، زه‌مه‌مه‌ی کرد ((خودایا خودایا ئیستا که‌ ته‌نها ده‌م حقیقه‌تم پی بلی، فریوم مه‌ده مانددو بووم ئه‌وه‌نده‌ی ده‌نگه‌کانی فه‌زا بیستم)). ئه‌و بو پیشه‌وه ده‌چوو خۆره‌تاویش له‌گهل ئه‌ودا، عاقیبه‌ت خۆره‌تاو گه‌یشته تۆقه‌له‌ی ئاسمان راسته‌وخو به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه، پییه‌کانی له‌ زیخ و لمی بیاباندا داغ ده‌بوو، سه‌یریکی ده‌روبه‌ری خوئی کرد تا سی‌به‌ری بدۆزیته‌وه، گوئی له‌ ده‌نگی

چەند بالى بوو بەسەرسەريەو، رەدەقەلىكى بىنى كە بە پەلە بەرەو چالى دەچون كە چەند شتىكى رەش و گەنيو لەبەر هەتاو لەبەريەك ترازابوونى تياوو.

بەگرتنى لووتى خۆى نزيك كەوتەو، قەلەكان كەوتبونە سەر لاشەكەو خەريكى خواردى بوون، بەدەنگى نزيك كەوتنەو پىى مرۆقى، هەريەكەو خۆى و پارچەگۆشتى لە دەنووكيان بەتوورەيى ترسان و رايانكر، لەهەوادا دەسوورانەو بانگى نەهيشتنى شەپرى ئەم سەربارەيان دەكر، كرىست لارىو، وركى پارچە پارچە و پىستى رەش و قۆچى خالىچى و كورت و بەنى تەلەسى بەدەورى گەردەنى گەنيو كە بىنى لەبەر خۆ گوتى (بزن، بزنى پىرۆز كە گوناھەكانى خەلكى گرتۆتە ئەستۆ، دى بەدى و كىو بەكىو عاقىبەت تا بيايان بەدوای كەوتن و لىرە لەبىن چوو)

لارىو تە شويىنەى كە دەيتوانى، ناخى بيايانى هەلكەندو لاشەكەى داپۆشى گوتى (برام تۆ وەكو هەموو ناژەلىك بى گوناھو پاك بووى، بەلام مرۆقەكان ترسنۆكانە گوناھەكانى خۆيان هاويشته گەردەنى تۆ تۆيان كوشت، لە ناراميدا بونى خۆت فرپىدە، كىنە لە دل مەگرە لەوان، مرۆقەكان، ئەو مەخلوقاتە بى دەسلەلاتانە، شەھامەتى ئەوەيان نەبوو تا خۆيان سزاي گوناھەكانى خۆيان وەرگرن، بارى گوناھەكانى خۆيان داوينە سەر بىگوناھان، برام تاوانى گوناھەكانيان وەپاشدە، مالاوا) رىى خۆى گرت، بەلام دواى كەمى، بەشلەژانەو لەرۆيشتندا وەستا، لە كاتىكا دەستى رادەتەكاند بانگى كرد (تا ئەو كاتەى كە دووبارە يەكترە دەبىنەو) قەلەكان دىوانەئاسا سەريان لەدونا، ئەو ئەوانى لەلاشەى خۆشەزە بىبەش كرد و ئىستا وەدواى دەكەوتن و چاوەروانى ئەوەبوون كە ئەو كەسەى دەبىتە لاشەو وركى پارچە پارچە بكەن و بىخۆن، چ هەقى ئەوەى هەبوو كە ئەو سەتەمە بەوان رەوا ببىنى؟ مەگەر خودا قەلەكانى بوخواردنى لاشە خەلق نەكردوو؟ لەبەر ئەو دەبى ئەو تۆلەكەى بداتەو.

ئەن ئاخىرى شەو لەحالى هاتن دابوو، ماندوو مردوو، بەسەر بەردىكەو وەكو خپرى گەرهى بەرداشىك بوو دەستەوئەژنۆ دانىشت كە لە گەرهى و خپرى وەكو بەرداشى

بوو بەچپەو گوتى: (ئىدى زياتر لەو بو پيشەو ناپۆم، ئەلپىرە بەسەر ئەم بەردەو سەنگەر دەگرم و خەبات دەكەم).

لەپرىكا لە ئاساندا تارىكى بو خوارەو هەلخى، لەخاك هەلساو زەمىنى داپۆشى، لەگەل تارىكىدا، پاى شەوئم كرايەو، ددانەكان لە بەر سەرما وىكدەكەوتن، خۆى لەكراسە سىپىيەكەى پىچاو چاوانى داخست، بەلام بەداخستنى چاوى ترس لىيدا، قەلەكانى وەبىرەتەو، لورەى چەقەلە برسىيەكان لە هەموو لايەك دەبىسترا، هەستى كرد كە بيايان وەك جانەوهرىكى وەحشى لە دەروبەرى ئەودا لەگەراندايە بەدواى نىچىر، چاوەكانى دووبارەكردەو، ئاسمان ئەستىرەباران بوو، هەستى بە نارامى كرد لەبەر خۆ گوتى ((فرىشتهكان هاتونەتە دەروە تا هاوړپىيەتيم بكەن، ئەوان چەند نوورىكى شەش بالى كە لە دەرووبەرى تەختى خودادا سرودو گۆرانى دەچرن. بەلام ئەوئەندە دوورن ناتوانم گويم لە دەنگيان بى)). رووناكى زەينى ئەوى ئەستىرەباران كرد، برسەتى و سەرماى لەبىر كرد، ئەويش بوونەوهرىكى زىندوو بوو، شەهاپىكى تىژ لەتارىكىدا سرودوى بو خودا دەچرى، رۆحى ئەو فانۆسىكى بچووك بوو خوشكى بچووك كۆنەپۆشى فرىشتهكان بوو، بىرى بەردەوامى دۆزىنەو خودا ئەوى دلنياكرد، رۆحى خۆى بىنى كە دەگەل فرىشتهكان لە دەورانەورى تەختى خودا وەستاو، ئەو كاتە نارام بى ترس، چاوى خستە سەريەك و خەوت.

كە بىداربوو، رووى لە رۆژەلەلات كرد و هەتاوى بىنى: كورەبىكى سوورەوەبووى بەرووتى بىنى كە لەبەرزايى بەردەلەئەكانەو دەهات، لەبەر خۆ كەوتە ئەندىشەو (رووخسارى خودايە) دەستى نايە سەرچاوى تا نەپروانىتى، بەچپەو گوتى (خودايە من جگە لە دەنكە زىغى هىچى دىكە نىم دەتوانى لەم بيابانەدا من ببىنى؟ دەنكە زىغىكم كە قسە دەكات و هەناسە هەلەكەيشى و عەشق لەگەل تۆ دەكات. عاشقى تۆيە و (باوكە) بانگت دەكات، جگە لە ئەشق چەكىم پى نىيە، بەهەمان چەك هاتومەتە جەنگەو، يارمەتيم بدە. هەلسايەو بە قامىشەكەى دەستى بازنەبىكى بەدەورى ئەو بەردە كىشا كە بەسەريەو خەوتبوو، ئەوكاتە بەدەنگىكى بەرز بەشپۆهەى كە هيزە ناديارەكان لە كەمىنى ئەودابن گوتى: (ئەو جۆخىنە جى ناهىلم تا گويم لە

دەنگى خودا نەبى، وەلى دەبى بەرۆشنى بېيستم، نەك بەزىماری ناپايەدار يا چەھچەھە يا بەگەواللە رازى نام، داواي ليدەكەم كە بە رونو ناشكرا، لەگەل مندا قسە بكات و بە زمانى مرۆڤ لەگەل بدوئ و پيم بللى كە چى لەمن دەوى و من چيم لە دەست دى، تەنھا ئەو كاتە ئەو جۆخينە جیدەھيەلم و دەگەرپتەمەو لای مرۆڤ، ئەگەر فەرمانى وايە يا ئەگەر خواستى ئەو يە كە من بمرم دەمرم، گەردەم كە چ دەكەم بۆ خواستى ئەو، بەلام دەبى تاگام لە چۆنەتى ئەو بەبى، يا ھەق! بەرووخسارى روو لەھەتاو، بەرەو بيبانى مەزن، بەسەر بەردەو چۆكىدا، چاوانى داخست، ئەو بېرۆكانەي كە لە ناصيرەو مەجەدل كفرناروم، دۆلى ياكوب و رووبارى ئوردن لەزەينيدا دەچكايەو، خۆي سەتتەرھيژ كەردو كەرەستەي جەنگى پيدان، بۆ نەبەرد خۆي نامادە دەكرد. بەملى دريژكردو چاوانى داخراو، لەخۆيا رۆچوو، دەنگى خورپەي ئاو، خشەخشى قاميشەلانەكان و نالەي ژنان دەگەيشتە گوى، لەرووبارى ئوردنەو شەپۆل شەپۆل ھاواری وەحشەت و ئوميدەكانى خەون و خەيالى دووردريژ بەرزەبۆو، لەزەينيدا سەرەتا ئەو سى شەوئى كە بەسەر تاویرەبەردەكەو لەگەل زاھيدى وەحشى بەسەرى بردبوو قەدى قيت كەردەو، ئەوان شەوان، بە غەرقى چەكەو ھيرشى كەردە بيبان تا لە كەنارى ئەودا بېتە ناو جەنگەو. يەكەمىن شەو، وەك چۆن كلۆيىكى ھەيولا بەچاوان و بالى زەردو ستەم و پيشەو كلكى وەك كلكى دەرياي مردوو پيتى سەوزى سەرپشتى بەسەر ئەوا ھەلبەزىەو، بالەكانى بەتورپەي پەردەي ھەوای ھەلدەدري، كرىست ھاوارىكى كەردو ئاوپرى داپەو، پاكشۆر بەبازووى ئيسقان ئاساى كە لە تاريكىكى شەو زەنگدا بەرەو ئورشەليم ھىماي دەكرد لەكەناريا وەستا.

– سەيرى بکە چى دەبينى؟

– ھىچ شتى!

– ھىچ شتى؟ لەخوار رووى تۆو ئورشەليمى پيرۆز، ئەو سۆزانىيە نايىنى؟ بەسەر ئەژنۆي قەلەوى رۆمەو دانىشتو ھەيدەكەنى، خودا ھاوار دەكات ((ئەوم ناوى)) ئايا ژنى ئەو ژنى منە؟ ئەوم ناوى))، منيش، وەك سەگى لەبەر پيتى خودا، دەھەپم:

((ئەوم ناوى)). لە دەوربەرى بوج و ديوارەكاندا دەپۆم و پيتى دەھەپم: دۆلچە.. دۆلچە!)).

قەلاى ئەو چوار دەروازى ھەبوو كە لە كەنار دەروازى يەكەمدا برسپەتى دانىشتو، لەكەنار دووھەمدا ترس، لەكەنار سىپەمدا ستەم و كەنارى چوارەميش دەروازى باكور... نەنگى..... دەچمە ژوورەو، لە شەقامەكاندا دەچمە سەر و خوارەو، دەگەمە دانىشتوانەكانى و بەسەريان دەكەمەو. رووخساريان بېينە: سى رووخسارى خرۆخەپان زياتر لە ئەندازە تيرە، سى ھەزار رووخسار لە برسپەتيدا تەكاون، مەگەر دۇنيايەك چۆن و ن دەبوو، جارپكى ديكە سەيرى رووخساريان بکە، ترس بەسەر رووخسارەكاندا ھەلنيشتو، پەپرەي لووتيان دەلەرزى بۆنى رۆژى خودا دەكەن، سەيرى ژنان بکە ھەتا نەجيبترينيان بەنھيىيەو سەيرى كۆيلەتى خۆيان دەكەن، زمان لە دەم دەگيرن و ھىما بۆ ئەو دەكات كە ((وەرە)) بنمىچى تەلارەكانىام ھەلگرت، سەيركە، پاشا، ژنى براكەي بەسەر ئەژنۆو داناو دەست بەسەر بەدەنى رووتى ئەودا دەھينى، كتيبي پيرۆز چى دەلى؟ ((ئەو كەسەي سەيرى جەستەي رووتى ژنى براى بكات – مەرگا!)) ئەوا زيناكارە پاشا نيە، بەلكو ئەو منم منى زاھيد كە دەبى بكوژيم. بۆ؟ چونكە رۆژى خودا گەيشتو!

كرىست بەدريژايى ئەو شەو لەكەنار پيەكانى پاكشۆردا دانىشت و سەيرى برسپەتى و ترس و ستەمى دەكرد، كە لە چوار دەروازى كراوئى سرايلدا دەھاتودەچوو، بەسەر بەرزايى سۆزانيى پيرۆزدا وەكو ھەورپكى پر لە تورپەي و تەرزەو گەلالە دەبوون.

دوومەين شەو، پاكشۆر جارپكى دى دەستى لاوازي خۆي دريژ كەردو زەمان و مەكانى بەيەك ھىما لەنووردا بىنى،

– گوى بگرە... چى دەبيستى

– ھىچ شتى نايستم

– ھىچ شتى؟ دەنگى تەبەھكارى ھەمان ئەو ژنە بەدكارە كە بەو قاحەت چۆتە ئاسمان و لەكەنار دەرگاي مالى خودا دەھەپ، نايستى؟ مەگەر نەچووئە ناو

ئورشلەيم؟ مەگەر كاهىنە واقواقىيەكان، كاهىنە گەورەكان، كاتىب و فەرىسىيەكانت نەبىنى كە پەرستگايان ئابلۇقە دابوو؟ ئىدى خودا تەمبەلى زەمىنى ناوى، ئەو ھەستادەتە، لە دامىنى كىۋەكانەو سەرەوژىرپۇتەو، دىت. لەپىش ئەودا تورپەي ھەيە، لەپىش و پىشى ئەودا بەدكارى ئاسمان: ئاگر، جوزام و شىتى، ئەو پەرستگايە لە كوتىيە؟ ياخود ستونە مەغرور و زىر نىشانەكان كەبەرز دەبوونەو ھاوارى جاويدانى سەردا: دەبا بىتتە خۆلەمىش پەرستگايان، با بىتتە خۆلەمىش كاهىنەكانيان، كاهىنە گەورەكانى، كاتىب و فەرىسىيەكان.

دەبا بىتتە خۆلەمىش تەلىسى پىرۇزىيان و كۆنە ئاورىشمىيەكانيان و ئەلقەي زىرپىيان، ئورشلەيم لە كوتىيە؟ چىرايىكى رۇشنىم ھەلگرتو، لە كىۋەكانى لەتارىكىدا دەگەرپم و دەسوورپم، ھاوار دەكەم ((ئورشلەيم ئورشلەيم!)) بەلام بەتەواوى جىھىلراو، ھەتا قەلىكىش وەلام ناداتەو، قەلەكان خواردويانەو رۇشىتون، ھەتا ئەنۇنۇكام دەچمە ناو كەللەسەرو ئىسقانەكان، فرمىسكەم لەچاودىن، بەلام ئىسقانەكان بەرگەناردەكەم و رەھايان دەكەم و پىدەكەم، لاردەبەو، درىترىن ئىسقان دەگرمەدەست شمشال دروست دەكەم و سرورودى جىلوو جەلالى خودا دەژەم بەدرىژاى شەوى دووم پاكشور لەتارىكى خودا وەستا، پىدەكەنى و جوزام و شىتى ستايش دەكرد، كرىست چۆكى پەيامبەرى گرت و پرسى ((ئايا ناتوانى رزگارى لەرىگەي ئەشق و شادى و مېھرەو بەدىارى بۇ دۇنيا بەپىرىت؟)) پاكشور بى ئەوئە بۇ سەرىكردنى ئاور بداتەو، وەلامى دابوو: مەگەر كىتىبى پەيامبەرانت نەخوئىندۆتەو؟ رزگار كەر كەمەريان دەشكىنى، ددانەكانمان دەشكىنى، ئاگر پەرش دەكات و مەرزەكان دەسووتىنى، ھەموو ئەوئەش بۆيە ئەنجام دەدات تا زەوى تۆ بدات، دىك و دال و گەلاو گەزنى لەرىشەو دەردەھىنى چۈنكە ئەگەر درۇزان و ستەمگەران و ناپاكان لەناونەبەيت چۈن دەتوانى درۆ نەنگى و ستەم لەسەر زەويدا لەناوبەرى؟ زەوى دەبى پالودە بىت، دەبى رەجمى پى بىرى، دەبى پالودە بىت و بۇ پەرشكردنى تۆوى تازە شۆبدرىتەو.

دوومەين شەو رابرد كرىست ھىچى نەگوتبو، چاوەروانى شەوى سىھەم بوو: رەنگە ئاوازی پەيامبەر شىرىن بىت.

سىھەم شەو پاكشور بەشلەژانەو بەسەر بەردەو خۆى ھەلگىپرو وەرگىر كرد، بەبى پىكەنەن و گەت و گۆ، كرىستى لەرووى نىگەرانبەو بەسەر دەكردەو، بازوو دەست و شانەكانى ئەوى بەروان دەپشكىنى، ئەوكاتە سەرى تەكاندو بىدەنگ ماىەو ھەواى بۆن دەكرد. لەپرتەوى نوورى مانگدا، لە چاوانى دەرپەرىويدا دەتوانى ئەو بەبىنىت، كە زەمان جارى سەوزو جارى زەرد دەردەوشىتەو خويىنى تىكەل بەنارەقەي لە توئىلى ھەتاودا بازرقەي دەدا، عاقىبەت سىپىدەدەمان رۇشنايى سىپى سەھەريان بەسەردا ھەلا تىبو دەستى كرىستى گرت، سەبرى چاوانى ئەوى كردد و رووخسارى تىكچىزاندا ((سەرەتا كە تۆم بىنى لەنىوان قامىشەلەئەكاندا ھاتىيە دەردەو راستەوخۇ بۆلى من ھاتى، دلم وەك دلى گۆرەكەي گەنج دەستى بەخورپە كرد، بىنىنى ساموئىل بەبىر خۆت بەپىنەو، كە داودى شوان چۈن بەدىتىنى قىزى سووروو رووخسارى بى موى ئەو دلى لەخۇشياندا بالىگرت، منىش بەدىتىنى تۆ ھەمان حالە ھەبو، بەلام دل گۆشتە و گۆشتى خۇشەوئى من باوهرم بەدل نىيە، دوئىنى تۆم بەسەر كردەو، تۆم بۆن كرد وەك بلىنى بۆيەكەمىن جارە دەتېنىم، بەلام نەمتوانى بگەمە ئارامى، سەبرى دەستەكانتەم كرد، ئەو دەستە دارشكىتەنە دەستى فرىادەرس نەبوون، زۆر بەلووتف و مېھرەبان بوون، چۈن دەتوانن تەور بىخەنە جىرەو، سەبرى چاوەكانتەم كرد: پىر لە ھاودەردى مەزن، لەچاوانى فرىادەرس نەدەچون، ھەستامەو ھاخ ھەلگىشا بەزەمە كردنەو گۆم ((خودايە ئىمە سەر لەكارى تۆ دەرنەكەين تۆ تواناي ئەوئە ھەيە كۆترى بىرى تا دۇنيا بسووتىنى و بىكات بە خۆلەمىش، ئىمە سەبرى ئاسمان دەكەين لە چاوەروانى ھەورەترىشقىي، بازى، قەلى داين، بەلام تۆ كۆترى سىپىمان دەدەيتى، پرسىيار كردن و موكر بوون چ سوودى ھەيە؟ بەبەشمان رازىن)) ئەو كاتە بەكردنەوئە بازووەكانى و لە باوئەش كردنى كرىست شانى راست و چەپى ئەوى ماچكرد و گوتبوى ((ئەگەر تۆ ئەو كەسە بى كە لە چاوەروانى ئەو دابووم، بەو شىۋەيەي كە ئەندىشەم دەكرد و نەھاتى. كەواتە ئەو تەور ھەلنەگرتەم و دانانى لەكەنار رىشەي درەخت ھەمووى بېھودەبوو؟ ناكە ئەشقىش تواناي ھەلگرتى تەورى ھەبى؟ بۆ ساتى لەگەل خۆى كەوتە ئەندىشەو، لە ئەنجامدا بەبى لىۋىەو گوتى ((ناتوانم قەزاوئەت بكەم، بى ئەوئە شىھىدى ئەنجامى كارم، سەرم دەخەمە ژىر

روبهندی خاک، به لآم باکم به چیه سهرنویشتی من ئەمەیه : سهرنویشتیکی سەخت،
هەزم لێبەتی)).

دەستی کریستی کوشی بوو: ((خودات لەگەڵ بێ، برۆ لە بیابان لەگەڵ خودا قسەبکە،
بە لآم هەرچەند دەتوانی زووتر بگەرێت، تا دنیا وەکو خۆی نەمیتیتەوه)) کریست
چاوەکانی کردەوه، رووباری ئوردن، پاکشۆرو مۆرکراوەکان، وشترەکان و نالەهێ خەلک،
هەموو وەک پونگ چوونە هەوا و ن بوون، ئیستا بیابان بەرەو رووی ئەو کراوەبوو،
خورەتاو سوور هەلگەراپوو دەیسوتاند، تاوێرە بەرەدەکان وەکو نان هەلەمیان لێ
هەلەدەستا، هەستی کرد کە برسێتی چەنگ لە دەروونی دەگرێ، بەسەر کردنیکی
بەردەکان بەبنی لێوێهەوه گوتی ((برسیمە، برسیمە)) ئەو نانەهێ کەوتەوه یاد کە
پیرێزە سامیراییە کە دابووی پێیان، چەند بەتام بوو، لە شیرینی هەنگوینی دەکرد،
کەوتە یادی هەنگوین، زەیتون و خورماوه، کە هەرکاتی بە گوندیکدا رادەبرد بەویان
دەدا، ئەو تیشته پیرۆزە نالیی کە لەگەڵ هاورپییانی خۆی لە کەنار دەریاچەیی –
گنسارت- دا خواردیان؟ ماسیەکان، کە بەسەر ئاگرەوه هەلەدەگیران چەند خۆشبوو!

پاشان تری و هەنجیر و هەناری هاتە زەین و زیاتر ئازاریدا. گەرۆوی وشک بوو تینویتی
قاش قاشی کردبوو، ئەری بەراستی چەند رووبار بە دنیا دا هەلەدەپێژن! تەواوی ئەو
ئاوانە لە بەردیکەوه بۆ بەردی لە سوچیکی خاکی سارییەوه بۆ سوچیکی دیکە
هەلەدەخزین و دەچنە ناو دەریای مردو و ن دەبن، ئەو هەتا دلوپیکیشی بۆ خواردنەوه
نییە، بێرۆکەهێ ئەو ئاوانە تینویتی ئەوی زیاتر کرد، هەستی بەسەرگێژی کرد،
چاوەکانی هەلەدەزۆقینەوه، هەرماسی مەکرباز لە شیوەی دوو کەرویشکی گەنج
لە ناخی زیخ و لیمی سووتینەردا هاتنە دەرەوه، بەسەر پاژنەهێ پێهەکانیان وەستان،
دەستیان کرد بە سەما، گەرانەوه، بەبیینی ئەمە تەرککەری دنیا هاورپییکی
خۆشحالی سەرداو بەرەو لای ئەو بۆ پیشەوه چوو. بەسەر ئەژنۆکانیدا هەلگەران و
چوونە سەرشان و هەلبەزینەوه، یەکیان وەک ئاوی فینک بوو ئەوێتر وەک نانی
عەتراوی، بە لآم لە هەمان حالدا کە ئەو بەتاسوقەوه دەستی درێژکرد تا بیانگری،
بەهەلبەزینیکەوه لە میاندا و ن بوون، چاوەکانی داخست کەوتە جەم و جوورکردنی
بیرۆکەکانی، کە برسێتی و تینویتی پەرش و بلاوی کردبوون، خودای خۆی هینایەوه

یاد، ئیدی برسی و تینووی نەبوو، کەوتە ئەندێشەهێ رزگاری دنیا: ((چ دەبوو ئەگەر
رۆژی خودا لەگەڵ عەشقدادەگەیشت! مەگەر خودا هەمووی تواناییکی نییە؟ کەواتە
دەست لە پەرچوو ناداو لاواندەوهی دلی مۆشک نایانپشکوینی، سەیرکە چۆن هەموو
سالی لە جەژنی – پوسح- دا قەدی وشکی درەختەکان، چەمەن و درکودالەکان
بەنازی پەنجەکانی ئەو سەوز دەبن، چ دەبوو کە رۆژی مۆشک چاوی بکاتەوه و خودی
خۆی بەشکۆفە کردوویی ببینیت؟)) بزەیی بەسەر لێوێهەکانی نەخشی بەستا، دنیا لە
ئاوینەهێ خەیلی گولباران بوو، پادشای زیناکارت مۆرکراپوو رۆحی پاک بووێزەوه،
هرویدیای ژنی براکەهێ بۆلای میردی خۆی روان کردبوو، کاهینە گەرەکان و
ورگەکان دەرگای سندوقچەکانی خۆیان کردبوو و کالاکانی ناویان بەسەر هەژارەکاندا
دابەش کردبوو، هەژارەکانیش نازادانە هەناسەیان هەلەدەکێشا و دلیان لەبەر نەفەت و
حەسوودی ترس پاک کردبوو، کریست سەیری دەستەکانی خۆی کرد، ئەو تەورەهێ کە
پیشەنگ لە دەستی ئەوی نابوو، شکۆفەهێ کردبوو، ئیستاکێ لقیکی بادامی پیر
لەمیوهی لە دەست دابوو.

رۆژی بەو هەستەوه بەئارامی بەسەربرد، بەسەر بەردەوه راکشاو چووه خەوهوه، شەو،
تەواوی شەو دەنگی ئاوی هەلژاوا سەمای کەرویشکە بچووکەکانی دەبیست، دوو
لووتی فەناک کە بۆنی ئەویان دەکرد، دەمەدەمی نیوێهە و اهاتە بەرچاوی کە
چەقەلێکی برسی هاتۆتە بالائی سەریهوه و بۆنی دەکات، ئایا ئەو لاشەیی نەبوو؟
جانەوهەرە کە بۆ ساتی دوو دل وەستا، کریست لە خەودا میهری بەو کرد، دلی دەپخوازی
کە سینەهێ بکاتەوه و خۆراکی پێیدا، بە لآم نەیکرد، گۆشتی خۆی بۆ مۆشک داناوو،
بەرلە سەحەر بێداربوو، تۆرێ لە ئەستێرە گەرەکان ئاسمانیان داپۆشی بوو، هەوا
کورکن و شین بوو، لەبەر خۆ کەوتە ئەندێشەوه ((لەم کاتەدا، کە لە شێرەکان
بێداردەبنەوه، دێیهەکان چاویان دەکەنەوه، پیاوان چاویان دەکەنەوه لە کلاوڕۆژنەهێ
بنمیچدا سەیری پرتەوی نوور دەکەن، منالە شێرەخۆرەکان بەنۆیەهێ خۆیان بێدار
دەبنەوه و دەزریکینن، دایکیان دین و مەمکە پیر شێرەکانی خۆیان لە دەمیان دەنێن)).
بۆ ساتی دنیا، هەموو خەلک، مائەکان، کە لە شێرەکان، منالان و دایکان، بەسەر
بیابانەوه شەپۆلیان دەدا، هەمووی لەشەوفی سوبجەگاھان و شەبادا سروشتە بووبوون،

به لآم ئیستاکی به هه لاتی خۆر هه موویان هه لده مژین وازهینی دویا، خالی ده بو له دلی خویا گوتی چ ده بو ته گهر ده متوانی تهو شه وغه بکه م به جاویدانی، به لآم زهینی خودا گهر داویکی مه رموزه ته شقی تهو ته لاتیکی سامناک، دروست لهو کاتهی که میوه ده دن، دارمیوه کانی دویا نیشاندده او له میاندا هه لیانده گری و دارمیویکی دی پیشانده دا، وشه کانی پاکشۆری هاته وه یادو که سی چ ده زانی، له وانیه ته شق ته وری له گه لدا بی). له به رخۆ له زری، رهنگی سووری وه حشی ژیر خۆره تاو که به ته وری به تریفه بی له تۆقان سه ره له گه رابوو ده یجریواند، با هه لیکرد، بۆنی قیرو گوگردی به رلووت کهوت، سه دوم ته مورده ته لاره کان، نمایشی ماله کان، فریوه کان، سۆزانییه کانیان که له قیرو چوو بوونه خواره وه، کهوته بهر زهینی. ئیبراهیم هاواری کردبو ((خودایا رهحم بکه، تهوانه مه سووتینه، مه گهر تۆ خیری ره ها نیت؟ له بهر ته مه میهره بانبه ده رهق به وانیه دروستت کردون)) خودا له وه لآمی ئیبراهیمدا گوتیوی ((من عادیلیم ته واری تهوانه ده سووتینم))

کهواته ریبازی خودا وایه؟ له م حالته دا چ جه سووریکی، گهره یه بۆ دل، تهو پارچه نه رم و لیتاوه که راپه رتته سه ری و هاوار بکات ((بهس که!)). له خۆی پرسی ((وه زیفه چییه؟)) وه زیفه مان ته ویه که چاومان له خاک بدوورین و له سه ره زهوی به دای شوینپای خودا بگه رین، بیحالی بکهین، من چاو له خاک ده دوورم شوین پیی خودا له سه دوم ته مورده دایه و به چاکی ده بینم، ده ریای مردو شوین پیی خودایه، به هه لگرتنی پیی خۆی ته لاره کان، نمایشی ماله کان، گونده کان، ته واری سه دوم ته مورده غه رق بوون، جاریکی دیکه پیی خۆی داده نی و ئیدی ته واری زهوی به پادشاکان و کاهینه گه وره کان و فره سییه کان و سه دوقیه کان ده خزینه بنی ده ریاه وه)) کریست بی ته وهی خۆی ئاگای لیبی دهستی به هاوارکردن کرد، ته وری به تیکه وتبوو، غافل بوو له بی توانایی ته ژنۆکانی خۆی، هه ولیدا هه لستیتته وه، پیی نایه شوین پیی خودا، به لآم به هه ناسه برکتیوه به سه ره زهوی وه هه لخزی، به هه لپینی سه ره بۆ ئاسمان هاواری کرد: ((من ناتوام مه گهر نایینی؟ من ناتوام، بۆچی من هه لده بژیی؟ من خۆم له بهر ده رده هیینم)) له کاتی که هاواری ده کرد ئاپۆره ییکی ره شی به سه ره زیخه وه له رو به رووی خویا بینی، بزنیکی وا بوو که به دل و ریخۆله ی هه لژاویه وه په لی له

هه وادا بوو، به بیری هاته وه که به سه ره بزنیکه وه لاریژوه و رووخساری خۆی له چاوانی خۆله میشی تهوا بینی بوو، به بینی لیویه وه گوتی ((من تهو بزنه م، خودا تهوی ناره سه ری من تا نیشانم بدات من کیم و مه به ستم چییه؟))

له پریکا کهوته گریه ((ههزم لی نییه، ههزم لی نییه، ههزم لی نییه به ته نهها بم کۆمه گی بکه!)) تهو کاته له هه مان حالدا که تهو سه ری نابوو به خه وه ده گریا، شنه بی دهستی به هه لکردن کرد، بۆنی گه نیوی قیرو لاشه ی له بین چوو عه تریکی دلاویزه په رشی دویا بوو، دهنگی ئاوو خه نده و خرنگه ی بازنی له دووره وه بیست، نزیک له پیلوه کان و ژیر هه نکل و گه رووی ههستی به شادی کرد، چاره کانی کرده وه، به سه ره به ردیکه وه له به رابه ریا، ماری چاوو مه مکه کانی هه ره کو ژن بوو، زمانی خۆی به سه ره لیوه کانی داده هیناو سه یری تهوی ده کرد، ته وهی دویای ته رک کردبوو به ترسه وه پاشه کشه ی کرد، ماریوو، ژن بوو، یا هه رماسی حیله بازی بیابان؟ ماریکی وا خۆی به ده وری دره ختی قه دهغه کراوه وه پیچابوو به که مین پیماوو ژنی ری به ده رکردبوو، به ئاویران بوونی ته وان گونا هه لدا یکه بوو، سه دای خه نده وه هاواری شیرینی ژنی کهوته به رگویی ((کوری میری، دلیم به حالت سووتا)) ((ههزم لی نییه ته نهها بم کۆمه کم بکه)) ره جه تم بۆ تهو هیناو هاتم، ده توانم چی بکه م؟

– من تۆم ناوی، بانگت نه کردم، تۆ کیی؟

– رۆحی تۆم

– کریست گوتی ((رۆحی من؟)) چاره کانی له ترسان داخست

– به لی رۆحی تۆم، تۆ له ته نههایی ده ترسی، ئاده می باپیره گه وره شت هه مان ترسی هه بوو، تهو هاواری کرد، جه سته و رۆحی به یه که گه یشتن، ژنه له ئیسقانی پشت هاته ده ره وه بوو به هاوده می.

– من تۆم ناوی، تهو سیوه ی که به ئاده مت به خشی له بیرمه هه ره ها ته و فریشته شمشی به ده سته که شم له بیره.

- هه مان ئه و يادوهره يه ده بېتته هۆي دهر دو هاوارتو ده بېتته مايه ي گومرا بوونت، ريگه ت پي نيشانده دم ده ستت بده من، مه گه پيوه بو رابردوو، هيچ شتي بانگ مه كه وه، بكه وه دواي كوړه وي مه كه كام، جووتی من ئه وان به ته واوي شاره زاي ريگهن.

- تو ده ته وي به گوناھي له ززه تبارو دوزه خيش ري نمايم بكه ي، من نايه م، ريگه ي من ريگه ينيكي دي كه يه، مار به خنده ينيكي تيز ناميزه وه ددانه تيزو ژه راويه كاني نيشاندا، ((ئهي كرم تو ده ته وي شوين پيي خودا بكه وي، شوين پيي باز، تو كوري نه جار، ئاره زوو مه ندي كه باري گوناھه كاني نه وي بگريته ته ستو، گوناھه كاني خو ت به س نيبه؟ بيري ته وي كه وه زيفه ي تو نه جاتداني دونيايه، ته وه هه زار مايه ي جه سووري ده وي!))

كريست له كاتيكا ده له رزي و له به رخو گوتي: (هه ق لاي ته وه .. هه ق لاي ته وه، ئاره زوي نه جاتداني دنيا جه سووري و دلپريه)).

ماره كه چاره كاني بريقه ي ده دا يه وه به ئاوازيكي پر له كريشمه و نازه وه گوتي ((كوري مي روي ئازيز، ده مه وي رازيكت پي بليم)). وه كو ئا و به سهر به رده وه بو خواره وه هه لخرزي به زه رقو به رقه وه بولا ي ته و چووه پيش، گه يشته كه نار پييه كاني ته وه وه، به نه ژنويده سهره لگه را، خو ي جه مكر دو به هه لبه زيني له ران و كه مه رو سينه يه وه سهره لگه را و ته كيه ي به شانيدا، كريست، سهره را ي مه يلي خو ي سهر ي لار كرده وه تا قسه ي مار بيستي، مار به زماني خو ي گويي كريستي لسته وه، ده نكي رزيني دين و دل بو له دووره ده هات: له جه ليل، له كه نار ده رياچه ي گنسارت.

- مه جده ليه مه جده ليه مه جده ليه

كريست به له رزيني نه دنامه كانيه وه گوتي ((چي؟ چ پيه وندي به مه جده ليه وه هيه؟))

مار فرمانده رانه گوتي ((ته و مه جده ليه يه كه ده بي نه جاتي بده ي، نه ك دنيا، دنيا له بير بكه، ته وه مه جده ليه يه كه ده بي نه جاتي بده ي)). كريست هه وليدا

ماره كه له خو ي به دوور كاته وه، به لام ته و سهر ي بو پيشه وه هينا و به زمان گويي كريستي ده لسته وه ((جه سته ي ته و جوانه، فينك و نه زمونداره ته واوي ميلله تان به سهر جه سته ي ته ودا رت بو يينه، به لان گريبه ندي تويان له ئاسمان به ستاوه، ته و بگره، خودا ژنو مي ردي دروست كرده وه تا وه كليل و قفل له گه ل يه ك جو ر بن، بيكه ره وه، منالاي تو له ده رووني ته ودا بي هه ست سهر يان له به رد لي خو يان ناوه، له چاره رواني تو دا دانيشتون تا بي هه سته ي ته وان نه هيلي و بتوانن رابن و له هه تا ودا پي هه لگرن... گويت له گو فتار مه؟ سهره لپره و هيماييكم پي بده، ته زيم، ته نها سهرت ته كان بده و هه مان ئيستا ژنه كه ت به سهر ته خته خه ويكي نه ره وه بو ده هينم...

- ژني من؟

- به لي ژني تو، سهر كه خودا چون چوني ئور شه ليمي سوزاني هينا، ميلله تان به سهر ته ودا رت بو يينه، به لام خودا زه ما وه ندي له گه ل كرو نه جاتي دا، سهر كه يه شوع ي په يام به ر چون له گه ل (گومه ري) به دي كچي (دوباليم) زه ما وه ندي كرد، به هه مان ته م ره وشه خوا فه رمانت پي ده دا تا له گه ل ژنت - ها و باوه ش بيت و نه جاتي بده يت.

ئيستاك ي ماره كه سينه ي رووت و فينكي و گهر دني خو ي به سهر سينه ي كريستدا فشار ده دا، به هه لخرزي له سه رخو و حيله بازي خو يه وه به ده وريا لولده خوا، ره نكي روو خساري كريست په ري، چاواني خو ي داخست و ي بيني كه به كه فه لي به رزه وه له كه نار ده رياچه ي گنسارت نازوفيز ده كات، ته وي بيني كه ده رواني ته رووباري ئوردن و ئاخ هه لده كي شي، مه جده ليه ده سته ي ديژر دو به دوا يدا ده گه را، مناله كاني مه مكيان گرت بوو، يه ك هيماي چا و به س بوو، كه ته و هه موو به خته وه ريه ي له به ر پييدا هه لپيژي، ده گورا، خو ش به خت ده بوو، مر ويه كي تر ده بوو. ري ته وه بوو، ته وه! ده گه رايه وه ناصيره، ده گه رايه وه مالي دا يكي و له گه ل برا كانيدا ناشتي ده كرد، نه جاتداني دنيا ي خه لك بو مرؤ قايه تي شتي نه بوو، جگه له گه مژله لي گه نجيتي و شيتي، له سا يه ي عينا يه تي چاك ده بووه، ده گه رايه وه كار گه ي خو ي و جاريكي دي كه پيشه ي خو شه ويستي خو ي ده گرت ه وه ده ست، هه و جار و

له‌لوگو تراری دروست ده‌کرد، منالّی ده‌بوو، ده‌بوو به‌گه‌وره‌ی مالنّی، جووتیاران ریژیان ده‌گرت، له‌کاتی رابردنی دا له‌به‌رده‌می هه‌لده‌ستانه‌وه، ته‌واوی هه‌فته‌کاری ده‌کردو رۆژانی شه‌مه به‌جلیکی خاوین که‌مه‌جده‌لیه له‌که‌تانو ئاوریشم بۆی دروست ده‌کردو به‌ده‌سمالّی گرانبه‌هاو نه‌لقه‌ی زی‌پینی نه‌نگوستی ده‌چووه که‌نیسه‌وه، له‌گه‌ل ردین سپیان له‌شوینّی داده‌نیشت، به‌ته‌واوی ئارامییه‌وه، به‌بئی جیاوازی گوئی له‌کاتبو فه‌ریسیه‌کانی نیوه‌شیت راده‌گرت، که‌چۆن به‌جۆش و خرۆش و ته‌بو له‌رزوه له‌کاری شیکردنه‌وه و راقه‌کردنی کتیبی پیروژدا بوون. ژه‌هره‌خه‌نده‌ییکی ده‌کردو به‌هاودلیه‌وه سه‌یری ئه‌وانی ده‌کرد: خودایه‌ کاری ئه‌و خوداییانه ده‌گاته‌کوی؟ له‌سه‌ره‌خۆ کتیبی پیروژی شی ده‌کرده‌وه و راقه‌ی ده‌کرد به‌یه‌قین ده‌گه‌نه ژن هیئنانو منالّ هه‌بوون و دروست کردنی لانکو له‌لوگو ترار. کریست چاوه‌کانی کرده‌وه و بیابانی دیت، خه‌به‌ری له‌ رۆژ نه‌بوو خۆره‌تاو ئیدی جاریکی دی بۆ لای ئاسۆ لار بوو، مار له‌ چاوه‌روانی دابوو، ئارام و فریودهر کیفه‌کیفی بوو، لایلاه‌ییکی نه‌رم و خه‌مبار هه‌لده‌پژایه‌ هه‌وای عه‌سرانه‌وه، ته‌واوی بیابان وه‌ک دایکی لانه‌کی ده‌ژهنی و ده‌بجوولانه‌وه.

مار به‌عیشه‌وه کیفه‌کیفی کرد ((من چاوه‌روانم.. من چاوه‌روانم شه‌و نیمه‌ی داگرتوه، سه‌رمامه، بریاربده، هیمايیکم بده‌ری، ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت به‌رووتا ده‌کرینه‌وه، نه‌زیم بریاربده مه‌جده‌لیه چاوه‌روانه)).

کریستی وازه‌ینهر له‌دوونیا هه‌ستی کرد له‌ ترسان ئیفیلیج بووه، له‌ کاتیکی ده‌می ده‌کرده‌وه تا وشه‌ی (به‌لّی) ئه‌داکا، هه‌ستی کرد یه‌کی له‌سه‌ره‌وه ده‌یگری، به‌ترسه‌وه سه‌ری هه‌لپری و دوو چاوی له‌ فه‌زا بینی، ته‌نها دوو چاوی، وه‌ک ره‌شی شه‌وو دوو ئه‌برۆی سپی که‌ هه‌لده‌ته‌کین و هیما بۆ ئه‌وه‌که‌ن ((نا..نا..نا!)) دلّی کریست له‌ خورپه‌ که‌وت، به‌نیگاییکی پارانه‌وه‌ئامیز سه‌یری به‌رزایی کرد، وه‌ک بلّی گه‌ره‌کی بوو هاوار بکات ((من بسپیتره‌ حالّی خۆم و مۆلّته‌م بده‌و تووره‌ مه‌به‌))، به‌لام چاوه‌کان تووره‌ ده‌بوون و ئه‌برۆکان هه‌ره‌شه‌ئامیز بۆ سه‌ره‌وه و خواره‌وه ده‌چوون، ئه‌و کاته کریست هاواری کرد ((نا..نا..نا)) دوو دلّۆپ فرمیسک له‌ چاوه‌کانیدا هاتنه‌ خواره‌وه،

یه‌کسه‌ر مار خۆی پیچایه‌وه و خۆی له‌و جیاکرده‌وه به‌ هاواریکی خامۆش شه‌قی برد، بۆنی گه‌نیو له‌ هه‌وادا پیچی خواره‌وه

– کریست به‌سه‌ر رووخساریا که‌وته سه‌رخاک، دهم و لووت و چاوی پرله‌ خۆل بوون، زه‌ینی خالی بوو، به‌فه‌رامۆش کردنی برسیتی و تینسوتی وه‌ک بلّی ژن و رۆله‌کانی مردبن و ژیانی تووشی فه‌نابوو، له‌کاتیکی گازی له‌ زیخو چه‌و ده‌گرت به‌زه‌مه‌کرده‌وه گوتی: خودایه‌، خوداوه‌ند، ئه‌ی باوکه‌ مه‌گه‌ر تو ره‌حمت نییه‌؟ خواست خواستی تۆیه‌، چه‌ند جار تا ئیستا ئه‌م قسه‌یه‌م گوتوه‌، چه‌ند جاری دی ده‌لّیمه‌وه؟ به‌دریژی عومری خۆم به‌له‌رزو موکریه‌وه ده‌لّیمه‌وه- خواست خواستی تۆیه‌))

به‌م حاله‌ته‌وه چووه خه‌وه‌وه، وه‌ک چۆن چاوانی جه‌سته‌ی چووه خه‌وه‌وه، چاوانی رۆحیشی کرایه‌وه، تارمایی ماریکی گه‌وره‌ی وه‌ک جه‌سته‌ی مرۆقی بینی که‌ له‌ مه‌رزی شه‌وه‌وه تا ئه‌و مه‌رزی شه‌و به‌سه‌ر زبخه‌وه درپژ بۆوه، له‌کاتیکی ده‌می قورمزی رۆشنی ئه‌و له‌که‌نار کریستدا بوو، راکشابوو، له‌به‌را به‌ر ئه‌م ده‌مه‌ که‌ویکی له‌رزوو خۆش خه‌ت و خالی بیه‌وده هه‌ولیده‌دا تا باله‌کانی بکاته‌وه و رابکات، بۆ پیشه‌وه هه‌لده‌خزی و هاواری کزو کورتی سه‌ردا، له‌ ترسان په‌ره‌کانی قیت بووونه‌وه، مار به‌بئی جووله‌ به‌ده‌می کراوه چاوی بریبوو ئه‌وه‌وه، په‌له‌ی نه‌بوو دلّیابوو له‌ دابینکردنی خۆراکی خۆی، که‌وه‌که‌ له‌سه‌رخۆ به‌ره‌وه ده‌می کراوه‌ی مار ده‌هاته‌ پیش، کریست له‌ کاتیکی وه‌کو که‌و ده‌له‌رزی، بیده‌نگ وه‌ستابوو سه‌یری ده‌کرد، وه‌ک بلّی داوای کۆمه‌گی ده‌کرد، ئه‌وکاته‌ له‌پریکا ملی درپژکردو چووه ژووره‌وه، دهم داخرا، کریست ده‌یتوانی که‌وه‌که‌ بیننی تۆپ ئاسا په‌رو گوشت، پینی یاقوتی هیندی هیندی هه‌لده‌خزیه‌ ناو ورگی ئه‌م درنده‌یه‌وه به‌ترسه‌وه له‌جیوه هه‌لبه‌زیه‌وه، بیابان که‌له‌که‌ییکی بوو له‌ شه‌پۆلی پف کردوو گوڵه‌نگ، خۆره‌تاو له‌ حالّی سه‌ره‌لگه‌پران دابوو، کریست که‌ جه‌سته‌ی ده‌له‌رزی به‌زه‌مه‌کرده‌وه گوتی:

((ئه‌و ئه‌ژدیهایه‌ خودایه‌و ئه‌م که‌وه‌ش...))

دەنگ لە گەر وویدا شکستی خوارد، توانای تەواوکردنی ئەندێشەیی نەبوو، بەلام لە دەروونی خۆیا گوتی: ((رۆحی مەرۆق... ئەو کەوێ رۆحی مەرۆقە)) چەندین سەعات بەنوقم بوون لەو ئەندێشەییەدا لە جیسی خۆیدا مایەو، خۆرەتەو بەرزبۆوێ ئاگری لەزێخو چەو بەردا، پێستی سەری کریستی کون کردو چووێ ژوورەو، مێشک و گەر و سینی قاش قاش کرد، گەدەو هەناوی وەک هێشووێ هەلژاوی تری چینی پاییزی بەهەلئاسراوی مایەو، نووکی ئەنگوستەکانی شین هەلگەرابوون، لەناخیا زمان وەکو خورپەیی دڵ بچووک بووێو وەکو مەرگی گەر و ئیدی برسی و تیئووی نەبوو، ئیدی ئارەزووی ژن و مندالی نەبوو، تەواوی رۆحی لە چاوانیدا لوللی خواردبوو، ئەوی دەدی، تەنها ئەو، بەلام دروست لەکاتی نیوێرژدا نیگای تاریک بوو، دنیا مەحوو بوو دەمی گەر و جیگایی لە بوونیدا کرایەو، کە شەویلاگی خوارەوێ زەمین و شەویلاگی سەرەوێ ئاسمان بوو، بەلەرزینەوێ خۆی بۆلای دەمی کراوێو پەلکیش کرد، ملی بۆ پێشەوێ بردبوو....

رۆژان و شەوان وەکو درەوشانەوێ رەش و سپی هەرەتریشقە بەسەر دەچوو، نیوێشەوێ شیرێ هات و لەبەر ابەریا وەستا، بەغر و وەرەوێ کلکی رادەتەکاند، دەنگی وەکو دەنگی مەرۆق و ابوو، ((بەخێری بۆ لانی من، ئەو زاهیدی پیرۆزمەند، من دروود دەنیتم بۆ مەرۆقی کە بەسەر کەمینەیی فەزێلەت و شادی و لەزەتی بچووک زال دەبی. ئیمەش شتی سانامان خۆشناوی، ئیمە چا و دەپرینە شتی سەختەو، مەجدەلیە بۆ ئیمە بەس نییە، دەمانەوێ تەواوی زەمین بەژن بگرین ئەو زاوا، بووک ئاخی هەلکێشاو، مەشخەلی ئاسمان رۆشن بۆو، میوانان گەیشتن بابرۆین

- تۆ کینی ...

- خۆت: شیرێ برسی ناو دڵ و دەروونی تۆ، کە شەوان لەکەنار ئاخووی مەرپان و مەلەکوئی ئەم دنیایە پیاسە دەکات و لەناو ئەم مەلەکوئەدا بازدان و خواردن سوک و سەنگینی دەکات، بەپەلە لەبابل بۆ ئورشەلیم، لە ئەسکەندەریە بۆ رۆما دەچم و هاوار دەکەم:

- ((من برسیم هەموو شتی هی منە)) سپێد دووبارە دیمەوێ ناو سینەت و لەوێ هەلئەتۆقیتم، شیرێ درێندە دەبیتە بەرخێک، رۆلی زاهید دەبینم، کە هەموویان مەیلی هێچیان نییە و بەدەنکە گەمی رازین، قومە ئاویکی خودایی و پاک و خۆش و ئامادە بەناوی ((باوک)) دەکەم بەلایلیە. بەلام لە پەناوی ناخی دلمدا شەرمەزارم، توورە دەم بەتاسووقەوێ لە چاوەروانی هەلکێشانێ شەوێ رۆدەنیشم، زەمانی کە بتوانم جلی مەرپاکەم جاریکی دی بگورینم و پانتایی شەو تەو بکەم و پێشەوێ بکوتم بەسەر بابل و ئەسکەندەریە و رۆم و ئورشەلیم.

- من تۆ ناسم، من هیچ کاتی ئارەزووی مەلەکوئی ئەم جیهانەم نەبووێ مەلەکوئی ئاسمان بۆ من بەسە.

- وانییە دۆستی من، تۆ خۆت فریودەدە، بەس نییە، زاتی ئەوەت نییە سەیری ناخی قوولایی دلت بکە، تا من بدۆزیتەو... بۆ حەپ حەپ تەماشام دەکە و دەربارە من فیکری خراب دەکە؟ و ابیردە کەیتەو کە من وەسوەسەم و نیرووی خەناس - م هاتووم تا گومرات بکەم؟ ئەو ئەو کەسە گۆشەگیریت هەلئەتۆر دووێ مێشک بۆش، چ قودرەتی دەتوانی وەسوەسەوێ دەرەکی هەبی؟ تەنها لە دەرووندا قەلای گرتوو، من قولترین دەنگی خودی خۆمی تۆم، من شیرێ دەروونتم، تۆ خۆت لە پێستی بەرخێ وەرپێچاوە تا خەلکی بەرەو لای خۆت پەلکێشکەوێ و هەلیاندەری، بەیتر دی لە کاتی مندالی سێحریازە کلدانیە کە سەیری ناو لەپی کردی و گوتی ((چەندین ئەستێرە و خاچ بی ژمیر دەبینم، تۆ دەبیتە پاشا)) بۆ وا خۆت لە گیلی داو؟ تۆ شەو رۆژ ئەم بابەتە وەبیر خۆت دینیتەو. ئەو کورپی داو، رابە بچۆرە ناو مەلەکووت.

کریست بەسەری لارەوێ گویی راگرتبوو، کەم کەم دەنگە کەوێ ناسیەو، هیدی هیدی وەبیری دەهاتەو کە زەمانیک ئەو دەنگە لە خەوندا بیستبوو: جاریکیان لە رۆژانی منالی کە یەهوێ لیبی دابوو، جاریکی دیکەش کە مایی جی هیشتبوو چەندین شەو و رۆژ بە چەنگالی برسێتەو ناوکیانییەو چووبووێ ناو مەزرار ئەو کاتە بەشەرمەزاری گەرابووێ مالهەو براکانی، سیمونی شەل و یاکوبی زوهدپیشە کە لە

دەرگا وهستا بوون و ئهويان بهستايه وه، ئهوكاته بوو كه بهراستي دهنگي نهپرهي شيريني له دهرووني خويدا بيستبو، هه مان چه ند رۆزي پيشتريش لهوكاتهي كه خاچي بۆ له دارداني ئه و جانبازه هه لگرتبو، به ره و رووي ئاپۆره كه تيده په پري و ئه وان به نه فره ته وه سه يريان ده كردي و له سه ر ري به دوور ده كه وتنه وه، شيريني دهرووني به هيزيني وا هه لبه زي بووه كه ئه وي كرده نه خشي سه ر زه وي. ئيستاكسي سه يري ئه م شه وه دريژه بكه كه وه كو نه پره شير ناخي هاتۆته ده ره وه و رو به پرووي بۆته وه! خۆي له وه هه لده سووي، ون ده بوو دووباره به ديارده كه وته وه، وهك بللي له دهرووني ئه وا ده چيته ژووو ديته ده ره وه، كلكي له و ددها، كريست ههستي ده كرد كه وا دلتي زياترو زياتر تووره ده بي، له به رخۆ گوتي ((ههق لاي شيره، ئيدي بۆ حه فت پشتم به سه، له برسبوون و خاكه رايي و نمايشي لايه كه ي دي رووخسارم بۆ زيلله ليدان بيزار بووه، ئيدي له ستايشي ئه و خودايه ئاده مۆره و ناوه يناني به باوكه باوكه تا ميهره بانتر بيت ته نگه تاو بووم. له نه فريني براكام، گرياني دايم، خه نده ي خه لك مان دوو بووم، به پيپه تي رۆيشتن و نه بووني شتي بۆ كرپيني شه هه و شه راب و ژن كه له بازاردا ده يانينيم، دۆزينه وي شه هه مته ته نها له كاتي خه ودا، ناچار كردي خودا بۆ هيناني ئه وانه بۆ من تا بتوانم هه واي خالي به چاوو باوه ش بگرم تولخامه وه، تووشي نه زۆكي بووم، ده مه وي خواستي خۆم به ششيري باوانم پرازينمه وه.. مه گه ر من كوري داود نيم؟ ده چه مه ناو مه له كوته وه ش، هه ق لاي شيره، خواحافيزي بكه له ئه نديشه و هه ورو ئاسمان به ردو خاك و له ش و مه له كوتي منه)) هه لسا يه وه، له شوينيكي وجوديدا قودره تي دۆزيبووه تا هه لبه زي و خۆي به ششيريكي ناديار به هيز بكات و وهك شير به نريني.

هاتبوو، هاواري كرد ((بۆ پيشه وه)) به لام شير ون بوو، قاقاي خه نده ييني له به رزايي سه ريه وه بيست، دهنگي كه ده يگوت ((سه يركه)) هه وره تريشه يي شه وي شه ق كرد و چه سپاوو بي جولته وه ستا، ژير تاقاي ئاسمان شارينك بوو، به بورج و بارو خانه و ري و مه يدان و خه لك بوو ده ورو به ريشي ده ستايي و كي نوو ده ريا، بابل له لاي راست بوو، ئورشه ليم و ئه سه كه نده ريه ش له لاي چه پ، به دريژايي رووباريش رۆم، جاريكي ديش دهنگه كه ي بيست ((سه يركه)) كريست سه ري به رزكرده وه فريشته يينيكي بال زه رد

به سه ر له ئاسمان كه وته خواره وه، سه داي شيوه ن ده هاته به رگوي، له چاريكي دانيشتوان خه لكي ده ستيان بۆ ئاسمان به رز كر دبۆوه، به لام ده ستيان كه وت: جوزام ئه واني خواروو ليوانييان كرده وه تا هاواري كۆمهك بكه ن. ليواني جوزام خواروويان كه وته خواره وه، شه قامه كان پر بوون له ده ست و لووت و دم.

له هه مان كاتدا كريست به ده سه ته به رزه كانيه وه هاواري كرد ((خودا وه ند ره حم به به شه ريه ت بكه!)) فريشته ي دووم به بالي ره نگاو ره نگ به سه ر دووي و گه رده ني له ئاسمان برده خواره وه، به يه كجار دهنگي خه نده له سه راسه ري زه وي دا پيي خوارده وه، جوزام گرتوه كان، شي ت و هار به ملاو به ولادا رايانده كردو ئه وانه ش كه ما بوونه وه له به ر زۆر پي كه نين شه قيان ده برد:

كريست له كاتيكا ده له رزي، گويي خۆي گرت تا نه بيستي، ئهوكاته فريشته ي سيپه مي بال قورمزي وهك شه هايي له ئاسمان كه وته خواره وه، چوار چاوي ئاگرو چوار ستوني دوو كه له هه لسا، ئه ستيره كان له به ر نه بووني هه وا خامۆش هه لگه ران، باينيكي سووك هه ليكردو دوو كه له كاني په رش و بلاو كرده وه، كريست سه يري كرد، زه وي بوو به چوار خۆله ميش. دهنگ جاريكي دي دهنگي دايه وه: ئه ي فه له كزه ده، مه له كوتي دونيا، كه ئاره زووي به مولك كرديت هه يه، ئه وان ئه و سي فريشته خۆشه ويسته ي من، جوزام و شي تي و ئاگرن، رۆزي خودا گه يشتوه - رۆزي من! رۆزي خۆم)) هه وره تريشه به دوا گوپرهي گه وائه ون بوو، سه حه ر، به رووخساري رووچووي له زيخه وه، وابه ديار ده كه وت كه شه و كاتي ك كه به ردی گلۆر كر دبۆوه، هاي هاي و گريه ي كر دبوو، چونكه چاوه كاني سووتا بووه هه لسا بوو، سه يري ده ورو به ري خۆي كرد، نه كا ئه و زيخ و له بي كۆتاييه رۆحي ئه و بي؟ بيابان خهريك بوو ده گۆراو گياني وه به ر ده ات، دهنگي هاواري توند، خه نده ي تير ئاميزو گريه ده هاته گوي، ئازه لي بچووكي وه كو كه رويشك و سمۆره و راسو به چاوي وهك ياقوتيانه وه بۆ لاي ئه و هه لده به زينه وه، له به رخۆ گوتي: ((ئه وه شي تيه كه ئاره زووي گياني هه يه)) هاواريكي كردو ئازه له كان ون بوون، فريشته يي كه مانگي هيلالي به گه رده نه وه هه لئواسرابوو، ئه ستيره يينيكي

شادانی نیوان ئەبرۆکانی پێش چاوی ئەو دانیشته سەر زهوی و باله سهوزه کانی کردوه.

کریست له بهرامبەر نووردا به پوانینهوه دهسته کانی خسته سەر چاوه کانیوه، به پارهوه گوتی: ((ئهی فریشته ئهی فریشته)) فریشته که باله کانی خۆی کردهوه و بزهیکی هاتی ((من ناناسی؟ منت به بیرنایه توه؟))

- نا.. نا تۆ کێی؟ ئهی فریشته بۆ دواتر برۆ، نووری تۆ نابینای کردوم.

- له بیرته له رۆژانی منالیدا ئەو کاته که هیشتا نه تده توانی برۆی، خۆت به دهره گای مالو دامه نی دایکت هه لده واسی تا نه که ویتته سەر زهوی، له ناخه وه هاوارت ده کرد ((خودایا، من بکه به خودا، خودایه بکه به خوا، خودایه بکه به خوا))

- ئەو کفره پیسه ت له بیره؟

- ئەو دهنگه دهره و نیه من بووم که ئەو کاته هاوارم ده کردو ئیستاش هاوار ده کم، به لām تۆ دهرتسیی خۆت له که پری ده دهی، به لām ئیستا به توهی یا نه توهی، ده بی گوی له من بگری، زه مانى موژده هین گه یشتوه، بهر له وهی که له دایک بی تۆم له میانى ته واوی به شه ریته هه لبژاردوه، من له ناو دهره و نی تۆ کار ده کم و دهره وشیمه وه، تا گادارت ده که مه وه که نه که ویتته داوی که مینه ی فه زیله ت و شادی و خۆشیه بچوو که کانه وه، ئەو بیابانه ی تۆم په لکیشی ناوی کردوه، بیینه چۆن ئەو ژنه م دهر کرد، هاتن، ئەوانیشم دهر کرد، ئەوه من کردم نه ک تۆ، من تۆم بۆ سه رنویشتیکی گرنگترو مه ترسیدارتر راگرتوه.

- گرنگترو مه ترسیدارتر؟

- له کاتی مندالی ناره زووی چیت ده کرد؟ بوون به خودا، که ده بیه خودا

- من من

- خۆت وه پاش مه ده، گریه و زاری مه که، تۆ پێشتر بوویتته خودا، تۆ بیر له وه ده که یته وه که ئەو کۆتره کێویه له رووباری ئوردن چی به تۆ گوت؟

- پیم بلێ ... بۆمن بلێ.

- تۆ کورپی منی، تۆ کورپی منی، ئەوه په یامی بوو که کۆتری کێوی بۆتی هینابوو، به لām ئەم کۆتره کێوی نه بوو جویرائیل بوو، له بهر ئەمه سه لام له تۆ ده کمه ئهی کورپ، ئهی ته نها کورپی خودا.

دووبال له سینهی کریستدا که وتنه شریخه وه، هه ستی به گه شان وه ی ئه ستی ره ییکی سیحری سه ریچکار کرد له میانى ئەبرۆکانیدا، هاواری له دهره و نی هه لسا ((ئه دونیا.. منى مرۆق، فریشته، به نده ی تۆ نیم، من کورپی تۆم، من به سه ر ته خته وه داده نیشم تا داوه ری مردوو زیندوو ده کام بکه م، گۆی دونیا ده گرمه ده ستی راستم یاری پیده کمه، جیی من بکه وه تا دانیشم)). سه دای قاقای خه نده ییکی له فه زا بیست، کریست راجفری، فریشته ون بوو، هاواریکی جگه رسۆزی سه ردا- لوسیفر که وته سه ر زیخه وه.

به دهنگیکی تیزا میزه وه گوتی ((دووباره به خزمه ت ده کم، رۆژی دووباره یه کتری ده بینینه وه.. هه زوو)).

کریست به روو خساری روو چووی له زیخدا هاواری کرد ((ئهی هه رماس هیچ کاتی.. هیچ کاتی... یه کتری نابینینه وه)).

دهنگه که دووباره گوتی ((هه زوو.. له هه مان جه زنی پوسح دا ئهی فه له کزه ده)) کریست ده ستی کرد به شین و زاری فرمیسه کانی به دلۆپی گهرم ده که وته سه ر زیخ و چه وه وه ژه نگی رۆحی خۆی شوست و پاک کرده وه، ده مه ده می عه سر بایه کی فینک هه لی کرد، خۆره تاویکی نه رم و بۆر هه لپژایه سه ر کێوه کان، ئەو کاته کریست فه رمانیکی میه ره بانى گوی لیبوو ده ستیکی نادیار به سه ر شانیه وه و قهراری گرت.

- رابه رۆژی خودا گه یشتوه، په له که ئەم په یامه بگه یه نه مرۆقه کان ((من به دیار ده که وم))

یەك، سەریان لەدوای ئەو نابوو تا رینمایی بکەن بەرەو مەرۆق، لە ناخی گۆل و لیتەدا بازیدەداو پێیەکانی لە رەگورپیشە و لقی دار گیردەبوو، رینگەیی خۆی لە چالەکانەو لەدەداو لە رۆشنایی هەورەتریشقە هەناریکی لیکردەو، دەستی پەر لە یاقوت بوو گەرۆوی تازەبوو، یەکیکی دیکەیی رنی و دیسان یەکیکی دی و خواردی، دەستخۆشی لەو دەستە کرد کە چاندبووی، بە هیزیکیی تازە دووبارە کەوتە رێ، هەوا تاریک بوو، رۆژ بوو یا شەو؟ پێیەکانی لەبەر گۆل سەنگین بوو، وا بەدیار دەکەوت کە لەگەڵ هەر پێیەکدا تەواوی دونیا هەڵدەگرێ، ناگەهان لە درەوشانەوی هەورەتریشقەیی، دێیەکی بچوکی بەسەر بەرزایی گردۆلکەییکەو هەبونی، مائە سپیەکانی ئاگر تیبەردەداو دووبارە خامۆش دەکردەو، دلی لە بەرشۆق کەوتە خورپە، مەرۆق لەومالانە دانیشتبوو- برایان- و ئەو بە تاسوقی ساوی دەستی مەرۆق بوو، هەناسە هەلکێشان لە هەوای مەرۆق و خواردنی نان و خواردنەوی شەراب و گفتوگۆ کە چەندین سال بوو لە تاسوقی تەنهایی، کێو مەزراکانی دەنایە ژبیر پێ و لەگەڵ مەل و ئازەلە کێوکان قسەیی کردبوو خۆی لە دیتنی مەرۆق بەدوور گرتبوو بەلام ئیستا چەند خۆش بوو ئەگەر دەست ساو داتە دەستی مەرۆقەکان، پێیەکانی توندکردو دەستی کرد بە سەرەلگەرا بەسەر تاوێرە بەردەکانەو، لە کوێ تەجمی دەگرت، لە کاتیکی سەرەلگەرا هەورەکان نەرم بوون و پارچەییەک لە ئاسمان بەدیارکەوت، خۆرەتاو بەهەمانحال کە ئاوا دەبوو، لە ئاسمان بەدیارکەوت، دەنگی کەلەشیری گوند، وەرپینی سەگەکان و ئەو ژنانەیی کە بەسەریانەکانیانەو بانگی یەکتریان دەکرد بیست ، لە دوو کەلکێشەکانەو دوو کەلکێکی شین بەرزبوو ئاسمان، بۆنی داری کرد کە لە حالەتی سوتاندا بوو.

لە کاتیکی بەکەناری یەکەمین مائی دیکەدا رەت دەبوو، بە بیستنی گتوگۆی مەرۆقەکان، بەبنی لیبووە گوتی ((پیرۆز بێت تۆی مەرۆق))

بەردو ئاوو مائەکان بریقەیان دەدایەو، چی دەلیم! پێدەکەنین، زەوی شەقی بردبوو، تینسۆیتی خۆی شکاندبوو، تۆفان مەرۆق و ئازەلی زەندەق بردبوو، بەلام ئەوکاتە هەورەکان بەپەرش و بلاو بوونەو خۆیان ئاسمانیان شین کردو خۆرەتاو کە و ن بوو

بەشی هەژدەهەم

وای کە کریست بە چ خیراییەک بیابانی لە دوای خۆیەوی جیھێشت! گەیشتە دەریای مردوو، بەدەوریا سوورایەو، دووبارە پیتی نایە سەر زەوی کێلراو و ئەو هەوا پیسەیی هاتە ناو هەناسەیی مەرۆقەو.. بەبێ یارو یارو ریتی تەیی نەدەکرد، ئاخ لە کوێ دەیتوانی ئەو توانایە بدۆزیتەو؟ دوو دەستی نادیار بن بآلی ئەویان گرتبوو، هەورپکی ناسک بەسەر بیابانەو وەدیارکەوتبوو، گەرەبوو، رەش داگەرپاو ئاسمانی داپۆشی، دەنگی گورپەیی گەوالە دەگەیشتە گوی، لەدوای ئەووە یەکەمین دلۆپە باران کەوتە سەر زەوی، زەوی رەش داگەرپا، رینگاکان ون بوون، لە هیکەو تاقگەکانی ئاسمان هەلرژان، کریست ناولەپی خۆی کردە پیالەو پەر ئاو بوو خواردیەو، وەستا نەیدەزانی بە کام ریدا بروات، هەورەتریشقە هەوای شەق کرد، بۆ ساتی رووخساری زەوی بەرەنگی شینی زەردی کەم رەنگەو کەوتە درەوشانەو، بەلام دووبارە رەش بوو، ریتی ئورشەلیم کامەیان بوو، کام رێ بۆ لای یەحیای پاکشۆر بوو؟ هاوسەفەرەکانی کە لەناو قامیشەلاندا لە کەنار رووبارەو چاوەرپیی ئەویان دەکرد چییان بەسەر هات؟ بە رازو پارانەو گوتی ((خودایە، هەورەتریشقەیی بنێرە خوارەو، ریم پێ نیشان بدات)) لە کاتیکی قسەیی دەکرد لەبەرەو رووی ئەودا مەشخەلی لە ئاسمان هەلسا، خودا نیشانەییکی بەو دابوو، ئەو بەدلنیاییەو بە هەمان لادا بۆ پێشەو دەچوو سیلاوی باران هەلدرژا، ئاوی نییری ئاسمان هەلدرژانە خوارەو، لەگەڵ رووبارو دەریاچە، ئاوی مینەیی زەوی پەییوەست دەبوون، زەمین و ئاسمان و باران بوونە

جاریکی دیکه گه پرایه وه، مهیدانی ئاسمان دئیاییان ده کرده دیاری بۆ دنیا، کریست خۆش حال و سهرتاپا تهر، به کوچه باریکه کانه وه ده گهل شوره شوروی ئاو بازی ددها، کچیکی گهنج وه دیار کهوت، بزنیکی گوان گه وهی بۆله وه پرگا راده کیشا، کریست به بزهی لیویه وه گوتی ((ناوی ئەم گونده چیه؟))

– بیت ئنیا.

– بۆ دۆزینه وهی شوینیکی باش ده توانم له کام دهرگا بدهم، من لیزه غهریبم

کچه که به خنده وه لآمی دایه وه ((له ههر شوینی که دهرگاییکی کراوه ت دۆزیه وه برۆ ژوره وه)). له ههر جیگایی دهرگای کراوه ت بینیی برۆ ژوره وه، کریست له بهر خۆ کهوته ئەندیشه وه ((مرۆقی ئەم دئییه میهره بان و میوان دۆستن))

بۆ پیشه وه چوو تا دهرگاییکی کراوه بدۆزیه وه. کولانه کان ببونه رووباریکی بچووک، به لآم بهر ده زله کان سهریان له ئاو دهرهینابوو، دهرگا کان له بهر بازارن رهش بوو بوون و داخرا بوون، له یه که مین سووچدا سوورایه وه دهرگاییکی بچووک تاقدار بوو رهنگی نیلی بوو، کراوه بوو، ژنیکی کورته بالائی چوارشانه ی غه بغه به داری لیو تهستور له دهرگای مال وه ستابوو، ژنیکی گهنجی دیکه، له ناو مالدا که نووریکی که مرهنگی لیده هاته دهره وه، له که نار کارگه ی چنن دانیشتبوو، کاری چنینی ده کردو به نهرمۆکه یی گۆرانی ده چری، کریست نزیک کهوته وه له ئاستانه ی دهرگا وه ستاو دهستی به نیشانه ی سه لام بهر زکرده وه داینا یه سهر دلئو گوتی غه ربیه م و خه لکی جه لیلیم سه رمامه و برسیمه، شوینیکی شمش بۆ خه وتن نییه، من مرۆقیکی شه ره فمه ندیم مۆله ت ده فرمووی که ته مشه وه له مالی تیوه بم، دهرگام کراوه بینیی و هاته ژوره وه له من ببورن)).

ژنه جیله که گه پرایه وه دهسته کانی پر له دانه ویله ی په له وهر بوو، به ئارامی نهوی به سه ر کرده وه، بزهیکی هاتی و گوتی ((بۆ خزمه تگوزاری حازرین، پییت له سه رچاوان، فه رموو)) جۆلا که دهستی له کار کیشایه وه له حه وشه دا به دیار کهوت، ئیسقانیکی وردیله ی هه بوو رهنگی په ری بوو، کهزی رهشی خۆی به کلکی که رویشک

به ستابۆوه، چاوه کانی گه وره وه خه مناک بوو، گه رده نبه ندیکی پرۆزه یی به ده وهی گه رده نی لاوازی وه کرد بوو به نیشانه ی نه زری قوربانی، سهیری میوانی کردو رووخساری سووربۆوه گوتی ((ئیمه ته نهاین ئیلیازی برامان لیزه نییه چۆته ئوردن تا خۆی ئاوه مۆر بکات))

ئه ویت گوتی ((چ فه رقی هه یه خۆ ئیمه ناخوات، ئاغای ئازیز فه رموو وه ره ژوره وه گوئی مه دهره ئه و، ئه و له سیبه ری خۆشی ده ترسی، خه لکی دی بانگ ده که یین تا بینه هاوسوجه تتو ریش سپیه کانیش بۆ به خیره اتن کردن و چاک و چۆنی، که واته لووتف بکه و وه ره ناو مالی بچووکی ئیمه وه؟ چیت به سه ره اته وه؟ سه رماته؟

– کریست وه لآمی دایه وه گوتی ((سه رمامه و برسیمه و خه الووشم))

ژنه گوتی ((ئه وه هه رسیکیان چاره سهریان هه یه، ترس له خۆت بار مه که ئیستا ده مه وی بزانی که ناوی من (مارتا) یه، ئه وه شیان خوشکم، ناوی میری، ناوی تو چیه؟

– کریستی ناصیره یی.

مارتا پیکه نی و له کاتیکی دهستی بۆلای ئه و ره وانه ده کردو گوتی ((ئاده میکی باشی؟

کریست به سه روپۆته لاکینی جیدی گوتی ((به لئو خوجه مارتا باش باش تا هدی تواناییم))

چوو ناو کوخته که وه، میری مه شخه لکی داگیرساند، ژوره که به ده ره دیواری سپیه وه پر له نوور بوو، له ناو مال که دا دوو سندوقی دره ختی سه رو نیازی لیبوو، چهند دانه یی چواربایه، به راستایی دیوار سه کۆییکی دارین هه بوو دۆشه ک و سه رینی به سه ره وه بوو، ده سگای چنن له سووچیکه وه بوو، له سووچه که ی دی چهند شه ره بیکی گلینی تایبه ت به زه یتون و رۆن، شه به ریکی ئاوی فیئک له لای راست بوو له که ناریا پارچه که تانیکی درپژ به بزمار هه لواسرابوو، مال که بۆنی دره ختی سه رو نیازو به هیی لیده هات، به شی ئاگردان ژوره که به پان و تاریکی مابۆوه،

که رهستهی چیششت لیمان لهو دهوروبه رهدا هه لو اسرابوو. مارتا هات و گوتی ((دانیسه ئیستا سوپا بو هه لده کهم تا جله کانت وشک بیته وه)) شه و کاته ته ختیکی بو هیناو له که نار سوپاکه داینا، پاشا چوو هه وشه یه ک باو هه دارمیوی هینا، گه لای دارغارو دوو چله زهیتونی هینا، دهسته و یه خه دانیشت ناگرو دوو که ی وه ک کوخته بیکی بچوک لیکردو ناگری تیه ردا. کریست له کاتیکا خوی هه لکورماندبوو سه ری له میانی دوو دهست نابوو، ئانیشکی نابوو سه ر شه ژنو کانی، سهیری ده کردو له به رخو نه ندیشه ی ده کرد ((ری و ره سیکی چه ند پیروژه کوزکرنه وه ی دارو ده ون و داگرساندنیان له رژی ساردا، مه شخه ل وه ک خوشکیکی میهره بان بو لای تو دیت تا گهرمت کاته وه، چوونه ناو مایکی غه ریب، به برسیه تی و تینویتی و بینینی دوو خوشکی غه ریبی دیکه که دین وه سیله ی هه سانه وه ی تو ریکده ده نه وه))، چاوه کانی پرله شه ک بوو.

مارتا هه لسا یه وه و چوو له یه خدانه که وه، نان و هه نگوین و په یانه ی شه رابی هیناو له بهر پیکی غه ریبه که ی دانا گوتی ((بو شه وه ی تامی ده مت بگوری له مانه بخو، ئیستا که مه نجه ل دینمه سه ر ناگروه تا خوراکیکی گهرم بخوی و گیانت وه بهر بیته وه، ده بی له ریگه بیکی دوو ره هه تاجی))

کریست وه لاهمی دایه وه ((له وسه ری زهویه وه هاتوم)) به تاسو وقه وه لاربوو سه ر نان و زهیتون و هه نگوین، وای که له ززه تبه خه شو، خودا به سه خاوه ته وه ته وای شه ن نبعمه تانه بو مرؤق ده نیی، خواردی و سوپاسی خوی کرد. میرو له ته وای شه ماوه یه دا له که نار جیگای مه شخه ل وه به خاموشی وه ستابوو، سه ر هتا سهیری ناگری ده کرد. پاشان سهیری میوانی نه ناسراوی ده کرد، پاشان سهیری خوشکی ده کرد که چو چونی به هه بوونی پیایک له مال و میوانداری په روبالی لی هاتبوونه ده ر.

کریست پیاله ی شه رابی هه لگرت و سهیری شه دوو ژنه ی کرد و گوتی ((خوشکه کام میرو و مارتا هه قه من بیستوتانه که له زه مانی نوح توفان هات، خه لکی هه مووی گونا هکار بوون و هه موویان غه رق بوون، ته نها شه چه ند که سه کارپاستانه ی که له ناو که شتی بوون رزگایان بوو، میرو و مارتا سویند ده خوم که شه گه ر توفانیکی دیکه هه لسی و من سه رپشک بم له داوه ت کردنی ئیوه بو ناو که شتی نه ناسیای کونه پوش و

پی په تی که له که نار ده رگای مالی ئیوه به دیار که وه ت و ئیوه ناگرتان بو کرده وه و گهرم بووه، خواردنتان پیدا و تیروو، به قسه ی موحیبه ت ئامیز قسه تان له گه ل شه و کرد شه وه ئیوه هه لده بو ژیرم، مه له کوتی ئاسمان دابه زی و چوو ده لیه وه، خوشکام، به سه لامه تی ئیوه ده خومه وه، به دیتنی ئیوه خو شحالم.

میرو نزیک که وه ته وه له به ریپی کریست دانیشت، به روو خسار پیکی شه رمنی گول گوناوه گوتی: ((شه ی غه ریبه ده نگی تو نایبستم تو قسه مان زیاتر بو بکه)).

– مارتا چیشتی هیناو سفره ی راخست و ئاوی ساردی له بیری ناو هه وشه که وه هه لکیشا، شه و کاته هاوسییه کی جاحیلی نارد تا خه بهر بداته ریش سپی دی که مه رحه مه ت به فرموونه مالی شه و ته شریف بهینن، چونکه شه وو خوشکه که ی میوانیکیان بو هاتوو.

میرو که کریستی بینی بیده نگه، گوتی ((زورتر قسه مان بو بکه))

کریست پرسی ((میرو چه زت له چیه بو ت بلیم؟)) به ئارامی دهستی به سه ر که زی ره شی شه و داهینا ((بیده نگی جوان و به سه د زمان قسه ده کات))

– بیده نگی ژنان رازی ناکات، ژن وه ک مندالان پیوستیان به وشه ی شه قین ئامیزه وه هه یه.

– مارتا که له بهر خاتری شه ونشینی زهینی له مه شخه ل هکان بوو، قسه ی میرو ی بری و گوتی ((گوی مه دهره قسه ی شه، هه تا قسه ی موحیبه ت ئامیزیش ژنان رازی ناکات)).

– به لی قسه ی موحیبه ت ئامیزیش ژن رازی ناکات، ژن دهیه وی گویی له ده نگی پی میرده که ی بی، که مالی خستوته له رزه وه، دهیه وی شیر بدات به منال تا مه مکه کانی ئارام بگرن، شه ی کریستی جه لیلی، ژن زور شتی ده وی، به لام پیوان چ له و بابه تانه ده گه ن؟))

– مارتا ههولیدا بجنه، بهلام نهیتوانی، سی سال عومری بوو کهچی شوی نه کردبو، هوان بیدهنگ بوون، گویمان له ناگر راگرت که داری زهیتونی قوتدهداو نیلهی ده کرده سهرقاپی دارینی خوراک که ناوه کهی جوشیدهدا، چارانی ههرسیکیان له مه شخه لدا گوم بوو بوون. عاقبته میترئ بیدهنگی شکاند: ((چ ده بوو نه گهر ته نه دترانی که ژن له کاتی که دانیشتووو کاری چنین ده کات چی به دهررونی دا تیپه پری، کریستی ناصری نه گهر ده زانی دلته به حالی نهو ده سوتتا))

کریست به بزهییکه وه گوتی ((ده زانم، منیش زه مانی، له ژیانیکی ترا، ژن بوومو کاری چنینم ده کرد))

– بیرت له چی ده کرده وه؟

– به خودا بیرم له هیچ شتیکی دیکه، جگه له خودا نه ده کرده وه مه ریم، نهی تو چۆن؟

میترئ وهلامی نه دایه وه، بهلام سینهی به رزبوه، مارتا گفتوگویی ته وانی بیست و ناخی هه لکیشا، بهلام هیچی نه گوت، له نه بجامدا نهیتوانی خوی راگری، به ده نگیکی زبره وه گوتی: ((مه ترسه جانم، میترئ و من و ته وای ژنانی بی میترد له گهل خودا قسه ده کهین، نهو وه کو میتردی به سهر نه ژنوی خومانه وه داد نهیشین))

کریست سهری هینایه خواره وه و هیچی نه گوت، مارتا مه بجه لئی به سهر ناگره وه هه لگرت، شام ناماده بوو، به ره و لای یه خدان چوو تاکاسه بهینئی و خوراکي تیکا، میترئ له کاتیکا به چریه وه قسه ی ده کرد تا خوشکه کهی گویی له قسه ی نهو نه بیته گوتی: ((ده مه وئ شتی به تو بلیم که جاری له جاران له کاتی چنینکاری دا هاته زهینم، منیش نهو رژه بیرم له خودا کرده وه له گه لیا قسه م ده کرد، ده مگوت: ((خودایا... نه گهر کاتی به هاتنه ناو کوخته بچوو که کهی نیمه وه و منه تیکمان له سهر بکهیت، تو ده بیه خاوه و نیمه ش میوان و نیستاکي)). قسه له گه روی شکاو خاموش بوو: کریست سهری هینایه پیشه وه تا بیستی: نیستاکي؟ مارتا خوی و کاسه کهی گه یشته.

میترئ به زه مزه مه کردنه وه گوتی ((هیچ)) و له جیوه هه لسا یه وه.

مارتا گوتی ((وهرن بخۆن، نیستا سهرسه کوتی ریش سپیه کان به دیارده که وئ، نه وه کا نیمه له کاتی خوارن بیسین)) ههرسی نه فسر دانیشتن، کریست نانی گرت و به رزی کرده وه ریورهمی پیروز کردنی وا به گهرمی و پر ههسته وه نه دا کرد که نهو دوو خوشکه سهرسام بوون و سهری نهویان ده کرد، به دیتنی نهو ترسان، چونکه رووخساری نوورانی هه لگه پراو فه زای دواوه هه لگه رساو جریوه ی ده هات.

میترئ دهستی هینایه پیش و هاواری کرد ((نه ی په رده ردار تو خاوه نی مالی و نیمه میوان، فه رماغان پییده)) کریست سهری هینایه خواره وه تا هوان ناگیان له شله ژانی نهو نه بی، نهو یه که مین هاوار بوو، یه که مین جار بوو که نه فهری په ی به و برد بوو.

به تاریک بوونی ده رگای مال و وه دیار که وتنی پیره میتردیکی زه به لاج له ناستانه ی ده رگادا هوان له سهر سفره هه لسانه وه، پیره میترده که ریشیکی په رشوبلاوی هه بوو، پیاوکی نیسقاندار، بازوویکی توندوتول و سینهیکی به موری هه بوو له سینهی به رانیکی شاخدار ده چوو، گۆپالینکی خواری دریتژی له دست دابوو، بو نه وه ی خوی به سهردا بدا، به کاری نه ده هینا، به لام بو پاراستنی نه زمی گونده که سوودی لی وهرده گرت.

هه ردو ژن به عزیزته و ریزه وه بهویان گوت ((باوکه مه له ک یه سدوق پیی خیرت نایه کولیه ی بچوکی نیمه وه))

پیره میترد هاته ژورره وه و له دوی نه وه وه پیره میتردیکی دی له ده رگا به دیار که وت، نه وه ی دوا بیان وردیله بوو سهریکی دریتژی ته سپینی بی ددانی هه بوو، چاوه ورده کانی مه شخه لیان لی به رزه بووه وه، که نه تده توانی زور ته ماشای بکه ی، دیار بوو ژه هری ماری له پشت چاودا هه بوو، پیره میتردی پشتی چاری ناگر بوو، له پشتی نهو ناگره وه زهینیکی به دو پوخل هه بوو. ژنه کان حورمه تیان له ویش گرت و نه ویش هاته ژورره وه و له دوی نه ویش پیره میتردی سیهم که کورپکی خه پله و قه له و بوو به دیار که وت.

گۆپالەكەى دەنایە پەيش، چاوهكانى گۆپال رینمایى ئەویان دەکردو نهیاندهههشت بکهوئته خوارهوو پیاویکی باش بوو، هەزى له شتى بهتام بوو هەموو کاتى که له دادوهرى سهبارەت به دپهاتیهکان دههاتهوه، دللى نهدههات کهس تهنبى بکات.

دهیگوت: ((من خودا نيم، کهسى که بۆ دادوهرى دادهنیشى، خوشى هەردەبى جیگهى دادوهرى کردن بپت، رۆلهکام خۆتان بهدوور بگرن له شهرو گپچهل تا له دونیای دى تووشى دهردەسهرى نهبن)).

هەندى جار پارەى دادوهرى لهبهپرکى خۆى دەدا، هەندى جارپیش بۆ نهجاتى سهپپهچیکار خۆى دهچوو زیندانەوه، هەندى ئەویان بهگهخۆ دەزانى و هەندیکیش به پیروژ له قهلهمیاندهدا، مهلهک یهسدوقى پیر گهههکى بوو خۆى لهو بهدوور بگرى، بهلام ئەو دهیتوانى چى بکات، سهروکارى لهگهله کهسى بوو که له پشتى رهوحانى هارون بوو، یهکى بوو له مولکداره ملهستوررهکانى دى، مهلهک یهسدوق که گۆچانهکەى دهگهیشته قسپى بنمیچ گوتى ((مارتا کوا ئەو غهريبهى هاتۆته ناو ئیمهوه؟ کریست لهکهنارى دووکهکپشهکهوه مابۆوه سههیری ئاگرى دهکرد، ههلسایهوه، بهروانینو بهسهرکردنهوى ئەو گوتى تۆى؟)) کریست گوتى ((بهلى منم خهلكى ناصیره))

پیرهمیردى دووهم گوتى ((خهلكى جهليل؟ قهت شتیكى باش له ناصیرهوه بهدهرناکهوى، کتیبى پهيامبهران وادهلپت. ریش سپه نابیناکه تاویدایه ناوقسهکانو گوتى ((باوکه ساموئیل، تانه لهو مهده، دروسته که جهليلهکان خهلكى چهنهبازو گیل و سهههروژن، بهلام خهلكى باشن، ئەو میوانهى ئیمهش لهقسهى را دیاره باشه)). پاشان رووى له کریست کردو گوتى ((بهخیر بپت رۆلهم)) مهلهک یهسدوق پرسى ((بازرگانى؟ چى دهفرۆشى؟))

لهههمان کاتدا که ریش سپههکان گفتوگۆیان دهکرد، ملهستورانى دى و زهویدارانى ناودار دههاتنه ژوروهوه، خهبهرداربووبون له هاتنى غهريبهکه، خۆیان تاسو لووس (نونوار) دا بوو بهمهبهستى کات بهسهربردن و بۆ بهخیرهئینان و پرسیارو چۆنى و چاکى، ئەوان هاتنه ژوروهوه لهدوای ریش سپههکانهوه دانیشتن.

کریست گوتى ((من هیچ شتى نافرۆشم، رۆژى لهههروژان نهچار بووم، بهلام کارى خۆم جپههشت، مالى دایکم جپههشت و خۆم وهقفى خودا کرد))

پیاوه نابیناکه گوتى ((کوړم کارىكى باشت کرد که دونیات تهرک کردوه))

بهلام ناگاداربه، چونکه ئیستا خۆت لهگهله ههرماسیكى بهد، لهگهله ئەم خودایه قاتى کردوه، دهتهوى له جهنگى ئەودا راکهیت؟)) کهوته خهندهوه.

مهلهک یهسدوقى پیر بهبیستنى ئەم قسهیه، خهريك بوو شەق بهرى له توورهبیان، بهلام بیدهنگ بوو، ریش سپى دووهم بهتیز پیکردن منه منیكى کرد((ئەى رهبن؟ تۆش یهکى له (لاویان) ی؟ جانبازى؟ پهيامبهریكى درۆزن؟

کریست بهشلهژانهوه گوتى ((نهخیر... نهخیر باوکه

– ئەى چکارهى؟

خامنانى گوندهکه ئەوکاته به زپرو زیوى خۆیان هاتنه ژوروهوه تا غهريبه بییننو و خۆشیان نیشان بدەن، تا بزائن ئەو غهريبه پیره یا گهههچ و خۆش سیمایه چى دهفرۆشیت، لهوانهشه بۆ خوازینى ماراتا یا میرى یهکى لهو دوو خوشکه جوانه هاتبى، بهلام کچى مالى بوو، چهندین سهده بوو ئەو منالانه کهسیان لهباوهش نهکردبوو، ئاخیری باشتروایه برۆینو بیینین، ئەوان خۆیان تاسو لووس و شیک کردو هاتن، ئیستاکى ههموو بهیهکهوه لهیهک ریزدا لهپشت پیاوان وهستاوبون.

پیرهمیردى دهروون پيس جارىكى دى پرسى ((کهواته چکارهى؟))

کریست لهپریکا ههستى بهسهرما کردو دهستى برده بهرناگر، جههکانى ئەو که هیشتا تهربوون، ههلمیان لى ههلهدهسا، بۆ ماوهیهک بهبیدهنگی و بیرکردنهوه له جیوهمایهوه، لهبهرخۆ گوتى ((ئەوه باشتترین ساته بۆ قسه کردن، باشتترین ساته بۆ ناشکرکردنى رازى که خوداوهند بۆ منى ئاشکرا کردوه، تا خودای خهوتوو له دهروونى ئەم ژنو پیاوانه که بهدوای پهیههههه بپهوهدى خۆیان تهباهیان دهکرد، بیدار بکاتهوه. له من دهپرسن کهچى دهفرۆشم، وهلام دهدهمهوه: مهلهکوتى ئاسمان، رزگارى رۆح، ژيانى

جاويدانی)) لیگه‌پری با بۆ کرپنی شهو ((مرواریه گه‌وره‌یه)) جلی به‌ریشیان بفرۆشن)). به‌خیزی سهری ده‌ورو به‌ری کرد رووخساره‌کانی له‌نووری مه‌شخه‌لی رۆشنایی ناگادار بیننی، ((هه‌موو درنده‌خوو حیل‌ه‌باز، فه‌رسوده له‌ پرۆپوچی رۆژانه که‌وه‌کو خوریکه به‌گیانیان وه‌ربوووه له‌ترسان و پرۆپوینه ره‌جمی به‌حالی شه‌وان کردو ویستی هه‌لستیتیه‌وه‌وه قسه بکات. به‌لام شه‌مشه‌وه زۆر ماندوو بوو، ئیستاکۆ چه‌ندین رۆژیوو که له‌مالی مرۆقی نه‌حه‌ساوه‌ته‌وه سهری به‌سهرین نه‌کردوو، به‌خه‌والوییه‌وه پشتی به‌دیواری دوکه‌لاوی داو چاوه‌کانی داخست.

میری تازی دایه ناو قسه‌کان و به‌نیگاییکی پارانه‌وه‌نامیز سهری پیره‌میتره‌کانی کردو گوتی ((سهره‌ران، شه‌و ماندوو بووه نازاری مه‌ده‌ن))

مه‌له‌ک یه‌سدوق به‌بنی لیویه‌وه گوتی ((راست ده‌بیژی)) به‌ته‌کیه‌دان به‌سه‌ر گۆچانه‌که‌یه‌وه ناماده‌ی هه‌لسانه‌وه‌وه رۆیشتن بوو ((میری هه‌ق ته‌واو به‌تویه، به‌شیویه‌ی قسه له‌گه‌ل شه‌و ده‌که‌بین وه‌ک بلیی مه‌حه‌که‌مه‌ی ده‌که‌بین، له‌بیر ده‌که‌بین)). روه‌ی له‌ ریش سپی دووم کرد ((له‌بیر ده‌که‌ی باوکه سامواییل که‌ فریشته‌کان زۆربه‌یان به‌جلی هه‌ژاریه‌وه دینه زه‌ویه‌وه... به‌کراسیکی ساده بی گۆچان و جانتاو پیتا، دروست وه‌کو شه‌و پیاوه، له‌به‌ر شه‌مه، چاکترایه ناگاداربین با له‌گه‌ل شه‌م غه‌ریبه‌یه به‌جۆری بیینه رای بی وه‌ک فریشته‌یی، ته‌نها شه‌وه دووربینیه))

ریش سپیه ناییناکه به‌خه‌نده‌وه گوتی ((که‌رایه‌تیه، وا دیته به‌رچاو که ده‌بی هه‌موو مرۆقی به‌فریشته دابننن، به‌لی هه‌موو مرۆق هه‌تا سامواییلی پیریش)).

پیره‌میتره ژه‌ه‌رالود بوو له‌ توورپه‌ییان شیته‌وه هار بوو، خه‌ریک بوو ده‌می بکاته‌وه په‌شیمان بۆوه، شه‌و شاهینه پیره ده‌وله‌مه‌ند بوو، ره‌نگه رۆژی پیوستی به‌وه ده‌بی، چاکترایه مرۆق خۆی له‌ بیده‌نگی بدات. شه‌وه‌ش هه‌ر دوربینیه.

مه‌شخه‌لی دلنه‌وازی ئاگر که‌وته سه‌ر قژو رووخساری ماندوو سینه‌ی کراوه‌ی کریست، تیشکی شین که‌وته سه‌ر ردینی ره‌ش و ئالۆزیه‌وه خانمانی دینه‌که ده‌یانچه‌چرپانده گوتی یه‌کتری ده‌یانگوت ((هه‌رچه‌نده هه‌ژاره، به‌لام دل ده‌رفینن، چاوه‌کانیت دیت؟ سه‌رنج

راکیشترین چاون که تائینستا دیومانه، هه‌تا له‌ چاوه‌کانی می‌ردیشم که من له‌ باوه‌ش ده‌کات. سه‌رنج راکیشتره)).

یه‌کیکی دی تازی دایه ناو قسان و گوتی ((تا کریست که‌سیکی وا کیسوم نه‌بینیه هه‌مووی ترسو وه‌حشه‌ته، مرۆق هه‌ست ده‌کات که هه‌موو شتی به‌ره‌للا ده‌کاو تیده‌ته‌قیینته گردۆلکه‌کانه‌وه)).

– خانم جان، دیتت که مارتا چۆن به‌ چاوه‌کانی خه‌ریک بوو شه‌وی ده‌خوارد، فه‌راژه‌ییکی تر گوتی ((به‌لام به‌تیله‌ی چاو سهری می‌ری ده‌کرد، له‌منت گوی لی بی که شه‌ودوو خوشکه شه‌مشه‌وه ده‌که‌ونه گیانی یه‌کتریه‌وه، من هاوسییانم گویم له‌سه‌روسه‌دایان ده‌بی)).

مه‌له‌ک یه‌سدوق ی پیر فه‌رمانده‌رانه گوتی ((باشترایه برۆین به‌خۆزایی زه‌حه‌ته‌ی هاتنمان کیشا، میوان خه‌والوه، هه‌ستن ریش سپیه‌کان باپۆین)) به‌ گۆچانه‌که‌ی ژنو پیاوه‌کانی راداره تابتوانی تپه‌په‌ری، به‌لام هه‌رکه گه‌یشته ده‌رگا، سه‌دای شه‌قاوی به‌په‌له‌ی له‌ حه‌وشه به‌رگۆی که‌وت، پیاویکی ره‌نگ په‌ریو هاته ژوروه خۆی له‌به‌رامبه‌ر ئاگر هه‌لکورماند، به‌هه‌ناسه‌پرکیوه دوو خوشکه‌که به‌ترسه‌وه له‌ باوه‌شیان کردو هاواریان کرد:

– برام چیت به‌سه‌ره‌هاتوو؟ کی سهری له‌دونای؟

مه‌له‌ک یه‌سدوق که تازه هاتبۆه به‌ گۆچانه‌که‌ی خۆی ده‌ستی به‌قسه‌کرد: ئیلیازر کوری مه‌ناکیم، شه‌گر خه‌به‌ریکی خراپت پییه تا ژنان ژورر به‌جیبه‌یلن و پیاوان میننه‌وه تا بییست، ئیلیازر به‌یه‌که هه‌ناسه هاواری کرد: ((پاشا یه‌حیای پاکشۆری ده‌ستگیر کردو سه‌ریان له‌له‌ش کرده‌وه)) له‌ کاتیکا ده‌له‌رز، هه‌لسایه‌وه

شه‌و مرۆقیکی زردنبو بوو، به‌ره‌نگی خاک، گۆناکانی هه‌لته‌کابوو شۆرپوووه، چاوه‌کانی سه‌ه‌وزو ره‌نگ په‌ریو له‌به‌رده‌م ئاگر دا مایه‌وه وه‌کو چاوی پشیله‌ییکی وه‌حشی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه

ریش سپی نابینا به رازی بوونهوه گوتی ((ئهن ئاخیری ئەمشهومان خراب نهبوو، ههه لهوکاتهوهی که بیداربووینهوه تا ئیستا، که دهمانهوی برۆین و بجهوین، له ئەنجامدا شتیک روویدا، دونیا تهکانی خوارد، لهم حالتهدا باشت وایه بهسهه تهختهکانهوه دانیشین و گوی بگرین، من ههزم لهو ههوالهیه ههچهند که خراپیش بی)). بۆ لای ئیلیاز لاربۆوه گوتی ((دۆستی من لووتف بکه قسهمان بۆ بکه، پیمان بلای که نهو موسیبهته چۆنهو بۆ روویدا، ریک لهسهههتاوه بۆمان بگیههوهو پهلههه مهکه، شهوچهههییکی باشه، ههناسهه تازهکهوه، ئیمه ههموو لهشمان گویییه؟))

کریست به راجفرینهوه لهشوینی خۆی ههلسایهوهو سهیری ئیلیازری کرد، نهوهیان نیشانهییکی تازهبوو که خودا بۆی رهوانه کردبوو، پيشهنگ مالوایی کردووو ئیدی پیویستی بهو نییه، ریی ههمووار کردووو کۆچی کردووو، ئهکه کهی نهنجامی ههبووه، کریست له کاتیکه دهلهززی، لهبهرخۆ گوتی ((زهمانی من هاتوو، زهمانی من هاتوو))، بهلام بیدهنگ له شوینی خۆیدا مایهوهو چاوی بریه لیوی سهوزو رهنگ پهپوی ئیلیازرهوه. مهلهک یهسدوقی پیر که بهتورپهیهوه گۆجانی بهزهویدا دهکوتا گوتی ((ئاوا کهواته ئهویان کوشته؟! سهیرکه کار گهیشتهوه کۆیکهوه کهزیناکارانی بهدکار پهرۆزهکان دهکوژن و بهدکاران زاهیدهکان دهکوژن.. دونیا گهیشتهوه کۆتایی. وهحشهت زال بوو بهسهه ژنهکان و قیژاندیان و وهپیکهوتن، ریش سپی نابینا دلای بهوان سووتاو گوتی:

- مهلهک یهسدوق زیدهپۆیی دهکهی دونیا بهسهه پیکانیهوه توندو قورس وهستاوه، خانمهکان مهترسن، ئیلیازر که وهکو سیلاوی بارانی فرمیسکی ههلههپشت بههۆقه هۆقو گریانهوه گوتی: گهرووی دونیا براره، سهدای بیابان خامۆش بووه، ئیستا چ کهسی بۆ خاتری ئیمهی گوناهاکاران، خودا بانگ دهکات؟ دونیا بی باوک بووه)).

ریش سپی دووهه بهپسههپسهوه گوتی ((مرۆق نابی دهست بهپرووی دهسهلاتداران بهرزکاتهوه، جاو بهسهه کارهکانیان داخه و سهیرکه، چونکه خودا سهیر دهکات، نهو پاکشۆره لهو فزولیانسه نهدههشایهوه، سزای کاری ههه تهویه)) مهلهک یهسدوق

قیراندی ((مهگهه ئیمه دیلین؟ بهمن بلای مهگهه خودا بۆ دهستی داوه به مرۆق؟ من دهلیم بۆ، بۆ تهوهی که بهپرووی زۆرداراندا بهرزیان بکهینهوه))

ریش سپیبه نابینایهکه گوتی ((باوکان بیدهنگ بن لیگههپین بزاین نهو شهههه چۆن روویداوه.. ئیلیازر قسه بکه))

ئیلیازر دهستی پیکرد ((من لهگهه لهوانی دیکه چووبوین خۆمان ئاوهمۆر بکهین، ئومیدهوار بووم که نهو کاره بۆ چاک بوونم کاریگههه، وهه چۆن دهزانن، دواپیش حالیکه دروست و ریکم نهبوو، راستیهکهی نهوهبوو رۆژ بهرۆژ حالتم خراتر دهبوو، سههه گێژدهبوو، چاوهکام ههلهههسان و گورچیهکام...)).

ریش سپیه نابینایهکه به تیزبههههه گوتی ((زۆر باشه زۆرباشه ههموو نهوه دهزانین، وهه ناو نهسلی باسهکهوه)).

- گهیشتمه ئوردن و لهکههنا پرده دووهه که خههه بۆ ئاوهمۆر دههاتن و کۆدهبوونهوه، گوتیم له دهنگی هاوارو گریهه زاری بوو، بهخۆم گوت ((شتی نییه، لهوانهیه خههه بهفرمیسک و ئاخهوه دان بهگوناههکانیان بنین)) کهمی بۆ پيشهوه چووم ژنانم بینی که بهسهه رووخساریانهوه کهوتبوونه سهه قورپو لیتاوی رووبارهوه شپۆنه دهکهن، پرسیم ((براکان چی روویداوه؟ بۆ دهگرین؟))

- پهپامبهه کۆژراوه!

- کی ئهه کارهی کردوووه؟

- نهو تاوانکاره.. نهو خهتاکاره -هیرودیس-

- چۆن و کهی؟

- نهو مهست بووهو سالومهی ناکچی سوورتکی رووت و قووت لهبهههدهم تهودا سههای کردوووه، جوانی نهو کهچۆلهیه هۆش لهسههه نهو بهدکاره پیره رفاندوووه بهسهه نهژنۆکانی خۆیهوهی دادهنیشنی و دهپرسی که چ داواپهکی ههیه، نیوهی قهلهمههوهی؟ کهچهه دهلی نه، کهواته چ داواکاریی؟ شهویش خوازیاری سههه یهههیی

پاکشۆر بووه، پێی ده‌لی ((ئێستا خواستی تۆ ده‌هینمه دی)) و ده‌ستور ده‌دات و سه‌ری یه‌حیا له‌ناو قازانیکی نو‌قره‌یی بۆ کچه‌ ده‌هینن. قسه‌کردن ئیلیازری هیلاک کردو دووباره‌ که‌وته سه‌ر زه‌مینه‌وه، هیچ که‌سی قسه‌ی نه‌ده‌کرد، مه‌شخه‌ل که‌تبه‌وه پرته‌پرته‌وه، نزیك بوو خامۆش بێ که‌ مارتا هه‌لسایه‌وه دووباره‌ پرپی کرده‌وه له‌ زه‌یت و رووناکی گرته‌وه.

– مه‌له‌ک یه‌سدوقی پیر دوا‌ی وه‌ستانیکی دوورو درێژ دووباره‌ به‌ده‌رکه‌وت و گوتی ((دو‌نیا گه‌یشته‌ته‌ ئاخیری)) له‌ ته‌واوی ته‌م ماوه‌یه‌دا، ده‌ستی به‌ردێنیدا ده‌هیناو ته‌باکاری و فه‌زاحه‌تی دو‌نیای هه‌لده‌سه‌نگاند، رێک و به‌رده‌وام هه‌واڵ له‌ ئورشه‌لیمه‌وه ده‌هات که‌ بتپه‌رستان په‌رستگای پیروژ پیس ده‌که‌ن، هه‌موو رۆژی به‌یانیان کاهینه‌کان گاییک و دوو بزنی ده‌که‌نه‌ قوربانی، به‌لام نه‌ک بۆ خوای سراپیل، به‌لکو بۆ ئیمپراتۆری بێ خودا و نه‌فره‌تی رۆم... ده‌وله‌مه‌نده‌کان هه‌موو رۆژی به‌کردنه‌وه‌ی ده‌رگای ما‌له‌کانی خۆیان به‌سه‌ر په‌یژه‌کانه‌وه‌ خه‌لکیکیان ده‌دی که‌ شه‌و له‌کاتی برسپه‌تیدا مردبوون، به‌لام ته‌وان که‌وای ئاوریشمینی خۆیان هه‌لده‌ته‌کانده‌ به‌سه‌ر جه‌نازه‌کانه‌وه‌ راده‌بردن و به‌دریژایی هه‌یوانه‌کانی ده‌وری په‌رستگا نازوفیزیان ده‌کرد.

مه‌له‌ک یه‌سدوق هه‌موو شتیکی له‌زه‌ینی خۆیدا هه‌لده‌سه‌نگاند، گه‌یشته‌ ته‌و بریاره‌ که‌ به‌پراستی دو‌نیا کۆتایی هاتوو. روه‌ی له‌ کریست کردو گوتی ((رای تۆ چیه‌؟ کریست به‌ده‌نگیکی وا قوول و له‌ناکاویدا که‌ هه‌موویان گه‌رانه‌وه‌ و سه‌یری ته‌ویان کرد: وه‌لامی دایه‌وه‌ و گوتی ((من له‌ بیابانیکه‌وه‌ دێم که‌ ته‌وانم بینم، به‌لی سێ فریشته‌ پێشتر له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتبوون، تا بکه‌ونه‌ سه‌ر ته‌م زه‌ویه‌وه، به‌چاوانی خۆم ته‌وانم بینم که‌ له‌ شیرازه‌ی ئاسمان را دیاربوون، ته‌وان وا خه‌ریکه‌ دین، یه‌که‌مین فریشته‌ جو‌زاه‌وه‌ دووه‌میان شیتی و سه‌یه‌میان، میه‌ره‌بانترینی ته‌وان ئاگره‌، هه‌روه‌ها ده‌نگیکم بیست گوتی ((کۆری نه‌جاری که‌شتیه‌ک دروست بکه‌، به‌هه‌ر ته‌ندازه‌یی مرۆقی چاکه‌خو‌ازت دۆزیه‌وه‌ جیی تیا بکه‌ره‌وه‌، به‌لام به‌خیرایی)) رۆژی خودا گه‌یشته‌وه‌.. رۆژی من.. من به‌دیارده‌که‌وم و خۆم ئاشکرا ده‌که‌م...

سێ رۆژین سپیه‌که‌ هاواریان کرد، ته‌وانی دیکه‌ که‌ به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه‌ دانیشته‌بوون هه‌لسانه‌وه‌، ددانه‌کانیان لێک ده‌قمرساند، ژنان به‌گێژو ویشی هاتنه‌ لای ده‌رگاوه‌، میرو و مارتا له‌ که‌ناری کریستدا جیی خۆیان گرت، وه‌ک بلیتی به‌دوا‌ی پاراستنی ته‌و ده‌گه‌ران، مه‌گه‌ر ته‌و سویندی نه‌خواردبوو که‌ ته‌وان به‌که‌شتیی ده‌بات؟

زه‌مانه‌که‌ هاتبوو.

مه‌له‌ک یه‌سدوقی پیر رووخساری خۆی سپیه‌وه‌ هاواری کرد

((ته‌و غه‌ریبه‌یه‌ حه‌قیقه‌تی هینایه‌ سه‌ر زمان، بریاران گوی له‌م په‌رجوویه‌ بگرن، ته‌مپۆ له‌ کاتی ده‌رکه‌وتنی سپیه‌وه‌ هه‌لسامه‌وه‌، کتیبی پیروژم وه‌ک عاده‌تی کرده‌وه‌، وشه‌کانی یوئیلی په‌یامبه‌ر هات ((که‌ره‌نای سه‌هین لیره‌ تا کیوی پیروژ ده‌نگ بداته‌وه‌، هه‌موو ته‌وانه‌ی که‌ له‌ سه‌ر زه‌وی ده‌ژین به‌ره‌زین، چونکه‌ رۆژی خوداوه‌ند هاتوو، رۆژی هه‌ورو تاریکی، له‌به‌رده‌می ته‌و ئاگره‌ له‌ پاش و پێشه‌وه‌شدا مه‌شخه‌له‌کانی که‌ وه‌ک ته‌سه‌په‌کان تاو ده‌ده‌ن، وه‌کو په‌یتونی جه‌نگی به‌سه‌ر کیوه‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌به‌زنه‌وه‌، به‌سه‌ر ترۆیکی کیوه‌کان، ته‌و مه‌شخه‌لانه‌ ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌ به‌ره‌م دینی و له‌م کاته‌دا که‌ ده‌گه‌نه‌ قایمه‌لانه‌کانه‌وه‌ ده‌یانسوئین.. رۆژی خودا وایه‌)). ته‌و هه‌واڵه‌ ترسناکه‌م دوو سێ جار خۆیندنه‌وه‌، به‌ پێخواستی له‌حه‌وشه‌دا که‌وتمه‌ خۆیندنه‌وه‌ی، ته‌و کاته‌ که‌وتمه‌ سوژده‌وه‌ هاوارم کرد: ته‌گه‌ر ئاره‌زووته‌ وا زوو بییت، نیشانه‌ییکم بۆ بنیره‌ ده‌بی خۆم ئاماده‌که‌م، ده‌بی میه‌ره‌بانی بۆ هه‌ژاران به‌ینم و ده‌رگای سندوقچه‌کانم بکه‌مه‌وه‌ سزای گوناهه‌کانم بده‌م، هه‌وره‌تریشه‌ییک بنیره‌، ده‌نگی یا مرۆقی که‌ ئاگادارم کاته‌وه‌ له‌ واده‌ی خۆیدا خۆم ئاماده‌ بکه‌م)).

ته‌وکاته‌ روه‌ی له‌ کریست کردو پیداجوو ((تۆ ته‌م نیشانه‌یه‌ی که‌، خوداوه‌ند تو‌ی ناردوو، ئایا هه‌لیک بۆ من ماوه‌ته‌وه‌، رۆله‌م؟ ده‌رگای ئاسمان که‌ی ده‌کریته‌وه‌...؟))

کریست وه‌لامی دایه‌وه‌ ((باوکه‌ هه‌ر سانیه‌یی که‌ ره‌ت ده‌بی، ئاسمان ئاماده‌ی بوونه‌وه‌یه‌، به‌ به‌سه‌ر چوونی هه‌ر ساتی جو‌زام و شیتی و ئاگر پێیه‌ک دینه‌ پێشه‌وه‌، باله‌کانیان له‌ په‌رچم ده‌ده‌ن)).

ئیلیازر که چاوانی سهوز رهنگو په پریوی خوئی کرده و هه روانیه کریست، به دوودلیه وه ههنگاو ییکی نا پرسى ((نه کا تو کریستی ناصیری بیت، ده لئین که جه لاد ساتوری خوئی گرت تاسه ری پاکشور له له شی جیا کاته وه، په یامبهر دهستی بۆلای بیابان دریز کردو هاواری کرد ((ئهی کریستی ناصیره یی بیابان به جیهیلله بگه ریوه بۆلای مرؤقت، وهره دونیا بگره دهست)) ئیستا نه گهر تو کریستی ناصیره یی بیت، نه زهویه یی که تو ههنگاو به سه ریا دهنیسی ده بیسه موتفه رك، مالتی من پیرۆز بووه، من ئاوه مؤر کراوم و چاک بوومه ته وه، خۆم داویمه سه رزه وی و ستایشی تو ده که م)) به گوتنی نه م وشانه که وته سوژده تا پیی شین هه لگه راوی کریست ماچ بکات.

به لām سامواییلی پیر به خیرایی خوئی له به ریه که هه لکیشا، بۆ ساتی تووشی نه فسون بوو، به لām خوئی جه م و جۆر کرد بوو، له به رخۆ که وته نه ندیشه وه ((خواستی دلای خۆم له بوونی په یامبهراندا ده دۆزمه وه، له یه که لاپه رده خودا وه ند، له دهست ئوممه تی خوئی تا سه رجه دی شیئی تووره بووه، ده یه ویت له ناویان به ریت، له لاپه ره بیکی دی خودا هه مووی شه هه دو شیره، په یامبهریتی به دروستی له به رامبهر حالی سپیده یی خۆمان ده بیینن له بهر نه مه سه باره ت به م بابه ته وه خه و له خۆم حه رام نه که م)) سه ری نه سپتاسای راته کاندو تیز به ییکی کرد، به لām هیچی نه گوت ((چاکتر وایه خه لک بترسی، به سه وودی نه وانه، به بی ترس ژماره ی هه ژاران رو له زیاد بووندا یه و ملیان نه ستوورتر ده بییت، نه و کاته فاتیه یی ئیمه یان خویندوه))

له بهر نه مه، بیدهنگی هه لبژاردو به قیزه ونه وه سه یری ئیلیازری ده کرد که پیی میوانی خوئی ماچده کردو له گه لیا قسه ی ده کرد.

– مه ولای من، نه گهر نه وه جه لیلیانه یی که له ئوردندا بینیانم، حه واریه کان توین، په یامیکیان بۆ تو هیه، نه وان گوتیان که له وی دهرۆن له ئورشه لیم دا له ده م دهر وازه ی داوود، له مه یخانه ی – سیمۆنی قه یره وانی، له چاره وروانی تو دا ده میننه وه، کوشتنی په یامبهر دیار بوو نه وانی تووشی وه حشته کرد بوو و رایان کرد تا خویمان بشارنه وه. کوشتار دهستی پیکردوه.

له هه مان نه وه که ینوبه یینه دا بوو، ژنان به مه به سستی رژیشتن، نو قرجه یان له میده کانیان ده داو له هه موو شت گه یشتبوون، له به رخۆ ده یانگوت: ((چاوی نه م غه ریبه یه له مار ده کات، به نیگایی هۆشت له سه ر ده رفیتنی، قسه ده کات و پایه ی دونیا ده روخینسی، چاکت روایه ده ره پین!))

ریش سپیه نابینا که دلای پی سووتان، هاوارای کرد ((رۆله کانی من ئازابن، شتی وه حشه تناک ده بیستم، به لām مه ترسن، ده بیینن که چۆن هه موو شتی جار یکی دی رووبه پروو ده بی، دونیا سه نگی و توندوتۆله، بناغه ییکی چاک هیه تا خودا خودایی خوئی ده کات نه ویش پیی له جیی خویا ده مینیتته وه، گوئی له قسه ی نه وانه یی که ده یان بینن نه گرن، گوئی بده نه قسه کانی نابینا که سه ره رای نابینایی خوئی چاکتر له ئیوه ده بیسی، نه ژادی سرا ییل جاویدانییه، له گه ل خودا ریکه وتنی مؤر کردوه، خودا وه ند مۆری کردوه وه له گه لیا ته وای زه وی به ئیمه دراوه، له بهر نه مه مه ترسن، نزیک نیوه شه وه، چاکتر وایه به چینه سه ر جیه یی خه وتنه وه گوچانی خوئی بۆ پیش برد تا ده م دهرگا بۆ خوئی بکاته وه. سی ریش سپیه که بهر له هه موویان نه وییان جیه یشت نه وکاته پیاوه کانی دی و له وای هه مووشیانه وه ژنه کان چونه وه ماله کیه یان خالی کرد.

دوو خوشکه که جیی خه وتنی میوانانیا به سه ر سه کۆی دارینه وه دانا، میری چووه سه ر سندوقچه ی خویه وه، کلافه کانی ئاوریشمی و که تانی خوئی هینا یه دهره وه که بۆ شه وی بوکینی خوئی ناماده ی کرد بوو مارتاش لیفی نه تله سی خوئی هینا که چه ندین سال بوو به ده ست لینه دراوی له جیی خویدا مابۆوه به و ئومیده ی که زه مانی بی به سه رخۆی و هاوسه ره که ی دابدات، هه روه ها بری ریحان و نه عناع ی له ناو سه رینی کریستدا دانا. مارتا ئاخیکی هه لکیشا و گوتی ((نه و نه مشه و وه کو زاوا ده خه وی)). میرییش ئاخیکی هه لکیشا و به لām هیچی نه گوت، له به رخۆ که وته زه مزه مه وه ((خودایه، گوئی راگره، سه ره رای ئاخه کانی من دونیا هه رباشه، به لئی، به لām من له ته نهایی ده ترسم نه و میوانه م زیاد له نه ندازه خو شده وی)).

خوشکه‌کان چونە ژووری بچووکى ناوه‌وه، بەسەر هەسیرە رەقە‌کانه‌وه راکشان، دوو پیاو بەسەر سە‌کۆى دارینه‌وه راکشا بوون، یه‌کێ‌کان روو له‌ سەر‌وه‌وه و ئە‌وێ‌تر روو له‌ خواره‌وه، پێ‌یه‌کانیان وێ‌ک ده‌که‌وتن، ئیلیازر خۆ‌ش‌حال بوو، وای که‌ چ هه‌وائیکى پیرۆزو جوان که‌وتبووه سەر‌ ته‌واوى ماله‌که‌! به‌ ئارامى و قوول هه‌ناسه‌ى هه‌لده‌کێ‌شا، بن پێ‌ى خۆى به‌ ئارامى له‌ بن پێ‌ى پیرۆزى خۆى فشارده‌دا و هێ‌زیکى مه‌رموز، یه‌قینى و خودایى هه‌ست پێ‌ده‌کردو که‌ هه‌لده‌ستایه‌وه له‌ ته‌واوى جه‌سته‌یدا ده‌سوورایه‌وه، گورچیه‌کانى ئێ‌دى ئازارى ئه‌ویان نه‌ده‌دا، دلێ‌ى که‌وتبووه گه‌رم‌گورپه‌وه، ره‌زامه‌ندیک له‌سه‌رتاپای ئه‌وا له‌ تاودان بوو له‌شى له‌پول‌لا‌وازو زه‌ردپه‌نگى ئه‌وى ئاو ده‌دا، له‌به‌رخۆ ده‌یگوت ((ئاوه‌مۆزى حه‌قیقى هه‌ر ئه‌وه‌یه، من و خۆ‌شکه‌کانم و ئه‌و ماله‌ هه‌موومان ئاومۆزکراین، رو‌بارى ئوردن هاتۆ‌ته ماله‌که‌ى ئێ‌مه)) وه‌لێ‌ هه‌یهات که‌ هه‌ردوو خوشکه‌که نه‌یان‌توانى چاو له‌سه‌ریه‌ک دانێ‌ن، چه‌ندین سال بوو که‌ پیاویکى غه‌ریبه له‌ ماله‌ ئه‌واندا نه‌خه‌وتبوو، میوانه‌کان هه‌میشه له‌ماله‌ى یه‌کێ‌ له‌ پێ‌ش سپیه‌کان ده‌خه‌وانه‌وه، هه‌یچ کاتى پێ‌یان نه‌ده‌نایه‌ کولیه‌ى بچووک و دوورى ئه‌وانه‌وه، زێ‌ده له‌وه‌ش برائى بيماریشیان، هه‌وائیکى خۆ‌شى نه‌بوو، به‌لام ئه‌مشه‌و وای که‌ شه‌ویکى له‌زه‌تبه‌خشی چاوه‌روان نه‌کراوه! به‌لووتى له‌رزىووى خۆى بۆنى هه‌واى ده‌کرد، هه‌وا چه‌ند گۆ‌را بوو، چه‌ند عه‌تراوى بوو، به‌لام عه‌ترى نه‌عناع و ریحان نا، به‌لکو عه‌ترى پیاوی.

– ده‌لێ‌ت که‌ خودا ئه‌وى ره‌وانه‌ کردوه تا که‌شتى دروستکات، واده‌ى داوه که‌ جیگه‌ى ئێ‌مه‌ش له‌و که‌شتیه‌ بکاته‌وه، می‌رێ‌ گوتی لێ‌یه‌ یا خه‌وتووی؟

می‌رێ‌ وه‌لامى دايه‌وه: ((نه‌خه‌وتووم)) مه‌که‌کانى له‌ناو ده‌ستى خۆیا گرتبوو، چونکه‌ ئازاریانده‌دا، مارتا پێ‌داچوو گوتی ((خودا گیان لینگه‌رێ‌ زووتر دونیا بگاته‌ ئاخیری، تا بتوانین له‌گه‌ڵ ئه‌ودا بچینه‌ ناو که‌شتى، من خزمه‌تگوزارى ده‌که‌م، قه‌ت دلێ‌شم به‌وه نا‌ره‌نجی، تۆش می‌رێ‌ تا خودا خودایى خۆى بکات ده‌بیته‌ هاوده‌می ئه‌و، که‌شتى به‌سەر ئاوه‌وه بۆ پێ‌ش و پاش ده‌چی و منیش جاويدانه‌ خزمه‌تى ئه‌و ده‌که‌م، تۆش بۆ هه‌میشه له‌به‌رپێ‌ى ئه‌ودا داده‌نیشی و ده‌بیته‌ هاوده‌می، له‌ خه‌یالی مندا به‌هه‌شت

ئاویه، تۆش واخه‌یال ده‌که‌یته‌وه می‌رێ‌؟)) می‌رێ‌ وه‌لامى دايه‌وه ((به‌لێ‌)) و چاوه‌کانى داخست

ئه‌وان قسه‌یان ده‌کردو ئاخیان هه‌لده‌کێ‌شا، له‌هه‌مان کاتدا، کریست له‌ناو جیگادا دانیشتبوو، هه‌رچه‌نده هه‌شتا له‌ناو خه‌ویکى قوولدا بوو، هه‌ستى ده‌کرد که‌ ئه‌سله‌ن هه‌ر خه‌ونیه، به‌لکو به‌جه‌سته‌و گیان له‌ناو ئاوى ئوردندا به‌شادی وه‌ستاوه، زیخو لیمی بیابان له‌ جه‌سته‌ى و خێ‌رو شه‌پى مرۆیى له‌ پۆ‌حیدا له‌ ده‌روونى رووباردا پاک ده‌بوونه‌وه و تازه‌بى جێ‌ى ده‌گرتنه‌وه، له‌ پڕی‌کا له‌خه‌ودا وای هاته‌ به‌رچاو که‌ له‌ رووبارى ئوردندا هاتۆ‌ته ده‌ره‌وه و شه‌قامیکى سه‌وزى گرتۆ‌ته به‌ر که‌ پێ‌ى هه‌یچ که‌سێ‌کى پێ‌ نه‌که‌وتوه. ده‌چیته‌ ناو باخى که‌ پڕ له‌ شکۆ‌فه‌و میوه‌یه، وا دیارى ده‌دا که‌ ئێ‌دى ئه‌و خۆى نیه: کریستى کورێ‌ می‌رێ‌ى ناصیره‌ی، به‌لکو ئاده‌مه‌ یه‌که‌مین مرۆ‌قى خه‌لقکراو، دروست له‌ هه‌مان ساتدا، ده‌ستى خودا ئه‌وى دروست کردوه، چونکه‌ جه‌سته‌ى هه‌شتا قورێ‌ ته‌رپوو، به‌سەر گیاو گول پڕی‌ندا راکشا تا له‌ژێ‌ر نوورى هه‌تاودا وشک بێ‌ته‌وه، ئێ‌سقانه‌کانى به‌یه‌ک په‌یوه‌ست بێ‌و رهنگی بێ‌ته‌ به‌ر رووخسارو هه‌فتاو دوو به‌ندى به‌ده‌نى توندوتۆ‌ل بن، تا بتوانی به‌سەر پێ‌وه بوه‌ستى و به‌رپیدا بروت، له‌هه‌مان کاتدا له‌ژێ‌ر نوورى خۆ‌ره‌تاودا راکشایوو مه‌له‌کان به‌سەر سه‌ریه‌وه له‌ شه‌قعه‌ى بالێ‌انده‌دا، له‌دره‌ختیکه‌وه بۆ دره‌ختى ده‌چوون، به‌سەر گیای به‌هاریدا نازیان ده‌کردو له‌میانی خۆیان گفتوگۆیان ده‌کرد، چه‌هه‌چه‌هه‌یان بوو، سه‌یرى ئه‌و ئافه‌ریده‌ تازه‌یه‌یان ده‌کرد که‌ به‌سەر گیاو گول‌ه‌وه راکشاوه و به‌هه‌شتاوى به‌سه‌ریانده‌کرده‌وه، هه‌ریه‌که‌یان قسه‌ى خۆى ده‌کردو به‌رده‌وامى به‌کارى خۆیده‌دا، ئه‌ویش که‌ به‌پازى زمانى ئه‌وان که‌وتبوو، به‌بیستنى گفتوگۆى ئه‌وان له‌ززه‌تى وه‌رده‌گرت.

تاوس که‌ په‌رێ‌ خۆى به‌غرووره‌وه چه‌تر کردبوو، بۆ سه‌ره‌وه‌وه خواره‌وه نازو عیشوه‌ى ده‌کرد، نیگای ئه‌فسونگه‌رى ده‌کرده‌ ئه‌و ئاده‌مه‌ى که‌ به‌سەر گیاه‌وه راکشاوه و ئه‌ندازه‌ى ده‌کردو ده‌لێ‌ت ((من مه‌لێ‌ بووم به‌لام فریشته‌بێ‌کم خۆش ده‌ویست هه‌یچ مه‌لێ‌کى دیکه‌ له‌من قه‌شه‌نگتر هه‌یه؟ هه‌لبه‌ته‌ که‌ نا، قومرى له‌دره‌ختیکه‌وه بۆ دره‌ختیکى دى هه‌لده‌به‌زیه‌وه، گه‌رووی بۆ ئاسمان به‌رز ده‌کرده‌وه و بانگی ده‌دا

((ئەشق، ئەشق، ئەشق)) سۆڧىلكەكان دەلئىن ((لەمىيانى تەواۋى مەلەكان تەنھا من گۆرانى دەچرم لەناو گەورەترىن دلۆپى شەوئىدا بەگەرمى دەمىنمەو))

پەرەسىلكە دەلئىت ((ئەگەر بەخاترى من نەبوا، هېچ كاتى درەختەكان شەكۆفەيان نە دەدا)).

كەلەشېر دەلئىت ((ئەگەر بەخاترى من نەبوا سېپىدە ھەرگىز گزنگى نە دەدا)). ھەوئىدە دەلئى ((بەمىيانىان كە بەئاسماندا دەفرم تا نەغمە سەرىدەم خۆم و منالەكانم مالاۋابى لىك دەكەين، چونكە نازام كە ئايا لەو نەغمەچىپىنە دووبارە زىندو دەبەوە يا نا؟))

بولبول دەلئىت ((حال و روژى ئىستاكىم مەبىنە كە جلى ھەزارەكانم لەبەرە، منىش بالى گەرەو درەوشاۋەم ھەبوو، بەلام ھەموويانم كرده نەغمەو)).

كلك تەقەنە دەنووك درىژەكان دىن خۆيان بەشانى يەكەمىن مرۆقى ئافەرىدەبوو ھەلدەواسنو سەريان لەبن گۆپى دەنەين و بە ئارامى لەگەلئا قسە دەكەن، وەك بلئى نەھىئىكى گەرە دەخەنە ميانەو ((دەرگاكانى بەھەشت و دۆزەخ لەتەك يەكتەرن و ھەردووكيان يەكسانن، سەوزو جوان، ئەى ئادەم ئاگادارى، ئاگادارى!!))

دروست لەم كاتەدا لەكاتى سەحەر بەنەغمەى سۆڧىلكەكان زەينى كرىست بىدار بۆو.

بەشى نۆزدەھەم

لەو كاتەى كە خودا پەيوەست دەبى بە مرۆق، رووداۋى گەرە روودەدا، بەبى مرۆق، خوداۋەند هېچ زەينىكى بەسەر ئەم زەويەو نەدەبوو تا بەشىۋەيىكى ماقول خولقاۋەكانى خۆى ئەندىشە بكات، بەترسناكى و لەھەمان كات جەسوورانە ھەموو توانايىكى ئەو ئەزمون بكات، هېچ دلئىكى لەسەر زەمىن نەدەبوو تا بۆ نىگەرانى ئەوان مېھرەبانى بنوئى، لەھەمان كاتدا لە ھەولئى لەدايك بوون چاكە و پەيوەندىيى كە خودا ئارەزووى لىنەبوو يا فەرامۆشى كرىبوو يا دەترسا، تا ئەوان بجاتە بەرقەلەمى خولقاندىن، روچى خۆى خستە ناو جەستەى ئادەمەو قودرەت و جەسارەتى پىدا تا خولقاۋەكانى خۆى بەردەوام بن، بەلام مرۆق بەبى خودا چونكە بى چەك لەدايك دەبى لە برسېھتى و ترسو سەرما فەنا دەبوو، ئەگەر لە دەستى ئەواندا گيانى بەسەلامەتى دەرېھىنى وەك سەدەف لە شوئىنئى لەمىيانى شىرو پىشكەدا قەرارى دەگرت، لە كاتىكا بە ھەول و تەقەلاى بى وەستان بۆ ئەوئى بەرز بنىشى بەسەر پاژنەى پىيەكانىدا هېچ كاتى تواناي نىيە تا لە باۋەشى تەنگ و گەرمى مېھرەبانى داىكى پىرۆزمەندانە رابكات، كرىست بە ئەندىشە كرىنەو سەبارەت بەو بابەتانەى قۆلتر لە ھەمىشە و زياتر لە جاران ھەستى دەكرد كە خوداۋ مرۆق دەتوانن بىنەيەك.

سپىدە زوو كرىست رەھسپارى ئورشەلېم بوو، خودا لەلای راست و چەپى ئەو بوو، بە بازوۋەكانى دەيتوانى دەست لە خودا بدات، ئەوان ھاوسەفەر بوون و نىگەرانى

ههردوکیان یه کسان بوو، دونیا گومرآبووه، له جیاتی رژیشتن بۆ بههشت بهرهو دۆزهخ دهچووه خوارهوه، ههردوکیان له گههه له یهك (خوداو فهرزهندهی خودا) دهبوایه هههلبهدهن دونیا بجهنه سهه رپیگهه راستهوه، له بهرتهوه بوو كه کریست وا پهله بوو، بههنگای دریتژ شهقامی تهی دهکرد، خولیای دیداری هاوسه فهره کانی بوو، تابتوانی به کۆمه کی ئهوان دهست به نه بهردی بکات، خۆزه تاو له ده ریاجهه مردوودا به ده رکهوت، مه له کان به نه غمه سه رایه له ژیر تیغهه نورو گه لای له ریوهی دره خته کان و شه قامی سپی که تا دیواره کانی ئور شه لیم هه لده خزی و شهوی به دوی خویا په لکیش ده کرد، هه هه مووی بۆ ئه بانگیان سهرده دا: په له که .. په له که وا نابود ده بین.

کریست وهلامی ده دایه وه ((ده زام... ده زام... ده زام و اخه ریکه دیم))

له هه مان سپی ده ده دروست دوی ده رکه وتنی سه حه ر به په له به که ناری کوچه و کۆلانه جیهیلراوه کانی ئور شه لیمدا ره تده بوون، هه مو له گهه له یه که نه ده بزواتن، به لکو دوو دوو ده رژیشتن، یاکوب و یۆحه نناو ئاندریاس و په ترۆس به یه که وه و یه هو دا به ته نه نا به ری که وتبوو، ئه وان به ترس و له رزه وه رایانده کرد، به گۆشه ی چاو سهیریان ده کرد تا دلنیا بن له لایه ن که سه ی که وه تاقیب ناکرین، ده روزه ی قه لای داود به ره و روویان بوو، سه ری به رز کرد بووه، یه که مین کۆلانی دههسته راستیان گرت و به دزی که وه چونه ناو مه یخانه ی سیمۆنی قهیره وانی. مه یخانه چی قه له وو چوارشانه، هیشتا نیوه خه والو بوو، تازه له ناو بالینگانی کاوه هه له سابوو، چاوه کان و لووتی سوور هه لگه رابوو، چونکه به دریتژیایی شه و ده گهه له پی ره عاده تیه که ی به رابواردن و گۆرانی و هه رزه گۆبی شه و زۆر درهنگ چوو بووه ناو جیگاوه.

ئیهستا بی حال و عه بووسانه خوانی له بهرماوهی جهژن پاک ده کرده وه هه رچه ند که به سه ر پییه کانیه وه وه ستابوو، به لام هیشتا بی دار نه بووبۆه، خه ریکی کاربوو، وابه دیار ده که وت که له خه ودا دهستی کرد بوو به پاک کردنه وه. به لام له کاتی که له میانی خه و و بیداریدا خه ریکی کار بوو، سه دای هه ناسه ی توندی چه ند که سه یکی بیست ده هاتنه ناو مه یخانه که وه، گه راپه وه و چاوه کانی هیشتا هه له مساره ده می تال بوو،

سه رو ریشی پر بوو له تو یکلای تو کودی. گه راپه وه، گوتی ((کیسه؟ سوپاس بۆ موسیبه تتان، لیمگه رپین، به و سپی ده وه هاتون که بچۆن و بنۆشن.. ها؟ من که حالی ئه وه م نییه، یاللا له خۆتان هه لده ن!))، به لام که م که م له سه دای هاواری خۆیدا بیدار بووه، هی دی هی دی دۆستی کۆنینه ی په ترۆس و جه لیلیه کانی تر هاتنه پی شه وه، به دیقه ت به سه ری کردنه وه تی یان راماو دایه قاقای پینکه نین: به ه.. به ه چاوم روون، جه لیلیه ئازاده کان، مه گه ر ئیوه غروورتان نییه؟))

په ترۆس به دانانی دهستی خۆی به سه ر ده می سیمۆنه وه وه لامی دایه وه ((بۆ خاتری خوا سیمۆن با هاوارت دونیا نه خاته ناو ناشوبه وه، ده رگا داخه، پاشا یه حیای پاکشۆری کوشتووه، هیشتا له وه نه گه یشتووی؟ سه ری بری و داینا یه ناو ته شته وه)).

- کاریکی باشی لیکردوه، پاکشۆر به مه سه له ی براژنه که ی، می شکی خوارد به ئیمه چی! ئه و پاشایه لیگه ری هه ر کاری که دلی ده خوازی با بیکات، به ئیمه چی! پاشانیش بهینی خۆمان بی، به هات و هاواری (تۆبه بکه ن تۆبه بکه ن) خۆشی می شکی ئیمه ی خوارد، ته حا، من ده مه وی به حالی خۆم م)).

- وه لی ئیمه بیستوومه مانه که ئه و ده یه ویت، ته وای ئاوه مۆرکراوه کان بخته بهر ده می تیغه وه، ئیمه ش ئاوه مۆرکراوین تیناگه ی؟

- کی به ئیوه ی که لله پوکی گوتوه خۆتان ئاوه مۆر که ن؟ باشه هه قتانه! په ترۆس به تانه وه گوتی ((هه ی کونده ی شه راب تۆش ئاوه مۆرکراوی مه گه ر خۆت به ئیمه ت نه گوتوه، ئیهستا بۆچی به سه ر سه ری ئیمه وه هاوار ده که ی؟))

- ماسی فرۆشی سنگ ده ره پین مالی من جیاواز بوو، من ئاوه مۆر نه کراوم، ناو له وه ده نیی ئاوه مۆر، من به هه مان جۆر بده به ری چوومه ناو ئاو هه رچی به که ئه و په یامبه ره قولابییه ده یگوت، به م گو ییم داده هات و له وی دی که ی ترم ده چووه ده ره وه، هه رکه سی یه که زه رپه ئه قلی له ناو که لله دابی، ده بی هه مان ئه وه بکات، به لام چی به ئیوه، ئیوه ی که لله پوک بلیم، ئه و لاقرتانه به ئیوه ده لپین که ده توانن له ته گه بزنی ش شیر بدۆشن، ئیوه یه که مین که سانیکن که باوه ر ده که ن، فه رمان به ئیوه ده ده ن که

خۆتان فریدنه ناو ئاوهوه، ئیوهش - بئی چه ندوچون ده چنه ناویهوه و ده ردی بئی
 ده رمانی سیل ده گرن، به ئیوه ده لئین روژی شه مه، ئه سیپی له شتان ده رمه هینن،
 سه رانه مه ده ن، باشه ئیوهش نایده ن و سه رتان به با ده دن، هه قتانه، ئیستا وهرن
 دانیشن، با قومی شه راب فرکه یین بو ئیوهش هه ر پئویسته، ئیوه بو ئه وهی هیزتان
 بیته وه به رو منیش تا بیدار بمه وه دوو جه لیکانی قه بهی شه راب له سن دو قخانه ی
 مه یخانه ره شه ده چونه وه، به سه ر به کی له وه جه لیکانه که له شیریکی قورمزی و به سه ر
 شه ویتروه به رازیکی خۆله میشی نه خشینرا بو، سیمۆن قه رابه ییکی له جلیکانی
 که له شیرنیشان پرکرد، شه ش دانه پیاله ی هه لگرت و بو ئه وهی پاکی بکاته وه
 له ته شتی ئاوی پۆخلی برده خواره وه، که بۆنی شه راب له لو تیدا بیدار بووه.

نابینایی له مه یخانه دا به دیار که وت، به دانانی گۆچانی له میانی پییه کاتی دهستی کرد
 به ژه نینی سیتارو ئاههنگی کونینه وه که ناوی - ئیلیاکم - بو له جیلیدا و شترانی
 ده کرد، به لام روژێکیان نیوه رو که له بیابان گه رابووه، له ژیر دره خته وه ئافره تی له ناو
 چاله ئاوی ده بینی که خه ریکی خۆشوشتنه له جیاتی ئه وهی رووی وهر سوورینی، چوار
 چاو ده که ویتته سه هیر کردنی ژنه جوانه که وه، له به ختبه دی ئه وه وه میردی ژنه
 بیابان نشینه که له پشت به ردیکه وه دانیشتوو وه بو چیشتلینان خه ریکی ئاگر کردنه وه
 بو، که ده بینی شه و شتره وانه له ژنه که ی نزیك ده بیته وه وه ئه ندامی رووتی شه و
 به نیگاکانی ده خوا به دوو که لبه ره ژووی داگیر ساوه وه بو لای شه و هیرشی کرد تا له
 چاوه کانیدا خامۆشیان بکات، له و روژه وه به دوا - ئیلیاکیم - ی نگون به خت خۆی
 ده خاته باوه شی سروودو گۆرانی، سیتاری خۆی هه لده گری و به ریدا ده رواو ده چیتته
 مه یخانه کان و ماله کانی سراپیل، جاری سروودی میهره بانای خودا سه رده داو
 زه مانیکیش سه باره ت به وه سف کردنی رووتی ژنه که وه گۆرانی ده لیت، پارچه نانیکی
 وشک مشتی خورما دوو دانه زه یتون به ده ست ده هینی، ئیستا سیتاری خۆی خۆش
 ده کاو سینه ی ساف ده کاو دهنگی به رز ده کاته وه وه ده که ویتته وه شه و سرووده ی که جی
 په یه نده ی شه وه: به میهره بانای فراوانی خۆت خودایه .. میهرم پی به خشه، به
 به خشنیدی گه وره ی خۆت سه باره ت به شه راره تی من قه له میکی پیابکیشه.

له هه مان ساتدا مه یخانه چی به قه رابه و پیاله ی شه رابه وه ده رکه وت به بیستنی سروود
 وه کو بۆمی قه یه وه: ((باشه باشه! تۆش به کی له وانه ی که می شکم ده خۆی، هه می شه
 خوداش به ئاههنگ ((میهرم پی به خشه، میهرم پی به خشه)) یاللا له خۆت هه لده،
 ئاخه مه گه ر من بووم گوناهم کرد؟ من بووم سه رم به رز کرده وه تا سه یری شه و ژنه
 نامه حه مه بکه م؟ خودا بو شه وه چاوی به ئیمه به خشیوه که دایاخه یین؟ له وه ناگه ی؟
 باشه هه قته، ئیستا بارتان هه لگرن و برۆن می شکی به کتر بخۆن)).

نابینایی گۆچانه که ی له میانی پییه کانی خۆی ده ره یینا، سیتاری له ژیر هه نگلی نا بئی
 ئه وهی شتی بلی رویشت. مه یخانه چی به ته وره یی ئه دای نابینای ده رده هینا و ده یگوت
 ((خودایه ره هه مان پی بکه)) و گوتی ((داود سه یری ژنی خه لکان ده کات، شه و گه مژه
 بی چاوه ش هه مان کاری کرده وه - شه و کاته ده بی ئیمه عه زابی شه و بکیشین.. خودایه
 من ده مه وی به حالی خۆم م)). عاقیبه ت پیاله یان پرکرد و نۆشیان، پیاله ی خۆی
 دووباره پر کرده وه وه هه لیدا.

- ئیستا به یارمه تی ئیوه من ده رۆم، که لله سه ری به رخی کتان بو بخه مه ته نوور، دایک
 شه وه له ده می به چکه ی خۆی ده فرینسی. به په له چوه حه وشه که وه، ته نوور یکی
 بچووی لیبوو، که خۆی ته نها دروستی کردبوو، بری لقو گه لای میوی هه لپشته
 ته نوورو رو شنی کرده وه، که لله به رخیکی نایه ناو مه خه ل و داینا یه وه ته نوورو به ره و
 لای هاوه له کانی گه راپیه وه، دلای شوری شه راب و سو حبه ت بو، به لام هاوسه فه ره کانی
 دل و ده ماغیان نه بوو، له که نار ئاگر دا هه لگور مابوون، به بی حه وسه له یی چه ند
 وشه ییکیان ده هینایه سه ر زمان و دووباره خامۆش ده بوونه وه، وه ک بلیتی به سه ر
 ره ژووی داگیر ساودا ده ویشتن، چاویان بریبوو ده رگا وه نیگه ران بووبوون، یه هودا له
 جیوه هه لسا یه وه، چوو له ده روازه ی ده رگا دا وه ستا، له ته مه شا کردنی شه و ترسنۆکانه
 که له ترسان نه ده حه وانه وه، ده هری بوو بوو، سه هیرکه چۆن چۆنی رایان کردبوو به چ
 شیوه یه ک خۆیان له ئورده وه گیان دبووه ئور شه لیم، سه هیرکه له حالیکا که خۆنیان له
 دلدا نه مابوو، خۆیان له م مه یخانه در ده ست وه شار ده وه، ئیستا وه کو که رویشک
 گۆییان قولاغ کرده وه، ده له رزن و به سه ر په نجه ی پییانه وه وه ستاون و ئاماده ی را کردن،

ههی سهگ بتاغوات، خودای سراييل من سوياسی تو ده کهم که منت ووه کو نهوان دروست نه کرده، من له دايک بووی بيابانم، له بهردی خارای دهشت، نه خاکی نه روم و تهری جهليل، سروشته بويمه، ههريهک له تيوه مهرايی بو تهو دهکات، به سوتيدو ماچ شوړشتان بهرپاکردبوو، کهچی ئیستا ده تانهوی خوستان نه جات بدن، به لام منی وه حشی و هه ماسکوژ تهو جی ناهیللم، له هه مان جیدا ده مینمه وه تا تهو له بيابانی ئوردن بگه رپته وه تا بزائم چ قسه ييکی هه يه بو گوتن، تهو کاته بریاری خوّم ده دم، من بوخوّم ته ققه ی سرهم دی تنهنا شتی عه زام ده دات تهو يش نازاری سراييله.

له ناو مه یخانه دا دهنگيکی کزی ده مه قالی بیست گه پرايه وه. په ترؤس ده یگوت ((من ده لیم که ده بی بچمه جه ليله وه، له وی نارامی بهر قه راره، کورپینه ده ریاجه ی خو مان له بیر نه که یین)).

به م قسه ييه وه ئاخیکي هه لکيشا، قايغی سه وزی خو ی ده بیینی که به سه ر شه پو لي شینه وه بو پیش ده چوو، دلّی توندبوو، تاویره به ردو ژاله ی ده بیینی و توړی پر له ماسی ده بیینی، فرمیسک هاته چاوه کانی ((ياللا کورپینه با پرؤین)).

ئاندریاس به په لپ گرتنه وه گوتی ((نه... نه چوّن ده توانین تهو له م شاره وه حشیه به ره للا که یین؟ هه رلیره چاوه رانی رووانی ده بین، یا کوب گوتی ((تیمه قه ولی مه ردانه مان بهو داوه لهو مه یخانه دا له چاوه رانی تهودا ده مینینه وه، ده بی وه فامان هه بی بو قه ولی خو مان)) په ترؤس هاته به رو گوتی ((ده توانین مه سه له که ری که خه یین، ته م سیمونی قه یراوینه حالی ده که یین که ته گه ر تهو هات پیی بلیت. ئاندریاس به په لپ گرتنه وه گوتی ((نه... نه، چوّن ده توانین تهو له م شاره وه حشیه به ره للا که یین... هه رلیره له چاوه رانیدا ده مینینه وه.

په ترؤس به سه سه ختی دوو باره گوتی ((من ده لیم ده بی بگه رپینه وه جه لیل)). یو حنه نا ده سته و دامینی تهو مان بوو به پارانه وه گوتی ((برایان دوا وشه کانی پاکشوړ وه بیر خوستان به یینه وه، له ژیر شم شیری جه لاد بازووه کانی خو ی به رزکرده وه هاواری کرد ((کریستی ناصیره یی بیابان ره ها که من کوچ ده که م به ره و مرؤق بگه رپوه، وه ره... دونیا به تنه نا جی مه هیله،)) دؤستان ته م وشانه بایه خیکی قولیان هه یه،

خوداوه ند تیمه نه به خشی ته گه ر کفری بجه نینه سه ر زمانه وه)) وه لی دلّی وه ستا ئاندریاس ده سستی تهوی توند گوت ((یو حنه نا قسه بکه دلّت گه واهی چ رازیکی وه حشه تناک گه واهی دده که جور ته تی ناشکرا کردیت نییه؟

- وه لی ته گه ر ئوستادی تیمه... بی..

- چی بی؟

دهنگی یو حنه نا نه روم له رزیو توژی وه حشه ت بوو (کریستیانو!) له رزه به سه ر جه سته ی ته واند زالبوو.. کریستیانو! تهو مان ماوه ییکی دوورو دریتژ له گه ل تهودا بوون، به لام وه ک بلیی قه ت ختوره ی نه کرد بووه زه نیان، سه ره تا تهویان به نیشانه ی پیاجاکی گرتبوو، وه ک پیروزی که ته شقی بو دونیا ده هیئا! ئیستا تهویان به ناویشانی په یامبه ری گرتووه نه ک وه کو په یامبه رانی پشوو وه حشی، به لکو شادو شه نگول ته هلی بوو، تهو مه له کوتی ئاسمانی بو زه وی ده هیئا، بو بیانو ییکی دی، تهو عه داله ت و شیوه ژیانیکي رازسازی ده هیئا، تهو ئابا ته ژدای سراييل به (باوک) بانگ ده کرد.

هیئنده ی نه برد که یه هوه ی زبرو سه سه خت نه رم ده بوو هه موو ده بوونه فه رزه نده ی تهو... به لام ئیستا تهو چ قسه یی بوو که له ده می یو حنه نا درده په رینه دره وه: کریستیانو به گوزارشتیکی دیکه، یانی شم شیری داود، مالیکی ره ققابی سراييل، جه ننگ! تهو مان، واته هه واریه کان، یه که مین موریده کان، ته ریابه گه وره کان، حاکم و مه شایخی له ده ورو به ری ته ختی شاه ی تهو کو ده بوونه وه، وه ک چوّن خوداوه ند فریشته و مه لایه کی نزیکی خو ی هه یه هه رواش هه واریون و سه روکی هیزه کان و مه شایخی سه ر زه مین، چاوه کانیان دره وشانه وه، په ترؤس که روو خساری وه ک گول لی هاتبوو به ده ریخست ((کورپینه من قسه کانی خوّم ده کیشمه وه هه یچکاتی تهو جی ناهیللم)).

- امنیش

- منیش

- منیش

یہودا بہ توورہ بیہوہ تفی روکرده سہر زہوی بہ مہشت لہ دہرگای کوتی بہ سہریانا ہاوارى کرد: ((ہی نہ فرہ تینہ، مادام کہ خہ یالتان دہ کرد کہ ٹہو بئ تواناو رہ نچورہ، دہ تانویست تیئہ قینن، کہ چی ٹیستا کہ بؤنی گہورہ بیتان بہر لوت کہوتوہ دہ لئین ((من ہیچکاتی ٹہو جئ ناہیل)) ٹہوہ تان لہ لای من پیئ کہ رؤزی تاک تاکی ٹیوہ ٹہو بہ تہنہا جئ دہیلئ، تہنہا منم کہ ناپاکى لہو ناکہم، سیمؤنی قہیرہوانی تؤ شاہدم بہ)).

مہیخانہ چی گوئی خؤی سپاردبوہ ٹہوانہوہ، لہ ژیر سہیلہوہ بہوان پیڈہ کہنی، نیگای لہ گہل نیگای یہودا یہ کیان گرتہوہ.

– توخوا سہیریان کہ ٹہوانہ دہیانہوی دویا رزگار بکہن بہ لآم بؤنی لہ تہنوورہوہ کہوتہ بہرلووتی، ہاوارى کرد ((وا کہللہ دہسووتی)) بہ بازئ خؤی گہیانندہ حہوشہ کہوہ.

ہاوسہ فہرہ کان بہ سہرسامی سہیری یہ کتریان دہ کرد پتروؤس لہ حالئکدا دہستی بہ نیو چاوانی دادہینا گوئی ((کہواتہ بؤ ٹہوہ بوو کہ پاکشؤر بہ دیتنی لہ جیوہ بزمارکوت بئ)).

کہ دہستیان پیکرد لووتیان پربابوو.

– بہراستی کاتی کہ ٹاومؤری دہ کرد ٹہو کؤترہی لہ بہرزابی سہریہوہ بینی؟

– کؤتر نہ بوو، تیشکی ہورہ تریشقہ بوو.

– نا..... نا کؤتر بوو خہریکی گمہ گم بوو

– گمہ گمی بوو، خہریک بوو قسہی دہ کرد، بہ گوئی خؤم بیستم کہ دہتگوت ((پیرؤز، پیرؤز، پیرؤز)) پتروؤس کہ چاودہکانی پربو بوو لہ بالئ زیرین گوئی ((رؤحی قودس بوو، رؤحی قودس کہ لہ ٹاسمان ہاتہ خوارہوہوہ ہہموویان بوون بہ بہرد، مہ گہر وہبیرتان نایہ تہوہ؟ دہموہست پی ہہ لگرم نزیکتر بچم، بہ لآم پیہکانی بیہہست بوون دہموہست ہاوار بکہم بہ لآم لیوہ کاٹم لیک نہ دہبوونہوہ، باہہ کان ٹارامیان گرتبوو،

قامیشہ لانہ کان، خہ لکان، مہلان، ہہریہک لہوان لہ ترسان ہیڈمہیان گرتبوو، دہستہکانی پاکشؤر تہنہا شتی بوو کہ لہ جولہدا بوون، ٹارام ٹارام ٹاومؤری دہ کرد)).

– یہودا بہ توورہ بیہوہ گوئی ((من نہ ہیچم بینی و نہ ہیچم بیست، چاودہکان و گوئیکانی ٹیوہ مہست بوون)) پتروؤس بہ لؤمہ کردنہوہ پیئ گوئی ((ردین سوور تؤ نہ تدی چونکہ نہ توہست بینی)).

– وہ حہزرتی تؤ، ٹاغای ریش سوور دیتت چؤن ویستت بینی، ہہوہسی دیتنی رؤحی قودست کردبوو، ٹہوہ رؤحی قودس بوو کہ بینیت، لہ کوئی دیتت؟ ٹیستا دہتہوی ٹہو میسک سووکانہش ناچار کہیت کہ ٹہوانیش بیبینن، دہبی ٹہنجامہ کہشی بخہیتہ گہردہنی خؤتہوہ؟)

یاکوب لہ تہواوی ٹہو ماوہیہدا نینؤکہکانی دہقرتانندو بئ ٹہوہی قسہی بکات گوئی دہگرت، ٹیستی ٹیدی کاسہی سہبری پربو گوئی ((کوپرینہ سہبر بکہن وہکو باروت مہتہقنہوہ، ورن تا بہ شیوہییکی ماقولانہ سہبارت بہم بابہتہ قسہ بکہین، ٹیدی بہراستی واپردہ کہنہوہ کہ پاکشؤر بہر لہوہی کہ سہری لہلہشی جیابیتہوہ ٹہم وشانہی گوئی: زؤر دوور دیتہ بہرچاوم، یہ کہ مینی ہہمووان کی لہ ٹیمہ لہوی بووین تا بیستین؟ پاشان گریمان ٹہو وشانہ ہیچ کاتی نابئ کہ بہ بہرزی ٹہدای بکات، لہ بہر ٹہوہ دہیزانی کہ دہگاتہ گوئی پاشا بؤیہ سیخوری دہنارد تا سہردہرکا لہ کاری ٹہو مرؤقسہ (کریستی کورپی میرئ). ٹہویان دہگرت و دہگہیشتنہ خزمہتی ٹہویشہوہ، بہ قسہی باوکم دوو دووتا چوارتا لہ بہر ٹہمہ باشتر وایہ مؤلہت نہ دہین ٹہوہندہ کہللہ مان پربا بکات)).

بہ لآم پتروؤس توورہ بوو (بہ باوہری من دوو دووتا چواردہتا، لیگہری مہنتیق و میسکی ٹیمہ ہہر ہہلہبی دلئیان دہخوازی بکہن، ٹاندریاس شتی کمان پیڈہ بیخؤین، زہینمان غہرق دہکہین تا دیدگاگانان روشن بکہین))

پیاوه درېژو له پړولواوژ نه دنامه که به گونای که وتوو پټی په تیبه وه که پارچه ییڅی سپی له دوری که مری به ستابوو ته لسمیکیشی به گهرده نیه وه هه لواسیبوو، به په له چووه ناو مه یغانه و دهستی به نیشانه ی سه لام نایه سهر سینه یه وه ((برایان خود احافیز من به ره و لای خودا ده چم هیچ کاریکیان نییه به منی بسپیرن؟)) بی ټه وهی چاوه پروانی وه لام بی به په له دهره پریه دهره وهی مه یغانه و چووه مه یغانه ییڅی دی.

له هه مان کاتدا مه یغانه چی به خووی و سینیی خوراک دهر که وتو و بونیڅی به تام فه زای ژووری گرته خو، چاوی که وت به دپوانه ی له نده هورو هاواری کرد ((سه فهر سه لامه ت، سه لامی خالیسانه ی من بگه یه نه)) پاشان به خه نده وه گوتی (ته وهش یه کیڅی دیکه، به ه! راسته دونیا گه یشتوته ناخیری! ټیره پر له دیوانه بووه، ټه یه که یان ده لئی دوو شهو بهر له وکاته ی بۆ ریژتنی گولاو بچیته دهره وه خودای دیوه، له هه مان ټه وساته به دوا ټیدی ژیانی کۆت کردووه، هه تا خواردنیش ناخوات و ده لیت: ((من داوه تی به هشت کراوم، له وی خوراک ده خوم)) ټه و شپته ی که ده بیینی کفنی له بهر کردووه و به په له سهر له هه موو مالتی ددات ههر ټیشی پټی بسپیری قه بول دهره کات و خودا حافیزی ده کاو دهره وات.

ده بیینی که مرؤف کاتی له خودا نریک ده که وټه وه چی روو ددات! کورپنه بۆ خاتری خۆتان پیتان ده لیم، هه واستان هه بی، ټه و نده لپی نریک مه که ونه وه، من ستایشی ټه و ده که م به لام له دوره وه)). سینیی خوراکي له ناوه ندی میز دانا، لیوو چاوو گوئی پیده که نی. بانگی کرد ((که لله ییڅی تازم هه یه، که لله ی یه حیای پاکشور! بخو نوشی گیانت بی))

یوچه ننا دوو چاری هیلنج هات و پاشه کسه ی کرد، ناندریاس که دهستی بۆ پیښه وه بردو له هه وای راگرت، که لله به چاوانی بی جول هه وای کرابووه و سه یری ته که ته کی ټه وانی ده کرد. په ترؤس هاته میان و گوتی ((سیمونی به دفیتره ت، ناخیری کاریکی وا ده که ی که نه توانین له پرووی بیزاریه وه دهستی لی بدهین! ټیستا من چوون ټه م چاوانه دهره ییښم؟ بۆ وروژاندنی هه ز بی هاوتان، به لام خواردنیمان وه ټه وه یه که مرؤف چاوانی پاکشور بخوات)).

مه یغانه چی قاقا که وته خه نده وه و گوتی ((په ترؤسی نازیم خوم ده یانخوم به لام یه که مجار ټه و زمانه به تامه ده خوم که قهره بووی بکه مه وه، هاواری کرد ((تویه بکه ن.. تویه بکه ن! پایانی دونیا گه یشتوه)) به دبه ختانه یه که م جار خووی کۆتایی هات.. سه بیلو که ..!)) چه قویڅی هی نایه دهره وه، زمانی بهر خه که ی بری به یه که لوقمه کۆتایی پټه ینا، پاشان پباله ییڅی بری یه کسه هه لقراندو ټیدی له ناو قسه کاندای جهلیکانه کانی شه رابی خووی هه لده دا.

- زور چاکه کورپنه فه راموشی که ن، به داخه وه م بۆ ټیوه، باسه که ده گورم تا که لله ی پاکشور له زهینتان به یینه دهره وه و بتوانن که لله به رخ بخون.. باشه، ده توانن هه لټینن که چ که سی ټه و که له شپرو به رازه رازاوه ی به سهر ټه م جهلیکانه وه نه خشان دووه؟ به مؤلته ی ټیوه ټه و میوانداره گه وره یه ی ټیوه به دهسته کانی خووی نه خشان دووه، ټیستا ده زانن هه لټینن که بۆ که له شپرو به راز؟ من سهرم له ټیوه ی جهلیلیه گه مژده لکان سورده مینی که ناتوانن هه لټینن؟ له بهر ټه مه ده بی خوم ټه م رازه بۆ ټیوه ناشکرا بکه م، په رته وی له نورر به اوټیژنه ناو میښکی بی نیهایه تی وردی خوتانه وه، په ترؤس نیگایڅی کرده که لله که وه ده می پر له ټاو بوو، به لام هیشتا زاتی ټه وه ی نه کرد که بۆ دهره یینانی چاوی که لله که دهستی درېژ بکات، هه میسه پاکشوری ده هاته بهرچاو، چاوه کانی ټه و وه کو چاوه کانی به رخ دهره پری بوون!

مه یغانه چی به رده وام بوو له سهر قسه ی خووی:

- باشه گوئی بگرن وه ک چوون گوتم، روښنایی بویښه ناو میښکی بی دیماهی وردیله تان، کاتی خودا وه نده له دروستکردنی دونیا بۆوه (نازائم ټه و که سه پیروزه بؤوا خووی هاویښته ناو ټه م دهره سه ریه وه) و دهستی به قورپی خووی شوشت، ته وای ټه و ټافه ریده تازه له دایک بووانه ی بانگ کردو به غروروه لپانی پرسی ((مه له کان، بله وهره کان، بلین بزائم که ټه م دونیا دروست کراوه ی من چوون دیته بهرچاوتان؟ هیچ که مو کورپیڅی ټیدا ده دوزنه وه؟ بی درهنگ هه موو دهستیان کرد به باعه باع و عه ره و بۆرین و میاوه میاوو چه هچه هه وه گوتیان:

((نه خیر... نه خیر... نه خیر))

خوداوه‌ند گوتی ((تافهرین بۆ ئیوه! خودای منیش هیچ کهموکوپیه‌کی تیدا نادۆزمه‌وه، به‌راستی ده‌ستم نه‌یه‌شی، به‌لام که شیرو به‌راز به‌سه‌ری شوپروه‌بوویان لیویان نه‌جولانده‌وه، سه‌رنجی خویان راکیشا، هاواری کرد ((تا‌های به‌رازه‌کان، تو جه‌نابی که‌له‌شیر ئیوه بۆ شتی ناییزن؟ له‌وانه‌یه ئه‌م دونیا دروستکراوه‌ی من تامی خو‌ش نه‌بی له‌ده‌می ئیوه؟ ره‌نگه شتی له‌قه‌لم که‌وتبی، به‌لام ئه‌وان دیسان هیچیان نه‌گوت، خه‌یالتان جه‌مکه‌ن هه‌رماس شتیکی له‌گوتی ئه‌وان خویندوه‌وه: ((به‌و بلین که له راستیدا شتی له‌قه‌لم که‌وتۆته خواره‌وه، دره‌ختیکی کورته‌بالا که تری د‌ه‌دات و به کوشینیان نایه‌نه ناو جه‌لیکانه‌کانه‌وه، ده‌بیته شه‌راب)) خوداوه‌ند به به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌سته زه‌به‌للاحه‌کان هاواری کرد ((تا‌های جانه‌وه‌ره‌کان که‌واته بۆ شتی نالین؟))

ئهو کاته له دیاهیدا هه‌ردووکیان، که هه‌رماس زاتی پیدابوون، سه‌ری به‌رزکرده‌وه: ((ئه‌ی دروستکه‌ری به‌توانا، چی به‌سه‌ر زمانی ئیمه‌دا دیت؟ ده‌ستخۆش، ئه‌گه‌ر دونیای تو به‌ته‌خته‌وه‌که‌هین قه‌شه‌نگه، به‌لام دره‌ختیکی کورته‌بالا که‌مه که تری بدات و به کوشینیان له ناو جلیکانه‌ی دابنیز و بو‌بیته شه‌راب!! خوداوه‌ند به‌تووره‌یی‌یه‌وه گوتی : ((ئاوا؟ ئیستاکی به‌ئیه‌ی به‌د‌فیره‌ت نیشان ده‌ده‌م که ئیوه شه‌راب و مه‌ستی و شه‌رو رشانه‌وتان له‌من ده‌ویت؟ باو‌بی، قۆله‌کانی هه‌ل‌بری و قوری هه‌ل‌گرت دارمی‌ویکی دروست کرد و له‌زه‌ویدا بر‌دیه خواره‌وه‌وه گوتی ((گوتان له نه‌فره‌نیم بیت هه‌موو ئه‌وانه‌ی له خواره‌وه‌ی شه‌راب زی‌ده‌پۆیی ده‌که‌ن، هیوادارم می‌شکی که‌له‌شیرو پۆزی به‌رازی پیوه بیت)).

هاوسه‌فه‌ره‌کان که‌وتنه خه‌نده‌وه، پاکشوریان له‌بیرکردو که‌وتنه گیانی که‌له‌ی برژاوه‌وه به‌رخه‌وه یه‌هودا به‌رله‌هه‌موویان ده‌ستی پیکرد، جو‌جومه‌که‌ی له‌ت کرد ده‌ستی پیکرد له می‌شک، مه‌یخانه‌چی که ئه‌و تارا‌جه‌ی بینی تووشی وه‌حش‌ه‌ت بوو، له‌به‌رخۆ گوتی ((به‌ک ئیسقانی‌ش بۆ من ناهیلن)) هاواری کرد ((ده‌لیم کوپینه خواردن و خواره‌وه‌ی ئیوه له شوینی خۆی، به‌لام یه‌حیای پاکشور خوا‌عافوی کات له‌بیرنه‌که‌ن، ئاخ بۆ که‌له‌ی هه‌ژاری ئه‌و!)) له‌کاتی‌که هه‌ر هه‌موویان به‌شی خویان له‌ناو ده‌ست بوو، تووشی هیدمه‌ بوون، په‌ترۆس که چاوه‌کانی ده‌جووی و له‌حالی قورت دانی بوو له گه‌رویدا

رایگرت، قورت دانی مایه‌ی هی‌لنج بوو تف کردنه‌وه‌شی مایه‌ی داخ بوو، ده‌بوایه چی بکات؟ ئه‌وه یه‌هودا بوو که ته‌قه‌ی سه‌ری ده‌هات، مه‌یخانه‌چی پیا‌له‌ی پیکرد.

- دوعا بکه‌هین که ناوی ئه‌و جاویدانه بیت و له‌یادمانا پیروژ بیت، ئه‌فسوس بۆ ئه‌و که‌له‌ هه‌ژارو بر‌اوه‌ی، به‌لام کوپینه به‌سه‌لامه‌تی ئیوه ده‌خۆینه‌وه. په‌ترۆس له‌کاتی‌که پیکه‌که‌ی قورت ده‌دات گوتی ((به‌سه‌لامه‌تی تو ئه‌ی پیره‌پۆی)).

مه‌یخانه‌چی وه‌لامی دایه‌وه ((نیگه‌ران مه‌به، من یه‌که زه‌رره ترسم نییه، من ده‌ست ناخه‌مه کاری خوداوه بۆ رزگارکردنی دونیاش ته‌قه‌ی سه‌رم دیت، په‌یوه‌ندی به‌منه‌وه چییه. من خاوه‌ن مه‌یخانه‌یی‌کم و وه‌کو هه‌زه‌رتی عالی فریشته یا مه‌لائیکه‌ی موقه‌رره‌ب نیم، لانی که‌م خۆم له‌م سه‌رنویشته درۆینه‌وه نه‌جات داوه)) به‌گوتنی ئه‌و وشانه‌وه، هه‌رچی‌ه‌که له که‌له‌که‌دا مابوو هه‌لیکی‌شا په‌ترۆس ده‌می کرده‌وه، به‌لام له پریکا هه‌ناسه‌ی بری، پیا‌ویکی نه‌ناسیاو رووخسار وه‌حشی گه‌مژه‌ل له ئاستانه‌ی ده‌رگادا به‌دیارکه‌وت، سه‌یری ژووره‌وه‌ی ده‌کرد، هاوسه‌فه‌ره‌کان چونه سوچی‌که‌وه.

په‌ترۆس خۆی له‌پشت شانه‌پانه‌کانی یاکوب قایم کرد.

یه‌هودا که‌وته زه‌مه‌مه ((باراباس!)) له حالیکه‌ی روه‌ی ترش بو‌بوو گوتی ((وه‌ره ژووره‌وه))

باراباس گه‌رده‌نی قه‌به‌ی لار کردبۆوه و له‌په‌رته‌وه‌ی رۆشنایی نیوه‌ره‌نگدا حیواریه‌کانی بینی، رووخساری ناشیرینی ئه‌و خه‌نده‌ییکی تانه‌تامیزی به‌خۆه گرت ((به‌رخه‌کانی من به‌دۆزینه‌وه‌ی ئیوه خۆش‌حالم له گه‌ران و سووران به‌دوای ئیوه تا ئه‌وسه‌ری دونیا چوم)).

مه‌یخانه‌چی به‌بۆله‌بۆله‌وه پیا‌له‌ییکی بۆ ئه‌و هی‌ناو به‌زیماره‌وه گوتی: ((باراباس پاله‌وان ته‌نها تو‌مان که‌م بوو)) سه‌باره‌ت به‌ باراباس کینه‌ی له‌ دل بوو، چونکه ئه‌و هه‌رکاته‌ی که ده‌هاته مه‌یخانه مه‌ست ده‌بوو، توانجی له‌سه‌ربازانی رۆمی ده‌دا که به‌ویدا تیده‌په‌رین ئه‌وه مه‌یخانه‌چی بوو که ده‌که‌وته ده‌ده‌سه‌ریه‌وه، ((به‌ریاکه دووباره چروجه‌نجال به‌ریا نه‌که‌ی، هه‌ی که‌له‌شی‌ری جه‌نگی))

- گوی بگره، مادامه کی که دزه کان پی دهنینه سهر خاکی سراپیل مشتم بهرزده که مهوه، له بهر نه مه، هه موو بیژ که بیکی دیکه له که للهت بهینه دهروه، خوراک بهینه، هه خویه زلزانی پوخل)). مه یخانه چی سینی خوراک برده پیش ((بخو، ددانی سهگت هه یه که ئیسقان دهشکینن)) باراباس گلاسه کهی خوئی بهیه که فر سهردا، سینی بادا وروی له هاهسه فهره کان کرد: ((باشه بهرخه کانم نهی شوانی نازهنین له کوئیه. ورده حسابیکم له گهل نهودا هه یه که ده بی پاکه بکه مهوه)). ئاگری له چاو دهباری.

یه هودا به توندی پینی گوت ((تو مه شرویت نه خوار دۆته وه مهستی، نه وه دهسته گولانهی پیشتر به تاوت داداوه بهسه، دهرده سه ریت بو ئیمه دروست کردوه)).

یوخه ننا زاتی وه بهرخو هینا و پرسی مه گهر چ خراپه کت له و دیوه؟ نه و مرؤقیکی پیروژه کاتی به پیدایا دهروات، سهیری زهوی دهکات تا پی له میرو له نه نیت مه بهستت نه ویه که میرو له پی له و دهنی، نه و دترسی، پیشی ده لین پیاو، یا کوب شه هاهمه تی نه م قسهی بینوی و گوتی ((نه و مه جدله یه له چنگی تو نه جات داو ئیستاش به سه ر شیری رژاودا دهگری؟))

باراباس که چاوه کانی تاری بو بوون ((نه و خیانه تی له من کرد به لی فیلی له من کرد، سزاکه ی وهرده گرتیه وه)).

به لام یه هودا بازووی نه وی توند گرت و رایکی شایه گو شه ییکه وه، نه رم و به په له و تووره قسه ی له گهل نهودا کرد ((تو لیره چی ده که ی؟ بو کیوه کانی جه لیلت جیه یشتووه؟ نه نجومه نی برایه تی، نه و کیوانه ی به ناوی هه شارکه ی تو هه لباردوه، نه وانی دیکه بو ئور شه لیم ده ستنیشان کراون)).

باراباس به تووره ییه وه په لپی گرت ((بزائم، ئیمه بو ئازادی ده جه نگین یا نا؟ نه گهر که بو ئازادی ده جه نگین، من ئازادم له وهی که هه ر کاتی بیته زه ینم نه نجامی بدهم، من بو خوم هاتووم تا نه و پاکشوره به نیشانه ی سه رسوور هینه رو گه وره یی ببینم، به خوم گوت ((شایه نه و هه مان کهس بی که له چاوه روانی نه و دابوین، نه گهر وایه لیگه ری با بی هیچ دوا که وتنیکی دی بیته و بجیته پینشه وه ده ست به کوشت و کوشتار بکات، به لام

زور درهنگ گه یشتیم، گو شاو گوش سه ریان بری بوو، کو رابه ری منی چ ده ستوریک ده دهیت؟))

- من ده ستورت پی ده ده م که هه لسی و لیره برؤو خو ت له کاری نه وانی دیکه هه لمه قورتینه)).

- تو به راستیه ده لیت ئیره چی به یلم و لیره برؤم؟ من بو خاتری پاکشور هاتووم و کوری نه جار هاته سه ر ریم چه ندین ساله به دوا یه وه م ئیستا که خودا نه وی له چه ند پییه که له نریک من داناوه تو ده لینی ده بی ده ست له و هه لگرم.

- یه هودا فه رمانده رانه نه مری کرد ((لیره برؤو کاره له نه ستوی منه تو خو تی تی هه لمه قورتینه)).

- مه به ستت چیه؟ هه ر بو ئاگاداریت نه نجومه نی برایه تی ده یه ویت بیکو ژیت، چونکه مه نموری رومیه کانه؟ نه و نه رکه یان خستوته سه رشانی که ده رباره ی مه له کوتی ناسمان هاوار بکات تا خه لکی رهنگ بگرن و زهوی و کویلیتی خو یان فه رامؤش بکه ن، به لام تو ئیستا مه به ستت چیه؟

- هیچ، من ده بی حیساباتی خوم پاک بکه م یاللا له خو ت هه لده؟ باراباس گه راپیه وه، بو دوا جار نیگاییکی کرده نه وانه وه که گوئی خو یان قولاغ کرد بوو، به زولی به سه ریا نا نه راندی. ((به رخه کانی من، هه ر زو و پیکنده گه ینه وه هیچ که سی به م سادیه ییه وه له ده ست باراباس رزگاری ناییت. ئیستا ده یینن که دووباره سه باره ت به م مه سه له یه قسه ده که ین)). له لای ده روازه ی داد ون بوو.

مه یخانه چی چاویکی له په ترؤس هه لته کاندو به گوئی چرپاندی ((ده ستورانی خو ی به و داوه، ناوی لی بنی نه نجومه تی برایه تی، نه وان یه که رومی ده کوژن، رومیه کان ده سراپیلی ده کوژن، نه ده کهس، پازده کهس، کورینه ئاگادارین!)) پاشان سه ری برده بن گوئی په ترؤس و گوتی: ((گوی بگره پشت به یه هودای نه سخه ریوتی مه به سته، نه و ریش سوورانه)). به لام قسه ی خو ی خوارده وه چونکه له هه مان کاتدا ریش سوور هات و به سه ر ته خته وه دانیشت.

یۆخه ننا له حالتهتی شله ژاندا بوو، له جیوه قیت بۆوه، له دهم دهرگادا وهستا، سهیری سه ره وه و خواره وهی ده کرد، ئوستاد به دیار نه كهوت، رۆژ دهستی پیکردبوو، شه قامه كان پربوون له ئاپۆرهی خه لک، ئه و بهری دهر وازهی داود ته و او دابرا بوو، هه رچییهك هه بوو تا وێر به رده و خۆله میتش بوو، گه لایه کی سه وزیش نه بوو، جگه له به ردی سپی کینه له كان هیچی دیکه به رچاو نه ده كهوت، هه و با بۆنی گه نیوی لاشه ی سه گو و وشتری ده دا، ئه و هه مو و هه شیکه رییه یۆخه ننا ی خستبووه وه حشه ته وه، لێره هه موو شتی به رده بوو:

رووخساری مرۆقه كان، دلّه کانیان، ئه و خردایه ی ده یان په رست، هه مووی له به رده بوو، ئه دی ئه و خردایه میه ره بانه له کوی بوو كه ئوستادی بۆ ئه وان ناردبوو؟ باشه چ وه ختی ئوستادی خۆشه ویست وه دیار ده كه وی تا له گه ل یه ك بگه رپینه وه بۆ جه لیل!؟

په ترۆس هه لسا یه وه، ئیدی جله وی سه بری له ده ست دابوو (برایان چاکتر وایه برۆین... ئه و نایه ت)). یۆخه ننا به ترس و له رزه وه، به بنی لێوه یه وه گوتی ((دهنگی نزیک بوونه وهی ده بیستم)).

یاکوب كه بۆ وه همی خه یالی برا که ی ته قه ی سه ری ده هات گوتی ((له کوی دهنگی ده بیستی... سه ره رۆ؟)) ئه ویش وه کو په ترۆس بۆ جارێکی دی دۆزینه وهی دهریاچه و قایغه کانی بۆ تا قه ت بوو بوو. ((له کی گویت له دهنگی ده بی؟ ده کری بفره مووی پیمان بلی؟))

برا جحیل تره كه وه لأمی دایه وه ((له ناخی دلّم، هه میشه دلّه كه ده بیستی و پاشان ده بینی)).

یاکوب و په ترۆس شان هه کانیان هه لته کاند، به لām مه یخانه چی هاته به رو گوتی: تیزبازی وه لائین، ئه و کوره راست ده بیژی، بیستومه كه

– سه یر کهن، ئه و شته ی که پێی ده لێن که شتی نوح، ئیوه بیرده که نه وه چی بیست؟ هه لبه ته دلّی مرۆقه! خودا خۆی و ته و او ی ئافه ریده کانی له ناویا داده نیشت، هه موو شتی غه رق ده بی و ده چیته قولایی ته نها ئه وه که به که ژاوه ی خۆی به سه ر ئاوه وه ده چیته پێشه وه، دلّی مرۆق ناگای له هه موو شتی هه یه، به لّی پینه که نی، هه موو شتی ده زانی). که ره ناکان که وتنه دهنگه وه تۆزه بای هه لسا و خه لکی ریی کرده وه،

هاوسه فه ره کان دوودل بوون و بۆلای دهرگا رایان کرد، چه ند نه و جه وانێکی ته روتازه که ژاوه ییکی رازاوه و به ریزیان هه لگرتبوو، له ناو که ژاوه دا ردین سپیکی خه په و چه وريله به جلیکی ئاوری شمی و ته لقه ی زیرو رووخساری نازیه ره وری نیعمه ت، به ئارامی دانیشتبوو دهستی به ریش داده هیئا.

مه یخانه چی گوتی ((گۆ بزنی گه و ره، کورپینه لووتتان بگرن ماسی سه ره تا له سه ره وه بۆگه ن ده کات)). خۆی لووتی گرت و تفی روو کرد ((دووباره ده چیته سه یری باخ و باخاته وه تا بخوا و بنۆشی له گه ل ژنان و کوره جوانه کانی خۆی یاری بکات، نه گه ر له جیی خودا ده بووم... دونیا به تاله مویکه وه به ستراوه، ئه و تاله مووه م ده چنی، به لّی به شه رابم قه سه م که ده مچنی و دونیام ره وان ه ی ته سفه له سافلین ده کرد. په ترۆس دووباره گوتی: چاکتر وایه برۆین لێره ئاسایش نییه دلّی من، هه م چاوو هه م گوتی هه یه هاوار ده کات ((برۆن... هه مووتان برۆن، ئه ی بوونه وه ره مه فلوجه کان))

قسه ی ئه و بوو که به راستیش دهنگی دلّی بیست، به ترسه وه له جیوه هه لسا خۆی که یاننده گۆچانی که له گۆشه ییکه وه بوو گرتیه ده ست، ئه وان ی دیش به دیتنی ئه و، له جیوه قیت بوونه وه، ترسی په ترۆس درمی بوو، په ترۆس سیمۆنی راسپارد و گوتی ((ئه و ده ناسی، نه گه ر هات پێی بلّی حونه جه لیل))

مه یخانه چی به نیگه رانیه وه گوتی ((ته ی کی گه ره کیه تی که پاره ی که لله و شه راب بدات؟ په ترۆس پرس ی ((سیمۆنی قه یره وان ی باوه رت به و دونیای دیکه هه یه؟))

باشه واده ی مه ردا نه به تۆ ده دم که له م دونیا بتده مه وه، نه گه ر بشته وی ئه و له نامه ی کاری خۆمدا ده ینووسم.

مه یخانه چی سه ری خۆی خوراند

په ترۆس به توندی گوتی ((تینه گه یشتم مه گه ر باوه رت به م دونیا نییه؟

– په ترۆس... باوه رم پێ هه یه. به لّی بابه، به لām ئه وه ند ه نا.

بەتورپەيپەو گوتەى خۆى دووبارە كردهو ((لېرە دەپۆيشتن، پەترۆس قسە بكە!))

پەترۆس بە دەنگىكى نادلنيا ولەلامى داىپەو ((ئەى مەولای من، يۆحەننا دەنگى تۆى له دللى خۆيدا بىست و ئىمە مەبەستمان بوو پېشوازىت لى بکەين)).

كرىست رووخسارى تىكچەرژاند، تالى و توورپەيى و جوددى داگرت، بەلام دانى بەخۆيا گرت، له كاتىكا بەرەو لای دەرگا وەر دەسورا گوتى:

– ياللا برۆين....!!)

يەھوداى بىنى لەكەناريا وەستاو و چاوەشېنەكانى بەتوندى برپوئەتە ئەو، لىى پرسى ((يەھودا تۆش دىت؟))

– تادەمى مەرگ لەگەل تۆم.... ئەو دەزانى

– بەس نىيە، گویت لىيە؟ بەس نىيە، تا ئەوپەرى مەرگ! ياللا برۆين مەيخانەچى لەمىيانى تونگەى شەراپەو دەرپەرى و بانگى كرد ((كوپىنە بەخت و زىگارى يارو ياوەر تان بى، جەللىكەكان ئارەزوى سەفەرپىكى خۆشتان بۆ دەكەم و ئومىدەوارم بەگەيشتنى رۆژىكى بەختەو بەرەخش كە دەچنە بەهەشتەو، بەخاترى شەراب و كەللە بەرخ من لەبىرنەكەن)).

پەترۆس بە سەرپۆتەلاكىكى جىدى و لەهەمانكاتدا شەكەت وەلامى داىپەو ((وادە بەتۆ دەدەم) لەبەرئەوئەى لەترسان درۆى كردبوو هەستى بەشەرم دەكرد، رووخسارى توورپەو ترشپوى كرىست نىشانى دەدا كە رووبەروى درۆتەو، بەدەنگىكى لەسەرخۆ كەوتە سەرزەنشتى خۆپەو ((پەترۆس ئەى ترسنۆكى درۆزن، ناپاك! كەى دەتەوئەى بىيە پىاو؟ كەى دەتەوئەى زال بى بەسەر ترس؟ كەى دەست لە تەلەكەبازى هەلەدەگرى؟ لە دەرگای هاتنە ژوورەوئەى مەيخانە وەستاو چاوەروان بوو بىنى ئوستاد بەكام لادا دەروات، بەلام كرىست بى جولە، بەگوپى قولاغى خۆپەو گوپى سپاردبوو ئەهەنگى ئال و يەكنەواو، كە بە تەواوى بەرزو شكستەو لەولای دەروازەى داودەو دەهاتن، جوزامىەكان بوون، ئەوان خۆيان هاوئىشتبوو سەر خاك و بازووەكانى خۆيان روو لە رىبواران كەردبوو، سەرودى شكۆمەندى داودو رەحمەتى خوداوەندىيان سەردەدا كە

بەشى بىستەم

لەوكاتەدا كە ئەوان خەرىكى گەتوگۆ بوون، لە پرىكا سىبەرىكى شىن كەوتە سەر ئاستانەى دەرگا، پاشەكشەيان كرد، كرىست بە پىى خوينىن و جلى تۆزاوى رووخسارى كە دەستنىشان نەدەكرا، لەدەم دەرگادا وەستاو، ئەو كى بوو، ئايا ئوستادى مېهەبان بوو يا پاكشۆر؟ بوكلەى تىكنا ئۆزاوى كەوتبوو سەر شانەكانى، پىستى ئىستاكى هەتاو سوت و زىر هەلگەرا بوو، گۆناكانى كەوتبوو و چاوەكانى لەبەر درشتى تەواوى رووخسارىيان داگرتبوو، مشتى گرمۆلە كردبوو، پرچ و گۆنا و چاوەكانى وەكو هى پاكشۆر و ابوون، حىوارىەكان، بە دەمى كراو لەسەرساميان، بەخامۆشى سەبرى ئەويان دەكرد، نەكا ئەو دوو پىاو تىكەل بەيەك بووبن و بووبنە يەك.

يەھودا، لەكاتىكا كە دەچوو كەنارەو ئەو رىقنىگە تازە هاتووە بى ئۆقرە تىپەرى، لەبەرخۆ گوتى ((ئەو پاكشۆرى كوشت، ئەو... ئەو)). دەپروانىيە كرىست كە بەسەختى لە دەروازەى دەرگادا رەت دەبوو، هەروا دەپروانىيە يەك يەكى ئەوان و گەستنى لىيان، يەھودا لەبەرخۆ گوتى ((هەموو شتىكى لەو وەرگرتووە، جەستەى ئەوى بە تاراج بردوو، بەلام رۆحى ئەو وشە وەحشىەكانى چۆن؟ ئىستا كە قسە بكات دەيىنين)). بۆ ماوئەيەك خامۆش بوون، فەزای مەيخانە گۆرا، مەيخانەچى لە گۆشەيەكەو مات بوو، سەبرى كرىستى دەكرد كە لىوئەكانى خۆى دەگەست و لەسەرخۆ بۆ پىشەو دەهات، دەمارەكانى لاجانگى هەلمسابوون، لە پرىكا سەداى زىرو وەحشى ئەويان بەرگوى كەوت، لەرزە كەوتە جەستەى هاوسەفەرەكان، چونكە ئەم دەنگە، دەنگى ئەو نەبوو، بەلكو دەنگى - پەيامبەرى ترسناك - يەحىاى پاكشۆر بوو.

– ئەو لېرە دەپۆيشتن؟

هیچ كەسى وەلامى نەداىپەو.

جوزامی داوه بهوان تا سزای گوناوه کانی خویان له سهر دونیا وه رگرنو له رۆژی په سناینش رووخساریان وه کو خۆره تاو جاویدانه بدرهوشیتته وه، کریست خه مناک بوو، بهرهو شار گه پرایه وه، مه غازه کان، کارگاو مه پخانه کان کرابوونه وه، شه قامه کان پر له خه لک بوون، سهیرکه چۆن راده کهن، هاوار ده کهن و ناره قه له جهسته یان هه لده رژی! نه عره ته ییکی ترسناکی بهرگویی ده کهن، شاری پیروژ وه کانه وه ریکی ترسناک ده هاته بهرچاو که بیماره و گه ده وه ناوی پر ده بوو له جوزامو شیتتی و مهرگ.

سه دای نه عره ته زیتر ده بوو، له مالا و له ملا را کردنی خه لک بوو، کریست له خۆی پرسى ((ئهو په له یه بۆ چیه؟ بۆ راده کهن و بۆ کوئ ده چن؟)) ناخیکی هه لکیشا و به بنی لیویه وه گوتی ((هه موو.. هه موو ره وانه ی دۆزه خ دهن)) کریست له شله ژاندا بوو، ئایا نه رکى بوو که له م شاره ئاده مۆردها بمینیتته وه، بچیتته مناره ی پرستگاو وه هاوار بکات ((تۆبه بکهن، رۆژی خودا هاتوو؟)) ئهو خه لکه به ده بخته که به هه ناسه برکیوه له راکه راکدا بوون، پیویستیان به تۆبه و ئارامی زۆرتری ماسیگران و زهوی کیله رانی ئارام و کپی جه لیل بوو، کریست له بهر خۆ گوتی: هه ر لیتره ده مینمه وه، لیتره یه که ده به بانگه شه کاری نه مانی دونیا و مۆژده هیتنی مه له کوتی ئاسمان.

ئاندریاس نه ییتوانی خه می خۆی په نهان کات خۆی گه یانده کریست و گوتی: ((مه ولای من پاکشۆر ده ستگیرکرا و کوشتیان))

کریست به ئارامی وه لآمی دایه وه ((رئ له هیچ ناگرئ، پاکشۆر بۆ ته نجامدانی وه زیفه ی خۆی هه لیکی ته واری هه بوو ئاندریاس، ئیمه ش ئومید وه ارین که بۆ ته نجامدانی وه زیفه مان هه لیکی ته وومان بۆ پره خسی)). به بینینی چاوانی ته شکباری ئاندریاسی بۆ هه واری پیشوو پیشهنگ گوتی ((ئاندریاس خه مگین مه به ئهو نه مردوو، مردوان که سانیکن که بۆ جاویدانه یی زۆر درهنگ ده گهن، ئهو زۆر درهنگ نه گه یشت خودا وه ند هه لی به و به خشی))

به گوتنی ئهم وشانه زهینی کریست رۆشن بۆوه، حه قیقه ت هه مان ئهو یه که هه موو شتی له دونیا په یوهسته به هه ل، هه ل مایه ی پوخته یی هه موو شتی که، ئه گه ر مرۆف

هه لی بدۆزیتته وه له گۆرینی لیتاوی بوونی خۆیدا رۆحی سه رکه وتن به ده ست ده هینی، ئهو کاته ئیدی ناکه ویتته هه راسانی مه رگه وه و مرۆف له ناو ده چیت.

کریست به ده نگیکی له سه ره خۆ داوای له خوا کرد که هه لی پیبه خشی، هه مان ئهو هه ل به خشینه .. هه ستی ده کرد هیتشتا بوونی له لیتاوی پاک نه بۆته وه، هیتشتا هه ر له وانه یه تووشی تووره یی و ترس و ئیره یی بی، هه ر کاتی بیری له مه جده لیه ده کرده وه، چاوه کانی گهردیان ده گرت، هه مان دوینی شه و له کاتی که به نه یینه وه سهیری میری خۆشکی ئیلیازری ده کرد، له شه رمان رووخساری وه ک گول سوورده بۆه بۆیه یه کسه ر بریاریدا ئهو شاره به جیه یلی، زه مانی مه رگی هیتشتا نه گه یشتبوو، هیتشتا ئاماده نه بوو، دووباره داوای له خودا کرد که هه لی بۆ پره خسیتی، هیما ی بۆ هاوسه فهره کانی خۆی کرد ((پارانی من، وه رن به ناوی خودا ده گه رپینه وه بۆ جه لیل)).

هاوسه فهره کانی وه کو ئه سپیکی بی تاقه ت و برسی که ده گه رپینه وه ئاخواری خۆشه ویستی خویان، به ره و ده ریاچه ی گنسارت شوپوونه وه. یه هو دای ردین سوور دووباره که وته پیش، فیکه ی لیده دا، چه ندین سال بوو هه ستی به دلکی واخۆش و رازی نه کرده بوو، رووخسارو سه دای زیڕینی ئوستاد هه ر له و کاته ی له بیابان گه رابۆوه مایه ی خۆشدلی له وه سف به ده ری ئهو بوو، چه ندین جار و جار به خۆی ده گوت. ((پاکشۆری کوشتوو، ئهو ی له گه ل خۆی برد، به رخ و شیر په یوه ست بوون و بوونه یه ک؟ به فیکه و چاوه روانییه وه بۆ پیشه وه ده چوو، له به رخۆ که وته ئه ندیشه وه ((ئهو بیده نگیه ناتوانی ئه وه نده بجایه نی یه کی له هه مان ئهو شه وانه به ر له گه یشتن به ده ریاچه ده می ده کاته وه و قسه ده کات، رازی خۆی که له بیابان چی کرده وه ئایا خودای سراپیلی دیوه یا نه ییدیه، گفتوگۆ میانی خۆی و خودای سراپیل به دایکی ده لی، ئهو کاته قه زاوه ت ده کم. یه که مین شه و به سه رچوو، کریست بی ئهو ی قسه یی بکات سهیری ئه ستیره کان و ده ور به ری ده کرد، هاوسه فهره کان ماندوو بوون و خه و تبون، به لآم چاوه شینه کانی یه هو دا له تاریکیدا بریقه ی ده دایه وه، ئهو و کریست به درێژایی شه و رووبه رووی یه کتر به بی داری مانه وه، به لآم وشه ییک له ده میان درنه چوو.

له کاتی سه حهردا دووباره کهوتنه وه ری، گاشه بهردی یه هودییه یان له دوای خۆیان جیهیشت، گهیشتنه خاکه سپی سامیرا، بیره ئاوی یاکوب جیهیلرا بوو، ههتا ژنیکیشت، نه هات تا ئاویان بو هه لکیشتی، به خیرایی ئه وه خاکه به کوفر پیسبووه یان جیهیشت، ئه وه کاته چاویان به جوانی کیتوه خۆشه ویسته کانی حه رمۆنی ده سمال به فراوی، تابوری نازوفیز، که رملی پیروز روشن بووه.

روژ تاریک داهاات، ئه وان له ژیر دره ختی سه رونیازنازی پر لقو گه لاوه ئارامیان گرتو سه ییری خۆراوایان کرد، یۆحه ننا دوعای خۆراوایوونی کرد ((په روه ردگارا ده رگا کانت به پرووی ئیمه دا بکه وه روژ کوتایی دیت، خۆره تاو ئاوا ده بی، خۆره تاو ون ده بی، په روه ردگارا ده رگا کانت به پرووی ئیمه دا بکه وه وه هاتوینه ته ده رگات، ده رگابه رومان بکه وه، ئه ی جاویدانی، به پارانه وه له تۆمان ده وی، که لیمان ببووری، ئه ی جاویدانه یی، به ده سه ته پاچه یی له تۆمان ده وی که ره حه تمان بو به یی، ئه ی جاویدانی، ئیمه نه جات ده)).

هه وا رهنگی شین بوو، ئاسمان خۆره تاوی له ده سه ت دابوو هیشتان ته سه تیژه کانی نه ده ژیبووه، به بی زیروزیو که وتبو ه سه ر زه وی، ده سه ته نه رم به رزه کان ته نگوستی کریستیان به سه ر زه ویه وه فشار ده دا له نیوه رهنگی دوو دلای خۆراو دره وشانه وه ییکی سپی هه بوو، دوعای خۆراوایوون هیشتا له ده ماره کانی دا ده گه را، دهنگی کوتانه وه ی ده سه ته له رزۆکه کانی مرۆقه ده گه یشه ده رگا کانی خودا، به لام ده رگا کان نه ده بوونه وه، مرۆقه کان له ده رگایان ده دا و هاواریان ده کرد، هاواری چیان ده کرد؟

کریست چاوه کانی داخست تا ئاشکراتر بیستی، مه له کانی روژ گه راپوونه وه هیلانه وه مه لانی شه وه هیشتا چاویان نه کردبووه، هه تا هیلانه ی مرۆقه مه ودا ییکی زۆری هه بوو. نه ده نگی قیلو قالی مرۆقه هه بوو نه وه رینی سه گه کان، هاوسه فه ره کانی دوعای خۆراوایان به بنی لیوه وه کرد، به لام له وی که خه والوو بوون، وشه کانی قودسیان به بی ده نگدانه وه له ده رووندا هه لنیشت، به لام کریست له ناو دلای خۆیدا سه دای ئه لقه کوتانه وه ی ده رگای مالانی بیست که مرۆقه ده ی کوتایه وه، ئه وان به دلای گه رم مرۆیی ده یان کوتایه وه وه هاواریان ده کرد ((ده رگا بکه ره وه، بکه ره وه، نه جاتمان

ده)) کریست چنگی له سینه ی خۆی گیر کرد وه ک بلینی خۆی ئه لقه ی ده رگای دلای خۆی ده کوتیته وه، ده سه ته پاچه ده بو یست بکریتته وه.

له حالیکه هه ول و ته قه لایان بوو بیری ده کرد وه که خۆی ته نه یاه هه سستی کرد که سی له دووه سه ییری ده کات، گه راپیه وه، چاوانی سادو بریقه داری یه هودا له و دابرا بوو، کریست له رزی، ئه وه ریش سووره جانه وه ریکی مه غرووره وه هه رگیز ئارام ناییتته وه، له میانی هه موو هاوسه فه ره کانی ئه وی له هه مووان نزیکتر له خۆی و له هه مان کاتدا دوور هه ست پیده کرد، وابه دیار ده که وت که بو ئه وان ی دیکه پیویست به روونکردنه وه نییه، به لام بو ئه و چۆن، ده سستی راستی بو پیشه وه بردو گوتی (برام یه هودا چیم له ده ست دئ؟)

یه هودا له نیوه رهنگی روژشایی خۆراوادا، گه رده نی که چ کرد تا ببینی، وه لامی دایه وه ((هیچ شتی... من هیچ شتی نایینم)). کریست به بزهبیکه وه گوتی ((به زووی ئه وه ده بیینی))

- ئاندریاس گوتی: مه له کوتی ئاسمان.

یۆحه ننا گوتی ((تۆو، مه ولای من، له بیرته که یه که مین جار لیوانت کرده وه له گه ل ئیمه قسه ت کرد چیت گوت؟))، ((تۆده ر هاتوه تا تۆوی خۆی پیوه رکا))

کریست پرسی ((په ترۆس تۆچی ده لینی؟))

- ئوستاد چی بلیم به چاوه کانم بلیم گه واه ی بده ن، هیچ شتی، دلیم به شاهید بگرم به هه موو شتی، سه یرکه له میانی ئه م زه ینم وه کو تۆپ ده له ریته وه و دیت و ده چی))

- یاکوب؟

- هیچ شتی مه ولای من لیم ببوره، به لام تۆ هیچ شتیکت له ده ستدا نیه.

کریست گوتی (سه یرکه ن) بازووه کانی تووره ییه وه بو سه ره وه برد، کاتی که بازووی خۆی بو سه ره وه بردو به هیژ هینایه خواره وه هاوسه فه ره کان که وتنه وه حشه ت، یه هودا ئه وه نده خۆش حال بوو شاگه شه که بوو ته واوی روو خساری بریقه ی دایه وه، ده سستی

کریستی گرت و ماچی کردو هاواری کرد (مهولای من بینیم... من بینیم، تۆ توره کهی پاکشورت له دهست دایه)) به لآم بیدرنگ شه رمه زارو توورپه بوو، چونکه نهیتوانی شادی خۆی بخواتهوه، دووباره پاشه کشتهی کرد پشتهی به قهه دره ختدا سه دای کریست به ئارامی و ریزه زوه بیستراو ئه و تهوری بۆ من هینا له که نار دره خته کالبۆوه کانی دانا، به لگه هاتنه دونیای ئه و هه ره ئه وه بوو: هینای ته ور بۆ من، نه زۆر نه کهم، من هاتم، لاریبومه وه ته وره کهم هه لگرت، به لگه هاتنه دونیای من هه ره ئه وه یه، ئیستاکۆ وه زیفه ی خودی من دهست پیده کا رماندنی دره ختی رزی، بیرم ده کرده وه من زاوام و لق و پۆپی پر له گۆلی بادام له دهست گرتوه، به لآم له ته واری ئه و ماوه یه زیاتر له دارشکیینی هیچی دیکه م نه بوو، وه بیرت دیته وه که چۆن چۆنی له جهلیل سه مام ده کرده و دهستان ده کرد به پیاسه ی ناو گولان، جیهانمان جوان ده کرده یه کیه تی ئاسمان و زه مین و کردنه وه ی ده رگای به هه شت که ده چووینه ناویه وه؟ هه موو ئه وه له خه ون و خه یال زیاتر نه بوو.. ئیستاکۆ بیدار بووینه وه)). په ترۆس به ترسه وه هاواری کرد ((که واته مه له کوتی ئاسمان بوونی نییه؟))

چۆن په ترۆس چۆن، به لآم له ناو دلمان، مه له کوتی ئاسمان له دهروونی ئیمه یه، مه له کوتی هه رماس له ده ره وه ی ئیمه یه، ئه م دوو مه له کوته له گه ل یه کدا له مملانیین، جهنگ جهنگ! یه که مین وه زیفه ی ئیمه لیدانی هه رماسه به م ته وره.

– کام هه رماس؟

– هه مان ئه و دونیایه ی ده ور به رمان، هاوارییان ئازابن من ئیوه م بۆ جهنگ و بۆ میوانی داوت کرده وه، چونکه من خۆم نه ناسیوه، به لآم لینگه پین له میانی ئیوه ئه وه ی له بیرى ژنو منالۆ و خۆشبه ختییه بابروات ناچارى له کاردا نییه، لینگه پری با رابی و له سه رخۆ مالاوایی له ئیمه بکات و ئیمه ش دوغای خیریان بۆ ده کهین، هیشتا هه ل ماوه، کریست بیده نگ بوو.

– سه یری هاوسه فه ره کانی خۆی کرد، هیچ که سی له جیوه نه بزاق، ئه ستیره ی رۆژاوا وه ک دلۆپه ییکی گه وه ی ئاو، له پشت لق و پۆپی سه روی نازدا هه لده خزی، مه له کانی شه و باله ره شه کانیان هه لده ته کاندو بیدار ده بوونه وه، شه نه ییکی فینک له کۆسارانوه

هه لیده کرد، له پریکا له شیرینی خه وی شه وان په ترۆس بۆ پيشه وه هه لبه زیه وه و هاواری کرد، ((مهولای من، له م جهنگه دا تا کاتی مه رگ له گه ل تۆدا ده بین)).

– په ترۆس ئه وه فشه گوتنه من میانه ییکی خۆشم له گه ل ئه وه نییه، ئیمه له کۆرپه ویکی دژوار داین، په ترۆس مرۆق رووبه پرومان ده بنه وه، چونکه چ که سی ئاره زوی نه جاتیانی هه یه؟، کام وهخت په یامبه ری بۆ نه جاتی خه لک رابوه و خه رلکی به ردارانیان نه کرده وه؟ ئیمه له کۆرپه ویکی دژوار داین، رۆحی خۆتان بچه سپین په ترۆس تا رانه کات، جهسته لاوازه، پشته پی مه به سه... گۆیت لییه؟ له گه ل تۆ قسه ده کهم په ترۆس له پریکا فرمیسک له چاوه کانی په ترۆس ئه لقه ی به ست، به بنی لیویه گۆتی ((مهولای من مه گه ر متمانه ت به من نییه، رۆژی گیانی فیدای پی تۆ ده کات))

– کریست دهستی به سه ره ژنۆکانی په ترۆسدا هینا و به بنی لیویه گۆتی ((له وانیه ... له وانیه)) په ترۆس نازیز لیم ببوره))

– کریست ئه و کاته روی له وانى دیکه کردو گۆتی ((یه حیای پاکشور خه لکی ئاوه مۆری ده کرد، ئه ویان کوشت، من به ئاگر ئه مشه و ده مه وی ئه وه تان بۆ رۆشن که مه وه تا بزنان و شکایه ت له و رۆژانه مه که ن که توشی رۆژانی ره شی هاتین گله بی مه که ن هه تا به ره له وه ی ده ست به کارببین به ئیوه ده لیم ئاره زوه کان له کوپن: مه رگ، پاش مه رگ، جاویدانی، مه به ست ئه وه یه ئاماده ن؟

– هاوسه فه ره کان بسی هه ست و خوست بوو بوون، ئه و دهنگه ته وره بوو، ئیدی هه لبه زودابه زى نه بوو، پینه ده که نی، ئه وانى بۆ هه لگرتنی چه ک داوت ده کرد، له به ر ئه مه بۆ چونه ناو مه له کوتی ئاسمان ده بویه به ده راوی مه رگدا برۆن؟ ریگایینیکی دیکه له میاندا نه بوو؟ ئه وان خه لکی ساده، هه ژار، کارگه ربوون، دنیا پر نیعمه ت و قودره ت بوو، چۆن ده یانتوانی له به رابه ره ئه و ده ست بۆ چه ک به نه؟ مه گه ر فریشته کان له ئاسمان دابه زن بینه یاری ئه وان وه، به لآم هیچیه که له حه واریه کان تا ئیستا فریشته ییکیان نه دیوه که به سه ره زه ویه وه هه نگا و هه لپنن یا وه ری هه ژارو بیچاره کان

بکهن، له بهر نه مه بیده ننگ مانه وه، به نه پینه وه که وتنه پیاونه و دو باره پیاونه کردنی مه ترسی، یه هودا به تیله ی چاوی سهیری ده کردن دلّی له غرووریان کریشمه ی ده کرد.

ته نها شه و بو که حیساب و کتابی نه ده کرد، به نه فرته وه له مهرگ ده چوو بۆ شه پری مهرگ و بایه خی به جه سته و رۆحی نه ده دا، شه جگه له یه ک سه و دای گه وره سه و دایینکی دیکه ی نه بوو، فیداکردنی سه رو گیانی له پتی شه و سه و دایه دا له زه تیکه ی بالائی هه بوو. په ترۆس له دیمهیدا ده می کرده وه: مه ولای من، ئایا فریشته کان بۆ یاری کردمان له ئاسمان دینه خواره وه؟))

کریست وه لّامی دایه وه ((په ترۆس ئیمه فریشته کانی خوداین به سه ر زه ویه وه، هیچ فریشته یینکی دیکه له میاندا نیه)).

یاکوب پرسى ((ئوستاد ناخر به ته نهایی. چ کاریکمان له ده ست دیت؟))

کریست هه لّاسایه وه په رهی لووتی ده له رزی هاواری کرد ((برۆن من جیبه یلن!))

یۆحه ننا هاواری کرد ((من تو جیناهیلّم تا ده می مهرگ له گه لّ توّدام))

ئاندریاس به ده ریخست ((مه ولای من، منیش هه روا)). شه ژنۆکانی ئوستادی له باوه ش کردو دلّوپه فرمیسکی درشت له گۆناکانی په ترۆس هه لّخزی، به لّام قسه یینکی نه کردو یاکوب که نه و جه وانّ زیاتر نه بوو له شه رمان سه ری له به رخۆنا. کریست که ئاگادار بۆوه له نیگای خامۆش و وه حشی ریش سووره که له وانى پرسى ((تۆ چۆنى برام یه هودا))

یه هودا به هاوار وه گوتى ((من میانهم نییه له گه لّ قسه وه کو په ترۆسیش ناسک و نارنج نیم، مادامه کى ته ورت له ده ست بى له گه لّ توّم، شه گه ر ته وره که دانى، له که نارتا نامینم، به هه مان شیوه که خوّت باش ده زانی من په پیره وى له توّ ناکه م، من په پیره وى له ته ور ده که م)).

په ترۆس گوتى ((شه رم ناکه ی به مجۆزه قسه له گه لّ ئوستاد ده که ی؟)) به لّام کریست خو شحال بوو گوتى ((هه ق لای یه هودایه، دۆستان من خو شم په پیره وى له ته ور ده که م)).

شه وان به سه ر زه وى راکشان و پشتیان به سه رونیا زکرد، له ئاسمان شه ستیره یینکی زۆریان بینى کریست گوتى ((له م ساته وه به دوا به یداخى خودا ده خه ینه شه کینه وه ده ست به کارى جه ننگ ده بین، شه ستیره و خاچ به سه ر به یداخى خودا وه نند ده زوو چنى کراوه، خودا وه نند مه ده دکارمان بیت!))

هه موویان بیده ننگ بوون، شه وان پریاری خو یان دابوو، دلّیان بوو بوو به جه نگا ور. کریست به هاوسه فه ره کانی خو ی که له دیمهیدا غه رقی تاریکی بوون گوت: جار یکی دى به زمانى مه سه ل قسه ده که م، دوا هه مین مه سه ل، به ر له چوون بۆ جه ننگ.... بزانی که زه مین به سه ر هه وت ستونه وه قه راری گرتوه، ستونه کان به سه ر ئاو، ئاو به سه ر هه ورو، هه ور به سه ر باو با به سه ر توّفان و توّفان به سه ر هه وره تریشقه و هه وره تریشقه ش له به ریى خودا قه راری گرتوه.

یۆحه ننا که وه ک گول سوور هه لگه رابوو گوتى ((من تیناگه م)) کریست له کاتیکا قزى حه واریه خو شه ویسته که ی خو ی ده لاوانده وه وه لّامى دایه وه ((یۆحه ننا، کورى هه وره تریشقه، له وکاته ی که په رده بى و ده چى تا له دورگه یى بییت به زاهیدو ئاسمانه کانی سه رت ده کریتته وه، زه ینت ئاگر ده گری و تپده گه ی)).

کریست بیده ننگ بوو، یه که مین جار بوو که ئاوا به ناشکرایى بینى، که هه وره تریشقه ی خودا چیه: ته وریکی ئاگرین له که نار به ر پى خودا، له وتیشه دا، توّفان با، هه ورو با، واته ته وواى زه وى وه کو دانه کانی ته سبیح هه لّواسرابوون، هه رچه ند که ساله های سال بوو له گه لّ مرۆقو کتیبى پیرو ز ژباوو، هیچ که سى شه و رازه سه رسوورمینه ی بۆ شه و نه کرد بۆوه، شه و رازه شه وه بوو که شه و هه وره تریشقه ی کورى خودا. کریستیانویه، شه وه کریستیانو بوو که ئاره زووی پاک کردنه وه ی جیهانى هه بوو، گوتى (یارانى من - و په ترۆس بینى که دوومه شخه ل وه کو شاخ له پریکا له توویلى شه و هاتنه ده ره وه - به م شیوه ی که خه به رتان هیه، من چوومه بیابان.

تادیداری خودا بکه، برسی و تینو بووم له گهرمای هه لقرچینه ردا به سهه تاویره بهردیکه وه هه لکورمام و خودام بانگکرد تا بۆمن ئاشکرا بیست، شه پۆل شه پۆلی ههرماس هه لده پزانسهه سهرم و هاواریان ده کرد، شکستیان خوارد، پاشان هه لسهو پزانسهه ده و روبه ره پاشه کشته یان کرد، یه که هجار ههرماسی جهسته و پاشان ههرماسی زه یین، له دواى هه موویان ههرماسی قودره ته ندى دل، به لآم من خودام کرده زریپۆشی خۆم و زیخو لیمی ده و روبه رم پر بوو له چهنگ و ددان و شه پیپور:

ئه و کاته دهنگیکى بلیمه تم به سهه سهه رمه وه بیست (زابه ئه و ته و ره ی که له لایه ن پیشه نکه وه بۆتۆ هاتبوو، هه لیگره و رایوه شیینه))

په ترۆس هاواری کرد ((تایا هیچ که سی نه جاتی نابى؟))

به لآم کریست نه بییست ((یه که سهه بازووه کانم سهه نگین بوو، وه ک بلینی که سی ته وری نایه دهستم، ویستم له جیوه هه لسته مه وه، جاریکى دی سهه دا کهم بیست ((کوپی نه جار تۆفانیکی تازه هه لدهستی، به لآم نه هجاره له ئا و نا، به لکو ئاگر، که شتیکی تازه دروست بکه پیروزه کان هه لبه ژیره و له ناو که شتیان دانى)).

دۆست هه لبه ژاردن دهستی پیکردوه، که شتی ناماده یه، ده رگا هه مووی کراوه یه، بچنه ناویه وه).

هه موو که وتنه هه له داوان له کاتیکا بۆ پیش ده چوون به ده وری کریست گرده بوونه وه وه ک بلین ئه و که شتی بی و ئه وانیش هه ولیان ده دا بچنه ناویه وه.

دووباره دهنگه کهم بیست ((کوپی داود هه رکه مه شه له کان نیشته وه وه که شتی له ئورشه لیمی تازه دا له نگره ی گرت به سهه ته ختی باوانی خۆت دانیشه فه رمانه واییتی مرۆقهایه تی بکه، زه مینی کۆن له ناوچووه، ناسمانی کۆنینه نه ماوه، ناسمان و چاوی مرۆق ههوت جارن تیشکدارتر له پیشوو ده دره وشینه وه. په ترۆس دووباره هاواری کرد: ((مه ولای من هه موو ئیمه که له ته ک تۆدا جه نگیوین. تا ئه و زه مانه نابى برین له راست و چه پی ته ختی تۆدا دا بنیشین.

به لآم کریست نه بییست، غه رقی سه روشی ئاگرینی بیابان بوو بوو به رده وام بوو له سهه ر قسه ی خۆی ((بو دوا جار دهنگه کهم به سهه به رزایی سه رمه وه بیست ((کوپی خودا پیروژ کردنی من وه رگره!))

هه ریه که له وان له به رخۆ بانگیان ده کرد ((کوپی خودا، کوپی خودا)) به لآم هیچ یه کیان زاتی کردنه وه ی لیویان نه بوو. ته واوی ئه سته ره کان ئیستاکى هه لاتبوون و ئه مشه و له خواره وه له نیوه ری نیوانی ناسمان و مرۆق هه لاسرا بوون.

ئاندریاس پرسى ((مه ولای من ئیستاکى ژییانی نیزامی خۆمان له کوپه دهست پیده که یین؟))

کریست وه لآمی دایه وه ((خودا وه ند بۆ دروست کردنی جهسته ی من خاکی ناصیره ی گرته دهست بۆیه وه زیفه ی من ئه وه یه که له ناصیره دا دهست به جهنگ بکه م، له و ییه که جهسته ی من ده بی کارى گۆرانى خۆی بۆ رۆح دهست پیکات)).

یاکوب گوتی ((پاشان ده چینه کفرناحوم تا دایک و باوکم نه جات بدهم))

ئاندریاس پیشنیازی کرد: ((پاشانیش ده چینه مه جده ل، تا مه جده لی بینه وا بجه یینه ناو که شتی وه)).

یۆحه ننا به هیما بۆ رۆژهه لات و رۆژتاوا هاواری کرد ((پاشان بۆ ته واوی دونیا!))

په ترۆس گوفتاری ئه وانى بیست و پیکه نی، گوتی ((من له پرسه ی ورگم دام له ناو که شتی چ بچۆین؟ پیشنیاز ده کهم که ته نها ئه و ئاژه لانه ی گۆشتیان هه لاله له گه ل خۆماندا بیبه یین، ئاخه قوربانی رووخساری مانگ ئاساتان بم شیرو پیشکه به چ که لکیکی ئیمه دین؟))

ئه و برسی بوو بیرو زه یینی لای خۆراک بوو، ئه وانى دیکه هه موویان پیکه نین.

یاکوب به تانه وه گوتی ((تۆ ته نها له بیرو ورگداى، ئیمه لیره ده ربه ره ی رزگار کردنی دونیا قسه ده که یین)).

په ترۆس به په لپ گرتنه وه گوتی ((هه موو ئیوه هه مان بیری منتان هه یه، به لآم دانی بیانین، من هه رچییه که به زه بنمدا تیت، چ باش و چ خراب رک و راست ده لیتیم، زهینی من بۆ هه رلایم. بسوورم له گه لای ده سووریم هه ر له بهر ئه مه یه ((پیم ده لیتن ناش، مه ولای من دروست ده لیتیم یا نا؟))

خه نده ییک له روو خساری کریستدا پشکووت، چیرۆکیکی کۆنینه ی هاته وه زهین ((هه بوو نه بوو، خاخامی هه بوو که هه زی لی بوو نه فه ری په یایی که ره نای وا کارامه و بهرز بخته سه داوه که باوه رداران بیستنو بیینه کلپساوه. بانگی رادیرا که هه موو که ره ناژنه کان بۆ تاقیکردنه وه ئاماده بن، خاخام خوی باشترینیان هه لده بژیرم، پینج نه فه ر که شاره زاترینی شه پیورژنهانی شاربوون، کاتی که تاقیکردنه وه ته واه بوو، خاخام یه که یه کی نه وانی خسته بهر پرس: ((رۆله که شه پیور ده ژنه ی بیر له چی ده که یه وه؟))

یه که میان گوتی ((بیر له خودا ده که مه وه))

دوه میان: (بیر له رزگار کردنی سراپیل ده که مه وه)

سپه مین (بیر له هه ژارانی برسی ده که مه وه)

چواره میان (بیر له بی باوک و بیوه کان ده که مه وه)

ته نها یه که نه فه ر کۆنه پۆشترین نه وان بوو، له گۆشه یی له دوا ی نه وانی دیکه دانیشتیبوو قسه ی نه ده کرد، خاخام لپی برسی تۆ رۆله که شه پیور ده ژنه ی بیر له چی ده که یه وه؟))

ئه و له حالیکه سوور هه لگه رابوو وه لآمی دایه وه

((باوکه من مرۆقیکی هه ژارو بیسه وادم، خاوه نی چوار کچم ناتوانم جه هیژ بۆئه و مندالانه په ییدا کهم، تا نه وانش وه کو هه ریه کیکی دی زه ماوه نده بکه ن له بهر ئه وه کاتی که شه پیور ده ژنه م به خۆم ده لیتیم (خودا تۆ شایه تی که چۆن بۆ خاتری تۆ گیانم هه لده ته کیتم لووتف بهر موو چوار میرد بۆ کچه کانم بگه یه نه)) خاخام گوتی ((دوعای خیرت بۆ ده که م من تۆ هه لده بژیرم))

کریست رووی له په ترۆس کردو پیکه نی ((په ترۆس دوعای خیری من بۆتۆ بی))

تۆ هه لده بژیرم، تۆ خۆراکت له زهیندایه و ده رباره ی خۆراک قسه ده که ی؟ هه رکاتی خودات له زهیندا بیت سه باره ت به خودا قسه ده که ی، نافه رین بۆ تۆ، له بهر ئه مه یه که تۆ به (ناش) بانگ ده که ن، من تۆ هه لده بژیرم، تۆ ناشیکه که گه نم ده کا به ئاردو ده یکا به نان تا مرۆف بیخۆن.

ئه وان پارچه نانیکیان پیبوو، کریست دابه شی کرد، به شی هه ریه که یان لوقمه یی زیاتر نه بوو، به لآم چونکه ئوستاد ته به رووکی کردبوو تیروون، دوا ی ئه مه خۆیان به شانی یه کداو خه وتن.

له کاتی شه ودا هه موو شتی ده خه وی، ده حه سیته وه وه گه شه ده کا هه تا به رده کان و ئاوو رۆح، ئه وکاته هاوسه فه ره کان له گه ل سپیده ی به یاندا له خه و هه لسان، رۆحیان لقو پۆی دابوو زه رپه زه رپه و جودی ئه وی داگرتبوو، تژی دلنیا یی و شادی کردبوون.

به ر له سه حه ر ریسپار بوون، ئه مرۆکه هه وای فینک بوو، هه وره کان له ئاسمان گه لانه ده بوون، ئاسمان پاییزی بوو، ماسیگره دره نگ گه شته کان له فریندابوون، په ره سیلکه کان ریسپاری باشوور بوون، هه واریه کان به دلنیا ییه وه رییان ته ی ده کرد، ئاسمان زه وی له دلاندا په یوه ست بوو بوون، هه تا ماترین به ردو پر له خودا وه بریقه ی ده دایه وه، کریست ته نها له پیشه وه ده رۆیشت، زهینی به سستی پشتی به خودا به ستابوو، ده یزانی که عاقیبه ت ته وای پرده کانی دواوه ی خوی خرا کردوه و ریگه ی گه رانه وه ی نییه، چاره نووسی ئه و پیشتر له جوله دابوو خوی به دوا ییدا ده چوو، هه رچییه که که خودا بریاری لیداره هه ر ئه وه رووداته، چاره نووسی ئه و؟ له پر ییکا دووباره دهنگی هه نگاو یکی رازداری بیست که وای بیژهمانه له م ماوه یه دا له دوا ی نه ودا هاتبوو، گوتی قولاغ کردو گوتی دایی، هه نگاوه کان توندو مو حکه م و مو کر بوون، به لآم ئیستا به دوا یه وه نه بوون، له پیش ئه ودا له بزواتن دابوون و رینمایان ده کرد، له بهر خۆ که وته ئه ندیشه وه (واباشتره، باشتر، ئیدی ری ون ناکه م)) به شادمانیه وه هه نگاوه کانی دریتتر هه لدینا، وای ده اته بهر چاو که پییه کان په له یان ده کرد، بۆ پیشه وه ده چوو به بنی لیویه وه به رینمایي نادیا ری ده گوت ((بۆ پیشه وه بۆ پیشه وه)) به سه ر به ردو

چاله‌کانه‌وه بازى ده‌داو په‌له‌ى ده‌کرد، له پړپړکا هاوارى کرد، ئازارپکى وه‌حشه‌تناکى له‌ده‌ست و پييدا هه‌ست پي‌ده‌کرد، وه‌ك بليى بزمار روچوته جه‌سته‌يه‌وه، كه‌وته سه‌ره‌ريديکه‌وه، ئاره‌قه‌بيکى سارد له‌سه‌رو رووخساريدا هه‌لرژا، بو ساتى سه‌رى گيژ بو، زه‌مين له ژير پيکانى نه‌ماو ئوقيانووسىکى ره‌ش له‌به‌راه‌ريا پان پور بو، له پانتايى بى سنورى شه‌و ئوقيانوسه شتى جگه له‌يه‌ك به‌له‌ميکى چاروگه‌دار هيچى ديكه نه‌بوو كه بيباكانه بو پيشه‌وه ده‌چوو، كريست سه‌يرى كردو دووباره سه‌يرى کرده‌وه، شه‌و کاته بزديکى کرد به‌بنى ليويه‌وه گوتى ((دلى منه... دلى من)) سه‌رى ئارامى گرت، ئازاره‌كان پاشه‌کشه‌يان کرد، له‌و کاته‌دا كه هه‌واريه‌كان گه‌يشتنو شه‌ويان به‌سه‌ر به‌رده‌وه بينى كه به ئارامى دانيشتوه بزده‌كاو گوتى ((کورپنه بو پيشه‌وه... خيرات)) و هه‌لسايه‌وه.

به‌شى بيست و يه‌که‌م

هيئايان، شه‌مه‌مه‌ کورپکى نازبه‌روه‌ره به‌سه‌ر شه‌ژنوکانى خوداوه ئارامى گرتوه، ئاره‌كان هه‌مه‌راهى شه‌و ئارام ده‌گرن، مه‌له‌كان ده‌ست له دروستکردنى هيئانه هه‌لده‌گرن، مرؤقه‌كان کارناکه‌ن، جل ده‌پوشن و خويان ده‌پازينه‌وه‌وه ده‌چنه کلپساوه، تا دانيشن و ته‌ماشاي خاخام بکه‌ن كه کتيبى پيروز، کتابى سوورو ره‌شى وشه‌کانى شه‌ريعه‌تى خودا ده‌کاته‌وه، ده‌چيته ناو دووتويى هه‌ر وشه‌يى، هه‌ر به‌شى به هونه‌رمه‌نديکى گه‌وره‌بوو ويستى خودا كه شف ده‌كاو ده‌يچرپينيته گويچکه‌ى شه‌وانه‌وه.

شه‌مرو شه‌مه‌يه، له هه‌مان ساتدا باوه‌رداران کلپساي ناصيره جیده‌هيئن، چاوه‌کانيان كه هيشتا له‌ژير په‌رده‌ى شه‌و سروشانه بوو كه خاخامى پير به‌سه‌ر رووخساريانا قه‌رارى دابوو، له چاوه‌کانياندا نوور زور به‌هيژه، وه‌كو نابيناكان هه‌لده‌خزن له‌مه‌يدنى ديدا په‌رش و بلاوده‌بنه‌وه‌وه له‌ژير دره‌خته به‌رزه‌کانى كاژه‌وه له‌سه‌رخو ده‌که‌ونه پياسه‌وه تا پارسه‌نگى خويان وه‌ده‌ست بينه‌وه. شه‌مرو خاخام کتيبى پيروزى خوئى دانابوو كه ريکه‌وت بيته‌وه‌وه به‌سه‌ر ناحوم پيغه‌مبه‌را کرايه‌وه ديسان به ريکه‌وت په‌نجه‌ى خوئى دريژ کردو به‌سه‌ر شه‌و ئايه‌ته پيروزه‌وه قه‌رارى گرتبوو ((تيستا به‌سه‌ر به‌رزايى کيوه‌کانه‌وه ده‌نگى پيى كه‌سى ده‌بيستى كه هه‌لگري موژده‌يه))

خاخامى پير شه‌م وشانه‌ى دووباره و دووباره ده‌خوينده‌وه، له هه‌ولئى دوزينه‌وه‌ى مانا شاره‌کاندا به ئاره‌قه‌وه دانيشت و هاوارى کرد.

- کریستیانو، ئەو لە حالەتی دەرکەوتندایە، سەیری دەرووبەری خۆتان بکەن، لەناخی خۆتان تەماشای بکەن، نیشانە هاتنی لە هەموو شوێنیکەوێه، لە دەروونی ئێمەدا، توورەیی، نەنگ، ئومێدو هاوار ((ئیدی بەسە)) و سەیری دەرەو بەکە! هەرماس بەسەرتهختی جیهانەو دانیشتوو، جەستە زیزی مرۆقی بەسەر ئەژنۆیەوێه دەیلاییتێه، بەسەر ئەژنۆکە تریشی رۆحی سۆزانی هەلگەراوی مرۆق، ئەو سالانە کە پەيامبەرەکان پێشبینیان کردبوو، گەیشتون، ئەمە خودایە بە دەمی پەيامبەران قسە دەکات کتیبی پیرۆز بکەو، چی دەلێن؟ هەر لەوکاتە کە سراییل لەتهختی خۆی دابەزی و خاکی پیرۆزی ئێمە کەوتبوو بەر لەقەوی وەحشیان دیماهی دوتیا هاتوو)) و دیسان ((دواھەمین پاشا، پاشایێکی خراپکارو بی دین و مولحید دەبی، کورەکانی ناشایستە دەبن و تاجی سراییل دەکەو)) . پاشای خراپکارو بی دین هات: هرویس! کاتی کە بۆ چارەسەری خۆی منی بانگ کردە ((نەریجا) بەچوانی خۆم ئەوم دیت، گیا شفا بەخشە کام لەگەڵ خۆمدا هەلگرت و چووم و لەو رۆژەو بەدوا نەمتوانیو لێو لە گوشت بەدم، چونکە جەستە گەنیو ئەوم بینی، لێوم لە شەراب نەدا چونکە خوینی کرماوی ئەوم بینی، سی سال دەبی بۆنی گەنیو ئەوم لە لووت ماو،... ئەو مردو جەستە بۆگەنی بوو، کورەکانی هاتن: هەموویان پاشاوەییکی ناشایستەو بیتام بوون، تاجی شاهانەیان لەسەر کەوتە خوار)). لەبەر ئەمە پێشبینیەکان گەیشتنە ئەنجام، کۆتایی دوتیا هاتوو. دەنگی لەکەناری رووباری ئوردن دەنگی دایەو کە ((ئەو لە حالێ دەرکەوتن دایە)) و سەدایی لە دەرووگان دەنگی دایەو کە ((ئەو لە حالەتی دەرکەوتن دایە)) من پیر بووم، چاوانم تار بوو و ددانە کام وەرین و ئەژنۆ کام سست بوون، بەلام پڕ لە شادیم، چونکە خوداوەند وادە بەمن داو و گوتی:

((شەمعون بەر لە دیتنی کریستیانو تۆ دوتیا جیناھێلی)) بەمجۆرە هەر چەند لەمەرگ نزیکتر دەبەو کریستیانو ئەوەندە نزیکتر دەبیتەو، رۆلە کام ئازابن کۆیلەتی بوونی نییە، هەرواش هەرماس و رۆحەکان، تەنها کریستیانو هەییو ئەویش لە حالەتی دەرکەوتن دایە. پیاوان چەک بگرنە دەست: ئەو جەنگە! ژنان مەشخەلەکان داگیرسین، وا زاوا دەگات! ئێمە سەعات و دەقیقە نازانین، رەنگە ئەمەوێ، رەنگە

سبە، بیدار بێننەو، دەنگی دەرپەپینی بەردی ژێر پێی ئەو دەبیستم، ئەو لە حالەتی دەرکەوتندایە، بڕۆنە دەرەو، لەوانە یە ئەو بێنن. خەلکی چوونە دەرەو و لە ژێر درەختە بلتەکانی خورماو پەرش و بلاو بوونەو. وشەکانی خاخام لە پادە بەدەر نارێک بوون، گوێگرەکانی ئەو لە هەولێ ئەو دابوون، تا تەواو لە بیری بکەن، تامەگەر مەشخەلە خرۆشاوەکان کزبێنەو و رۆحی ئەوان جارێکی دی بێتە پەییو نەدی رۆژانە، لە هەمان حالدا کە ئەوان پیاسەیان دەکرد و بەنیگەرانیەو چاوەروانی نیوەرۆ بوون تا بگەرێنەو ماله کانیاو بە قسەو پاس و خواردن وشە پیرۆزەکان لەبیر بکەن، سەیرکە یە کسەر کورپی مێرێ بەجلی پارەپارەو پێی پەتی و رووخساری وەک هەورە تریشقە، لەبەر دەم ئەواندا سەوزبوو، چوار کەس لە یاوەرەکان لەدوای ئەو بوو بوون و لەدوای ئەوانیشەو یەهودای ریش سوور بوو.

دی نشینەکان سەریان سووما، ئەو زبیل و خاشاگانە هی کین؟ ئەری ئەو لە پێشەو جوله دەکا، کورپی مێرێ نییە؟

- سەیری ری رۆیشتنی ئەوان بکەن، بازوو کانی دینیتە پێشەو وەکو بال و بەر هەمووان دەنی، خودا کەللە پڕ لە با کردوو خەریکە دەفڕی.

- چۆتە سەر بەردیکەو و هیمايان بۆ دەکا ئارەزووی قسانی هەیه.

- باشتر وایە بڕۆین و خۆمان خەریک بکەین.

لە راستیدا کریست لە ناوەندی مەیدانە کەو و چووبوو سەر بەردیکەو، خەلکی بەخەندەو کۆبوونەو، بەپەیدا بوونی ئەو سەرەڕۆیە خۆشحال بوون، ئیستا ئەوان توانیان هەبوو کە قسە پڕ هەیبەتەکانی خاخام لەبیر بکەن، بەوانی گوتبوو ((ئەو جەنگە، بیدار بێننەو ئەو لە حالەتی دەرکەوتندایە)).

سالەهای سال بوو ئەو نەغمەییە دەچرپاندە گوتیان ئیدی بیزار بووون ئیستاش سوپاس بۆ خودا، کە کورپی مێرێ بیان دۆزیو و یارمەتیان دەدا لە هیمن کردنەو زەینیان، کریست بە راتەکاندنی بازوو کانی خۆی هیمای بۆ کردن کە کۆبێنەو، شویتە کە پڕ بوو لە ردین و کلاو و جلی کراو، هەندی لەوان بۆ فرامۆشکردنی

برسیه‌تی خه‌ریکی خواردنی خورما بوون، هه‌ندیکیان تۆ گۆله‌به‌رۆژه‌یان ده‌قرتاند پیرترین و له‌خودا ترساوترینیان ته‌سییحیان هه‌لده‌سووراند، چه‌ند گرییکی وردیان به‌پارچه‌ییکی شین له‌ دانه‌کانی ته‌سییح دابوو که هه‌ریه‌ک له‌و گرییانه‌ هه‌لگری ئایه‌تیکی کتیبی پیرۆز بوون.

چاوانی کریست بریقعی ده‌دایه‌وه، سه‌ره‌رای شه‌وه‌ی که به‌ره‌و رووی شه‌وه‌موو هه‌شاماته وه‌ستابوو، زه‌رپه‌ییکی ترس له‌دل نه‌بوو، لیوه‌کانی لیک کرده‌وه‌و هاواری کرد (برایان، گوئیکانتان بکه‌نه‌وه، په‌نجه‌ره‌ی دل‌تان بکه‌نه‌وه، شه‌و قسانه‌ی که ده‌یجه‌مه سه‌ر زمان بیستت: شه‌عیها هاواری کرد:

رۆحی خودا به‌ناو مندا هه‌لده‌په‌رژئ شه‌و منی هه‌لبژاردوه تا بۆ هه‌ژاره‌کان مژده‌ به‌یتم، شه‌و منی ناردوه تا چاوه‌شی چیرینی ئازادی بم بۆ کۆیله‌و نورم بۆ نابیناکان)) برایان شه‌و رۆژه‌ مژده‌ به‌خشه‌ هاتوه، خودای سراپیل منی ناردوه تا مژده‌تان پی ببه‌خشم، شه‌و له‌بیابانی یه‌هودیه منی چه‌ور کردو له‌ویوه‌یه که دیم، رازیکی گه‌وره‌ی نایه سه‌ر شه‌ستۆی منه‌وه، وه‌رمگرت و له‌میانی ده‌شت و کیوه‌کانه‌وه راهاتم- مه‌گه‌ر گویتان له‌ ده‌نگی پیم نه‌بووه به‌سه‌ر گرده‌کانه‌وه؟ په‌له‌م کرده ئیره که زادگای خۆمه تا بۆیه‌که‌مین جار بانگه‌شه‌ی شه‌و خه‌به‌ره خۆشه‌ لی‌ره بکه‌م.. شه‌و خه‌به‌ره خۆشه‌چییه؟

((مه‌له‌کوتی ئاسمان گه‌یشتوه!))

پیره‌می‌رد که قه‌مبوری دووقوچه‌ی له‌ گردی پشته‌ی وشتر ده‌چوو، ته‌سییحی به‌رز کرده‌وه و گوتی ((کوری نه‌چار شه‌و قسانه‌ی که ده‌یکه‌یت نادیار بی پایهن (مه‌له‌کوتی ئاسمان) (عه‌داله‌ت) و ((کوپینه‌ هه‌رچییه‌ک ده‌گاته‌ ده‌ستتان هه‌لیگرن هه‌مووی بۆ شه‌وه)). گویم له‌وانه‌ پر بووه، موجیره ... موجیره له‌تۆ ده‌وی که‌لی‌ره هه‌ر ئیستا کاربکه‌ی، په‌رجوویی ده‌رخه‌ تا باوه‌رت پی بکه‌ین ده‌نا ونه‌، کریست وه‌لامی دایه‌وه ((پیره‌می‌رد هه‌موو شتی په‌رجوویه‌ چه‌ په‌رجوویه‌کی دیت گه‌ره‌که‌؟)) سه‌یری ژیرییه‌کانت بکه‌ هه‌تا بچوو‌کترین رمه‌گیایی فریشته‌ ئاگاداری ده‌کات وله‌که‌ناریا وه‌ستاوه و یارمه‌تی رزگاربوونی ده‌دات، سه‌یری بالایی سه‌رت بکه‌ ئاسمانی پر شه‌ستیره چه‌ په‌رجوویی‌که‌و دلی ئیمه‌ ئاسمانیکی چه‌ند پر شه‌ستیره‌یه!))

خه‌لکی به‌سه‌ر سامی گه‌رانه‌وه بۆ یه‌کتری و گوئیان له‌قسه‌ی شه‌و راده‌گرت.

- شه‌و کوره‌ی می‌ری؟ چه‌ن به‌م قودره‌ته‌وه قسه‌ ده‌کات؟

- شه‌وه هه‌رماسی‌که له‌ ده‌می شه‌و قسه‌ ده‌کات، براکان له‌کوین تا ببینن که قه‌پ له‌که‌سی نه‌دا؟

- قسه‌ مه‌که دووباره‌ ده‌می کرده‌وه.

برایان رۆژی خودا هاتوه، ئایا ئاماده‌ن؟ چه‌ند سه‌عاتی زیاتر هه‌لتان بۆ نییه‌؟ هه‌ژاره‌کان بانگ که‌ن و شته‌کانی خۆتان دابه‌ش که‌ن، ئیوه چه‌ خه‌میکتان بۆ حالی دنیا هه‌یه‌؟ ئیوه چه‌ خه‌میکتان بۆ حالی دنیا هه‌یه‌؟ وا ئاگرد دیت بۆ سووتاندنی، به‌ر له‌ مه‌له‌کوت، مه‌له‌کوتی ئاگره له‌ رۆژی خودا، به‌ردی ماله‌کانی ده‌وله‌مه‌ندان له‌ جیوه‌ راده‌بن و هه‌لده‌کوتنه سه‌ر دانیشه‌توانه‌کانی، له‌ سیمی زی‌ری ناو سندوقچه‌ی ده‌وله‌مه‌ندان عه‌ره‌ق ده‌رده‌هینی و به‌سه‌ر رووی پاره‌ده‌رانی عه‌ره‌قه‌وه خوینی هه‌ژاران هه‌لده‌په‌رژئ، ئاسمان ده‌بیته‌وه، لافاوو ئاگر هه‌لده‌په‌رژئته خواره‌وه‌که‌شتییکی تازه‌به‌سه‌ر به‌رزایی مه‌شخه‌له‌کانه‌وه مه‌له‌ده‌کات، کلپه‌کان له‌ ده‌ستی منن، ده‌رگای که‌شتی ده‌که‌مه‌وه هه‌لده‌په‌رژئ، برایانی ناصیره‌یی من له‌ ئیوه‌وه ده‌ست پی‌ده‌که‌م، ئیوه یه‌که‌م که‌سانیکن که‌ داوه‌تتان ده‌که‌م، وه‌رن، بچه‌ ناویه‌وه، مه‌شخه‌لی خودا پی‌شته‌ری دابه‌زینی خۆی ده‌ست پی‌کردوه.

ئاپۆره‌که له‌ میانی قافاوه‌ هاواریان کرد ((هی...هی! کوری می‌ری بۆ رزگار کردنی ئیمه‌ به‌ده‌رکه‌وتوه!)) چه‌ند نه‌فه‌ری لاریونه‌وه به‌ردیان گرته‌ ده‌ست و له‌ چاوه‌روانی دا مانه‌وه.

له‌ شیرازه‌ی مه‌یداندا سه‌روپۆته‌لاکیکی به‌په‌له‌ به‌دیار که‌وت. فیلیب ی گه‌نج بوو، هه‌رکه‌ خه‌به‌ری هاتنه‌وه‌ی هاواریکانی بیستبوو، به‌غار هاتبوو، چاوه‌کانی وه‌ک بلایی له‌به‌ر کاریگه‌ریتی گریان هه‌لم‌سابوو وه‌کو مه‌شخه‌لی لی‌هاتبوو، گۆناکانی شو‌رپووبوونه‌وه، دروست هه‌ر له‌و رۆژه‌ی که‌ هاواریکانی ده‌ریاچه‌یان جی‌ه‌شتبوو

خودا حافیزیان کردبوو به خەندەو هەواری کردبوو که ((من نایەم، من مەرم هەیه، له کوێ دەتوانم رەهایان بکەم))

دەستە ی دزان له لوبنان سەرەوژێر بوو بوونەو و ئەویان دەستگیر کردبوو، شتی جگە له شوانی بۆ ئەو نە مابوو، هیشتا گۆچانەکی پاراستبوو له گوندیکەوه بۆ گوندی و له کیویکەوه بۆ کیوی، وەکو پاشاییکی لیخراو دەپۆشت و بەدوای میگەلهکی خۆی دەگەرا، جوینی دەدا و هەرەشەیی دەکرد، خەنجەری تیژ دەکرد و دەیگوت دەیهوێت بچیتە لوبنانەوه، بەلام شەوانە که تەنها دەمایەوه دەگریا، ئیستا ئەو بەپەله بوو تا بگاتە دۆستەکانی و ماجهراکه بگێڕیتەوه و هەموو بەیه کەوه بچینه لوبنان، دەنگی خەندەو هەراو هۆریای بیست، له بەرخۆ کەوتە زەمزه مەوه ((لەوی چ خەبەرە؟ بۆ پێدەکەن؟ نزیکتر کەوتەوه.

کریست ئیستاکێ توورە بوو، هەواری کرد: ((بە چ پێدەکەن؟ بۆبەرد کۆدەکەنەوه، تا لەسەری کورپی مەوێت بەدەن؟ بۆچی بۆ مائەوێتان، زەیتونستان و میوستان خۆتان گەرە دەکەن؟ دەبا بیستە خۆلەمیش.. خۆلەمیش! کورپان و کچانتان ببە خۆلەمیش، مەشخەلی تاراجکەری گەرە گەرە له کیوکانەوه هیشر دەکاتە سەرتان تا مەرەکانتان برفینن، فیلیپ کەخۆی هاویشتبوو سەر گۆچانەوه، بەبنی لیویەوه گوتی ((کام تالانکەر.. کام مەر؟)) ئەو مەشخەلانە ئیدی کامیانن کە دادەبەزیتە سەر ئیمەوه؟ له کاتیکی کریست قسەیی دەکرد ئاپۆرەیی خەلکی رووخسار زەرد و خاراو دەگەیشتن، ئەوان بە وەدیاری کەوتنی پەيامبەری تازەیی هەزاران خەبەردار بوونەوه و بەغار هاتبوون، دەگوترا کە لەناو دەستیکیدا ئاگری ناسمانی بۆ سووتاندنی دەولەمەندان راگرتبوو لەناو دەستەکی تریشدا تەرازوو هەبوو، تا سەروسامانی ئەوان لەمیانی هەزاران دابەش بکات، ئەو موسای تازەبوو، کە یاساییکی تازەترو عادیلانەتری هینابوو، خەلکی بەسەر سامی وەستابوون و گوێیان لێ پادەگرت، گەیشتبوو گەیشتبوو! مەله کوتی هەزاران گەیشتبوو!

بەلام لەوکاتەیی کە کریست دووبارە ویستی لێو بۆ قسە بکاتەوه چواربازوو کەوتە سەریهوه، دەستگیریان کرد و لەسەر بەرد هینایانە خوارەوه بەپەله له کندریکی قەبەیان

پێچایهوه، کریست گەرایهوه و کورپانی یوسفی بینی - برایانی خۆی، سیمونی گۆجەو یاکوبی پارس، ئەوان له کاتیکی ئەویان بەدوای خۆیان پەلکێش دەکرد هاواریان کرد ((برۆ مائەوه یاللا برۆ ژوورەوه، هەرماس تۆی تەسخیر کردوو!))

کریست هەواری کرد ((من مائە نییه رەهام کەن، مائی من ئیرەیه، ئەوانە براکامن)) - هیما ی بۆ ئاپۆرە کە کرد.

دینشینه کانیش بە خەندەوه هاواریان کرد ((برۆ مائەوه برۆ مائەوه)) یەکی لەوان بەردەکی دەستی بۆ لای ئەو هاویشتن، بەردە کە بەنیۆچەوانی کریست کەوت یە کەمین دلۆپە خوین رژا.

پیرەمێردی قەمبورو بەقیژەوه هاوارەوه گوتی ((بامری، با بمری ئەو ساحیریکیه و دیهوی سیحرمان لێ بکات، بانگی ئاگر دەکات تابییت و سوورمان کاتەوه و ئاگریش دیت!))

دەنگی (بامری.. بامری)) له هەموو لایینکەوه دەهات. پەترۆس بۆ پێشەوه رایکرد هاواری کرد (شەرم له خۆمان بکەینەوه مەگەر ئەو چی له ئیوه کردوو؟ ئەو بیگوناها).

گەنجیکی زەبەللاح هیشری کردە سەر ((هەبێ و نەبێ تۆ لایەنگیری ئەوی ها؟)) قورقوراگی ئەوی گرت.

پەترۆس له کاتیکی هەوڵیدەدا تا دەستی زەبەللاح کە له گەروی بکاتەوه قیژاندی (نە... نە من لایەنگیری ئەو نیم، سێ یاوەرەکی دیکەیی کریست له ترسان ئەژنویان شل بوو، یاکوب و ئاندریاس له کەناری وەستابوون و خۆیان بەسەر دەکردەوه، چاوانی یۆحەننا پەر لە ئەشک بوو، بەلام یەهودا له میان ئاپۆرە کەوه ریتی خۆی کردەوه، هەردوو باریه توورەکی له ئوستاد دوور کردەوه، کندرەکی کردەوه، هاواری کردە سەریان (ياللا برۆن گوم بن، دەنا له گەل مندا دەبنە لایەنگیر!))

سیمۆنی گۆج بەقیژەوه هاواری کرد (بۆ فەرماندان فەرموو برۆوه شارەکی خۆتان)).

یهودا هاته نیوه وه گوتی: له ههر کوپیه که مشتته کۆلهم کاربکات له هه مان جینگادا فهرماندهدم)) ئه و کاته رووی له چوار یاوه ره که کرد ((شهرم ناکهن که پیشتر نکولتی ئه و ده کهن؟ یا لالا بۆ پیشه وه، به ده وریا ته لقه یاندا تادهستی که سی نه گاتی!) چوار یاوه ره که شهر میان له خو کرده وه، هه ژارو کۆنه پۆشان بۆ پیشه وه هه لبه زین و هاواریان کرد: ((برایان ئیمه لایه نگیری ئیوه یین وهرن با بیانکوژین!)) دهنگیکی کپوی هاواری کرد ((منیش له گه ل ئیوه م)) فیلیپ گۆچانه که ی له هه وادا راده ه شان و له میانی ئاپۆره که دا رتی کرده وه ((منیش وادیم))

پیش سوور وه لایمی دایه وه ((فیلیپ به خیر بیی، وهره به گه لمان بکه وه، هه ژارو مه زلوومه کان هه موو به یه که وه ن)). لادینشینه کان که ئه و که پرنشینه یان بینی له دژی ئه وان شوړش ده کهن له تووره ییان شیت بوو بوون ((کوری نه جار هاتوه تا ئه و بیروکانه له زهینی هه ژاران، چی کات تا نه زمی چه سپاوی دنیا تیکه ه لپیشن، مه گهر نه تانیست که گوتی یاساییکی تازه ده یینی؟ (با بری با بری) وه کو ته سپوند بازیان ده دایه هه واه، هه ندیکیان به گۆچان و هه ندیکیان به چه قۆوه هه ندیکیان به به رد هه ره شه یان ده کرد، پیره میرده کان له که نار وه ستابوون و هانیاننده دان، دۆستانی کریست له شیرازه ی مه یدان دا له پشت دارچناره کان سه نگره یان گرت، ئه وانی دیکه هیرشیان کرده مه یدان، کریست خو شتی چوه پیش و له میانی دوو گروپی دژ به یه که وه ستا، بازووه کانی کرده وه هاواری کرد ((برایان برایان!))، به لām که س گویی پینه ده دا، ئیستاک ی به رده کان له پووی تووره ییه وه ده هاویشتاران و یه که مین برینداره یان ناله ی سهردابوو،

له کوچه باریکه کاندای ئنی هاته دهره وه، چه فییه ییکی ئه رخنه وانی ته وای رووخساری جگه له نیوه ی ده موچاوی ره شو درشتی که له نه شک غه رق بووبوو داپۆشی بوو، به ته وای هیزه وه هاواری کرد ((بۆ خاتری خودا.. نه یکوژن)) خه لکی به بنی لپویانه وه گوتیان ((دایکی .. میړی!))، به لām پیره میرده کان له و کاته دا چون دیانتوانی ره حم به حالی ئه وی دیکه بکه ن، ئه وان هار بووبوون و هاواریان ده کرد ((با بری.. با بری!) ئه و هاتوه خه لک وریا بکاته وه شوړشی به ریابکه ن، تا سه روسامانان له میانی بی

سه روویکان دابهش بکه ن... با بری)) غه نیم به یه که کان ئیستاکه ده سته ویه خه بووینه، دوو کوری یوسف به سه ر زه ویه وه هه لده خزین و هاواریان ده کرد، یاکوب به ردیکی هه لگرتبوو، سه ری ئه وان شه قی بردبوو، یه هودا به خه نجه ر هه لکیشانه وه له به رده م کریست وه ستابوو، مادۆنی که سی نه ده دا له کریست نزیک ببیته وه، فیلیپ به یاده وه ری مه ره کانی ئیدی نه یوانی خو ی راگری، کوپرانه گۆچانی به سه ر سه ری غه نیمه کاندای ده دا، دهنگی میړی دووباره بیسترایه وه ((ئه و نه خو شه ئه قلی له ده ست داوه، ئیوه خودا ره حمی پیکه ن)) به لām سه دای ئه و له نیون هه راوزه نادا ون بوو، یه هودا ئیستاک ی به هیژترین تاکی گروپه که ی به سه ر زه ویدا دریتژ کردبوو خه نجه ره که ی دانابوو سه ر گه رووی، به لām کریست له کاتی پپویست خو ی گه یاندی تا پیش له یه هودا بگریت: برام یه هودا، خوین... نا... خوین.. خوین.. نا

یه هودا به تووره ییه وه هاواری کرد ((ئهی چی... ئاو؟ له بیرت کرد که ته ورت له ناو ده سته؟ زه مانی موژده به خه ش گه یشتوه)) هه تا په ترۆسیش له به ر کاریگه ریتی ئه و لیدانه ی که به و که وتبوو، تووره بووبوو به ردیکی گه وه ری ده ست دایی که وته گیانی پیره میرده کانه وه، میړی خو ی هاویشته ناوه ندی شه ره که وه و له کوره که ی نزیک که وته وه، دهستی ئه وی گرت و گوتی ((رۆلهم چیت به سه ر هاتوه؟ بۆ که وتویته ئه م رۆژه وه؟ بگه رپوه ماله و، خو ت بشو جلت بگۆره، سۆله کانت له پی بکه، پوخلی له سه روووخسارت ده باری!))

– من مالم نییه.. من دایکم نییه تو کیتی؟

دایکه که وته گریانه وه و، گۆناکانی دهر نیه وه و ئیدی قسه ی نه ده کرد. په ترۆس به رده که ی هاویشت و به رد به پی پیره میرده قه مبه ره که که وت، ئاخ ی له به ده روونی پیره میرد ه لسا به لینگه لینگ له میانی کوچه دای کوچه بۆلای مالی خاخام چوو به لām خاخام له هه مان ساتدا له حالیکا هه ناسه برکی بووبوو، گه یشت، ئه و که له ناو کلیسادا سه ری بردبووه ناو کتیبی پیروژه وه له هه ولی ئه وه دابوو که ویستی خودا له وشه کان دهره ییتی، به بیستنی هه راوزه نا له جپوه هه لبه زی بۆوه، به لām له وکاته ی که

له ههراوزه نا ئاگادار بوو بۆوه گۆچانه کهی دهست دایى و به سهراسیمه یی رایکرد تا ببینی چ خه به ره.

له پێگادا رووبه پرووی چهند که سیکی بریندار بۆوه له هه موو شتی گه یشتبوو، شه ئیستا که ئاپۆره کهی وه لاناو خۆی گه یانده کورپی میړی هوه، به توورپه یی گوتی:

کریست شه چ به زمیکه داتناوه، شه تۆی هه لنگری عه شق؟ شه شه عه شقه یه، که هیناوته؟ شه رم ناکه ی؟

شه وکاته رووی له لای ئاپۆره ی خه لک کرد گوتی:

((رۆله کاتم بگه پێنه وه ماله کانتان، شه برازای منه، مرۆقیکی نه خوش و به دبه خته، ساله هایه نه خوشه، به قسه کانی شه کینه له دل هه لمه گرن، لینی ببورن، شه شه نییه که قسه ده کات، به لکو که سیکی دیکه یه که به زمانی شه قسه ده کات.

کریست گوتی ((تاخ خودای من!))

خام هاته میان و گوتی ((بیده نگ به)) به سه رزه نشت ئامیزه وه گۆچانیکی لیدا، جاریکی دی رووی له ئاپۆره که کرد ((کورپه کاتم له و گه پین، رقی لی هه لمگرن چونکه نازانی چی ده لی، هه موو ئیمه له هه ژارو دهوله مه ندان، له پشتی (ئیهراهم)ین، کیشه مه خنه میانی خۆتانه وه، نیوه پۆیه، بگه پێنه وه ماله کانتان وا من شه مرۆقه به دبه خته چاره سه رده که م)).

پاشان رووی له میړی کرد ((میړی بگه پۆیه ماله وه من هه ر ئیستا دیم)) دایکه دوا نیگای خۆی کرده کورپه که ی، نیگاییکی پر له تاسوق، وه بلیی بۆ هه میسه مالاوایی ده کات، تاخی هه لکیشا قه پی له چه فیه که ی خۆی گرت و له میانی کۆلانه باریکه کانه وه ون بوو.

له هه مان کاتدا که خه لک خه ریکی یه کتر کوشتن بوون، هه ور ئاسمانی داپۆشی و باران باری و زهوی تیژ کرد.

بایک هه لیده کرد، چلی دوا هه مین گه لای دارچنارو هه نجیر له لقه کان ده بوونه وه، گه لاکان به سه ر زیودا په رش و بلاو ده بوونه وه، مه یدانه که خالی بوو بوو.

کریست به ره و فیلیپ گه راپیه وه دهستی دریتز کرد (برام فیلیپ به خیر بیی) فیلیپ به گوشینی دهستی کریست وه لامی دایه وه: ((مه ولای من خۆشحالم به دیدارت، شه وکاته گۆچانی خۆی به وداو گوتی ((شه بگره و پالی پی بده))

کریست گوتی ((وه رن یارانای من باشتره برۆین، پیتان له تۆز پاک که نه وه مالاوا ناصره!

خامی پی گوتی ((تا شیرازه ی دی له گه ل ئیوه دیم تا که سی یه خه تان نه گری)) دهستی کریستی گرت و له گه ل یه ک بۆ پێشه وه که وتنه ری، خام ههستی کرد که له پی کریست خه ریکه ده سووتیت گوتی: ((کورم شه وه نده سه ودای شه وانی دیکه مه به، له ناو ده چیت)).

باوکه من خۆم سه وداییکم نییه، که واته لیگه ری با سه ودای شه وانی دی فه نام بکه ن.

شه وان ناصره یان له وای خۆیان وه جیه یشت، باخه کان و پشتی باخه کان، کیتلگه کان، به دیار که وتن، هه واریه کان له که نار کانی وه ستابوون، تا برینی خۆیان بشۆنه وه، ژماره ییکی زۆر له هه ژارو نه خوشه کان له گه ل شه واند بوون، جگه له دوو نابینا، چه نه بازیان ده کرد و له چاوه پروانی دابوون، که په یامبه ری تازه دهست بکات به په رجووکانی. وه ک بلیی له جه نگیکی گه وره ده گه رانه وه، به لام چوار هه واریه که به بیده نگی رییان ته ی ده کرد، له حاله تی شله ژاندا بوون و په له یان ده کرد بگه ن به کریست و ئارامییان پی به خشی، زادگای ئوستاد ده ریکر دبوون، نه به رده گه وره که سه رتاییکی خوشی نه بوو، له به ر خۆوه ده یانگوت: ((نه گه ر له کاناو کفرناحوم و هه ر جیگاییکی دی له ده ور به ری ده ریاجه ی گنسارت ده رکراین چیمان به سه ر دیت؟ ده بی بۆ کوئ بچین؟ قسه ی خودا بچرپینینه گویی چ که سی؟ له شوینیک که خه لکی سراییل ئیمه قبول نه که ن ده بی روو له چ که سی بکه یین؟ گاره کان؟)) چاویان بریه کریسته وه، به لام هیه یه کتیکان ده میان نه کرده وه، وه لی کریست ترسی له چاوانی

ئەوان خۆپىندەوۋە دەستى پەترۆسى گرت ((ئەى پەترۆسى كەم باوەر، جانەوهرىكى رەش بەپرچىكى رەشى بىرقەدارەو بەسەر گلىنەتەو ەلگورماو ە دلەرزى، ئەو جانەوهرە ترسە، ترس، دەترسى؟

– مەولای من كە لە تۆ دوورم بەلى دەترسم ەەر بۆيە ھاتوومەتە نىكتەو، لەبەر ئەمەيە كە ئىمە ەموومان ھاتووينەتە نىك، قسەمان بۆ بكوە دلئىايى بەخشە دلمانەو.

كرىست پىكەنى و گوتى: كاتى كە سەرم لە قولايى رۆحم دەبەمە خوارەو، نازانم چۆن راستى تىادا بەشىوۋى مەسەل بەدىاردەكوۋى، لەبەر ئەمە دۆستان جارپىكى دىكە بەمەسەل قسەتان بۆ دەكەم:

– كى لە گەورەكان دەستورىدا تا بۆ زەماوەندى كورەكەى ميوانداریكى مەزن بەرپا بكات، ەەر كە سەرى گاكانيان دەبىرى و سفرەيان راخست، غولامانى خۆى نارە دوای داوەتكرارەكان كە ((ەموو شتى نامادەيە لووتف بكنە و وەرنە زەماوەندەو)) بەلام ەموويان بەيەك را عوزرخوازيان كرد، يەكەمىن گوتى ((من مەزرايىكم كرىو ەبى بچم بىينم))

دووم گوتى ((من خۆم تازە زەماوەندم كروو ە ناتوانم بىم)) سىپەمىان گوتى: من پىنج جوتەگام كرىو ەچم تا سەيرىان بكمە و تاقىان بكمەو)) غولامەكان گەرانەو بەمەولاي خۆيان گوت ((هېچ يەك لە داوەت كراوەكان ناتوانن بىن و دلئىن گرفتارىمان ەيە)). مەولاي ئەوان توورەبوو گوتى ((يەكسەر پەلەكەنە مەيدان و رىگاكانى ەززارو شەوكوۋىر كۆكەنەو مالم پىر لە داوەت نەكراوەكان دەكەم تا لە جەزنى زەماوەندى كورەكەم بۆنەو ە شادى بكن))

كرىست لەقسەكردندا دووبارە وەستا: قسەى خۆى دەستپىكردبوو، بەلام ەەرچەند زياتر قسەى دەكرد، زياتر ئەندىشەى خەلكى ناصىرەو يەھودىيەى دەكرد، توورەيى لەچاوەكانى ەلدەبەزىيەو، ەوارىيەكان بەسەرسامى سەيرى ئەويان دەكرد، پەترۆس كە لە رووى ناومىدەيەو سەرى دەخوراند گوتى: ((داوەت كراوەكان و داوەت

نەكراوەكان چ كەسانى بوون؟ چ جۆر زمانىكە مەولاي من لىمان ببورە، بەلام ئىمە تىناگەين)).

كرىست گوتى ((تيدەگەى، لەوكاتەى كە داوەتكرارەكان بانگ دەكەم تا بىنە ناو كەشتىو ە ئەوان سەرىپىچى دەكەن، تيدەگەى، ئەوان دلئىن كە مەزراو رەزو ژنيان ەيە، چاووگوۋى و لىوو لووت و دەستيان پىنج جوت گان كە خەرىكى كىلان دەبن، ((چ شتى؟ چالىكى قول!)) ئاخىكى ەلگىشا، لە كاتىكا سەيرى ھاوپىكانى دەكرد ەستى كرد كە چەند تەنھايە بەبنى لىويەو گوتى ((من قسە دەكەم بەلام بۆ كى؟ بۆ ەوا، خۆم تەنھا كەسىم كە گوى دەگرم، كەى بىابان گوى پەيدا دەكات تا گوى لەقسەم بىت؟))

پەترۆس دووبارە گوتى: مەولاي من لىمان ببورە، بەلام زەينى ئىمە پىرە لە چلك...سەبىت ەبى، دەپشكوۋى

كرىست گەرايەو ە سەيرى خاخمى كرد، بەلام پىرەمىرد چاوى پىيوە زەويەو ئەو لەماناى ناديارو وەخشەتناكى مەسەلەكە بە ئاگابو، ئەشك لە چاوە بى برژانگەكانى ئەلقەى بەستابو

لەكۆتايى ناصىرەدا لەبەردەم كوختەيىكى دارىنەو-باجگر- دانىشتبوو، ناوى مەتى بوو، تەواوى بازرگانانى كە دەھاتنە ناصىرە يا لە ناصىرە دەچوونە دەرەو دەبوايە پارەوپول بەدن بە رۆمىيەكان، مەتى پىاوپىكى كورتهبالائى چوارشانەو رووخسار زەردبوو، دەستەكانى زەردو نەرم بوون، ئەنگوستەكانى رەنگى و نىنۆكەكانى رەش بوون، گوپچكەيىكى موويىن و دەنگىكى وەك دەنگى خواجهى ەبوو، تەواوى خەلكى ناصىرە رقىان لەو دەبوو، كەس تەوقەى لەگەل ئەو نەدەكردو كە بەكەنار كوختەكەى ئەو رەت دەبوون روويان وەردەسوراند، مەگەر كىبى پەيامبەران نالىت: ((وەزىفەى ئىمەيە تەنھا باج بەدەين بە خودا نەك مرقۇ)) ئەو پىاوە باجگر بوو، باجگرىي لەخزمەتى قەيسەرى رۆمدا، ئەو شەرىعەتى خوداى نابو ەزىر پى، پارەى ەرامى دەخوارد، فەزاي دەوروبەرى ئەو تاحەوت فەرسەخ پىس بوو بوو.

په ترۆس گوتی ((کوپرینه خیراتر جولہ بگن، هه ناسه تان بگرن روتان وه رگپرن))

به لآم کریست وهستا، مه تی له کاتیکا له دهروهی کوخته که وه وهستا بوو، قه له می نابوو میانی ددانه کانیسه وه، به خیرایی هه ناسه ی هه لده کیشتا وه نه یده زانی چی بکات، له وه ده ترسا له دهروهی ده رگای کوخته که وه بوهستی، به بوونی ته وانیشه وه مه یلی نه بوو بجیتته ناو کوخته که وه، چه ندین سال بوو ئاره زوی دیتنی په یامبه ری تازه ی ده کرد، که بانگه شه ی مرۆقاییه تی ده کرد، له نزیکه وه به دیار که وتبوو، مه گهر ته وه نه بوو که روژی ده بگوت ((خودا ته و گوناکاره ی که تۆبه ده کات زیاتر خو شده وی له وه ی که هه رگیز گوناھی نه کردوه؟)) هه مان چه ند روژی پیشتر مه گهر نه یگوتبوو ((من له م دنیا به دا بو پهره یز کاره کان نه هاتوم، به لکو بو گوناکاران هاتوم)) هه زم لیبه له گه ل ته وان دانیشه و خو راک بخۆم؟)) روژیکی دیکه کاتی پرسیاریان لی کرد:

((مه ولای من ناوی راستی خودا چیبیه؟)) وه لآمی دایه وه ((ته شق!)) ئیستا چ روژو شه وان ی بوو که مه تی ته م قسانه ی له دل ی خویدا کاویژ کرد بووه، به ئاهی که وه گوتبووی ((بزانه چ کاتی ته وه ده بینم، چ کاتی ده که وه سه ر پیته کانیسه وه؟)) و ئیستا ته وه رو به رووی وه ستا وه، به لآم مه تی، شه رمی له خو ی ده کرده وه که سه ر به رز بکاته وه وه سه یری ته وه بکات، به بی جول ه، به سه ری شو پروه، له شوینی خو ی ما بووه، له چاره وانی چی دا بوو، ئیستا کی هه مان په یامبه ر له وی ده روات و بو هه می شه ته وه له ده ست ده دات. کریست هه نگاویکی به ره و لای ته وه هه لگرت، ناوی ته وی وا به ئارامی و میهره بانیه وه هی نایه سه ر زمان که با جگر ههستی کرد دل ی ده تا ویتته وه، چاوانی به رز کرده وه، کریست رو به رووی وه ستا و سه یری کرد، نیگا کانی ته وه نه رم و قودره تمه ند بوو، تا ناخی بوونی با جگر چوو خواره وه، ئارامی به دل و رو شنی ده به خشیه زه یینه وه، ته واوی وجودی له حالی له رزیندا بوو، به لآم خو ره تاوی که وته سه رو گهرمی ده کرده وه، وا ه که چ له زه تیک و دل نیایی و دو ستایه تی بوو! ته ری دنیا ته وه نده ساده و رزگار بوون ئاوا ئاسان بوو؟

مه تی چوو ه ژوو ره وه، ده فته ری حسابی خو ی داخست، ده فته ر حسابی کی سپی نایه ژیر باخه لی خو ی، ده وات ی نایه به رشالی و قه له می دانیسه پشت گو یی، پاشان کیلی له به رشالی ده ره ی ناو کوخته که ی داخست و کیلی هاوی شته ناو باخی که وه، که کاری ته وا بوو، به ته ژنوی له رزۆ که وه له کریست نزیک بووه وه ستا بجی یا نه چی؟ نایا ئوستاد دهستی له ناو ده ست ده نی، چاوانی هه لبری و سه یری کریستی کرد، وه ک بل یی به ده سه تپا چه ییه وه داوا ی لی ده کرد که ره حمی پی بکات.

کریست بزهی کی هاتی و ته و قه ی له گه ل کرد ((مه تی به خیر بی له گه ل مندا وه ره)) هه واریه کان که وتته شله ژانه وه و چوو نه که ناره وه، خا خامی پیر سه ری له گو یی کریست ناو گوتی ((رو له م با جگر گونا هیکی گه وره یه، تۆ ده بی گو ی له شه ری عه ت بگری)). کریست وه لآمی دایه وه ((با و که من گو ی له دل م ده گرم))

ته وان ناصیره یان جیبه یشت، به ره ت بوون له باخه کان گه یشتنه مه زرا کانه وه، با یی کی سارد هه لی کرد، کیوی هه رمۆن له وان ده و راندا له په رده ی ناسکی یه که مین به فردا ده ره خشایه وه.

خا خام دهستی کریستی جار یکی دی گرت ه ده ست، مه یلی لی بوو به ره له وه ی له یه ک جیا بنه وه قسه ی له گه ل بکات، به لآم ده ی توانی چی بل ی؟ له کوی ده ست پی بکات؟ کریست ده یگوت له بیابانی یه هودیه خودا ئاگری له ده ستیک دایه و تۆویشی له ده سه ته که ی دیکه دانا وه، ده یگوت ته وه دنیا ده سو تی نی و پاشان تۆوی دنیا یی دیکه به سه ر ویرانه کانیسه وه پیوه ده کا، خا خام به دزیه وه سه یری ته وی کرد، با وه ری پی به یینی؟ مه گهر کتی بی په یامبه ران نه یاننده گوت، هه ل بژیر دراوی خودا ده بیته جی نی نه فره ت و ته کفر ی خه لکه کانه وه. وه ک چۆن دره ختیکی په ژمور ده له میانی زورگو به رده لانه کانه وه سه ر ده ره ده یینی؟

له به ر ته مه له وان هیه ته و پیا وه هه مان که سی بی که

خا خام پالی به کریست دا و به ئارامی به شیوه یه که ته وان ی دیکه نه بیستن پرس ی: ((تو کی ی؟))

- مامه شه معون له ساتی له دایک بوئم تا ئیستا له گه مندا بووی هیشتا منت نه ناسیوه؟

دلای پیره میژد دیسان له جوله وهستا به بنی لیویه وه گوتی

((به دهره له وهی که له زهینمدا جیتی ببیته وه))

مامه شه معون، نهی دلت چۆن؟

- کورم من گوی له دلّم راناگرم، مرۆف تووشی گیچهل ده کات

کریست به نینگاییکی هاودلییه وه به پیره میژدی گوت، تووشی گیچهل خودا، گیچهل نه جات بوون)). دوای ساتیک گوتی ((باوکه خه ونی دانیال پیغه مبهرت دهر باره ی قهومی سراپیل له بیر نییه؟ له دیزه مانه وه به سهر ته ختی خوئی دانیشتبوو، جامه ییکی وه که به فر سپی له به ربوو سهری وه کو سپیتی خوری به ران وابوو، ته خته که ی له مه شخه ل دروستکرابوو رووباری له بلێسه کان له به ریپی هه لده پرژا، دادوهران له چه پو راستی دانیشتبوون، نهوکاته ئاسمان کراوه، به سهر هه وره کانه وه باوکه له بیرته چ که سی دابه زی؟))

خاخی پیر که چه ندین نه وهی یه که له دوای یه کی به مه گۆش کردبوو، وه لایمی دایه وه ((کورپ مرۆف))

نهو خه ونه ی له شه وانی خویش بینی بوو..

- کورپ مرۆف کییه باوکه؟

- نه ژنۆکانی خاخی سست بوو، به وه حشه ته وه سهیری گه نجه که ی کرد، له حالیکه چاری بریبوو له یوه کانی کریسته وه به بنی لیویه وه گوتی ((کییه؟ کییه؟))

کریست به ئازامی وه لایمی دایه وه ((من)) وه دستی دانییه سه سه ری پیره میژد وه که بلای پیرۆزی ده کات.

خاخی پیر خواستی شتی بلای، به لام نه یوانی ده می بکاته وه. کریست دهستی هینایه پیش و گوتی ((باوکه..مالاوا، شه معون تو مرۆقیکی به خته وه ری، چونکه خوادوهند وه فای به واده ی خوئی کردو بهر له مه رگ توئی کرده شایسته ی دیده نی که سی که له ته واری ته مه نی خویدا ناره زووی دیداریت هه بوو.

خاخی به چاوانی که وتوو خویه وه که وته سه یکردنی، نهو تاج و بالانه ی کورپ خودا به سهر هه وره کانه وه له ده وره به ری بوون چی بوو؟ خه ونی ده دی؟ ئایا نهو دانیال پیغه مبهر بوو؟ ئایا دهرگا کانی ئاینده به رووی شه ودا ده بوونه وه؟ نه ویان به توانا ده کرد تا نیگایی بکاته دهر و نه وه؟

نهو نه به سهر خاکه وه، به لکو به سهر هه وره وه وه ستابوو، نهو پیاره گه نجه که دهستی درێژ کردبوو پیده که نی، کورپ میژدی نه بوو به لکو کورپ مرۆف بوو.

سه ری گیش بوو، گۆچانی خوئی له زهوی برده خواره وه خوئی به سه ردادا تا نه که وی، نهوکاته سهیری کرد، سهیری کریستی کرد که به گرتنه دهستی گۆچانه که ی شوانی خوئی به ژیر دره خته کانی پاییزیدا ره تده بی.

جلی خاخی پیر ته ربوو بوو به له شیه وه نووسا، ئاو له پرچی ده هاته خواره وه، هه رچهند ده له رزی له ناوه ندی ریدا له شوینی خویدا مایه وه، کریست و هاوسه فه ره کانی له دوای نهو له پشت دره خته کانه وه ون بوون.

به لام له کاتی که خاخی پیر له میانی باران و بادا وه ستابوو، شه وانی ده دیت که کۆنه پۆش و پیخواست به ریدا دهرۆیشتن و سه ره له ده گهران، ده چونه کوی؟ روو له کام لا؟

ئایا نهو کۆنه پۆش و پی پته ی و بۆره خه لکه ئاگر له دنیا به رده دن؟ نه خشه کانی خوداوهند گه رداو مه رموزیکه گه وره ن...

به بنی لیویه وه گوتی : ((نه دۆنیا... نه دۆنیا)). فرمی سک له چاره کانی هه لپژانه خواره وه.

خانمەكەى ئەودا ئارامى گرتووه دەلاۋىنئىتتەو، لافى ئەو لىدەدا كە ((من جاويدانم)) رۆم بەخۆى دەلئىت، چەند شىكۆمەندو لەزەتتەخشە ئەو ھەموو توانا جاويدانىيە، ئەو كاتە بزەيى بەسەر رووخسارى سوورو گۆشتنى نەخشە دەبەستى. بەرازىبوونەو پىدەخەنى، ئەو پرسىيارە لەبىر دەكات كە رىگاكانى زەمىنى و دەريايى بۆ كى كردۆتەو؟ ھەول و تەقلەلانى سەدەكانى خۆى بەمەبەستى ئەو ھى ئاسايىش بەخشىتە جىھان بۆ كى ئەنجام داو. ھەرگىز نايەتە زەينىو ھە ئەو فەتى كردوو ھە ياساى داناو، دەولەمەندبوو ھە بەسەر تەواى جىھاندا روونىشتوو، بۆچ كەسى، بۆ كى؟ بۆ مرۆقىكى پىخواس كە لە ھەمان ساتدا بە ئاپۆرە ئەو كۆنەپۆشانەى وەدواى ئەو كەوتون لە شەقامى جىھانراوى ناصىرەو كانادا بەرەوپىش دەچى، شوئىنى بۆ خەوتن، جلى بۆ لەبەر كەردن و شتى بۆ خوار دنى نىيە.

تەواى سندوقچەكان و ئەسپو ئاورىشى گرانبەھى ئەو ھىشتا لە ئاسمانە، بەلام رىيى دابەزىنيان گرتۆتە بەر.

گۆچانئىكى لەدەستدايەو لەمىيانى بەردەلانىو بەپىي خويىناويەو رىيى تەى دەكرد، جارى دەوەستى و خۆى بەسەر گۆچانەكەى خۆيدا دەدا، بى ئەو ھى كە قسەيى بىكات، چاوەكانى خۆى بەسەر دامىنى كىو سىپىيەكاندا ھەلدەخات و ئەو كاتە گۆچانەكەى بەرزتر لەكىوكان بۆ نوورو خودا كە بەسەر عەرشەو دانىشتوو ھە كردارى مرۆقلەكان تەماشادەكات بەرز دەكاتەو ھە سەلام لەو دەكات، ئەوكاتە سەفەرى خۆى سەرلەنوى دەست پىدەكاتەو.

عاقىبەت گەيشتە كانا، لە كەنارى بىردا لەدەرەو ھى دىدا ژنىكى زگىرى جىئىلى رەنگ پەرىو بەخۆشچالىيەو ئاوى ھەلدەكىشاو شەربەكەى پىر دەكرد، ئەويان دەناسى، ھەمان ئەو كچە بوو كە لەھاویندا شورى كەردبوو، ئەوكاتە ئارەزووى ئەويان بۆ كەردبوو كە بىتتە خاوەن كورپىك.

كرىست لەكاتىكا بزەى دەھاتى پىيى گوت ((ئارەزووى ئىمە ھاتە دى)) ژنەكە سوورھەلگەرا كەوتە دواى تىنوويەتى ئەوانەو، ئەوان تىنوونەبوون، بۆيە شەربەكەى

بەشى بىست و دوو

رۆم بە بازووى كراو ھە قودرەتەندىتى ھەرگىز تىرنەبوو، بەسەر عەرشى شارەكان دانىشتوو ھە كەشتى و كاروانچى و خودايان و كەلوپەلى تەواى دونىا ھەموو دەرياکان داوەتى نامادەبوون دەكات، لەھەمان كاتدا كە باوەرەى بەھىچ خودايى نىيە، بى و ھىمە و بەرازىبوونىكى تەنزامىزەو تەواى خوداكان داوەت دەكاتە دەريارى خۆى. لە ئىرانى ئاگرىپرست مېترى كورى خۆرەتاو كە لە سەرپىشتى بەرزى گايىكى پىرۆزدا بەسەر ئاھورامەزداو ھەلدەت، ئەو گايەى ھەر زو دەكرىنە قوربانى. لەسەر زەمىنى مىسر ئىزىس شىرى نىل كە لە بەھاراندا بەسەر مەزرا پشكوتوو ھەكاندا لەگەرەن و سووراندا دەبى بەدواى چوارپارچەى لەشى مېردەكەى، ئىزىسى براكەى، لە سوورپا لەمىيانى شىوھنى دلئەزىنى ئەدوئىسى پاكىزەدا، لە فرىژىيە، ئاتىس كە بەسەر تەختەيىكى رەوانەو ھە راکشاو ھە بە وەنەوشەى چرمساوى ھەزار زاواى خودا ھەرماسەكانى ئاسىيا و ئەفرىقىا، لە يۆنانى ئۆلیمپى سىپى و لووتكەكان و ھادىسى رەشدا تەواى خوداكان بە نامادەبوون قەبول دەكات، رىيەكانى كردۆتەو، دەرياکانى بۆ دزانى دەريايى و زەوى بۆ رىگرەكان رەھا كەردوو، ئاشتى و نەزمى بەخشىو ھەدونىا، لەبەرزايى ئەو ھە ھىچ كەسى ھەتا خوداش بوونى نىيە، لەژىر پاكانىشىو ھەموو كەسى، خوداوندو مرۆقلەكان ھەموويان، ھەموو شارنشىنەكان كۆيلەى رۆمن، شوئىن و كات دەفتەرى پىر زىرو زىون كە لە مەشتى ئەودا لوولداو، لەكاتىكا بازى دووسەر كە بە كۆكردنەو ھى بالە شەلال بەخوئىنەكانى خۆى لەبەر پىيەكانى

نايه سهر سهريهوه، بهرهو لاي دى رويشتو ون بوو. په ترؤس به پراکردن كهوته پيشهوه له ئاستانهى دهركاييكهوه بو ئاستانهى دهركايي دهستى كرد به دهركا ليدان.

مه ستييكي مه رموز ئهوى له خوئى بيخود كردبوو، به سه ماوه هاوارى ده كرد: ((بكه نهوه، بكه نهوه)) دهركاكان ده بوونهوه ژنان به ديارده كهوتن، شهو بالى كيشابوو، جووتياره كان له مه زراكان ده گه رانهوه، به سه رساميهوه ده يانپرسى ((هاورى چ خبه ره؟ بو له دهركاكان ده دهى؟)) په ترؤس وه لامى ده دايهوه ((پوژى خودا هاتوه، تو فاني بهر پويه هاورى ئيمه كه شتييكي تازه هه لده گرین ته واوى باوه پداران دينه ناويهوه، ئه و ئوستاده كه كليلى له دهست دايه و ئيستا به شاديه وه ههنگاو هه لدينى.

ژنان به ترسه وه، پياوان، نزيكى كريست ده بوونهوه كه ئيستا به سه ره بردينكه وه دانيشتوهوه به گۆچانه كهى خوئى خاچ و ته ستيره له خاك ده تراشى. بيمارو گۆچو ره نجكيشه كانى ته واوى دى گردبوونهوه.

- مه ولای من، دهست له ئيمه بده تا چاك بينهوه، قسه ييكي مه حبه تتاميز بكه تا له بيري كهين كه نابيناو فه له ج و جوزامين، خاتونىكى بالابه رزو ته شرافخو له ناو جلى ره شدا هاوارى كرد ((من كورپك هه بوو له خاچياندا، زيندوى كه وه)). ئه و خانمه ته شرافيه كى بوو؟ جووتياره كان به سه رساميه وه گه رانهوه، هيچ كه سى له دى ته وان له خاچ نه دراوه، به نيگايان كهوتنه دواى شوئى دهنگه كه وه، به لام خانمه پيره كه له هه واى گورگو ميش و خۆله ميشيدا ون بوو.

كريست لاربووه به سه ره خاكه وه خاچيك و ته ستيره ييكي كيشاو گوئى دايه شه بيورى جهنگ، كه له گردۆلكه كانى به رامبه ردا داده به زى، گوئى راگرت، دهنگى قه به و ريكي پييه كانى به رگوئى كهوت له پرپكا قه لغان و كلاوخوده ي برونزى له روژشنايى خۆره تاوى خۆراوا بريقه يان دايه وه، لادىيه كان گه رانه وه، رووخساريان تاريك هه لگه را.

- شكارچى نه فره تى، له تاقيب كردن ده گه رايه وه، دياره دووباره چۆته ده ره وه تا شوژشگيره كان ده ستگير بكات.

- به و جوړه ي كه خوئى ده يگوت، كچه په ككه وته كهى خوئى هينابووه دى تا به هه واى پاك چاره سه رى بكات، به لام خوداى سراييل كتيب و ته رازوى خوئى هه يه و نابوورى، خاكى كانا ئه و كچه له ورگى خوئيدا ده نيژى.

- ئاهاي فتنه كان هاوار نه كهن، واى.

سى سوار له پيشه وهى ته واندا رابردن له ناوه ندى روفوسى يوزباشى ناصيره بوو، قامچى له ئه سپه كهى ده داو له ئاپوره كهى جووتياراندا نزيك كهوته وه، له كاتيكا قامچى به رز ده كرده وه هاوارى كرد ((بو كوژبوونه ته وه؟ ياللا بلاوه لى بكه ن)) رووخسارى خه مناك بوو، له ماوه ي چهن مانگى پير بوو بوو پرچى سپى بوو بوو، خه مى تاقه كچه كهى كه سپيده ي روژتيكيان له پرپكا خوئى به سه ره ته ختى ئيفليجى دۆزيبووه، چنگى له ده روونى گير كردبوو وردوخاشى كردبوو، له كاتيكا ده ستورى بلاوه ليكردى به لادىيه كان ده دا رووخسارى روژش بووه ئه سپى خوئى ره ها كردو له و نزيك بووه:

- كورى نه جار له يه هوديه وه بو ئيره به خيريى به دواى تو دا ده گه رام؟

ئه و كاته روى له لادىيه كان كرد ((قسه ييكم له گه ل ئه ودا هه يه بوئه ئيوه برؤن))

ياوه ره كوئه پوژه كانى ديت كه له ناصيره وه كهوتبوونه دواى شه وه وه هه نديكى له وان ناسيه وه رووخسارى تيكچرژا.

- كورى نه جار تو كوومه كى له خاچدانى كوومه لئيك كردوه، ئاگاداربه خوئى له خاچ نه درئى، ئه وه نده خه لكى جوژ مه ده، هيچ بيروباوه رى له ميشكيان مه كه، ده ستى من گرانه و روم جاويدانيه، كريست بزه ي هاتى، ئه و چاك ده يزانى كه روم جاويدانى نييه؟، به لام قسه ي نه كرد.

- جووتياران به بلمبوئله وه په رش و بلابوونه وه، له مه ودايىكى دووردا وه ستاو سه يرى شه و سى كه سه شوژشگيره يان ده كرد كه پيره ميژديكى بالابه رز به ردئى وشه كه وه وه دوو كورى له لايه ن سه ربازه كانه وه ده ستگير كرابوون و ئيستا له نجير به سترابوونه وه بو شوئىيكي ديكه ده گوازانه وه، هه ر سى نه فه ره به سه رى هه لپريويان سه يرى كلاوى

خودى نيزاميان ده كړدو ههولياندهدا كه ئاپوړه كه بيښن، بهلام شتى نايښن، شتى جگه له خدای سراييل كه بالا بهرزو هه لقرچاو له هه وادا وه ستابوو، نه يانده بيښى.

- يه هودا نهوانى ناسيه وه، بو زه مانىك ته نيشتو ته نيشت له گه له نهواندا جهنگى بوو، سهرى بو نهوان راته كاند، بهلام نهوان كه له جيلوهى خودا نايښابوو بوون نهويان نه ديت، يوزباشى كه هيشتا به سهر نه سپه وه بوو، لاربووه و گوتى ((كوپى نه جار خودايانې هه نه بيښان له ئيمه ده بېته وه و ئيمه ده كوژن، نه سلن ده يانه وى هه سهر به له شان هه نه بېت، هينديكى دېكه له راده به دهر مېهره بانن و نه خوڅى فانييه به دبه خته كان چاره سه ده كهن، كوپى نه جار خوداى تو په يوه سته به كام به كم له م گوتانه؟

كريست وه لآمى دايه وه ((يوزباشى ته نها يه ك خودا هيه كو فر م كه)) روفوس به ته كاندانى سه ريه وه گوتى ((من مبه ستم نييه له گه له تو بچمه نا باسى مه زه بيه وه، من رقم له يه هوديه كان ده بېته وه نه گهر پيت ناخوڅى نه بى، ده ليم هه موو ئيوه به تيكر خودا به رده دهنه رڅى هه مووانه وه، ته نها شتى كه ده مويست له تو پيرسم نهويه كه ئايا خوداى تو ده توانى)). له قسه كردن ديسان وه ستا، شهرمى ده كرد كه خوڅى بچوك كاته وه داوا له يه هودى بكات، بهلام به بى درهنگ ته خته خه وىكى باريك بى ئالايښ له زه ينيا نه خشى به ستاو ته ماشاى نه وه ده كاو داواى ليده كات.

غروورى خوڅى قووتداو به سهر زه ينه وه لاربووه و گوتى ((كوپى نه جار ئايا خوداى ئيوه ده توانيت نه خوڅى چاك بكات هه وه؟ كه كريستى ديت بيدهنگه دو باره پرسى ((ئايا ده توانى؟ كريست له سه رخو به سهر نه وه به رده ي كه به سه ريه وه دانيشت بوو هه لسا يه وه له سواره كه نزيك كه و ته وه ((باوكان تريى ترشيان خوار دبوو، كوره كانيان ددانبيان كه له ده بوو- نه م ياساى خوداى ئيمه يه)).

يوزباشى له رزه يىكى كه و ته گيان هه وه هاوارى كرد ((نه، نه وه بى عداله تيه)). كريست له گه له نهو يه ك نه بوو ((نه ته واو عداله ته كوپو باوك له يه ك ره گ و رچه له كن، هه ر دوو كيان به يه ك هه وه ده چنه به هه شتو هه ر دوو به يه ك هه وه ده كه ونه دوزه خه وه، نه گهر له يه كيان به ديت نه ويكه بريندار ده بى، نه گهر به كى هه له بكات

هه ر دوو كيان سزا ده درين، نهى يوزباشى تو به دواى ئيمه ده كه وى و ده مانكوڅى، خواى سراييلش كچى تو په ككه و ته و فه له ج ده كات))

- كوپى نه جار نهوانه وشه ي قورسن، جاريكيان به ريكه وت له ناصيره گويم له قسه ي تو بووه، نهوكاته قسه ت بو چه شه ي روميه ك خوڅ بوو، ئيستا؟

- نهوكاته مه له كوتى ناسمان قسه ي ده كرد، ئيستا كوڅا يى دونيا، يوزباشى له و روزه وه كه گويت له قسه م بوو قازى عاديل بوو له سه رته ختى خوڅى دانيشتووه.

سندوقچه كانى كردو ته وه، بانگى عه داله تى كرد، شمشير به ده سه ته وه هات له كه نار نه ودا وه ستا.

- ئايا خوداى توڅى يه كى له و خودايانه يه كه پى له عه داله ت دريتر ناكات؟ ئايا له هه مان جيدا ده وه ستى؟ نهى نه وه په يامه تازه يه ي عه شق كه هاوينى رابردو له جه ليل موژده ت بو ددا كوا؟ كچى من پيوستى به داد په روه رى خودا وه نييه پيوستى به عه شقى نه وه، من به دواى خودايى ده گه ريم كه دوورتر له داد په روه رى ده وراو شه فا به كچه كه م ده به خشى. له بهر نه مه ش ته واوى سراييلم به دواى تو وه له ژير پى ناوه... عه شق؟

گويت لييه؟ نه شق نه ك داد په روه رى.

- يوزباشى بى عه شق و بى به زه يى روم چ كه سى نه م وشانه ي له ده مى وه حشى تو ناوه؟ - په نجو عه شقى من كچه كه م، من به دواى خودايى ده گه ريم كچه كه م چاك بكات هه وه باوه رى پى به يښم.

- خوڅ به حالى نه و كه سانه ي كه باوه ر به خودا ده يښن به بى نه وه ي داواى په رجوو بكه ن.

- به لى خوڅ به حالى نهوان، بهلام من مرؤقيكى درم به م ساده گييه وه دانانيشم، من خودايىكى زورم له رومدا بينيووه، هه زاره ها نه فهر له وان له ناو قه فه سداه ئيدى به سمه .

- كچه كهت له كوښه؟

- هه مان جی له باغی له بهرترترین خالی هم دښه؟ له باغی كدا له بهرترترین شوینی هم دښه

- بابړین

یوزباشی خوی جهم و جورکردو له ته سپ هاته خواره وه، ته و کریست له پیشه وه ده پږیشن، له پشت ته وانه وه به مه و دایی، یاوهره كانو له پاشتری ته وان ئاپوږه ی گوندینیان ده هاتن. له هه مان ساتدا توماس كه له شادیان جی له پیستی خوی نه ده بو. له دواى سهربازانی لای دواوه هاته دهره وه، بۆ فرۆشتن چوو بوو ته ویکه وه كه لویه لی خوی به نرخیکی گران بۆ سهربازه كان له قالب دابوو.

هوا ریه كان هاواریان كرد ((ناهای توماس تۆ هیشتا له گه له یمه نایهیت؟ ئیستا په رجوویی ده بینی و باوهر ده هینی.

توماس وه لامی دایه وه ((یه كه م جار ده بی بینم و دهستی لی دم))

- چ شتی هه دیوهره ی نه قولا؟

- راستی

- مه گهر حقیقهت جهسته ی هیه كه لله پوك، ته و قسه یه قسه ییكي قوره بۆ ده یكهیت؟

- توماس به خه نده وه گوتی ((ته گهر حقیقهت جهسته ی نه بی به كه لگی چی دیت؟ من پیویستم به ساوی شته كان هیه، متمانه م به چا و گویم نییه، متمانه م به دهستم)).

- ته وان گه یشتنه بهرترترین به شی دیکه وه و چونه مالیک كه به (گه چ - دغاب*) سپی کرابوو. کچیکی ته مه ن دوازه سال به سهر ته خته خهویکی سپی راکشابوو،

چوانی سهوزو درشتی کرابوو، به دیننی باوکی، رووخساری کرایه وه. روخی بهزبریه وه ته کانی خواردو هه ولیدا له شی په ککه و ته ی بخاته جوله وه، به لام بیه وده بو، شادی له رووخساری نه ما، کریست لاریوو و دهستی کچه ی گرت ته واری قودرته و عه شق و میهره بانی له ناو له پی کویوو، بی ته وه ی قسه یی بکات، چاوی پریه دوو چاوی سهوزی و ههستی کرد كه رو حیش له نووکی په نجه کانی ته وه وه هه لده پږیته ناخی جهسته ی کچه كه وه.. کچه به میهره بانیه وه سهیری ته وی کرد، لیوه کانی کرایه وه و بزهی هاتی. یاوهره كان ورده و رده چوونه ناو ژووهره كه وه، توماس له پیسته وه هه مووان به خوی و بهسته کول و كه ره نای به رشالی چوونه ژووهره وه.

لادییه کانی ناو باغو کوچه ی باغه كان په رش و بلاو بوونه وه، هه موو هه ناسه برکی بوون له چاوه روانیدا وه ستابوون، یوزباشی پشتی به دیوار دابوو، سهیری کچه كه ی خوی ده کردو هه ولیده دا نیگه رانی خوی بشاریته وه.

گوئناکانی کچه، هیدی هیدی سوور هه لگه ران، سینهی قیت بووه، ههستی به خورانیکی دلنه واز کرد كه له دهست بۆ دل و له دل بۆ ژیر پییه کانی ته و ده چوو، سه راسه ری جهسته ی داگرت، نه ندام و جهسته ی ته و هه كه لای دره ختی ته سپیندار كه له بهر کار نیگه ری تی بایکی نهرم دهری ته کانی ده خوارد، کریست ههستی کرد دهستی کچه له ناو دهستی ته ودا وهك دل لیده داو ژیانی بۆ ده گه ریته وه، ته نها له وکاته دا بوو كه ده می کرده وه و به نارامی فه رمانی پیدا ((کچم هه لسه وه)) کچه به نارامی ته کانی خوارد وهك بللی بی هه ستیه كه ی چاك ده بیته وه، خوی لیك راکیشاو كه و ته سه ری و به یه كه هه لبه زینه وه په ریبه باوه شی باوکیه وه. چاوه سوورپاوه کانی توماس له کاسه دهره پرین، دهستی دریژ کردو ده ستیدا کچه وهك بللی گهره کی بوو دلنیایی به دهست بهینی كه شاخو ته وه راستیه. یاوهره كان به هیدمه گرتوویی هه رایان بوو، ئاپوږه كه كه کویبوونه وه بۆ ساتی هاواریان کردو ته وکاته به ترساوی خاموش هه لگه ران، شتی جگه له دهنگی خه نده ی کچیژکه كه باوکی له باوه شی کرد بوو ماچی ده کرد نه ده گه یشته گوی.

یه هودا نزیکی ئوستاد بووه، رووخساری تووره ی هه رماسی بوو.

* دغاب: به مانای دۆ دیت، به لام لی ره له جیاتی گه چ به کارهاتوو.

- تۆ ھېسى خۆت بۆ گاوران بە ھەدەر دەدە، تۆ یارمەتی دوئمانت دەدە. ئایا ئەو کۆتایی دنیایە بە بۆ ئیمەت ھیناوە؟ ئایا ئەوانە مەشخەلەکان؟

بەلام کریست کہ لەوان دووری ئاسمانی تاریکەو دەسووپایەو، ئەو خۆی زیاتر لەوانی دیکە بە دیتنی کچەکہ کہ لەتەختە خەوی ھاتبوو دەردەو، تووشی وەحشەت بوو، یارەن کہ توانای شارەنەو لەزەتە خۆیان نەبوو، ئەلقەییەکیان بەدەوریا ریکخست و خەریکی ھەلپەرین بوون، پاش ئەو ھەموو شتەکانیان رەھا کرد و پەویەندیان بەو کرد بەو ھەوای کارێکی چاکی ئەنجام دابوو، پەرچووێکی ھینابوو ئاراو، تۆماس لەزەینی خۆی تەرازووێکی دانائو کیشی کرد، کہ لوپەلەکانی لەتایێک دانائو لەتایێکە دیکە مەلەکوئی ئاسمان، تای تەرازوو بۆ ماوہییەک چوو سەرەو و خوارەو و عاقیبت وەستان، مەلەکوئی ئاسمان سەنگینتر بوو، بەلێ ئەو جوۆرە مەترسیکردنە بی وینەییە، پینج دەدەم ھزار وەردەگرم لەبەرئەمە بەناوی خودا بۆ پێشەو.

لە مامۆستا نزیک کەوتەو، گوئی ((مەولای من لەبەرخارتی تۆی ئازیز کہ لوپەلەکانم لەمیانی ھەزاراندا دا بەشەدەم. لووتف بکە بەیانی لەکاتی گەیشتنی دەسلاتی ئاسمان لەبیرنەکە من ھەموو شتی دەکەمە قوربانی تا لەگەل تۆ بیتم، چونکہ ئەمڕۆکە راستیم دیت و دەستم لیدا، بەلام کریست دیسان لەم دنیایە نەبوو، بیستی، بەلام وەلامی ئەدایەو، دپۆرەو پێشوو بەردەوام بوو،

((تەنھا کەرەنام ھەلەدەگرم تا بۆ کۆکردنەو ھەلکە بیژەنم، ئیمە کہ لوپەلی تازە دەفرۆشین، کہ لوپەلی جاویدانی و بەلاش.

یوزباشی لەکاتیێکا کچەکە لە ھاوہشی بوو، ھاتەلای کریست گوئی ((پیاوی خودا، تۆ کچی منت دووبارە زیندوو کردەو، دەتوانم چ کارێکت بۆ ئەنجام بەدەم؟)) کریست وەلامی دایەو ((من کچی تۆم لەزنجیرەو ھەرماس رزگار کرد، تۆ ئەو یوزباشی ئەوسی یاخییە لەزنجیری رۆم رزگار بکە))

رۆفوس سەری ھینایە خوارەو و ئاخێکی ھەلکیشا، بەخەمەو کەوتە زەمەمەو: ((من ناتوانم.... بەرپاستی ناتوانم، من بۆ ئیمپراتوری رۆما سویندی وەفاداریم

خواردو، وەک چۆن تۆ بۆ خودایی کہ دەبیەستی سویندی وەفادارایت خواردو. ئایا ئەو دەروستە کہ سویندی خۆت بشکیینی؟ ھەرشتیێکی دیکەت لەمن بوی داوا بکە، دووسەو دەچمە ئورشەلیم و بەرلە رۆیشتن دەمەوئ ئەم داوا بکە))

کریست وەلامی دایەو ((رۆژیکیان لە کاتیێکی دژواردا لە ئورشەلیمی پیرۆز یەکتەر دەبینن، ئەوکاتە داواکەم لەتۆ دەکەم تا ئەوکاتە سەبر بکە)). دەستی بەسەر پرچی خورمایی کچە ھیناوە بۆ ماوہییکی درپژ رایگرت، چاوانی داخست، گەرماپی پرچی نەرم و شیرینی ژنانەو کچەو ھەست پیکرد، بەکردنەو ھاوی لەئەنجامدا گوئی: رۆلەم دەمەوئ شتی بەتۆ بلیم کہ ھەمیشە لەیادت بیت، دەستی باوکت بگرەو بەرپی راستی دا بەرە.

کیژۆلە پرسی ((ئەو پیاوی خودا، ریی راستی کامەییە؟))

- ئەشق

یوزباشی دەستووری شامییدا، خۆراک و مەشرۆبیان ھیناوە سفرەیان راخست و بەکریست و یارەکانی گوئی ((میوانی من بن، لەم مائەدا بخۆن و بخۆنەو بۆ ژیاپی دووبارەو کچم جەژن دەگیژم، سائەھایە خۆشحال نەبوومی، ئەمەشەو دئلم لیوانلیتوی بەختەو ەریە، بەخیریین)).

ئەوکاتە بۆلای کریست چوو لاریژو گوئی ((من رەھینەو منەتی ئەو خودایەم کہ تۆ دەبیەستی، ئەو خودایە بەمن بدە تابتوانم لەگەل خودایەکانی دیکە بۆ رۆمای بنیرم)).

کریست وەلامی دایەو ((لەکاتی خۆی دەگاتە ئەوێکەو، چوو ھەوشەکەو تا ھەناسەبی ھەلکیشی.

شەو دامەنی خۆی کردەو، ئەستیرەکان لەسەر ھەلگەراندان بوون بۆ ئاسمان، لە خوارەو لەودییە بچووکەدا مەشخەلەکان رۆشن بوونەو و چاوانی خەلک بریقەیان دەدایەو، ئەوشەو قسەو ھەریەک لەوان پلەییەک بالاتر رۆیشتبوو، چونکہ ھەستی دەکرد کہ خودا وەک شیرییکی میھەبان ھاتۆتە گوندەکیانەو. سفرە راخراو کریست

له میانی یاوهره کانی خۆیدا دانیشت و نانی دابهش کرد، بهلام لیبوی بۆ قسه نه کردهوه، ترسی له ناخیدا هیشتاکه بهشپرزهبی بالی لیکدهدا، وهک بلایی تازه له مهترسییگی گهوره رزگاری بووه یا شاکاریگی گهوره و چاوه پواننه کراوی تهواو کردووه، حهواریه کانی ههچیان نه گوت،

بهلام دلایان له خۆشیانا داده خورپا، ئهوه کۆتایی دونیاو فریشتهی ئاسمان و خهون و ههله چوونیک نه بوو بهس، بهلکو راستی بوو، ئهوه گهجه رووخسار رهشهی که نار دهستیان که وهکو مرۆق دهخوات و قسه دهکات و پیده که نی و دهخوا، بهراستی نیردراوی خودا بوو، لهوکاته دا که تیشتیان خواردو هه موو بۆ خه و راکشان، مهتی له ژیر مه شخه لدا دانیشت، دهفته ری سپی له کراسی ده رهینا و قه له می پشت گوپی گرت و به سه ر لاپه ره کانه وه لاری بووه و بۆ ماوه ییگی درێژ له بیر کردنه وه دا مایه وه، ده بویه چۆن ده ست پیکات؟ له کوپوه ده بوا ده ست پیکاک؟ خودا وه ند ئه وری ئه ژنۆ به ئه ژنۆ له گه ل ئه م پیاوه پیرۆزه دانیشتان بوو، تائه و قسانه ی ئه و ده یکره و ئه و موجیزانه ی که ئه نجامی ده دا به ئه مانه تی ته واوه تۆمار بکات، که له به ین نه چن و نه وه کانی ئاینده بتوان له وانه ناگادارین و به نۆبه تی خۆشی ریگی رزگاری هه لبژیری، وهک دیار بوو ئه وه کاری بوو که خودا باری ئه مانه تی خۆی به سه ر شانی ئه وه وه نابوو، ئه و خۆیندن و نووسینی ده زانی، بۆیه به رپرسیار تیه کی سه نگینی هه بوو: به رپرستی جیگه ر کردنی هه موو ئه و شتانه ی که له بیین ده چون، به قه له می خۆی و جاویدان کردنی به وه سیله ی نووسینه وه یان، لیگه ری با یارانی کریست له و بیزارین، لیگه ری با روو له و وه ریگه رین، بۆ؟ چونکه زه مانێ با جگر بووه، ئه و به وانی نیشاندده دا که گونا هکاری مرۆقیگی باشتره بۆ کار و هه یج کاتی گونا هکی ناکات. قه له می نایه ناو ده وای پروزی و زهنگی زبری چه ند بالی له لای راستی خۆیه وه بیست، وابه دیار ده که وت که فریشته یی هاتووه و ئیمل له ناو زهینی دهکات، به دلنیا یی و خیراییه وه دهستی کرد به نووسین:

((کتیبی دره ختنامه ی کریست کورپی داود کورپی ئیبراهیم، ئیبراهیمی... هینا)). ئه و نووسی و نووسی تا ئه و کاته له خۆ ره لاته له ره شنایی سیما ئاسا دره وشایه وه و به که مین که له شیر خۆیندی.

ئه و له گه ل تۆماس و که ره ناکه ی له پیشه وه ره یشتن، تۆماس که ره نای لیده دا و دی بیدار ده بووه، هاواری ده کرد ((مالاوا.. به تومیدی دیداری هه رچه ند زووتر له ناو مه له کوتی ئاسماندا)). .. دوا ی ئه وان ه وه کریست له گه ل یا وه ران و کۆ نه پۆ شان و فه له جیه کانی ناصیره، که هیشتا له دوا ی ئه و ده ره یشتن ژماره شیان به هاتنی خه لگی تازه له زیاد ده بوو، ئه وان چاوه پروان بوون به خۆیان ده گوت ((له وانه یه ئه و ئیمه فه رامۆش نه کات، ئه و کاته پیرۆزه ده گات که بۆ لای ئیمه ش ده گه ریتسه وه و له برسیه تی و نه خۆشی رزگارمان ده کات)). ئه مرۆ که یه هودا له دوا ریز مابووه، ئه و خورجینیگی گه وه ری دۆز ببووه و له به رده م ماله کان ده وه ستا به سه دا ییگی نیوه پارانه وه و نیوه هه ره شه ئامیز له گه ل ژنان قسه ی ده کرد ((له سه رشانی ئیمه یه گیان به خشین تا ئیوه ی مندا ل رزگارتان بی، له سه رشانی ئیوه شه یارمه تیمان بده ن تا له برسان نه مرین. ئه وه بزانی که هه تا پیاوه پیرۆزه کانی پیوستیان به خۆراک هیه تا گیانیان وه بهر بیست و مرۆقاییه تی رزگار بکه ن، نان، په نیر، کشمیش، خورما، مشتی زهیتون، هه رچه یه ک بی، خودا تۆماری ده کات و له ره ژنی په سلانی پاداشتتانه ده داده وه، به یه ک قله زهیتون که ده ییه خشن خودا یه ک زهیتون ستانتان پی ده به خشی)). ئه گه ر ژنی له کردنه وه ی سن دوقی خۆی سه ریچی کرد با به سه ریا هاواری ده کرد ((بۆ ئه وه نده ره زیلی خانم؟ سه به ی یا دو سه به ی یا هه تا ئه مشه و ئاسمانه کان ده کرینه وه و ئاگر دیته خواره وه له هه موو ئه و شتانه ی که تۆ هه ییت جگه له وه ی که به ئیمه ی ده ده ییت هه یج شتی نامی پیتسه وه، تۆی مه و جوودی بیچاره ئه گه ر رزگارت بی ئه و رزگاری تۆ قه رزاری ئه و نان و زهیتون و شوشه روونه یه که به منت داوه. ژنه کان به ترسه وه سن دوقیان ده کرده وه، که یه هودا گه یشته په راویزی دیکه وه، خورجینه که ی پرپوو له سه ده قه، زستان دهستی پیکردبوو، زه مین ده له رزی، دره خته کان زۆریان که روت بوو بوونه وه و به پروتی ته واوه وه به سه ریپوه وه ستابوون، سه رمایان بوو، دره خته کانی دیکه - زهیتون و دارخورماو سه رو نیاز.. خودا پیرۆزی کردبوون و له زستان و هاویندا زیرو

زیوهری خۆیان هەر پێوهبوو کەس دەستی پێ نەکەوتبوو. مرۆڤه کانیشت هەر وابوون، تهواوی ههژارهکان، وهک چۆن درهختی روت سهرمایان بوو.

یۆههنا کۆنهپهشمینی خۆی بهسهر کریستداداو ئیستا که له بهرخۆ دهلهززی، پهلهی بوو بگاته - کفرناحوم- و سندوقی دایکه بکاتهوه، سالومهی پیر له ماوهی تهههنی خۆی زۆر شتی چنی بوو دلێکی گهورهو سهخی هههبوو، جلی گهرمی بههاوسهفهرهکانی دههخشی، بهلام له وهختهوه که زوبهدی پیری پولپهرست پرتهویۆلهی بوو جوینی ددها لهو سالومه بوو که بهسهرسهختی و لههههمان کاتدا میهرهانی مائینی بهرپۆهدهبرد.

فیلپیش بهپهلهبوو نهندیشهی دۆستی گیانی بهگیانی خۆی - ناتانیل - دهکرد، ناتانیل درێژایی رۆژیی له کفرناحومدا خهرجی پینهکردنی نهعل و سۆله دهکرد، ژیانی لهو لهم ریهدا لهناهدهچوو، لهکی دهیتوانی کاتی بدۆزیتهوه تا زهینی خۆی بۆلای خودا ههلبهری، یا پهیهی یاکوب ههلواسیتته ئاسمان و سههرهههگرێ! فیلپ له بهرخۆ دهیگوت ((کهی دهگههه ئهویکهوه تا نهیینی گهورهی بۆ بدرکینم تا ئهوهیش بی نهوایه رزگاری بی)).

سوورانهوهو تهبهریههیان جیهیشت تهبهریه شارێک بوو خودا لیتی تووره بوو لهگهه حاکمهکهی که بکوژی پاکشۆریو بهئاگر مهحکومی کردبوون، مهتی خۆی گهیانده پهترۆس تا لهو شتانهی لی پرسی که له پیری ماوه دهبراهێ روبراری ئوردوونو پاکشۆرو ههروا رووداوهکان تا بهش بهش بیاننوسیتتهوه. بهلام پهترۆس خۆی کشاندهوه نهوهکا ههناهی پرسی باجگری پێ بکهوی.

مهتی دلگیر بوو دهفتهرهکهی نایه ژیر باخهلی، لهوانی دیکه خۆی وهپاشدا، بهدیتنی دوو پهیتونان که خههکی تهبهریه بوونو دهچوونه ئهویکهوه، دهبراهێ کوشتنی پاکشۆرو روودانی کوشتارهوه پرسیاری لهوان کرد، تا یاداشتی بکات، ئایا راست بوو که حاکم مهستی بوو زکچهکهی - سالومه - بهرووتی له بهرچاوی لهو سههای کردوه؟ مهتی دهبوایه ئاگاداری وردهکاریهکان بوایه تا به وینه کردنیان جایدانیان بکات.

لهوکاتهدا لهوان دهگهیشتنه چالێکی گهورهی دهروهی مهجدهل، تاریکینی کهمههنگ کهوته سهرووی زهوی، بهنی رهشی باران ههلواسراو زهوی و ئاسمانی بهیهکهوه گریدا. مهجدهلیه چاری خۆی بریه کلاوړۆژنهی مالهکهی و لهپهش بوونی ئاسمان وهناگا هاتو له بهرخۆ کهوته زه مزه مهوه.

((زستان هاتوه دهبی پهلهکهه)). تهشی سووراندو بهخیرایینی تازوه دهستی کرد به رستنی خوری که پهیدای کردبوون، له بهرچاوی بوو که بۆ مهعبودی خۆی بیچنی تا له شهپری سههما به دووربی، جاروبار سهریکی ههلهدهخسته ههوشهکهوهو ههناریکی گهورهی پر لهوانه ستایش دهکردو نهیدهپنی، ههمووی نه زری کریست کردبوو، له بهرخۆ کهوته نهندیشهوه: خودا وهند به میهر و دلۆقانه، رۆژی دی که مهعبودم دووباره بیرهدا رت دهبی و دامهه پر ههنا دهکهو له بهر پیکانی داده نییم، ئهوهیش لارده بیتهوه به ههلهگرتنی ههناریک گهرووی خۆی تازه دهکاتهوه)). لهکاتیکیدا خوریهکهی دهچنی و دارههناری ستایش دهکرد، ژیانی خۆی بهریدهکرد، ژیانی له گهه کریستی کورپی میری دهستی پیکردبوو دهگهیشته ئههجم، تائیسناش چهند ئازارو سهرمهستی چهشتوه! بۆ کریست لهم دوا شهوهدا، سهههتا خۆی پیشاندا ئهوکاته وهکو دز رایکردبوو ئهوی جیهیشتبوو. ببینه دهبی ئیستا له کوئی بی؟ ئایا لهجیاتی زهوی کیلان، نه جارێ، ماسیگری، ههلبژاردنی هاوسهر (ئی باشه ژنانیش ئافه ریدهی خودابوون) ئیستا لهگهه سیبه رهکان شهپ دهکات؟ چ دهبوو ئه گهر یه کجاری تر به مهجدهلدا تیپه ری تا به لای ئهودا رابکات و ههناری له بهرپیتی روو بکات و گهرووی تازه بکاتهوه.

مهجدهلیه لهههه ماخالدا له غهرقی ئهه بیرۆکانه بوو به دهستی چاپووک و کارامهی خۆیهوه تهشی دهسووراند، دهنگی هاوارو شه پیور گهیشته گوئی ((مه رج دهکهه که ئهوه تو ماسی دیورههیه؟))

ئهوکاته بیستی که کهسی هاوار دهکات: ((دهرگای ماله کانتان بکه نهوه دهسه لاتی ئاسمان گهیشتهوه)). مهجدهلیه له جیه ههلسا، مهلی دلی له خۆشیانا ههلهده فپی، (ئه هاتبوو ئه هاتبوو) تاو له رزه بهناو ئه نداهه کانییدا تاویدا، بهبی چه فیه رایکرده

دەرەو، خەرمەنى كەزىيەكانى بەسەر شانەكانىيەو پەرشو بلاؤبۆو، بەحەوشەدا رەت بوو گەيشتە دەرەو، ئەوكاتە خوداوەندى بىنى، بەهاوارو خۆشحالىيەو كەوتە سەر پىيەكانى و بەهەناسە بركيۆه گوتى: ((مەولاي من... مەولاي من، بەخىر بىيى!)) هەنارو نەرزى خۆى فەرامۆش كەردبوو، پىيە پەرۆزەكانى لەباوئەش گەرتو پرچى شىنو رەشى كە هيشتا بۆنى عەترى سەردەمى بەدكارىدەدا پەرشو بلاؤى سەر زەوى بۆو، دووبارە گوتى:

((مەولاي من... مەولاي من بەخىر بىيى)). بەئارامى ئەوى بەرەو كوختەى بچووكى خۆيەو راکيشا، كرىست لارىبۆو، دەستى ئەوى گەرتو لەسەر زەوى بەرزى كەردەو، گول ئاسا و سىحراوى كرىست لە زاوايىكى بى ئەزمون دەچوو كە دەستى بووكى خۆى لەدەست گەرتبى تا ناخى بوونى خۆى غەرقى لەزەت بوو، ئەو مەجدەليە نەبوو كە ئەو بەسەر زەويەو بەرزى كەردبۆو بەلكو رۆحى ئىنسان بوو ئەو زاواكەى. مەجدەليە دەلەرزى، سوور دەبۆو، پرچى خۆى دەهاوئەشتە سەرشان تا داىبۆشى، هەموو سەرسام بووبوون و سەيرى ئەويان دەكەرد، ئۆخ كە چەند سىس بوو رەنگى پەريو! ئەلقەى ئەرخەوانى رەنگى دووچاوانى ئەوى داگەرتبوو، دەمى سەفت و گۆشتنى ئەو، وەكو گولئىكى بى ئا و پەژمور دەبوو، هەر لەو كاتەى كە مەجدەليە و كرىست قۆل لەناو قۆل بەرپىدا دەرۆيشتن خەلكى وايان بىردەكەردەو كە خەو دەبينن ئەو دوو بەسەر زەويدا هەنگاويان هەل دەهينا، بەلكو لە هەوادا مەلەيان دەكەردو بۆ پيشەو دەچوون، ئايا ئەو جەژنى زەماوەند بوو ئەو ئاپۆرەى كۆنەپۆشانىش كە كوچەو كۆلانەكانيان پر كەردەو مەيوانەكان بوون؟ ئەو دارەنارە پر لەميويە كە لەناو حەوشەى بىنى بوو ئايا رۆحى مېهەبان بوو؟ يا خوداى خانەوادە، يا رەنگە ژىيىكى خۆشەختەر لەو رۆح و خودايە؟ كە كورپو كچانى هيناوئەتە دۇنياو ئىستا لەناو حەوشى خۆيدا وەستاو و دەبىتە قوربانى و سەدەقەيان؟

كرىست بەئارامى گوتى ((مەجدەليە تەواوى گوناھەكانت بەخشاو، چونكە لەئەندازەبەدەر ئەقینىت كەردەو)). مەجدەليە بە تاسووقىكى لەو سەف بەدەر بۆ پيشەو لارىبۆو، دەيوست بلى كە ئەو پاكيزەيە، بەلام هيندە تەزى لەزەت بوو كە

دەمى كەردەو نەيتوانى. بەرەو دارەنارە رايكەردو كەوتە گيانىيەو، كۆشى خۆى پر كەردو بەرپىيى خۆشەويستەكەى پر كەرد لە هەنارى قورمى.

ئارەزووى دىرينەى دلى هاتەدى، بۆيە كرىست لارىبۆو و هەنارىكى دەست داىيى، شەقى كەرد دەستى پر لەدانە كەردو گەرووى خۆى تازە كەردەو، ئەوكاتە يابوئەرانى هەريەكەو بەنۆبەتى خۆى لارىبۆو و هەنارىكيان دەست داىيى و گەرووى خۆيان تازە كەردەو.

كرىست گوتى ((مەجدەليە، بۆ وا بەمۆرە بەچاوانى شلەژاوت سەيرى من دەكەى، دەلئى مالاوايىم ليدەكەى؟

– ئەى مەعبودى من، هەر لەو زەمانەو كە هاتومەتە دۇنيا، هەميشە لە هەموو ساتى سەلامم لەتۆ كەردەو خواحافىزىم كەردەو. ئەوئەندە بەئارامى قەسەى كەرد كە تەنها كرىست و يۆحەننا كە نزيكى ئەو بوون، بىستيان، دواى ساتىك بىدەنگى بەردەوام بوو لە قەسە ((دەبى سەيرى تۆ بكەم، چونكە ژن لەجەستەى پياو خەلق بوو، هيشتا تا ناتوانم لەشى خۆم لە لەشى پياو جيابكەمەو. بەلام تۆ دەبى سەيرى ئاسمان بكەيت، چونكە تۆ پياوى و پياويش خودا خەلقى كەردەو، لەبەرئەمە كورپم رىم پى بدە تا سەيرى تۆ بكەم.

وشەى – كورم – ي بەدەنگىكى وا هينايە سەر زمان كە هەتا كرىستش نەبىست، بەلام مەمكەكانى خودى ئەو پرپۆو تەكانى خوار، وەك بلىي شير بە كورەكەى دەدا.

زەمەمەيى لەمىيانى ئاپۆرەكەو هەلسا، لەناكاو نەخۆشى تازە هاتن و حەوشەيان پر كەرد، پەترۆس گوتى ((مەولاي من خەلكى سەبريان نەماو كەوتونەتە بلمەو بۆلەو.

– چىيان دەوى؟
– قەسەيىكى موحىبەت ئامىز، پەرجوو سەبريان كە.

كرىست گەراپەو، لەهەواى شپەزەى رىژنەدا كە هەل دەپژا سەيرى ئاپۆرەكەى كەرد كە بەدەمى نيوەكراوئەيان، پرس و تەمەنناو بەچاوانى پر لە ئازارو دەرەو سەبريان

دەکرد، پیره مێردی له میانى ئاپۆرە کەدا هاتە پێش، ئەو لەبەین چوو بوو، پێلۆه کانی لە دوو بری دەچوون. دە نووشتە بە دەوری گەردەنى ئیسقان ئاسای شوپۆبوو کە هەریەک گوزارشتی لە دەفرمان دەکرد، خۆی دابوو سەر گۆچانە دوو فلیقانه کە لە دەرگای مالدا وەستا بە دەنگێکی پر لە ناچاری و ئازارەو گوتی ((مەولای من... من پیره مێردێکی سەد سالدەم، دە فرمانم بە گەردەنەو هەلۆاسیو هەمیشە لە بەرچاوم بێ، سەرپێچیم لە هیچ یەک لەو فرمانانە نە کردوو، هەموو سالی دەچمە ئورشلیم قۆچێکی قوربانی پێشکەش بە سەباوتی پیرۆز دەکەم، مۆم دادەگیرسینم و بخور دەسووتینم، شەوانە لە جیبی خەوتن مەزامیرە کانی داود دەخوینمەو، جاری سەیری ئەستێرەکان دەکەم و جاری کێوکان - لە چاوەروانی دابەزینی خوداوەند دەمێنمەو تا دیداری بکەم، ئەو تەنها پاداشتیەکە کە بە داویدا دەگەرێم، ئیستا سالدەهای سالدە کە لە چاوەروانیدا ماومەتەو، بەلام چ چاوەروانیەکی بێهۆدە، پێم لەسەر لیوی گۆرە، بەلام هیشتا ئەوم نەبینیو، بۆ... بۆ؟! ناچاری من ناچارییەکى گەورەیه، کەى خودا دەبینم؟ کەى ئارام دەبەو)) وەک چۆن قسەى دەکرد دەم بە دەم توورەتر دەبوو، دێژەى نەکیشا کە گۆچانی دووگویی لە زەوی کوتا و هاواری دەکرد. کریست بزەییکی هاتی، وەلامى دایەو ((پیره مێرد یەکی بوو یەکی نەبوو، لە دەروازەى رۆژەلانی شارێکی گرینگ، تەختێکی مەرەپى هەبوو، هەزار پاشا کە چاوی راستیان نابینابوو هەزار پاشای نابیناش لە چاوی چەپیانە بەسەر ئەم تەختەو دانیشتبوون هەموو ئەوانە بانگی خودایان دەکرد کە دەرکەوئ تاییینن، بەلام هەموویان بە حەسرەتەو سەریان بردە ژێر گل، لەو کاتەى کە پاشا مردبوون گەداییکی پێپەتی و برسی هات و بەسەر تەختەکەو دانیشت لە بەرخۆ گوتی ((خوداوەند چاوانى مرۆقە ناتوانی راستەوخۆ سەیری خۆرەتاو بکات، چونکە کوێر دەبێ، کەواتە ئەى بەرزو بەتوانا، چۆن دەتوانی راستەوخۆ سەیری تۆ بکەن؟ ئەى پەروردگار مێهرەبانیم پێ بەخشە دەست لە گەورەیی جەبەرپوتی خۆت هەلگرە تا منى هەژارو بێ سەواد بتبینم)) ئەوکاتە - گوێ بگرە پیره مێرد - خوداوەند پارچە نانیك، جامى ئاوی سارد، کراسیکی گەرم، کوختەییکی گەرم و لەبەردەم کوختەکەو ژنى کى شیرى دەدا بە منالەکەى نانیکی بۆ نارد، گەدا دەستەکانى درێژ کرد بە خۆشحالیو بەزەییکی کرد بەزەمە کردنەو

گوتی: سوپاسگوزاری تۆم خودایە، تۆ لەبەر خاتری من فرۆتەنیت کردو بووی بە ناز و ئاو کراسیکی گەرم و ژن و منالەم، تابتوانم تۆ ببینم من تۆم دیت، من خۆم داویمە سەرخاک جوانی هەزار رووخساری خۆشەویستی تۆ ستایش دەکەم)).

کەس دەنگی لیو نەهات، پیره مێرد وەک گاییکی کیتی ناخی هەلکێشا بە بۆپێشەو بەردنی گۆچانی دوو فلیقانهی لە میانى ئاپۆرە کەدا و ن بوو، دواى ئەو تازە زاویە هاتە پێش، مشتى خۆی بەرز کردەو و هاواری کرد ((دەلێن تۆ ئاگرت لە دەستێکدا گرتووە تا دنیا بسووتینی، مال و منالانی ئیمە بسووتینی، ئایا ئەو یە ئەو عەشقی کە بانگەشەى هیئانی دەکەى بۆ ئیمە؟ ئایا ئەو عەدالەتە: ئاگر؟

چاوانی کریست پر لە ئەشک بوو زگی بەو تازە زاویە سووتا، راستی ئەو عەدالەت بوو کە دەبێت: ئاگر؟

ئایا رینگاییکی دیکە نەبوو بۆ گەیشتن بەرزیگاری؟

دواى ئەم گەنجە، خاوەن مالى لە میانى ئاپۆرە کەو رییى خۆی کردەو تا بۆ بیستن نزیکتر بێت، چونکە گۆیکانی گران بوون هاواری کرد : ((بە روونی بە ئیمە بلی بۆ رزگار بوون چ بکەین؟))

کریست وەک گەوالە نەواندی ((پەنجەرەى دلێان بکەنەو سندوقە کانتان بکەنەو، سەرو سامانتان دابەشى سەر هەژاران بکەن، رۆژى خوداوەند هاتوو، ئەو کەسەى کە لە رووی دلێرەشیو پارچە نانێ، گۆزە رونى، یا پارچە زەویی بەیلێتەو لە دواینی تەمەنیدا ئەو نان و رۆن و زەوییەو وەک رستەیی کە گەردەنى خۆی هەلدەواسی بۆ بنی دۆزەخ رادەکێشێ.

خاوەن مال گوتی ((گۆیکانم وزەوز دەکەن ببوو دەپۆم هەست دەکەم سەرم گێژ بوو)). بەتوورەییو بۆلای دەرگای مالى ئەعیانی خۆی راسپاربوو ((تووخودا گوێ بگرن سەرو سامانان لە نیوان هەژارە ئەسپۆنەکان دابەش کەین، ئەو عەدالەتە؟ نەفرەتى خواى لى بى)).

لە کاتی کە لە بەرخۆ قسەى دەکرد و جوینى دەدا بەردەوامى بە ربی خۆیدا.

کریست سهیری شهوی کردو ون بوو، بههلهکیشانی ئاخى گوتى ((دهروازی دۆزهخ کراوهیه و ریگاش کراوه و گولپیتز، بهلام شه و دهروازهیهی که کۆتایی بهمهله کوتی خودا دی تهنگه و ریگه پر گردو لیژه، له ژياندا دهبوایه ههلبژیرم بۆ که ژیان یانی ئازادی، بهلام کاتی مه‌رگ چه‌ندو چۆنی نییه، هه‌رچییهک بووبی ریی نه‌جات نییه پیاوی به گۆچانی ژیر هه‌نگلیه‌وه هاواری کرد ((ته‌گه‌ر ده‌ته‌وی باوه‌ر به‌تۆ بهینین، په‌رجوویی بکه‌و من چاکه‌وه، مه‌گه‌ر ده‌توانم به‌پێیه شه‌له‌کام بچمه‌ناو مه‌له‌کوتی ئاسمانه‌وه؟

– هه‌روه‌ها منی جوزامی

– منی بی بازووش

– منی نابیناش

نه‌خۆشه‌کان به‌یه‌که‌وه بۆ پێشه‌وه‌چون و به‌حاله‌تییکی هه‌ره‌شه ئامیز له‌به‌رده‌م شه‌ودا وه‌ستان، له‌کاتی‌کدا کارامه‌یی خۆیان له‌ده‌ست دابوو ده‌ستیان کرد به‌ هاوار کردن.

په‌ره‌مێردی‌کی نابینا گۆچانه‌که‌ی خۆی به‌رز کرده‌وه و هاواری کرد ((چاره‌سه‌رم بکه‌ ده‌نا له‌و دێیه‌ به‌گیانی سه‌لامه‌ته‌وه ناچیته‌ ده‌ره‌وه))

په‌ترۆس گۆچانه‌که‌ی له‌ده‌ست په‌ره‌مێرد ده‌ره‌ینا و گوتی ((به‌م رۆحه‌ی که‌ تۆ هه‌یتت هه‌یچ کاتی رۆشنایی نابینی)) نه‌خۆش و په‌که‌وتوه‌کان و به‌ریه‌ک هاتن و تووره‌بوون. یاوه‌ره‌کانیش به‌نۆبه‌تی خۆیان تووره‌بوون و له‌ته‌ک کریسته‌وه قه‌راریان گرت، مه‌جده‌لیه به‌وه‌حشه‌ته‌وه ده‌ستی درێژکرد تا ده‌رگا داخات. به‌لام کریست نه‌یه‌یشت و گوتی ((خوشکم مه‌جده‌لیه، شه‌م نه‌وه‌یه، نه‌وه‌یئکی به‌ده‌خته، هه‌موو له‌ش، نه‌ریت، گوناهه‌و چه‌وری رۆحی وردکردون، من گۆشت و ئیسقان و به‌ده‌ن و لا ده‌نییم، تا رۆح په‌یدا بکه‌م، به‌لام شتی نادۆزمه‌وه، شه‌فسوس! وایه‌رده‌که‌مه‌وه که‌ ته‌نها ریگه‌ی چاره‌سازی ئاگره‌)).

شه‌وکاته به‌چاوانی که‌ ئیستا وشک و بی به‌زه‌بی بووبوون، روه‌ی له‌ ئاپۆره‌که‌ کردو گوتی ((به‌هه‌مان شیوه‌ که‌ ئیمه‌ی جووتیار به‌ر له‌ تۆو پێوه‌کردن مه‌زرا ده‌سووتیین، تا ببینه‌ مایه‌ی تۆویکی ره‌نه‌قدار، به‌هه‌مان جو‌ر خوداوه‌ند زه‌وی ده‌سووتیینی، شه‌و

ره‌حم به‌درك و دالو داس و ترخینه‌ ناکات، مانای عه‌داله‌ت شه‌وه‌یه، مالاوا، تۆماس شه‌پورت بژنه‌.. لی‌ره‌ ده‌رۆین)). گۆچانه‌که‌ی رادایه‌ پێش و خه‌لکه‌ بی هۆشه‌که‌ رییان کرده‌وه به‌نیوانیان ره‌تسوو. مه‌جده‌لیه‌ رایکرده‌ لای ژووره‌که‌ی و چه‌فیه‌که‌ی هه‌لگرت و خوریه‌ نیوه‌رستراوه‌که‌ی داناو قاپه‌ قوراوییه‌که‌ی داناویه‌ ره‌فو مریشکه‌ دان پێنه‌دراوه‌کان له‌حه‌وشه‌و کلیلی فریادیه‌ سه‌ر زه‌وی. شه‌وکاته بی شه‌وی سه‌یری بکاته دواوه‌ به‌خامۆشی له‌کاتی‌کا چه‌فیه‌که‌ی توند ده‌کرد که‌وته‌ دوا‌ی کوری می‌ریه‌وه.

مهجدهليه بهرووخسارى كه وهك گول سوور هه لگه پرابوو وهلامى دابهوه:

((مهولاي من چهند ماوهيهك لهمهويهر ئاويكى جاويدانيت بهمن داوه)). لهكه نار كوختهى ناتانيلدا رته بون، دهركا كراوهبوو، خاوهن مال، لهحهوشهه له ژير دارههنجيردا وهستاوو، بهداسيكي بچوك گه لا مردوو كهانى درهختى جيا ده كردوه، فيليپ بهخترايى خوئ له گروهى سهفهركارهكان جيا كردهوه و چوه ژورهوه گوتى ((ناتانيل دههوى شتى بهتو بليم لهكوته زاخكردن گه پرى)) بهره مال چوو، ناتانيل لهداوى ئه و چوه ژورهوه، مهشخهلى داگيرساند ((مهشخهلو دارههنجيرو مالهوه لهبيركه وهره....))

- بو كوى؟

- بو كوى؟ مهگه هه والته نهبيستوه؟ كوتايى دنيا هاتوه؟ كوتايى دنيا هاتوه، نه مپر سبهى ئاسمانهكان دهكرينهوه.

دنيا دهبيته خوئه ميش، زوو بچولئ تا بچينه ناو كهشتى و زگار ت بئ.

- كام كهشتى؟

- باوهشى كورئ ميئرئى كورئ داود، مهولاي ئيمه له ناصيره، تهوتازه له بيابان هاتوتهوه لهو جييهى كه خوداى ديوه، خودا له گه له وهگفتوگوى كردوه بريارى نابوودى و زگار كردنى دنيايان داوه، خودا وهند دهستى خوئ له سهه سهرى مهولاي ئيمه دناوه و گوتيه تى ((بروئه وانهى كه شايستهى زگار بوون هه لبيژيره و تو نوحى تازهى ئه و كليلهى كه شتى بگره تا بتوانى بيكه يته وه دايبخه)). ئه و كاته كليله زيپينه كهى دابوو به وهوه، كليلى به گهردن هه لئواسيوه، به لام چاوانى ئيمهى مرؤف ناتوانن بيبينى)).

- فيليپ روونتر قسه بكه، تهواو سهرم لئ شيواوه، ئه وه كهى ئه و سهيرو سه مهريه روويداوه؟

بهشى بيست و سييهم

لهم كاته دا كه گهيشتنه كفرناحوم، شه و تازه پيى نابوو دنيا ريژنه پي به سهريانا رته بوو بوو، باى شه مال هه ليكرد بوو، هه وه كهانى به ره و لاي باشوور رادابوو.

ههردوو كوره كهى زوبه دى گوتيان ((ته مشه وه مهرو له مالى ئيمه دهخه وين، مال گه وهيه به نه ندازهى تهواو بو هه مووان جئ ههيه له هه مان جي دا بار دهخه وين)).

په ترؤس له كاتيكه پنده كهنى گوتى: ((چ به زوبه دى پير ده ليئى؟ ئه و يهك دلؤپه ئا ناداته فريشته ش)).

بو حه نا سوور هه لگه پراو گوتى ((پشت به ئوستاد بههسته هه ناسهى گهرمى ئه و زوبه دى ده خاته ژير كاريگه رپتى خوئه وه، به لام كريست نه بيست، ئه و له پيشه وه دا رپى تهى ده كرد چاوه كانى تژى نايناو شه لو جوزامى بوو بوو، له به رخو ده يگوت ((چ ده بوو ئه گه ده متوانى دزه بكه مه رؤحى مرؤف هه ليم و به سهريانا هاوار بكه م: بيدار ببنه وه، نه وسا له كاتى بيدار بوونه وه جهسته ده بو به رؤح و چاك ده بووه)). هه مان ئه و كاتهى چونه ناو بازا رى گه وهى شار، تو ماس شه پيورى خوئ نايه سه ر لئو تا تپى هه لكا، به لام كريست نه يهيشته و گوتى ((ئهم كاره مه كه من ماندروم)). به پراستيش رووخسارى سپى بوو بوو ده ورو به رى ده م و چاوى شين هه لگه پرابوو. مهجده ليه لهيه كه م ده رگاي مالى دا تا داواى جامئ ئا و بكات، كريست خوارديه وه هيزى وه به ره اته وه، به بزه ييكه وه گوتى ((مهجده ليه من جامه ئاويكى فينك قهردارى تو م)) ئه وهى كه له كه نارى بيره ئاوى ياكوبدا به ژنه ساميرا ييه كهى گوتبوو هاته وه بيرو پيدا چوو گوتى ((به جامه ئاويكى جاويدانى له بهر قه رزى تو ديمه ده رى))

- له من ده بیستی هەر ئیستا له بیابانی ئوردن، پاکشۆز کوژراوه روحو ئه و چۆته ناو جهستهی مهولای ئیمهوه، ئه و گۆراوه و کیوی بووه نوور له دهسته کانیدا دهگه شیتتهوه، هەر ئیستا له کاناډا کچی ئیفلیجی یوزباشی ناصیرهی دهست لیداو کچیژگه یه کسهر له جیوه ههلساوه و دهستی بهسه ما کرد، به ئی سویند به دۆستایه تیمان دهخۆم ئیمه نابی ئه و ههله له کیس خۆمان بدهین... وهره.

ناتانیل ئاخیکی هه لکینشا ((بزانه فیلیپ، من تهواو کهوتبوومه ریوه، راسپاردهی زۆرم ههیه.. سهیرکه هه موو ئه و نهعله و پیلاره پیست مامزانه ده بی چاکرینهوه، کهسب و کارم به خیرایی ره نهق وهرده گری ئیستا)).

نیگاییکی له پرووی رمانه وه کرده دهوروبه ری خوی و سهیری ئه و که ره ستانه ی کرد که له گیانی خوی ئازیزتربوون، سهیری ئه و چوارپایه ی کرد که له سه ری داده نیشت و پینه دۆزی ده کرد، که ته ر، شوژن، ده زوو، بزما ری سه رپان... و دووباره ئاخیکی هه لکینشا و به بنی لیویه وه گوتی ((ئاخر چۆن ده توانم ده سه برداری ئه وانه بم؟))

- نیگه ران مه ه، له و به رزاییه دا که ره سه ته ی زیپرین وه ده سه ت دینی، سۆله ی زیپرینی فریشتان چاک ده که یته وه، راسپارده ی جاویدانه ی به ده ر له ژماره ت بو دیت، به بی کاری نامینی تییه وه، ته نها زوتر جوله بکه و وهره به ئوستاد بلی ((من له گه ل تۆم)). ته نها ئه وه ((من له گه ل تۆم بو هه ر شوینی برۆی به دوای تۆ دیم تا ده می مه رگ)) شتی که که ئیمه سویندمان پی خواردوه پینه دۆز به له رزیکه وه له گیانی گوتی ((تاده می مه رگ!)) ئه و له شیکی زل و زبه للاحی هه بوو، به لام دلئی وه ک دلئی بچووکی په روانه وابوو.

شوانه بو ئه وهی دلئیای بکات گوتی ((کوپیژگه، له ریگه ی قسه وه گوتم ئه وه شتی که سویندمان پی خواردوه، به لام دلئیکی به هیزت هه بی که ئیمه به ره و گه وره بی ده چین نه ک مه رگ، دۆستی من، ئه و پیاوه مرۆقیکی ئاسایی نییه ئه و کوپی ئینسانه)).

- مه گه ر نه ئه وهی که مرۆق و کوپی مرۆق وه ک یه کن؟

- یه کن؟ شه رم له قسه ی خۆت ناکه یته وه؟ مه گه ر ه یچ کاتی قسه ی دانیال پیغه مبه رت نه بیستوه؟ ((کوپی ئینسان)) واته کریستیانو، به گوزارشتیکی دیکه واته پادشا ئه و هه ر زوو ده یه وی به سه ر ته ختی جیهانه وه دانیشی، ئیمه ش واته هه موو ئه وانه ی له پرووی تیروانینه وه به دوای که وتووین شانازی و نیعه ته کانی دابه ش ده که ین، ئیدی به پیی په تی به ری ناکه وی، سۆله ی زیپرین له پی ده که ی و فریشته کان لارده بنه وه و تا قه یتانی پیلاره داخه ن، ناتانیل له منت گوی لی بی، ئه وه مامه له ییکی چاکه لینه گه ری له ده سه تت بچی، ئیدی زیاتر له وه ده ته وی چیت پی بلیم، تۆماسیش هاته ریزی ئیمه وه، ئه و پیسکه یه له بوئیکی خۆشی به رلووت که وت هه تا کراسه که ی خۆشی دایه هه ژاران و تاویدا، تۆش راکه، ئیستا ئه و له مالی زوبه دیه... یاللا وهره بابروین!

ناتانیل هیشتا به دوو دلئی له شوینی خۆیدا مایه وه، عاقیبه ت گوتی ((ته ماشاکه فیلیپ، تۆ له ئه نجامی کار به برسی من هوشیارت ده که مه وه که له حاله تی ئه وه ی هه ست به مه ترسی بکه م تی ده ته قینم من بو هه موو شتی ئاماده م ته نها له خاچدان نه بی. فیلیپ گوتی ((زۆرباشه... زۆرباشه، له و حاله ته دا هه ردوو کمان تی ده ته قینن، ئه گه ر وا بیر ده که یته وه که و ته قلم له ده ستداوه، قه بوله؟ که واته یاللا برۆین)).

- ئیستا که وایه پشت به خودا بابروین.

ناتانیل ده رگای داخست و کیلی نایه باخه لی دوو نه فه ری قۆل له ناو قۆل چوونه مالی زوبه دی.

کریست و یاهه رانی له ته ک ئاگر دانیشتن و خویان گه رم ده کرده وه، سالومه ی پیر لیوانلیسوی له ززه ت بووبوو له هات و چۆدابوو، ته واوی ناخۆشیه کانی نه مابوو، ده هات و ده چوو، سفره ی راده خست و غرووری ئه و به هه موو کوپه کانی و خزمه تکردنی مرۆقی پیروژ که هاتوو مه له کوتی ئاسمان بوو، وه سف نه ده کرا، یوحه ننا سه ری له بن گوپی دایکی نا چه ییکی کرد، به سه یرکردنی یاهه ران دایکی ئاگادار کرده وه که چۆن ئه وان به له به رکردنی جلی که تانی زستانی ده له رزین دایکی پیکه نی، چوه ژووره که ی و سندوقی کرده وه جله خورییه کانی ده ره ینا، ئه و کاته به خیرایی به ر له گه رانه وه ی

می‌زدی جله‌کافی له‌میانانی ئەوان دابه‌ش کرد، قه‌به‌ترین عه‌با که له‌خوری سپی به‌هادار دروست کرابوو به‌ئارامی به‌سەر شانی کریستی دادا.

کریست گه‌رایه‌وه بزه‌ییکی بو کردو گوئی ((دایه سالومه خودا پاداشتت بداته‌وه، ته‌واوی هه‌قو دادپه‌روه‌یییه که مرۆڤ بایه‌خ به‌جه‌سته بدات، جه‌سته وشتریکه که رۆح سواری ده‌بی و تا له بیابان په‌په‌په‌وه، له‌به‌ر ئەمه بایه‌خی پی‌ بده تا توانای به‌رگه‌گرتنت هه‌بی. زوبه‌دی په‌ر هاته ژوره‌وه وه سه‌یری میوانه نه‌ناسیاوه‌کافی کرد، له‌ روه‌ی بی مه‌یلیه‌وه سه‌لامی لی‌ کردنو له‌سوچی‌که‌وه دانیشت، قه‌ت که‌یفی به‌و دزانه نه‌ده‌هات ((ئهو وای پی‌ده‌گوتن)) به‌داوه‌تی چ که‌سه‌ی هاتونو و مائی ئه‌ویان داگیر کردوه؟ ژنه ده‌ستو دل کراوه‌که‌ی پی‌شتری سفره‌ییکی شاهانه‌ی بو ئەوان راخستبوو، نه‌فرت له‌و رۆژی که ئەو موته‌عه‌سیبه نو‌ییه هاتبووه ئاراوه، قه‌یدی ناکا دوو کورپی دزیوه، ئەوه چ فه‌رمایشتی‌ک بوو؟ تازه ده‌بی هه‌موو رۆژی له‌گه‌ل ئەو گه‌مه‌له‌ی که لایه‌نی کوره‌کافی ده‌گرت سه‌ر له‌به‌ر سه‌ری یه‌کتر بنین، گه‌مه‌ژله‌ی خام ده‌یگوت ئەوان کاریکی چاکیان کروه، ئەو پیاوه په‌یامبه‌ریکی به‌راستی بوو که ده‌بیته پاشا رۆمییه‌کان ده‌رده‌کاو به‌سه‌ر ته‌ختی شاهانه داده‌نیشی پاشان یۆحه‌ننا له‌لای راستی و یاکوب له‌لای چه‌پی ئه‌وه‌وه به‌سه‌ر ته‌خت داده‌نیشی، نه‌ک به‌ناونیشانی دوو ماسیگر له‌ناو که‌شتی، به‌لکو به‌ناونیشانی خاوه‌ن گه‌وره‌وه به‌رز واخه‌یال ده‌که‌ی که ئەوان ده‌بی ته‌واوی ژیانان لیره له‌سه‌ر ئاو له‌ناوبه‌ن؟ ژنی‌که‌ گه‌مه‌ژله‌که پی‌ی له‌زه‌وی ده‌کوتاو دادو‌ییدادی ده‌کرد هه‌میشه سه‌ری زوبه‌دی ده‌کوتایه‌وه، زوبه‌دی جاری جوینی ده‌داو هه‌رچه‌یه‌ک بکه‌وتایه به‌ر ده‌ستی ده‌یشکاند، جاری‌کیش ناچار ده‌بوو بجیته‌ ده‌روه تا که‌ناری ده‌ریاچه، وه‌کو دیوانه‌کان پیاسه بکات، له‌ ئەنجامدا خۆی مه‌ست ده‌کرد، ته‌نها یه‌ک شت که‌م بوو ئه‌ویش به‌هاتنی ئەو یاساشکی‌نانه ته‌واو ده‌بوو. ئەوساکه خودی ئەوان نو‌ نه‌فه‌ربوون، به‌س نه‌بوو، ئەو په‌تیاره هه‌زار زاویه، مه‌جده‌لیه‌شی له‌گه‌ل خۆی هینابوو، به‌ده‌وری سفره دانیشتبوون وه‌تا نیگای‌یکیشیان نه‌ده‌کره ئەو که‌خاوه‌ن مال بوو، داوای مادۆنی‌شیان لینه‌ده‌کرد، سه‌یرکه به‌ چ داو عاقیبه‌تیک گرفتار بوینه، که‌واته خودی ئەو و باوانی ساله‌های سال به‌خاتری ئەو مشه‌خۆرانه گیانان داوه؟ له‌به‌ر زۆر تووره‌یی شیت بوو، به‌هه‌لبه‌زینه‌وه له‌جی خۆی

هاواری کرد ((سه‌بر بکه‌ن بزاتم، ئەو ماله مائی کییه؟ مائی منه یا ئیوه؟ دوو دووتا چوارتا ده‌توانن به‌رموون پی‌م بلین؟))

په‌ترۆس که چه‌ند پیاله‌ییکی لیکه‌ده‌داو شه‌نگۆل بو‌بوو، وه‌لامی دایه‌وه (مائی خودایه، مائی خودا، زوبه‌دی مه‌گه‌ر هه‌والته نه‌بیستوه؟ ئیدی هیچ شتی مائی من یا مائی تو نییه هه‌موو شتی مائی خودایه)) زوبه‌دی گوئی ((یاسای موسا))، به‌لام موسا تاوی دایه ناو قسانو گوئی ((ئهو چی ده‌بیستم؟ زوبه‌دی، یاسای موسا ئیدی فاتیحه‌ی لی بخوینه، ئەو یاسایه ته‌واو بووه و چۆته گه‌ردش‌یکێ دوورو دپێژ ئیدی ناگه‌رپه‌ته‌وه، ئیستا ئیمه یاسای (کورپی ئینسان) مان هه‌یه تیگه‌یشتی؟ هه‌موومان براین دل‌مان فراوان بووه له‌گه‌ل دل‌یشمان یاسا فراوان بووه، ئیستا یاسا ته‌واوی مرۆڤایه‌تی ده‌گرپه‌ته‌خۆ، ته‌واوی زه‌وی، زه‌وی مرۆڤه‌پێدراو، سنوره‌کان نه‌ماون زوبه‌دی، هه‌مان ئەو که‌سه‌ی من که له‌به‌رده‌م خۆم ده‌بینی تا ده‌چیته ته‌واوی دونه‌یاوه تا بانگه‌شه‌ی قسه‌کافی خودا بکات. ده‌چمه رۆما- به‌لێ پی‌مه‌که‌نه- گه‌رووی ئیمپراتۆر ده‌گرم به‌زه‌وی دادده‌م و خۆم به‌سه‌ر ته‌خته‌وه‌دا ده‌نیشم بۆنا؟ وه‌ک چۆن ئوستاد گوئی ئیمه ئیدی ئەو جوړه ماسیگره‌ نین که تو ده‌ته‌وی، ئیمه راوه‌ماسی ناکه‌ین، ئیمه راوچی مرۆڤین، بائه‌وه‌ش بلین، شه‌راب و خۆراکی زۆرمان بو به‌ینه، چونکه رۆژی که به‌م زوانه ده‌گات ئیمه ده‌بینه خاوه‌نی شکۆ گه‌وره‌یی، ئیوه پارچه نان‌یکێ وشک به‌ئیمه ده‌ده‌ن و ئیمه‌ش له‌باتی ئەمه له‌ ماوه‌ی چه‌ند رۆژی یه‌ک ته‌نوور نان به‌ئیه‌ ده‌ده‌ین، ئینجا چ نانی! هه‌میشه‌یی! هه‌رچه‌ندی لی بخوین ته‌واو‌بوونی بو نییه.

زوبه‌دی که دووباره خزایه سوچی‌که‌وه، له‌وه‌لامدا گوئی، بیچاره من له‌پیشدا ده‌بینم که سه‌راوین له‌ خاچیان داوی)) به‌و قسانه‌ی که له‌ په‌ترۆسی گوئی لی بوو، هی‌دی هی‌دی هه‌ستی به‌ ترس ده‌کرد، له‌به‌رخۆ گوئی ((باشتر وایه ده‌رگای ده‌مم داخه‌م، مرۆڤ ناگای له‌رووداوان نییه، دونه‌یا خه‌ره ده‌سووری، له‌وانه‌یه رۆژی هه‌مان ئەو شیتانه ... له‌به‌رئمه‌هه‌ باشتر وایه عاقیبه‌ت بین م،

یاوه‌ره‌کان چاپلوسیان ده‌کردو ئەوان ته‌واو کۆک بوون له‌سه‌ر ئەوه‌ی که په‌ترۆس شننگۆله‌و شوخیه‌که‌ی بو چۆته سه‌ر، به‌لام هه‌مان ئەو بیرۆکانه به‌زه‌ینی ئەواندا

زاده برد، هرچه نده که بهم نه نداد زیه مهست نه بوون که بیرۆکه ی خۆیان بجه نه سهر زمان، مه له کوتی ئاسمان بریتی بوو لهو بهرزی و گه وره بییه، بریتییه له جلی ئاوریشمین، نه لقه ی زیرین و خۆراکی زۆری دونیا که له ژیر چه کمه ی یه هوددا ههستیان پیده کرد، زوبه دی پیر پیاله بیکی دیکه ی سه ره له گه پان و دل و زای په ییدا کردو گوتی ((ئوستاد تۆ ناتوهی دهمت بکه یته وه؟ هه موو شه و شتانه له ژیر سه ری تۆن و ئیستاش زۆر بی جیاوازی له پشته وه دانیشتی و ئیمه ش خه ریکه شوپش ده که یین.. سه یرکه بو خاتری شه و خودایه ی که تۆ ده یبه رستی، ده کری به من بلیی که بو کاتی ده یینم ده مخنه خاکی ره شه وه نابی لام تاکاق قسه یی بکه م. کریست وه لامی دایه وه ((زوبه دی زه مانئ پیاو بیکی ده وله مه ند هه بوو دروینه ی ده کرد تری چی زه یتونی کو کرده وه، گۆزه کانی پر ده کرد، ده یخواردو تیرده بوو به سه ر رووه وه له حه وشه راده کشا ده یگوت: ((رۆحی من تۆ مال و نیعمه تیکی زۆرت هه یه، بخۆ بنۆشه و سه رخۆش به))، به لام به م گوتنه ی شه و سه دایی له ئاسمان بیسترا: ((شه ی گه مژله هه مان شه مه وه رۆحت بو دۆزه خ سه ره و ژیر ده بیته وه، شه و هه موو مال و نیعمه ته ی که دوریتته وه به که لکی چی تۆ دی؟)) زوبه دی تۆ گویت هه یه و شه ی که به تۆ ده لیم ده بیستی، شه قلت هه یه و له مه به ستم ده گه ی، ئومیده وارم که شه م سه دایه ی ئاسمان شه وو رۆژ له بالایی سه رت بی)). خاوه ن مائی پیر سه ری هینایه خواره وه هه یچی نه گوت: دروست له هه مان کاتدا ده رگا کرایه وه و فیلپ له ئاستانه ی ده رگا وه دیار که وت، له دوای شه و ناتانیل بوو، له و جیه ی که ناتانیل بریاری دابوو، ئیدی دلی دوو جوړ سازی نه ده ژنه ی، له کریست نزیک بووه، لاریووه و پییه کانی شه ی ماچ کردو گوتی ((مه ولای من، من تاده می مه رگ له گه ل تۆدام))

کریست دهستی به سه ر قژی ئالۆزو ره نگ خۆله میشی شه و داهینا ((ناتانیل به خیر بی، بو ته وانی دیکه سۆله دروست ده که ی و خۆشت به پیخواستی به رپیدا ده رۆی، شه و کاره من زۆر شاد و مان ده کات. له گه ل مندا وه ره)). شه ی له ته نیشته خۆی دانیشاندو پارچه نانیک، پیاله شه رابیکی به ودا ((شه و لوقمه نانه بخۆو شه م پیاله شه رابه بنۆشه، تا له وجودی تۆدا ببیته جه سته و خوینی من)) ناتانیل نانی خواردو شه رابی نۆشی یه که سه ر هه سته ی کرد که هیز وه به ر رۆح و ئیسقانه کانی دادی، شه راب هه ره کو

خۆزه تاو هه لات زه یینی وه ک گول لیته ات و شه راب و خوین و رۆح بوونه یه ک، شه و به سه ر تاوه ییکی داغدا دانیشتیوو، ده یویست قسه بکات، به لام شه رم شه ی داگرتیوو.

ئوستاد پیی گوت : ناتانیل قسه بکه، په نجه ره ی دلت بکه وه و خۆت ئاسوده بکه)).

– مه ولای من ده مه وی بزانی که من هه میشه مرۆقیکی هه ژار بویمه، به شیوه ی رۆژانه ژیانم به سه ر بر دووه هه یچ کاتی هه لی موتالای شه ریعه تم په ییدا نه کردوه، مه ولای من، من کویرم لیم ببووره، ته نها ده مه وی بزانی هه رچه یه که له دلّم بوو گوتم و هه سامه وه.

کریست سه ری لاوانده وه و ده سته ی نایه سه رشانی پان و پۆری شه م پیاره تازه بینایه به پیکه نینه وه گوتی ((ناتانیل شاخ هه لمه کیشه دوو ریگا له باوه شی خودادا کۆتاییان پی دی، یه کیان ریی شه قله و شه ی دیکه ریگه ی دلّه، ئیستاکوی بگره له و داستانه، هه ژاریک و ده وله مه ندیک و هه رزه یه که له یه ک رۆژدا مردن و له یه ک سه عاتدا ئاماده ی دۆسه ی دادوه ری خودایی بوون، هه یچیان شه ریعه تیان نه خویندبوو، خودا وه ند برۆکانی تیگچرژاندو له هه ژاره که ی پرسی ((تازیندوو بووی بو شه ریعه ت نه خویند و وه لامی دایه وه ((په ره رداگارا من هه ژارو برسی بووم، شه وو رۆژ گیانم هه لده قرا تا خۆراکی ژن و منالم دابین بکه م و کاتم نه بو)). خودا وه ند به توره یی گوتی ((یانی تۆ له – هه لیلی به نده ی من هه ژارتر بووی؟ شه و پاره ی نه بوو بیدات که ده چوه کلّیسا تا گوئی له راقه ی شه ریعه ت بی، له به ر شه م ده چوه سه ربانی کلّیسا به سه ر کلّورۆژنه ی بنمیچدا راده کشا و گوپی راده گرت، به لام به فر ده باری و وا نقوومی بیستن ده بوو که ئاگی له به فر نه ده ما، سپیده کاتی خاخام ده هاته کلّیسا دیتی هه و تاریکه، سه ری به رزکرده وه و به سه ر کلّورۆژنه وه له شی مرۆقیکی بینی، چوه سه ربان، به فری لادا هه لیلی ده ره یینا به سه ر بازووه کانی خۆی داناو هینایه خواره وه، ئاگریکی داگبرساند گه رانده یه ژیان، شه و کاته مۆله تی به و دابوو له مه و دوا به بی پاره بیته ناو کلّیساوه، هه لیل بووه خاخامیکی ناودار که هه موو خه لک ئاگادارن له و، ئیستاچۆن ده توانی خۆت بی گونا هه ریینی.

هه‌زاره‌که به‌بنی لیویه‌وه گوتی ((خودایه ناتوانم)). که‌وته گریه‌وه. خودا رووی له ده‌وله‌مه‌نده‌که کرد ((ئه‌ی تۆ تا زیندوو بووی بۆ شه‌ریعه‌ت نه‌خویند؟))

- من پارو پولم زۆر زۆر بوو، باغو و غولام و سه‌ودای زۆرم هه‌بوو، ماوه‌م نه‌بوو. خوداوه‌ند گوتی ((واته تۆ له ئیلیازری کورپی هارشم، که هه‌زار دێ و هه‌زار که‌شتی به‌میرات بۆ ما‌بووه ده‌وله‌مه‌ندتر بووی؟ کاتی‌ک زانی که هه‌کیمی له‌شوینی راقه‌ی شه‌ریعه‌ت ده‌کا، هه‌موو شتیکی ره‌هاده‌کرد باشه‌ چ پاساو‌یکت بۆ بی‌گونا‌هی خۆت هه‌یه؟ ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ش به‌نۆیه‌ی خۆی گوتی ((په‌روه‌ردگارا، هه‌یچ)) و که‌وته گریانه‌وه.

ئه‌وکاته خودا رووی له‌ پیاوه هه‌رزه‌که کرد ((تۆش کورپی قۆز شه‌ریعه‌ت نه‌خویند؟))

- من له‌پاده‌به‌ده‌ر جوان بووم و ژنان ده‌بوورانه‌وه، به‌وه هه‌موو خۆشگۆزه‌رانیه‌وه که هه‌مبوو له‌کێ ماوه‌ی وه‌ده‌سته‌هێنانی شه‌ریعه‌ت مه‌په‌دا‌ده‌کرد؟

- خۆ جوانی تۆ له‌ یوسف که ژنی موتیفار گیانی بۆ ده‌دا زیاتر نه‌بوو؟ یوسف ئه‌وه‌نده جوان بوو که به‌ هه‌تاوی ده‌گوت ((ئه‌ی هه‌تا و هه‌لێ تا منیش هه‌لێم)) له‌وکاته که شه‌ریعه‌تی کرده‌وه، وشه‌کانی له‌به‌ر چاوی ده‌بوونه‌وه مانا‌کان له‌شیوه‌ی نوورو مه‌شخه‌ل ده‌رده‌هاتن.. چیت هه‌یه بیلێی؟

- پیاوه هه‌رزه‌کاره‌که به‌بنی لیویه‌وه گوتی ((خودایه هه‌یچ شتی)) و که‌وته گریه‌.

ئه‌وکاته خودا وشه‌کانی لێ‌کدا هه‌لیل و ئیلیازرو یوسفی بانگ کرده به‌هه‌شت، که‌هاتن گوتی ((ئه‌و پیاوانه دادگایی بکه‌ن که له‌به‌رخاتری هه‌ژاری و سامان و جوانی شه‌ریعه‌تیه‌ن نه‌خویند)).

هه‌لیل تۆ هه‌زاره‌که دادگایی بکه‌.

هه‌لیل وه‌لامی دایه‌وه ((خودایه چۆن ده‌توانم مه‌حکومی که‌م کاتی‌کدا که ده‌زانم به‌ده‌ختی و برسیه‌تی مانای چیه‌، ئه‌و ده‌بی به‌خشری. خودا گوتی: ئیلیازر ئه‌و ده‌وله‌مه‌نده ده‌خه‌مه‌ژیر ده‌ستی تۆ تا دادگایی بکه‌ی؟))

ئیلیازر وه‌لامی دایه‌وه ((خودایه، چۆن ده‌توانم مه‌حکومی بکه‌م له‌حالی‌کا ده‌زانم ده‌وله‌مه‌ندبوون چ ماناییکی هه‌یه - مانای مه‌رگ، ئه‌و ده‌بی عه‌فو بکری)).

- تۆ یوسف؟ نۆیه‌تی تۆیه که ئه‌و پیاوه جوان رووخساره دادگایی بکه‌ی؟

- خودایه چۆن ده‌توانم تاوانباری که‌م له‌کاتی‌کا ده‌زانم زال بوون به‌سه‌ر جوانی، جه‌نگ و جیدال به‌ریا ده‌کات و چ شه‌هاده‌تیکی وه‌حشه‌تناکه، ده‌بی ئه‌و عه‌فو بکری.

کریست له‌قسه‌کردن وه‌ستا، بزه‌ییکی هاتی و سه‌یری ناتانیلی کرد، به‌لام پینه‌دۆز له‌ شه‌رزه‌یی بیری خۆیدا پرسی ((باشان خودا چی کرد؟))

کریست به‌خنده‌یی وه‌لامی دایه‌وه ((ئه‌گه‌ر له‌جیبی ئه‌و بای چیت ده‌کرد؟))

پینه‌دۆزی ساده‌دلێش پیکه‌نی ((واته ئه‌وه‌ی که من رزگار بووم)) هه‌ردوو ده‌ستی ئوستادی گرت و له‌ناو ده‌سته‌کانی خۆیا کوشی و هاواری کرد ((مه‌ولای من تیده‌گه‌م، تۆ گوتت دوو ری له‌باوه‌شی خودا کۆتاییان دێ ری ئه‌قل و ری دێ. من ری دێم هه‌ل‌بژارد و تۆم دۆزیه‌وه. کریست له‌جیبه‌وه هه‌لساو بۆلای ده‌رگا چوو، بایکی توند هه‌ل‌بکرد و ده‌ریاچه شه‌پۆلی ده‌دا، ئه‌سته‌ی‌ره‌کانی ئاسمان، چه‌ند دانه زنجیکی نه‌رم و بی ژمار بوون، بیابانی وه‌بیر هاته‌وه‌وه که‌وته له‌رزو ده‌رگه‌ی داخست گوتی ((شه‌و دیاری گه‌وره‌ی خودایه، دایکی مرۆقه‌، له‌سه‌رخۆ نازام ده‌گات تا دایپۆشی، ده‌ستی فینکی له‌سه‌ر توێلی مرۆقه‌وه داده‌نی چهرمه‌سه‌ری رۆژانه جه‌سته‌و رۆح پاک ده‌کاته‌وه، یان کاتی ئه‌وه‌یه که خۆمان بسپیرینه باوه‌شی شه‌وه‌وه))

سالومه‌ی پیر قسه‌ی ئه‌وی بیست و هه‌لسایه سه‌ری، مه‌جده‌لیه‌ش له‌که‌ناری ئاگر له‌ شوینی که سه‌ری لارکردبووه به‌شادومانی گوتی له‌ده‌نگی مه‌عبودی خۆی بوو هه‌لسایه‌وه، ئه‌وان دۆشه‌گ و لیفیان هیناو رایانخست یا‌کوب چوو هه‌وشه‌و یه‌ک باوه‌ش داری له‌گه‌ل خۆی هیناو له‌ سوپای کرد، کریست به‌ بالابه‌رزیه‌وه له‌ ناوه‌ندی هه‌وشه‌که‌وه وه‌ستا، رووی له‌ئورشه‌لیم کردبوو، ده‌سته‌کانی به‌رز کرده‌وه به‌ده‌نگیکی قوول نوێژی پاشیوانی کرد ((خودایه ده‌رگای ره‌حه‌تت بۆ ئیمه بکه‌وه، رۆژ ده‌چیتته خواره‌وه، خۆره‌تاو ده‌که‌ویتته خواره‌وه و ن ده‌بی، ئه‌ی په‌روه‌ردگاری جاویدانی ئیمه

په نامان بۆ بهرده رگای تو هیناوه، ئومیدی به جیهیتانی پارانیه وه مان له تو دهوی، بمان به خشه، به زهیت به ئیمه بیته وه و رزگارمان بکه)).

په ترۆس فه رمووی ((خوداوه نند، خهون فورسه تیکی چاکه، لیگه پری با له خهوی قایغی سه ووزی کۆنینه مه وه، سه ره له نوێ چارۆگه ی قورمزی بیسنم)). زۆری خوارده بووه شادوشه نگه ل بوو. کریست له ناوه نندی و یاوه رانیسی له ده ره به ریدا خه وتبوون، درپژی و پانی حه وشه گپرابوو، زویه دی و ژنی بیبهش مابونه وه، له بهر ئه مه چوونه مائی هاوسیوه، مه جده لیهش له گه ل ئه واندا رۆیشت، پیره میرد بۆ له بۆلی ده کرد، بیبهش مابۆوه له هیمنی، له کاتیکا به تورپیه وه بۆلای ژنی ده گه رایه وه، به ده نگیکی به رز که مه جده لیهش بییستی گوتی ((باشه ئیدی چی؟ له مائی خۆم له لایه ن چه ند که سی غه ربیه وه ده رکرام... سه برکه که وتووینه ته چ حال و رۆژیکه وه!))

- به لام خانگی پیر بۆلای دیوار گه رایه وه وه لامی نه دایه وه.

مه تی ئه و شه وه دووباره به بیرداری مایه وه، له ژیر نووری مه شخه لدا چوارچمکی دانیشته و ده فته ری یادداشتی خۆی له ناو ده ره ینا، ده ستی کرد به نووسین، رووداوی چوونی کریست بۆ کفرناحوم، په یوه نندی کردنی مه جده لیه به وانسه وه ئه و مه سه له ی که ئوستاد گپرایه وه هه مووی وینا کرد، به ته و ابوونی نووسین، مه شخه لی خامۆش کردو چووه سه رجیگه ی خه وه وه، جیی خه وی دوورتر له جیی خه وی ئه وانگی دیکه بوو، چونکه یاوه ران هیشتا له بۆنی هه ناسه ی ئه و رانه هاتبوون په ترۆس، چاوی له سه ربیه ک داناو چووه خه وه وه، بی دره نگ فریشته یی له ئاسمان دابه زی، ده رگا کانی خۆی کرده وه له جلی خه ون و خه یالدا ئه وی برده ژووره وه، وا ده هاته به رچاو که ئاپۆره ییکی زۆر له که ناری ده ربیاچه دا گردبوو بوونه وه، ئوستادیش له وی بوو، غه رقی ته ماشای قایغی سه ووزی تازه دروست کراو به چارۆگه ییکی قورمزی بوو که له ناو ئاودا قه راری گرتبوو، له به شی داوه ی لووتی قایغه که ماسییکی گه وره نه خشی نرابوو که تاکی هه مان ئه و ماسیه بوو که بهر سه رسینه ی په ترۆسه وه نه خشی نرابوو. کریست پرسى ((ئه و قایغه جوانه هی کییه؟)) و په ترۆس به غرووره وه وه لامی دایه وه ((هی منه))، کریست گوتی: ((په ترۆس برۆ یاوه ره کانی دیکه به یینه وه له ناوه نندی ده ربیاچه وه

چارۆگه هه لکیشه تا بیسنم بایی چه ندی! په ترۆس گوتی ((مه ولای من به که مائی مه یله وه))

یاوه ران بازیان دایه ناو قایغ و باییکی له بار ده ستی به هه لکردن کرد، بایه وان هه لسا و ئه وان به گۆرانی چرینه وه ده گه یشتنه ده ربیای ئازاد، به لام له پریکا تو فانی هه لسا، قایغ به ده وری خۆیدا ده سوورا، ده نگگی ده هات و خه ربیکی شه ق بوون بوو، ئا و هه لژایه ناویه وه ده ستی کرد به غه رق بوون، یاوه ران به سه ر روویانا که وتبوون ده یاننانا لند، په ترۆس دارچارۆگه ی گرت و هاواری کرد ((مه ولای من مه ولای من، کۆمه گ)). ئه و کاته له تاریکیکی چرپا کریست به جلی سپیه وه بینى که به سه ر ئاوه وه بۆلای ئه وان دی، یاوه ران سه ربیان هه لپری و ئه ویان بینى به له رزینه وه هاواریان ده کرد ((تارمایی تارمایی)) کریست پیتی گوتن مه ترسین منم)).

په ترۆس له وه لامدا گوتی ((خوداوه ندا ئه گه ر به راستی ئه وه تو ی فه رمان بده تamenیش به سه ر ئاودا برۆم و بیمه دیدارته وه)).

کریست فه رمانی پيدا ((وه ره)) په ترۆس له قایغ بازیادا پیتی نایه سه ر شه پۆله کان و ده ستی کرد به رۆیشتن، به لام به دیتنی ده ربیای که فچه ر، هه موو گیانی پر بوو له ترس ده ستی کرد به غه رق بوون و هاواری کرد ((خودایه نه جاتم بده وا غه رق ده م)) کریست ده ستی برده پيش و به رزی کرده وه گوتی ((هه ی مرۆقی که م باوه ر بۆ ده ترسی؟ مه گه ر له من دلنیا نیت؟ سه برکه!)) ده ستی به سه ر شه پۆله کانه وه درپژ کرده وه گوتی ((تارام بگرن!) یه کسه ر با کشایه وه ئاوه کان تارام بوونه وه)).

په ترۆس که وته گریانه وه ئه مجاره ش رۆحی که وته ژیر ئه زمونه وه، جاریکی دیکه به رووره شی له ئا و هاته ده ره وه، به هاوار کردنیکی به رز له خه و رابوو، ردینى شه لالی فرمیسک بوو بوو هه ستایه وه دانیشته، پشتی به دیوار داو ئاخیکی هه لکیشا. مه تی که هیشتا بیرداریبوو ده نگگی ئه وی بیست و پرسى ((په ترۆس بۆ ئاخر هه لکیشا؟ په ترۆس بۆ ساتی خۆی له گوره نه برد، راستیت بوی ئه و قسه ی له گه ل باجگره کان نه ده کرد، به لام خه ونه که خه ربیک بوو ده یخنکاند، بۆ تارام بوونه وه، ده بوايه هه لپریژی، له به رته وه خۆی کشانده لای مه تی و خه ونی خۆی بۆ گپرایه وه، مه تی به تیرنه بوونه وه،

گوئی راگرتبوو، هه مووی له زینی خۆیدا دهگوتهوه، بهیانی له کاتی ده رکهوتنی سپیده، به ئومیدی خودا هه مووی پاداشت ده کرد.

په ترۆس قسهی خۆی کۆتایی پیهینا، به لام دلێ وه کو قایعی خه و ناوی هیشتا لولی ده خوارد. له پریکا راجفری ((نه کا ئوستاد به راستی شه وه نگاوان هاتبی و منی بردیته دریا ئازاد تا تا قیم بکاتهوه؟ هیه چکاتی له ژیا ئم دریا بیکم بهم گه وره بیه و قایغیکم به مجۆره واقیعی و ترسیکی وام ههست پینه کردوه)).

– مه تی رای تو چیه؟

مه تی وه لامی دایه وه : ((به دلنیا بیه وه ته مه خه ون نه بوو، ته وه په رجوویی بوو به راستی رویدا)). غه رقی ته ندیشه بوو که چۆن بهیانی بیخاته قه له مه وه، ته وه له به رزه خی بریارانی نیوان خه ون و راستی نه خشکردنی ته وه بوو، وینا کردنی مایه ی گرفتیک زۆره، هه م خه ون بوو هه م راستی، په رجوه که رویدا بوو، به لام له سه ر زه و بیه وه نا به سه ر ده ریا وه، له جیگاییک دیکه – له کوی؟

چاوه کانی داخست تا ده رباره ی ته و شتانه دانیشی و بیرانی لی بکاته وه، به لام خه و ته و ی رفاند.

رۆژی دوایی، باران له گه ل باییک سه خت دم ناده م ده هاته خواره وه، ماسیگران نه یانتوانی چاره گه هه لده ن، خۆیان له کوخته کانی خۆیاندا زیندانی کرد، تۆره کانی خۆیان چا که ده وه، که وتیونه راقه و گفتوگۆ ده رباره ی ته و میوانه سه بیره ی که له مالی زوبه دی دابه زی بوو، وابه دیار ده که وت که یه حیای پاکشۆر دووباره هاتۆته وه ژیان، بی چه ندوچون دوا ی دابه زینی وه شانی جه لداد، پاکشۆر سه ری برای خۆی نایه وه سه رمل و به خیرایی برووسک رۆیشتبوو، به لام به مه به سه ی دووباره ده ستگیر نه کردن و جیا بوونه و بیه یکی دیکه ی سه ر له له ش له لایه ن هرو دیسه وه، له له شی کوری نه جار دۆنا و دۆن بووه و بوونه ته یه ک.

به سه رسامی له خۆی ده پرسی که تایا ته و یه که نه فه ر یا دوو نه فه ر، له پوه به پوودا که سه یری بکه ی، وادیتته به رچاو که مرۆقیکی ساده یه و بزته بۆ ده کات، به لام

هه رکاتی زه پره یه که دوور ده که ویتته وه، یه کی له چاوه کانی تووره ده بی ده یه وی تو بخوات، چاوه که ی دیکه شی ده تختاته ئاره زووی ته وه ی که نزیکتر بکه ویتته وه، نزیک ده بیه وه سه رت گیش ده بی، ته گه ر دیقه ت بکه ی که چ روودا یی له بوونت رووده دات مال و مندالت جیده هیلی و به دوا ی ده که وی! ماسیگریکی پیر به بیستنی ته م قسانه سه ری راته کاندو گوتی ((ته و روودا وه ده رباره ی که سانی روودا که ژنیان نه هینابی، فیکرو زکری ته وان نه جاتدانی دونه یه به قولاب یا گۆچان، هینزی له بوونیان ده کولی و له سه ریانده دا، بۆ خاتری خوا هه موو ئیوه ژن به یین و لیگه رین هینزی ئیوه له ژنان بگه ری تا منالتان ببی و ئاگرتان ساردیته وه)). یونسی پیر، عه سری رۆژی پیشت له وه خه به ره ئاگادار بوو بۆ وه، له کوخته که ییدا به چاوه پروانی دانیشتبوو له به رخۆ ده یگوت: ته وه نده ناخیه نی، به دلنیا بیه وه کوره کانی دینه سو راغیه وه. تابزانن مردووه یا ماوه، به درنایی شه و چاوه پروان بوو، ئومیده وار بوو پاشان ئومیدی برا، سپیده زوو پۆتینی که شتیرانی خۆی که له کاتی زه ماوه ندی خۆی دووری بووی له کاته گرینگه کاند له به ری ده کرد، کرده پیی و ته شه که به ری کرده به رو له میانی باراندا بۆلای مالی زوبه دی دۆستی خۆی که وته ری، ده رگای کرده وه و چوه ژووره وه، ئاگر داگیرسابوو، ده ور به ری ده پی اوو دوو ژن له به رده م ئاگره که دانیشتبوو، یه کی له ژنه کانی ناسیه وه که سالومه ی پیر بوو، ته ویدی که گه نج بوو، له شوینی ته و ی بینی بوو، به لام نه ییده توانی وه بیر خۆی به یینته وه. ژوو نیه تاریک بوو، دوو کوره که ی، په ترۆس و ئاندریاس که بۆ ساتی سه ریان وه رسوو راند، له رۆشنایی ئاگر دا ناسیان وه، به لام هیه که س ئاگای لیته بوو که هاته ژووره وه هیه که سیش بۆ دیتنی ته و ئاوری نه دایه وه هه موویان ملیان دریش کردبوو ده میان به ش کردبۆه گوئیان دابوه پیای که روبه پرویان بوو، یونسی پیر هه موو له شی بوو به چاوو دم، گوئی قولاغ کرد تا ئاگای له قسه ی ته و بی، جارنا جار وشه ییکی وه رده گرت،

((عه داله ت، خود، مه له کوتی ئاسمان. دیسانیش هه مان قسه ی دووباره وه هه میشه یی، به م وشانه سه خله ت ده بوو، له جیاتی ته وه ی به تو بلین، چۆن ماسی راوده که ی، چاره گه چاده که یته وه و قایغ ره نگ ده که ی، چۆن خۆت له سه رما ده پاریزی، ته رو برسی نه بی، داده نیشن ده رباره ی ئاسمان مه ره مر ده که ن، شوکر بۆ موسیبه تی، ئاخ

نه یاندته توانی قسه یه كه له باره ی زهوی و ده ریا بگهن. یونس ی پیر توور په بوو، كوڅی تا له هاتنه ژور وهی ټو و هئاگایین و ټاور بده نه وه، هیچ كهس ټاوری نه دایه وه، پیی زه به لاجی دریژ كړدو پوټینه كهی له زهوی كوتا، به لام سوودی نه بوو، ټهوان چوارچاو له ده می قسه كه ری رهنك په رپودا مپ دامابوون، سالومه ی پیر ته نها كه سی بوو كه ټاوری دایه وه، سه یړیكي كرده ټه وه، به لام نه یدیت، له بهر ټه مه یونس ی پیر چووه پی شه وه بو به رده م سږیاكه، دروست له دوا ی كوره كانی چوارمیڅه کی دانیش، دهستی قه به ی خو ی له سه رشانی په ترؤس داناو رایته كاند، په ترؤس ورسووراو باوكی دیت، ټهنگوستی خو ی به نیشانه ی بیده ننگ بوون له سه لپوی داناو جاریكي دی روی كرده ټه و گه نجه رهنك په رپوه، و ه ټه وه ی یونس هر باوكی ټه و نه بی، چهن د مانگه ټه وی نه دیتووه. یونس سه رها دلی ره نجا ټه و كاته توور په بوو، پوټینه كانی ((كه پییان ده گرت، داكه لاند تا بو رووخساری ټوستاد رایوه شینی و بیده نگی كات، تا بتوانی له گه ل مناله كانی خو ی قسه بكات، پوټینه كانی به رز كرده دهوری سه ری و ه لیسوورا ند، به لام دهستی له دوا ورا ټه وی گرت، گه رایه وه و زبه دی پیری دی، زوبه دی به بنی لیوه وه چرپانده گوپی ((یونس ههسته باشتر وایه برؤین قسه له گه ل ټه هیه)). ماسیگری پیر پوټینه كانی له باوهش ناو به دوا ی زوبه دی دا كه و ته ری، چوونه ژور وهی بنه بان، له تهك یه كه به سه ر سندوقی سالومه وه دانیشتن.

زوبه دی له بهر ټه وهی توور په یی خو ی ده خواره دوه زوری خوار دبووه، به مننه من كرده وه قسه ی كړد ((یونس دؤستی فه له كزه دهم دوو كورپ ټه هیه، دهستیان لی بشو، منیش جوو ته كورپ كم هیه دهستم لی شوشتون به قسه ی خو یان خوا باوكی ټه وانه له بهر ټه مه ده بی ټیمه له خو مان ه لدهین، ټهوان به جو ری سهیری ټیمه ده كه ن و هك بلپی پرسن ((ردین سپی ټو كینی؟))

ټاخیر زه مانه یونس بیچاره ی من.

((سه رها منیش توور په دبووم، دل م ده یخوازی خه نجه ره كه م بیمنم و ه لكو تمه سه ریان، به لام پاشان دیتم كه رپگه چاره یه كه نیسه، له بهر ټه مه سه رم له كاسه ی خو م برده خواره وه و ازم لیته یان.

ټنه كه شم، ټه و منالیچكه یه و ه كو ټه وان بیر ده كاته وه، ټو باش ده زانی واخه ریكه ده خه رفی، به سه ر ټه م راستیه وه به خو م گوت باشتر وایه بیده ننگ بم و ه ه مان شتیش به ټو ده لیم، سوودی چیه كه سه رمان نایه شی ده سمالی لی ټالی نین ((دوتا دوتا چوارتا ټیمه دؤراند مان)).

یونس ی پیر جاریكي دی پوټینه كانی له پی كړدو خو ی له ناو ته شكه به ری خو ی پیچایه وه، ټه و كاته چاوی برپه زوبه دی تا بینی قسه ییكي تری هیه بو گوتن، زوبه دی قسه ییكي دیکه ی نه بوو، له بهر ټه مه یونس ده رگای كرده وه، سه یړیكي ټاسمان زهوی كړد، و ه كو قیر تاریك بوون، باران و سه رما بوو، لیوه كانی جولاو به بنی لیوه وه گوتی ((ټیمه دؤراند مان، دؤراند مان)). له نیو گل و لیته دا به ره و كوخته كه ی خو ی كه و ته ری. له هه مان حالدا كه یونس به توور په یسه وه ریی ته ی ده كړد، كوری میړی دهستی بو لای ټاگر دریژ كړد، و هك بلپی دوعا بو رو حی خودا ده كا كه له ناو مه شخه له كان په نهان بووه و گه رمایی ده به خشی به مرؤف، ده رگای دلی كرابووه وه، دهسته كانی به رز كړد بووه و قسه ی ده كړد:

– و ابیر نه كه یتسه وه من هاتووم تا شه ریعت و په یامبه ران ره شكه مه وه، من بو دژایه تی فه رمووده كانی كو ن نه هاتووم، به لكو بو ټه وه هاتووم تا فراوانی به وان به خشم، له ستونه كانی موسا هاتوه كه ((كوشتر مه كه ن))، به لام من به ټیوه ده لیم مرؤف هه تا ټه گه ر له دهستی براكه ی توور په بوو نابی ده ست به روویا به رز كاته وه یا خود قسه ی ناشیرینی پی بلی، دنا فری ده دریته ناخی دؤزه خه وه، له ستونی موسا هاتوه ((زینا مه كه ن))، به لام من به ټیوه ده لیم كه هه تا ټه گه ر كه سی نیگاییكي شه هود ټامیز بكاته ټنیکه وه، ټه وه له دلی خو یا زینای كرده وه، نیگای ناپاك، مرؤف به ره و دؤزه خه دبات. شه ریعتی كو ن ټیوه فیرده كات كه : ((ریزی دایك و باوكتان بگرن)) به لام من ده لیم دلی خو تان له ناو مالی دایك و باوك زیندانی مه كه ن، لیگه ری دلتان په ر بگری و بچیتته ته وای ماله كان و ته وای سرا ییل- له کیوی حرمونه وه تا بیبانی یه هودی هه تا ټه ولاتریش، روژه لات و روژاوا- ته وای جیهان له باوهش بگرن، باوكی ټیمه ټاسمانه و زه ویش دایكمانه، ټیمه نیوه خاك و نیوه

ئاسمانين، ريزى دايىك و باوك يانى ريزى ئاسمان و زهوى، سالومەى پىر ئاخىكى
هەلكىشاو گوتى ((مەولای من وشەكانى تۆ گرانبارە، گرانبارە بۆ دايىك)).

كريست وەلامى دايەوہ ((پەيشى خوداش گرانبارە))

دايىكى پىر لە حالئىكىدا دەستەكانى خۆى وەك خاچ بەسەر يەكەوہ دانسا بەبنى لىويەوہ
گوتى : ((دوو كوپرى من بگرە ئەوان ھى تۆن)). كريست قسەى دايىكە كوپرە
لە دەستداوہ كەى بىست و ھەستى كرد كە تەواوى كوپران و كچانى دونيا بەگەردەنى ئەو
ھەلئاسراون، ئەو بزە رەشەى وەبىرھاتەوہ كە لە بىابان بىنى بووى لە تەواوى
گوناهەكانى خەلك وەپىچراپو، نووشتەى شىنى بەگەردەنى ھەلئاسراپو، بى ئەوہى
قسەى بىكات بۆلاى سالومەى پىر كە دوو كوپرى بەودابو لارىوۋوہ بەسالومەى گوت
((بىنە، ئەوہ گەردەنم و كوپرەكانت باوى دەور يەوہ)).

كريست مەشتى گەلاى زەيتونى ھەلپشتە سەر ئاگر، گەلاكانى لەنپواندا گرت،
ماوہ پىكى دريژ ئاگر كە گەلاكانى دەسووتاند كەوتە روانىنەوہ، ئەوكاتە دووبارە رووى
لەلاى ياوہرەكان كردو گوتى:

– ھەركەسى كە دايىك و باوكى زياتر لەمن خۆش دەوى شايستەى ئەوہ نىيە لەگەل
مندا بىت، ھەركەسى كە كوپرە كچى خۆى زياتر لەمن خۆش دەوى شايستەى ئەوہ نىيە
لەگەل مندا بىت، فەرموودەكانى كۆن ئىدى فراوانىكى تەوايان نىيە بۆ ئەوہى ئىمە
بگرەنە خۆ، عەشقەكانى كۆنىش، بۆ ساتى لەقسە كردن وەستاو پاشان بەردەوام بوو:

– مەرفۇس سنوورپىكە، ئەو شوپىنەى كە زهوى كۆتايى دىت و ئاسمان دەست پىدەكات،
بەلام ئەم سنوورە ھەرگىز لە گۆران و پىشەرەويدا بەرەو ئاسمان ناوہستى فەرموودەكانى
خوداش لەگەل ئەوا خۆيان دەگۆرن و بۆ پىشەوہ دەچن. من فەرموودەكانى خودا لە
ستونەكانى موسا وەرنارگم رايانەخەم، ناچارى پىشەرەوييان دەكەم

– يوحننا بەسەرسامى پرسى ((مەولای من، كەواتە بەمجۆرە خواستى خودا دەگۆرى؟)

– يوحنننى ئازىز نا، بەلام دلى مەرفۇس فراوان دەبى و توانا و جى بوونەوہى زۆرتى
خواستى خودا پەيدادەكات. پەترۆس لە كاتىكا لەجىوہ راپەرى ھاوارى كرد ((كەواتە

بۆ لىرە دانىشتووين ياللا با بېرۆين بانگەشە بۆ فەرمائىشتە تازەكانى خودا بگەين لە
دونىادا))

تۆماس بە تىزئامىزەوہ گوتى ((لىگەرى با باران بوەستى تا تەر نەين)) يەھودا
بەتورپەبىيەوہ سەرى راتەكان و گوتى ((سەرەتا دەبى رۆمىيەكان دەرپەرىن، ئىمە دەبى
بەر لە ئازادكردنى رۆحى خۆمان جەستەمان ئازاد بگەين، بە نۆبەت، تەلار
لەسەرەوہرا بۆ خوارەوہ دەست پى نەكەين، يەكەم جار بناغە لەئارادايە.

– يەھودا رۆح بناغەيە

– من دەلىم لەش بناغەيە.

– يەھودا ئەگەر رۆحى ناو دەروونى ئىمە نەگۆرى دونىاي دەرەوہمان ھىچ كاتى
ناگۆرى، دۆژمن لەناو دەروونمان دايە، رۆمىيەكان لە دەروونماندان، رزگار بوون لە
دەروونەوہ دەستپىدەكات.

يەھودا وەكو ئەوہى ئاگرى گرتى لە جىوہ ھەلبەزىوہ بۆ ماوہ پىكى دريژ، دانى
بەخۆيا گرت، گوتى لە ھەمووان گرت و ھەموو شتىكى لەسەنەيا عەمبار كرد،

بەلام ئىدى نەيتوانى زياتر لەمە بەرگە بگرى و دووبارە ھاوارى كرد ((يەكەم جار
رۆمىيەكان)).

ناتانىل كە كەوتبووہ شلەژانەوہ بەتيلەدزەى چاويەوہ سەيرى دەرگاي دەكرد و پرسى
((بەلام چۆن دەريان بگەين؟ ئەسخەرىوتى دەكرى پىمان بلى؟))

– شۆرش! مەكايىبەكان وەبىرخۆت بەپىنەوہ! ئەوان يۆنانىيەكانيان دەركردە دەرەوہ،
ئىستا نۆبەتى ئىمەيە نۆبەتى مەكايىبە تازەكانە كە رۆمىيەكان دەركەنە دەرەوہ، پاشان
ھەموو شتى دووبارە دەكەووتە دەستى ئىمەوہ، دەتوانىن بە حسابى ھەزارو
دەولەمەندو زالم و مەزلووم رابگەين.

ھىچ كەس قسەى نەدەكرد ياوہرەكان نەياندەزانى كام يەك لەم دوو ريگايە بگرەنەبەر،
ئەوان سەيرى ئوستادىان دەكرد و چاوەروان بوون، ئوستاد بە ئەندىشەوہ سەيرى

مه‌شخه‌له‌کانی ده‌کرد، که‌ی مرۆ‌قفـ بۆ‌ی روون ده‌بیتته‌وه که‌ ته‌نها یه‌ک شت له‌ دوو جیهانی غه‌یب و بینراودا هه‌یه‌ ئه‌ویش — رۆ‌حه!

په‌ترۆ‌س هه‌ستایه‌وه‌ گوتی ((ده‌به‌خشی، به‌لام‌ ئه‌م باسانه‌ ئالۆ‌زه‌ من تیناگه‌م با سه‌یر بکه‌ین و بزانی چ‌ی دیتته‌ پیش، ئوستاد مۆ‌له‌تمان بده‌ری به‌ته‌نها برۆ‌ین تا موژده‌ده‌ری خه‌به‌ری خۆ‌ش بین به‌مرۆ‌قف، له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ دووباره‌ ده‌که‌وینه‌وه‌ سه‌رباسه‌که‌وه‌))

کریست سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌و سه‌یری یاوه‌رانی کرد، به‌هینمای سه‌ریه‌وه‌ یاکوب و په‌ترۆ‌س هاتنه‌ پیشه‌وه‌، ده‌ستی خۆ‌ی به‌توندی دانایه‌ سه‌ری ئه‌وانه‌وه‌و گوتی ئه‌مانه‌تی خودا بن برۆ‌ن و بانگه‌شه‌ی هه‌والی خۆ‌ش بکه‌ن، هه‌راسان نه‌بن، خوداوه‌ند ئیوه‌ له‌ فه‌نا ده‌پاریژی. به‌بی‌ خواستی ئه‌و هیچ‌ گه‌لایی‌ له‌دره‌خت ناکه‌ویتته‌ خواره‌وه‌، خوداتان له‌ گه‌ل‌ بی‌، زوو بگه‌رپینه‌وه‌ ئومید‌ه‌وارم به‌هه‌زاران رۆ‌حی به‌گه‌رده‌ن هه‌ل‌واسراوتانه‌وه‌ بگه‌رپینه‌وه‌ ئیوه‌ نێ‌ردراوی منن، هه‌رسی نێ‌ردراو له‌دوای یه‌ک رابردن، هه‌وشه‌ی مائی زوبه‌دی به‌یانیان پرده‌بوو له‌ خه‌لک و عه‌سران خالی ده‌بوو، بی‌مارو ئیفلیج و ده‌ست لیوه‌شاوه‌کان له‌ هه‌موو لایه‌ک ده‌هاتن، هه‌ندی‌ ده‌گریان، هه‌ندی‌ تووره‌ ده‌بوون و به‌سه‌ر سه‌ری کورپی ئینسان هاواریان ده‌کرد، که‌ په‌رجوویی بکات و شه‌فایان پی‌ ببه‌خشی، مه‌گه‌ر خودا ئه‌وی بۆ‌ ئه‌وان نه‌ناردبوو؟ که‌واته‌ لینگه‌ری‌ با بیته‌ هه‌وشه‌و ده‌ست به‌ په‌رجوو بکات. کریست به‌بیستنی گوفتاری ئه‌وان خه‌مگین ده‌بوو، ده‌چووه‌ هه‌وشه‌که‌وه‌و ده‌ستی به‌سه‌ری ئه‌واندا ده‌هیناو پیرۆ‌زی ده‌کردن و ده‌بگوت ((برایانم دوو جوړه‌ په‌رجوو هه‌یه‌: په‌رجووی له‌ش و په‌رجووی رۆ‌ح، ته‌نها باوه‌رتان به‌ په‌رجووی رۆ‌ح هه‌بی، تۆ‌به‌ بکه‌ن و رۆ‌حی خۆ‌تان پاک بکه‌نه‌وه‌. له‌شه‌کانیش پاک ده‌بنه‌وه‌، رۆ‌ح دره‌خته‌، نه‌خۆ‌شی سه‌لامه‌تی، به‌هه‌شت و دۆ‌زه‌خ میوه‌ی ئه‌م دره‌خته‌ن. زۆ‌رانی‌ باوه‌ریان ده‌هینا باوه‌ره‌هینانیکی رووت، هه‌ستیان ده‌کرد که‌ خۆ‌ینیان ده‌جمی‌ و له‌شی بی‌ هه‌ستیان پرده‌بی، گۆ‌چانی ژیر هه‌نگلیان دوور فری‌ ده‌دا سه‌مایان ده‌کرد، ئه‌وانه‌ی که‌ کویر بوون هه‌ر که‌ کریست ده‌ستی به‌سه‌ر چاوی خامۆ‌شی ئه‌واندا ده‌هینا هه‌ستیان ده‌کرد له‌ نوکی په‌نجه‌کانیه‌وه‌ نور ده‌تکیتته‌ ده‌ره‌وه‌، پیلوی خۆ‌یان به‌رز ده‌کرده‌وه‌ له‌ شادیان هاواریان ده‌کرد، چونکه‌ ئه‌وسا دونیایان ده‌دیت. مه‌تی ده‌فته‌رو گویی

به‌کراوه‌یی راده‌گرت، هه‌تا نه‌یده‌هیشته‌ یه‌ک وشه‌ له‌قه‌له‌م بکه‌وی، هه‌مووی کۆ‌ده‌کردنه‌وه‌ سه‌ر رووی کاغه‌ز، به‌مجۆ‌ره‌ رۆ‌ژ به‌رۆ‌ژ کتیبی موژده‌ی داده‌نا، ره‌گاژۆ‌ بوو، لق و گه‌لای و به‌به‌ره‌ات، بوو به‌دره‌خت تا ئه‌وانه‌ی که‌ هاتوون و ئه‌وانه‌یش که‌ دوایی دین له‌میوه‌که‌ی بخۆ‌ن، مه‌تی ته‌واوی کتیبه‌کانی په‌یامبه‌رانی پاراستبوو، ئه‌و ده‌یدیت که‌ چۆ‌ن چۆ‌نی گوفتارو کرداری ئوستاد دروست و ده‌کو راگه‌یاندن په‌یامبه‌ره‌کانی پیشوو بوو، ئه‌گه‌ر جارناچار به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ پیاوه‌ نه‌بوونایه‌ بۆ‌ ئه‌وه‌بوو که‌ زه‌ینی مرۆ‌قف ناتوانی بچیتته‌ بنج و بناوانی کتیبی پیرۆ‌ز، قسه‌ی خودا هه‌وت لایه‌نی هه‌بوو، مه‌تی هه‌ولیده‌دا تا بۆ‌ی ده‌رکه‌وی که‌ ناهه‌ماهه‌نگی له‌ کام لادا ده‌که‌ویتته‌وه‌، ئه‌گه‌ریش جارجاری، له‌پرووی ناچاریدا ئه‌و کاره‌ی ده‌کرد ئه‌وه‌ خودا میه‌ره‌بانی دلۆ‌فانانه‌، نه‌ک به‌ته‌نها ده‌یبه‌خشی که‌ خۆ‌ی ده‌یویست، هه‌موو کاتی‌ که‌ مه‌تی قه‌له‌می ده‌گرتته‌ ده‌ست، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ فریشته‌ نه‌بوو ده‌هات ده‌یچرپانده‌ گویی که‌ چی بنوسی؟ ئه‌مرۆ‌که‌ یه‌که‌مین جار بوو که‌ مه‌تی به‌ناشکرا بۆ‌ی و ده‌درکه‌وت ده‌بی‌ له‌ کوئی ده‌ست پیتکات و چۆ‌ن ژیان و زه‌مانی کریست هه‌ل‌پیتته‌ به‌ر قه‌له‌مه‌وه‌، ده‌بوایه‌ له‌شوینی له‌دایک بوون و دایک و باوانی هه‌تا چوار نه‌وه‌ ده‌ست پیتکات له‌ناصیره‌ له‌دایک بوو بوو دایک و باوکی هه‌ژار بوون یوسفی نه‌چار و می‌رئ و یه‌واکیم و ئانای کچ، ... مه‌تی قه‌له‌می گرتته‌ ده‌ست و له‌سه‌رخۆ‌ داوای له‌خودا کرد تا زه‌ینی رووناک کاته‌وه‌و هینزی پی‌ ببه‌خشی‌ وه‌لی‌ تا هاتنی یه‌که‌مین وشه‌و به‌خه‌تیک‌ی جوان بنوسیته‌وه‌ په‌نجه‌کانی له‌شوینی خۆ‌یدا مانه‌وه‌، فریشته‌ ده‌ستی ئه‌وی راگرتبوو، ده‌نگی ویک‌ که‌وتنی توورده‌ی باله‌کانی له‌ هه‌وادا بیست و ده‌نگی‌ له‌ناو گوئیکانیدا ده‌نگی دایه‌وه‌: ((کورپی یوسف نا مه‌گه‌ر نازانی ته‌شعیای په‌یامبه‌ر چی‌ ده‌لی‌ ((ئیستا تۆ‌ی له‌په‌جمی‌ پاکیزه‌دا گرتیه‌ست ده‌بی‌ کورپی دیتته‌ دونیاوه‌، بنوسه‌ می‌ری پاکیزه‌بوو به‌ر له‌وه‌ی ده‌ستی هه‌یچ پی‌او‌یک‌ بیگاتی‌ جویرایل هاته‌ ماله‌که‌ی و گوتی درود له‌تۆ‌ که‌ ئاوینه‌ی شه‌ره‌فی و خوداوه‌ند له‌گه‌ل‌ تۆ‌دایه‌)). بی‌ دره‌نگ شیر په‌ریه‌ مه‌مه‌که‌کانی.. گویت لییه‌؟

ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌بی‌ بینوسی.. ناصیره‌ له‌ کوئی بوو؟ ئه‌و له‌ ناصیره‌دا له‌ دایک نه‌بووه‌، قسه‌ی مه‌که‌نه‌بی‌ له‌بیرنه‌که‌ی.

((تۆ ئه‌ی بیث له‌حم - هه‌رچه‌نده له‌میان‌ی هه‌زاره‌ها یه‌هودی بچووک‌ی، که‌سی له‌ تۆوه راده‌بی که‌ فه‌رمان‌په‌وای س‌راییل ده‌کات، که‌ ره‌گورپیشه‌ی له‌ دیرۆک و ئه‌زه‌له‌)) له‌به‌ر ئه‌وه کریست له‌ بیث له‌حم له‌ ئاخوړئ له‌ دایک بو، که‌واته ئه‌و سروددی که‌ هه‌رگیز هه‌له‌ قبول ناکا چیه‌ که‌ ده‌لیت ((ئه‌و - خودا - له‌ ته‌ویل‌یه‌ی که‌ به‌رخۆ‌له‌کان گوانی دایکیان ده‌مژێ هینایه‌ ده‌روه تا بیته‌ شوانی می‌گه‌له‌کانی یاکوب)) بۆ نانووسی؟ ده‌ستتم ئازاد کردوه بنووسه‌!)).

به‌شی بیست و چاره‌م

رۆژو شه‌و به‌سه‌ر ده‌چوون، مانگی ده‌هات و ده‌رۆیشت، مانگیکی دیکه‌ ده‌هاته‌وه، باران، سه‌رما، ئاگری ناو سوپا، شه‌وه بیدارییه‌کانی له‌ مائی سالومه‌ی پیر، هه‌ژاران و دل به‌نازاری کفرناحوم، هه‌موو عه‌سران دوای کارکردن ده‌هاتن تا گوی له‌ قسه‌ ئارامیه‌خسه‌کانی تازه‌ی ئه‌و بگرن، هه‌ژاران و ئه‌وانه‌ی حه‌وانه‌وه‌یان بۆ نه‌بوو ده‌هاتن و ده‌وله‌مه‌ند و ئارام ده‌گه‌رانه‌وه نیو کوخته‌ ناله‌باره‌کانیان‌ه‌وه. ئه‌و ره‌زو که‌شتی و شادیه‌ی ئه‌وانی له‌زمینه‌وه بۆ ئاسمان ده‌بردو له‌وئ گه‌شه‌ی ده‌کرد، پیتی ده‌گوتن که‌ ئاسمان چه‌ند دلنیاتره‌ له‌ زه‌مین، دلی ئه‌و بیچارانه‌ پرده‌بوو له‌ ئومید، هه‌تا دلی زوبه‌دی کیشی ده‌سته‌مۆ ده‌بوو، هیدی هیدی قسه‌کانی کریست دزه‌یان ده‌کرده‌ ناو ده‌روویه‌وه ئارام ئارام می‌شکیی یاوه‌ر ده‌کرد، ئه‌م دونیا نه‌رم و نیان ده‌بوو، له‌بالای سه‌ری ئه‌وا جیهانیکی تازه‌ی هیوین به‌ ئه‌به‌دیته‌ و سامانیکی هه‌رگیز ته‌واو نه‌بوو پیاسه‌ی ده‌کرد، له‌م دونیایه‌ سه‌رسامه‌ تازه‌یه‌دا زوبه‌دی و دوو کوره‌که‌ی و سالومه‌ی پیر و پینج قایغه‌ و سندوقچه‌ پره‌کان، هه‌تا خودا خودایی خۆی بکات ده‌ژین، له‌به‌ر ئه‌مه، چه‌ند باشتر ده‌بوو نه‌گه‌ر وازی له‌ هه‌رزه‌گویی به‌ینایه‌وه به‌دیتنی میوانه‌ داوه‌ت نه‌کراوه‌کان که‌ شه‌وو رۆژ له‌مائی ئه‌و دابوون یا له‌ ته‌ک سه‌فه‌ی ئه‌و دانیشتیوون قسه‌ی نه‌کردبا، پاداشتی ئه‌م هه‌مووه‌ ده‌گات. مه‌لی ده‌سته‌مۆنه‌کراوی تۆفان له‌ ناوه‌پراستی زستانه‌وه گه‌یشت رۆژه‌کان که‌وتنه‌ خواردنه‌وه‌ی خۆره‌تاو، خۆره‌تاو ده‌دره‌وشایه‌وه، ئیسقانی رووتی زه‌وی گه‌رم ده‌کرد و دارباده‌می ناوه‌ندی هه‌وشه‌ی زوبه‌دی چروێ

به‌لام مه‌تی توورپه‌بوو، به‌ره‌و لای باله‌ نادیاره‌کانی لای راستی خۆی گه‌پایه‌وه‌و به‌ ئارامی و به‌شیوه‌یی که‌ یاوه‌ران چووبوونه‌ خه‌وه‌و گوییان له‌ ده‌نگی نه‌بی و به‌بنی لیوه‌وه گوتی بنووسم و نامه‌وی بنووسم خه‌نده‌ییکی تیز نامیز له‌فه‌زا بیستراو ده‌نگی که‌ ده‌یگوت ((تۆ ئه‌ی مشتئ خاک، چ تیده‌گه‌ی که‌ راستی چیه‌؟ راستی هه‌وت لای هیه‌، له‌ حه‌فته‌مین ته‌به‌قه‌، راستی راستی خودایه‌، که‌ زه‌رپه‌یه‌که‌ له‌ راستی مرۆقه‌کان ناچی به‌سه‌ر ته‌خته‌وه‌ دنیشتوه‌، ئه‌ی مه‌تی موژده‌نوس ئه‌وه راستیه‌که‌ له‌ گویکانتی ده‌خوینم.. بنووسه ((سی موغ به‌ په‌یگیری ئه‌ستیره‌ییکی گه‌وره‌ هاتن تا ئه‌و نه‌وزاده‌ ستایش بکه‌ن. ئاره‌قه‌ له‌ توپلی مه‌تی دا هاته‌ ده‌روه‌، هاواری کرد ((من نانووسم من نانووسم!))، به‌لام ده‌ستی به‌سه‌ر کاغه‌زه‌وه‌ ده‌له‌رزوی ده‌ینووسی، کریست له‌خه‌ودا ئاگاداری کیشمه‌کیشمی مه‌تی بوو چاوی کرده‌وه، ئه‌وی بینی که‌ له‌ژیر مه‌شخه‌لدا لاریوته‌وه‌و به‌ هه‌ناسه‌پرکینه‌، تا سه‌رحه‌دی شکان قه‌له‌م به‌سه‌ر کاغه‌زدا تاو پیده‌دا. له‌ سه‌ره‌خۆ پیتی گوت ((برام مه‌تی بۆ ده‌نالینی؟ کی له‌به‌رزایی تۆیه‌؟ مه‌تی له‌هه‌مان حالدا که‌ قه‌له‌می تاو ده‌دایه‌ سه‌ر کاغه‌ز و له‌لامی دایه‌وه ((مه‌ولای من، مه‌پرسه‌ من به‌په‌له‌م.. برۆ بخه‌وه)) دلی کریست گه‌واهی ده‌دا که‌ خودا به‌سه‌ر به‌رزایی سه‌ری مه‌تی وه‌ستاوه‌، چاوه‌کانی داخست تا ئه‌و شیتیه‌ پرۆزه‌ ده‌روژتی.

دهکرد، داربادهم واي بهخهياډ دادههات كه بههار هاتووه دهستی دهکرد بهچرۆ كردن، مهله ماسی خۆرهكان دانیشتبوون و چاو لهپتی رۆژانی گهرم و میهرهبان بوون، تا به ئارهزوی خۆیان بهسهر تهخته تاویرهكانهوه کاری هیلکه دانانهوه دهست پێبکهن، ئیدی پهڕندهكاني خودا له بههاران هیلکه دادهنیتسهوه، بهلام ماسی خۆرهكان لهناوهراستی زستان دهست بهم کاره دهکهن، خوداوهند رهحهتی بۆ دهناردن و وادهی دهدا كه بۆخاتری ئهوان چهند رۆژی لهزستان خۆرهتاو بهگهرمیسهوه دهردهکهوت، ئهم خیاگران دهریا به شادی بهسهر ئاوو بهردهكاني گنسارت ههلهدهفرین، نهغمه ی سویاسی خۆیان بۆ دهرگای خوداوهند سهردهدا كه جارێکی دیکه وادهی خۆی بهجیتهئاوه، بهدریژایی ئهم رۆژه دلنهزانه، ئهو یاههراستهی كه مابوون بهقایعی ماسیگری دهچونه دیتاته نزیکهكانهوه تا ئهوانیش بالی خۆیان ئهزمون بکهن، فیلیپو ناتانیل دهچونه دیتنی دۆستهكاني خۆیان له جووتیارو شوانهكانهوه تا قسهی خۆیانیا پێ رابگهیهن. ئاندریاس و تۆماس بۆ راوی ماسیگرهكان دهچونه دهریاچهوه، یههودای لهمرۆقه ههلاتوو بهتهنها دهکهوته کێوان تا توورپیی خۆی ههلهپۆتیه دهرهوه، پێشتر رهفتارهكاني ئوستاد ئهوی شاد دهکرد، بهلام شت گهلیک بوون ئهو ههرسی نهدهکرد، جارجار پاکشۆری کێوی له دهمی کریستدا دهبههراپاند، بهلام جارجارهش هیشتا كه ههر کورێ نهجار بوو وهکو مهه باعهباعی عهشقی دهکرد، ئاخ هه ی سههرهپۆ کام ئهشق؟ عهشقی چ کهسی دونهیا قانقریای ههیه و پێویستی بهچهقۆیه... قسهی من ئهوهیه)). مهتی تهنها کهسی بوو که لهمال دهمایهوه، دلێ نهدههات بجیته دهرهوه، چونکه لهوانهبو ئوستاد قسه بکات، مهتی دهبوایه نههیلا قسهكاني ئهو بهبابچی، لهوانهبو پهرجویی ئههجام بدات، مهتی دهبوایه بهچاوی خۆی بیانبینی تا بیاخته بهر قهلهمی خۆیهوه، پاشانیس دهیتوانی بجیته کێندهریکهوه؟ دهیتوانی لهگهلا کێ قسهبکات؟ ههچ کهس لهو نزیک نهدهکهوتهوه، بۆ چونکه رۆژی لهپۆژان باجگریکی پیس بووه، لهبهرههه مهتی لهمالهوه دهما بهدزیسهوه سهیری کریستی دهکرد که لهژیر درهختی بادامی چرۆکرددا دانیشتبوو، مهجدهلیه لهبههراپیی کریستدا بوو به ئارامی قسهی بۆ دهکرد، مهتی گوئیکانی قولاغ دهکردتا قسهییك بقوزیتسهوه، بهلام بیهوده بوو، تهنها کاری که

دهیتوانی بکات ئهوهبوو که سهیری رووخساری سهخت و شهکهتی ئوستاد و ئهو دهستهی که بهناو کهزیهکانی مهجدهلیه دا دهگێرا بکات. رۆژو شهو زیارهتکهراڻ- جووتیارانی تهبهریه و ماسیگرهکاتی گنسارت، شهوانه له کویتستانهکانهوه- سپیده زوو دیتیهکاتی دوور دههاتن تا گوئیان له قسهکاتی پهیامبهری تازهیی لهبارهی بهههشت و دۆزهخ و مرۆقاییهتی بهدبهخت و میهرهبانی خوداوهندهوه، لهو جییهی که ههتاو ههلهدههات و رۆژیکی بهشکو بوو، ئارهزوویان بوو تا ئهو لهگهلا خۆیان بهنه دامینی سهوزی کێو بهسهر گیای گهرمهوه راکیشنو. گوئی لهو رابگرن، لهوانهیه بهسهر چهمهنی بههارهوه بچنه خهویکی شیرینهوه، لهبهر ئهوه له دهرهوی دهرگا گردبوونهوه- لهبهر ئهوهی دهرگا داخراوو- هاواریان دهکرد که ئوستاد بیته دهرهوه.

کریست گوتی ((خوشکم مهجدهلیه گوئی بگره خهلاک هاتون من ببهن) بهلام مهجدهلیه که غهرقی چاوی ئهو بوووه هیچی نهییست تهنها لهززهتی له دهنگدانهوهی هاواری وهردهگرت، ئهم هاواره ههموو شتیکی بهو دهگوت، ئهو پیانو نهبوو بۆیه پێویستی بهقسه نهبوو، جارێکیان گوتبووی (مهولای من، بۆ دهربارهی ژیاڻی ئاینده قسه لهگهلا من دهکهیت؟ ئیمه پیانو نین که پێویستمان بهژیاڻی ئهبهدی ههبی، ئیمه ژنن لهبهر ئهوه ئهگهر یهک سات لهگهلا پیاویدا بین که عاشقی ئهوین بهههشتیکی جاویدانیه، ساتیکی جوداییش دۆزهختی هه میشهیه، لیره بهسهر هه مان زهویهوهیه که ئیمه ژنان به ئهبهدی دهژین)) کریست دووباره گوتی ((خوشکم مهجدهلیه خهلاکی بۆ بردنی من هاتوون، دهبی برۆم)) ههلسایهوه و دهرگای کردهوه، شهقام پری بوو له چاوی پر تاسوق و دهمی بههاوارو نالهی بیماران، که دهستیان دریتو دهکرد. مهجدهلیه لهتهک دهرگا وه دیارکهوت دهستی نایه سهردهمی خۆی تا هاوار نهکات. لهوکاتهی که سهیری ئهوی دهکرد به ئارامی له پێشهوه دهروار ئاپۆره کهش له دواي ئهوهوه بهبنی لیویهوه گوتی: ((خهلاکی جانهوهریکی کێوین، جانهوهرانی خۆینخۆری کێوی که تو ههلهدههراڻ)) کریست به ههنگاری دریتو لهسهرخۆ، بههولای کێوی که بهسهر بهرزایی دهریاچهوه سهرههلهگهراپوو، کێوی که تهنها یه کهجار بهسهر بهرزاییه که دا بازووهکاتی خۆی بۆ ئاپۆره که کردبووه هاواری عهشقی کردبوو، بۆ پێشهوه دهچوو، بهلام له مهودای ئهوی رۆژو ئهمرۆکه زهینی زیر

بووبو بيبابان دلتي رهق كردبوو، هيشتا دهامي پاكشوري وهك پولييه تاگر به سهردهامي خزيه وه ههست پييده كرد، پيشينييه كاني تهو روويانده داو خاموش دهبوونه وه، هاواري خودايي و نامرزيي دووباره زيندووده بوونه وه تهو جوزام و شيتي و تاگر - سي كچي خودا - ي دديتن كه ناسمانيان شهق ده كردو دههاتن به گهيشتن به ترپك دهامي بو قسه كردن كرده وه، پهيامبهره كونه كان له دهروونيا هه لدهبه زينيه وه و هاواري ده كرد ((له شكريكي ترسناك لهو سهرى دونياوه ديت، ترسناك و خوشبهبز ديت، هيچ يهك له جهنگاوه ره كاني له بهرماندووبوون ناشه لي - خه والونين، هيچ كه مهربه ندي شل نيبه و قهيتاني هيچ پيلاوي پارچه پارچه نه بووه، تيره كان تيژو كه مانه كان به ژيي كشاويان، سمى نه سپه كان وهك بهرد رهق و سهختن، تايه ي په يتونه كان گردبان ته م له شكره وهك شيريني ميينه دهنه رپني ههر كه سيك بگري به ددانه كاني قووتي دهدات كهس ناتواني نه جاتي بدات. پيره ميدي كه مووي سپي به جهسته يا زيت بووبوه هاواري كرد ((ته وه كام له شكره))

كريست دهستي بو ناسمان بلنكرد ((ته ي خه لكي كه رو كويرو گه مژه ده پرسيت ((كام له شكر)) له شكري خودايه ته ي به دبه ختينه، جهنگاوه راني خودا، له دوروه وه له فريشته دهن، به لام له نزيكه وه مه شخه لي تاگرن، به سهر هه مان تاويره وه كه ئيستا وه ستاوم هاويي رابردو ته وانم له جيني فريشته كان گرتو هاوارم كرد (عه شق... عه شق!) به لام ئيستا خوداي بيبابان چاوي كردمه وه ديتم، ته وان مه شخه لن، خودا وه نند هاواري كرد ((ئيدى ناتوانم بهرگه بگرم داده به زم!)) ته وكاته دهنكي ناله و شيوه له ئورشه ليم و روم به سهر كيئو گوڤه كان ده گاته گوي.

زه ي بو روله كاني خزي ده گريا، فريشته كاني خودا داده به زنه سهر زه ي سووتاو، به مه شخه له كانيان ده گه رين و ده سوورين تا بيينن روم له كوي بوو ئورشه ليم له كوي، خوله ميش ده خه نه نيوان په نجه كانيان و وردى ده كه نو بوني ده كه ن، ده لين، ((ده بي ته وه روم بووي و ته وه ش سراييل و خوله ميشه كه به باده كه ن.

دايكيني گه نج كه مناله كه ي ده چه سپانده سينه يه وه هاواري كرد ((نايا هيچ ريگه بيك نيبه بو رزگار بووني؟ من ته و پرسيا ره بو خوم ناكم، به لكو بو كوره كم ده كه م)).

كريست وه لامي دايه وه: ((بو نا! له هه موو توفاني خودا وه نند بير له كه شتيني ده كاته وه هيوتيني كه مايه ي دونيا ي تاينده يه له ناو تهو كه شتبه داده نيت، من كليلى تهو كه شتبه م پييه)).

پياويكي بير كه شه ويلاكي ژيره وه ي ده له رزي هاواري كرد ((كي رزگاري ده بي؟ كي رزگار ده كه ي؟ نايا ئيمه هه لي رزگار بوونمان هه يه؟))

جيهان به بهرامبهرى مندا رهت ده بي و منيش هه لده بژيرم، له لايينكا زيده مه سره فه كان له خواردن و خوارنده وه و ماچ كردن له لايه كه ي ديكه، نه هامه تي ليدراوه كان و مه زلوومه كاني دونيا، ته وانن تهو نه هامه تحالنه و تهو مه زلوومانن كه هه ليانده بژيرم، ته وانن تهو بهردانن كه ئورشه ليمي تازه به هو ي ته وانن وه دروست ده كه ينه وه.

- خه لكي به چاواني بريقه داره وه هاواريان كرد ((ئورشه ليمي تازه))

- به لي ئورشه ليمي! تازه خوشم نه مده زاني كه خودا وه نند له بيباباندا رازي خوي بو تاشكرا كردم، عه شق ته نها دواي مه شخه له كان ديت، سهره تا ته م دونيايه ده بيته خوله ميش، ته وكاته رزي تازه ده چيني، هيچ په يني له خوله ميش باشر نيبه.

دهنگيكي زيرو شادان كه به دهنكي خوي ده چوو، به لام قولتر دهنگيدا يه وه: ((په يني باشر له خوله ميش نيبه)) كريست گه رايه وه وه يه هوداي له دواي خوي بيني ههستي به ترس كرد، چونكه رووخساري ريش سوور هه وه ره تريشقه ي ده رده دا وهك بليي مه شخه لي موژده يين پيشتر لهو بهر بو بوو. يه هودا بو پيشه وه رايكردو دهستي كريستي گرت، به لووتفيكي چاوه رواننه كراو به بني ليويه وه قسه ي كرد: ((مه ولا... مه ولاي من)). يه هودا به دريژاي ته مه ني خوي هيچكاتي وا به نهرمي له گه ل كه سي قسه ي نه كردوه، ههستي به شهرم كرد، لاريووه و اخوي پيشاندا كه ده يه وي شتي پرسى، هه رچه نده خوي له ماهيه تي پرسيا ري خويدا بي خه به ربوو، ته وكاته كوليله سووريني تازه رسكاوي دوزيه وه له رپشه وه ي هه لكيشا.

عەسر لە کاتی ئەوەوە گەڕایەوە و جارێکی دی بەدانیشتن بەسەر چوارپایەکی خۆیەوە چاوی پرپە ئاگرە، لەپێشەوە هەستی کرد کە خودای ناوێکی لەپەدا بوو، ئیدی چیت ماری چاوەروانی بەو نادا توورپیی و خەم و شەرم زالا بوو بەسەریا، ئەمە چارێکی دی قەسە کردبوو مەشخەڵێکی بەسەر سەری خەڵکەوه وەر سووراند بوو، ماسیگران و جووتیارانی سادەدل بۆ ساتی زەندەقیان چوو بوو، بەلام یەكسەر دانیان بە خۆدا گرتبوو ئارام بوو بوونەوه، تەواوی ئەم هەپەشانه بەرای ئەوان وەکو چیرۆکی پەریان وادەهاتە بەرچا، ژمارەییکی زۆر لەوان بە لایلایە دی دنگی ئەوهوه بەسەر گیای گەرمەوه چوو بوونە خەو. کریست بەتارامی و بەدلیکی پەر لە شەژان سەیری ئاگری دەکرد، مەجدەلیە لەگۆشەییەکەوه وەستابوو سەیری ئەوی دەکرد، حەزی لێ بوو قەسەیی بکات، بەلام زاتی نەدەکرد، جارجارە دەبی کە قەسە زنی پیاو خۆشحال دەکات و زەمانیکیش دەبیتە مایە توورپیی ئەوهوه، مەجدەلیە ئەوه بەئاگابوو لەبەر ئەوه قەسە نەدەکرد.

دەنگی ئەتارادا نەبوو، مالا بۆنی ماسی و ئەکلیلی کێوی دەدا، پەنجەرە رووبەرۆوی حەوشە کرابوو، لەو نزیکانەوه درەختی ئەزگیل شکۆفەیان کردبوو، چونکە عەتری دلاوێر توندی ئەوان، لەگەڵ شەنی خۆراوا دەهاتە مالهوه.

کریست هەلسایەوه پەنجەرە داخست، تەواوی ئەم عەترە بەهاران هەناسە وەسوەسە بوو، عەترێکی لەبارنەبوو بۆ رۆحی ئەوا، زەمانی ئەوه هاتبوو کەبچێ و هەوای داواکراوی خۆی بدۆزیتەوه خودا بەپەله بوو. دەرگا کرایەوه یەهودا هاتە ژوورەوه، چاوه شینەکانی بەدەوری ژووردا گێرا، ئوستادی دیت کە چاوی بریووتە ئاگرەوه، مەجدەلیە -لەر- قیت و زوبەدی کە چوو بوو خەوه و پرخەیی دەهات و لەژێر رووناکایی مەشخەڵدا خۆشەنوس کە دەینووسی و کاغەزی خۆی بە لەکە پرده کردەوه.. سەری راتەکاند، ئایا خەباتی گەوره ئەوه بوو؟ ئاوهها دەیانویست بچن بۆ فەتھی دونیا؟ یەك سەرەرۆ، میرازیکی نووسەر، ژنیکی بەدناو چەند ماسیگری، پینەدۆزی، دیوهرەیی، کە هەموویان لەکفر ناحوم دا کەنگریان خواردوه و لەنگەریان گرتوه، لە سوچیەکەوه مات بوونە، سالومە پیر سەفرە راخستبوو. یەهودا

بەزەمە کردەوه گوتی ((من برسی نیم، خەوم دیت)) چاوهکانی خۆی داخست تا ئەوانی دیکە نەبینی کە یەكسەر بەسەر سەفری شامەوه دانیشتن، پەپوولەیی لە کلاوژژنەیی دەرگا هاتە ژوورەوه، بەدەوری بلیسە مەشخەڵدا پەرپوالبی لیکدا، بۆ ساتی رۆیشت و بەسەر سەری کریستەوه پەرپوالبی لیکدا، ئەوکاتە بە دەوری ژووردا دەستی کرد بە هەلفرین...

سالومە پیر گوتی ((میوانیکمان بۆدی هەموومان بەدیتنی ئەو دلخۆش دەبین))

کریست نانی دابەش کرد، پیرۆزی کرد و دەستی کرد بەخواردن، هیچ کەسی قەسە نەدەکرد، زوبەدی پیر کە بۆ شام بیدار بوو. ساحیب مالا خەفەتخان بوو، پیاڵەیی خۆی پرکرد لە شەراب بەیەك قوم هەلیقوراند و لەبەر خۆ گوتی ((بەرستی ئەومیوانە ژبانی مەرۆق پەر لەخەم دەکات، هەست دەکەیی لەگەڵ شیری بەسەر سەفرەوه دانیشتوو)). بەو بڕۆکەییە کە بەزەینی داهاات یەكسەر زەندەقی چوو هەلسایەوه، لەکاتی بەلای دەرگادا دەرۆیشت گوتی: من دەرۆم تا یونسی پیر بدۆزمەوه وەك دوو مەرۆق بەیەكەوه گەپێ بکەین)). بەلام لەهەمان ساتدا چەند دەنگی سوکی پیتی بەرگۆی کەوت (سالومە پیر کە لە جیوه هەلسا گوتی) (ئەوهش هی میوانمان) هەموو ئاوپیان دایەوه. لە ناستانەیی دەرگادا خاخمی پیری ناصیرە وەستابوو، بەرستی چەند پیرۆ شکست بوو! لەودا جگە لە مەشتی ئیسقان و پستی هەتاوه سووتی کە ئیسقانهکانی لەبنەوه داپۆشی بوو، بەهەر جۆری مایە ئەوه بوون کە رۆح هەلنەفری، هیچی دیکە تی نەما بوو، خاخم لەم دواییەدا نەیدەتوانی بخەوی، هەرکاتی جار لەکاتی سپیدەدا خەو ئەوی دەرپاند، خەونی عەجیب و غەریبی دەدیت کە ناوهرۆکیان هەمووی یەك بوو ((فریشتەکان، مەشخەڵەکان.. ئورشلیم لەشپۆهی جانەوهریکی بریندار و هاوارکردن. کە بەهەول و تەقەللاوه لەکێوی -سەهیون- دا سەر هەلدهگەرا. بەکوتانەوهی سەفرە کە بەمەشتی خۆی گوتی ((کۆرپینە قەسە بکەن مەگەر چی روویداوه؟ نەکا جەستەیی رووبەرۆی ئیمە ببیتەوه؟ مەگەر نەتانبیستوه هەرکاتی سی یا چوار نەفەر بۆ خواردن دانیشتن ئەگەر دەربارەیی خودا قەسە بکەن، وەك بلیسی لەسەر سەفرەیی خیزانی دانیشتون، خاخمی پیری

ناصره که خودا سهلامهتی بکات جاریکیان شه و قسهی گوتوه من باشم له بیره، له بیره مه قسه بکه کورپی میړی خودا بهینه خواره وه بۆ مائی من، ده بوروی که به کورپی میړی بانگت ده کهم ناخر هیشتاش نازانم چیت ناوینیم، هندی تو به کورپی نه جار بانگ ده کهن، ژماره یی به کورپی داود، کورپی ئینسان. هه موو قاتیان کردوه به قسهی خویان دونیا هیشتاش بریاری خوی نه داوه)).

کریست وهلامی دایه وه ((زوبه دی پیر له شکرکی بی شوو مار له فریشته کان له ده ووروبه ری خودا وه نه ده لده فرن هاواریان دهنگی زیرو زیو ئاوی زولائی هه لژاوه و خودا ده پورستن، به لام له دور، هیچ فریشته یی زاتی نزیک بوونه وهی نییه، جگه له فریشته یی)). زوبه دی به کردنه وهی چاوه شهرباب لیدراوه کهی پرسى ... کی؟

کریست وهلامی دایه وه ((فریشته یی بیدهنگی)) خاموش بوو. خاوه ن مال بیدهنگ بوو، پیاله ی پر شهرباب کرد و هه لیقوراند، له بهر خو گوتی: ((به راستی شه میوانه ژیانى خه لک ناخوش ده کات و هه ست ده که ی له گه ل شیری له سه ر سفره دانیشتوی...)) به ختوره کردنی شه بیرۆکه یه بۆ زه ینی یه کسه ر ترساو هه لسا یه وه، له کاتیکا بۆ لای ده رگا چو گوتی: ((من ده چم تا یونسی پیر بدۆزمه وه، که وه کو دو مرؤف گالته یی بکه ین به یه که وه))، به لام له هه مان ساتدا دهنگی چه ند هه نگاویکی سووکی به ر گوئی که وت.

سالومه ی پیر له جیوه هه لسا یه وه گوتی: ((شه وه ش له میوانه کافان)) هه موو گه رانه وه له ئاستانه ی ده رگادا خاخامی پیری ناصره له ده رگا وه ستابوو، وای چه ند که نه فت و شکسته بوو، جگه له مشتت ئیسقان و پیستیکی سووتاو که ئیسقانه کانی دا پۆشیبوو به هه ر جوړیش بی ماوه بییک بوو بۆ شه وهی رۆح هه لته فری، هیچ شتی له جیگای خوی نه ما بوو، خاخام به م دوا ییانه نه یده توانی بجه وئ، هه ر کاتی که جار جار له کاتی سه حه ردا خه و رفاند خه ونی سه یرو غه ربیی هه مووی یه ک بوو، فریشته کانی ده دیت، که ناوه رۆکه کانیان هه مووی یه ک بوو، فریشته کان به هه وئ ته قه للاوه به سه ر کیوی سه هیون هه لده گه را)).

چه ند رۆژی پی شوو له کاتی سه حه ردا دووباره هه مان خه وی دی بوو، ئیدی کاسه ی سه بری پر بوو بوو، به هه لبه زینه وه له شینی خوی مائی جیهیشتبوو گه یشتبووه مه زراو ده شتی - ئیسدرلون - ی له دوا ی خویسه وه جیهیشتبوو، - که رمول - به شوین پیی خودا وه له به ره و رووی شه ودا سه ری به رز کردبووه، به یه قینه وه ته لیاسی په یامبه ر به سه ر ترۆیکی کیوه وه وه ستابوو، شه مه بوو که خاخامی بۆ پی شه وه راده کیشاو توانای سه ره لگه رانی پی ده به خشی، به گه یشتنی پیره میرد بۆ سه ر ترۆیکی خۆره تاو دابه زی، ده یزانی کی سی تاو ییره به ردی سه خت به ناوینیشانی - قوربانگا - به سه ر ترۆیکی پی رۆزه وه قیت بوو بوونه وه وه له ده ووروبه ریانا ئیسقان و قۆچی قۆربانیه کان هه بوو، به لام که نزیک بۆ وه سه ری به رز کرده وه، هاواریکی کرد، به رده کان تاوانه وه و چو بوونه ناو زه ی! شه مرؤعه سر سی پیساوی زه به للاح به سه ر ترۆیکه وه وه ستابوو، جلیان وه ک به فرسپی بوو روو خساریان تیکه ل به نوور بوو، کریستی کورپی میړی له ناوه ندیان بوو، له لای چه پی شه ودا ته لیاسی په یامبه ر بوو که موشتی پر له پشکو بوو، له لای راسته وه ی شه و موسابوو به قۆچی لوول خواردوو دوو ستوون به پیتی ئاگرین. خاخام که وته سوژده وه، له کاتیکا ده له رزی به بنی لیویسه وه گوتی: ((شه دۆنیا... شه دۆنیا)) ده یزانی شه لیاس و موسا نه مردبوون و له رۆژی ترسناکی خودادا دووباره به سه ر زه مینه وه ده رکه وتبوون، شه وه ش نیشانه ی دیماهی هاتنی دویابوو، شه وان به ده رکه وتبوون، له وئ بوون و خاخام له ترسان ده له رزی، سه ری به رز کرده وه، سی تاو ییره به ردی گه وره که له تیشکی هه تاوی خۆرئاو ابووندا ده دره وشانه وه. خاخام ساله های سال کتیبی په یامبه رانی کردبووه و له هه وای یه هودا هه ناسه ی هه لکیشا بوو، فیروبوو که چون مانای شاراوه له پشتی دیارو نادیاردا بدۆزیته وه، ئیستا تیگه یشی، گوچانه که ی له زه وی هه لگرت - چه ند سه رسام بوو که شه له شه له رولاوازه شه قودره ته ی هه بوو؟ چووه ناصره و کاناو مه جده ل و کفرناحوم تا به دوا ی کورپی میړی دا بگه ری، بیستبووی که له یه هودیه گه راوه ته وه و ئیستا به ناوه ندی جه لیلدا ره تده بی و و چون جووتیاران و ماسیگران ده ستیان کردبوو به دروست کردنی شه فسانه ی په یامبه ری تازه: له باره ی په رجوه کانی، شه و قسانه ی که ده یخسته سه ر زمان و شه به رده ی که له کاتی قسه کردن دا رووبه پرووی ده بۆوه و پاشان له که نار به رده که به گول

داده پوښرا.. له پریگه دا روپه پروی پیره میردی بڼه و دهستی به پرسیار کرد، پیره میرد دهستی بڼه ناسمان به رز کرده وه: ((من کویر سوم شه و دهستی دایه پیلوه کانه و بینایی به من به خشی. هرچند که به منی گوت له مباره وه شتی نه لیم، به لاهم له دیهاته کانه د سوور پیمه وه و به هم موویان ده لیم:

- پیره میرد ده توانی به من بلایی که له کوی ده توانین بیدوزینه وه؟

- که جیمه پششت له مالتی زوبه دی بوو له کفرناحوم، خیراتر برېو تابهر له سره له لگه پانی بڼه ناسمان بتوانی بیگه پتی؟

خاخام خیراتر هه نگاهی هه لیتنا، شه و شه وی داگرت، مالتی زوبه دی پیری له تاریکیدا دوزیه وه و چوه ژور وه، سالومه ی پیر له جیوه هه لساپه وه تا به خیر هاتنی بکات.

خاخام به رابردن له ناستانه ی دهرگاوه گوتی: ((سالومه ره همتی خوداوه ند له م ماله بی و سامانی ئیبراهیم و ئیسحاق هه رزانی خاوه نیان بی)) شه و کاته ئاوری دایه وه و له دیداری کریستدا راما ((مه لیکي زور به سهر به رزایی سهر مه وه هه لده فرن و هه وائی توم بڼه هینن، کوپم شه و ریگایه ی گرتوتته بهر ناهه مووارو له پاده به دهر دوورو درپشه، خوداوه ند هه مپراحت بی)).

کریست به دهنگیکی پر له و یقاره وه و هه لاهمی دایه وه - نامین.

زوبه دی پیر دهستی نایه سهرسینه ی و سلاوی له میوان کردو پرسی ((باوک هه وه روژ له کوی هه لاتووه؟)) به لاهم خاخام بی شه وه ی و هه لاهمی بداته وه له که نار ئاگر دانیششت، رهنگه داشنه نیشتی، سهرمای بوو خهسته و برسی بوو، به لاهم مه یلی له خواردن نه بوو، دوو یا سی ری له به رده میا کرابونه وه و نه یده زانی کام ریگا بگریته بهر، بوچی هاتبوو؟ هاتبوو تا خه ونه کانی بڼه کریست بگریته وه، به لاهم شه گهر شه م خه ونه له لایه ن خوداوه بووین، شه و کاته چون؟ خاخام چاک دهیزانی که هه رماس رووخساری خودا ده گریته خوی تا مروقه کان هه لده لیتنی، شه گهر شه وه ی که بینی بووی بڼه کریستی گپرابوه وه.

له وانه یه که دیوی غروور زال بی به سهر روچیا و گومرای بکات، شه و کاته و هه لاهمی شه و شه وه ده بی که خاخام بیداته وه، نایا شه و شه رکی بوو که شه و رازه داخراوه راگری و به دوا ی شه و دا بکه وی؟ به لاهم بڼه خاخامی ناصیره شه وه راست بوو، که شه و وه دوا ی ئازاترین شوړشقان و هه موو شه وانه ی لاف و گه زافی شه وه لیده دن که شه ریه تیکی تازه یان هیئاوه بکه وی؟ بڼه چونکه کریست شتیکی به پیچه وانه ی شه ریه ت گوتبوو؟ به قسه ی شه وان روژی شه م می پیروز بڼه دیتنی نه فره ی چوته مه زراوه، که خه ریکی پاک کردنه وه ی چال و ئاوه رو ی باغی خوی بووه، گوتبووی:

((پیاوه که شه گهر ده زانی توچ کارده که ی، نومیده وارم که شادی بتگریته خو، شه گهر نازانی نه فره ت له تو بی که بوچی شه ریه ت له ژیر پی ده نیی)) به بیستنی شه م خه به ره خاخامی پیر که وته شه لانه وه و له به رخو که وته شه ندیشه وه ((شه و یاخیبه مروقیکی ترسناکه، شه معون، ئاگاداره ده نا کفرو نه فره ت بڼه خوت ده کری.. شه ویش له ته مه نی تودا)).

کریست هات و له که ناریا دانیششت، یه هودا به سهر زه وی راکشاو چاوه کانی داخستبوو، مه تی چوه شوینی خوی له ژیر مه شخه لدا قه له می گرتنه ده ست و له چاوه روانیدا مایه وه، به لاهم کریست هیچی نه گوت، سهری ئاگری ده کرد که چون دار ده سوتینی، ههستی کرد خاخامی پیر هه ناسه برکی بووه و هه بلایی هیشتا له ریگایه. سالومه ی پیر له هه مان شه م سهرین و بهینه دا جیگه ی بڼه خاخامی پیر راخست، خاخام پیره میردی بوو ده بواپه دژشه گو و سهرینی نه رمی هه بی، گوژه ئاویکیشی له ته که نوینه که ی دانا تا شه گهر تینوو بوو بتوانی ئا و بجاته وه، زوبه دی پیر له وه به ئاگا هات که میوانی نوی به خاتری شه و نه هاتوه، گوچانه که ی ده ست دایی و چوه سو راغی یونسه وه، تا دوو باره له هه واییکی مرویانه دا هه ناسه بدا، شیران ماله که یان پرکردبوو، مه جده لیه و سالومه چونه ژورره کانیان تا کریست و خاخام به ته نها بمیننه وه، دلین گه واهی دده که شه م دوو نه فره چه ند رازیکی گرانباریان پی یه له سهریا بکه ونه گفتوگو وه.

به لاهم کریست و خاخام گفتوگو یان نه کرد، شه وان دلنیایی ته و او یان هه بوو که هیچ کاتی ناتوانن رازی دل هه لپژنه دهره وه و باری سوک بکه ن، شه وان بیده نگیان هه لپژارد، چه ندین سه عات له دوا ی یه کتری رابردن، مه تی به دهستی به قه له مه وه خه وت، زوبه دی

دوای چهنه بازییکی زۆر گهراپهوه و له که نار پیره ژنه که ی راکشا، نیوه شه ویوو، خاخام تژی بیدهنگی بوو، هه لساپهوه، به بنی لیویه وه و گوتی ((کریست ته مشه و به نه ندازه بیکی ته واو قسه مان کرد، به یانی سپیده دهست پیده کهینه وه)) به شه ژنۆی له رزیوه وه خۆی بۆلای نوینه که په لکیش کرد. خۆره تاو هه لاتوو له ئاسمان به رزیوه وه، ده مه ده می نیوه رژیوو، به لام خاخام چاوی نه کرده وه، کریست چوو بووه که ناری ده ریاجه تا له گه ل ماسیگران قسه بکات، چوو نه ناو قایغی یونس تا یارمه تی بدات له ماسی گرتندا، یه هودا ته نها و ته نها وه که سگی میگه ل به بی ئامانج له ده ور به ردا ده سو راپه وه.

سالومه ی پیر به سه ر خاخامه وه لاریوه تا گوپی له دهنگی هه ناسه ی بی، هه ناسه ی ددا به بنی لیویه وه گوتی ((سو پاس بۆ خوا هیشتا زیندوه)) سالومه خه ریکی رۆیشتن بوو که خاخام چاوانی کرده وه، نه وی بیینی به سه ریان لاریوته وه، تیگه یشت و بزهیکی کرد.

گوتی سالومه هه راسان مه به نه مردووم هیشتا ناتوأم بمرم، سالومه به توندی وه لأمی دایه وه ((هه ر دوو کمان پیر بووین هه ر چه ند زیاترو زیاتر له مرۆق — دوور ده که وینه وه له خودا نزیک ده بیینه وه، هیچ که سی ئاگای له ساتی نه جه لی خۆی نیه، بیر ده که مه وه که گوتی ((هیشتا ناتوأم بمرم)) گونا هه.

خاخام پیله ی کرد له سه ر قسه ی خۆی ((سالومه ی ئازیز هیشتا ته جه لم نه هاتوو ه، خودای سراییل خۆی واده ی به من داوه: شه معون تۆ نامری، مه گه ر ته و کاته ی که کریستیانو بیینی)). به لام له کاتیکا ته م قسانه ی ده هیناپه سه ر زمان چاوانی له ترسان ده کرایه وه، نه کا نه و پیشتی کریستیانی بیینی بی؟ ئایا ده بی ته مه خه ونیک بیست که رمول خه ونیکی له لایه ن خودا بۆ من هاتبی؟ ته گه ر وایی ته و ته جه لی هاتوو ه، ساردی نیشته ته واوی له شه یه وه، نه یده زانی شادی یا بنالی؟ رۆحی شاد بوو، کریستیانو هاتبوو، به لام جه سته ی له رزۆکی گه ره کی نه بوو بمری، به هه ناسه پرکیوه، هه لساپه وه، بۆلای ده رگا خزی، له ئاستانه ی ده رگا دانیشته تا خۆری به سه ردا هه لیت و غه رقی نه ندیشه بوو. کریست ده ور به ری شه و ماندوو مردوو گه راپه وه،

به درژیایی رۆژ له گه ل یونس ماسیگری کرد بوو، قایغ پرپوو بوو له ماسی و یونس غه رقی شادی بوو بوو ده می به ش کرده وه تا قسه بکات، به لام په شیمان بۆه تا نه ژنۆی چوه ناو ماسیه کانه وه، نیگاییکی کرد بووه کریست پیکنی بوو.

هه مان شه و یاهه ران له دیهاته نزیکه کانه وه گه راپوونه وه، به ده وری کریستدا چوارمیخه کی دانیشتبووون ده ستیان کرد به گێرانه وه ی هه موو شه وی که بیینی بوویان و نه نجامیان دابوو، له کاتیکا بۆ ترساندننی جووتیارو ماسیگران گه روویان که وتبوو گه یشتنی رۆژی خودا وه ندیان پیراگه یان دبوون، گوپیگران، به ئارامی به رده و امییان به چا کردنه وه ی تۆر یا هه لکه ندنی باخی خۆیان دابوو، جارنا جار به سه ر ته کاندنه وه ده یانگوت ((ده بیینی... ده بیینی)) ته و کاته بابه تیان ده گۆرێ.

له هه مان کاتدا یاهه ران سه رگوزشته ی خۆیان ده گێرپه وه له پرپیکا سی نیردراو گه رانه وه، یه هودا به بی دهنگی به سه ر ده ستیکه وه پال که وتبوو، به دیتنی ته وان نه یه توانی به ر له پیکنه بیینی خۆی بگری، هاواری کرد ((ته ی نیردراوان، ته وه چیتان به سه ر هاتوو ه؟ مناله ورتکه کان خۆ ده بی پاره و پولی باشتان وه ده ست هینا بی!)) و له راستیدا چاوی راستی په ترۆس هه لسا بوو ئاوی لی هه لده رزا گۆناکانی یۆحه ننا پر له وروشان و خوین بوو، یاکوب ده لهنگی، په ترۆس ئاخیکی هه لکیشا و گوتی ((مه ولای من، قسه ی خودا ده رده سه ریکی گه ورپه، به لی ده رده سه ریکی گه وره!)) هه موو له ژیره وه پیکنه ی، به لام کریست به نه ندیشه وه سه یری ته وانی ده کرد. په ترۆس که په له ی بوو هه موو شتی بلی خۆی هه ساندوه وه به رده وام بوو: ((ته وان به راستی ده خلی خۆیان به ده ست هینا یه که م جار گوتمان هه ریبه که مان بجینه ری جودا، به لام دوایی ترساین هه رسیکمان له گه ل یه که که وتینه ری و ده ستمان کرد به په ندیژی، له مه یداننی شاردا ده چووینه سه ره ردیکه وه یا به سه ر دره ختی هه لده گه راین، ده ستمان لیکده دا، یا په نجه مان له ده م ده ناو فیکه مان لی دده داو خه لکی کۆده بوونه وه، هه رکاتی ژنیکی زۆر هاتبا یۆحه ننا قسه ی ده کرد، له به ر ته مه یه که رووخساری وروشاوه، کاتی که زۆرینه پیابووون یاکوب به دهنگی قوولی خۆی قسه ی ده کرد، گوفتاری من ده ق وه کو گوفتاری خۆت بوو، به لام به لیمۆی گه نیوو هه یه و پیشوازیان لیکردین، چونکه

به قسه‌ی خویان، ئیمه مالویرانی دونیامان به دیاری هیناوه، هه‌لژانه سه‌رمان و ژنان به‌نینۆک و بیوان به‌مشت و ئیستا توخوا سه‌یری پۆته‌لاکی ئیمه بکه!!

یه‌هودا دووباره پیکه‌نی، به‌لام کریست گه‌رایه‌وه به‌نیگاییکی توند ئەم دەمه‌ بی‌ ئەده‌به‌ی داخست و گوتی ((ده‌زام که ئیوه وه‌کو به‌رخ ده‌نیرمه‌ ناو گورگان، جه‌فاتان پی‌ده‌که‌ن، به‌ردتان لی‌ده‌ده‌ن و ئیوه به‌ به‌دره‌وشت ناوزه‌د ده‌که‌ن، بۆیه دژی به‌دره‌وشتی ده‌جه‌نگن، تۆمه‌ت به‌ئیه‌وه روا ده‌بینن و ده‌لین ئیوه ده‌تانه‌وی باوه‌رو خانه‌واده‌ی سه‌ر زه‌وی باوکمان هه‌لوه‌شیننه‌وه، چونکه باوه‌ری ئیمه پاکتره، مالمان فراختر و سه‌رزه‌وی باوکمان ته‌واوی دونیایه‌! هاو‌پیمان که‌مه‌ربه‌ندتان توند به‌ستق مالاوایی له‌شادی و ئاسایش بکه‌ن، ئیمه به‌ره‌وه جه‌نگ ده‌چین)) ناتانیل گه‌رایه‌وه به‌نیگه‌رانی نیگاییکی کرده‌ فیلیپ، به‌لام فیلیپ هی‌مایکی بۆ کرد وه‌ک بلیتی ده‌یگوت ((هه‌راسان مه‌به ئەم جووره قسانه ده‌کات تا تا‌قیمان بکاته‌وه)) خاخامی پیر زۆر ماندوو بوو سه‌ره‌له‌نوی راکشا، به‌لام زه‌ینی کراوه‌بوو، هه‌ستی به‌ئارامی ده‌کرد، سه‌دایی له‌ ده‌روونی هه‌لسا، ئایا سه‌دای خۆی بووه یا سه‌دای خودا؟ شایه‌د هه‌ردووکیان، فه‌رمانی پی‌دا ((شه‌معون هه‌ر جییه‌ک که ئەو بۆی ده‌روا به‌دوای بپۆ)) په‌ترۆس خه‌ریک بوو دووباره ده‌می بکاته‌وه که کریست ده‌ستی هی‌ناییش و گوتی ((ئیدی به‌سه))

کریست هه‌لسایه‌وه سه‌رپی، ئورشه‌لیم له‌به‌ر چاوی قه‌دی هه‌لینا: کی‌وی و تژی خوین و له‌وپه‌ری ناو‌می‌دی دابوو، که مه‌نزگای ئومی‌ده، کفرناحوم، له‌گه‌ل ماسی‌گرو جووتیارانی سادده‌ل له‌بین ده‌چوو، ده‌ریاچه‌ی گنسارت له‌ ده‌روونیا غه‌رق ده‌بوو، مالی زوبه‌دی ته‌نگ بوو: چوار دیواری مال هاتنه‌ به‌ریه‌ک و ئه‌ویان گرته‌خۆ، خه‌ریک بوو ده‌خنکا بۆ پی‌شه‌وه چوو ده‌رگای کرده‌وه، بۆ لی‌ره مابۆوه؟ ده‌خواو ده‌نۆشی، ئاگر بۆ ئەو داده‌گیرساو نیوه‌رۆیان و شه‌وان سفه‌ریان بۆ ئەو ده‌کرایه‌وه، کاتی خۆی بی‌ ئامانج به‌سه‌ر ده‌برد، ئایا به‌مجۆره بریاری رزگارکردنی دونیای داوه؟ شه‌رمی له‌خۆی نه‌ده‌کرده‌وه؟

چوو هه‌وشه‌وه، بایکی گه‌رم و بۆنی دره‌ختانی چرۆکردوو له‌گه‌ل خۆی ده‌هینا ئەسته‌یره‌کان بووبونه رشته‌ی مرواری به‌گه‌رده‌ن و بازووی شه‌و، له‌ژیر پی‌دا زه‌وی

موره‌موری بوو، وه‌ک بلیتی چه‌ند ده‌میکی بی‌ ژماره مه‌مکی ئەو هه‌لده‌مژن. رووی له‌ لای باشوور، (ئورشه‌لیمی پیرۆز) کرد، وابه‌دیارده‌که‌وت به‌دیقه‌ت گوی راده‌گری و له‌تاریکی‌دا هه‌لده‌دا تا رووخساری سه‌ختی تاویره‌به‌رده خویناویه‌کان بناسیتته‌وه، له‌هه‌مان حالدا که زه‌ینی تاسوق و ناو‌می‌دی وه‌ک چۆن رووباری ره‌وانه‌ی ده‌شت و کی‌و بووبوو، خه‌ریکی دارماندنی شاری پیرۆزبوو. له‌پریکا هاته به‌رچاو که له‌ ژیردار بادامی تازه چرۆکردوودا سی‌به‌ریکی گه‌وره که‌وته جوله، یه‌کسه‌ر شتیکی ره‌ش تاریکتر له‌ خودی شه‌و هه‌لسایه‌وه، هاوسه‌فه‌ری زه‌به‌لاخی خۆی بوو. له‌میان شه‌وی ئارامدا ده‌یتوانی سه‌دای هه‌ناسه‌برکیی سه‌نگینی ئەو بیستی، به‌لام نه‌ترسا، زه‌مانی بوو عاده‌تی به‌هه‌ناسه‌ی ئەو گرتبوو، له‌ چاوه‌روانی ئەوا وه‌ستا، ئەوکاته له‌سه‌رخۆو فه‌رمانه‌ده‌رانه، سه‌داییکی ئارام له‌ ژیر دره‌ختی بادامه‌وه گوتی ((چاکتر وایه برۆین!)) یوحه‌نا به‌شله‌ژانه‌وه له‌ تاریکی‌دا ده‌نگیکی بیست و به‌بنی لی‌ویه‌وه گوتی ((مه‌ولای من، له‌گه‌ل کی‌ قسه ده‌که‌ی؟)) به‌لام کریست هاته ژووه‌روه، ده‌ستی دریش‌کردو گۆچانی شوانی خۆی له‌سوچی ژووره‌وه هه‌لگرت، گوتی ((دۆستان وا من که‌وته‌پێ، خاخامی پیر له‌ناو نوین هه‌لساو که‌مه‌ربه‌ندی توند کردو گۆچانی خۆی ده‌ستدایی ((کورم من له‌گه‌ل تۆ دیم)) یه‌که‌مین که‌س بوو بۆلای ده‌رگا چوو. سالومه‌ی پیر خه‌ریکی رستنی به‌ن بوو، ته‌شی خۆی نایه سه‌ر سندوق و گوتی ((منیش دیم، زوبه‌دی کلێله‌کانت بۆ جی‌دیلم خودا حافیز)) کلێله‌کانی له‌ ده‌وری که‌مه‌ری کرده‌وه دای به‌می‌رده‌که‌ی. ئەوکاته خۆی به‌توندی له‌ له‌چه‌کی پی‌چا، ماله‌که‌ی خۆی به‌سه‌ر کرده‌وه به‌هی‌مای سه‌ر خودا حافیزی لی‌کرد، له‌ پریکا دلی وه‌ک دلی کچیکی بیست ساله‌ی لی‌هات.

مه‌جده‌لیه‌ بی‌ده‌نگ و خۆش‌حال هه‌لسایه‌وه، یاوه‌ران وروژان، هه‌لسانه‌وه‌وه که‌وته‌نه سه‌یری یه‌کتیه‌وه، تۆماس که‌ که‌ره‌نای له‌به‌ر شالی ده‌نا گوتی ((ئاره‌زووت کی‌نده‌ره؟)) ناتانیل گوتی ((له‌م کاته‌ی شه‌وا؟ بۆ به‌په‌له‌ی؟ مه‌گه‌ر نابێ سه‌به‌ی سپی‌ده ئەم کاره‌بکه‌ین؟ وه‌ک به‌رخۆله سه‌یری فیلیپی کرد، به‌لام کریست به‌هه‌نگاری درێژ له‌حه‌وشه‌دا ری‌گه‌ی خۆی به‌ره‌و باشوور ده‌ست پی‌کرد.

ئورشلەيمى خۇي دەکرد، شەقىيان برد، كەوتنە جريوه دەستيان کرد بەدارمان سەرەتا ناخى دل، پاشان ناخى زەين، لەلايەكى تر، بەسەر خودى زەويه، يەهوهى بەرز جاريكى دى قاييشى چەرمينى وەستاكارى خۇي بەستا، تەرازوو خەتکيشى خۇي گرتە دەست، دابەزىيە سەرزەوى، خودى خۇي بۆ كۆمەك کردنى وپرانى رابردوو دروستکردنى ئايندە وپراى مرۆقەکان بۆ پيشەوه كەوتەپرى، بەلام بەر لە هەموو شتى دەستى بەپەرستگای يەهوديان کرد لەئورشلەيم.

کريست هەموو رۆژى بەسەر بەردرپژکراوه خويناوپەکاندا دەوہستاو بەگرانبارى سەيرى ئەو پەرستگايەى دەکردو هەستى دەکرد كە ئارەزوو دەکا وەك تەور بکەويتە رەگورپيشەى ئەو پەرستگايەو وپرانى بکات، بەم بوونەوه پەرستگا هيشتا بەسەرپپۆه بوو، لەژيى نوورى خۆرەتاودا وەك گايىكى زيىرپنو قۆچى ئەلقە گول بەسەرەوه دەدرەشايەوه، ديوارەکان تا ساپيتە، بەمەرمەرى سپو و دەمارى شينباو جەلاکراوون، وابەدياردەكەوت كە پەرستگا بەسەر رووى ئوقيانوسىكى شەپۇلاوى مەلەدەكات. لەپيش رووى ئەودا سى ريز ژوور يەك بەسەر ئەوى ديكەوه هەلواسراوون لە خوارترین و جیدارترینى ئەو ژوورانە تايبەت بوو بەت پەرستەکان، ناوەندى تايبەتى خەلكى سراييل و بەرزترین حوجره لە بەردەستى خزمەتکارانى پەرستگابوو، ژمارەيان بيست هەزار نەفەربوو، شەوو رۆژ بەحەوت شپۆه بخورپان تيدا دەسووتينا، دووکەل و چر بوو، كە بزنان لە حەوت فەرسەخ رپۆه دەپژمىن، كەشتيەكى بچوك كە قەلاى عاسى ريبازى موسا بوو، هەمان ئەو كەشتيەى باوو باپيرانى قەومى بەنى سراييل كە پيشينيانى چادرنشين لەگەل خۇياندا لە يبابانەوه هينابوويان بەسەر ئەم ترۆپكەى سەهيۆنە لەنگەرى گرتبوو لەخاكدرا رەگاژۆ بووبوو، بەدارى سەرونيازو زيىرو مەرمەپ خۇي رازاندبووهو بووبوو بە پەرستگايى، خوداوەندى كپوى يبابان ئارەزووى هەلبژاردنى بيىدەنگى نەبوو لەمال، بەلام وا لە بۆنى درەختى سەرونيازو بخورو گۆشتى قوربانى بەكەيف بووبوو تا رۆژتيكىان پپى هەنگرت و چووه ناويهوه.

ئىستا دوو مانگ بەسەر رۆژى كۆچى كريست لە كفرنارومدا بەسەردەچى، هەموو رۆژى دەچوو رووبەرووى پەرستگا دەوہستاو سەيرى دەکرد، هەموو رۆژى بۆ ئەو

بەشى بيست و پينجەم

بناغەى دونيا لەرزۆك بوو... چونكە دلئى مرۆقە لەرزۆكە، لەژيى هاوارى ئەو تاویرەبەردانەى كە خەلك و ئورشەليمى خۇي بانگ دەکرد، لەژيى هاوارى پيشبينىيەکان و بەديارکەوتنى رزگارکەر، رپو رەسمى مەزەهەبى ژيىرکۆتى فەريسى و سەدوقىەکان، ئەو دەولەمەندانەى كە دەياخوار، ئەو هەژارانەى كە برسى بوون، لەژيى دەستى خوداوەندى يەهوه، كە لە سيميل و ردينى ئەودا خوينى مرۆقايەتى، چەندىن سەدەو سەدە هەلدەپژايە دەروونى گەرداوى مەرموز، لەهەموو دەرگايى كە لەگەل ئەو خودايەدا پپى دەچوويه ژوورەوه، هاوارى بەرزەبۆوه، ئەگەر قسەيىكى ئەفين ناميزت دەکرد، هاوارى دەکرد: ((من گۆشتم دەوى)) بەرخ يا يەكەم نۆبەرەت كە بەنیشانەى قوربانى دەتکرده ديارى، هاوارى دەکرد ((من گۆشتم ناوى، جلتان مەدرپين دلئان بەرپين، جەستەى خۇتان بەرۆخ و رۆختان بەپەرست بگۆرنەوهو بیدەنە دەست با)). دلئى مرۆقە لەژيى هاوارى شەش سەدو سيزدەوه فەرمانى نووسراوى ريبازى يەهوه، جگە لە فەرمانە نەنووسراوهکان وردوخاش ببوو، بەلام خورپەيىكى نەبوو، لەژيى ئاوازی سەرەتای پەيدابوون سەرەتای لاويان، سەرەتای ژمارە، كتيبى دادوهران، كتيبى پاشايان وردوخاش بووبوو، بەلام دانەدەخورپا ئەوكاتە لە پريکا لەچاوهروانەكراوترين ساتەکاندا بايىكى نەرم هەليکرد نە لە ئاسمان، بەلكو لەزەوى، تەواوى ژوورپچكەکانى دلئى مرۆقە كەوتە لەرزەوه بى درەنگ دادوهران و پادشايان رپو رەسمى مەزەهەبى و فەريسى و سەدوقى و ئەو بەردانەى كە بانگى مرۆقەکان و

تازهبوو، وهك بلیئی بۆ یه كه مین جاره ده بیینی، گوايه هه موو رۆژی چاوه پروان ده كات تا به دارماوی به سه ر خاكه وهی بیینی، تا بتوانی له م سه ر بۆ شه و سه ر له قه كوتی بكات، ئیدی ئاره زووی دیتنی نه بوو، ترسیکی لی له دلدا نه بوو، پیشتی له ناو دلایندا ویران بوو بوو، رۆژیکیان كه خاخمی پیر ویستی بزانی هۆی چیه زیاره تی ناکات، به سه ر راوه شان دنیکه وه گوتی: ((ساله های ساله به ده وری شه م په رستگایه سوورامه ته وه، ئیستا كه په رستگا به ده وری مندا ده سوورپه ته وه)). خاخم به شیوه بیینی په لپ ئامپزه وه گوتی ((کریست شه م وشانه کفر ئامپزن تو ناترسی؟))

کریست وه لآمی دایه وه ((کاتی كه ده لیم - من - قسه له وه جهسته یه ناکه م كه خاكه یا کوری میری، كه شه ویش هه ر خاکه و پشکۆییکی زۆر وردی له گه ل تیكه له ... خاخم - من - ی ده م یانی خودا)).

خاخم به دا پۆشینی رووخساری خۆی هاواری کرد ((ئه وه شیان کوفریکی وه حشه تناکه)).

کریست به خه نده بییکه وه وه لآمی دایه وه ((له بیرت بی که من کوفر گوییکی پیرۆزم))

رۆژیکیان كه یا وه ره كانی به ده می کرا وه ستایشه وه له رووبه پرووی په رستگادا شه ویان دی توو ره بوو، به خه نیینیکی تال به وانی گوت: ((وادیاره په رستگا مایه ی سه رسامی ئیوه یه؟ بۆ دروست کردنی شه و په رستگایه چه ندین سال پیویست بوو. بیست سال و ده هه زار کارگه ر؟ له ما وه ی سی رۆژدا ویرانی ده که م، بۆ دوا جار به تیری ته ماشای بکه ن و مالا وایی لی بکه ن، چونکه به ردیکی له سه ر به ردیکی نامینی. یا وه ران به ترسه وه پاشه کشه یان کرد، نه کا ئوستاد عه قلی له ده ست دابی؟ به م دوا ییه زۆر توندخو بووه، سه یرو سه رسه خت بووه، بایییکی غه ریب پیر له جریوه به سه ر به رزایی سه ری شه وه لیده کرد جار جاره رووخساری وه کو خۆزه تاو ده دره وشایه وه هه موو شتی له ده وروبه ری شه ودا ده پشکوت. جاری واش هه بوو نیگای تیروتار بوو چاوه کانی ناو میید.

یۆحه ننا زاتی دایه به رخۆو گوتی ((مه ولای من شه دی حه یف نییه؟))

- له چی؟

- په رستگا، بۆ ده ته وی ویرانی بکه ی؟

- تا بتوانم په رستگایکی نوی دروست بکه م، په رستگاییکی تازه له ما وه ی سی رۆژ دروست ده که م، به لآم به ر له هه موو شتی ده بی شه م په رستگایه جی چۆل بکات. کریست گۆچانی شوانی خۆی به توندی کوتایه سه ر به رد پۆزه کانه وه، بایییکی توو ره ئیستا که به سه ر سه ریوه هه لیده کرد، سه یری فه رسیانی کرد كه ده كه وتنه شه ولا و شه ملا وه و خۆیان به دیوار ده گرت ه وه و بریندار ده بوون، له پرودا له گه و ره یی زۆریوه ی حه دی خودا وه ند نابینا بوو بوون، بانگی کردن ((شه ی ریاکاران شه گه ر خودا چه قۆییکی هه لگرتبا دلثانی شه ق ده کرد، مارو دوپشک و پیسای لی ده هاته ده وه)) فه رسیه کان بیستیان شیت و هاریبون له توو ره ییان به دزی پریاریاندا تا شه م ده مه نه ترسه لغاو بکه ن.

خاخمی پیر ده ستی له سه ر لیوه کانی کریست دانا تا بی ده نگی کات ((مه گه ر له گیانی خۆت تیرووی؟)) رۆژیکیان له کاتیكا شه شك له چاوه کانی شه لقه ی به ستابوو پرسى: ((مه گه ر نازانی کاتبان و فه رسیان ده ما وده م ده چه نه ده ربارو داوای مه رگی تو ده که ن؟))

کریست وه لآمی دایه وه ((ده زانم باوکه زیاتر له وه شه ده زانم)). له کاتیكا ده ستووری ده دایه په ترۆس كه هه لکاته كه ره ناکه یه وه به سه ر سه کۆی هه می شه یی خۆیدا له ((باره گای سوله یان)) قه رارای ده گرت و جاریکی دی رایگه یاندا ((کاتی هاتوه، رۆژی خودا گه شتوه)) هه موو رۆژی له سه ر یانه وه تاشامگاهان هاواری ده کرد، تا ناسمان ناچار بکات كه ببیته وه وه مه شخه له کانی دارژینی، بۆیه شه و ئیستا که ده یزانی ده نگی مرۆق جادووی هه موو توانییکه، به سه ر ئاگره وه یا شه ونم، دۆزه خ یا به شه شت، هاواری ده کرد ((وه ره)) و ده هات، به هه مان شه م شیوه یه شه و ئاگری بانگ ده کرد، ئاگر زه وی ده رازانده وه ریگه ی بۆ عه شق ته خت ده کرد، عه شقیش هه می شه حه زی لی بوو تا به سه ر خۆ له می شه وه هه نگاو هه لینی. رۆژیکیان ئاندریاس لیی پرسى ((مه ولای من بۆچی ئیدی پیناکه نی؟ بۆ وه کو پیشان شاد نیت؟ بۆ ده مه ده م توو ره تر ده بی؟))

به لآم كريست وه لآمی نه دايه وه، دهيتوانی چي بلی، دلّی پاکی ناندرياس دهيتوانی چي بدؤزیتته وه؟ له بهر خو که وته نه نديتسه ((ته گهر پرياره که دونيايیکي تازه بچيندری، دهبیّ ته و دونيايه له په گه وه خرا بکری و شیرازی ریبازی کؤن ليکبچپردیت، ته وه منم که دهبیّ ته و شیرازی به بچينتم.

ریبازیکی تازه دهبیّ به سهر له وحی دلّ بتاشری و ته وه منم دهبیّ بیتاشم، دهبیّ ریبازی موسا فراوان بکهم تا دؤست و دوژمن و یه هوه و بت په رستان بگریته خو: ((ده فرمان)) شکوفه دهد! ههر بؤ ته مه یه که هاتوومه ته ئورشه لیم، له هه مان ته و جییه ی که ئاسمان ده کریته وه، ته وه یکه ئاسمان په رجوییکي گه وره یا مهرگ دابه زیتي ته وه به دست ویستی خودایه، من نامادم تا بؤ ئاسمان سه رکوم یا فریدریمه بنه بنی دؤزه خه وه، ته ی په وره دگار بریار بده))

جه ژنی خواردن نریک ده بوو، ته راتییکي چاوه روانه کراوی به هاری به سهر رووخساری سه ختی یه هودییه ده پیشکوت... ریگاکانی دهشتایی و ئاو کرابوونه وه و زیاره تکه ران له چوارگوشه ی دونیای یه هودییه ت ده گه یشتن، سی ریزی حوجره ی په رستگا بؤنی گه نیوی مرؤقو ئازه لی سهر برارو و سهر گینی لیده هات. ته مرؤ ژماره ییکي زؤر کؤنه پؤش و شه لّ له ده ره وه ی ((باره گای سوله یان)) گردبوونه وه، به رووخساری رهنگ په ریوو برسی و چاوانی سووتاو به شه راره تی - سه دوکیان - ی خو ش خو راک و شارنشینیان ده ولّه مه ندو سهر خو ش له گه لّ ژنه کانیا، که به رویازنی زیړ دهستی گران ده کردن.

یه کی له وان به بنی لیویه وه گوتی ((خه یالّ ده که ی تا که ی به رده وامی به پیکه نین ده ده ی؟ بهم زوانه گه روتان ده برین ئوستاد خو ی گوتی ((هه ژارو ده ولّه مه نده کان ده کوژی سهر و سامانیان دابه ش ده کات)).

پیاویکی رهنگ په ریو به خو ی و چاوان و موی بزن ئاسایه وه هاته به ره گوتی ((ماناسیس)) تؤ دروستت نه بیستوه، هه ژارو ده ولّه مه نده ئیدی نامینن هه موی ده بنه یه ک، مانای ده سه لاتی ئاسمان ته وه یه. پیاویکی ریقنه تاوی دایه ناو قسه کانی و گوتی ((ده سه لاتی ئاسمانی مانای ته وه یه که رؤمیه کان ده رکه ین، ده سه لاتی ئاسمان و رؤمیه کان به یه که وه ناب)). پیاویکی به ریژ، به لیوانی وه ک ره ویشتک وه لآمی دایه وه

((هارون تۆ ته سه لهن یه ک وشه له قسه کانی ئوستاد تینه گه یشتووی، سراپیلی و رؤمیه کان، یونانی و کلدانی، بوونیان نییه هه موو براین!)) ته ویتر هاواری کرد ((ئیمه هه موو خو لّه میشین به گوپی خو م بیستم ئوستاد گوتی ((ئاسمان ده بیته وه، یه که مین تۆ فان له ناوبوو، ته و یه که یان له ئاگر ده بی، هه مووان له هه ژارو ده ولّه مه نده بگره تا سراپیلی و رؤمیه کان.. ده بنه خو لّه میش))

پیاویک که رهنگی پیستی وه ک سوفالّ کوره گر کراوو چاوانی خرو له گلینه ده ره په ریو بوو چاوی برپیووه ریگای سپی و پرتؤزو خاکی ((بیث ئنیا)) وه گوتی ((زه ی تونه کان له دره خندا ده ته کی و ده که ون، به لآم دوو یا سی دنکه زه ی تون له و به رزییه وه ده می تونه وه و سی چوار ژماره ش به سهر لقه به رزه کانه وه ده می تونه وه ته وه ته شععیای په یامبه ر گوتیه تی.. کورینه ئازابن ئیمه هه مان ته و زه ی تونه ین که به سهر دره خته وه ده می تونه وه.

ته نها کاری که ده بی بی که ین ته وه یه که ئوستاد راگرین و نه هیلین له ده ستمان بچی، ته مرؤ دوا که و توه، کورینه ئاگادارین لی نه گه یین، له ده ستمان بچی، پیره میردی لیو که ره ویشتکی پرسی ((ده توائی بچیته کو ی؟ خودا وه نده به وی گوتوه که له سراپیلدا کارزاری بکات، له هه مان ئیره یه که ته و جهنگی خو ی ده ست پیده کات)).

خوزه تاو له ناوه ندی ئاسمان بوو، روی به رد ریژ هه لمی ده کرد، بؤنی گه نیو له بهر کاریگه ریتی ئاگراویدا زیاتر ده بوو، یاکوبی فه ریسی به بازووی پر له نوشته وه به دیار که وت، له ناو چاکه و که راماتی ته و نوشته انه وه هاتوه اواری بوو قسه ی ده کرد: هه ندی چاره به خشی گه مژه و قؤلبغ و بای سوور، هه ندی هه رماسیان ده رده کردو به هیژترین و گرانبه هاترین نوشته ده بووه هو ی دورخستنه وه ی شه ری دوژمن، ته و ده می ژه هراوی به خه باسه ت کرده وه ((نه فره ت له هه رماس)) سی جار بؤ ره تکرنه وه ی شه ری ته وان تفی رووده کرد، له هه مان حالدا که کؤنه پؤشان خه ریکی ده مه قالی بوون له گه لّ یه ک، هه رییه که یان به له باری خواستی دلّی خو ی قسه ی ئوستادی راقه ده کرد، پیاویکی زه به لاحی به ریژ به گؤچانی دريژ، به ئاره قه هه لښتنه وه و تؤزاوی له به رده م ته واندا قیت بؤوه، رووخساری پان و چروکاوی بریقه ی ده دایه وه. پیره میردی لیو

كهرويشكى هاوارى كرد ((مهلهك يهسدوق، چ خه بهريكى خوشت له (بيث ئىيا) بو هيناوين))؟ ريش سىي هاوارى كرد ((چهپله ليندهن و سه ما بكنه)) له كاتيكا بهردهوام دهگريا يهك يهكى له باوهش كردن ((مردوويك زيندو و بۆتهوه، به چاوانى خوډ دىتم، له گوږ هاته دهرهوه و كهوتهپرى، ناويان دايى و خوارديهوه، ناويان دايى و قسهى كرد)). كوډه پۆشه كان له كاتيكا هه لڙابوننه سهر ريش سىي گوتيان: كهى ؟ چ كهسى دووباره زيندو و بۆتهوه؟) خه لك له ژيژر رواقه كانى دهره و بهر بيستيان به پراكه پاك هاتن، چه ند نه فهري له خزمه تكارانى په رستگاو فهريسى نزيك كهوتنه وه، باراباس كه به ويډا تيد په پرى، له م ههراوزه نايه و هئاگاهات و هاته لاي ناپۆره كه وه.

مهلهك يهسدوق له وهى كه دهيينى ناپۆره ييكى گهوره چاويان برپوه ته وه ده مى شه وه وه سهگ ساحيبي خوډى نه دناسى، خوډى هاويشته سهر گوچانه كهى و به فيزه وه واى ده ست پيكر ((تيليازى كورپى ته لياكيم - كهسى شه و دناسى؟ چه ند روژى پيشتر مردو له گوږمان نا روژيكي و دووان و سى روژ رابرد له بيرمان كرد له پريكا روژى چواره م هاوارى كمان له كوچه بيست من چوومه پيش كريستى كورپى ميڙى ناصيره يم بينى كه دوو خوشكى تيلياز كهوتبوننه سه رپيى و هاواريان ده كرد مه ولای ئيمه، ته گهر تۆ له گه ليان بوای نه ده مردن، ده بى شه و له دونياى مردوان بيته وه، بانگى كه شه و ديت؟)) كريست ده ستى شه وانى گرت له زهوى قيتى كردنه وه و گوتى ((ياللا باپروين!)) هه موو به دواى كهوتين و گه يشتينه گوږه كه، كريست له شوپيى خوډى وه ستا، خوډى هيرشى كرده سهر ميڙى و چاوى سوږاو ون بوو ته نها سپينه يان مابوو، هاوارى كى واى له دل سهر دا ده تگوت گايى له ناخيايه، له كاتيكا سه رپاي ده له رزى هاوارى كى ترسناك، هاوارى كى سه مه ره له دونياى ديكه دا سهر دا، هه لبه ت فريشته كانيش كاتى توږه ده بن به هه مان شيوه هاوار ده كه ن. هاوارى كرد ((تيلياز... و ره دهره وه!)) يه كسه ر دىتم كه خوډى سهر گوږ جولوا شه قى برد، به ردى گوږ جولوا نه فهري هيدى هيدى پالى ددا، به وه حشه ت و له رزه وه، هيچ كاتى له ته مه نم و هكو شه و رابوونه نه ترساوم، سوږند ده خوډم كه ته گهر له من ده پرسى، زۆتر مه يلت لييه چى بيى شير يا رابون، ده ليم شير خه لكى له كاتيكا ده گريان هاواريان كرد ((خودايه ره هيمان پى بكه! قسه بكه باوكه مه لهك يهسدوق قسه بكه)).

ژنان كهوتنه قيژه وه، زۆر له پياوان خوډيان له پشت په رده وه هشاردا، ئيمه كه له جيوه مابويين، ده له رزين، به ردى گوږ ورده ورده به رزبۆوه، يه كه م جار دوو بازوى زهردمان بينى پاشان سه ريكي ته واو سه وز، قاش قاش و توڙاوى، پاشان له شى ئيسقان ئاسا وه كو كفنپوشى، ههنگاويكى هه لينا، پاشان ههنگاويكى دى هاته دهره وه تيلياز بوو.

ريش سىي دى له قسه كردن وه ستا تا ئاره قهى به قوډى كراوى پاك كاته وه، به ده ورى شه ودا خه لكى كهوتبوننه شورو خرۆشه وه، هه ندى ده گريان و هه ندى پيده كه نين. باراباس ده ستى زه به للاحى موويينى به رز كرد ه وه و هاوارى كرد ((درۆيه، درۆيه، شه و له لايه ن روډيه كانه وه به كرى گيراوه شه و داستانهى دهره ي تيلياز دروست كردوه مه رگ بو ناپاكان!))

دهنگيكي كپوى له دواى شه وه هاوارى كرد ((ده مى پيست داخه، كام روډيه كان)) هه موو گه رانه وه يه كسه ر پاشه كشه يان كرد، روفوسى يوزباشى به قامچى خوډى به ره و باراباس هات بازوى كچيكي رهنگ په رپوى گرتبوو كه قژيكي بۆرى هه بوو كچيژگه له ته واوى شه م ماوه يه دا وه ستابوو، له كاتيكا فرميسك له چاوانى سه وزو درشتى ده هاته خواره وه گويى دابوه قسه كانى مه لهك يهسدوق، باراباس خوډى هاويشته ناو خه لكه گردبووه كه وه ون بوو، له دواى شه ودا ياكوبى فهريسى رايكرد، له پشت ستونيكه وه گه يشته شه و، له وى هه ردو كيان سهريان له بن سه رى يه كتر نابوو چه نه بازيان ده كرد، راهزن و فه ريس بوونه برا.

سه رتا باراباس كهوته قسه به نيگه رانيه وه گوتى ((خه يال ده كهى راست بيت؟))

- چى

- هه مان كه ده لين مردهى زيندو كردۆته وه؟

- شتى كه ده مه وى به تۆى بليم، باش گوډى بگره، من فه ريس ييكم و توش گيان باز، تا ئيس تا به خوډم ده گوت كه سراييل ته نها به هوى نوڙو روژو ريبازى پيروژ، زنگارى ده بى، به لام ئيس تا....

باراباس كه چاوه كانى بريقهى ده دايه وه پرسى ((و ئيس تا....؟))

- ئەي گيانباز، ئىستا خەرىكم دونيا لە پەنجەرەي چاوي تۆۋە دەبينم، نوڭزور و رۆژو بەس نىيە، لىرە خەنجەر، بەكاردىت، تىدەگەي دەلئىم چى؟ باراباس پىنكەنى ((خەرىكى لە من دەپرسى؟ نوڭز باشتەر نىيە لە خەنجەر، باشە؟))

- باشترە يەكەمجار لەو دەست پىنكەنى

- كەي؟ روتتر قسە بكە؟

- ئىليازر... .. ئەم بابەتە بايەخى پلە يەكەمى ھەيە كە دەبى دووبارە دىرژەي پىدەين، مادامەكى خەلكى كە ئەو بىينن دەلئىن ((ئەو مردبوو كورى مىرئى زىندورى كوردەو، ناوودەنگى ئەو پەيامبەرە درۆزنە جىھان دەگرىتەو... ھەق بە تۆيە باراباس، رۆمىەكان ئەويان بەكرىگرتوۋە كە ھاوار بكات ((بايەخ بە مەلەكوتى زەوي مەدەن... چاوتان لەناسمان بى)). بەمچۆرە، لەكاتىكا ئىمە بەسەيركردنى ئاسمان كاتى خۇمان لە بەين دەبەين و رۆمىەكان بەسەر مىلى ئىمەو دادەنیشن.. تىگەيشتى؟))

- باشە؟ لەئىمەي دەوي كە فرۆفئىلى ئەويش ھەلگەنن؟ ھەرچەند برات بى؟

فەرىسى لەكاتىكا واى بەدياردەخست كە جلى دراۋە ھاواری كورد ((ئەو براى من نىيە و دەيدەم بەتۆ)). بەگوتنى ئەو وشانە لەستونەكەدا خۆي ۋەلاناو دووبارە دەستى بەچاردانى تەلسمەكانى خۆي كورد، باراباس كەيفخۇش و رازى بوو، ئاپۆرەي دەرۆزەكەران لە دەروەي (بارەگاي سولەيمان)) دا ئومىدى دووبارە ھاتنەوەي كرىستيان لەدەستداو پەرش و بلاۋبونەو، مەلەك يەسدوقى پىر كەوتە دواي دوو كۆترى سىپى تا ئەوان بە ناوئىشان قوربانى بكات و ديارى و سوپاسى خوداي سرايىل بكات بەخاترى رەحم بەوان كوردن و ناردنى پەيامبەرى تازە دواي ئەو ھەموو سالە، تاوئىرەبەرد دەكات ئاگرىان گرتبوو، رووخسارى خەلك لەنوورىكى زۆر ون بووبوو، لەپرىكا لە جادەي - بىيٹ ئىيا - تۆزويابى بەرزبۆۋە، ھاواری شادى بەرزى ئاسمان بۆۋە، تەواوي خەلكى دىيەكان دوكانەكانى خۇيان داخستبوو دەھاتن، بەلام يەكەمىن دەستە كە دياركەوتن دەستەي منالان بوو، بەخۇيان و لقەدارخورماو لقە ھەرمىي كىورى بەدواي لقە دارخورماي كرىستەو دەھاتن و رووخسارىان دەروشاىەو، لە دورترىكەو، يياۋەران بەرپورسوروى و ئارەقە ھەلپشتەو، ۋەك بلئى ھەرىەك لەوان مرۆقىكى زىندوو كرۆتەوۋە لەدواي ھەمووانەو خەلكى (بىيٹ ئىيا) بەھاوار كوردنەو سەرەوژىر بووبونەو،

ئەوان بەدواي پەرىستگا راياندىكرد، كرىست ھەر دوو پەيژەي دەكرە يەك، يەكەم رىزى حوجرەيان رەت داو گەيشتە رىزى دوو، نوورىكى كىورى لە دەست و رووخسارى دەتكايە دەروە، كەس تواناي ئەوئەي نەبوو لەو نزيك بىيئەو، خاخامى پىر كە ۋەكو ئەوانى دىكە بە ھەناسەي بى ئەژمار لەدواي ئەو رايىدەكرد، بۆ ساتى ھەلئىدا تا بچىتە ھەوشەي ناديارەو كە بە دەورى ئوستادەو بوو. بەلام ھەر زوو پاشەكشەي كورد، ۋەك بلئى مەشخەلەكان ھىرشىيان بۆ كرديوو، كرىست تازە لە تەنوورى خودا ھاتبوو دەروەو خويىنى بەتوورپىيىكى تەواوۋە جۆشى دەدا، ھىشتا نەيدەتوانى باوەر بكات كە قودرەت و رۆح ئەوئەندە گەورەيە، بەراستىش ھەزى نەدەكرد باوەر بكات كە ئايا رۆح دەتوانى فەرمان بەتە كىۋەكان و بياخولقنى؟ ئايا دەتوانى زەوي شەق كات و مردوو بەزىندوو بەپىتتە دەروە، لەماوئە سى رۆژ دونيا خرا بكات و دووبارە بىناي كاتەو؟

بەم حسابەو، ئەگەر رۆح ئەوئەندە ھىزى ھەبوۋا ئەوكاتە بەتەواوي بارى لەناوچوون يا رزگارى دەكەوتە سەر شانى مرۆقىەو، سەنورى نىوان مرۆقىو خودا يەكيان دەگرت، ئەندىشەيىكى ۋا سەرسورمىن و ترسناك بوو، لاجانگەكانى كرىست ۋەكو دەھۆل لىنى دەدا و دەنگى دەھات.

ئىليازر بەكفى خۆي بەسەر گۆرەو رەھاكرديو بەخىرايىەكى ئاناسايى چووبوۋە پەرىستگاي ئورشەلىمەو، يەكەمىن جار بوو كە ناشكستەنىيىكى واى ھەست پىدەكرد كە ئەم دونيايە دەبى بىنەرى پاينى خۆي بى و ئورشەلىمى تازە لە گۆر بىتە دەروەو، ئەو ساتە گەيشتبوو، ئەو نىشانەيىك بوو كە ماوئەيىك بوو لە چاۋەرۋانیا و ھستابوو، دونياي رزى ئىليازرى بوو، كاتى ئەو ھاتبوو بۆ ئەو ھاوار بكات ((رابە دونيا)) ئەو دەبوۋايە ئەم كارە بكات ترسناكتر لە ھەمووى كە ئىستا لىنى ۋەئاگا ھاتبوو ئەوئەبو ھىزى ئەنجامدانىشى ھەيە، ئىدى بۆ ئەو ناكردەنى بوو كە بە ۋەديارخستنى ناتوانايى جى چۆل كات، ئەو تواناداربوو، جا لە بەرئەوئەي دونيا رزگارى نەدەبوو، تەواوي بارى گوناھان دەكەوتە سەرشانى ئەو. خويىن ھىرشى كوردە سەر مىشكى، لە ھەموو لايەكدا روانىە مەزلوم و كۆنەپۇشەكان كە تەواوي ئومىدىيان بەوۋە بەستابۆۋە، بەھاوار كرنىكى كىورى بەسەر سەكۆۋە ھەلبەزىەو خەلكى ۋەكو مىرولەو كلۆ دەورىان گرت دەلەمەندە خۇش خۇراكەكانىش بەتيزەبزوۋە ۋەستان تا گوى بگرن، كرىست گەراپەو، ئەوانى بىنى و مشتى خۆي بەرزكردەو ھاواری كورد: ((ئەي ئىو

دوله مهنده كان گوی بگرن، ئه ربابانی ئه م دونیایه گوی بگرن، سته م، نهنگی، برسیه تی ئیدی ناتوانن بهرد هوام بن، خودا وه ند پشکوی دانا وه ته سه ر لیوه کانی من و هاوارده که م: تاکه ی به سه ر ته خته خهوی عاچ و سه ری نی نه رم ده گه وزن؟ تا که ی گوشتی هه ژاران ده خون، ئاره قه و خوین و شه شکیان ده خون هه ؟))

خودای ئیمه هاوار ده کات ((ئیدی ناتوانم بهرگه بگرم)) ئاگر وانزیک ده بیته وه، مردوه کان له گۆر هه لساونه ته وه کۆتایی دنیا هاتوه!) دوو کۆنه پۆشی زه به للاح ئه ویان نایه سه رده ست، ئاپۆره که هاتنه باریه ک و لقه دار خورمایان خسته راته کاندنه وه، سه ری ئاگرینی په یامبه ر هه لمی لی هه لده ستا .

- من بۆ هیئانی ناشتی نه هاتومه ته دونیا وه، به لکو بۆ هیئانی شم شیر هاتوم، من توویکی ناسازگار له میانی ماله کان ده چینم، به خاتری من کوپ ده ست له باوکی بهرزه کاته وه که چ ده ست به سه ر دایکی و بوک به سه ر خه سوی بهرزه ده کاته وه، ئه وه ی که دوا ی من ده که وی هه موو شتی ره ها ده کات، هه ر که سی که له م سه رزه ویه دا به دوا ی رزگاری خوی بگه ری رزگاری ده بی و ئه و که سه ی که به خاتری من ژیانیکی زوو پابردو وه ده ست بدات ژیانی ئه به دی وه ده ست ده هیئنی، ده نگیکی وه حشی هاواری کرد ((ئه ی یاخی، ری بازی موسا چی ده لی؟ ئه ی لوسیفر کتیبی پرۆز چی ده لیت؟))

کریست به چاوانی دره وشاوه وه لاهمی دایه وه ((ئه رمیا، ئرگیل، دوو په یامبه ری گه وره ن چی ده لیت؟ من ری بازی نوو سراوی ستوونه کانی موسا له کار ده خه م و ری بازیکی تازه به سه ر دلنی مرۆف ده نه خشینم، دلنی به ردی مرۆف ده رده هیئم و دلنکی له گوشتیان پیده ده م و له و دلده ئومیدیکی تازه چرۆ پیده که م، ئه وه ی که ری بازی نووی به سه ر دلنه کانه وه ده تاشی منم و ئومیدی نووی منم، من ئه شق راده خه م چوار ده روازی گه وره ی خودا له رۆژه لات و رۆژاوار و باکوورو باشوورده که مه وه تا ته واوی میلله تانی دنیا بچنه ناویه وه، باوه شی خودا ته نها شوینی که لیمیه کان نییه، به لکو ته واوی دنیا ده گریتته خو! خودا سرایلیدیک نییه ته نها، ئه و رۆحیکی جاویدانییه)).

خاخامی پیر رووخساری خوی له ناو دهسته کانییدا په نهان کرد، گه ره کی بوو هاوار بکات ((کریست بینه دنگ به ئه مه کوفریکی گه وره یه))، به لاهم تازه کار له کار ترازابوو، هاواره

کیوی و زهوق و شهوقه کان ده نگیان دایه وه، هه ژاران له خو شیان هاواریان ده کرد، خزمه تکارانی په رستگا، هۆیه یان ده کرد، یا کو بی فه ریسی به دراندنی جلی له هه وادا تفی ده کرد، خاخامی پیر تووشی سه ره خۆری بوو، له کاتی کا ده گریا ئه ویی جیه یشت له کاتی که به ری دا ده ریشت به بنی لیویه وه گو تی: ((کاری ئه و ته و او بوو، ئه وه چ هه رماسیکه، چ خوداییکه له ده روونیا هاوار ده کات؟)) خاخام ری سی ده پری و ئه وه نده ماندرو کوترابوو خوی له سه ر پییه کانی رانه ده گرت، به دریژایی ئه و رۆژان و هه فتان که به دوا ی کریستدا رایکرد بوو، ته واوی هه ولی ئه وه بوو، تی بگات ئه و کییه، جهسته ی لاوازی تاوا بووه، ئیستاک ی هیچ شتی له له شی نه مابوو، جگه له پیستی هه تا وه سووتی که ئیسقانه کانی داپۆشی بوو رۆحی پیا هه لو اسرابوو له چاوه روانیدا مابوو، نایا ئه م پیا وه، ئه و کریسته بوو که خودا مرۆده ی به و دابوو یا نا؟ ته واوی ئه و په رجوانه ی له ودا سه ری ده دا له ده ستی هه رماسیش ده هات، هه رماسیش ده یئوانی مردوو زیندوو کاته وه له بهر ئه مه په رجوه کان به لگه ی ته و او یان نه ده دایه ده ست خاخام تا به م هۆیه وه قه زاوه ت بکات، پی شیبینییه کانی ش. هه رماس فریشته ییکی زیان به خشی له راده به ده ر به هیژ بوو، بۆ فریودانی مرۆف تانای هه بوو که گو فتارو کرداری خودا برا زینیتته بهر جهسته ی پی شیبینییه پرۆزه کان، به خاتری هه مان ئه و به لگانه خاخام شه وانه له ناو جیگادا راده کشاو نه ییده تانای بجیتته خه وه. له خودای ته مه ننا بوو که به زه بی بۆ به یئنی، نیشانه ییکی ئاسووده به خش بدا به و... چ نیشانه ییک خاخام وه ئاگاهات، مه رگ، مه رگی خودی ئه و، به بانگ هیشتی ئه م نیشانه له رزی، له ناو توژو خۆلدا بۆ پی شه وه چوو، (بیث نییا) غه رقی هه تا و بوو، به سه ر گرده وه به دیار که وت، به هه ناسه برکیوه ده ستی به سه ر هه لگه ران کرد. ده رگای مالی ئیلیازر کرابوو، لادییه کان وه کو میرووله له مالی ئه ودا له ها توچۆدا بوون، ئه وان بۆ دیتن و ده ست لیدانی ئه م پیا وه له گۆر هه لساویه ده چوون و به دیقه ت گو ییان له هه ناسه ی ئه و ده گرت، تا بۆ یان به دیار که وی که ئایا ده تانای قسه بکات ئایا له راستیدا زیندوو بوو، یا شایه د یه ک تارمایی بوو، ئیلیازر ماندوو لیوی خوی داخستبوو له تاریکترین سوچی ژوردا دانیشتبوو، چونکه رونه یی نازاری ده دا،

پی و بازوو سگی وه کو جهسته ی چوار رۆژه، هه لماسابوو سه وز بوو، رووخساری پفکردوی قاش قاش بوو، شله ییکی مه یله و زهرد له کفنی ده هاته ده ره وه، که له به ری نه ده کرده وه،

دەچكايەوه، كفن بەجەستەى وەنوسابوو، نەدەهاتە دەرەوه، سەرەتا بۆنى گەنيوويكى وەحشەتەك جەستەى داگرتبوو، ئەوانەى كە نزيك دەبونەوه لووتى خۇيان دەگرت، بەلام كەم كەم بۆنى گەنيووە كەم دەبوو، تا ئەوێ كە تەنھا بۆنى خاك و بخورى دەدا، جارناجار دەستى بەرز دەكردهوه، ئەو گيايەى كە بە پرچى يا ردينى وەنوسابوو لىسى دەكردهوه، خوشكەكانى مارتا و ميترى، گل و كرمى خاكى بچووكيان كە بەهوه وەنوسابوو لەجەستەيەك پاك دەكردهوه، هاوسىيەك لە رووى هاودليەوه مريشكى هينابوو، سالومەى پير كە لە كەنار سوپا دەستەوئەژنۆ دانىشتبوو، دەيكولاند تا پياوه لەگۆرپه لساوه كە چەلاوه كەى بخاوه دووبارە گيانى وەبەريتەوه. گوندييه كان دەهاتن و تەنھا چەند ساتى دەمانەوه تا بەدقيقەت ئەزمونى بكەن و قسەى لەگەلدا بكەن، ئەويش پرسيارى ئەوانى بە نابەدلى وەلام دەدايەوه، ئەوكاتە ئەوانى ديكە لەدەى يا شارەكانى دەرووبەرى دەهاتن، ئەمەركەش ريش سىپيه نابيناكەى ديكەش هاتبوو، دەستى دريژكردو بە مكورپى و تاسوقەوه دەستى ليدا، لەكاتيدا پيدەكەنى پرسى ((خۆشت رابوارد لەدونيای مردوان؟ ئيلياز تۆ مرۆقيكى بە بەختى، ئيستە تەواوى رازەكانى دونيای مردوان دەزانى، بەلام ئەو رازانەمان بۆ ناشكرا مەكە دەنا هەموويان دەنييتە و لائى شيتى)) ئەوكاتە چرپانديه گوتى و بەنيوہ سوخەت و نيوہ ترس پرسى ((هەمووى، كرم، بەلى؟ هيچ شتى جگە لەكرم نييه؟)) ماوهيى لە چاوه روانيدا مايەوه، بەلام ئيلياز وەلامى نەدايەوه، پياوه نابيناكە توورەبوو دەستى دايه گۆچانەكەى و رۆيشت؟ مەجدەليە لەكەنار دەرگادا وەستابوو كەوتبوو روائينى ئەو جادەيەى كە بە ئورشەليم كۆتايى دەهات، دلى وەكو مندالتيكى بچووك دەگريا، تەواوى ئەم شەوانە خەوى خراپى بينى بوو لەخەودا دەبينى كە كريست زەماوەندى كردوو ئەو ش بەماناى مەرگ بوو، شەوى پيشتر لەخەودا بينى بووى كە ئەو ببوو ماسيىكى بالدارو بالەكانى خۆى كردووە لە ئاو هاتە ناو وشكايەوه بەسەر تاويزەبەردىكى كەناردا بالى ليكەدەداو بيئەوه هەوليدەدا تا بالەكانى خۆى دووبارە بكاتەوه، لەكاتيكا لە هەناسە كەوتبوو، چاوه كانى دەستى كرد بەتارى بوون، گەراپەوه و سەيرى مەجدەليەى كردو مەجدەليە لە گيانەللا بوو كە هەليگرى دووبارە بيهاویتەوه ناو ئوقيانوس، كاتى كە لارپۆه ئەوى گرتە دەست مردبوو، بەلام لە تەواوى ئەو ماوهيەدا كە رايگرتبوو شيوەنى دەكرده و ئەشكى بەسەرا هەلدهرشت، گەوره بوو تەواوى باوەشى داگرت و بوو بە مرۆقيكى مردوو.

- ناهيلم بگەرپتەوه ئورشەليم.... ناهيلم....

ئاخيكى هەلكيشا چاوى برپه جادەى سىپى تا شايدە بدۆزیتەوه، بەلام ئەو كريست نەبوو كە دۆزبەوه، لەباتى ئەمە و مەجدەليە پيرە باوكى بينى كە چەماوەتەوه بەهانكە هانكەوه ديت، لەبەرخۆ گوتى: ((پيرەميردى بيچارە تولخواوتەوه، بەم وەزەعە لە دەستچووى نازانم چۆن وەك سەگى بەهەفا بەدواى مەولای ئيمە كەوتووه، شەوانە گويم لەدەنگى هەلسانەوى دەبى، دەچیتە حەوشەوه دەكەوتتە سوژدە، بۆلای خودا بانگ راديترى ((كۆمەكم بكە نيشانەبيكم پى بەخشە)) بەلام خودا لىسى دەگەرى كە ئەو خۆى ئەشكەنجە بدات، لەروودا بەمەبەستى ئاگادار كرنەوهيەتى، چونكە خۆشى دەوى، بەم رینگەوه پياوه بيچارەكە ناسوودە دەبى.

ئىستا سەيرى ئەو دەكات خۆى هاويشتوتە سەر گۆچانەكەى و سەرەلەدەگەرى، بەردەوام دەوستى، روو لە ئورشەليم دەكات و بازوووەكانى دريژ دەكات تا هەناسە تازەكاتەوه، بەدريژايى ئەو رۆژانە كە باوك و كچە لە (بيت نيا) بوون رابردوويان سپاردبوو دەست فەرامۆشى و دووبارە لەگەل يەك بەقسە دادەنيشتن، خاخام كە لەوه بە ئاگاہات كچەكەى لە ريگايەكى بى ئەدەب هاتوتە دەرەوه، لەوى بورد دەيزانى كە تەواوى گوناھەكانى بەئەشك دەشۆرديت، مەجدەليە فرميسكيكى زۆر هەلپشتو.

پيرەميرد كە لەهەناسە كەوتبوو، گەيشت، مەجدەليە لە كەناريكەوه وەستا تارەت بى، بەلام ئەو لەجپى خۆى مايەوه بەپارنەوه دەستى كچى خۆى گرت ((مەجدەليە رۆلەم تۆ ژنى، ئەشك و نەوازشى تۆ هيتيكي زۆريان هەيه، بكەوه سەريتيەكانى، لىتى بيارپۆه داواى لى بكە نەگەرپتەوه ئورشەليم، كاتيبان و فەريسيەكان ئەمەرۆ زياتر لەجاران توورەبووينە، ئەوانم بينى بەدزيەوه لەميانى خۇيان گفتم و گزيان دەكردو ژەهريان لەليو دەبارى، ئەوان نەخشەى كوشتنى ئەو دەكيشن.

مەجدەليە رونى كردەوه ((كوشتنى ئەو)) و دلى دارما ((باوكە بەلام مەگەر مەرگ دەتوانى كار لەو بكات.))

خاخامى پير سەيرى كردە كچەكەى و بەگرزيەوه بزەبيكى كردو بەبنى ليويەوه گوتى ((هەموو ئيمەمانان، ئەوانەى كە خۆشان دەوين وا دەليين)) ئەوكاتە بيدەنگ بوو.

مهجده لیه به ناتومیدیه وه گوتی ((به لام مهولای من مرۆقیکه وه کومرۆقه کانی دیکه نییه، نه، نهونیه.. نهونیه!)) دووباره شه و قسهیهی خوئی دوویات ده کرد تا جادو له ترسی خوئی بکات. پیره میرد پرسی ((چۆن ده زانی؟)) دلئی له خویشیان داخوړیا، چونکه باوهری به پیشبینی ژنان هه بوو. مهجده لیه وه لامی دایه وه ((من ده زانم له من مه پرسه که چۆن، من له وه ده لئنیام باوکه، هه راسان مه به، ئیستا که ئیلیازی له گوژر هه لئزانده، کی ده توانی دهست لهو بدات؟

ئیستا که ئیلیازی له گوژر هه لئزانده وه لک زیاتر له جارن تووشی شه ژان بووینه، پیشتر گوئیان له پهنی شه راده گرتو شانیان هه لده ته کان، به لام ئیستا په جوو که چۆته ناو خه لک خه لکی نازایه تیان وه دهست هیناوه هاوار ده کهن ((شه کریستیانیوه، شه مردوو زیندوو ده کاته وه، هیزی شه له لایهن خودایه وه - باشتر وایه بچین په یوه ندی به وه بکهین، شه مرۆکه پیاوان و ژنان لقه دارخورمایان گرتۆته دهست، هه ژاران سه رکینشی ده کهن، کاتیان و فه رسیان هه مو شه وان ده بینن و خوینی خوئیان ده خو نه وه له تووره بیان شیت بووینه.

قسهیان شه هیه که ((ته گهر بهر لهو نه گرین، کاره کانمان زار ده بی،)) و بو یه کجاری ده چنه لای یۆحه ننا، له یۆحه ننا لای کیفا له قیاقا لای پیلات- و گوژی هه لده کهن، ،، فره زنده م مهجده لیه پییه کانی توند بگره، نه هیلت هیچکاتی دووباره بچیتته ناو ئورشه لیمه وه، ئیمه ده بی هه موومان بگه رتینه وه جه لیل.

رووخساریکی ئاوه لاوی له زهینیان نه خشی به ستاو بهرده وام بوو، ((مهجده لیه له سه ر رینگام بو ئیره باراباسم بینی به رووخساری له نه فرت شه نگیزی که له رووخساری مه رگ ده چوو، له م ده وریره رده ده هاتو ده چوو، به بیستنی دهنگی پیی من خوئی له ناو ته پراشی شارده وه، شه هیان نیشانه ییکی به ده)) له شی لاوازی خاخام له پرست کهوت، که چه کهی دهستی گرتو برده ناو ماله وه، کورسییه کی بو دانیشتن بو هینا و خویشی له که ناریا له سه ر زوی دانیشتن، پرسی ((شه ئیستا له کوئییه؟ باوکه، له کی لهو جیا بو یه وه؟)) له په رستگادا هاواری ده کردو بلنسه ی له چاوان ده هاته ده ره وه، ئاگر له ته لاری پیروژ به رده دا! وای خودای من چ قسه ییکی کوفرئامیزی له ده م ده هاته ده ره وه، ده لیت ریبازی موسای له کارخستوو، ریبازیکی دیکه ی،

هیناوه، بو دیننی خودا ناچیتته کیوی تور، دیداری خوا له دلئی خویدا ده کات. پیره میرد ئاههنگی دهنگی خوئی دابه زانده له کاتیکا ده له رزی گوتی ((فرزه ندم جار جاره ترسی شه وه م هه یه که شه قلم له ده ست بدهم.. یا رهنگه لوسیقر، مهجده لیه به فه رامانده وه گوتی ((بیدهنگ!)) هه ر دوو دهستی خوئی له سه ر لیوه کانی شه وانا، شه وان هیشتا له گفتوگو بوون که یاوه ران یه که له وای شه ویتر وه دیار که وتن، مهجده لیه له جیوه هه لساو سهیری کرد، به لام کریست له نیو شه واندا نه بوو، به دهنگیکی خه مگینه وه پرسی ((شهی کوا مه ولا))؟ په ترۆس به سه روپۆته لاکینیکی تیکچرژاو وه لامی دایه وه گوتی ((هه ر ئیستا دیت)) میتریش له جیوه هه لسا یه وه، برای خوئی به ره لا کردو نزیککی یاوه ران که وته وه، رووخساریان تیروتارو شپرز ه بوو بوو چاوانیان کزبوو بوو میتریش پشتی به دیواردا به دهنگیکی لاواز به بنی لیو قسه ی کرد: ((شهی کوا مه ولا))

یۆحه ننا وه لامی دایه وه ((میتریش هه ر ئیستا دیت، وا خه یال ده کهی ته گهر رووداویکی به سه ر هاتی جیمان ده هیشت؟))

یاوه ره رووخسار تیکچراوه کان له ناو ژوررا په رش و بلا بوونه وه، مه تی کاغه زه کانی له بن کراسی هینایه ده ره وه و ناماده ی نووسین بوو. خاخامی پیر گوتی ((مه تی قه سه بکه، شتی بلن، تا دووعای خیرت بو بکه م))

مه تی وه لامی دایه وه گوتی ((باوکه هه ر ئیستا که هه موومان به یه که وه گه راینه وه، رووفوسی یوزباشی له ده م ده روازی ئورشه لیمدا به ری له ئیمه گرتو هاواری کرد ((بووه ستن فه رمانیکم بو ئیوه پییه)) هه مو له ترسان زه نده قمان چوو، به لام ئوستاد به ئارامی دهستی بو لای شه و دریز کردو گوتی ((شهی دۆست به خیر بیی چیت ده وی؟))

رووفوس وه لامی دایه وه ((شه وه من نیم شه وهی ده رباره ی تو ده دوتت، لووتف بکه له گه لم وهره)).

کریست به ئارامی گوتی ((وادیم)). رووی له ئورشه لیم کرد هه موو که وتینه سه ریپی شه وو هاوارمان کرد ((مه ولای ئیمه بو کوئی ده چیت؟ ئیمه ره هات ناکهین؟))

یوزباشی که وته میانی ئیمه و گوتی ((مه ترسن قه ولتان پینده ده م که شه نیازیکی باشی هه یه)).

ئوستاد فەرمانى بەئىتمەدا ((بۆرۈن مەترىسن، ھېشتا كاتى موزدەھىن نەھاتوھ)) بەلام يەھودا قسەى ئوستادى بىرى گوتى ((ئوستاد منىش لەگەل تۆ دېم، تۆ جىناھىلېم))

ئوستاد ۋەلامى داىبەۋە ((ۋەرە منىش تۆ جىناھىلېم)) لەگەل يەك بەرەۋ ئورشەلېم گەرانەۋە، روفوس و ئوستاد لە پېشەۋەبۇن، يەھودا ۋەك سەگى مېگەل لەدراۋە)) لەھەمان كاتدا كە مەتى قسەى دەكرد، ياۋەران بى تەۋەى قسەى بکەن نزيك بوونەۋە دانىشتن.

خاخام گوتى ((رووخسارى تۆ شلەژاۋە، شتېكمان لى دەشارىەۋە)) پەترۆس بە زەمزەمە كرنەۋە گوتى ((ئىمە نىگەرانى دىكەمان ھەيە باۋكە، نىگەرانى دىكە)). جارىكى دى لىۋيان داخست.

راستىيەكەى ھەمان ئىستا لەسەر رېگادا ھەرماسى شەر چووبوۋە ناۋ لەشيان ھەلسانەۋەى مردوۋ دەستى پېكردبوۋ، رۆژى خودا بە ئاشكرا ۋەنزيك دەكەوتەۋە، ئوستاد بەسەر تەختەۋە دادەنىشت لەبەر ئەمە بۆ ئەۋان زەمانەكە ھاتبوۋ، كە دەستكەۋتەكانى دابەش بکەن، لەھەمان جېدا، لەكاتى دابەشكردن بوۋ كە ياۋەران كەۋتبوونە دەمەقالى لەمىانى يەكترېدا.

يەكېكيان گوتى ((من لەلاى راستى دادەنىشم، ئەۋ منى زياتر لە ھەمووتان خۆشدهۋى)) ئەۋان بۆ پېشەۋە ھەلبەزىنەۋە ھاۋارىيان كرد ((نەخېر، من، من))

- من

- من

ئاندرىاس گوتى ((يەكەمىن كەس بووم كە ئەۋم بە ((مەۋلاى من، بانگ كرددوۋ)). پەترۆس پەلپى گرت و گوتى ((تەۋ دەھاتە خەۋنى من تا خەۋنى تۆ)) يۆخەننا گوتى ((تەۋ من بە ئازىز بانگ دەكا))

- من

- من

خوتىنى پەترۆس كەۋتبوۋە جۆشەۋە ھاۋارى كرد ((ھەمووتان داپۆشن، مەگەر ھەمان رۆژانى پېشتر نەبوۋ بەمنى گوت ((پەترۆس، تۆ بەردى و من بەسەر تۆۋە ئورشەلېمى تازە بىنا دەكەم)) دروستە؟

مەتى لەكاتىكدا دەفتەرى خۆى لەژىر ھەنگل دەناۋ دەرىخست و گوتى ((ئورشەلېمى تازە)) من لېرەۋ گوفتارى ئەۋم نووسىۋە.

پەترۆس بەتورپىيى گوتى ((بەدوۋ نووسەر، پېم بلې چى بە من گوت؟ من وام بىست))

- ئەۋ گوتى ((تۆ بەردى و من بەسەر ئەۋ بەردەۋە كلىساي خۆم دروست دەكەم)) كلىسا نەك ئورشەلېم - لەمىانى ئەۋ دوۋە جىاۋازى زۆرە.

پەترۆس ھاۋارى كرد (مۇدەى چى تىرى بەمندا؟ بۆ لە قسە ۋەستاي؟ ھەلبەت لە بەرژەۋەندى تۆدا نىيە ... ھا؟ دەربارەى كلىلەكانى گوت. ياللا قسە بکە))

مەتى بە كەم مەيلەۋە دەفتەرى دەرهېناۋ كرىدەۋە خوتىدەۋە ((من كلىلەكانى مەلەكوتى ئاسمان دەدەم بە تۆ)).

پەترۆس پىرۆزمەندانە ھاۋارى كرد ((بەردەۋام بە ... بەردەۋام بە)) مەتى ئاۋى دەمى قورتداۋە دوۋبىارە لارىۋوۋ سەر دەفتەردەكەى ((ھەر شتېك تۆ بەسەر زەۋىيەۋە پەيوەندى دەدەى لە ئاسمان پەيوەست دەبى، ھەرچىيەك تۆ بەسەر زەۋىيەۋە لىكى بېچرېنى لە ئاسمان دەپچرېت... ھەمان!))

- ئەۋە بەراى تۆ بېھودەيە؟ ھەموۋ گوى بگرن، من كلىلم ھەيە، ئەۋە منم كە دەروازەى بەھەشت دەكەمەۋەۋە دادەخەم، ئەگەر بەۋى مۆلەتتان پېدەدەم بچنە ناۋىيەۋە، ئەگەر نەمەۋى، رېتان نادەم لەھەمان جى بوۋ كە ياۋەران كەۋتنە سەرىيەۋە ئەگەر لە (بىت ئىيا) نزيك نەكەۋتبانەۋە، ئەۋە يەكترىان لەت و پەت دەكرد، بەلام لەبەرامبەر دېھاتىيەكان شەرمەزاربوۋن رقى خۆيان خواردەۋەۋە لەگەل ئەمەشدا رووخسارىيان ھېشتا بەتەۋاۋى گرژو مۆن بوۋ.

یوزباشی پرسى: ((چۆن دهنوانى له گهل شهو هممه سه گه قسه بكهيت؟ كريست سوور هه لگه پراو وه لامي دايه وه: ((شهوانه سه گ نين روحن، ته له زميكن له وجودى خودا، خودا وه نند ئاگرىكى سه رسوور هيته ره، هه موو روحيكى ته له زمى ده بى حورمه تى بگيردريت.))

روفوس گوتى: من رومييكم و خوداي من روميه، جاده كانى ده كرده وه، قه لاني دروست ده كرد، ئاوى ده برده شاره كان، خوئى چه كدار ده كاو ده چيته جهنگ، فه رمانده بى له شكرى ده گريته ده ست، ئيمه به دواى ده كه وين، شهو جهسته و روچه تى تو ده رباره تى شهوان قسه ده كه يت، بو ئيمه يه كه، به سه ر به رزايى شه وه وه موزى رومى لييه، شهوكاته كه ده مرين روحو جهسته له گهل يه كه له به ين ده چن، به لام روئه كانمان جيمن ده گرنه وه، مه به ستى ئيمه له جاويدانى هه ر شه ويه، به داخه وه م، به لام شه وه تى تو ده ليبي ده رباره تى مه له كوتى ئاسمان به راي ئيمه جگه له شه فسانه هيچى ديكه نييه)) دواى وه ستانيكى كورت به رده وام بوو گوتى: ((ئيمه تى رومى بو فه رمانه واييى مرؤفد دروست بووين)) ناكري به عيشق فه رمانه وايه تى مرؤفد بكرى))

كريست له كاتىكا ده پروانييه چاوانى شين و ساردو رووخسارى تازه تيره وايشته و ده ستى خه پله و شه نگوستى كورتى يوزباشى، گوتى ((شهق بى چه ك نييه، عه شقىش جهنگ داده گيرسيى و هيرش ده كات))

يوزباشى هاته به رو گوتى: ((له م حاله ته دا ئيدى شهق نييه))

كريست سه رى دابه زاندو له به رخو كه وته شه نديشه ((شه رابى نوئى ده بى خه مى نوئى هه بى و قسه تى نوئى و ماناى نوئى)).

شهوان له شه نجامدا گه يشتن، بورج و يارى ته لارى پونس پيلاتى والى روحو زلى رومى له به ره و روى شهوان قه دى به رز كرد بووه، پيلات نه فره تى له نه زادى يه هود ده كرد هه ركاتى به كوچه كانى ئورشه ليما ره ته ده بوو، يا ناچارى قسه كردن ده بوو له گهل يه هوديه كان، ده سماليكى بوئندارى له به ر لووتى خوئيا ده گرت، شهو نه باوه رى به خودا كان و نه به مرؤفد هه بوو، نه به پونس پيلات و نه به شتيكى ديكه، تيغيكى

بهشى بيست و شه شه م

له هه مان شه م سه ين و به ينه دا كريست له گهل يوزباشى رى تى ته دى ده كردو يه هودا، سه گى ميگهل له دواى شهوانه وه چرونه ناو بواره بارىك و پر پيچ و په ناى ئورشه ليمه وه، له رپيگاي په رستگا، به ره و بورجى كه ته لارى - پونس پيلات- بوو بو پيشه وه رويشتن.

سه ره تا يوزباشى كه وته قسه، به ده نكيكى تيكه ل به هه لچوون گوتى: ((خاخام، كچه كه م ته واو سه لامه تى خوئى به ده ست هيناوه ته وه، هه ميشه له بى تويه، هه ركات كه خه به ردارى شه وه ده بى كه تو بو خه لك قسه ده كه تى، به دزيه وه مال جیده هيلئى، به په له ئاماده تى شوئى قسه كردنى تو ده بى، شه مرؤ ده ستى شهوم توند گرتبوو، به يه كه وه بووين له په رستگا گوئمان له قسه تى تو راگرتبوو، ده يه ويست بى و پيئى تو ماچ بكات)). كريست پرسى: ((باشه بو نه ته يشت؟ بو نه جاتى روحو مرؤفد ساتيكيش به سه، بو شه م ساته ت به بادا؟)).

ره فوس به شه رمه زاريه وه به خوئى گوت: ((كچيكي رومى پيئى يه هودى ماچ بكات!))، به لام قسه تى نه كرد، به و قامچيه كورته تى له ده ستى دابوو، ئاپوره تى پر هه راو هوئى لادا رى بو خوئى كرده وه، هه وا شه وه نده گه رم بوو، كه مرؤفدى دوو چارى غه ش ده كرد، ميش و مه گه ز كوچه و بانى داپوشيبوو، هه ناسه دان له فه زاي يه هوديدا يوزباشى دوو چارى هيلنج ده كرد، ساله هاى سال بوو له فه له ستين بوو، به لام هيشتا عاده تى به يه هوديه ت نه گرتبوو، شهوان ئيستاكه له مه يدانى بازار كه به سه سىر داپوشىرابوو، تيده په رين شه وى فينكتر بوو، هه نگاوه كانيان سست كرد،

تیژی به زنجیریکی زیږینی به هادار به گهردن هه لئاسی بو، هیچ کاتی له خۆی به دوور نه ده گرت. تا ته گه زه مانای له خواردن و خواردنه وه و والیگری بیزار بیست یا له لایه ن قهیسهری رۆم دوورخریته وه، ده ماری دهستی خۆی برییت، زۆربهی هاوارو پارانه وه نامیزه کانی یه هودیانی ده بیست که هاتنی کریستیان بۆ نه جاتی خۆیان داوا ده کردو دیدایه پیکه نین، له کاتیکا هیما ی بۆ تیغی تیژی گهردنی ده کرد به ژنه که ی ده گوت (سهیرکه کریستیانوی من، نه جات به خشی من لیږه یه))، به لام ژنه که ی بی ته وه ی وه لامی بداته وه، سهری وهرده سووړاند.

کریست له دهره وه ی دهرگای گه وه ی ته لار وه ستاو گوتی: ((یوزباشی قه رزی خۆت سه باره ت به من له بیر نه کردوه؟ ئیستا زه مانای جیبه جیکردنی هاتوه)). روفوس وه لامی دایه وه: ((کریستی ناصیره یی من له ته واوی له زه ته ی ژیانم قه رزدار ی تۆم بلای چ خزمه تیکت له من ده وی؟))

- ته گه ده ستگیریان کردم و منیان خسته زیندانه وه، یا منیان کوشت بۆ نه جاتدانی من کاری ته نجام مه ده، واده م پیږه ده ی؟

- ته وان ئیستا چوونه ته ناو دهرگای گه وه ی ته لاره وه، پاسه وانان دهسته کانی خۆیان به ناو نیشانی سلاوی نیزامی بۆ یوزباشی به رز ده کرده وه، روفوس به سه رسامیه وه پرس ی ((تۆ ناوی ته مه ده نیی داوا؟ من له ئیوه ی یه هودی ناگه م)). دوو پاسه وانی ره شپییستی زه به للاح له دهره وه ی دهرگای ژووری پیلات بۆ پاسه وانیکردن وه ستابوون: کریست گوتی ((به لای یوزباشی ته مه یان داوا یه واده م پیږه ده ی؟ روفوس به هیما ی سه ر ده ستووری به پاسه واناندا که دهرگا بکه نه وه، پیلات شوخ و شه نگ ریش تاشراو به سه ر ته ختی به رزی رازوه به بازی گه وه وه دانیشتبوو ده یخوینده وه، توپلی کورت بوو چاوانی خۆله میشی بوو لیویکی ناسکی هه بوو، سه ری هه لپری تا سهیری کریست بکات، که له به ره و رووی وه ستابوو، له کاتیکا ده سمالی عه تراوی خۆی نا به سه رلووتی، به تیز نامیزه وه گوتی ((کریستی ناصیره یی پاشای یه هود تۆی؟))

- کریست وه لامی دایه وه ((من پاشا نیم))

- ته ی چیی؟ مه گه تۆ کریستیانو نیت؟ مه گه ر کریستیانو هه مان که سی نیبه که هاو نیشتمانیه کانت، نه ته وه ی ئیبراهیم، نه وه له دوا ی نه وه له چاوه روانیدا بوون که بیست و نازادیان بکات و به سه ر ته ختی سرا ییل دانیشی و ئیمه ی رۆمی دره په پرنی؟ که واته بۆ ده لپی پاشا نیت؟

- مه له کوتی من له سه ر زه وی نیبه.

- پیلات قاقا پیکه نی گوتی: ((ته ی به سه ر ئاوه وه یه یا به سه ر هه واوه یه؟)) کریست به ئارامی وه لامی دایه وه ((له ئاسمان دایه))

- پیلات گوتی ((زۆرباشه تۆ ده توانی ئاسمان به ناو نیشانی خه لات بۆ خۆت هه لگری به لام په یوه ندیت به زه وه یه وه نه بی)) ته و کاته ته لقه ییکی قه به ی له ده ستدا بوو له نووری چادا گرت و روانیه رهنگی قورمزی ته وه وه، به سه ر نقیمی که لله سه ری که وه داتا شرابوو له ده ور یه وه ته م وشانه نو سرا بوو ((بخۆ، بنۆشه و شاد بژیت، چونکه به یانی ده مریت))

- یه هودییه کان وه زع و حالی ئیمه تیکده چرژین، هیچ کاتی خاوین نابن و خودای ته وان له روو خساریاندا یه: پرچ درپژ، پۆخل، سه سه خت، ستایشی خۆیان ده که ن، رقی حوشتریان هه یه.

- کریست دیسان به ئارامی گوتی ((بزانه ته و خودایه پیشت مرستی خۆی به پرووی رۆمدا به رز کردۆته وه)). پیلات به باوی شک کی شان ه وه وه لامی دایه وه ((رۆم جاویدانیبه))

- رۆم هه مان ته و په یکه ره زه به للاحیه که دانیالی په یامبه ر له خه ونی خۆیدا بینی بووی.

- په یکه ر؟ کام په یکه ر؟ ته وه ی ئیوه ی یه هودییه کان له بیداریدا سه سه ر ته ی بۆ هه لده کیشن و خه وی پیوه ده بینن، ئیوه به خه ون ده ژین و به خه ون ده مرن.

- به خه ونه کانه وه یه که مرۆق خه باتی خۆی ده ست پیږه کات که م که م سیبه ره که چرتر ده بی و به رجه سته ده بی، رۆح ئاراسته ی له ش ده بی بۆ زه وی داده به زی و ده گه ری،

له بهر ئه مه خهونی دانیال پیغه مبهه دیتته دی، روح ئاراسته ی تهن ده بی و داد به زیتته زهوی و ده گه پری و رومیه کان له ناو ده بات.

- کریستی ناصیرهیی من ستایشی بیباکی تو ده کهم، له وانیه هی گه مژده لیشت، وابه دیار ده که وی که باکت به مهرگ نییه له بهر هندییه که وا ئازاد قسه ده کهیت. تو م خۆشده وی، باشه باسی خهونی دانیال بو بکه.

- شه ویکیان دانیالی په یامبهه په یکه ریکی گه ووهو زلی بینی، سه ری په یکه ره که له زیپر بوو سینه و بازووه کانی له زیو، ورگو رانی له برونز، قاچه کانی له ناسن، ژیر پیکانی له گلی رس، له پرپیکا دهستیکی نادیار به ردیکی هایشته پییه گلیه کانی وردی کردو یه کسه ره ته وای په یکه ره که - زیپر زیوو برۆنزو ناسن - له زهوی خلۆربوونه وه. پونس پیلات، نه وه دهسته نادیاره خودای سراپیله و نه وه بهردهش منم، نه وه په یکه رهش رۆم ده بی. پیلات جاریکی دیکهش باویشکی هاتی و به دلگرنای گوتی ((ته ی پاشای یه هود ده زانم ده ته وی سواری چ فیلی بیت، کریستی به رۆم ده کهیت تا تو ورهیی من بجۆشینی و تو له خاچ بدهم و نه کاته بیته قاره مان، زیره کانه هه موو شتیکت ریکداوه ته وه، ناگام لییه هه تا تو دهستت کردوه به زیندوو کردنه وه ی مردووان، به لی تو له حاله تی هه مووار کردنی ریگه ی، به هه مان جوړ یاوه رانت په رشی دنیا ده که ی که تو نامریت، به لکو رابویت و بو ئاسمان هه لگه پراویت، به لام هه ی فیلبازی نازیز بزانه که زور لی دووری، فیله کانی تو کۆن بووه، باشتر وایه فیلی تازه بدو زیتته وه، من تو ناکوژم، ئاره زووم نییه بتکه م به قاره مان، تو نایته خوداش، له بهر نه مه ئه م نه خشه یه له سه رت ده رکه)) کریست قسه ییکی نه کرد له میانی په نجهره ی کراوه دا روانیه په رستگای گه ووه ی یه هود که وه ک مرۆق خۆریکی بی جوله له نووری هه تا ودا بریقه ی ده دایه وه، پۆل پۆ مرۆقی رهنگاو رهنگ ده چوونه ناو گه رووی ره شی کراوه ی، پیلات یاری به نجیره ی به هاداری زیپرین ده کرد ئه ویش قسه ییکی نه کرد، پی نیه ننگ بوو داوایه ک له یه هود بیکن بکات، به لام قه ولی به ژنی دابوو، داوایه ک له یه هود بیکن بکات، به لام قه ولی به ژنی دابوو چاره ی نه بوو. کریست پرسى ((ته و او بوو؟)) به ره و لای ده رگا گه پرایه وه. پیلات هه لسا یه وه گوتی ((سه برکه قسه م له گه لت

هیه له بهر نه مه بوو که تو م داوا کردوه، ژنه کهم ده لیست که هه موو شه وی خه و به تو وه ده بینی، له بهر خاتری تو زات ناکات چاو باو پته سه ریبه ک، ده لیست که هه موو شه وی تو له دهست هاونیشتمانیه کانت، هه ناو کانا که به دوا ی مه رگی تو دا ده گه پین، شکایه ت له و ده که ی و به دهسته پاچه یی و ناگوزوری داوا له و ده که ی که قسه له گه ل من بکات و من قانیع بکات که دهست له کوشتنی تو هه لگرى، دوینی شه و ژنه کهم به قیژه قیژه وه له خه و راپه ری و دهستی به گریان کرد، وادیار بوو دلی به تو ده سووتا، (نازانم بو، من کارم به پرپوچیه کانی ژنانه وه نییه) جار ی که وه ته سه ری پیه کام تا ناچارم بکات تو داوا که مه ئیره وه به تو بلیم لی ره برۆیت و خو ت نه جات بدیت.

- کریستی ناصیرهیی هه وای ئور شه لیم بو سه لامه تی تو زیان به خشه، بگه پیره جه لیل، نامه وی زۆریت له گه ل به کار به یینم، نه وه یان به نیازی دۆستی به تو ده لیم بگه پیره جه لیل.

- کریست به هه مان شیوه له پرووی هه می شه یی وه لامی دایه وه: ((ژیان جهنگه تو ش نه وه ده زانی، چونکه سه ربازیکی رۆمیت، به لام شه وه ی که نازانی نه وه یه: فه رمانده خودایه و ئیمه سه ربازی نه وین، له هه مان ساتی که مرۆق له دایک ده بی خودا وه ند زهوی به و نیشان ده دات، به سه ر زهویه وه شاری، گوندی، کیوی، ده ریایی یا بیابانی، پیی ده لی: ((تو لی ره وه ده جهنگی)) شه ی والی یه هودی، شه ویکیان خودا چنگی له پرچم گیر کردو هه لیگر تم و هی نامیه ئور شه لیم رو به پرووی په رستگا له سه ر زهوی داینام و گوتی ((تو لی ره جهنگ به ریا ده که ی)) شه ی والی یه هودیه من په یان شکین نیم هه ر لی ره وه یه که جهنگ به ریا ده که م))

- پیلات شان ه کانی راته کاند، به داخه وه ی شه وه بوو، که تکای کرد بوو یه ک رازی خانه واده ی بو یه هودیه ک ئاشکرا کرد بوو، وه ک چۆن عاده تی بوو دهستی لی کخشان دو گوتی ((من دهست له وکاره وه رناده م برۆ)) کریست دهسته کانی به رز کرده وه مو له تی وه رگرت، به لام که له ناستانه ی ده رگادا راده برد، پیلات به شیوه یه کی تیز نامی ره وه

بانگی کرد ((ناهای کریست ئەو خەبەرە ترسناکەى که بیستوومە بۆ جیهانت هیناوه
چییه؟))

- کریست وەلامى دایهوه ((ناگر... ناگر بۆ پاککردنەوى زهوى))

- لەرۆمیهکان...؟

- نه له گاور و زالۆ و ناپاک و تیرهکان

- پاشان؟

- پاشان بەسەر زهوى داتاشارودا ئورشلیمی تازه دروست دەکەینەوه.

- کى ئورشلیمی تازه دروست دەکاتەوه؟

- من

- پيلات قاقا پینکەنى ((باشه، باشه، كهواته ههق لای من بوو که به ژنهکەى خۆم
گوت تۆ شییتی، تۆ دەبى جارجاره بیتیته دیدارى منەوه کارىکى وابکەى که کات
بەسەر بەرم، باشه ئىدى ئیستا بپۆ، ماندوت کردم)) دەستەکانى لیکداو دوو نیره
زەبەلاحى رەش هاتنە ژوورەوه و کریستیان برده دەرەوه،

- یه هودا له دەرەوهى قەسردا له چاوهروانى دابوو، ناگای له خۆ نەمابوو، لەم
دواییانەدا، خورشتیکی پەنەنەى کەوتبوو گیانى ئوستادەوه و ئەوى دەخوارد هەموو
رۆژى چینهکانى رووخسارى وردترو زرتەر دەبوو، قسەکانى غەمگینترو ترسناکت
دەبوو، هەموو جارێ دەچوو- گەلگەتا- ئەو گردۆلکەیهى که دەکەوتیتە دەرەوهى
ئورشلیم و رۆمیهکان گیانبازانیان لەوى لەخاچدەدا، دەرۆیشت و تاک و تەنها چەندین
سەعات لەوى دادەنیشت، بە ئەندازەى دیتنى کاهینهکان و کاهینه گەورەکان لە دەورى
خۆى توورە دەبوو، گۆرى خۆى هەلدهکەند، بەهەمان ریتە، بەلکو زیاتر هیرشى
دەکردنە سەر و خوتبەى بۆ ماره ژەهراوى و درۆزنەکان دەدا، هەموو رۆژى لەبەیانیهوه
تا سپیدە له دەرەوهى پەرستگا دەهوستا قسەى توندى دەخستە بەر زمان وەك بلیی

بەدواى مەرگی خۆیدا دەگەرا، رۆژیکیان که یه هودا لیتی پرسى که چ کاتى جلى بەرخ
له خۆى دادەکەلینى تا شير به تەواوى و گەورەى و جەبەروتى خۆیهوه دەرکەوتیت؟

- کریست سەرى راتەکاندو بزەییکی کرد که یه هودا هیچ کاتى له عومرى خۆى
بزەییکی وانا هەموارى بەسەر لیۆهکانى هیچ مرقسى نەبینى بوو، لەو زەمانەوه
بەدوا یه هودا لەو بەدوور نەکەوتبوو، هەتا لەو کاتانەى که دەچوو گەلگەتا، یه هودا
بەدزیهوه بەدواى ئەودا دەچوو تا نەبادا دوزمى که مینیکی لى داناییتەوه و ئاره زووى
گیانى ئەو بکات و بیکوژیت.

- یه هودا له دەرەوهى تەلارى نەفرەتى بۆ سەرەوه و خوارەوه دەچوو، بە رق و کینهوه
دەپروانیه پاسەوانە بى جولەکانى رۆمى که بەچەکى مسین و رووخسارى گزتیانەوه
بوون، هەرەها دەپروانیه ئەو ئالایه کوفرهى بازنیشان که له پشتی ئەوانەوه
لەبەرزابی بەیره قیکی بەرزەوه دەشەکایهوه. لەخۆى پرسى ((پيلات چ کارىکى به
هەبوو؟ بۆ بانگی کردوو؟)) گیانبازانى ئورشلیم یه هودایان ئاگادار کردبوو سەبارەت
بەم بابەتەوه، که حننا و کایفا هەمیشە لەهاتوچۆى تەلار بوون کریستیان بەوه
توانبار دەکرد که خەریکی شۆرشیکە بۆ دەرکردنى رۆمیهکان تا خۆى بیته پادشا.
بەلام پيلات قبولی نەدەکرد و دەیگوت ((ئەو شییتیکی تەواو عەیارە دەست دەخاتە
کارى رۆمیهکانەوه)).

- من جاریکیان بەتایبەت خەلکم نارد تا لیتی بیرسن که ئایا خودای سراپیل داوا له
ئیمه دەکات که سەرانه بەدینه رۆمیهکان، ئەهههه وهلامى دایهوه ((کارى قەیسەر بۆ
قەیسەر و کارى خودا بسپیتره دەست خوداوه)) ئەوکاتە پيلات له خەندە بەردەوام بوو
گوتى ((ئەو بەدیوانەى مرقسىکى پیروژ نییه، خۆپرۆز نواندن شییتی کردوو،
ئەگەر دەخالەت له ئایینی ئیوه دەکات، سزای بەدن، من دەخالەت لەو کارە ناکەم،
ئەو لەکارى من دەخالەت ناکات)) قسەى پيلات بۆ ئەوان هەمیشە ئەوه بوو، بەلام
ئیستا نەکا باوهرى خۆى گۆرى بیت.

- یه هود وەستا و پشتی بەدیواری بەرابەر تەلارداو بەخالەتیکی توورە، مَشْتی خۆى
کرده گرى و دووبارەى کردەوه، چوار نەفەر لەخزمەتچیانی پەرستگا هاتن، تەختیکی

رهوانی رازاوه بهزیریان له بهر ده‌رگای ته‌لار به‌ئارامی له‌سه‌ر زه‌وی دانا، په‌رده‌ی ئاوریشمینی به‌رکه‌نار بوو کی‌افا له جلیکی ئاوریشمینی ئاوژپ‌کراودا له‌سه‌رخۆ پیی نایه سه‌ر زه‌وی، شه‌هنده‌ قه‌له‌و بوو که به‌زی ده‌وربه‌ری چاوانی له‌لیکاوه‌چوو، ده‌رگای دووده‌ری سه‌نگینی ته‌لاردروست له‌همان ساتی که کریست ده‌هاته‌ ده‌روهه‌ کرایه‌وه‌وه‌ هه‌ردوو نه‌فه‌ر له ئاستانه‌ی ده‌رگادا رووبه‌روی یه‌کتبه‌رونه‌وه‌، کریست له‌ حیوه‌ وه‌ستا به‌پیی په‌تی و کراسی سپی پر له‌ پینه‌یه‌وه‌ به‌بی‌ بزواتیکی ته‌واوه‌وه‌ چاوی له‌ چاوی کاهینی گه‌وره‌نا، کاهین پیلوه‌ سه‌نگینه‌کانی بو‌ سه‌روهه‌ بردو شه‌وی ناسیه‌وه‌وه‌ به‌سه‌ری کرده‌وه‌، لیوه‌ به‌ز ئاسا‌کانی لیک کرده‌وه‌: ((شه‌ی یاخی لیتره‌ چیت ده‌وی؟))، به‌لام کریست هیشتان بی‌ جوله‌وه‌ به‌چاوانی درشت‌وه‌ به‌ئازاریکه‌وه‌ له‌وی روانی و وه‌لامی دایه‌وه‌.

- ((شه‌ی کاهینی گه‌وره‌ی هه‌رماسی من ترسم له‌ تو‌ نییه‌))

- کی‌افا ه‌ا‌وا‌ری کرده‌ سه‌ر که‌ژاوه‌داره‌کانی ((فریسی دهنه‌ ده‌روه‌)) خۆشی بو‌ ناو‌ هه‌وشه‌ که‌وته‌ری: مه‌یموون رووخساریکی قه‌له‌وو پی‌ چه‌ماوه‌ له‌ژی‌ر قه‌له‌ویتی خۆیه‌وه‌ باری سه‌ر زه‌وی بوو.

- خزمه‌تکاران کریستیان له‌ناو میانهدا گرت، به‌لام یه‌هودا تاوی دایه‌ پێشه‌وه‌وه‌ ه‌ا‌وا‌ری کرد ((ده‌ستتان به‌رز که‌نه‌وه‌!)) له‌کاتی‌کا شه‌وانی وه‌لاوه‌نا ده‌ستی کریستی گرت ((یاللا ده‌بی‌ قوتاریین))

- یه‌هودا خۆی به‌نیو وشترو خه‌لک‌وه‌ بزن دادهدا بو‌ په‌راندنه‌وه‌ی کریست ریگه‌ی ده‌کرده‌وه‌، شه‌وان له‌ژی‌ر ده‌روازه‌ی بارداری شاردا رابردن و به‌دابه‌زین بو‌ دۆلی-که‌درون- سه‌ر هه‌لگه‌ران بو‌ لای به‌رامبه‌ر، ری بیث ئینیا‌یان گرت‌به‌ر.

- یه‌هودا له‌کاتی‌کا قۆلی ئوستادی ده‌کوشی پرسی ((چکاری به‌تۆ بوو))

- کریست دوا‌ی بیده‌نگییکی قوول و وه‌لامی دایه‌وه‌ ((یه‌هودا ده‌مه‌وی رازیکی ترسناک له‌ گه‌ل‌ باس بکه‌م)).

- یه‌هودای سه‌ری قۆ سووری خۆی لار کرده‌وه‌وه‌ به‌ ده‌م و گویی کراوه‌ وه‌ستا.

- تو‌ به‌هێزترین تاک‌ی نیوان یاوه‌رانی، وا خه‌یال ده‌که‌م ته‌نها تو‌ ده‌توانی شه‌وه‌ بیستی له‌باره‌ی شه‌م بابه‌ته‌وه‌، شتی‌کم به‌وانی دیکه‌ نه‌وتوه‌وه‌ پێشیان، نالی‌م چونکه‌ به‌رگه‌ی بیستی ناگرن.

- یه‌هودا له‌ خۆش‌حالیا‌ن سوور هه‌لگه‌راو گوتی ((مه‌ولای من به‌و متمانه‌یه‌ی به‌منت کردوه‌ سوپاس‌گوزارم، بلای و دل‌نیابه‌ که‌ په‌شیمان نابیته‌وه‌)). یه‌هودا ده‌زانی بو‌ جه‌لیلی خۆشه‌ویستم جه‌هێشت و هاتووم بو‌ سرا‌یی‌ل?

- یه‌هودا وه‌لامی دایه‌وه‌: ((به‌لی چونکه‌ له‌هه‌مانجی یه‌ شه‌وه‌ی که‌ ده‌بی‌ روبدا رووده‌دات)).

- ته‌واو دروسته‌، مه‌شخه‌له‌کانی خوداوه‌ند لیتره‌ ده‌ست پی‌ده‌که‌ن، ئیدی خه‌و له‌من، رفیئراوه‌، نیوه‌شه‌وان له‌خه‌و راده‌په‌رم و سه‌یری ئاسمان ده‌که‌م، تا بی‌نم که‌ هیشتا نه‌کراوه‌ته‌وه‌وه‌ مه‌شخه‌له‌کان دانا‌به‌زن به‌هه‌لاتنی سپی‌ده‌ ده‌مان په‌له‌ ده‌که‌م به‌گوفتار هه‌ره‌شه‌ له‌ ئاسمان هی‌ما ده‌که‌م و به‌ فه‌رمان و پارانه‌وه‌ داوا‌ی ئاگر ده‌که‌م بیته‌ خواره‌وه‌، به‌لام ده‌نگم هه‌میشه‌ ون ده‌بی‌، ئاسمان له‌به‌رزایی سه‌رمه‌وه‌ داخراوه‌، به‌خامۆشی و ئارامه‌وه‌ ده‌می‌نیتسه‌وه‌، شه‌وکاته‌ له‌پری‌کا رۆژی... ده‌نگی شکستی خوارد، یه‌هودا گویی برده‌ نزی‌ک ده‌می‌ه‌وه‌ تا بیستی به‌لام ته‌نیا توانی گویی له‌ هه‌ناسه‌ی بر‌اوو به‌یه‌که‌ که‌وتنی ددانی بی‌، به‌هه‌ناسه‌ بر‌کی‌وه‌ گوتی ((به‌رده‌وام به... به‌رده‌وام به... کریست هه‌ناسه‌ی تازه‌کرده‌وه‌وه‌ به‌رده‌وام بوو ((رۆژی له‌کاتی‌کا ته‌نها و سه‌ر گه‌لگه‌تاو راکشابووم، نه‌بی‌ شه‌عی‌ا له‌زه‌ینمدا نه‌خشی به‌ستا، که‌شی‌وه‌ی ته‌واوی شه‌و له‌به‌رامبه‌ر دیده‌کانمدا به‌سه‌ر به‌رده‌کانی گه‌لگه‌تاوه‌ به‌دی‌ارکه‌وت، پی‌سته‌ بزنیکی باکردووی له‌ده‌ست دابوو، دروست له‌ هه‌مان شه‌و نی‌ره‌ بزنه‌ ده‌چوو که‌ له‌بیاباندا بی‌نی بووم، به‌سه‌ر پی‌سته‌وه‌ چه‌ند وشه‌یی نووسرا‌بوو، له‌کاتی‌کا پی‌ستی بزنی له‌به‌رچاوه‌کانم داگرت‌بوو فه‌رمانده‌رانه‌ گوتی ((بخۆینه‌وه‌))، به‌لام تا شه‌و ده‌نگم بیست په‌یامبه‌رو بزنه‌که‌ ون بوون ته‌نها وشه‌ له‌ فه‌زا مایه‌وه‌، که‌ بی‌تیکی درشت و ره‌ش و قورمزی بوو، کریست سه‌ری بو‌لای نووره‌که‌ هه‌لگرت و ره‌نگی په‌ری بوو، قۆلی یه‌هودای گرت و

کوشی و خۆی بهوه وه هه‌ل‌واسی، ترساو زهمزه‌مه‌ی کرد ((ها ئه‌وه‌تانی فه‌زایان پرکردوه. یه‌هودا که ده‌له‌رزی گوتی ((بخوینه‌وه))

کریست به‌هه‌ناسه‌برکپوه ده‌ستی کرد به هجی کردنی وشه‌کان

پیتی وشه‌کان له‌ جان‌ه‌وه‌ری زیندوو ده‌چوون که ئه‌وه به‌دوایان که‌وتبوو ئه‌وانیش به‌رگرییان ده‌کرد، له‌کاتی‌کا ده‌م نا ده‌م ئاره‌قه‌ی رووخساری خۆی ده‌سپه‌وه بانگی کرد ((ئه‌وه گونا‌هه‌کانی ئیمه‌ی گرتۆته گه‌رده‌نی خۆیه‌وه، له‌به‌رخاتری هه‌ل‌خزینی ئیمه‌ برینداربوو به‌هۆی گونا‌هه‌کانی ئیمه‌وه کوتراوه.. ئه‌وه مویته‌لابوه، به‌لام ده‌می خۆی نه‌کرده‌وه، ته‌کفیر کراوه و رادراوه، وه‌ک چۆن به‌رخێ که‌ بو سهربرین ده‌برد‌ری، به‌بی به‌رگری بو پیشه‌وه ده‌چوو))

کریست دیسان له‌قسه‌ی خۆی وه‌ستا، ره‌نگی وه‌کو مردوو سپی بوو بوو، یه‌هودا که به‌ئارامی وه‌ستابوو به‌ ئه‌نگوستی گه‌وره‌ی پیی تلیشه‌ به‌رده‌کانی لیک‌ده‌داو گوتی ((من تیناگه‌م ئه‌وه به‌رخه‌ی که‌ بو سهربرین ده‌برد‌ری کپیه‌؟ چ که‌سی بو قوربانگا ده‌چیت؟))

کریست وه‌لامی دایه‌وه‌وه گوتی ((برام یه‌هودا من ده‌برد‌ریمه‌ قوربانگا!)) یه‌هودا که پاشه‌کشه‌ی ده‌کرد گوتی ((تۆ؟ به‌م جۆره‌ تۆ کریستیانو نیت؟))

- بو؟ هه‌وم.

- یه‌هودا دووباره‌ گوتی ((من تیناگه‌م)) ئه‌نگوستی پیی خۆی به‌تلیشه‌ به‌رد بریندارکرد.

- یه‌هودا هاوارمه‌که، ریگای ئه‌وه‌یه، بو ئه‌وه‌ی دونیا رزگاربی من به‌مه‌یل و ره‌زای خۆم ده‌بی بمرم سه‌ره‌تا خۆشم تینه‌گه‌یشتم، هه‌موو ئه‌وه نیشانه‌ی که‌ خوداوه‌ند ده‌ینارد، بپه‌وده‌ ده‌رۆیی، هه‌موو ئه‌وه نیشانه‌، جارێ به‌وینه‌ی خه‌ونی له‌هه‌وا جارێ به‌وینه‌ی خه‌و یا به‌وینه‌ی جه‌سته‌ی ئه‌وه بزنه له‌ بیابان که‌ گونا‌هی ته‌واوی خه‌لکی

به‌گه‌رده‌ن بوو، له‌وه‌وه‌ی که‌ مالتی دایکم جیه‌شتتوه، سیبه‌ریکی وه‌ک سه‌گ که‌وتۆته دوامه‌وه جارجار ده‌که‌وته پیشه‌وه تا ریم پیشان بدا ئه‌وه ریگایه‌ چیه‌ - خاچ!

کریست نیگاییکی له‌پرووی تیپامانه‌وه کرده ده‌رووبه‌ر، که‌واته‌ دوای ئه‌وه ئورشه‌لیم بوو، کپوی به‌ چه‌ند گومه‌زیکي سپی دره‌وشاوه‌وه له‌پیش روویا به‌ردو تاک و توکی دره‌ختی زه‌یتونی گه‌لا نوقره‌یی و سه‌رونیازی ره‌ش.

خۆره‌تاوی پرخوین له‌ ئاوابووندا بوو، یه‌هودا ریشی ردینی خۆی هه‌لکه‌ند دووری فریده‌دا، چاوه‌روانی کریستیانی دیکه‌بوو، کریستیانیوی به‌خۆی و شمشیره‌وه که‌ به‌ هاواری ئه‌وه مردوه‌کانی دۆلی - یه‌هو شافات - بینه‌ ده‌روه‌وه په‌یوه‌ندی به‌زیندووون بکه‌ن، به‌هاتنه‌ده‌روه‌ی مردووون له‌گۆر ئه‌سپ و وشتری قه‌ومی یه‌هود ئه‌وانیش زیندوو ببنه‌وه، پیاده‌وه سواره هه‌موو به‌یه‌که‌وه بو کوشتاری رۆم هی‌رش به‌ن، کریستیانو به‌سه‌ر ته‌ختی پاشایی داود دانیشی جیهان له‌ژێر نقیمی دابیت، ئه‌وه کریستیانیوی بوو که‌ یه‌هودا ئه‌سخه‌ریوتی چاوه‌روانی کردبوو... و ئیستا به‌دره‌نده‌خویی سه‌یری کریستی ده‌کرد و لپه‌کانی خۆی گه‌ستنه‌وه تا قسه‌ییکی ناشیرین له‌ده‌می نه‌یه‌ته‌ ده‌روه‌وه دووباره‌ ده‌ستی کرد به‌ لیکدانی تلیشه‌ به‌رده‌کان، به‌لام ئه‌مجاره‌ به‌ئه‌ژنۆکانی کریست ئاگاداربۆوه، دلێ پی سووتا، له‌کاتی‌کا شیوه‌ی قسه‌کردنی خۆی شیرین کرد گوتی ((برام یه‌هودا ئازابه، هیچ ریگاییکی دیکه‌ نییه‌.. ری هه‌ر ئه‌وه‌یه))

- یه‌هودا که‌ چاوی برپیوه‌وه تاویره‌کانه‌وه گوتی ((دوای ئه‌مه‌؟))

- به‌ته‌واوی شکۆو گه‌وره‌یی خۆم ده‌گه‌ریمه‌وه تا بو دادوه‌ریکردنی مردوو زیندووون دانیشم.

- که‌ی؟

- زۆرانی له‌ ئه‌ندامانی نه‌وه‌ی نوێ بو دیتنی من به‌زیندووویی ده‌میننه‌وه، یه‌هودا گوتی ((یاللا با برۆین)) هه‌نگاه‌کانی توند کرد، کریست له‌دوای ئه‌وه‌وه به‌هه‌ناسه‌برکپوه ده‌رۆیشته‌وه هه‌ولیده‌دا پی به‌پیی ئه‌وه بروات، عاقیبه‌ت خۆره‌تاو له‌دابه‌زیندا که‌وته پشت کپه‌کانی یه‌هودیه‌. له‌ ئه‌وان ده‌وراندا له‌ده‌ریاری مردوویدا

دهنگی چه قهله تازه بیداره کان ده بیسترا، یه هودا به خه شم و خرۆشه وه بو پيشه وه گلۆرده بووه، له ناخیا زه لزه له یی به رپا بووو، هه موو شتیکی ویران ده کرد، ئیلیازر هه لسا بووه جیلوه ییکی مردووتر و پۆخلتر له خودی مردووانی هه بوو، مرۆقی تووشی هیلنج ده کرد و خودی کریستیانو چۆن دهیتوانی له م جهنگه دا ده گه ل سرا بیل بیه که نارده وه؟

نا، نا، یه هودا شه وهك ریبازیک باوه رپ به مه رگ نه بوو، گه رپا یه وه، ده یویست په لپ بگری و چه ند وشه ییکی گازانده بدر کینی که به سه ر زمانیه وه له حاله تی سوتان دابوو، رهنگه شه وشانه، کریست ناچار به گۆرینی ریگا بکات و سه رفی نه زه ر بکات له رۆیشتن به ره و مه رگ، به لām له کاتیکا ده گه رپا یه وه، هاوار ییکی پر له وه حشه تی سه ردا سیبه ر ییکی گه وره له جهسته ی کریست که وته سه رزه وه یه وه، شه م سیبه ره، سیبه ری مه رگ نه بوو، به لکو سیبه ری خاچیکی گه وره بوو، دهستی کریستی گرت و له کاتیکا هیما ی ده کرد گوتی ((سه رکه)) کریست له به رخۆ له رزی ((بیده نگ به، برام یه هودا شتی مه لی)) به مجۆره شه وان بازوو به بازووی یه کتری له سه رخۆ له و گردۆلکه یه ی که به (بیث ئنیا) دا کۆتایی دههات سه ره له گه ران، شه ژنۆکانی کریست چه مایه وه یه هودا به رزی کرده وه، شه وان قسه یان نه ده کرد، یه کسه ر کریست لاریبۆه، به رد ییکی گه رمی له سه ر زه ی هه لگرت بو ماوه ییک توند گرتیه ناو دهسته کانی، ئیا شه به ردی بوو یا دهستی مرۆقیکی تازیز؟ سه ر یی ده ور به ری کرد، وا، له ته واوی خاکی مردووی زستاندا ئیستا که سه وزایی ها تۆته ده ره وه و بۆته گول...!

- برام یه هودا خه مگین مه به، سه رکه چۆن گه م ده رۆی، چۆن خودا وه ند باران ده نیروی زه ی زگی پر ده بی و گوله گه م سه ر له خا ک ده ردینن تا بیته مایه ی هیزو برستی مرۆق، شه گه ر ده نکه گه م نه مرۆی یا هی شو وه کانی زیندوو ده بو نه وه؟ هه مان بابته ده رباره ی کورپ ئینسان راست ده ر ده چی.

به لām یه هودا دانه ده سه کنا و بی شه وه ی قسه یی بکات، به رده وامی ده دا به سه ر هه لگه ران به سه ر گردۆلکه وه، خۆره تا و چوو په شت کیه کانه وه، شه وه به سه ر خا که وه هه لسا یه وه، له به رزایی گردۆلکه وه، جریوه جریوی یه که مین مه شخه ل به رچا و ده که وت.

کریست گوتی ((ئیلیازر وه بیر خۆت بهینه وه)). به لām یه هود دوو چاری هیلنج بوو به په له له حال ییکا که تفی رووده کرد به رده وام بوو له سه ر رۆیشتن.

مارتا مه شخه لی داگیرساند ئیلیازر دهستی دانا یه سه ر چا وه کانی، که رووناهی هیشتا که ئازاری ده دا، په ترۆس بازووی مه تی گرت و دوو تایی له ژیر نووری مه شخه لدا دانیشتن، سالومه ی پیر به سه ته یه خوری ره شی پهیدا کرد و رستی و بیری له کور په کانی ده کرده وه، شاخ خودای من یانی رۆژیکی وادی که شه وان له شکۆ گه وره یی خۆیان، به نه وار ییکی زیر به سه رو مایکی بی له باتی ده رپا چه ی گنسارت بینن؟

مه جده لیه ری جاده ی گرت به ره، ئوستاد دوا که وت بوو، ره نج و ئازاری وا گه وره بوووو که ئیدی روحی شه له مالدا جیی نه ده بووه، چوو بۆه لای جاده به و ئومیده ی که دیداری مه عبودی خۆی بکات، یا وه ران له حه وشه دا ده سه ته شه ژنۆ دانیشتبوون، به تیله ی چا و سه ر یی ده رگایان ده کرد و چیان نه ده گوت، توور به یی هیشتا له ده روونیا ندا ده کولا، ته واوی مائی سوتو کویر بوو دهنگی هه ناسه شی لی نه ده هات، په ترۆس شه رۆژانه ی هی نا بووه سه ر که ئاره زووی زانستی شه و شتانه بوو که با جگر له ده فته ریا دهینووسی، ئیستا کی ساتیکی له بار گه یشتوو بوو، دوا ی ملاملانی له گه ل شه وانی دیکه، ئیدی نهیتوانی چیتر تاقه تی هه بی، ده با تی بگات که مه تی ده رباره ی شه چی ده لیت، شه و میرزایانه مرۆقی بی شه رم بوون له به ره شه مه په ترۆس ده بوایه ئاگادار بووایه که نه بیته په نجه نومای نه وه کانی ئایینه ده، مه گه ر مه تی زاتی ده کرد کار یکی و ابکات؟ هه موو شتیکی له دهستی شه ودا ده گرت ده یخسته ناو ئاگره وه، به لی هه مان شه مشه و ده بی بزانی، به چاپلوسی بازووی با جگری گرت و دوو نه فره ی له ژیر نووری مه شخه لدا دانیشتن.

- مه تی لووتف بکه بۆم بخوینه وه، راستی مه سه له که شه وه یه که ده مه وی بزائم ده رباره ی ئوستاد چی ده نووسی؟

– مه‌تی به‌بیستنی ئەو قسه‌یه شادومان بوون له‌سه‌رخۆ ده‌فته‌ره‌که‌ی ده‌ره‌ینا، جی‌گه‌ی ده‌فته‌ره‌که‌ی به‌سه‌ر دل‌یه‌وه‌بوو، له‌چه‌فیه‌ییکی چنراوه‌وه ده‌ییچ‌چایه‌وه که له‌لایهن می‌رئ‌ی خوشکی ئیلیازر کرابوه دیاری بۆ ئەو، نی‌ستاکی به‌دیقه‌ته‌وه له‌وه‌ری‌ت‌چه‌که‌ی ده‌ره‌ینا‌و وه‌ک بلی‌تی بوونه‌وه‌ری‌کی زیندووی زامداربوو، ده‌یک‌رده‌وه، له‌کاتی‌کا به‌دیقه‌ت له‌شی خۆی بۆ پ‌ی‌ش‌و پ‌اش ده‌برد، به‌ئاوازی که‌ ت‌یک‌ه‌ل به‌خو‌ین‌ده‌وه‌و سرود بوو ده‌ستی پ‌یک‌رد:

– ک‌تی‌بی دره‌خت‌نامه‌ی کریستی کورپی داودی کورپی ئی‌براهیم ئی‌سحاقی ه‌ینا‌به‌رو ئی‌سحاق یاکوب و یاکوبیش یه‌هودا و براکانی، یه‌هوداش فارص و زارحی ه‌ینا‌به‌ر په‌ترۆس چاوانی داخستبوو گو‌یی قول‌اغ کرد‌بوو! ته‌واوی نه‌وه‌کانی یه‌هود له‌به‌ر چاوه‌کانیدا ده‌هاتنه‌ ژووروه، له‌ ئی‌براهیم‌ه‌وه تا داود چوارده‌ نه‌وه، له‌داوده‌وه تا ئە‌ساره‌تی بابل چوارده‌ نه‌وه، له‌ئه‌ساره‌تی بابه‌وه تا کریست چوارده‌ نه‌سل.

.....چ نه‌ته‌وه‌یی، چ سو‌پایه‌کی بی‌ شو‌مارو جاویدانه‌! یه‌هودی بوون چ له‌ززه‌تی‌کی فیزخول‌قی‌نه‌ره‌! په‌ترۆس سه‌ری به‌دیوار دا‌بوو، گو‌یی راگرت، چه‌ندین نه‌وه‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌ک ده‌هاتنه‌ پ‌ی‌ش‌و ده‌گه‌یشتنه‌ کریسته‌وه په‌ترۆس گو‌یی ده‌دای، چ په‌رجووینیکی زۆر له‌ یادی ئە‌ودا روویدا‌بوو، پرته‌وی له‌وه‌ په‌رجووانه‌ به‌سه‌ر ئە‌ودا هه‌لات‌بوو! باشه، کریست له‌ (بی‌ت له‌حم) له‌دایک‌ بووه‌و باوکی یوسفی نه‌جار نه‌بوو به‌ل‌کو رۆحی پ‌ی‌رۆز بوو سرمو‌غ ه‌ایتون ئە‌ویان ده‌په‌رست، به‌راستی له‌کاتی ئاوه‌مۆرکردنی ئە‌ودا ئە‌و وشانه‌ چ بوو که‌ له‌ئاسمان به‌هۆی کۆتره‌وه هه‌ل‌ده‌رژا؟ په‌ترۆس ئیدی قسه‌ی نه‌ده‌بیست، باشه‌ چ که‌سی ئە‌م قسانه‌ی به‌ مه‌تی گوت‌وه که‌ ئە‌سله‌ن له‌وی نه‌بوو؟ په‌ترۆس وشه‌کانی نه‌ده‌بیست ته‌نها مۆسیقای یه‌ک نه‌واو خه‌مگین له‌گو‌ی‌چ‌که‌یدا لایله‌یه‌ی ده‌چ‌ری.

هه‌ر قسه‌یی له‌به‌رچاوی ئە‌ودا وه‌کو هه‌نار و‌ابوو، وه‌کو هه‌مان ئە‌و هه‌نارانه‌ی که‌ سالی پ‌یش‌وو له‌ ئه‌رمیادا خوار‌دی‌وو، هه‌ناره‌کان له‌ فه‌زادا شه‌قیان ده‌برد و له‌میانی ئە‌وان جاری وه‌کو مه‌شخه‌ل‌و زه‌مانی‌ک‌یش وه‌کو فریشته‌ به‌بال‌و شه‌پووره‌وه ده‌هاتن.

له‌پ‌ر‌ی‌کا له‌میانی خه‌ودا خوار‌ده‌وه‌ی چه‌ند هاواری‌کی شادی نه‌نگیزی هاته‌ به‌ر گو‌ی له‌خه‌و رابوو، له‌به‌ره‌وه‌رووی خۆیدا مه‌تی‌ی بینیی که‌ ده‌فته‌ری به‌سه‌ر ئە‌ژنۆوه‌ بوو ه‌یشتاکه‌ هه‌ر ده‌خو‌ین‌ده‌وه‌، وه‌بیری هاته‌وه‌، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی چووبووه‌ خه‌وه‌وه‌ هه‌ستی به‌شه‌رم کرد، مه‌تی له‌باوه‌شی کردو ل‌ی‌وه‌کانی ماچ‌کرد.

– برام مه‌تی ده‌بووری، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا که‌ گو‌یم راگرت‌بوو چوومه‌ به‌هه‌شت، کریست له‌ لای ده‌رگادا به‌دیار‌که‌وت و مه‌جده‌لیه‌ به‌دوای ئە‌وه‌وه‌، رووخساری مه‌جده‌لیه‌ له‌شادیان بریقه‌ی ده‌دایه‌وه‌، له‌ ل‌ی‌وو چاوو گه‌رده‌نی رووتیدا مه‌شخه‌ل‌ ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌، کریست به‌دیتنی په‌ترۆس که‌ مه‌تی له‌باوه‌ش گرت‌وه‌ ئه‌وی ماچ‌کرد، پۆته‌لاکی کرایه‌وه‌، به‌ه‌یما به‌وانی گوت ((مه‌له‌کوتی ئاسمان ئە‌وه‌یه‌ ئە‌وکاته‌ نزیک ئیلیازر که‌وته‌وه‌ که‌ خه‌ریک‌ بوو به‌رزب‌یت‌ه‌وه‌، بانگی کوربه‌کانی پشتی ئیلیازری کردو نیگه‌رانی ئە‌وه‌ بوو که‌ نه‌باد بشک‌ین، دووباره‌ دان‌یشت‌ه‌وه‌، ده‌ستی خۆی در‌ی‌ژ‌کردو به‌نوکی په‌نجه‌کانی خۆی ده‌ستی له‌ده‌ستی کریستدا، کریست له‌رزی، ده‌ستی ئیلیازر له‌پ‌اده‌به‌ده‌ر سارد‌بوو بۆنی خاکی ل‌ی‌ده‌هات.

کریست له‌ژووره‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌، دووباره‌ چووه‌ هه‌وشه‌وه‌ تا هه‌ناسه‌ هه‌ل‌ک‌یشی، له‌میانی مه‌رگ‌و ژیاندا لنگی ده‌کوتا، ه‌یشتا خودا‌وه‌ند توانای ئە‌وه‌ی نه‌بوو که‌ به‌سه‌ر رزینی ده‌روونی ئە‌ودا سه‌رکه‌ویت، ه‌یچ کات مه‌رگ قودره‌تی هه‌قیقی خۆی وه‌ک چۆن له‌وه‌ پیاوه‌ی پ‌یش‌ان‌ده‌دا وه‌دیارنه‌خست‌بوو، کریست ترسو و خه‌میکی زۆر دایگرت.

سالومه‌ی پ‌یر به‌ته‌شی و خوری ژ‌یر هه‌نگلی ل‌یی نزیک‌ بو‌وه‌و به‌سه‌ر په‌نجه‌ی پ‌ی‌یا و‌ه‌ستا تا به‌دزی شتی به‌کریست بلی ((مه‌ولای من))

کریست بۆ بیستنی قسه‌کانی ئە‌و لار‌بو‌وه‌ ((بلی سالومه))

– مه‌ولای من، که‌ بۆئاسمان ده‌رۆی، تک‌ایی‌کم له‌تۆیه‌، خۆ دیتت که‌ ئیمه‌ بۆ تۆ چیمان کرد.

دلتی کریست له نا کاو تیچکپه ستراپه وه ((قسه بکه، سالومه)) له خۆت پرسپوه ((چ کاتی
مرۆقه کان په ی بهم خاله ده بهن که کرداری باش تا ناستی پاداشت دانابه زئی))

– رۆلهم، ئیستا که مه بهستی ئه ودهت ههیه له سه ر ته ختی خۆت دانیشی کورپه کام
یا کوب و یۆحه ننا له دهستی چه پ و راستی خۆت دانئ.

کریست له کاتی کا لپوه کانی خۆی ده گهسته وه تا قسه یی نه خاته سه ر زمان، چاوی برپه
زهویه وه.

– بیستت رۆلهم؟ یۆحه ننا

کریست ههنگاو یکی به رزی هه لپنا و چووه ژووره وه، مه تی بینی که هیشتا دهفته ری
کراوه ی به سه ر ئه ژنۆکانی خۆی راگرتووه، چاوه کانی داخستبوو هیشتا غه رقی ئه و
وشانه بووبو که خویندبوویه وه.

کریست گوتی ((مه تی دهفته رت بهینه ئیره وه، چی ده نووسی؟ مه تی هه لساپه وه و
نووسینه که ی سپارده دهستی کریسته وه، زۆر شادومان بوو گوتی ((مه ولای من لیره
زینده گی و کرداری تۆم بۆ نه وه کانی ئاینده نووسیوه ته وه)).

کریست له ژیر نووری مه شخه لدا دانیشته و کهوته خویندنه وه، له هه مان وشه کانی
سه ره تادا راجفری، به زبرپه وه دهستی به وه رگپرانسی کاغه زکرد و به په له خویندی هه وه
رووخساری سووربووه و تووره بوو.

مه تی له بینینی بزاورت و رووخساری ئه و به ترسو له رزه وه خزیه سوچی که وه،
له چاوه روانیدا مایه وه، کریست درای ئه وه ی چاویکی خیرای به دهفته ره که دا گپرا
نه ییتوانی خۆی راگری، هه لساپه وه به خه شم و نه فره ته وه ئینجیلی مه تی هاویشته
سه رزه وی، هاواری کرد، ((هه موو ئه وان ه درۆیه، کریستیانو پپووستی به په رجوو
نییه، بوونی خۆی په رجووه، پپووست به په رجوویکی دیکه نییه من له ناصیره له دایک
بووم، نه ک بیت له حم، هه رگیز پیم نه چۆته - بیت له حم هیچ موغی کم له بیر نییه و هیچ
کات له ژیاغدا پیم نه ناوه ته خاکی میسه ره وه ئه وه ی که له کاتی ئاوه مۆرکردنی من
ده رباره ی گوفتاری کۆتره که وه نووسیوته.

– ئه و کورپ خۆشه ویستی منه ((کی ئه وه ی به تۆ گوتووه. من خۆم که به رۆشنی
نه مییست، تۆ که له وی نه بووی چۆن په بیته به م کاره بر دووه؟)) مه تی به ترسو
له رزه وه وه لایمی دایه وه ((فریشته بۆ منی ئاشکرا کرد))

– فریشته! کام فریشته؟

– هه مان ئه و فریشته یه ی که هه ر شه وی قه لهم ده گرمه ده ست دیت، سه ر له بن گویم
ده نی، مه شقم پیده کا.

کریست به شله ژانه وه گوتی ((فریشته یی؟ فریشته سه رمه شقت بۆ ده نووسی تۆش
ده نووسی؟)) مه تی زاتی دا به ر خۆی و گوتی ((به لئ فریشته یی، هه ندی جار هه تا
ده شیبینم هه میسه ده نگی ده گاته گویم، لپوه کانی به گوئی راستم ده که وی، هه ست
ده که م په رپوالبی به ده وری مندا وه رپپچاوه، من له کاتی کا وه ک ساوایی له نا و په رپوالبی
فریشته دا پپچراومه ته وه، ده نووسم، هه رچی هه که ده لپیم ئه وه یه که ئه و ده یلی،
ده نی نووسمه وه، که واته تۆ وات خه یال کردووه که ده توانم ئه م هه موو په رجوویه به ته نها
بنووسمه وه))

کریست دووباره به بنی لپوه وه گوتی (فریشته یی؟) له ده ریای ئاشکرا کردندا غه رق
بوو، بیته له حم، موغان، میسر ((کورپ خۆشه ویستی من)) ئه گه ر ئه وان ه راستی ترین
راستی بن.. ئه گه ر ئه وه به رزترین ناستی راستی بی که ته نها له قه لمه مره وی
خودا دایه ... ئه گه ر ئه وه ی که ئیمه ناوی ده نیین حه قیقه ت، خودا به درۆ بانگه شه ی
بکات..!؟

کریست لپوی به قسه که وته وه، لاربۆوه به دیقه ت ته واوی نووسینه کانی که به سه ر
زه ویدا په رش و بلاوی کردبۆوه کۆ کرده وه دای به مه تی، مه تی دووباره ئه وان ی له
چه فیه چنراوه که پپچاپه وه و نایه ژیر کراسیه وه کریست گوتی ((هه رچی به ک فریشته
سه رمه شقت پیده دا بینوسه وه، بۆمن ئیدی دره نگه)). به لام گوفتاری خۆی ته واو
نه کرد له هه مان کاتدا یا وه رانی یه هو دیا وه ک نقیمی ئه نگوستیله گرته خۆو له باره وه ی
گفتوگۆی (پیلات) و ئوستادی خۆیان پرسیاریان کرد، به لام یه هو دا بی ئه وه ی نیگه ای

بکاته ئەوان خۆی له ئەلقەى ئابلۆقەدراو دەرکێشاو چوو دەمی دەرگاوه، لەبەر بچم دەنگیان حال و دەزعی تێکچوو، ئیستا دەیتوانی بەتەنها قسە لەگەڵ ئوستاد بکات، رازیکى وەحشەتەناک ئەو دوو بەیە کەوه پەيوەندداوه و لەوانى دیکەى جیاکردنەتەوه، یەهودا سەیری رووخسارى ئەوى کرد که چۆن جیهان ئەوى لەکامى خۆیدا بردۆتە خوارەوه، سەیری یەكەمین ئەستیرەى بەربالایى سەرى کرد که وەك قەندیلۆکەیهك جریوه جریوى بوو بەبنى لێویەوه گوتى: ((پەروەردگارى سراييل کۆمەگم بکە دەنا شیت دەم)) مەجدەلیه دووچارى شلەژان هات، چو له کەنارى ئەودا وەستا یەهودا ویستی بچیتە دەرەوه، بەلام مەجدەلیه خۆی بەدامەنى جلى ئەودا چەسپاند.

– یەهودا دەتوانی بەبى ترس رازت بۆ من ئاشکراکەى، تۆ من دەناسى

– کام راز؟ پیلات ئەوى بانگ کردبوو تا بلێت ناگات لەخۆت بى ... کىفا..

– ئەو نالیتم، رازیکى دیکە.

– کام رازى دیکە، مەجدەلیه دووباره ئاگرت کەوتۆتە گیانەوه، چاوهکانت لەدوو رهزوى داگیرساو دەچیت، بگرى، فرمیسکە کانت خامۆشیان دەکاتەوه.

بەلام مەجدەلیه ددانى له چەفیهى خۆى برده خوارەوه و پارەى کرد، بەزەمزەمه کردنەوه: ((بۆ دەبى تۆ هەلبژیرى، تۆ یەهودای ئەسخەریوتى؟))

ریش سوور توورەبوو، بازووی مەجدەلیهى گوشى و گوتى ((میرى مەجدەلى ئەى چاوهریت دەکرد کى هەلبژیرى! ئەو پەترۆسە ئاشەوانە یا ئەو یۆحەننا گەمژەلە؟ نەکا چاوهروانى ئەوەت کردبى تۆی ژنیژگە هەلبژیرى من دەبینى که لەبەردى چەخماخى بیابان رسکاوم، له بەرابەر هەر ناچۆریه کدا دەوەستم، هەر لەبەر ئەمەبوو که منى هەلبژارد.))

چاوانى مەجدەلیه پر له فرمیسک بوو زەمزەمهى کرد ((هەق بە تۆیە، من ژنیکم، بوونەوهریکی نەخۆش و زامار)). پاشان چوو ژوورەوه و لەکەنار ئاگردا هەلکورما...

مارتا سفردى نانى ئیوارەى ئاماده کرد، یاوه رانى لەحەوشەوه هاتن و بەسەر سفردەوه دانیشتن- ئیلیازر، بەهەلقوراندنى چەلا و هیزی وەبەر هاتبۆوه سەیری ناوحەوشەى دەکرد، لەشى شەقارشەقار بووى هیدى هیدى بەهەواو نوروو خۆراک یەکتریان دەگرتەوه و برستیان وەبەردەهاتەوه.

دەرگای ژوور کرایهوه و خاخامى پیر بەرەنگى پەریپوو سێبەرەوى وەك چۆن تارمایی بەدیارکەوت، بەتوندى خۆى دایه سەر گۆچانەکەى، چونکە ئەژنۆکانى هیزی راکیشانى بارى لەشى ئەویان نەبوو، هەرکە کریستی بینى بەهیمما تییگەیاندا که قسەى لەگەڵ ئەو هەیه، کریست هەلسایهوه.. دەستى پیرەمیردى گرت و داینیشاندە سەر زهوى، ئەوکاتە خۆى لەتەك ئیلیازر دانیشتن و گوتى ((باوکە منیش دەمەوى قسە لەگەڵ تۆ بکەم)) خاخامى پیر بەنیگایىكى جەك بەقەهرو لوتف گوتى ((کۆرم گلەبیم لەتۆ هەیه، لەبەر چاوى هەمووان دەیگێرمەوه، لێگەرێ هەموو ژن و پیاوکان بیستن و ئیلیازریش که له گۆردا هاتۆتە دەرەوه و دانای نهنینىكى زۆره لێگەرێ هەموو بابییستن)).

کریست وەلامى دایهوه ((مرۆقەکان چى دەلین؟ لەمەتى پیرسە فریشتەبى له ناو ئەم مالهەدا هەلدهفرى و گوێ رادهگرى، لێگەرێ با ئەو فریشتەیه یاوهرى بکات، باشە باوکە، ئازارى تۆ چیه؟))

– تۆ بۆ دەتەوى ریبازى پیرۆز لەکارخەیت؟ دروست وەکو کورێ که ریزی له باوکى پیری خۆى دەگرى، ئیمەش تا ئیستا ریزی ئەوانمان گرتووه، بەلام ئەمەرۆ لەبەرەبەر پەرستگادا تۆ ئالای خۆت هەلکردووه، نشینگەى ئەو یاخیبونەى دەروونى دلێ تۆ لەکوئیە؟

– باوکە، عەشق، لەکەنار پینی خوداوه، ئا لەوى دلیم پاریزەرى خوی دەدۆزیتەوه و ئارام دەگرى.

– مەگەر ناتوانی لەگەڵ ریبازى پیرۆزدا تا ئەو رادهیه بچى؟ مەگەر نازانى که کتیبە پیرۆزەکان دەلین. ریباز، نۆ سەدو چوارده نەوه بەر لەوهى که خوداوەند جیهان

بجولقینتی نووسراوتهوه، بهلام بهسەر پیستهوه که لهو زهمانه دا ئاژه لئی نه بوو تا سوود له پیستی وهگرن، نه بهسەر دارهوه، چونکه درهختی نه بوو، نه بهسەر بهردهوه، چونکه بهردی نه بوو، ریبار بهسەر بازوی چهپی خوداوهندا بهمشخه لئیکی رهشی سهەر ئاگری سپی نووسراوتهوه، دیقته بکه بهپی هه مان شه ریباره پیروزه بوو، که خوداوهند جیهانی خولقاند.

((کریست که ئیدی خۆی پی نه گپرا هاواری کرد نا... نا... نا...))

خاخامی پیر به میهره بانیهوه دهستی شهوی گرت ((کورم بو وا هاوار ده که ی؟)) کریست ههستی به شهزازی کردو سوور هه لگه را، ریشمهی رۆحی له دهست چوو بوو ئیدی نهیده توانی مه هاری کاتهوه، وهک بلایی له سه رهوه تا ژیر پیی بریندار بووه، به چاوئیکی چوو که له تاو بازار هاواری ده کرد.

ئه مجارهش هاواری کردبوو ئارامی گرتوهوه، دهستی خاخامی پیری گرتو ئاوازی دهنگی خۆی نزم کردهوه ((باوکه، گه لاگانی دلئی من کتییی پیروژن، هه موو لاپه ره کانی دلم پارچه پارچه کردوووه فریم داوه ته دور))، بهلام که قسهی ده کرد، باوه پری خۆی گوژی ((من نا، من نا، به لکو خوداوهندی که منی ناردوووه، ههستی کرد هیئیکی ئاگرین و بهرگه نه گرتنی له لهشی کریستدا دیتته دهرهوه، لهو کاتهی که له په نجه ره ی کراوه دا بائیکی توند له هه لکردندا بوو مه شخه لئی کوژاندهوه، خاخام کریستی بینی که له ناو تاریکیدا، به جیلوهو جه لالیکی ستوونی له تاگر له ناو هه وشه دا وه ستاوه، سهیری راست و چهپی ده کرد تا، به لکو ناگاداری ئاماده بوونی موساو ئه لیا س بی، به لام هیچ یه که له م دووانه ی نه دیت، کریست به گه ورهیی خۆی ته نه ابوو سه ری ده گه یشته قسپی بنمیچه وهوه له نووری هه لده کیشا، دروست له هه مان کاتدا خاخام له کاری هاوار کردن بوو کریست قوئی خۆی کردهوه، ئیستاکی شه بوو بوو به خاچی بلایسه ی ئیله ی لیه لده ستا. مارتا هه لسا یه وه مه شخه لئی دووباره داگیرساندهوه، هه موو شتی گه راپیه وه سه ر رهوشی جارانی، کریست هیشتا به سه ری لارو به سه رسوو پرمانه وه دانیشتبوو، خاخام سهیری ده وره ره ی کرد، هیچ کهس له تاریکی ناگای له شتی

نه بوو بوو، شهوانی دیکه به دهوری سفره وه خۆیان ئاماده ی خواردنی نانی ئیواره ده کرد.

خاخام له بهر خۆ گوتی ((خوداوهند منی گرتۆته ناو دهستی خۆیه وهو یاریم پییده کا)) حه قیقته حه وت ره هه ندی هه یه، له لاییکا ئیدی بو سه ره وهو خواره وه م ده باتو دوو چاری سه رگیتیم ده کات))

کریست برسی نه بوو له سه ر سفره دانه نیشت، خاخامی پیریش، شهوان له که نار ئیلیازر مابوونه وه که چاوه کانی داخستبوو واده هاته بهر چاو چوو پیته خه وه وه، به لام ئیلیازر نه چوو بووه خه وه وه، به لکو له نه ندیشه دا بوو، شهوه چ خه ونی بوو که بینیبوو؟ ئایا له راستیدا شه مردبوو چوو بووه ژیر خا که وه، شهو کاته له هیکه وه ده نگیککی به هه بیه تی بیستبوو که ((ئیلیازر وه ره دهره وه)) شهویش به کفنی خۆی له جیوه هه لبه زیه وهو بیدار بووه تا خۆی له ناو پۆششی هه مان شه کفنه ی که له خه ون دا بینی بوو بینی؟ شاید شه وهش خه ون نه بی، نه کا به راستی چوو پیته دونیای مردووانه وه کریست به ئارامی وه لامی دایه وه ((باوه من نه مده زانی، کاتی که شهوم بینی به ردی گوژ بهر زده کاته وهو تووشی وه حشته بووم، ده مو یست راکه م، به لام شه ره مه زابووم له وی وه ستامو له رزیم))

خاخام گوتی ((من بهرگه ی هه موو شتی ده گرم ته نها بوئی گه نیوی له ش نه بی له رزیندا، من له شی ترسناکی دیکه م دیوه، شهو له شه ی که هیشتا ده بخواردو دهینۆشی و قسه ی ده کردو ئاخ ی هه لده کیشا و له بین ده چوو، هرودیس پاشا ده لیم: رۆحیککی زل که مه حکوم به مه شخه لئی دۆزه خ بوو، شهو ماریانی جوانی کوشت شه ژنه ی که خۆشیده ویست، کورپان و ئه فسه ران و دۆستانی خۆشی، کیشوه ری فراوان کرد، بورج و ته لارو شارو په رستگای پیروژی ئورشه لیم هه تا به هادارتر له په رستگای کۆنی سلیمانی دروست کرد، له وه ی که تینوی جاویدانی بوو ناوی خۆی به پرونو زو زو به سه ر به رده کانه وه هه لده کۆلی، شهو کاته له هیکه وه له وه پری گه وره یی خۆی ته نگوستی خوداوهند بهو که وتو یه کسه ر دهستی به رزی بوون کرد، شهو هه میشه برسی بوو، بی پچرانه وه ده بخواردو تیر نه ده بوو، هه ناوو ورگی شهو برینیککی گه نیوی هه بوو چاره ی

نه بوو، برسپه تېكي واي هه بوو چه قه له كان هاواري شه وانه ي شه ويان ده بيست و ده لهرزين، ورگو پي و بن هه نگلي هه لمسابوون، سه ره تا هيلكه گونه كاني رزين و كرمان ليده هاته دهره وه، گه نيوه كه هينده به هيز بوو كه هيچ كهس نه يده تواني نزيكي بيته وه، غولامه كاني بيتهوش بوون، شه ويان برده سه ر كاني او ه گه رمه كاني كالپروا له نزيك ثور دن، به لام خراتر بوو، له ناو رونا چهر يان كردو گه رميان كرده وه به لام خراتر بوو))

– له چاره سه ر كردني نه خو شي ناو بانگم هه بوو، پاشايان له وه ناگادار كرده وه و نارديه سو راغمه وه، له و كاته ي كه له رجا له ناو باغه كانيان داده ناو بوئي گه نيوي له ثور شه ليمه وه تا ثور دن ده چوو.

يه كه مين جار كه نزيكي كه وتمه وه بيتهوش بووم، مه ره مم دروست كردو له له له شيم هه لسووي، به دزيه وه سه رم لارده كرده وه و ده رشامه وه، له خوم پرسى ((نايا شه وه پاشايه ؟ نايا شه وه مره قه ؟)) پو خلي و گه نيوي. كه واته كوا شه رو حه ي كه هه موو شتي بخاته نه زمه وه ؟

خاخام زور له سه ره خو قسه ي ده كرد، دروست نه بوو كه شه واني ديكه له كاتي نان خوارد قسه ي و ايان گوئي لي بي، كريست سه ري له يه خه ي ناو ميديدا بر دبووه خواره وه و گوئي ده دا يي، شه مره عه سر ده ويوست هه مان شه دا و ايه له خاخام بكات، ياني دا و اي لي بكات ده رياره ي مه رگ قسه بكا تا پرستي وه به ري، كاتي شه بوو كه هه ميشه مه رگ له به ره و رووي خويا بييني تا خووي پيوه بگري، به لام ثيستا گه ره كي بوو به ده ستيپ شخه ري خاخام بگري و هاوار كاته سه ري ((ثيدي به سه !))

به لام له م بر گه يه كي ده يواني پره مي رد له قسه كردندا را گري؟ خاخام ده بووا شه هه موو پو خليه له يادي خو ي هه لرتي ته دهره وه و خو ي پاك بكاته وه.

– مه ره مه كاني من بي سوود بوون، كرم ده بخوار دن، به لام هي شتا هه رماسي به سه ر شه م پو خليه دانيشت بوو فه رماني ده دا، شه مري كرد ته واوي ده وه مندو قودره تمه نداني سراييل كو بنه وه له حه وشه ي ته لاري خو ي زينداني كردن، له سه ره مه رگدا سالومه ي

خوشكي بانگ كرده سه ريني خو ي و گوئي ((هه ركه خهريك بوو بمرم هه موويان بكوژه با شاد نه بن به مردني من)) به لي هيروديس گه وره دوا پاشاي يه هو دا رزي، له پشت دره خته كانه وه خوم شارده وه كه وتمه هه لپه رينه وه دوا پاشاي – گيوداه – له به ين چوو.

كاته پيروزه كه گه يشت بوو، هه مان كاتي كه مووسا دوو وه سيني نامه ي خو ي پيشبيني كرد بوو: ((له كو تاييدا پاشاييكي هه رزه و عه ياش دي ت، كوره كاني ناشايسته ن، له لاي خو روا له شكري كيوي و پاشاياني بو ده ست به سه را گرتني سه رزه وي پيروز دين.. شه و كاته كو تايي دونيا دي ت))

كريست راجفري يه كه مين جار بوو كه شه و پيشبيني يه ده بيست هاواري كرد ((له كوي نوو سراوه ؟ شه و په يام به ره كييه ؟ يه كه مين جار ه كه شه و ده بيستم ؟))

– سالانيك نه چه ندان دوور له ناو شه شكه وتيكي بياباني يه هوديه دا ره به ني له ناو گوز دييكي گلينه وه، پيستيكي كو نينه ده دوزي ته وه، ده يكاته وه به سه ريه وه به چه ند وشه ييكي قورمزي شه و نووسينه ده بييني: ((وه سپه ته كاني موسا)) گه وره سالاري هو ز به ر له وه فاتي خو ي جين شيني خو ي – يوشه ع كوري نون – بانگ ده كات و رو داوي ثاينده ي فير كرد بوو، ثيست ته ثيمه گه يشت ينه شه و سالانه ي كه شه و پيشبيني كرد بوو، پاشاي هه رزه هروديس بوو له شكه كيويه كاني روميه كان، به لام سه باره ت به كو تايي دونيا، شه گه ر سه رت به رز كه يته وه ده بييني كه وا له ده رگادا دي ته ژووره وه. به سه رساميه وه سه يري مانگي كرد، وهك بليني بو يه كه م جار ه ده بييني، له خو ي پرسى ((شه و مانگه چييه، هه مان شه و مانگه ي كه له كيويه كان سه ره له ده گه را، سه گه كان نا چاري ترس ده كاو كلكييان له ناو گه ليان ده نين و پي ي ده حه پن؟ له بي دنه گي وه حشه تنك به نارامي سه ره له ده گه را و شه ري ده رشت، دلي مره قسي ده كرده چالنيك و پر له شه ري ده كرد)) هه ستي به زمان يكي شه هراوي كرد به سه ر گونا و گه رده ن و بازووه كانيه وه، زماني كه شه و ده لسته وه و روو خسارو له شي شه و له نوو ريكي سپي و كفنيكي سپيدا ده پوشي.

ههولۆ ئازاری ئوستاد كهوتە دلی یۆحه‌نناوه، هاته‌هه‌وشه‌و ئه‌وی بیینی كه‌ته‌واوی له‌شی له‌نووری مانگدا غه‌رق بووه، له‌سه‌رخۆ به‌شپۆه‌ییك كه‌هه‌راسانی نه‌كات گوتی (مه‌ولای من) هییدی هییدی نزیك بۆوه.

کریست گه‌پایه‌وه‌و یۆحه‌ننای دیت، ئه‌و نه‌واجه‌و نیکی موو لی نه‌هاتوو بوو، نه‌ماو له‌جیاتی ئه‌و پیره‌میردی له‌هه‌وشه‌ له‌ ژیر مانگدا به‌دیارکه‌وت.

کتیپی کراوه‌ی سپی له‌ده‌ستیکداو قه‌له‌میکی درێژیش كه‌ له‌ پمیککی نووک مس ده‌چوو له‌ده‌سته‌که‌ی دیکه‌یدا بوو، ردینی ته‌واو سپی ئه‌و كه‌وتبووه‌ سه‌ر ئه‌ژنۆکانیه‌وه، کریست له‌ نه‌شئه‌ییکی له‌خۆپاییدا هاواری کرد ((ئهی کوری گه‌واله‌ بنووسه: منم ئه‌لفبای وجود ئه‌وه‌ی كه‌ هه‌بوو، ئه‌وه‌یش كه‌ ده‌بی، یه‌هوه‌ی سه‌بایوت ئایا گویت له‌ ده‌نگی شه‌پووریان بووه‌؟))

یۆحه‌ننا تووشی وه‌حشه‌ت بوو ئوستاد ئه‌فسوونی مانگ بووبوو، ئه‌وه‌دیزانی كه‌ مانگ مرۆف تووشی ئه‌فسوون ده‌كات، له‌به‌ر هه‌ندی بوو كه‌ هاتبووه‌ هه‌وشه‌وه‌ تا کریست بباته‌ ژووره‌وه، به‌لام ئه‌فسوون كه‌ دره‌نگ گه‌یشته‌بوو، گوتی ((مه‌ولای من، بیده‌نگ به‌ منم یۆحه‌ننای ئازیزی تۆ وه‌ره‌ با بچینه‌ ژووره‌وه، ئیره‌ مالی ئیلیازره‌)).

کریست دووباره‌ فه‌رمانیدا ((بنووسه! هه‌وت فریشته‌ له‌ده‌وراندهری ته‌ختی خودا هه‌ن كه‌ هه‌ریه‌که‌یان شه‌پووریکیان له‌ده‌م دایه‌، ئهی کوری گه‌واله‌ ئه‌وان ده‌بیینی؟ بنووسه: یه‌که‌مین فریشته‌ شه‌پووری خۆی لیدا، ته‌رزه‌و ئاگر به‌یه‌که‌وه‌ له‌گه‌ل خوین هه‌لپژانه‌ سه‌رزه‌وی، سی چاره‌گی زه‌وی و دره‌خت و گیای سه‌وز له‌کامی ئاگردا چوونه‌ خواره‌وه، فریشته‌ی دوهم شه‌پووری خۆی ژه‌نی کیسۆی له‌ ئاگری هه‌لپژشته‌ ناو ده‌ریاو سی چاره‌گی ده‌ریا بووه‌ خوین و سی چاره‌گی ماسیه‌کانی کوشته‌و که‌شتیه‌کان غه‌رق بوون، فریشته‌ی سییهم شه‌پووری خۆی لیدا ئه‌ستیره‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ ئاسمان به‌ربۆوه‌ سی چاره‌کی رووبارو ده‌ریاچه‌و کانیاه‌وه‌کان ژه‌هراوی بوون، فریشته‌ی چواره‌م شه‌پووری خۆی لیدا سی چاره‌گی خۆره‌تاوو مانگ و ئه‌ستیره‌کان که‌وتنه‌ به‌رسه‌یبه‌رو تاریک

هه‌لگه‌ران، فریشته‌ی پینجه‌م شه‌پووری خۆی لیدا ئه‌ستیره‌ییکی دیکه‌ که‌وته‌ خواره‌وه، گه‌رداویکی مه‌رموز ده‌می کرده‌وه‌و له‌ناو ئه‌و دووکه‌له‌ گه‌وره‌یه‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌و له‌ناو دووکه‌لدا کلۆ که‌وتنه‌ هه‌لقه‌پینه‌وه، به‌لام نه‌ک به‌سه‌ر دره‌خت و گیاکانه‌وه‌ به‌لکو به‌سه‌ر مرۆقه‌کانه‌وه، پرچیکی درێژی وه‌کو پرچی ژنانیان هه‌بوو ددانه‌کانیان له‌دانی شیر ده‌چوون، ئه‌وان زێریان پۆشیبوو شه‌قه‌شه‌قی باله‌کانیان له‌ شه‌قه‌شه‌قی ئه‌و په‌یتوانه‌ ده‌چوو، كه‌ بۆ جه‌نگ ده‌چوون... فریشته‌ی شه‌شم شه‌پووری خۆی لیدا)).

یۆحه‌ننا ئیدی نه‌یتوانی به‌رگه‌ بگری، که‌وته‌ گریه‌وه، که‌وته‌ سه‌ره‌پیه‌کانی کریست و هاواری کرد ((مه‌ولای من بیده‌نگ به... بیده‌نگ به، کریست گویتی له‌ده‌نگی گریه‌ بوو له‌به‌رخۆ له‌رزوی لاربۆوه، یاوه‌ری خۆشه‌ویستی خۆی به‌سه‌ره‌پیه‌کانی بیینی گوتی ((یۆحه‌ننا بۆ ده‌گریت))

یۆحه‌ننا شه‌رمی له‌خۆی کرده‌وه‌ كه‌ بلیت بۆ ساتی زه‌ینی ئوستاد له‌ژیر نووری مانگدا جادووی لیکراوه. گوتی ((مه‌ولای من وه‌ره‌ با بچینه‌ ژووره‌وه، پیره‌میرد نیگه‌رانی حالی تۆیه‌و یاوه‌ران ده‌یانه‌وی بتبینن))

- که‌واته‌ یۆحه‌ننای ئازیز له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ که‌ ده‌گریت؟... برۆین... کریست چووه‌ ژووره‌وه‌و جاریکی دی له‌که‌نار خاخامی پیر دانیشت، له‌راده‌به‌ده‌ر ماندوو بوو، ئاره‌قه‌ی له‌ده‌سته‌کانی هه‌لده‌رژا، ته‌واوی به‌ده‌نی له‌ ئاگردا ده‌سووتاو به‌م حاله‌وه‌ش ده‌له‌رزی.

خاخامی پیر به‌وه‌حشه‌ت پیکراویه‌وه‌ ده‌که‌وته‌ رامانی ئه‌وه‌وه، له‌کاتیکا ده‌سته‌ ئاره‌قاویه‌کانی کریستی گرتبووه‌ ده‌ست، گوتی ((کوړم سه‌یری مانگ مه‌که‌ ده‌لین مانگ گۆی مه‌مکی شه‌وه‌ عه‌شقی گه‌وره‌ی هه‌رماسه...و...))

به‌لام زه‌ینی کریست له‌مه‌رگ بوو گوتی ((باوکه‌ وا خه‌یال ده‌که‌م كه‌ تۆ ده‌رباره‌ی مه‌رگ خراب قسه‌ت کرد، مه‌رگ بچمی هه‌رودیس ناگریته‌ خۆ مه‌لیکیکی گه‌وره‌یه‌و کلیلداری خودایه‌وه‌ ده‌رگا ده‌کاته‌وه، باوکه‌ هه‌ولده‌ مه‌رگه‌کانی دیکه‌ وه‌بیرخۆت به‌ینیته‌وه‌و ئارامیم پی به‌خشه‌))

یاوهره‌کان شامی خۆیان ته‌واو کردبوو، ده‌ستیان له‌چه‌نه‌بازی هه‌لگرتبوو، تا گوی ئابگرن، مارتا سفره‌ی کۆکرده‌وه، دوو میڤرئ که‌وتنه‌ سه‌ر پییه‌کانی کریست، جارناچار هه‌ریه‌که‌یان سه‌یری باسک و مه‌مک و چاو و ده‌م و رووخساری خۆیان ده‌کرد تا بزنان کامیان جواترن پیره‌میڤرد گوتی ((کوڤم هه‌ق به‌تۆیه، من ده‌رباره‌ی فریشته‌ی ره‌شی خودا به‌شیوه‌ییکی خراپ قسه‌م کرد، ئه‌و هه‌میشه‌ رووخساری مرۆقیکی مردوو ده‌گریتته‌ خۆی، ئه‌گه‌ر هه‌رودیس ڤم‌ریت.. ده‌بیته‌ هه‌رودیس، به‌لام ئه‌گه‌ر مرۆقیکی ڤیروز ڤم‌ریت، رووخساری مه‌رگ وه‌کو هه‌فت خۆره‌تاو ده‌ده‌وشیتته‌وه ئه‌و مه‌لیکه‌ گه‌ره‌یه‌ به‌په‌یتونی خۆی ده‌هات و مرۆقی ڤیروزی له‌ زه‌ی هه‌لده‌گرت و ده‌یبرده ئاسمان، ئه‌گه‌ر مرۆف ده‌یه‌وی بزانی که‌ له‌ رۆژی مه‌حشر چ رووخساری ده‌گریتته‌ خۆ، ده‌بی دانیشی و ته‌ماشای وه‌دیارکه‌وتنی مه‌رگی خۆی بکات، له‌ساته‌کانی دواي ته‌مه‌نی خۆی)).

هه‌موو به‌ده‌می به‌شه‌وه‌ گوتیان راگرتبوو، هه‌ریه‌که‌یان له‌زه‌بونی خۆیان رۆحی خۆی هه‌لده‌سه‌نگاند، ماوه‌ییکی درێژ بیده‌نگی بایی به‌سه‌ر ئه‌واندا کیشابوو، وه‌ک بلیی له‌ هه‌ولئ دیتنی رووخساری مه‌رگی خۆیان بوون.

عاقیبه‌ت کریست لیوی کرده‌وه‌ قسه‌ی کر ((باوکه‌ زه‌مانی که‌ده‌ دوازده‌ سال بووم جارێکیان چوومه‌ که‌لیسا و داستانی شه‌هادته‌ت و مه‌رگی ئه‌شعیای په‌یامبه‌رم له‌ زمانی تۆ بیست که‌بو خه‌لکی ناصیره‌ت قسه‌ت ده‌کرد، به‌لام ئه‌م بابته‌ په‌یوه‌سته به‌سالانیکی زۆری له‌مه‌وبه‌رو فه‌رامۆشم کردوو، ئه‌مشه‌و زۆر به‌تاسوقه‌وه‌م که‌ جارێکی دی ئه‌و داستانه‌ی مه‌رگی ئه‌و بیستم تا رۆحم ئارام بگریت و بتوانم له‌گه‌ل مه‌رگدا وه‌لابییم، باوکه‌، قسه‌کانی تۆ ده‌رباره‌ی هه‌رودیس، رۆحی منی له‌پاده‌به‌ده‌ر تووره‌ کردوو.

- کوڤم، بزچی ئه‌مشه‌و گه‌ره‌کته‌ به‌ته‌نها ده‌رباره‌ی مه‌رگ قسه‌ت بو بکه‌م؟ ئایا داوای تۆ له‌ من هه‌ر ئه‌وه‌یه‌؟

- ته‌واو هه‌ر ئه‌وه‌یه‌، شتی له‌ مردن گه‌وره‌تر هه‌یه‌؟

کریست ئه‌وکاته‌ رووی له‌ یاوه‌ران کرد: تکایه‌ له‌مه‌رگ نه‌ترسن خوداوه‌ند ڤیروزی بکات، ئه‌گه‌ر مه‌رگ نه‌بوایه‌ چۆن ده‌مانتوانی بگه‌ین به‌خودا و تا ئه‌به‌د له‌گه‌ل ئه‌ودا بمینینه‌وه‌؟ ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ت له‌من بوی که‌ مه‌رگ کیل داره‌و ده‌رگا ده‌کاته‌وه‌)).

خاخامی ڤیر به‌سه‌رسامیه‌وه‌، سه‌یری ئه‌وی کرد ((کریست چۆن ده‌توانی به‌و هه‌موو ئه‌شقی و دلنیاویه‌وه‌ ده‌رباره‌ی مه‌رگ قسه‌ بکه‌ی؟ چه‌ندین ماوه‌ بوو که‌ ده‌نگی میه‌ره‌بانیه‌کی وام له‌ده‌نگی تۆ نه‌بینیه‌وه‌؟))

- سه‌باره‌ت به‌مه‌رگی ئه‌شعیای قسه‌مان بو بکه‌ تا ببینن که‌ هه‌ق به‌ منه‌. خاخامی ڤیر به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی که‌ به‌ر له‌ ویککه‌وتن به‌ئیلیازر بگری قه‌راری گرت و گوتی:

پاشای - مه‌نه‌سی - ی تاوانکار فه‌رمانی باوکی حزقیای له‌خودا ترسی فه‌رامۆش کرد، هه‌رماس چووه‌ ناخیه‌وه‌ سه‌رپشکیته‌ی ئه‌وی گرتته‌ ده‌ست، مه‌نه‌سی ئیدی به‌رگه‌ی قسه‌ی ((ده‌نگی خودا)) ئه‌شعیای نه‌گرت، له‌به‌ر ئه‌مه‌ ڤیاوکوژانی ناره‌ده‌ سه‌راسه‌ری سراپیل و یه‌هودیه‌ تا بیدۆزنه‌وه‌و له‌گه‌رده‌نی بده‌ن و ئیدی نه‌توانی قسه‌ بکات، به‌لام، ئه‌شعیای له‌بیت له‌حم بوو له‌ناو قه‌دی دره‌ختی سه‌رونیازیکی زلدا په‌نه‌ان بوو، خوداڤه‌رستی ده‌کردو رۆژوو ده‌گرت.

تا خوداوه‌ند میه‌ره‌بانی بو سراپیل هینا و نه‌جاتیدا، رۆژیکیان سامیراییه‌ک که‌ په‌یره‌وو ریبازی نه‌بوو به‌که‌نار دره‌خته‌که‌دا ده‌روات و به‌ ریکه‌وت ده‌ستی په‌یامبه‌ر له‌حاله‌تی خوداڤه‌رستی به‌دیارده‌که‌وی، ئه‌و سامیراییه‌ی ده‌سته‌که‌ ده‌بینی و به‌په‌له‌ بۆلای پاشا ده‌چی، خه‌به‌ری لی ده‌دات، ئه‌شعیای ده‌ستگیر ده‌کری و بۆلای پاشا ره‌وانه‌ ده‌کری، پاشای نه‌فره‌تی ده‌ستور ده‌دات، تا مشاری بێنن بیکه‌ن به‌دوو پارچه‌وه‌، ئه‌و ده‌خه‌وینن دوو نه‌فه‌ر هه‌ردوو لای مشار ده‌گرن و ده‌ست به‌ڤینی داره‌که‌ ده‌که‌ن، پاشان هاوار ده‌کات، به‌لام ئه‌شعیای ڤیشتر چووه‌ به‌هه‌شت ئیدی ده‌نگی ئه‌و سه‌رزمینیه‌ی نه‌ده‌بیست، پاشا دووباره‌ هاواری لی هه‌لسا ((نکوئی له‌ په‌یامبه‌ریت بکه‌ تا رزگارت بی)) ((ئینکاری خودا بکه‌ تا مه‌مله‌که‌تی خۆم ناچار بکه‌م بکه‌ونه‌ سه‌ر پییه‌کانت و ستایشت بکه‌ن)) ئه‌شعیای ئه‌و کاته‌ وه‌لامی ده‌داته‌وه‌: ((تۆ جگه‌ له‌ کوشتنی

جستهی من قودرتهی هیچت نییه، تو ناتوانی دهست له پرۆحم بدهی تا دهنگم
خامۆش کهی رۆحو دهنگی من جاویدانییه و ههرگیز نافهوتی))

به کۆتا هاتنی قسه کهی، مەرگ له پهیتوانیکی ئاگرو تاجیکی گولدار داده به زیتسه سهر
درهختی سهرونیازی نازو دهیبات))

کریست له کاتیکی چاوانی بریقهی ده دایه وه، ههلسایه وه، پهیتوانیکی له ئاگر به سهر
سه ریه وه بوو، به سهیرکردنی یه که یه کی یاوه ران گوتی ((دۆستان هاوسه فه رانی ئازیز
ئه گهر منتان خۆش دهوی گوی بده نه قسه کانی ئەم شهوم ئیوه ده بی هه میشه
ئاماده بن: ئەوا ئەوانه ی که سۆلیان هه یه به سۆلی خۆیان، ئەوانه ی که گۆچانیان هه یه
خۆیان و گۆچانیان ... به لئێ ئاماده ی سه فه ریکی گه وره بن.. له ش چیه .؟

دهرگاوان گیان، ههر ساتی ده بی به خۆت بلایی ((ئیمه دهرگاوان دره ده هینین و ده رۆین و
ده گه رتینه وه نیشتمانی خۆمان: ئاسمان!))

دۆستان ئەوه دوا وشه کانه که ئەم شهو ده مه وی بۆ ئیوه ی بلیم. له و کاته که خۆت
له به رابه ر گۆری ئازیزیکی له ده ست چوودا ده بیننه وه فرمیسک ده رپێن، هه میشه با ئەو
بێخه میه گه وره یه به سهر ستوونی یاده وه ریتان بی که مەرگ دهرگاوتی که به ره و
جاویدانی ده کریتته وه، دهرگاوتی دیکه نییه ئازیزی ئیوه نه مردوه جاویدانه یه)).

بهشی بیست و ههتتم

له دهرکه وتنی سپی ده وه هه تا له کاتی شه ودا، دوور له چاوی مرۆق — به هار ورده ورده
به ردو خاک لاده داو به سهر زهوی سراییله وه هاتبووه ده ره وه، له ماوه ی یه ک شه ودا
ده شتایی شارۆن له سامیره وه ئەشده رلون له جه لیل پر بوو بوون له گۆله مرواریه
زه رده کان گۆله زه نبه قه کانی کیتی و کۆلیکه سووری ته مه ن کورت، له شیوه ی دلۆپه ی
درشتی خۆیندا، له میانی به رده عه بوسه کانی یه هودیه دا سه ریان دهرهینابوو،
به سه ردارمیوه کانه وه چاوی خرپو قه رژاڵ ئاسا وه دهر که وتبوو، له هه ریه که له و چرۆ
سه وزانه وه، هیشووی هیشتا په سیره و پینگه یشتووی تری و شه رابی نوێیان بۆ خۆ
وه دیارخستن کۆکرده وه ... (چی ده لیم!) له ناو دلێ هه موو چرۆیه کی ئاههنگی مرۆدا
شاردرابۆوه، له که نار ههر گه لاییکی وردا فریشته ییکی پاسه وانی وه ستابوو یارمه تی
رسکانی ده دا، وه ک بلایی یه که مه ین رۆژی خولقاندنی گه رابۆوه، رۆژانی که ههر
قسه ییکی خودا ده که وته سه ر زهوی تازه کیلراودا پر له درهخت و گۆله کیویه کان و
سه وزه زارده بوو.

ئه مرۆ سپی ده له دامینی کیتی پیروزی (گیرزیم) ئەو ژنه سامیراییه سه ره له نوی دیسان
گۆزه که ی له بیرى ئاوی یاکوبدا پر ده کردو به ره و جاده ی جه لیل چاوه کانی هه لخشتبوو،
ده تگوت هیشتا به تاسووقی دیداری ئەو گه نجه رهنگ په رپویه که جاریکیان دهرباره ی
ئاوی جاویدانی قسه ی بۆ ئەو کردبوو، ئەو ئیستاکی که به هار له گرده رپوه
گه یشتبوو، ئەو بیوه عه شره ت کۆشه، له جاران زیاتر لیمۆی مه که شه لال
ئاره قه کانی خۆی رووتکردبووه، له م شه وه به هارییه دا رۆحی جاویدانه ی سراییل

له قالمی هه زار دهسته دا هاته بهرو له ناو په نجه ره کراوه کانی مائی کچانی یه هودی دانیشته وه و تا دمه دهمی سه حهر به نه غمه ی خوئی بیاداری ده کردنه وه، به چه هچه هه ی خوئی، تیز نامیزانه دهیگوت: ((بو به تنه ناو ده چیته ناو جیگاوه؟ بیرناکه یته وه که پرچی دریتو مه مک و که فه لئیکی خرپو پانم به ئیوه داوه؟ راپه رن زپرو زیوتان به خو هه لئو اسن و له په نجه ره وه بو دهر وه لاریب نه وه، له گزنگی سپیده دا له ئاستانه ی دهر گادا بوهستن، گوزه بخره سهر شانتان و به ره و بیره ئاوه که وه پیکه ون، بو کورانی عازهبی سراپیل که له سه راوی دهییبن، بکه ونه عیشوه گه ری و له گه ل ئه واندا بو من منال و به ره بهین، ئیمه ی یه هودیان دوژمنانی زورمان هه یه، به لام مادامه کی کچه کانم منال بو من و به ردین من جاویدانیم، من بیزم له مه زرای نه کیلراوو دره خته هه قنه ناسه کانی سهر زه ی سراپیل و پاکیزه کان ده بیته وه.

له بیابانی - نه دو میه دا - بناری کیوی خواپه نای - نه بهرون - له دهر و به ری گوزستانی برامدا، منال هه هودی به کان سپیده زو له خه و رابوون، رۆلی مه سحیان ده گیپرا، له پاشماوه ی داربیدا که وان و له قامیش تیریان دروست ده کرد و له ژئی که ماندا تیریان بو ئاسمان ده هاویشت هاواری کریستیانی پادشای سراپیلیان ده کرد تا به خوئی و شمشیریکی دریتو زریوشی له زیر دابه زیته خواره وه، به پان کردنه وه ی پیستی به رخ به سه ر گوزی برامدا ته ختی بو دانیشتنی هه و چی که ن، ئاهه نگیکی تایه تیان بو هه و چری دهسته کانیان بو وه دیار که وتنی هه و لیکدا و که وتنه چه پله وه.

له پرپیکا له پشتی گوزره وه، هاواره کانی خوشحالی و دهنگی ته پل به رزبووه، کریستیانو به ریش و سیملی له کاکۆلی گه نمه شامی و به روو خساریکی رهنگ په ریوه و به هاوار هاوارو و هلا داهاتن به دیار که وت، شمشیریکی دریتی له گه لای دارخورما له دست بو به دهمی تیغه ی هه و شمشیره گه رده نی یه که یه که ی منالانی هه لپاچی و منالان قه تل و عام کران و که وتنه سهر زه ویه وه.

له بیث ئینا و له مائی ئیلیازریشدا رۆژ له هه لاتندا بو، به لام کریست هیشتا چاری له سه ریبه ک دانه نابوو، شله ژانی دانه مرکابوه، ته نها یه ک ریگ له به رده میا بو: مه رگ له به رخو دهیگوت ((پیشبینیه کانی په یامبه ران بو من ده گه ریتسه وه من هه به رخه م که

گوناهانی ته واوی دونیا ده گرمه نه ستوی خو مه وه، له م جه نه ی قورباندا ده مه قوربانی که واته لیگه ری هه و به رخه قوربانیه زووتر بنی دریتسه قوربانگا. له ش بی هیزه و باوه ریم پیی نییه، له دوا ساتدا له وانیه به ترسی و زاتی نه مینی، لیگه ری که ئیستا هه ست ده که م رۆح پر پرست وه ستاوه با مه رگ بیت.

ئاخ، چ کاتی هه م خۆره تاوه هه لدی تابوتانم بچه په رستگاوه! ده بی خالی دیاهی بو هه موو شتی دابنیم.. هه مان هه مرۆکه.

به م برپاره وه زهینی تا راده یی ئارام بووه، چاری نایه سه ریبه ک و خه وت له خه ووا بیینی که ئاسمان له باغی ده چی و به په ییژیه یکی ئاسنین ئابلوقه دراوه و پرپه تی له ئازه لی کیوی هه ویش ئازه لئیکی کیوی بو که له گه ل هوانی دیکه دا له باغدا به ولای و به ولادا ده چی، له م ها توو چورنه دا به سه ر په ییژه وه به ریژه وه که وته سه رزه وی، خه لکی به دیتنی هه و که وتنه وه حشه ته وه، ژنان به قیژه وه داده وه منالانی خو یان له کوچه و کۆلانا ندا کۆکرده وه تا نه بادا هه م ئازه له بیانخوات، پیوان ده ستیان برد بو رم و شمشیر و به رد و که وتنه دوا یه وه.

له کاتی که له پرپیکا بووه نه خشی سه رزه وی، خوین، له ته واوی له شیدا هه لپرا، هه و کاته وابه دیار که وت که دادوهران به ده وری هه ودا کۆبون هه و تا دادگایی بکه ن، به لام هه م دادوهرانه مرۆف نه بوون، به لکو کۆمه لی له ریوی و سه گ و هرس و گورگ بوون، فتوای کوشتنی هه ویاندا، به لام له هه مان کاتی که هه ویان بو کوشتارگا ده برد به بییری ها ته وه مه رگ کار له و ناکات هه و ئازه لئیکی ئاسمانی جاویدانه بو، به وه بیر هیئانه وه ی هه م بابه ته، ژنی دهستی گرت... مه جدله یه بو

هه ی له شار دهرهینا و بردی به زراوه، پیی گوت ((مه چوه ئاسمان به هار گه یشتوه، له گه ل ئیمه دا بینه وه) له گه ل یه ک تا سنووری سامیره رییان ته ی کرد، له وی ژنیکی سامیره یی خوئی و گوزه ئاوی سه رشانی به دیار که وت، گوزه که ی به ودا تا ئا و بجاته وه، دوا ی هه مه هه و ژنه ش دهستی هه وی گرت و بی هه و ی که قه سه یی بکات، تا سنووری

جەلیل ئەوی هینا، لەوی دایکی لەژێر پیرە درەختەکان کە شکۆفەیان کردبوو زەیتونیان دەردابوو، چەفیهییکی رەشی لەسەردابوو دەگریا، دایکە بەبیینی بریقەکانی خویینی لەش و قاچی و درکی سەر سەری دەستی بەرزکردووە گوئی ((وەك چۆن دلی منت سووتاند ئومیدەوارم خودا دلی تۆش بسووتیتی، تۆ ناوی منت خستە سەرزمان و هەموو جیهان پەنجەنومای من دەکات، دەستت بەرزکردووە بەرووی ریبازو خودای سراپیل، مەگەر ترست لەخودا نەبوو هەستت بەشەرم نەدەکرد؟ ئەسلەن لەبیری دایک و باوکت نەبووی، هیوادارم نەفرینبار بیت)) بەم گوتهوه ون بوو.

کریست کە تەری ئارەقە بوو لەخەو رابوو، لەدەورووبەریا یاوهران خەوتبوون، پرخەیان دەهات، لەخەوشەدا کە لەشیر دەخویند، پەترۆس دەنگی کە لەشیری بیست و چاوی نیووە کردووە، کریستی بینی کە بەسەر پێووە وەستاوە گوئی ((مەولای من کاتی بانگی کە لەشیر خەریک بوو خەوئم دەبینی وایە دیارکەوت کە دوو داری خاچ ئاسات لەدەست دابوو، دارەکان لەدەستی تۆدا بوونە تەمبورو عودو تۆ دەتێژەنێو گۆرانیت دەگوت، جانەوهره کێویەکان لەسەرتاسەری زەوی بۆ گوئی گرتن کۆبوونەو، مانای ئەم خەونە چییە. لەخاخامی پیر دەپرسم؟

کریست وەلامی دایەووە ((خەونە کە لەهەمان جێدا تەواو نابێ، پەترۆس، بۆ ئەو هەموو پەلەپەلەت لەبێداربوونەو بەخەرج داو؟ خەون بەردەوام دەبێ))

– تیناگەم مەولای من، رەنگە تۆش خەونیکی وات ببینی؟

– جانەوهره کان دواي بیستنی گۆرانی هیرشیان کردو گۆرانیبیژەکانیان هەلدری؟

چاوەکانی پەترۆس لەگەڵینە هاتنە دەروە، دلی بەخەبەر بوو لە مانای خەونە کە، بەلام زەینیی هیزی تینگەیشتنی ئەو خەونە نەبوو گوئی – تیناگەم- کریست وەلامی دایەووە ((بەبیستنی بانگی کە لەشیر لەسپێدەییکی دیکە تێدەگەیی؟))

کریست ئەوکاتە یاوهره کانی یەك یەك بەلەقە بێدارکردووە گوئی ((بێدار ببەووە تەو زەلینە، ئەمڕۆ کاریکی زۆرمان هەیە. فیلیپ بەهەلپشافتنی چاوەکانی خۆی پرسی ((دەرۆین؟ من دەلێم باشتەر وایە بگەرێنەو جەلیل ئەوی سەلامەتە))

یەهوذا ددانەکانی داقرمساندە سەریەك، بەلام هیچی نەگوت لەژووری نێواندا، ژنان بێداربوونەو دەستیان کرد بە چەنەبازی سالومەیی پیر بۆ کردنەوێ ئاگر هاتە دەروە یاوهران لەخەوشە کۆبوونەو چاوەروانی کریست بوون کە بەسەر خاخامەو لاریبۆو بە دەنگیکی کپ قسەیی لەگەڵ ئەو کرد، پیرەمێرد کە زۆر بێ حال بوو، لەسوچیکی دواوەی ناو نوێن کەوتبوو.

خاخام پرسی ((رۆلە ئیستا بۆ کوئی دەرویی؟ لەشکری خۆت بۆ کوئی رابەرایەتی دەکەیی؟ جارێکی دی بۆ ئورشلیم؟ ئایا دووبارە دەتەوێ دەست بەرزکەیتەووە پەرستگا سەرەوژێرە کەیی؟ کاتی کە گوفتار لە رۆحیکی گەورە دەردەچێ دەبیتە کردار، رۆحی تۆ گەورەییە تۆ بەرپرسی گوفتاری، ئەگەر دەریخەیت کە دەبێ پەرستگا وێران بێ لەراستیدا رۆژی وێران دەبێ، وشەکانی خۆت بەپێوانەو بەلی)).

– باوکە هەمان ئەو کارەش دەکەم کاتی کە قسە دەکەم تەواوی دونیام لەسەردایە، هەموو ئەوێ کە لە دنیا دەمیئیتەو هەلدەبێژم بەرپرستی دەگرمە ئەستۆمەو.

– چ دەبوو کە تەمەنم بایی ئەو نەدی دەکرد تا بزائم کە تۆ چ کەسیکی، بەلام پیرو پەككەوتەم دنیا بۆتە تارماییەك بەدەوری سەرمدا دەسوورپی و دەیهوی بچیتە ناو سەرمەو، بەلام تەواوی دەرگاگان داخراو

– باوکە هەلدە چەند رۆژیکی دیکە بەردەوام بیت بۆ ئەوێ تا رۆژی جەژن زیندوو بمینیتەو، خۆت بەتەمەنی ئازیزی راکردووت بچەسپینەو دەبینی کە من چ کەسیکم، هیشتا ساتی موژدەهین نەهاتووە.

خاخام سەری راتەکاندو بەشکاتکردنەو گوئی

((کەواتە ئەو ساتە کەیی دەگات؟ ئایا خودا منی فریو داو؟ ئەی کوا ئەو وادەیهی بەمنی داو؟ من لە حالی مردن دام، کریستیانو لەکوئی یە؟)) بە تەواوی هیزی خۆیەو خۆی چەسپاندە شانی کریستەو.

– باوکە تا جەژن بەردەوام بە، دەبینی کە خوداوەند وادەیی خۆی ناگۆری! کریست ئەو کاتە خۆی لەچەنگی پیرەمێرد رەهاکردو چوووە خەوشەو، گوئی ((ناتانیل و تۆش

فیلیپ پرۆنه ئه‌ولای دێوه که دوا مالتان بینی له‌وی که‌ریک ده‌دۆزنه‌وه هه‌وساری به زنجیری ده‌رگاوه به‌ستراوه‌ته‌وه، هه‌وساری بکه‌نه‌وه و بیهێننه ئێره‌وه، ئه‌گه‌ر که‌سی له ئێوه‌ی پرسی که بۆ کوێی ده‌بن و له‌لام ده‌نه‌وه که (ئوستاد پێویستی پێه‌تی دووباره ده‌یهێنینه‌وه)).

ناتانیل به‌دۆستی خۆی گوت (خۆمان ده‌خه‌ینه ده‌رده‌سه‌ریه‌وه) فیلیپ گوتی ((با پرۆین گوێراپه‌لی فه‌رمان بێ و لیگه‌رێ هه‌رچه‌یه‌ک دێته پێش به‌خێر بی))

مه‌تی قه‌له‌می خۆی گرت ده‌ست و هه‌موو له‌شی گوێ و چاو بوو، له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه ((خودای سراپیل سه‌یرکه چۆن قامه‌تی ئه‌و دروست به‌هه‌مان ئه‌و شیوه‌یه‌ی که په‌یامبه‌ران له‌رێی سروشه‌وه دروستیان کردوه! مه‌گه‌ر زه‌که‌ریا په‌یامبه‌ر نییه، که ده‌لیت:

– ئه‌ی کچی سه‌هیون شادومان به‌ دێته وه‌ژده‌وه، ئه‌ی کچی ئورشه‌لیم هاواری شادی سه‌رده ئیستا پاشای تۆ دێ تا تۆ بدۆزیته‌وه، هه‌رچه‌نده سه‌رکه‌وتوه، به‌لام به‌ خاکه‌راپیه‌وه سواری که‌ری بوو))

مه‌تی ویستی ئوستاد تاقی بکاته‌وه گوتی ((مه‌ولای من وادیته به‌رچاو که ماندووی و ناتوانی به‌ پیاده بچیته ئورشه‌لیمه‌وه))

کریست وه‌لامی دایه‌وه (نه من ماندوو نیم، بۆ ده‌پرسی؟ له‌پریکا ئه‌و مه‌یله له‌من په‌یدا بوو که به‌سواری پرۆم))

په‌ترۆس قسه‌ی ئه‌وی بپری، تۆ سواری ئه‌سپێکی سپی ده‌بیست، مه‌گه‌ر پاشای سراپیل نیت؟ له‌به‌ر ئه‌مه ده‌بی به‌سواری ئه‌سپ بچیته ناو پایته‌خته‌وه))

کریست سه‌یرێکی په‌له‌نامیژی کرده یه‌هودا و هیچی نه‌گوت.

له‌هه‌مان ئه‌م که‌ین و به‌ینه‌دا، مه‌جده‌لیه هاته ده‌ره‌وه له‌لایه‌ک وه‌ستا، ژێر چاوه‌کانی هه‌لم‌سابوو، چونکه به‌دریژایی شه‌و چاوی له‌سه‌ریه‌ک نه‌نابوو، له‌کاتی‌کا پشتی به‌ چوارچێوه‌ی ده‌رگادا بوو، سه‌یری کریستی ده‌کرد، وای چ نیگایێکی نئه‌جماو بوو! وه‌ک

بلیتی بۆ هه‌میشه مالاوایی له‌و ده‌کرد، گه‌ره‌کی بوو داوای لی بکات نه‌پروات، به‌لام ریی گه‌رووی داخرا بوو. مه‌تی ئه‌وی بینی که زه‌ینی خۆی ده‌کاته‌وه و داده‌خا ناتوانی چه‌ند وشه‌یی بجاته سه‌ر زمان تیگه‌یشت له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه ((په‌یامبه‌ران ناهیلن ئه‌و قسه بکات ناهیلن ئوستاد پێشبینیه‌کانی ئه‌وان جێبه‌جێ بکات، سه‌ره‌ی مه‌جده‌لیه‌و خۆشی سواری که‌رده‌بی و ده‌چیته ئورشه‌لیم ئه‌وه نووسراوه)).

له‌هه‌مان کاتدا فیلیپ و ناتانیل گه‌یشتن و به‌شادیه‌وه ماچه‌که‌ری به‌دوای خۆیاندا راده‌کێشن، فیلیپیش به‌دیاریخست و گوتی مه‌ولای من، رووداوه‌کی ئاوه‌ها بوو، که گوتت، ئیستا سواریه‌و با پرۆین، کریست گه‌راپه‌وه تا سه‌یری بکاته ماله‌که‌وه، ژنان به‌ده‌ستی خاچواریان خه‌مگین و خامۆش بوون، سالومه‌ی پیرو دوو خوشک له‌گه‌ل مه‌جده‌لیه له‌پیشه‌وه بوون، گوتی ((مارتا قامچه‌ک له‌ماله‌وه هه‌یه))

مارتا وه‌لامی دایه‌وه ((نه‌خێر ته‌نها سیخورمه‌ی براکه‌م هه‌یه))

– بیده من

یاره‌ران جل‌ه‌کانی خۆیان نایه سه‌رپشتی ئاژه‌لی گوێراپه‌ل تا کورتانیکی نه‌رم بۆ ئوستاد دروست بکه‌ن و به‌سه‌ر جل‌ه‌کانه‌وه جلیکی قورمزی که مه‌جده‌لیه خۆی به‌ده‌ستی خۆی چنی، دانا به‌ سه‌رو شیرازه‌کانی به‌سه‌رووی نازی ره‌ش رازاندبۆوه.

کریست پرسی ((هه‌موو حازرن؟ خۆ وره‌کانیش به‌رزن؟))

په‌ترۆس له‌ کاتی‌کا هه‌وساری ئاژه‌لی له‌ده‌ستدا بوو له‌ پێشه‌وه ده‌رۆیشت گوتی ((به‌لی)).

خه‌لکی بیث ئنیا گوێیان له‌ ده‌نگی ره‌ت بوونی گروه‌که بوو ده‌رگایان کرده‌وه.

– کورینه، تۆغبه‌خێر. بۆ ئه‌مپۆکه په‌یامبه‌ر به‌سواری که‌وتۆته ری.

یاره‌ران لاریبونه‌وه رازیان خسته میانه‌وه ((ئه‌مپۆ ده‌پروات تابه‌سه‌ر ته‌خته‌وه دانیشی))

– کام ته‌خت؟

– قسه مه که ئه و رازیکه، ئه و پیاوهی که بهر و رووی خۆته ده بینی پاشای سرایله.

ژنه جیله کان هاواریان کرد ((نه بابه؟ یاللا با له گه لیا برۆین!)) خه لکیکی زۆرتر کۆبوونهوه.

منالان لقو پۆپی دارخورمان هه لکه نده کوه تنه پیتش، سروودی خۆزگه به حالی ئه و که سهی که به ناو خوداوه دیت)) یان سهرده دا. پیاوان کۆته کانی خۆیان ده رده هینا و به درێژی جاده رایانده خست تا ئه و به سهریانا تیه پری، وای چۆن ناویان ده دا!

وای که چۆن به هاری بوو، گوته کان ئه مسال چ روه تیکیان هه بوو، بالداره کان به ئاوازه وه له دواي ریزه که وه بۆلای ئورشه لیم هه لده پین!

یاکوب سهری له گوپی برا که ی نا ((دوینی دایه قسه ی له گه ل کردو پیی گوت ئه و ئیستا که دهیه وی بچیتته سه ر ته ختی گه وره یی خۆی ده بی ئیمه له چه پ و راستی خۆی دان))، به لام ئه و وه لامی نه دایه وه، له وانیه تووره بووی، دایه ده یگوت رووخساری تاریک هه لگه را، یۆحه ننا وه لامی دایه وه: هه لبه ته که تووره بووه دایه نه ده بوایه قسه ییکی وابکات))

– که واته چاره چییه؟ ئایا ئیمه و ره ها کات و ئه و مافه بدات به یه هودای ئه سخه ریوتی؟ چۆن دیاره که کاریکی وانا کات؟ قهت ورد بویته وه له و رۆژانه چۆن چۆنی به جووته به دزیه وه قسه ده که ن؟ وادیتته به رچاو که قهت جیا نابنه وه، یۆحه ننا ئاگاداره، خۆت قسه ی له گه ل بکه تا زه ره رمان پی نه گات، زه مان بۆ دابه شکردنی شانازییه کان هاوتته پیتش. به لام یۆحه ننا سه ری خۆی هه لته کاند گوتی ((برام سه یرکه چند به ئازاره، وه ک بلێی ده چیتته پیتشوازی مه رگی خۆیه وه)).

مه تی له و کاته ی که له دواي ئه وانێ دیکه دا ریی ده بری، ده یگوت ((ده مه وی بزایم ئیستا موقه دده ر چییه؟ په یامبه ران به چاکی روونی ناکه نه وه، هه ندی ده لێن ته خت و هه ندیکیش ده لێن مه رگ، کام یه که له و پیتشینیان هه رووده دات؟ هیچ که س ناتوانی به راقه کردنی پیتشینی بکه ویتته پیتش روودانی رووداو، ته نها دواي روودانی رووداوه که تیده گه ین مه به سته ی په یامبه ر چی بووه.

له بهر ئه مه چاکتر وایه سه بر بگرین و له دلنیا ییدا بیین چ رووده دات، ئه مه شه و له کاتی گه رانه وه، هه موو شی دنه و سمه وه، له م کاته دا خه به ریکی خۆش په روبالی ده کرد گه یشتبووه دیتته نزیکه کان و خانووه په رش و بلاوه کان سه رانه سه ری زه یتونستان و ره زه کانی میو، جووتیاران له هه موو لایه ک رایانده کرد که په نه ک یا ده سمالی خۆیان ده هاویشته سه ر زه وی تا په یامبه ر به سه ریا رهت بیت، ئیفلیج و نه حۆشه کان و کۆنه پۆش زۆر بوون، جارنا جار کریست ئاوری ده دایه وه و سه یری له شکر ی خۆی ده کرد.

له پرێکا هه سته به ته نه ایکی مه زن کرد، گه راپیه وه هاواری کرد ((یه هودا)) به لام ئه م یاوه ره له خه لک هه لانه وه له دوا ریزدابوو نه ییست، کریست به ناو میدی دووباره هاواری کرد ((یه هودا))

ریش سوور وه لامی دایه وه (لیرمه) یاوه ره کانی دیکه ی وه لادا و رهت بوو..

– مه ولای من چیت ده وی؟

– یه هودا له که ناری مندا بمینه وه، له گه لم به

– مه ولای من نیگه ران مه به جیت ناهیلیم.

یه هودا گوریسه که ی له ده سته ی په ترۆس وه رگرت و که وته ئه ندیشه وه.. کریست جاریکی دیکه گوتی (برام یه هودا به ته نیام جیمه هیله))

– مه ولای من چۆن به ته نها جیت به یلم؟ مه گه ر پیتشتر سه بارهت به مه بریارمان نه داوه. ئه وان عاقیبهت له ئورشه لیم، ئه و شاره پیروزی که به سه ر کیوی سه هیونه وه له ژیره هتاوی بی ئاماندا نزیک بوونه وه، له سپیتی به فردا رووبه رووی ئه وان بالایی هه لپری بوو، به ناو گوندیکی بچووکدا چوون له ملا تا ئه ولای گوند گوییان له سه ردولکه ی پرسه بوو که له بارانی فینکی به هاران ده چوو.

کریست بەلەرزینیکیەووە کە کەوتبووە جەستەیی و پرسی ((شیوەن بۆ کێ دەکەن؟ کێ
مردوو؟))

بەلام دێهاتیەکان کە لە پشت ئەووە تەواوەدا کەوتنە خەندەووە ئوستاد مەشلەژێ
کەسێ نەمردوو، کچانی دێ بەسووراندنی دەستار سەردولکە دەلێن))

– ئاخر بۆ؟

– بۆ ئەوێ کە خووی پێوە بگرن، تا لە کاتی خۆیدا بزانی چۆنی دەبێ شیوەن
بکەن، لە کووچە بەردێژکراودا سەرەلگەرانی و چوونە ناو شاری مەژۆخۆرەووە.

– پۆل پۆل مەژۆق کە لە تەواوی مەملەکەتی کەلیمی نیشینی دنیادا و هەریە کەو
بەبۆن و پۆخلی تاییەتی خۆیانەووە نامادە بووون، لەحالی لەباوەشکردن و ماچ کردنی
یە کتردا بوون، مەگەر ئەووە نییە دووسەبەیی رۆژی جەژنی جاویدانییەووە کەلیمیان برای
یە کتربوون؟ بەدیتنی کریست کە سواری کەریکی بچووک بوو بەدیتنی ئەو ئاپۆرە
کە کەوتبوونە دواي ئەووەو لقە دارخورمایان تەکاندەدا کەوتنە خەندەووە.

– پەنا بەخوای ئیدی ئەو کێیە؟

– بەلام ئیفلێج و نەخۆشی و کۆنەپۆشەکان مەشتی خۆیان بەهەرەشە بەرز دەکردهووە
((بەم زوانە تێدەگەیی کە ئەووە کریستی ناصیرەییە دەبیتە پاشای یەهودیان))

کریست دابەزی و بەپەلە لەپەییژەکانی پەرستگا چوووە سەرەووە گەیشتە بارەگای
سلیمان و سەیری دەرووبەری کرد.

تەختە کورسییەکان بەریابووون، هەزاران نەفەر لەبازرگان و سەپاف و مەبجانەچی و
بەدکار خەریکی کڕین و فرۆشتن بوون، خەریکی چەنە لێدان و جاز لێدان بوون بۆ
کەلوپەلی خۆیان، خوی بەری چاوی کریستی گرت، توورەییکی پیرۆز بەسەریا زان
بوو، سیخورمەکەیی خۆی بەرز کردەووە کەوتە گیانی سەفرەیی شەراب و
خواردەمەنیەووە، تەخت و کورسییەکانی پێک دادەداو فرۆشیارەکانی دەخستە
بەرکوته کەووە ((یاللا بڕۆن ون بن!!)) لە دەروونی ئەو تەمەنناییکی ئارام، بەلام

ناخۆش هەبوو ((خودایا، خوداوەندا لەروودانی هەر شتی کە ئیرادەت لەسەرە پەلە
بکە، جگە لەو تەمەنناییە هیچی دیکەم نییە، تەنھا داواکارم لەتۆ مادامەکی هیشتا
راست و راستەقانییم هەیه، پەلە بکە))

ئاپۆرەیی خەلک لەدواي ئەو تەواوەدا تەواوەدا ئەوانیش بە هەلچوونەووە هاواریان کرد یاللا
بڕۆن ون بن)) و سەفرەیان تیکچەرژاند، کریست لەکەنار هەیوانییکی شاھیدا بەسەر
بەرزایی دۆلی – کە دەروون – وە وەستا، هەلەم لەتەواوی بەدەنی هەلەدەستا، پرسی
دێژو رەشی بەسەر شانەکانیان پەرش و بلاو بوو، لە چاوەکانیا مەشخەل دەهاتە
دەرەووە هاواری کرد ((من هاتوم تا ئاگر لە دنیا بەردەم یەحیای پاکشۆر لەبیاباندا
بانگەشە دەکات (تۆبە بکەن تۆبە بکەن رۆژی خودا نزیك کەوتۆتەووە))، بەلام من
بەئێوەی دەلێم کە ئیدی هەلی تۆبەکردنتان نییە، ئەو رۆژە گەیشتوووە من رۆژی
خودام، یەحیای پاکشۆر لەبیاباندا بە ئاواوەمۆر دەکات و من بەئاگر ئاوەمۆرتان
دەکەم، من مەژۆق کێو شارو قایغەکان ئاوەمۆر دەکەم من ئاگر دەبینم، کە
لەحالی داگرتنی چوارگۆشەیی دنیا و چوارگۆشەیی رۆحە و شادی دەکەم رۆژی خودا
رۆژی منەو گەیشتوووە، ئاپۆرە کە هاواریان کرد ((ئاگر ئاگر ئاگر بەئێوە دنیا
بسووتینە خزمەتکارانی پەرستگا، نێزەو شمشیریان گرتە دەست، یاکوبی برای کریست
خۆی و نوشتە هەلواسراوەکانی گەردەنی سەردەستەبوو، بۆ دەستگیرکردنی کریست
هێرشیان هینا، بەلام خەلکی توورەبوون یاوەرەکان زاتیان وەبەرھات و بەھاوارکردنەووە
بەپەلە بۆ پێشەووە چوون تا پەیوەست بن بە ئەوانی دیکەووە.

پەترووس مەشخەلێکی بەسەر سەفرەییکیەووە هەلگرت و هاواری کرد ((برایان یاللا
هێرش بکەن، زەمانی مۆژدەبەخش بۆ ئاگر تێبەردان هاتوو)) لەبەرئەووەی کە لە
تەلاری پیلادا شەپپورەکان دەنگیان نەدەدایەووە، خویئێکی زۆر لە حەوشەیی خوداوەند
بەسەر زەوی هەلژا، کیفای کاهینی گەورە، لەپەرستگا هاتە دەرەووە دەستووری
دایە خزمەتکار کە چەکی خۆی دانیتتە سەر زەوی، ئەو خۆی بەکارامەییکی زۆرەووە
داویکی نابۆووە کە یاخیبووان بێ بگرەو بەردەو بەبێ ھەراو ھۆریا دەکەوتنە ناویەووە.

یاوهرکان به دهوری کریستهوه ئهلقهیان بهست و بهشلهژانهوه سهیری ئهویان دهکرد، ئایا ئهوه هیماي دهدا یانا؟ ئهه چاوهروانی چی بوو؟ دهبووا تا چه ند سهبر بگری؟ بو دوا دهکوهتو بو له جیاتی دهستی بۆلای ئاسمان هه لپری چاوی پریبووه زهویهوه؟ باشه خۆشی پیویستی بهپهله نهبوو، بهلام ئهوان بوون که پهلهیان بوو، ئاخو ئهوان ئهوه ههژارانه بوون که ههموو شتی خۆیان کردبووه فیداو ئیستا زهمانی تهلهف بوون گهیشتبوو.

پهترۆس سوور بوو بووه و ئارهقاوی گوتی ((مهولای من بریار بده.. هیمايکمان پیبده)) کریست بی جولله له شوینی وهستابوو چاوهکانی داخستبوو، دلۆبی درشتی ئارهقهه له نیوچهواندا هه لدهرشت، دم نادهم بهخۆی دهگوت (خوداوه نندا رۆژی تو له حالی نزیکبوونهوه دایه، کۆتایی دونیا گهیشتووه، دهزانم که ئهوه رۆژه دههینم، بهلام به مهرگی خۆمان)). به دووباره کردنهوهی دهمنادهمی ئهوهگفتوگۆیه دهروونییه تووشی شههامهت دهبوو.

یۆحه نناش بۆلای ئهوه هات، شانی گرت و رایتهکاند تا چاوانی بکاتهوه، گوتی ((ئهگه ئیستا هیمامان پی نهدهی، کارمان تهواوه، ئهوهی که ئهمرۆکه کردوته مانای مهرگه، توماس قسهی بوچهنای بهراست زانی گوتی ((بهلی کاری تو مانای مهرگه، هه ر بۆ زانیی بهرپیزتان ئیمه نامانهوی بمرین))

فیلیپ و ناتانیل بهههراسانییوه هاواریان کرد ((بمرین؟ وهلی ئیمه هاتووینه ته ئیرهوه تا حوکمرانییتی بکهین)).

یۆحه ننا سهری لهبنگویی کریستناو پرسی ((مهولای من بیر له چی دهکهیتهوه؟ بهلام کریست ئهوی لهخۆی بهدووورخستهوه، بهیههوادای گوت ((وهه ئیرهتهک من))

پشتی به بازووی بههیزی ئهودا.

یههودا بهینی لیویهوه گوتی ((مهولای من ئازابه، زهمانی موژدهبهخش گهیشتووهو ئیمه نابی لهپیش ئهوان سهبرهوه رۆژی بین))

یاکوب نیگایینی نهفرهتباری کرده یههودا، ئوستاد پیشتی ههتا ئاوری نهدهدایهوه سهیریکی بکات، ئیستا ئهم دۆستی و قسانه چ مانایاییکی ههیه بهگوتیا دهچرپینی؟

(خهریکن لهگهله یهک تهبابی دهکهن، مهتی تو شتی بلی)

- من شتی نالیم، گوی له کردارو گوفتاری ئیوه دهگرم و دنووسم، کاری من ئهویه. کریست لهپریکا ههستی کرد سهری گنژبووه و بازووی یههوادای کوشی، یههودا ژیر قۆلی گرت و پرسی (مهولای من ماندووی؟)

- بهلی ماندوم.

- ردین سوور وهلامی دایهوه (بیر له خودا بکهوه تا شادی خۆت ودهدهست بهینییهوه) کریست پارسهنگی خۆی ودهدهست هینایهوه و رووی لهلای یاوهران کردو گوتی ((باشتر وایه بگه رپینهوه))

بهلام یاوهرهکان له شوینی خۆیاندا مانهوه، نهیاندوهیست برۆن؟ بو کوی؟ دووباره بو بیث ئنیا؟ بو چه ند کاتیکی دیکه؟ ئهوان ئیدی لهو هاتوچوونهدا کهشهنگ بوو بوون. ناتانیل لهسه رهخۆ بهدۆستهکهی خۆی گوت ((وا خهیا لهکهم دهست له ئیمه دهوات، من یهکیکم که له جیوه تهکان ناخۆم))، بهلام دواي گوتنی ئهم وشانهی ئیمه بهدواي یاوهرهکانی دیکهوه کهوتهرپ، چونکه ئهوان به نابه دلایهوه بهرهو بیث ئنیا وهرپیکهوتن.

لهدواي ئهوانهوه خزمهتچیهکانی پهراستگا و فهریسییهکان پیبدهکهن، یهکی له خزمهتچیه گه نجهکان رووخساریکی زبرو شانیکی خرکه لهی ههبوو په لکه لیموییکی تیگرتن و بهرووخساری پهترۆس کهوت.

پهترۆس ویستی بهرپه رچی بداتهوه، بهلام ئاندریاس لیینه گهراو گوتی (برام سهبرت هه بی نۆبهتی ئیمه ش دیت)

- كهواته كهی؟ نایینی كهوتوینته چ رۆژێكهوه؟ یاوهرهكان سههر بهرهوژێر كهوتنه ریگاوه، ئاپۆره كه له دواى ئهوانهوه، به جۆین دانهوه، په رش و بلاویونهوه، ئیدی كهسى به دواى ئهوانهوه نه بوو كهسى جلی دپاوی خۆی له ژیر پیتی ئوستاد دانه دانا.

فیلیپ ئیستاكی كهره كهی به دواى خۆیدا راده كیشا ناتانیلش كلکی گرتبوو، ههر دوو كیان بۆ گهراندنه وهی ئازهل كه بۆ خاوه نه كهی له په له دابوون تا نه كهونه دهرده سه ریه وه، ئاگر له ئاسمان دهباری و بائیکی گهرم هه لیده كرد، تۆزو گهردیکی چر هه لده ستاو له گه روویان دهنیشته وه. كه گه یشتنه نزیك بیث ئنیا، باراباسیان له گه ل دوو كهس له یارانێ كیوی و سمیلی ئه ستووری ئه وه له به رابه ر خۆیاندا بینى.

باراباس هاواری كرد ((ئوستادی خۆت بۆ كوێ دهبهی؟ ئه وه كه له ترسان خۆی پیس كردوه)).

هاورپێكانی ئه وه له حالێكدا كهوتبوونه خه نده وه وه لایمان دایه وه:

((دهیبه ن بۆ زیندوو كردنه وه ئیلیازر))

به گه یشتنیان به بیث ئنیا و چوونه ناو ماڵ، خاخامی پیریان له سه ره مه رگدا بینى، ژنان له ده وریا به ئارامی و بۆ جووله دانیشتبوون و سه یری گیاندانی ئه ویان ده كرد، ئه وان ده یانزانی كه بۆ زیندوو كردنه وهی ئه وه هیچیان له ده ست نایى.

کریست نزیك كهوته وه وه ده ستی له سه ره توێلی پیره میرد دانا، خاخام بزهیکی هاتی، به لām چاوی نه كرد وه.

یاوه ران له ناو هه وشه دا به ده مى تالیانه وه ده سه ته وه ژنۆ دانیشتبوون، هیچیان نه ده گوت.

کریست چاوی بریه یه هودا سه یری به نیشانه ی به راست زانین ته كاندا.

- یه هودا برام... ساتی موژه ده به خش هاتووه ئاماده ی؟

- مه ولای من دووباره ده پرسم... بۆمنت هه لبژاردوووه؟

- تۆ ده زانی كه له هه موویان به هیزتری، ئه وانى دیکه به رگه ناگرن، ...

له گه ل كیفای كاهینی گه وره قسه ت كرد؟

- به لى، ده یه وى به كات و شوینه كه بكه وى.

- پیتی بللى، شه وى جه ژن دواى شامی پوسح، له - گتسمان - برام یه هود هه ولده ئازابه منیش هه ولده دم..

یه هودا سه یری ته كانداو بى ئه وه ی قسه یی بكات، چووه جاده وه تا چاوه پروانی سه رده ره ینانی مانگ بكات.

سالومه ی پیر له كوره كانی پرسى ((له ئورشه لیم چی روویدا وا بیده نگن؟))

یاكوب وه لāmى دایه وه ((دایه ئیمه مالى خۆمان خستۆته به ر لافاوه وه)).

- مه ولای ئیمه، گه وریه ی، ناواریشمی زێچین، ته ختی پاشایی، به لām ئه وه فریوی داین؟

- خافی پیر سه یری كوره كانی كردو ده ستی به یه كدادا، به لām هیچ یه ك له وان وه لāmى نه دایه وه.

- مانگ له قورسی ته واوی خۆی له پشت پڕ ره زه كانه وه خه مگینانه هاته ده ره وه، دوودل، بۆ ساتی له پشت - كیوه بلنده كانه وه - وه ستا، سه یری دونیای كرد ئه وكاته یه كسه ر برپاری خۆیدا، خۆی هیئایه ده ره وه وه ده ستی كرد به سه ره هه لگه ران، مالى ئیلیازر له گه ل ته واوی گوند كه وه ك بللی له پریكا به دۆی قسل سپی كرابوو دره وشانه وه ییكى سپی گرته خۆ.

به ده ركه وتنى سپیده یاوه ره كان به ده وری ئوستاد كۆبوونه وه، ئه وه قسه ییكى نه كرد، به لām سه یری یه ك یه كى ئه وانى كرد، بۆ یه كه مجارو دواچار بوو كه ده بینین ده مه ده مى نیوه رۆ لیتی به قسه كهوته وه.

((دۆستان مه یلم لییه رۆژی جه ژنی پیروژ له گه ل ئیوه بگیرم له رۆژیکی وادا باوانمان كوچیان كرد، ئه وان كویله تیان له دواى خۆیان جیه یشت و چوونه بیابانی ئازادییه وه،

بۆيەكەمىن جار لەم جەژنەدا لە كۆيلەتى دېينە دەرەو دەچىنە نىو ئازادىيىكى دىكەو، ئەوانەى كە گوتى بىستىيان ھەيە لى گەپى با بىستى))

ھىچ كەسى قسەى نەكرد ئەم وشانە نادىاربون، كۆيلەتى نوى و ئازادى نوى چ مانايەكيان ھەيە؟ ئەوان تىنەدەگەيشتن، دواى چەند ساتى پەترۆس گوتى ((مەولاي من ھىچ شتى تىناگەم. جەژن بەبى بەرخ ناكړى، بەرخ لەكى پەيدا كەين؟))

بزييكي تال بەسەر لىوى كرىستدا نەخشی بەستا:

((پەترۆس بەرخ ئامادەيىە، لەھەمان ئەوساتەدا بەپىي خۆى دەچىتە قوربانگا تا ھەژارانى جىھان بتوانن جەژنى نوى بگىرن، لەبەر ئەمە دەرەى بەرخ نىگەران مەبە))

ئىليازر كە بىدەنگ لەسوچىكەو دانىشتبوو ھەلسايەو دەستى ئىسقان ئاساى لەسەر سىنە داناو گوتى (مەولاي من من بەژيانم قەرزارى تۆم، ھەرچىيەك بى ديسان لەتارىكى گۆر باشترە لەبەر ئەم من بەرخى جەژنتان بەديارى بۆ دەھىنم، يەكى لە دوستەكام لەبەرزاى كىودا شوانى دەكات دەچمە سۆراغى ئەووە خودا حافىز))
ياوەرەكان بەسەر سامى چاويان بپىە ئەوئەو، ئەم مردووو جولەدارە لەكى قودرەتى ھەلسانەو ھەيە لەجىي خۆى بچى بۆ لاي دەرگا؟ ھەردوو خوشك بۆلاى ئەو رايانكرد تا لىنەگەپىن بروت، بەلام ئەوانى وەلاناو گۆچانى گرتە دەست و رۆيشت ئىليازر بەنىو كۆلانەكاندا بۆ پىشەو دەچوو، لەپىي ئەودا دەرگاكان دەبوونەو، ژنان بەو حشەت و سەرسامىيەو دەھاتنە دەرەو، كەوتبوونە حىرەتەو كە ئەم چۆن خۆى بەسەر ئەو پىيە تىرۆگانە پەلكىش دەكاو كەمەرى وردنابى، ھەرچەند ئازارى دەكىشا دلئى خۆى دەدایەو و جارناجار ھەولیدەدا فيكە لىدا تا نىشانى دات كە لە رابوونەو ى ئەودا ھىچ گومانىك لەئارادا نىيە، بەلام لىوەكانى بەدروستى نەدەگەيشتە يەكتىبەو، لەبەر ئەو دەستى لەفيكەلىدان ھەلگرت بەسەر و پۆتەلاكيكى جىدى دەستى كرد بەسەر ھەلگەران بەدامىنى كىووەو روى كردە ئاخوړى مەرەكانى دوستى خۆى.

بەلام ھىشتاكە رىگەى تەى نەكردبوو كە لە پشت پىچكىكى تژى كەسك گولدا باراباس ھەلبەزىيە دەرەو رىي لى گرت، چەندىن رۆژ بوو باراباس چاوەروانى ساتىكى واى دەكرد تا ئەم زىندوو بۆو ئەم نەفرەتەى پى لە مال دەرەبھىنى و تەمىي بكات، دەبوايە خەلك لەدیتنى ئەم بەخاترى ھىنەنى پەرچو رابگړى، كورپى مېرئ ھەر لەو رۆژەو ى كە ئەم زىندوو كرزتەو پەپرەوانىكى زۆرى پەيدا كرزوو، لەبەر ئەمە دەبوايە ئىليازر بگەپىنئەو بۆ گۆر تا بۆ ھەمىشە رزگار بى لەشەپرى ئەم، باراباس ھاواری كرد (ئاھای راکردووى دۆزەخ خۆشحالم كە دەتېنم لەوى خۆشت رابوارد؟ كاميان باشترە ژيان يا مەرگ؟ ئىليازر وەلامى داىەو ((شەش لەيەك، نىو ى دوازده لەوى دى)) و دەستى كرد بە سەرھەلگەران بەلام باراباس رىي لىگرت)).

– تارمايى ئازىزى من دەبوورى، جەژن وادىت من بەرخىكم نىيە تا جەژن بگىرم، ئەم پۆ سبەينى سوئىندم بە خودا خوارد كە لەجىي بەرخ يەكەمىن بوونەو ى زىندوو كە لە سەرپىگا دابنىم بىكەم بە قوربانى، باشە ئەمە شانس روى لەتۆ كرزوو، گەردەنت بەپىنە پىشەو، چونكە بۆ خودا سەردەبىت.

ئىليازر دەستى كرزبە ھەراو ھۆريا، باراباس گەرووى گرت، بەلام يەكسەر دووچارى ترس بوو، ئەم شتىكى لەرادەبەدەر نەرمى كەوتبوو دەست وەكو پەمۆ وابوو، لە پەمۆش نەرمتر وەكو ھەوا نىنۆكەكانى دەچوو خوارەو دەھاتە دەرەو، بى ئەو ى دلۆپى خويى بىنى، لەبەرخۆ گوتى ((لەوانەيە تارمايى بى رەنگ لەرووخسارى خورىكە ئاساى پەرى، پرسى ((ئازارى ھەيە؟ ئىليازر لەكاتىكا خۆى لە چنگى دەرەھىنا تا راکات وەلامى داىەو: ((نەخىر))

باراباس بە نەپاندنەو گوتى ((تەكان مەخۆ)) پىچى سەرى گرت، بەلام پىچى سەرى لەگەل پىست لەناو دەستىدا دەمايەو، كەللەسەرى ئىليازر لە نوورى خۆرەتاودا بەرەنگى سىي مەيلەو زەرد بىقەى دەدایەو.

باراباس لە كاتىكا دلەرزى بەزەمەمە كرزو گوتى (نەفرەت لى بى تۆ تارمايى؟)

قَوْلِي رَاسْتَهِي ثِيلِيَا زِي گِرْت و به توندى رايته كاند ((بَلِيّ مَن تارمائيكم تا بهر هه لات كه م))..

به لّام له كاتيّ كه بازووي راته كاند، له بنرا هاته دهره وه، وه حشەت دايگرت، بازووي رزيوي ئهوي هاويشته ناو پنچكي گهسك، حالي تيڪچرژاو تفي ده كرد، ترس دايگرتبو مووي له شي زيت بو بووه. دهستي بۆ كيژده كهى برد، دهيوست هه رچەند زووتريّ جى به جيتي بكات و رزگاري بى له شه پى ئه و، به ديقه ته وه پشتى ملي گرت و گه رووي نايه سهر بهرد پكه وه، دهستي به برين كرد، هه رچەند كيژدى پيا ده كيژشا نه ده چووه خواره وه، وهك بليتي خوري ده پريتته وه، په نجهي ترس تاويدا يه گيانيه وه، له خووي پرسى ((واخه ريكم سهري جهسته يه كه ده برم؟)) ره هاي كرد دهستي كرد به شوپروونه وه تا رابكات، به لّام بيني ثيلياز هه روا به ريدا دهره و، له ترسى ئه وهى كه نه بادا هاوپتي نه فرته تي ئه و دووباره زيندووي كاته وه، زال بوو به سه ر ترسى خويا و دووباره ئه وي گرتته وه، به دهستيكي گه رده ن و به دهسته كهى ديكه پيي ئه وي گرت دهق وهكو ئه و جله شورا وهى كه بهر له هه لواسيني دهيكوشن ئه وي كوشي و بايدا، به م كاره ثيلياز به نده بند له يهك ترازا له ناوه ندي بووه دوو نيوه، باراباس هه ردوو نيوه له په ناپشتي پنچكه گه سكد ا شارده وه و تيتي ته قانده و رايكرد، له ژياني خويدا يه كه مين جار بوو ترسابوو، زاتي ئاوردانه وهى نه بوو بؤدا وه، له به ره خو كه وته زه مزه مه وه، ((چەند باش بوو كه ده متواني له كاتي خووي بگه مه ئورشه ليم و ياكوب بدؤزمه وه، بؤ دهره ندردني دي، ته لسميكي به من ددها.

له هه مان كاتي ئه م سهين و به يندها كريست له مالي ثيلياز به سه ر ياوه رانه وه لار بوو بووه، له هه ولتي ئه وه دابوو كه پرته ويك بخاته زهيني ئه وانه وه تا به بينيني ئه وهى كه هه رزوو روود هات هه راسانيان نه كات و نه بيتته هوي په راگه نده يي و ليكترازاني ئه وانه وه، به واني ده گوت ((من جاده م و مه به ستيش هه م ريئمام و هه م ديداركار، ده بي ئيه وه هه مووتان باوه رتان به من هه بي هه رچيه كه كه ده بينن هه راسان نه بن، چونكه مه رگ له مندا ريه كه نييه، ده بيبستن؟)) يه هودا له حه وشه دا

به ته نها مابووه، كريست ده م نا ده م ده گه رايه وه تا سه يري بكات، خه مي كه ناديار بوو به سه ر رووخساريا فراوان ده بوو...

يوحه ننا به شكاته وه گوتي ((مه ولای من بۆ هه ميشه داوا له وه ده كهى كه له نزيك تودا بوه ستى؟ كه سه يري گلينه ي چاواني ده كهى چه قوئي ده بيني؟)).

كريست وه لامي دايه وه ((يوحه نناي ئازيز چه قو نا... يهك خاچ.. ياوه ران به شله ژانه وه سه يري يه كتريان كرد)).

يوحه ننا خووي هاويشته باوه شي كريست و گوتي ((خاچ؟ مه ولای من، چ كه سي له خاچ دهرى؟)).

هه ركه سي به سه ر ئه و چاوانه لاريته وه رووخساري خووي به سه ر خاچه وه ده بيني.. من سه يرم كردو رووخساري خوم بيني!) به لّام ياوه ران تينه گه يشتن، ژماره يي له وان كه وتنه پيئكه نينه وه توماس گوتي ((باش بوو به ئيمه ت گوت تا ئه و جيه ي كه به يوه سته به من تا زيندووم هيج كاتي سه يري چاوه كاني رد پين سوور ناكه م)).

كريست گوتي ((توماس منال و نه وه كانت سه يري ده كهن)) له په نجه ره وه چاري بريه يه هودا كه هيشتا له كه نار دهرگاوه وه ستابوو سه يري ئورشه ليمي ده كرد، مه تي به شكاته وه گوتي ((مه ولای من گوفتاري تو ئالۆزه چون چاوه روان ده كهى كه له كتيدا بيانوسمه وه...)) ئه و قه له مي خووي له هه وادا گرتبوو، تواناي تيگه يشتن و نووسيني نه بوو.

كريست به تفت و تاليه وه گوتي ((مه تي من بۆ خاتري نووسيني تو قسه ناكه م، چەند باشيان گوتووه كه ئيه وي نووسه ران له كه له شير ده چن، واخه يال ده كهن ته گه ر بانگ نه دن هه تا و نايه ته دهره وه، دلّم ده خوازي كه قه له م و كاغه زي تو بگرم و بيانهاويمه ناو ئاگره وه)) مه تي به خياري نووسينه كاني كوژده وه و دووركه وته وه توورده يي كريست نه نيشته وه ((من يهك شت ده ليم و تو شتيكي ديكه ده نووسي))

تازه ئه وانه ي كه نووسيني تو ده خوئنه وه تيده گهن، من ده ليم، خاچ، مه رگ، مه له كوتي ناسمان، خودا، .. ئيه وه چي وهرده گرن؟ هه ريه كه له ئيه وه رهنج و سوودو

هيوای خوئی به ههريهك له و وشه پيرۆزانه وه دهچه سپيئي و وشه كانی من ون ده بن و رۆحم گوم و گوژ ده كهن، ئیدی بهرگه ی ناگرم)). به حاله تيكي داخوريانه وه ههلسايه وه، له پريكا ههستي كرد كه دل و ميتشكي پر له ورده بهرد بووه. ياوه ره كان له ترسان دوولا بوونه وه، وهك بليي ئوستاد هيشتا سيخورمه ی له دهستدایه و له وانی ده باته خواره وه، وهك چهند گاييكي ته مبهل و ابوون كه غه زری بوون، دونيا گاسنيك بوو كه پييه وه شه تهك درابوون و كريست سيخورمه ی لی ده ژه نين تا له ژير كۆپه لاندای جيبه جي ده بوون، به لام بو پيشه وه نه ده رۆيشتن، كريست به سه يركردنی ته وانه وه، ههستي كرد سهرچاوه ی پایه داری وشك بووه ری نیوان زهوی و ئاسمان ريگاييكي دريژ بوو ته وان به بی جول له جيوه وه ستابوون.

هاواری كرد ((مهگه ر تاكه ی ئیوه من له كه نار خۆتان ده هیلنه وه؟ له ئیوه، ته وانه ی كه پرسيا ری به راستیان له نه نباری سينه دا په له كهن بيرسن وا كه قسه ی ميهر ئاميزتان بو گوتن به من هه يه، هه رچه ند زووتره پيم بليين و دلشادم بکهن، تا ته وکاته كه له ميانی ئیوه دا رۆيشتم، هه سره تی له ده ستدانی هه لی زياتره گوتنی ميهر ئاميز به من نه خۆن و خۆتان سه رزه نشت نه كهن كه نه تانتوانی پله ی خۆشه ويستی خۆتان سه باره ت به من ئاشكرا بکهن، ته وکاته زۆرو درهنگ ده بی، كار له كار ترازوه)).

ژنان كه له گو شه يه كا مات بوو بوون و چه نه گه يان خستبووه نه ژنو، گو ييان قولاخ كرد بوو، جار نا جار ئاخيان هه لده كي شا، له هه موو شت تیده گه يشتن، به لام نه يانده توانی شتيك بليين، له پريكا مه جده ليه هاواريكي لی ههلسا، يه كه مين كه سي بوو كه رودانی مه رگی مه عبودی خوئی به رانی دلی بوو بوو، له جيوه هه ستايه وه و چوه ژووری نیوانه وه، ژير سه ريینی خوئی گه را، عه تردانيكي كه له گه تی خوئی هينابوو، دۆزيه وه، عه تردان پر له عه تري عه ره بی بوو كه يه كي له به دكاره كانی پيشوو بهوی دابوو، بو هه ر شويني كه به دواي كريستدا ده رۆيشت.. له گه ل خویا ده يبرد و له به رخۆ ده يگوت: ((خودا گه وره يه خه لکی چ ده زانن رهنگه رۆژی بيت كه پرچی سه ری مه عبودی خۆم بهم عه تره گرانبه هايه بشۆم كه رهنگه ته و رۆژه بی كه ته و به ناو نيشانی زاوا له كه نار ما قه رار بگري)). ئاره زووی شار دراوه ی دلی وابوو، به لام

ئيستاکي له پشت جهسته ی مه عبودی مه رگی ده بينی، نهك ته شق، به لكو مه رگ، مه رگيش وه كو زه ماوه ند پيويستی به عه تريات هه يه، عه تردانی له ژير سه ريین هينايه ده ره وه و نايه ناو سينه يه وه و ده ستی به گريان كرد، له كاتي كدا عه تردانی نابوو سه ر مه كه كانی و وهك مندالی ناو لانس را يده ژاند له سه ر خو ده گريا تا ته وانی ديكه گو ييان له دهنگی نه بی، ته وکاته ته شکی چاوه كانی سه ري وه، هاته ده ره وه و كه وته سه ر پيی كريست بهر له وه ی كه كريست بتوانی به سه ر پييه كانيه وه به رزی كاته وه مه جده ليه عه تردانی شكاندو عه تري گرانبه های رژايه سه ر پييه كانی كريست پاشان له كاتيكا ده گريا، كه زيه كانی كرده وه پييه كانی به عه تر شوشت و پاك كرده وه، به و عه تري كه ما بوو سه ری مه عبودی خوئی شوشت به بی درهنگ دووباره كه وته سه ر پييه كانی و كه وته ماچ كردنيان، ياوه ره كان هه لده قرچان.

تۆماسی ديوه ره گوتی ((هه رام كردنی ته م هه موو عه تره مايه ی شه رمه، نه گه ر به فرۆش تايه ده متوانی هه ژاران تير بکه م و خۆراكيان پي بدەم)).

ناتانيل گوتی ((ده مانتوانی بو كچانی بی بارك جيهاز بکړين)).

فيليب گوتی ((ده مانتوانی مه ر بکړين)).

يوحه ننا به و ئاخ هه لکيشانه وه زه مزه مه ی كرد ((ته و نيشانه ييكي به ده به عه تريكي وا جهسته ی ده وله مه ندان چه ور ده كری، مي ري تو نه ده بوايه ته م كاره بکه ی، نه گه ر مه رگ عه تري دلخوازی خوئی بۆنكا و بی)).

كريست بزه ييكي كردو گوتی ((ئيوه هه ميشه هه ژاران تان له گه ل ده بی، به لام من هه ميشه له گه ل تان نا م... له بهر ته مه باکی نييه ته گه ر شوشه عه تري به خاتری من هه رام بيت، جار جار رووده دا كه هه تا- زيده مه سره فه كانيش ده چنه ئاسمان و له كه نار خوشکی (نه جابه ت) داده نيشی، به س تو يوحه ننا ی ئازيز دلگران مه به مه رگ هه ميشه دي ت كه واته با شتر وايه له كاتی عه تراوی بوونی قژی سه ر بيت)).

مال بۆنى عەتراوى ئارامگاي مەرۆقىكى دەولەمەندى لىدەھات، يەھودا بەديارکەوت و سەيرى ئوستادى کرد، نەکا رازەكەى بۆ يادەران ئاشکرا کردبى؟ ئايا كەى سەرپەرشتىياري مەرگ بە کافور چەور دەکەن؟

بەلام کریست بزەينكى کردو گوتى ((برام يەھودا ھەلقپىنى پەرەستىلکە لە ھەوادا خىراترە لەراکردنى مامز لەزەويدا، خىراتر لە پەرستىلکە ھەلقپىنى زەينى مەرۆقە، خىراتر لەزەينى مەرۆق ھەلقپىنى دلئى ژنە)) بەتەواوکردنى قسەى خۆى بە جولەى چاو مەجدەليەى پيشاندا.

پەترۆس لىوى بەقسە کردەو ((ئىمە دەربارەى زۆر شت قسەمان کرد، بەلام لە ھەمووى گرینگترمان لەبیرچوو، مەولای من، رپورەسى جەژن لە کیندەرى ئورشەليم بەجى دەگەيەين؟ من دەلیم بچینە مەبخانەى سیمونەو))

کریست گوتى ((خوداوند شتىكى دیکەى بۆ ئەمە داناو، پەترۆس ھەلسەووە لەگەل یۆحەننا پرۆنە ئورشەليم لەوى پياويكى گۆزەبەشان دەبينن لەدواى برۆن دەچیتە مالىکەوہ ئیوہ بچنە ژوورەوہ بلین ((ئوستاد سەلامى ھەيەو داوا لە ئیوہ دەکات کە بلین سفەرى رپورەسى جەژن لەکوى راخستراوہ)) تا من لەگەل يادەرانى خۆم شامى بخۆين؟)) ئەویش وەلام دەداتەوہ کە سەلاوى من بە ئوستاد بگەيەن، ھەموو شتى ئامادەيە لە چاوەروانى دیدارى ئەوين)).

یادەران وەکو منالان بەشەوق و سەرسامى سەيرى يەکتريان کرد.

پەترۆس پرسى ((مەولای من بەپراستیتە؟ يانى ھەموو شتى ئامادەيە؟ بەرخ و شيشەو شەراب و ھەموو شتى؟))

کریست وەلامى داہەوہ ((ھەموو شتى، برۆن و باوەرتان ھەبى، وا لیرە دانىشتووين و قسە دەکەين، بەلام خوداوند نەدادەنیشى و نەقسە دەکا ئەو بۆمەرۆق کاردەکات. لەھەمان ساتدا دەنگى نالەيىكى کز لە گۆشەى پشتەوہى ژوردا گەيشتە گويان، ھەموويان شەرمناک ئاورپيان داہەوہ، لەتەواوى ئەو ماوہيەدا خاخامى پيريان لە

ئازارى مەرگى خۆى فەرامۆش کردبوو، مەجدەليە لەگەل سى ژن بەپەلە ئامادەى سەرينى ئەويون.

یادەرانیش چوونە سەرينیەوہ، کریست دووبارە دەستى نايە سەر دەمى ساردى پیرەمیرد، پیرەمیرد چاوى کردەوہ بەدیتنى ئەو بزەيىكى کرد، ئەوکاتە بەھيمای دەست داواى لەژنان و پياوان کرد تا ئەو کریست بەتەنھا جى بەيلن کاتى تەنھا بوون، کریست لارپۆوہ دەم و تويل و چاوى ئەوى ماچ کرد.

پیرەمیردى بەرووخسارىكى دەروشاوہ دیت و چاوى برپە چاوى کریستەوہ.

- من ئەلیاس و موسا و تۆم دووبارە دیت، ئیستە دلتيام.. من وادەرۆم

- باوکە خوداوند لەتۆ رازى بى، ئايا رازیت؟

- بەلى لینگەرى دەستت ماچ کەم.

دەستى کریستى گرت و ماوہيىكى دريژ لىوى ساردى خۆى بەسەريا چەسپاند لەحالى جەزبەدا بەخامۆشى سەيرى ئەوى کرد و مالاوايى کرد، بەلام، يەكسەر لىوى بەقسە کردەوہ

- تۆ كەى دەچپە ئەو بالاہیەوہ؟.

- بەيانی.. لەرۆژى جەژن باوکە بە ئومیدی دیدار تا سبەى.

خاخامى پير دەستەکانى خۆى خاچ ئاسا بەسەر يەكەوہ دانا، بەژير لىويەوہ گوتى ((خودايە، گيانی ئەو بەندەى خۆت بسەنەوہ چاوەکام بەدیدارى رزگارکەرى خۆم رووناک بۆوہ)).

ژنیش، دواجار پیره میرد، که نهوسا په یوه ندى به ژيانی جاویدانه وه کړدبوو، له کاتیکا دهسته کانی راده ته کاند گوتی : ((خوا تاگادارت بې))

هرسى ژنى جحیل قودره تی ولآمدانه و هیان نه بوو، به لآم سالومه ی پیر گوتی ((کورم به مجوره سهری نیمه مه که، به شیوه یی خود احافیزی ده که ی وه ک بلیی بۆ همیشه تۆ نابینینه وه))

بیست و هه شتم

کریست دووباره گوتی خودا تاگادارتان بې، چووه نزیك ژنه کانه وه سهره تا دهستی به که زی مه جده لیه دا هیناو ئینجا مارتا، میړی یش هاته پیښه وه و سهری لار کړده وه ههستیان ده کړد وه ک بلیی پیروزی ده کړد و له باوه شی ده گرتن، هرسی نه فهران بۆ نه بهد له گهل خویاندا ده برد، وه لی هرسی نه فهر له پریکا که وتنه چرینی سهر دولکه ی پرسه وه، چوونه حه وشه وه، یاوهره کانیش به دواى کریستدا چوونه حه وشه وه، له شیرازى حه وشه که دا له بهر زایى بیره ئاودا گوله لاولوی شکوفه ی کړدبوو، ئیستا به بوونه وه ی بالی ئه و بۆنى عه تری ئه م گوله له هه وادا پیچی ده خوارده وه، کریست دهستی بۆ پیش برد و گولیکى چنى و نایه نیو ددانه کانیه وه، له دلئی خویدا دوعاییکی ئاواى کرد ((نومیده وارم له خوداوه پایه دارى به من به خشى، نومیده وارم له خودا توانییم پى به خشى تا ئه م گوله نهرمه له کاتى ئازارى گهره ی له خاچدان له میانى ددانه کاتم راگرم و به دداتم نه یکوشم!)) جاریکى دى له ئاستانه ی ده رگادا وه ستا، دهستی بهر زکرده وه و به دهنگیکى قول هاواى کرد ((ژنان، خود احافیز)) هیچ یه که له ژنه کان وه لآمیان نه دایه وه، له گهل یه که جاده ی ئورشه لیمیان گرت بهر، قورسى ته واوى مانگ له کیوه کانی (موتاب) دا سهره لگه راو خوره تاو له پشت کیوه کانی (یهودیه) نیشته وه. بۆ ساتی ئه و دوو گه وه ره مه زنه ی ناسمان وه ستان و سهری یه کتریان کرد ئه و کاته یه کیکیان دابه زى و ئه ویدیکه رۆچوو.

کریست به سهری خوی هیماى بۆ یه هودا کرد، یه هودا هات و له که ناریا دهستی به پیښه وى کرد، ده بى چنه رازیکیان له گهل یه که گورپیته وه، چونکه له سهرخو قسه یان ده کړد، جارئ کریست سهری لارده کړده وه جارئ یه هودا ههر یه کیکیان ئه و وشانه یان بۆ وه لآم دانه وه به دیقته هه لده سه نگاند، وه ک بلیی ههر وشه یی پارچه زیړى بى.

خوره تاو گه یشته بوه ئاسو، به تیشکی دره وشاوه ی سوور خه ریکى ئاوا بوون بوو، له خوره لاتى ناسمان، نوریکى سیم ناسا به دیار که وت، هه رزوو مانگی گه وروه خاموشی جه ژن ده هاته دره وه، تیشکی که م په نگى خوره تاو هیشتا له ناو ماله وه دى ددا، ده که وت به سهر رووخسارى ناسکی کریسته وه و له وى توپل و لووت و دهسته کانی یاوهرانى ده گرتنه خو، ئه وکاته به ره و پیښه وه چوونى بۆ سوچى ژوو رووخسارى ئارام و شادومان و ئیستای جاویدانى خاخمی پیری ده لوانده وه. میړى له که نار کارگه ی رستندا دانیشتبو له سیبه رى قولئى که سى که فرمیسه که کانی ئه وى هیدى هیدى له گوئى چه نه گه ی سهره و ژیر ده بووه و ده که وت به سهر پارچه نیوه ریستراوه که دا، مان هیشتا بۆنى عه تری دداو عه تر له په نجه کانی کریستدا ده چکایه وه.

له پریکا له هه ماخالدا که ئه وان له بیده نگیدا دانیشتبوون هه ریه که له وان به هاتنى شه و دل په ریشانه ترده بوون، په ره سیلکه یی، وه ک چوون وه شانى توندی شمشیری له په نجه ره هاته ژورره وه و سى جارن به دهره ی سهریاندا سووراو به شادومانى جیکه جیکى کرد، سهرله نوئ به ره و خوره تاو گه رایه وه و وه کو تیر چووه دره وه، ئه وان هه تا هه لی دیتنى سگی سپى و بالی ددانه یی ئه ویان نه بینى.

کریست وه ک بلیی له چاوه روانی هه مان نیشانه ی سیمبولتا میژدا دانیشتبو هه لسا یه وه و گوتی ((زه مانى موژده به خش هاتوه)) سهریکى دره نگاوى کړده ژووو که لویه لی کارو مال و مه شخه ل و گوژه ی ئاوو سنته کی رستن. ئه وکاته ههر چوار

کریست گوتی ((برام یه هودا، به داخه وه، به لآم ئه وکاره پیتوسته))

– مه ولای من پیتیش له تۆم پرسیه، ئایا ریگاییکی دیکه ههیه!؟

– نا برام یه هودا من تائیتستا دلّم به هاتنی کریستیانو به ستاوه ته وه وه له چاره پورانی ئه ودام، به لآم بیهوده بوو، نا هیچ ریگاییکی دیکه نییه، کۆتایی دنیا هاتوو، ئهم دنیا یه مه له کوتی ئیبلیسه، له بێن ده چیت و مه له کوتی ئاسمان به دیارده که وی، من ده به ئیم، چۆن؟ به مردن، هیچ ریگه ییکی دیکه نییه برام یه هودا، مه له رزه له ماوه ی سی رۆژدا دووباره زیندوو ده به وه.

– ئه وه له بهر ئه مه ده لئنی نا تا دلنی من به ده ته وه و نا چارم بکه ی تا ئاشکرات بکه م بئێ ئه وه ی له دلنی خۆمدا رازی یم، تۆ ده لئنی بهرگه ده گری تا پایه داری به من به خشی، نا به نزیکت کهنه وه ی ئهم ساته سه رسامه .. نه مه ولای من بهرگه ی ئهم شته ناگرم.

برام یه هودا، بهرگه ده گریت، خودا وه نده بهر بهر تواناییت پایه داریت پی ده به خشی، چونکه پیتوسته، به لئنی ئه وه بۆ من پیتوسته که بمرم، بۆ تۆش پیتوسته که من ئاشکرا بکه ی ئیمه دوو نه فه ر دنیا رزگار ده که یین... کۆمه کم بکه . یه هودا سه ری له بهر خۆنا، دوا ی ساتی پرسی ((ئه گه ر تۆ له جیی من بای که ده بی مامۆستای خۆت ئاشکرا بکه ی ئهم کاره ت ده کرد؟))

کریست بۆ ماوه ییکی درێژ له ئه ندیشه دا رووچوو، له ئه نجامدا گوتی (خه یان ناکه م هیزی ئهم کاره م هه بی له بهر ئه مه بوو خودا وه نده دلۆقانی به من کرد، وه زیفه ییکی ساده تر واته له خاچدانی به من به خشی)) ئه وکاته بازووی یه هودای گرت و به ئارام و تاسوقه وه له گه لیا قسه ی کرد و گوتی ((به ته نها جیم مه هیله یارمه تیم بده له گه ل کیه فای کاینی گه و ره قسه ت نه کرد؟ غولامانی په رستگا که ده ستگیرم ده که ن مه گه ر ئاماده و چه کدار ین؟ مه گه ر ته واری ئه وه ی که نه خه شه مان بۆ دانا رووینه داوه؟ له بهر ئه مه باشر وایه هه موو به یه که وه ئه مشه و جه ژن بگیڕین، من هیما به تۆ ده ده م که برۆیت بیانه یینی، رۆژانی تاریم ته نها سی رۆژه، ئهم سی رۆژه به خیرایی بروسک ره ت ده بی و له رۆژی سییه م له کاتی رابواردندا هه موو ده که وینه سه ماو هه لپه رکیوه))

یه هودا به هینمای ده ست به گروپی یا وه ران که له دوا وه ده هاتن پرسی ((ئایا ئه وانیش له م بابه ته ئاگادار ده کرینه وه؟))

– ئهم شه و به وان ده لئیم، کاتی سه ربازو خزمه تچییه کانی په رستگا ده ستگیرم ده که ن نامه وی هیچ جه ره بهر گریه ک پیشان بده ن یه هودا به نه فه ته وه برۆی تیکه ه لکشاند ((ئه وان بهر گری ده که ن! به راستی تۆ ئه وان هت له کوئی هیناوه؟ یه کیان له وی تر به دتره .))

کریست سه ری له بهر خۆ ناو وه لآمی نه دایه وه.

مانگ هه لپه رتایه سه ر زه وی و له شی به ردو دره خت و مرۆقه کانی چه ورکرد، سیبه ری شینی تاریک که وته سه رخاک، یا وه ران له دوا وه را ده هاتن، گفوتو گویان ده کرد و ژماره یی به یاده وه ری میونداریتی شام لچ و لیوی خۆیان ده لسته وه، هه ندیکیان ده رباره ی وشه تیژه کانی کریست قسه یان ده کرد و تۆماس که وته یادی خاخامی پیری بیچاره ((ئه و کاری ته و او بوو ئیتستا نۆیه تی ئیمه یه))

ناتانیل به سه ر سامیه وه گوتی ((مه گه ر ئیمه ش ده مرین. مه گه ر نه مانگوت به ره و جاویدانه یی ده رۆین؟))

په ترۆس بۆ ئه و به مچۆره روونی کرده وه ((دروسته، به لآم وادیته بهرچاو که سه ره تا ده بی به ریگای مه رگدا برۆین، ناتانیل سه ری ته کاندو و به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ریگاییکی خراپان بۆ جاویدانه یی گرتوو، ئه وه ت له مننه وه لا بی که له م خواره وه له دۆزه خ حیسابی گرفتار ده بین))

ئورشه لیم سپی و رۆشن وه ک چۆن تارمایی، ئیتستاکی غه رق له نووری مانگ له بهر رووی ئه وان ه وه سه ری قیت کردۆته وه، وا به دیار ده که وت که له ژیر نووری مانگدا ماله کان له یه ک بوونه ته وه و به هه لئاسراوی به سه ر زه ویه وه قه راریان گرتوو، هه ویری له هاواری سه روو دچرینی مرۆقه کان و سه دای ئاژه لآن له کاتی قوربانی، ئیتستاکی له ده روونی شه ودا ده نگی ده دایه وه.

په ترۆس و یوحنه ننا له ده روزهی خۆره لاتدا له چاره پروانی دا وه ستابوون، رووخساریان له ژیر نووری مانگدا بریقهبیان ده دایه وه. به خۆش حالیه وه په له بیان کرده پیشوازی ئوستاده وه

– ئوستاد هه موو شتیك وه كو قسهی تو هاته ئاراهه، سفره راخستراوه و شام تامادهیه، یوحنه ننا به خه نده وه پیداپوو گوتی ((له حالی خاوه ن مالیش دلنیابه هه موو شتیکی تاماده کردوو وه ون بووه))

– کریست به بزه وه گوتی ((ئهوپه ری میوانداریتی ئا وه هایه كه خاوه ن میوان تاماده نه بی))

به م گفتوگۆیه وه هه موو پیتیان توندتر هه له ئینا، بواره کان پر له مرۆقو فانوسی رووناك و سه وزبوو، سرروودی جه ژنی پرۆزمه ندانه له پشت دهرگا داخراوه كاندا دهنگی ده دایه وه:

له وکاته دا که سراپیلیه کان له میسر هاتنه دهره وه

له وکاته که مائی یاکوب له چنگی وه حشیان رزگاری بوو

دهریا ئه وهی دیت و رایکرد

رووباری ئوردن پاشه کشه ی کرد

کیوه کان بهران ئاسا رایانکرد

گرۆدلکه کان ههروهك بهرخ

ئهی دهریا ... چی نازاری دای که بترسی؟

ئهی ئوردن چیت به سه رهات که پاشه کشه ت کرد؟

ئهی کیوه کان تو به سه ره چی وهك مه ر رمای

ئهی زهوی له به رابه ر خوداوه ند، خوداوه ندی سراپیل به رزه

هه مووان که به هیما ی سه ری ئه نگوست

تاویره به ردی له دهریاچه تاوانده وه

به ردی غاراش کانی فینک.

یاوه ران له کاتی تیپه رین سرروودی جه ژنیان ده چری، په ترۆس و یوحنه ننا بو پیش ده چوون، ئه وانیان رینماییی ده کرد، له پرگادا هه ولیاندا و چوونه ژوره وه، کریست و دهسته برسیه که له دوا ی یهك رت بوون له حه وشه به سه ره په یژه به ردینه کانه وه بو ماله که سه رکه وتن، سفره راخستراوو، سی دانه قه ندیلۆکه ی حه وت سه ره به سه ره بوو، شه راب، نانی تیری و هه تا ئه و گۆچانانه ی که له کاتی نان خواردندا ده بووا له ده ست بگرن هه مووی لی بوو، رونه ی هه لده پرژا وهك بلینی ئه وان تاماده ی چوون بن به ره و سفره ی دریژه وه.

کریست گوتی ((به دیداری ئیوه خۆش حالتم)) و دهستی هه لگرت و خاوه ن میوانی نادیا ری پرۆز کرد.

یاوه ره کان که وتنه خه نده وه ((مه ولا له گه ل کی قسه و هه واپرسی ده که ی؟)) کریست وه لامی دایه وه ((له گه ل نادیا ری؟)) نیگاییکی توندی کرده ئه وانسه وه، ئه وکاته که مه ره بندیکی گه وره ی له پشت کردوو ئاوی گرت هه ست ئه ژنۆی داو دهستی کرد به شوشتنی پیی یاوه ره کانی.

په ترۆس هاواری کرد ((مه ولای من، ئه و مۆله ته هه رگیز به خۆم ناده م که تو پیم بشۆیت)).

– په ترۆس، ئه گه ر من پیت نه شۆم له مه له کوتی ئاسمان ناگه یته من.

– که واته له م حالته وه نه ته نها پی، به لکو ده ست و سه ره شیم بشۆ.

پاشان هه موویان چوونه سه ره سفره، له برسان خه ریک بوو و ئیران ده بوون، به لام هه یچ یهك له وان زاتی نه ده کرد بو خۆراکه که ده ست دریژه بکات.

– ئه م شه و رووخساری ئوستاد گیرابوو لیوه کانی ته له خ بوون، سه یری رووخساری یه که یه که ی یارو یاوه رانی خۆی کردو گوتی ((سه ره تا ده بی خیناو و بخۆینه وه تا ئه و گریانه مان به بیربه ییتته وه که باوانمان هه لیانپرژانده سه ره زهوی))

- کریست تونگه ئاوی خوئی گرت، سهرهتا پیالهی یههودای پر کرد، ئەوکاتە چەند قومیکێ دیکە یه لپشته پیالەکانی یاهوران و لەکوژتاییدا پیالەیی خۆی پرکرد و گوتی ((بەیادی فرمیسکهکان، بەیادی ئەو دەردو رەنجەیی که مرۆڤ لە پیناوی نازادیدا بەرگەیی دەگرێ)) بەیە کجار پیالەیی خۆیان هەلقورانە بەرووخساری تیکچرژاو بەشی خۆیان خواردو، یه هودا وەکو کریست پیالەیی خۆی بەیە کجار هەلقورانە، بە ئوستادی نیشانی داو سهره و بنی دانایه سهرزهوی، هەتا یەقەترەشی نەمایه وە.

- کریست بەبزه بیئکه وە گوتی ((تۆ جەنگا وەرێکی بی باکی، هەتا دەتوانی بەرگەیی گەزەندەترین تفت و تالی بگری)). ئەوکاتە نانی تیری گرت و دابەشی کرد، پاشان کەوتە دابەشکردنی بەرخەکە، هەموویان بەشی خۆیان لەسەوزەیی وشکەبوو توندو تیژەکانی لە جۆری نەعنای و پونگی کێوی کە ریباز داینبوو وەرگرت. ئەوکاتە کایەیی قورمزی خۆراکیان بەیادی ئەو خشته قورمزیانەیی کە باوانیان لەکاتی دلیه تیدا دروستیان کردبوو هەلقوشتە سەر خۆراکەو، بەپیتی دەستووری ریباز بەپەلە خۆراکیان خوارد و هەریەکیان بە دەستیئەو بە سەر گۆچان و بەرزکردنەو ییئەکیان لەهەوا ئامادەیی رۆیشتن بوون.

- کریست خۆی نەیدەخوارد و سەیری خۆراک و خواردنی ئەوانی دەکرد، ئەویش دەستی دانایه سەر گۆچان و ئامادەیی سەفەری گەورەبوو، هیچ کەس قسەیی نەدەکرد، دەنگی جگە لە ویککەوتنی گەرووکان و زینگەیی پیالەو تەقەتەقی زمان لەکاتی ددان هەلکیشانی ئیسقانه کان هیچی دیکە نەبوو.

- مانگ لە کلارۆژنەیی بنمیچەو دەوشایه وە، نیویدی سەفره نوقمی رۆشنایی بوو نیوہکەیی دیکە لەتاریکی بنهوشەیی رووچوو بوو.

- دواي بيئەنگیئکی قوول کریست لیوی بەقسە کردو وە ((هاوسەفەرائی بەوہفای من جەژنی فیتر واتە رەت بوون، رەت بوون لەتاریکی، لەتاریکی بەرەو نوور، لەکوژیلەتی بۆ نازادی، بەلام جەژنی کە ئەمشەو گێرامان، لەوہش زیاتر دەروات، جەژنی ئەمشەو بەمانای رەت بوون لەمەرگ بەرەو ژبانی ئەبەدی، یاران، من لە پيشدا دەروم رینگە بۆ ئیئوہ خوشدەکم)) پەترۆس بەلەرزینی ئەندامەکانیەو گوتی ((مەولای من دووبارە

دەربارەیی مەرگ قسە دەکەیی، وشەکانت لەتیغی دوو دەم دەچی، وەکو ئەوہی کە قەرارە موسیبه تیکت بەسەری نازادانە بلی ئیمە مەردین)) یۆحەننا گوتی ((دروستە، مەولای من وشەکانت تالترە لەسەوزە تالانەوہ دلۆقانیمان سی بەخشەو رۆشنتر قسە بکە))

- کریست بەشە نانی خۆی دابەش کردە سەر ژمارەیی یاهەرەکان و پیتی دان و گوتی: ((ئەوہ بگرن و بچۆن ئەوہ خوینی منە. هەریەکیان بەشە نان و شەرابی خۆی خوارد و خواردو، زەینیان کەوتە گێژەنەو، شەرابە کە لەبەرچاویان توندو شوور بوو وەکو خوین دەهاتە بەرچا و نانەکش وەک رەژووئیکی سووتینەر بۆ ناو گەدەیان دەچووہ خواروہ. لەپریکا بەوہحشەتەوہ هەستیان کرد کریست لە دەروونی ئەواندا رەگاژو دەبی دەستی کرد بە خواردنی گەدەو هەناوی ئەوان، پەترۆس قوئنجی نایە سەر سەفرەو دەستی بەگریان کرد. یۆحەننا سەری بەسینەیی کریست کرد ((مەولای من تۆ دەتەوی کۆچ بکەیت تۆ دەتەوی برۆیت... برۆیت)) ئەو چەند وشەییی دووبارە دەکردوہ زیاتر لەوہ نەیدەتوانی قسە بکات.

- ئاندریاس هاواری کرد ((تۆ بۆ هیچ شوینی ناپۆی چەند رۆژی پيشتر خۆت گوتت کە ((ئەوہی چەکی نییە باشتر وایە جلی خۆی بفرۆشی و چەکی بگری)) ئیمە جلمان دەفرۆشین و خۆمان چەکدار دەکەین و ئەوکاتە ئەگەر مەرگ زاتی هەییە بابی و دەست لەتۆ دات.

- کریست بە ئاوازیکی نابەلەوہ گوتی ((هەموو ئیئوہ من بەتەنہا جیدەهیلن... هەموو)). پەترۆس بە بەسپینەوہی فرمیسکهکانی خۆی هاواری کرد ((من هیچ کاتی تۆ بەتەنہا جیناھیلن))

- پەترۆس بەر لەوہی کە لەشیر بانگ بەدا سی جارن ئینکاری من دەکەیی.

- پەترۆس لەحالیکا بەمشت لەسینەیی خۆی دەدا هاواری کرد ((من؟ من؟ من؟ من و ئینکاری تۆ؟ من تا دەمی مەرگ لەگەڵ تۆم))

- یاوه‌ران به‌تاهو فیغانو نه‌ینیه‌وه هه‌لسانه‌وه سه‌ریی (تا ده‌می مه‌رگ له‌گه‌ل تۆین))، کریست به‌ئارامی گوتی ((دانیشن هیشتا ساتی موژده‌به‌ش نه‌هاتوه له‌م جه‌ژنه‌دا ده‌مه‌وی رازیکی گه‌وره له‌گه‌ل ئیوه‌دا بجه‌مه میانه‌وه، زه‌ینی خۆتان بکه‌نه‌وه، ده‌رگۆله‌ی دلتان بکه‌نه‌وه له‌ینه‌گه‌رین، ترس زال بیت به‌سه‌رتان)). یۆحه‌ننا که‌دلی وه‌ک داری ده‌له‌رزی به‌زه‌مه‌مه کردنه‌وه گوتی ((مه‌ولای من بلی))

- خواردنتان ته‌واو کردوه؟ ئیدی برسیتان نیه؟ جه‌سته‌تان تیر بووه؟ سه‌ره‌نجام ئایا له‌شی ئیوه ئه‌ن ئاخیری له‌رۆختان ده‌گه‌رئ که له ئارامیدا گوی بگرن؟

- هه‌موو به‌ترس و له‌رزوه چاریان بریه لئوی کریسته‌وه، ته‌ویش هاواری کرد ((یارو یاوه‌رانی ئازیز، خوا ئاگادارتان بی من ده‌رۆم)). ته‌وان هاواریان کرد، که‌وتنه سه‌ریه‌وه تا نه‌هیلن بروت، زۆریان فرمیسیکیان هه‌لده‌رشت، به‌لام کریست به‌ئارامی رووی له‌مه‌تی کرد.

- تۆ کتیبی په‌یامه‌ینه‌کانت له‌به‌ره، به‌ده‌نگی بیه‌رزو شایسته وشه پی‌شینییه‌کانی ئه‌شعیایان بۆ بخۆینه‌وه تا دلتیان، ئه‌م وشانه‌ت له‌بیره: ((ته‌وه له‌دیمه‌نی چاوانی خوادا وه‌ک دره‌ختیکی بچووک و شکاو و ابوو...)) مه‌تی به‌شادمانیه‌وه هه‌لسایه‌وه سه‌ریی ته‌وه بالا چه‌ماوه پی چه‌ماوه بوو، ته‌نگوستی دریتو ناسکی پر له‌که‌وه پۆخلی هه‌بوو، به‌لام له‌پریکا شه‌ق و ره‌ق وه‌ستا، گۆناکانی گریان گرت، گه‌رووشی هه‌لسا.

- وشه‌کانی ئه‌شعیای په‌یامه‌ین، به‌پری و به‌ته‌لخی و توندوتۆلیه‌وه له‌ژووری بنمیچی به‌رزدا ده‌نگی دایه‌وه..

- ته‌وه له‌دیمه‌نی چاوانی خوادا

- وه‌ک دره‌ختیکی بچووک و شکاودا روا

- دره‌ختی که له‌زه‌ویی بی ئاودا سه‌رده‌رده‌هینی

- ته‌وه نه‌جوانییکی هه‌بوو نه‌جیلوه‌یی

- تا چاومان وه‌رسوورینین و بیینین.

- نه‌خشی رووخساری ته‌وه رازیان ناکات

- ته‌وه که په‌روه‌ده‌ی ره‌نجو راز بوو
- ئاشنای ئازاره‌کان بوو..
- پرومان له‌وه‌رده‌گه‌رین و
- قه‌دری نازانین..

- به‌لام ته‌وه ته‌واوی ئازاره‌کامان ده‌خاته سه‌رشان
- له‌پیناوی هه‌لخزینی ئیمه‌ زامدار بوو..
- به‌هوی شه‌ره‌کانانی ئیمه‌وه که‌شه‌نگ بوو
- به‌قایشی قامچی دابه‌زیو به‌سه‌ر پشتیا
- ئیمه‌ چاک بووینه‌وه..

- وه‌شانی قامچی په‌ریشانی کرد

- به‌لام لئوی نه‌کرده‌وه

- وه‌ک به‌رخیکی ریگی ده‌باغخانه

- لئوی نه‌کرده‌وه..

- کریست ئاخیکی هه‌لکیشاو گوتی (ئیدی به‌سه) ته‌وه کاته پرووی له‌لای یاوه‌ران کردو گوتی ((ته‌وه که‌سه‌ی که ئه‌شعیای په‌یامه‌ین ده‌باره‌ی قسه‌ده‌کات، منم، به‌رخ ریگی قوربانگا منم و لیوم ناکه‌مه‌وه)) بۆ ساتی له‌قسه‌کردن وه‌ستا و به‌رده‌وام بوو ((هه‌ر له‌رۆژی له‌دیک بوغه‌وه به‌ملا به‌ره‌و قوربانگا راکیشراوم))

- یارو یاوه‌ره‌کان به‌سه‌رسامی و حیره‌ت و ده‌می کراوه‌وه چاویان بریبوه ته‌وه‌وه، ده‌باره‌ی قسه‌کانی ته‌وه قوول ده‌بوونه‌وه تا تیبگه‌ن، له‌پریکا هه‌موو له‌گه‌ل یه‌ک رووخساریان داپۆشی و سروودی پرسه‌یان سه‌ردا، بۆ ساتی دلی خۆی له‌ده‌ستدا، ئاخ چۆن چۆن ده‌یتوانی ته‌وه یاوه‌ره شیوه‌نگه‌رانه جیه‌هیلی؟ سه‌ری به‌رز کرده‌وه سه‌یری یه‌هودای کرد، به‌لام زه‌مانیکی دریتو بوو که یه‌هودا چاوی شینی خۆی بریبوه کریسته‌وه، ته‌وه هه‌ستی ده‌کرد که چ هه‌راو زه‌نایی له‌ده‌روونی ئوستاددا به‌رپابوه‌وه ته‌شق چه‌ند به‌ئاسانی ده‌توانی ده‌ست به‌سه‌ر به‌رگری ته‌ودا بگری، دوو نیگا

لیکیاندا یه وه بۆ ساتی گوزه له ههوادا بهگفتوگۆ لهگهڵ یه کهوه ههلسانهوه: یه کێکیان عه بوس و بۆ بهزه بی، شهوێتر بهتازارو پارانهوه شامیتر، بهلام تهنها بۆ ساتیک گوزهرا، هه زوو کریست سهههه راته کاند، بزه بیکی ته لخی کرده یه هوداو دووباره روهی له یاهه ران کردهوه. لهوانی پرسی ((بۆ دهگرین؟ بۆ له مههرگ دهترسن؟ شهو میههه بانترین فریشتهی خودایه وه شهقیکی گهوهه بۆ مرۆقه ههیه، شههادته وه له خاچ دان وه کهوتنی من بۆ ناو دۆزهخ پتویسته، بهلام له ماوهی سی رۆژ له گۆر دیمه دهروهوه دهچمه ناسمان وه له کهنار باوک داده نیشم)).

– یۆحه ننا بگریانه وه هاواری کرد ((دووباره دهتهوی ته نهامان جیهیللی؟ مهولای من ئیمهش له گهڵ خۆت بۆ دۆزهخ وه بههشت بهه)).

– یۆحه ننا ئازیز بهگریانه وه هاواری کرد ((دووباره دهتهوی ته نهامان جیهیللی؟ مهولای من ئیمهش له گهڵ خۆت بۆ دۆزهخ وه بههشت بهه)).

– یۆحه ننا ئازیز وهزیفهی من که له سهه زه مین به سهه شامه وهیه وه زه یفه ییکی سهنگینه ئیوه ده بی له هه مان جیدا به سهه خاکه وه بمینه وه کاربکه ن، لیسه له سهه زه ی بجهنگن وه شهقیکی بکه ن... چاوه روانی بکه ن، من ده گه ریمه وه.

– یاکوب پشتر رازی بوونی خۆی به مههرگی ئوستاد دابوو، له زهینی خۆیدا شه ن وه کهوی ده کرد تا ببینی وهزیفه ی هوان به بی شهو له سهه زه ی چیه.

– ئیمه ناتوانین سهه یچی ئیراده ی خودا وه ندو ئیراده ی ئوستادمان بکه ین، شهوه ی که په یامهینه کان به ئیمه ی ده لئین، وهزیفه ی تۆ مردنه وه وهزیفه ی ئیمهش به رده وامدان به ژبان، تا گوفتاری تۆ له بین نه چی.

– ئیمه گوفتاره کانی تۆ ده کهینه به رده ی بناغه ی کتیبی پیروژ، یاسا داده نیین وه کلێسای تایهت به خۆمان دروست ده کهین وه کاهینانی گه وره وه فره یسیانی تایهت به خۆمان هه لده بژیرین.

– کریست به وه حشه ته وه هاواری کرد ((یاکوب تۆ رۆح له خاچ ده ده ی، نا، من شه وه م ناوی))

– یاکوب سهه یچی کرد ((شهوه ته نها ریگایه که بتوانین به م هۆیه وه پشتگیری له وه بکه ین که رۆح ببیته ههوا))

– بهلام ئیدی نازاد نابی، ئیدی نابیت به رۆح.

– گرفته که لیسه نییه، به رۆح ده چیت، مهولای من بۆ کاری ئیمه هه مان شهوه به سه.

– ئاره قه ییکی سارد هه لئیشه ته سهه له شی کریست، سهه ییکی خیرای کرده یاهه ره کان، هیچ کهس بۆ نارازی بوون سهه ی هه لئه پری، په ترۆس له پرووی به چاک زانینه وه سهه یی کوری زوبه دی کرد، که عه جه ب زه یینیکی خه للاقه، ته واوی تایه ته ندیهه دیاره کانی باوکی به میرات وه رگرتوه وه ئیستا ده بیینی که هه موو کاره کان بۆ ئوستاد ریکده خات.

– کریست به ناتومیدیه وه دهستی خۆی به رز کرده وه، وابه دیارده کهوت که داوی کۆمه گ ده کات.

– ((من، دلده ره وه، رۆحی حه قیقه ت بۆ ئیوه ده نیرم، شهو رییمایی ئیوه ده کات))

– یۆحه ننا هاواری کرد ((دلده ره وه، زووتر بنیره تا ئیمه گویم نه بینو دووباره نه توانین تۆ بدۆزینه وه)) یاکوب سهه ی سهه سه ختی خۆی ته کاند ((شهو رۆحه حه قیقه ی که تۆ ده یلیتی شهویش له خاچ ده درئ. مهولای من، ئاگاداره مادامه کی مرۆقه کان هه ن رۆح له خاچ ده درئ، به لام گرفته ی نییه، له دیماهییدا شتی هه میشه له شوینی خۆی ده مینیته وه شهو شتهش بۆ ئیمه به سه))

– کریست له پرووی ناتومیدیه وه هاواری لی هه لسا (بۆ من بهس نییه!)

– یاکوب به بیستنی هاواری ده رداوی شهو کهوته شهله ژانه وه، هاته پیش دهستی ئوستادی گرتو گوئی ((مهولای من دروسته بۆ تۆ بهس نییه، له بهر شه مه یه که له خاچ ده درئ له وه ی که له گه ل رای تۆ نه بووم داوی لیبور دن ده کم))

– کریست دهستی له سهه سهه ی شهو دانا: ((شهه ره ویستی خودا وه ند وا گریه ست بووی، لیگه پری رۆحی جاویدانه به سهه زه وییدا له خاچ بدرئ و پیروزی لیته گه پری

به‌ئەشوق و سەبر و باوەرپەرە بەرگە ی بگەرین، رۆژی بەسەر شانەکانی ئێمە و دەبیته (بال). یاورەکان شتێکیان نەگوت، مانگ ئیستا که بۆ ئاسمان سەرەلگەرپابوو، رووناکی تەواوی سفرەکە ی داپۆشی بوو، کریست نیشانە ی خاچی کیشاو گوتی ((کاری ئەمرۆکە تەواو بوو، ئەو ی که دەبو بلیم، گوتم، وا خەیاڵ دەکەم وەزیفە ی خۆم ئەنجامداوە، ئیستا نیشانە ی خاچ دەکیشم و وینە دەکەم)). ئەوکاتە هیما ی بۆ یەهودا کرد، یەهودا هەلسایە و، کە مەرەبەندی خۆی توند کرد و گۆچانی کەچی خۆی گرتە دەست، کریست بۆ ئەو دەستی راتەکاند، وەک بلی ی خواحافیزی لەو دەکرد گوتی ((ئەمشەو لەژێر دار زەیتونەکانە و لە ((گیتسمان)) دا لەوبەری دۆلی - کە درون- دەکەوینە دوعا وە.

- یەهودا برام بە ئەمانی خودا برۆ خودا وەند هەمراهی تۆ بیت).

- یەهودا لیوێکانی کردە و، دەیویست شتی بلی، بەلام باوەری خۆی گۆری، دەرگا کراوە بوو، بەپەلە چوو دەرە و دەنگی پییە سەنگینەکانی ئەو بەسەر پەیزەکانە و دەنگی دایە و. پەترۆس کەوتە شلەژانە و پرسی ((ئەو بۆ کوی دەروات؟)) هەلسایە و تا دوا ی کوی، بەلام کریست لی نەگەرا.

- پەترۆس چەرخێ خودا وەند کەوتۆتە گەردشە و، لەسەر رینگادا قەرار مەگرە.

- شەبی هەلیکردبوو، مەشخەلی قەندیلێکە کان کەوتبوونە جریو. لەپریکا باینیکی سەخت کەوتە هەلکردنە و مەشخەلەکان خامۆش بوون، مانگ لە هەیتەتی تەواوی خۆی هاتە ژوورە و.

- ناتانیل هەراسان بوو بەدۆستی خۆی گوت ((فیلیپ، ئەو بانەبوو، نەفەرێ هاتە ژوورە و، ئاھ خودای من واخەیاڵ دەکەیتە وە کە مەرگاغالوو؟))

- شوانە وەلامی دایە و ((تازە ئەگەر مەرگیش بیت چ پەییوەندیکی بە تۆ هەیه، ئەو بەدوا ی ئێمە دا ناگەری)) بە دەست لەپشتی دۆستی خۆیدا کە هیشتا پارسەنگی بە دەست نەهینابوو ((کەشتیە گەرەکان، تۆفانە گەرەکان، سوپاس بۆ خودا ئێمە تەنھا قایغ و پەلکە گوێزین)).

- مانگ کەوتبوو سەر رووخساری کریستە و دەیخوارد شتی جگە لە دوو چاوی رەش لە جیبی خۆی نەما بوو، یۆحەننا تووشی وەحشەت بوو، بەدزیو دەستی گرتە رووخساری ئوستاد تا دلتیا بی کە هیشتا هەیه، بەبنی لیویە و گوتی ((مەولای من لە کوی؟))

کریست وەلامی دایە و ((یۆحەننا ی ئازیزی من هیشتا تۆم جینە هیشتوو، بۆ ساتی غەرقی چەند وشەیی بووم کە جارێکیان زاھیدیک لە کینوی پیرۆزی کەرمولدا بە منی گوت، قسە ی ئەو ئەمەبوو ((من وەکو بەرازی لە پینج شوینی لە شەدا غەرق بوویم)). لیپ پرسی ((باوە گەرە چۆن نەجات بوو؟ نەبەردیکی سەخت بوو؟ وەلامی دایە و ((رۆژێکیان سپی دەختیکی باده مەم دیت کە شکۆفە ی کردبوو رزگارم بو)). یۆحەننا ی ئازیز هەمان ئیستا کە مەرگ بۆ ساتی بەمجۆرە لەبەرچاوم بەرجەستەبوو: ((دەختیکی باده می پر لە شکۆفە)) لەجیو هەلسایە و گوتی ((باشتر وایە برۆم، کاتی مۆژدە هین هاتوو)). کەوتە پیشە و گوتی ((یاوەران کە نقوومی ئەندیشە بوو بوون)) لەدوا ی ئەو و، ناتانیل لەناو بیخی گویی دۆستە کە کەوتە زەمزە مە و ((چاکتر وایە دەرپەرین، بابەتە کە بەم سادەییە و نییە، فیلیپ وەلامی دایە و ((منیش لە ناو هەمان فیکرم، وەلی وەرە تۆماس لە گەل خۆمان بەین))

((دوو دۆست لە رۆشنایی مانگە شە ودا کەوتنە گەران و سووران بەدوا ی پەترۆس بەلام ئەو ون بوو بوو، لەبەر ئەمە لە پشتە وە ی گروپە کە تەنھا خۆیان لەجیو مانە و، هەرکە گەیشتنە دۆلی - کە درون- لیگەران کە لە گەل ئەوانی دیکە مە وایە کیان هەبی و گیانی خۆیان نەجات بەدن)).

کریست لە گەل ئەوانە ی کە لە شوینی خۆیان مابوونە و، شۆرپوونە و ناو دۆلی (کە درون) لەلای بەرامبەر بۆ سەرە وە چوو، ئەو رییە ی گرتە پیش کە کۆتایی بە زەیتونستانی (گتسمان) هینا، چەندین شە و لەژێر ئەو پیرە درەختانە ی زەیتون بەبیداری ماوە تە وە دەرپەرە ی دلۆقانی خودا و شەری مۆق قسە ی کردبوو!

گروپه که وهستان، یاوهران ته مشه و له خواردن و خواردنه وه زیده پړویان کردبو و خه والیوون، بهر ده کانیان لاداو خویان ناماده ی راکشان کرد، ئوستاد به گه پړان و سووران به دوروبهر گوتی ((سی نه فخر دیارین چیان به سهر هاتووه؟))

ئاندریاس به تورپه ییوه گوتی ((تیان ته قاندووه))

کریست به بزوه گوتی ((ئاندریاس مه حکومیان مه که رۆژی ده بینی که ههر سی نه فخر ده گه پړنه وه و ههر یه کیکیان تاجیکی له درک و دال که شاهانه ترین تاج و ههر گیز سیس نابی به سهر سه ریانه وه داده نین)) به م گوته وه پشتی به قه دی دره ختی زهیتون دا، چونکه له پړیکا ههستی به ماندوو بوونیکي مهن کرد.

یاوهران به ردی گه وره یان کرده سهرین و نایانه ژیر سه ریانه وه و راکشان.

په ترۆس به باویشکدانه وه گوتی ((مه ولای من وهره له گه ل نیمه راکشی، ئاندریاس پاسه وانی ده کات)).

کریست له دره خت بۆوه گوتی ((په ترۆس، یا کوب، یۆحه ننا له گه ل من وهرن))

دهنگی فه رمانده رانه و پر له نازار بوو، په ترۆس وای نیشاندا نه بیستووه و به سهر زهوی راکشا و دووباره باویشکی هاتی، به لام دوو کوری زوبه دی دهسته کانی تهویان گرت و به رزیان کرده وه ((یاللا قیت به وه با پړوین، شهرم ناکه ی؟))

په ترۆس له برای نزیك كهوته وه ((ئاندریاس خو نیمه ناوله پی خۆمان بۆن نه کرده وه که بزاین چی دیته پیش، چه قۆکته به من بده)).

کریست بۆ پیشه وه ده چوو، زهیتونستانیان له دوا ی خویانه وه به جیهیشت و گه یشتنه زهویتکی کراوه، له پړوبه پرووی ته واند ئورشه لیم له پۆششیکي سپی مانگه شه ودا ددره وشایه وه، ئاسمان تیررهنگو بی ته ستیره بوو، قورسی ته وای مانگ که هه لسانه وه یان وا به په له بینی بوو ئیستاکي بی جووله له ناوه ندی ئاسماندا هه لئو اسرابوو.

کریست به بنی لیویه وه گوتی ((باوکه ته ی باوکه که له ئاسمانیت، ته ی باوکی له زهویت دونیای خولقینراوی تو جوانه و زهوی بۆنی سه مغ و هه نگوین دده، هه ندی خاک و خۆلی له گۆنا و گه رده ن و لیوه کانی هه لئسوی و کهوته زه مزه مه وه ((چ عه تری چ گه رمایی براییکی؟)) پاشان دهستی به گریان کرد، خاکی له نا و مشتیدا گرتبو و دلی نه یده خوازی دووری کاته وه له خۆی، کهوته زه مزه مه وه ((برام له گه ل یه که ده مرین، من هه مرپنگاییکی دیکه م نییه)). په ترۆس به نه ندازه ی ته و به سهر پیوه وه ستابوو، گوتی ((من ماندروم، نازام نیمه بۆ کو ی ده بات؟ من بۆ پیشتر نایه م و ههر لیتره راده کیشم))، به لام که سهیری ده ورو بهری ده کرد تا شوینیکي ره حته بۆ راکشان بدۆزیته وه. کریستی بینی له سه رخۆ به ره و ته وانه وه دیت به بی چه ندو چوون هیتری و به ره اته وه و به له وانی دیکه بۆ پیشوازی چوو.

- مه ولای من نزیکی نیوه شه وه، هه مان ته و جیهی، شوینیکي چاکه.

کریست گوتی ((منالانی من، رۆحم زۆر تونده، ئیوه بپۆن له ژیر دره خته کانه وه راکشین، من ههر لیتره ده مینمه وه و له خوا ده پاریمه وه و له گه ل من بپارینه وه، منالانی من کۆمه کم بکه ن تا ته و چند ساته سه خته له دوا ی خۆماندا جیهیتیلن)) رووی له ئورشه لیم کرد ((ئیستا بپۆن و به ته نهام جیهیتیلن)).

یاوهران گه رانه وه له ژیر دره خته کانی زهیتوندا راکشان، به لام کریست به سه ر رووخساریه وه کهوته سه رخا ک، زهین و دل و لیوه کانی له زهوی جیانه ده بۆوه، بوو بوون به خاک به ژیر لیویه وه گوتی ((باوکه هه مان ئیره باشه، خاک به خاک ره هام که جامی که بۆ نۆشین به منت دابوو، تاله من به رگه ی ناگرم، باوکه ته گهر ده کری، ته و جامه له لیوم هه لگره. به ئارامی له شوینیکي خۆیدا مایه وه، له وانه یه بتوانی له تاریکیدا دهنگی باوکی بیستی، چاوه کانی داخست، خودا وند میهره بان بوو، له کو ی دیار بوو که باوکه له دهروونی ته ودا به دیار نه ده کهوت و له پرووی به زه ییوه شه فه قهت به و پیناکه نی و هیمای بۆ ته و نه ده کرد؟ به له رزینی که وه له نه ندامانی، له چاوه پروانیدا وهستا، چاوه روانی کرد، هیچی نه بیست ته نه ها و ته نها سهیری ده ورو بهری کرد تووشی و هحشهت بوو، به هه راسانیه وه چوو سه زراغ یاوهرانی خۆی تا هیتری دلی و به ربیت،

هەرسێکیانی بەخەوتووێی دۆزیهوه، یهکهجار له پەتۆرسدا پاشان یۆخه‌نناو دوايش
ياکوب، به‌توورپه‌یه‌وه به‌وانی گوت ((شەرم ناکەن؟ نەتاندەتوانی تۆزێکی دیکه
به‌رگه‌بگرن و له‌گه‌ڵ من دوعا بکه‌ن))؟

په‌تۆس که نه‌یده‌توانی پیلوه‌کانی له‌که‌وتنه‌ سه‌ریه‌که‌وه راگرێ گوتی ((مه‌ولای من
رۆح ناماده‌و به‌تاسووقه، به‌لام جه‌سته‌م لاوازه.. لیمان ببووره))

کریست گه‌راپه‌وه‌و به‌ئه‌ژنۆکانیه‌وه که‌وته سه‌ر به‌رده‌کان، دووباره‌هاواری کرد : باوکه
ئه‌و جامه‌ی که به‌من دا له‌پاده‌به‌ده‌ر تاله، له‌سه‌ر لیوه‌کافی هه‌لگه‌هه))

له‌کاتی‌کا قسه‌ی ده‌کرد له‌به‌رزایی سه‌ری خۆیه‌وه دوو رۆشنایی فریشته‌ی بینیی که به
عه‌بوسی و رهنگ په‌ریوی داده‌به‌زین، باله‌کانیان له‌ مانگ سروشته بووبوون، میوانی
ناسمانی هاته‌ خوارترو ده‌ستی دایه‌ جامی نوقره‌یی سه‌رلیوی، کریست رووخسار خۆی
له‌میانی ده‌سته‌کانیدا په‌نه‌هان کردو که‌وته سه‌ر زه‌وی.

– باوکه وه‌لامی تۆ ئه‌وه‌یه ؟ مه‌گه‌ر تۆ به‌زه‌بیته‌ نییه ؟

بۆ ماوه‌یێکی کورت له‌ چاوه‌روانیدا مایه‌وه، هی‌دی هی‌دی و به‌ترس و له‌رز
ئه‌نگۆسته‌کانی ده‌ستی خۆی له‌یه‌که‌ کرده‌وه هاواریکی کردو بازووه‌کانی کرده‌وه که‌وته
سه‌رخاک، کاتی هاته‌وه هۆش مانگ به‌پانایی یه‌که‌ده‌ست له‌ ناسمان تپه‌هه‌ری بوو
فریشته له‌ناو مانگه‌شه‌ودا هه‌ل بووبوو، له‌وان ده‌وران له‌ ژینگه‌ی ئورشه‌لیم،
رۆشناییکی په‌راگه‌نده‌و به‌جوله‌ی بینیی، له‌روودا نوورێکی داگیرساو بوو، ئایا بۆلای
ئه‌و ده‌هات؟ له‌و به‌دوور ده‌که‌وتنه‌وه؟ جارێکی دیکه‌ش ترس وجودی ئه‌وی داگرت،
تاسووقی بینینی خه‌لگ بیستنی ده‌نگی مرۆیی، ده‌ست لی‌دانی وه‌ک بلێی خۆشی
ده‌ویست، دیسان به‌ راکه‌راکه‌وه بۆ سۆراغی هه‌ر سی یاوه‌ره‌که‌ی چوو.

دیسان هه‌ر سێکیان له‌خه‌ودابوون و رووخساری ئارامیان له‌سه‌ر ده‌ریاچه‌ی مانگه‌شه‌و
مه‌له‌ی ده‌کرد، یۆخه‌ننا سه‌ری به‌شانی په‌تۆس کردبوو، په‌تۆسیش به‌سینه‌ی یاکوب،
یاکوب سه‌ری پرچ ره‌شی خۆی به‌به‌ردی کردبوو، بازووه‌کانی یاکوب کراوه‌بوو، وه‌ک
بلێی ناسمانی له‌باوه‌ش کردبوو، ددانه‌ بریقه‌داره‌کانی له‌میانی شه‌به‌قی مووی سمیل و

ریش ده‌ره‌وشایه‌وه، کریست سگی پی سوتان و بی‌داری کردنه‌وه، هی‌دی هی‌دی
پاشه‌کشی کردو بۆ پاش رۆیشت ئه‌وکاته جارێکی دی به‌سه‌ر رووخساریا که‌وته سه‌ر
زه‌وی و ده‌ستی به‌گریان کرد.

به‌ئارامی به‌شپۆه‌یی وه‌ک بلێی ده‌یویست خودا نه‌بیستی گوتی ((باوکه، خواست
خواستی تۆیه نه‌خواستی من، باوکه خواستی تۆیه)) هه‌لسایه‌وه‌و دووباره‌ که‌وته
سه‌یرکردنی ریگه‌ی ئۆره‌شه‌لیم.

رۆشناییه‌کان نزیکه‌تر که‌وتبوونه‌وه، ده‌یتوانی ئیستاکه‌ سیبه‌ره‌ له‌رزویو بریقه‌داره‌کانی
چه‌کی برۆزی له‌ده‌وره‌به‌ر بینیی، که‌وته زه‌مه‌مه‌وه ((وادین... وادین)). ئه‌ژنۆکانی
سست بوو، دروست له‌ هه‌مان ساتدا بولبولی به‌دیارکه‌وتو و به‌سه‌ر دره‌ختی
سه‌رونیازی نازی نه‌ونیها‌لدا نیشته‌وه، بای کرده‌ گه‌رووی که‌وته چرینه‌وه، مانگی
گه‌وره، عه‌تری به‌هاری و شه‌وفی غناک ئه‌ویان سه‌رمه‌ست کردبوو، له‌ده‌روونی ئه‌م
بولبوله، خودای گه‌وره‌ بوو، هه‌مان ئه‌و خودایه‌ که‌ ناسمان زه‌وی و رۆحی مرۆقی
خه‌لق کردبوو، کریست سه‌ری هه‌لپری و به‌دیقه‌ت گوتی دایی، ئایا ئه‌و خودایه‌ی که
خاک و سینه‌ی چووکێ ئه‌و په‌رنده‌گانه‌ی خۆش ده‌ویست ده‌یتوانی خودای به‌پراستی
مرۆقه‌کان بی؟

له‌په‌رێکا له‌ وه‌لامی داوه‌تی په‌رنده‌دا بولبول ئیدی له‌قوولایی رۆحی کریستدا سه‌ری
ده‌ره‌ینه‌او ده‌ستی کرد به‌ چرینی ئازارو شادومانی جاویدانی خودا، ئه‌شق،
ئومید... بولبول به‌رۆحی نه‌غمه‌ی ده‌چرپی ئه‌ویش ده‌له‌رزی، تا ئیستا ئاگادارنه‌بوو که
گۆرانی وا له‌ده‌روونی ئه‌ودایه‌، ئه‌و هه‌موو شادی و رۆحی خۆی به‌لقه
شکۆفه‌داره‌کانه‌وه هه‌لۆاسیبوو، ئیدی نه‌یده‌ویست له‌وی بفه‌ریت، ئاخ‌ر بۆ کوی ده‌چوو؟
بۆچی ده‌رۆیشت؟ ئه‌و زه‌مینه‌ به‌هه‌شت بوو.. به‌لام کاتی کریست به‌ په‌یگه‌ری نه‌وای
ئه‌و دوو بولبوله‌ چووه‌ ناو به‌هه‌شت گوتی له‌ ده‌نگێکی زه‌ر بوو، مه‌شخه‌له‌کانی رۆشنو
چه‌که‌ پرۆنزیه‌کان نزیك بووبوونه‌وه‌و له‌میانی مه‌شخه‌ل و دووکه‌لدا وای هاته‌ به‌رچاو که
سه‌رو پۆته‌لاگی یه‌هودای ده‌ستنیشان کردووه: دووبازووی به‌هه‌ت که‌ چه‌سپاندبوویان و
ریشیکی سوور که‌ له‌رووخساریا رۆچوووبوو، هاواری کردو بۆساتی وا هاته‌ به‌رچاوی

كەيىنھۆش بوو، بەلام بەر لەم كارە ھەستى كرد كە دەمى يەھود لە بەردەمى ئەو چەسپاۋ دەنگىكى درو ناھومىد گەيشتە گويى و گوتى ((درود مەولاي من)).

مانگ ئىستاكى لە كارى لاوانەوھى كىئوھ سىمشىيۆھەكانى يەھودىيەدا بوو، بايىكى شىدارو سارد ھەلساۋ ئەنگوستو لىئوھەكانى كرىست شىن ھەلگەپان، ئورشەلىم لەژىر نوورى مانگى نابىناۋ رەنگ پەرىودا قەدى خۆى بەرزكردەو، كرىست گەپرايەو، سەيرى سەربازو خزمەتكارەكانى دەكردو گوتى ((نيردراۋەكانى خوداى من بەخىرئىن ياللا بابرۆين)) لە پرىكا لەمىيانى گەپلاۋژەدا كرىست ئاگاداربوو كە پەترۆس چەقۆى خۆى لە كىلان دەرھىنايە دەروە تا گوتى يەكى لە خزمەتكارەكان بىرئى و فەرمانى پىدا ((چەقۆكەت لە كىفك بنىو، ئەگەر وەلامى چەقۆ بەچەقۆ بدەيتەو كەواتە كەى دونيا رزگارى دەبى لەشەپرى چەقۆدا؟))

بەشى بىست و نۆيەم

كرىستيان دەستگىر كرد، لەكاتىكا ھۆبھايان لىدەكرد، بەسەر بەردو كۆتەرە درەختەكانى سەرونيازو زەيتونى ناو دۆلى - كەدرون - لەمىيانى ئورشەلىم لە كۆتايىدا تا تەلارى كىفا پەلكىشىيان دەكرد، شورا لە تەلارى كىفا پىكھىئىراۋ چاۋەرۋانى دادگايى كردنى ياخىي بوو.

ھەوا سارد بوو غولامەكان لە بەردەم ئاگرە كە لە ھەوشەدا دايانگىرساندبوو خۆيان گەرم دەكردەو، خزمەتچى دەم بە دەم بەخۆ بە ھەوالئەو لە تەلار دەھاتە دەروە، ئەو بەلگانەى كەدژى كرىست بەرز دەكرايەو بەس بوو بۆ ئەوھى مووى لەشى مرۆق - زىت كاتەو، ئەو نەفرەتتە خوداۋەندىيە كوفرى كەزايى لەبارەى خوداى سرايىل و رىبازنامەى موساى ھىنابوو سەرزمانو گوتبووى مەبەستى ئەوھى ھەيە پەرسىتگاي پىرۆز و پىران كات و تۆوى خۆى بەسەر و پىرانەدا بىرژىنى، پەترۆس كە سەرو رووى بەتەواى بەستراپۆو، خىيە ناۋھەوشەو، لەكاتىكا سەرى ھىنابوو خوارەو، دەستى گرتەپىش ئاگر، خۆى گەرم كردەو بەتەرس و لەرزەو گوتى دەدايە ھەوالئەكان.

كارگوزارى ھاتە پىش و بەدیتنى ئەو و ھەستاۋ گوتى ((تاھاي پىرەمىرد بۆ خۆت لەتيمە شاردۆتەو؟ سەرت بەرزكەو تا تۆ ببىنن وا خەيال دەكەم تۆ لەگەل ئەوا بووى)

چەند نەفرى گوييان لەقسەى ئەو بوو نزيك بوونەو.

په ترۆس هه‌راسان بوو، سه‌ری به‌رزکردوه ((سویند ده‌خۆم که ئه‌و پیاوه ناسم)) چوو به‌لای ده‌رگاوه.

کارگوزاریکی دیکه هاته‌ نزیك، چونکه ئه‌وی له‌حالی رۆیشتندا دیت ده‌ستی درێژکرد (ناهای پیره‌مێرد، بۆ کوێ ده‌چی؟ تۆ له‌گه‌ڵ ئه‌و بووی خۆم تۆم دیت)) په‌ترۆس جارێکی دی ده‌نگی هه‌لپری ((من ئه‌و پیاوه ناسم)) کچیژگه‌ی وه‌لاناو به‌رده‌وام بوو له‌ ریی خۆی، به‌لام دوو نه‌فه‌ر له‌ خزمه‌تکاره‌کان ئه‌ویان وه‌ستاند، شانەکانی ئه‌ویان گرت به‌ زیریه‌وه رایانته‌کاندو هاواریان کرد ((له‌شیوه‌ی قسه‌کردنت دیاره تۆ خه‌لکی جه‌لیلی و یه‌کیکی له‌یارو یاوه‌رانی کریست))

په‌ترۆس سویندی خواردو ده‌ستی به‌جوین دان کردو هاواری کرد ((من ئه‌و پیاوه ناسم)) له‌هه‌مان ساتدا که‌له‌شیرێ له‌ناو هه‌وشه‌ بانگی دا، په‌ترۆس ناله‌ییکی سه‌ردا، که‌وته‌وه یادی قسه‌کانی ئوستاده‌وه ((په‌ترۆس به‌ر له‌وه‌ی که‌له‌شیر بخوینی تۆ سی جار ئینکاری من ده‌که‌ی)) چوه‌ کۆلانه‌وه، که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی ده‌ستی به‌گریان کرد. رۆژ له‌حالی هه‌لاتن دابوو، ناسمان ره‌نگی خوینی گرتبوو، خزمه‌تچیکی ره‌نگ په‌ریو به‌دادو هاواره‌وه له‌ ته‌لار هاته‌ ده‌ره‌وه ((کاهینی گه‌وره یه‌خه‌ی خۆی چاک ده‌کرده‌وه وا خه‌یال ده‌که‌یت که‌ تاوانبار چی گوتبی؟)) (من کریستم، کو‌ری خودا!)) ته‌واوی ریش سپیه‌کان هه‌لسانه‌وه سه‌رپێ، ئه‌وان یه‌خه‌یان ریکده‌دایه‌وه‌وه هاواریان کرد ((مه‌رگ! مه‌رگ))

خزمه‌تچیه‌کی دیکه به‌دیارکه‌وت ((ئێستاکی ده‌یبه‌نه‌ لای- پیلات- پیلات ته‌نها که‌سیکه هه‌قی کوشتنی ئه‌وی هه‌یه، رینگایان بۆ بکه‌نه‌وه تا ره‌ت بن واده‌رگا‌کان خه‌ریکه ده‌بنه‌وه)). ده‌رگا‌کان کرانه‌وه نه‌جیب زاده‌کانی سراپیل هاتنه‌ ده‌ره‌وه له‌ پێشیان‌وه کیافای کاهینی گه‌وره‌بوو که‌ له‌سه‌رخۆ ریی ته‌ی ده‌کرد، له‌دوای ئه‌وه‌وه ریش سپیه‌کان، ئاپۆره‌یی له‌ریش، چاوانی لارو خێلی، ده‌می بی ددان و چه‌ند زمانیکی هه‌رماسی، له‌به‌ر توورپه‌ییان به‌ملاو به‌ولادا ده‌هاتن هه‌لم له‌ له‌شیان هه‌لستا‌بوو، له‌دوای ئه‌وانه‌وه کریست ئارام و خه‌مگین بۆ پێشه‌وه ده‌هات، خوین له‌سه‌ری بارزقه‌ی بوو لێیاندا‌بوو، پێکه‌نین و جوین له‌ناو هه‌وشه‌ به‌رزبووه، په‌ترۆس

هه‌لسایه‌وه په‌شتی به‌چوارچیوه‌ی ده‌رگادا، ئه‌شک له‌چاوه‌کانی هه‌لده‌رپژا له‌به‌رخۆ که‌وته زه‌مه‌مه‌وه ((په‌ترۆس ئه‌ی په‌ترۆسی ترسنۆک، درۆزنی خایه‌ن، هه‌لسه‌وه‌وه هاوارکه ((من له‌گه‌ڵ ئه‌وم، هه‌رچه‌ند که‌ بشتکوژن)) رۆحی خۆی وروژاند، به‌لام جه‌سته‌ی بی جووله‌ بوو، په‌شتی به‌ده‌رگاداو له‌رزی، له‌ ناستانه‌ی ده‌رگادا کریست ساقه‌ییکی کرد بۆ پێشه‌وه گلۆربۆوه، ده‌ستی درێژ کرد تا ده‌ستی به‌شتی به‌گرت، شانێ په‌ترۆسی دۆزیه‌وه، په‌ترۆس له‌ جیبی خۆی وشک هه‌لگه‌را، نه‌ قسه‌ییکی کردو نه‌ ته‌کانی خوارد، ده‌ستی ئوستادی دیت که‌ به‌ سه‌رشانی ئه‌ودا قفل درا، ده‌ره‌وه هه‌یشتا ته‌واو رۆشن نه‌بوو، له‌تاریکی مس ره‌نگدا کریست هه‌ر ئاوری نه‌دایه‌وه تا بزانی بۆ ئه‌وی ریی به‌رنه‌بیته‌وه ده‌ستی به‌چی گرتوه، پارسه‌نگی خۆی دۆزیه‌وه، له‌دوای ریش سپیه‌کان و له‌نابلۆقه‌ی سه‌ربازان جارێکی دیکه پێشه‌وه‌ی خۆی بۆلای ته‌لاری پیلات گرتبه‌ر پیلات بێدار بووبۆوه، ده‌م و چاوی شوشتیبوو، به‌رپۆنی عه‌تراوی خۆی چه‌وکردبوو، له‌سالۆنیکی هه‌تاوی دا به‌سه‌ربه‌رزایی ته‌لاریه‌وه بۆسه‌ره‌وه‌وه خواره‌وه هاتوچۆی ده‌کرد، ئه‌و قه‌ت که‌ی قه‌ی به‌رپۆزی جه‌ژن نه‌هاتبوو، یه‌هودیانی سه‌رمه‌ست له‌خودای خۆیان ریی شیتانه‌یان ده‌گرتبه‌رو له‌گه‌ڵ سه‌ربازانی رۆمیدا ده‌که‌وتنه‌ لێدان و کوتانه‌وه، ئه‌مه‌سالی له‌وانه‌بوو کوشتاریکی دیکه بیته‌ ری، که‌به‌هیچ جو‌ری له‌گه‌ڵ به‌رژده‌ندی رۆم نه‌ده‌گو‌نجا. جه‌ژنی فیتر ئه‌مسال نیگه‌رانیکی دیکه‌شی هه‌بوو، یه‌هودیه‌کان ده‌یان‌ه‌ویست ئه‌م ناصیره‌ییه‌ بیته‌وايه‌ بکوژن، دێوانه‌ بی ئاپرووه‌کان .. پیلات مشتی خۆی کردبوو گری، مه‌یلی سه‌رکێشی سه‌راپای وجودی ئه‌و بۆ نه‌جاتدانی گیانی ئه‌و که‌مژله‌ داگرتبوو، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وی که‌ ئه‌و بێگونا‌ه بوو ((ئه‌سله‌ن بی گونا‌هی چ ماناییکی هه‌یه؟)) یاخود دلێ به‌و سووتابی ((پیلات و دل‌سووتان به‌حالی یه‌هودیان، کوچا مه‌رحه‌با!)) به‌لکو به‌خاتری ئه‌وی که‌ نه‌ژادی بی ئاپروی یه‌هود تووره‌ بکات.

قیل و قالیکی گه‌وره له‌ په‌نجه‌ره‌کانی ته‌لاردا گه‌یشته‌ پیلات، لاریه‌وه‌ده‌ره‌وه‌وه‌وه‌وه‌ی ته‌لاری پر له‌یه‌هودیه‌کانی بینی، ئه‌و ده‌یتوانی ئاپۆره‌ی پرچۆش و خۆشی یه‌هودیه‌کان ببینی که‌ هه‌یوان و حو‌جره‌کانی ته‌لاریان پرکردبوو، کریستیان له‌ژێر پاسه‌وانیته‌ی سه‌ربازانی رۆمیدا بۆلای ده‌رگای گه‌وره‌ی ته‌لار راده‌درا، ئاپۆره‌که‌ به‌دارو خوترمه‌و قۆچه‌قانی که‌وتبوونه‌ دوای و ئه‌ویان به‌رده‌دایه‌وه سه‌ر زه‌وی و له‌قه‌یان لێده‌داو

هۆپهيايان ليدده كرد، پيلات بۆلاي تهختي خۆي رۆيشت و دانيشت، ده رگا كرايه وه، دوو غولامي رهشي زلو زه به لاج كريستيان پالنايه ژووره وه، جله كاني پارچه پارچه بوون و خوين تهواي رووخساري داگرتبوو، بهم هه مووهش سهري بهر زكردبووه، له چاره كانيدا نووريني ئارام گهش بوو بووه، كه به رهو دونيای مرۆف هه لده كشا، پيلات بزه ييني هاتي ((كريستي ناصيره يي پاشاي يه هود، تهوا جاريني ديش توّم له بهرام بهري خۆم بيني، وهك ده لئين قه راره تو بكوژن)) كريست له ناو په نجه ره وه سهيري ئاسماني كرد، زهين و جهسته يي پيشتر كوچيان كردبوو قسه ييني نه كرد. پيلات تووره بوو هاواري كرد ((ئاسمان فهراموش بكه چاكترا و ايه سهيري من بكه ي مه گه نازاني كه برياري ره هابوون يا له خاچ داني تو له دهست من دايه، كريست به ئارامي وه لامي دايه وه ((توهيچ برياريكت به سه ر مندا نيه، هيچ كهس جگه له خودا نهو سه رپشكويه نيه)).

له خواره وه هاواري تووره ئاميزي ((مه رگ، مه رگ)) ده گه يشته گوي

پيلات پرسى ((تهوان بو وا تووره ن؟ مه گه ر چيت ليكردون؟

كريست وه لامي دايه وه ((من حه قيقه تم به وان گوته.

پيلات به بزه ييني كه وه پرسى ((كام حه قيقه ت؟ ئيدي حه قيقه ت چ دهسته واژه ييني كه))؟

دلئى كريست له بهر ئازار كوشرا ده بوايه چ بكا دونيا هه مان ته وه يه وه فه رمانه و ايه كانيشي ئه م مرۆفانه ن كه فشه به راستي ده كهن.

پيلات رووبه رووي په نجه ره وه ستا، كه وته يادي ته وه ي كه دويني باراباسيان به خاتري كوشتني ئيلياز ده ستگير كردوه، ره سمه كه وابوو رۆژي فيتر زيندانيه ك ئازاد ده كرا، هاواري كرد ((له منت ده وي چ كه سي بو تو ئازاد كه م: كريست پاشاي يه هود يا باراباسي دز؟))

خه لك هاواريان كرد ((باراباس، باراباس))

پيلات پاسه واني بانگ كردو به هيما بو كريست فه رمانى به و دا ((قامچي كوتي كه ن و تاجيكي له درك به سه ر سه ريه وه دانين و پارچه ييني سووري لي پيوشن و

قاميشيكي دريژيشي بده نه ده ست نهو پاشايه، وه كو پادشا جلي له بهر كه ن)) بهم نه خشه وه پيلات ئوميد ه واريو كه كاتي خه لكي كريست بهم وه زعه به زه ييباره بينن ره همي پي بكه ن و داواي ئازادي بو بكه ن، پاسه وانان ته ويان له ستووني به ستايه وه وه ده ستيان كرد به قامچي كوتين و تف له روو كرد نيه وه.

ته و كاته تاجيكيان له درك دروست كردو له سه ر سهريان داناو خوين له تويل و لاجانگه كاني بازرقه ي ده دا، پارچه ييني قورمزي ره نگيشيان به سه ر شانه وه داناو قاميشيكي دريژيان نايه ناو نه نگوسته كاني ته و كاته برديانه وه لاي پيلات، پيلات به ديتنيه وه نه يتواني له پيكه نين بكه وي، گوتي ((پاشاي گه و ره به خيري بي! بفه رموو تا به رده ستانت نيشان بده م))

ده ستى نه وي گرتو برديه هه يواني ته لار هاواري كرد ((ئيستا نه م پياوه))!

خه لكي هاواريان كرد ((له خاچي بده ن.. له خاچي بده ن!))

پيلات فه رمانيدا كه له گه نيكي بو به ينن، لاريو وه ده ستى خوي له به رده م ئاپوره كه دا شوست ((من ده سته كام به ئاو ده شوّم، ته وه من نيم كه خويني تهو ده ريژم، من بيگونا هم، گونا هه له گه رده ني ئيوه دايه))

خه لكي هاواريان كرد ((خويني تهو له گه رده ني ئيمه و گه رده ني منالاني ئيمه بي))

پيلات گوتي ((بيگرن تاجيتر بيزارم نه كات))

گرتيان و خاچيان له پشت به ستايه وه، له كاتيكا به ملاو به ملادا ده هات، سه يري ده وروبه ري خوي كرد، ره نكه يه كي له ياره راني بيني هيماي بو بكات كه به زه يي پيايته وه بهم كو له باره وه، به لام هه رچه ند سه يري كرد كه سيكي نه ديت ئاخيني هه لكيشاو كه وته زه مزه مه وه ((خۆزگه به مه رگ سوپاس بو خودا وه نندا!)) ياره ران له هه مان ئه م كه ين و به يندا خويان له مه يخانه ي سيموني قه يره واني شارده وه، ته وان چاره و راني ته و او بووني له خاچ دانو كه وتني شه و بوون تابتوانن دوور له چاوي ته واني ديكه رابكه ن، له حالتيكا له پشت جه ليكانه كاني شه راب ده سته وه ئه ژنو دانيشت بوون به گوئي قولاخ كرديان گويسان ده دايه هه له له ي تهو خه لكه ي كه راده بردن، ته واري

ئاپۆرەي شارلەژنو پياو بەرەو گەلگەتا تاوياندهدا، ئەوان جەژنيكى خۆشيان لەدواي خۆيانەو جیھەشتبوو، لەخواردنی گوشت و خواردنەوێی شەراب زێدەرۆييان کردبوو، ئیستاکي هەر بۆ بەسەبردنی کات دەچوونە —گەلگەتا—

خەلکی پەلەيان کرد، یاوەران گوێيان دەدا وەلوەلەي ئەون و دەلەرزین، جارناچار گريانی نهيئنی ئامیزي یۆخەننا دەبیسترا، ئاندرياس هەرچەند جاری هەلەدەستایەو و بۆ سەرەو خوار چوونی بەدووری مەيخانەدا وشەي هەرەشە ئامیزي دەخستە سەر زمان. پەترۆس جویین و نەفرەتی لەخۆي دەکرد، کە بۆ خاتری ترسنۆکي و نەبوونی شەهامەت نەدەچوو دەروە تا لەگەل ئوستاد بکوژي.

چەندی سویند خواردبوو کە تادەمی مەرگ لەگەل ئەو دەبی، بەلام ئیستا مەرگ رووخساری خۆي نیشاندا بوو لەپشت جەلیکانەکانی شەراب خۆي شارەدبوو.

یاکوب توورەبوو گوتی ((یۆخەننا نا نا من غەریبم واز لە فشه بهینن تۆ ناسەلامەت پیادی، تۆ ئاندرياسی جەنگاوەر، سیملی خۆت بامەدە، وەرە دانیشەو وەرە بابگەینە بریاری، گریمان کە ئەو بەراستی کریستیانویە، لەم حالەتەدا بە چ رووی لەبەرەبەریا بەدیار دەکەوی ئەگەر دواي سی رۆژ رابیتەو؟ قەت بیرت لی کردۆتەو؟ پەترۆس رای تۆ چییە؟))

پەترۆس لەرووی ناو میدیەو گوتی ((ئەگەر ئەو کریستیانو بیست، کاری ئیمە گریەو زارە، رای من ئەوێە کە بەئێوەم گوت من سی جار ئینکاری ئەوم کرد)).

یاکوب گوتی ((ئەگەر کریستیانوش نەبیست دیسان هەر حالمان شەرە ناتانیل تۆ چ دەلیتی؟

- من دەلیم دەبی لیرە برۆین، ئەو چ کریستیانو بی یا نەبیست کارمان خراپە! ئاندرياس کە خۆي ئامادەدەکرد تا بۆ لای دەرگا بروات گوتی ((واتە دەفەرەموون بەهەمان شیوە بی پەنا جیی بەیلین و بەرەللاي کەین؟ چۆن دلان دیت؟ بەلام پەترۆس گوێشەي کراسی ئەوی گرت ((تا پارچە پارچەم نەکردوی، دانیشە، باشترایە ریگەچارەیی بدۆزینەو))

تۆماس بەمنەمنەو گوتی ((ئەي ریاکاران و فەریسیان کام ریگەچارە؟ وەرە بەبی بەردە قسان بکەین، ئیمە مامەلەمان کردو لەم مامەلەیه تەواوی سەرمايهی خۆمان لەدەستدا، مامەلەیی کە قۆچ و کلکی نییە، بەلاش خۆ کەر مەکن، من کەلوپەلی خۆم واتە شانەو بەکرەو ئاوینەي باخەلم بەمەلەکوئی ئاسمان گۆرپەو، هەموو ئێو هەمان کارتەن کردو، یەکی قایغی خۆي دا، ئەویتر مەرەکان و سێپەمیش ئارامی خەيالی خۆي، ئیستا هەموو شتی بەباچوو، ئیمە دارماین و سەرمايهمان بەباچوو، ئاگادارین کە لەم مامەلەیدا گیانمان لەدەست نەدەین، لەبەر ئەمە من ئامۆژگاریتان دەکەم کە هەل ماوە برۆین)). فیلیپ و ناتانیل هاواریان کرد ((ئیمە رازین)

پەترۆس لەرووی نیگەرانیەو رووی لەمەتی کرد کە گوئی تیژ کردبوو لیوی لەلیوی نەکردبوو گوتی ((مەتی توخودا هەموو ئەوانە مەنوسە، خۆت لەکەری بدە، تا ئەبەد مەمانکە جی فشهو گالتهی خەلک)).

مەتی وەلامی دایەو ((نیگەرەن مەبە، زۆر شتەن دەبینم و دەبیستم وەلی هەلیدەبژیرم، بەلام لیگەری بۆ خاتری بەرژەو نەدی خۆتان بگەنە بریاریکی والا دلاوهری خۆتان پیشان بدن تابتوانم دەربارەي ئەوان بنوسم و ئێوێ خەلکی بیچارە پایە پەیاکەن، ئێو نوینەن ئەو کاریکی بچوک نییە)).

لەهەمان کاتدا سیمۆنی قەیرەوان بەلەقە دەرگەي کردو و هاتە ژوورەو، جلی پارچە پارچە و رووخسارو سینەي پر لە خویین بوو، چاوی راستی هەلمسابوو ئاوی لی دەچکایەو، لەکاتیکا جوینی بە زەوی و زەمان دەدا، جلی لەبەر کردو و سەری نایە ناو تەشتی کە تاییەت بوو بە شوشتنی پیالەي شەراب و سینەو پشستی خۆي پاک کردو، پاشان دەمی نابە لیوی جەلیکانی شەراب و خواردیەو، لەتوورەبیان شیت بوو و بەسەریانا هاواری کرد کە:

- یاللا لەبەر چاوم دوورکەو نەو، سەگی پۆخلینە، ری و رەسمی لەگەل ئوستادبووتان وادەیین کە لەشەر راکەن؟ ئەي جەلیلیە ئەکبیریه کان، سامیریهی پۆخلە حەرمازەکان))

په ترۆس زاتی دا بهر خوئی و گوتی ((خوا خوئی ده زانی که رۆحی ئیمه به تاسو وقه وه بوو به لآم جهسته مان نا.

- ئه وه ده مه پیسه ت داخه، ته گهر رۆح حه زلی لی بی، جهسته مانای نابی، هه موو شتی دهبیته رۆح، هه تا ئه وه گۆچانه ی له ده ستت دایه، ئه وه پالتوییه ی که له به ری ده که یت، ئه وه به رده ی پیی له سه ر داده نیی، ترسنۆک سه یری من مه که، ببینه جلم پارچه پارچه بووه که م مابوو چاوانم له کاسه بیته ده ره وه، هه ی یاوه رانی پیسو و پۆخلی نه فره تی، ده زانن له به رچی، چونکه به رگرم له مامۆستای ئیوه کرد، به لئی منی مه یخانه چی و منی پۆخل، له گه ل هه موویان رو به رو بوو مه وه، باشه ناپرسن بۆ؟ چونکه وام خه یال کرد که ئه وه کریستیانوویه، به یانی ده گمه هه زاران هه زار شت؟ نه خیر به لکو بۆ ئه وه بوو که عیزه ت نه فسم زال بوو به سه رما له وه ش په شیمان نیم! سیمۆن بۆ سه ره وه وه خواره وه ده چوو، میزه کانی به ملاو به ولاداده داو جوینی ده داو تفی رووده کرد، مه تی جۆشی ده خواردو ده یه ویست بزانی که له ته لاری کیافا چی رویداوه، هه رواش له ته لاری پیلات، ئوستاد چی گوت، خه لکی هاواری چییان ده کرد؟ تا ئه و بتوانی هه مووی له کتیبی خوئی بنووسی، گوتی ((برام سیمون ته گهر باوه رت به خودا هه یه ئازام بگه ره رووداوه کان بۆ ئیمه بگیره وه، بلئی چۆن و که ی و له کوی ئوستاد قسه ی کرد؟)).

سیمون وه لآمی دایه وه ((هه لبه ته که قسه ی کرد، یاللا بنووسه گوتی ئه ی یاوه ران سه گ بتاغوا، باشه بۆ سه یری من ده که ی؟ ئه وه قه له مه ت به یینه ده ره وه و بنووسه ((هه ی سه گ هه مووتان بخوا))

سه دای شیوه ن له پشت جه لیله کان هه لسا یه وه، یۆحه ننا خوئی به زه وی دادابوو قیژه قیژی ده کردو په ترۆس سه ری له دیوار ده کوتا.

مه تی دووباره که وته تکاوه، ((سیمون ته گهر باوه رت به خودا هه یه راستی بلئی تا بنووسم، مه گه رنازانی که له م ساته دا چاره نووسی تاینده به م شته وه به نده که ده یلیی.

په ترۆس هیشتا سه ری له دیوار ده کوتا

مه یخانه چی پیی گوت ((په ترۆس ناومید مه به گوی بگه ره من پیت ده لیم بۆ له باوه ش گرتنی شکۆو گه ره یی ته به دی ده بی چی بکه ی؟))

هه ر زوو ئه وه بیرده ا ره ت ده که ن، سه رو سه داکان ده بیستم قیت به وه وه کو پیسای ده رگا بکه وه، برۆ پیشه وه خاچه که ی لیوه رگه ره و بیخه ره سه رشانت، ئه و خاچه نه فره تیه سه نگینه و خودا وه ندی ئیوه ناسک و نارنجی و ماندوه)) له کاتیکا پیده که نی به پیی له په ترۆسی داو پینداچوو: ((ئه م کاره ده که یت؟ یاللا بزائم تۆ چ پیاو یکی))

په ترۆس به گریه کردنه وه گوتی ((ته گهر ترسنۆک نه بووام سویندم ده خوارد ئه م کاره م نه ده کرد، به لآم ئه وان پارچه پارچه یان ده کردم))

مه یخانه چی به توو په یسه وه تفی روکردو هاواری کرد ((هه مووتان چاره تان ونکه ن ه یچ یه ک له و کارانه ناکه ن؟ ئه ی تۆ ناتانیلی له نده هۆر؟ تۆ ئه ندریاسی بکوژ، ه یچ یه ک له ئیوه ناماده نین؟ نه فره تتان لی بی، ئاخ ئه ی کریستیانووی بی چاره ی من! سه یرکه چ فه رمانده ییکی بی غه ل و غه شت بۆ فه تخی دونیا هه لئباردوه؟

ته گهر منت هه لده بژارد، کاروبارت باشتر ده بوو، له وانیه مه موسته حه ق بم که له دارم بدن و به سه ر ده رگای شاردا هه لئماسن، به لآم به و هه موو عیزه ت نه فسه ی که هه مه و که سی عیزه ت نه فسی هه بی پیاره، هه رچه ند ئاره ق بخواته وه دزی بکاو درۆش بکات به لآم ئیوه که عیزه ت نه فستان نییه)) له کاتیکا دووباره تفی ده هاویشت، ده رگای کرده وه به توو په یی هاواری کرد: ((هۆ وادیت پاشای یه هود وادیت))

یاوه ره کان دووباره له پشت جه لیکانه کانه وه خۆیان شارده وه، سیمون به ده وری خۆیدا ده سوورا ((مه گه ر ئیوه عیزه ت نه فستان نییه؟ نایه نه ده ره وه ش که ببینن ها؟ دلئی ئه و بیچاره یه به نیگایه ک ناده نه وه؟ زۆر چاکه مادامه کی وه هایه خۆم ده رۆم، ده ستی بۆ راده ته کینم و ده لیم، ((منم سیمونی قه یره وانی ناماده م)) به یه ک هه لبه زینه وه خوئی گه یانده جاده وه.

خه لکه پۆل پۆل تیده په رین، له پیشیا نه وه سواریه ی نیزامی بوو له دواشیا نه وه کریست خاچی به کۆله وه بوو خوین له سه رو ریشی سه ره و ژیر ده بووه و جه لکانی پارچه پارچه

بووبوون، ئیدی هیزی ههنگاو هه‌ئینانی نه‌بوو، سه‌ری تا ده‌هات زیاتر بو پیشه‌وه لار ده‌بووه، هه‌میشه هه‌لده‌خزی. تا ده‌هات به‌زه‌وی بکه‌وی دووباره به‌سه‌ر پییه‌کانیه‌وه قه‌راری ده‌گرت، به‌له‌قه بو پیشه‌وه‌یان راده‌دا، له‌دوایه‌وه ئیفلیج و نابینا و عه‌بیداره‌کان رایان ده‌کرد، له‌ده‌ستیا تووشی کفر بووبوون، چونکه شفای به‌وان نه‌به‌خشی بوو، جوینیان پییده‌دا، گۆچان و داری ژیر هه‌نگلیان هه‌واله‌ ده‌کرد، ناوه‌ ناوه‌ سه‌یری ده‌وربه‌ری ده‌کرد تا یاوه‌ران ببینی، ئاخ چییان به‌سه‌ر هاتبوو؟

له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌بخانه، مه‌بخانه‌چی ببینی، که ده‌ستی بو راده‌ته‌کیینی دل‌ی شادبوو تا هات که به‌هیمای سه‌ر مال‌آزایی لی بکات، پیی به‌به‌ردی کهوت و کهوته سه‌ر زه‌مینه‌وه و غل‌وربووه و خاچ کهوته سه‌ریه‌وه، نالاندنی قه‌یره‌وانی رایکردو به‌رزوی کرده‌وه، خاچه‌که‌ی گرت و له‌سه‌ر کۆلی خۆی دانا ئه‌و کاته گه‌رایه‌وه، بزه‌ییکی کرده کریست و گوتی ((نازابه، مه‌ترسه من لی‌هرم)) له‌که‌نار ده‌روازه‌ی داود دا ره‌تبوون، له‌کویره ریگایی که کۆتایی به‌ گه‌لگه‌تا ده‌هات ده‌ستیان کرد به‌سه‌ر هه‌لگه‌پان. گه‌لگه‌تا هه‌مووی جه‌سته‌وه به‌ردو درک و ئیسقان بوو، یاخیبووه‌کان له‌م شوینه له‌خاچ ده‌دران و جه‌سته‌یان ده‌بووه خۆراکی گۆشت‌خۆره‌کان. هه‌وا بوونی گه‌نیوی لاشه‌ی لیده‌هات قه‌یره‌وانی خاچی به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه داناو دوو سه‌رباز ده‌ستیان کرد به‌هه‌لگه‌ندنی زه‌وی‌و خاچیان له‌میانی به‌رده‌کان برده خواره‌وه کریست به‌سه‌ر به‌ردیکه‌وه دانیشته‌وه له‌چاوه‌روانیدا مایه‌وه، خۆره‌تاو به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه هه‌لواسرابوو، ئاسمان سپی و ئاگرناک و داخراو بوو، نه‌مه‌ شخه‌لی بوو نه‌فریشته‌یی نه‌ هه‌تا نیشانه‌ییکی بچووک، تا به‌ده‌ریخات که که‌سی له‌و سه‌ره‌وه سه‌یری رووداوه‌کان ده‌کات به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه، له‌هه‌مان حالدا کلوخیکی بچووک له‌ناو ئه‌نگوسته‌کاندا ده‌کوشی هه‌ستی کرده که‌سی که له به‌رابه‌ری ئه‌و وه‌ستاوه ته‌ماشای ده‌کات، سه‌ری به‌ئارامی و بیبه‌له هه‌لگرت، دیتی و ناسیه‌وه. به‌زه‌مه‌کردنه‌وه گوتی ((هاوسه‌فه‌ری به‌وه‌فام به‌خیری، لی‌ره‌وه سه‌فه‌ر کۆتایی دیت، ئه‌وه‌ی که تۆ ده‌تخوازی ئه‌وه‌یش که من ده‌مویست به‌ئه‌نجام گه‌یشت، به‌دریژایی ژیانم گه‌ره‌کم بوو نه‌فرین بکه‌م به‌ پارانه‌وه، ئه‌و کاره‌ش گه‌یشته ئه‌نجام و ئیستاکی ئیمه دۆستی یه‌کترین، دایه، خوا ئاگادارت بی))، ده‌ستی به‌ بی‌حالیه‌وه بو

سیبه‌ریکی وه‌حشی راته‌کاند. سه‌ربازان شانیان گرت وهاواریان کردو پینیان گوت ((پاشای گه‌وره! رابه و به‌سه‌ر ته‌ختی خۆت دانیشه)).

جلیان له‌به‌ر کرده‌وه و روت و قوتیان کرده‌وه جه‌سته‌ی به‌خوین داپۆشرابوو، گه‌رما دادو‌بیدادی بوو، خه‌لکی که به‌ هاوارکردن خۆیان هیلاک کردبوو، به‌خامۆشی سه‌یریان ده‌کرد سه‌ربازی پێشنیاری کرد ((باشتر وایه که‌می شه‌راب بخواته‌وه تاهیزی وه‌به‌ر بیته‌وه))، به‌لام کریست پیاله‌که‌ی وه‌پاشداو بازوه‌کانی به‌ره‌و خاچ درێژ کرد، به‌زه‌مه‌مه‌وه گوتی ((باوکه رازیم به‌ رازیی بوونی تۆ)) نابینایان و جوزامیان و عه‌بیداره‌کان ئیستاکی سه‌دایان به‌رز کرده‌وه ((ئه‌ی درۆزن، فیلباز هه‌لخه‌له‌تینه‌ری خه‌لک)).

کۆنه‌پۆشه‌کان هاواریان کرد ((ئه‌ی کوا مه‌له‌کوتی ئاسمان؟ ته‌نوره پرانه‌کان کوا؟)) به‌لکه لیمۆ به‌ردیان بو هاویشته.

کریست قۆله‌کانی کرده‌وه‌وه‌می کرده‌وه تابلێ..

((برایان))، به‌لام سه‌ربازه‌کان گرتیان و دایاننايه سه‌رخاچ، ئه‌وکاته قه‌ره‌جه‌کان بزمار به‌ده‌سته‌کانیان بانگ‌کرد، به‌لام له‌وکاته‌ی که چه‌کووش بو هه‌وا چوو یه‌که‌مین ده‌نگی وه‌شانی چه‌کووشی گه‌یشه گوی، ئاسمان رووخساری داپۆشی، به‌ به‌رگۆی کهوتنی وه‌شانی چه‌کووشی دووم ئاسمان تاریک هه‌لگه‌پراو ئه‌ستیره‌کان ون بوون، چی ده‌لیم، ئه‌وه ئه‌ستیره نه‌بوون ون ده‌بوون، به‌لکو دلۆپه درشتی خوین بوو ده‌که‌وته سه‌ر خاکه‌وه. وه‌حشته زال بوو به‌سه‌ر ئاپۆره‌که‌وه، ئه‌و ئه‌سپانه‌ی که رۆمیه‌کان سواریان بووبوون رایان کرد له‌کاتی‌کا پاشه‌کشه‌یان ده‌کرد به‌ رمبازیه‌وه یه‌هودیه‌کان له‌ژیر سیماندا تول‌خاته‌وه، ئه‌وکاته زه‌وی و ئاسمان وه‌زا وه‌ک چۆن زه‌مین له‌رزه‌یی له‌پریکا خامۆش هه‌لگه‌پرا سه‌ری هه‌لپری و سه‌یری ده‌وربه‌ری کرد وابه‌دیارکه‌وت که بیه‌ش بووه له‌سه‌پیتی رووخساری مردوکیه‌وه ئیستاکی له‌میانی تاریکی شیندا به‌زه‌جه‌ت ده‌بیندرا. سه‌ری خه‌لک نه‌مان ته‌نها چاریان نه‌بی وه‌کو چاله ره‌شه‌کان دیاربوون، فه‌وج فه‌وج ئاپۆره‌ی قه‌لان ده‌هاتن که بوونی خوینیان کردبوو. ناله‌ییکی شکایه‌تنامه‌یی کز له‌ خاچه‌وه ده‌بیسترا سیمون که مۆری نابوو سه‌ر داخی دل‌ه‌وه تا فرمیتسک هه‌لنه‌پریژی

سهري هه لپري و سهيري كرد، له پريكا هاوارپكي كرد، شهوه پيلات نه بوون كه كريستيان ميچكوب ده كرد، نه، كۆمه لئ له فريشته كاني ئاسمان بوو هاتنه خواره وه، چه كوش و ميخيان له دهست بوو، به ده ورو بهري كريستدا هه لده فريين و به شادوماني چه كووشيان بهرز ده كرده وه و بزماريان له دهست و پيي ده دا ژماره يي له فريشته كان شهويان به گوريس توند به ستايه وه تا نه كه وپته سهري زهوي، فريشته ييكي وهك گول و كهزي زيپين رميكي له دهست گرتبوو دلي كريستي شهق ده كرد.

قهيره واني له كاتيكا ده له رزي كه و ته زه مزه مه وه ((شه و چييه ده بينم؟ خودا خوشي شه له خاچ ددهات!))

شه و كاته هاوارپكي مه زن و دلته زين و گله يي ئاميز هه واي شهق كردو بالي كيشا به ناساندا - خودايه - خودايه.

شه و ميحنه ت كيشه نه يتواني به رده وامي، دهيه ويست و نه بده تواني.. هه ناسه ي گيرابوو.. له خاچ دراو سهري شوپووه و .. بيهوش بوو.

به شي سيبه م

پيلووه كاني به شادي و سه رساميه وه به سه ريه ك دا، شه و يهك خاچ نه بوو، دره ختيكي مه زن بوو، كه ره گ و ريشه ي له زه وي و لق و پوي له ئاسمان بوو، به هار ته و او كه يشت بوو، دره خت غه رقي شكوفه بوو بوو، به سه ر هه ر لقيكه وه مه لي هه لتيشت بوو بالوره ي ده چري، شه و كه به ته و او ي قامه ته وه پشتي به دره خته وه دابوو، سه ري به رز كرده وه ژماردي. يهك دوو، سي،

له به رخز كه و ته زه مزه مه وه ((سي و سي)، دروست به ژماره ي سالاني عومرم سي و سي مهل هه مويان نه غمه خوين))..

چاوه كاني فراوان بوونه وه، له قالبي خويان ده رپه رين، ته و او ي رووخساريان دا پوشي، بي شه وه ي ئاو و بداتنه وه ده يتواني له هه ر لايه كي دونيا شكوفه بيني، كه له سه ده فني درزبردو و ده چوون، كوفرو گريان و هويها دونيايان ده گرت و ده يانكرده نه غمه، له دلي به نيژه شهق بوويه وه خوين بازرقه ي ده كرد. باييك هه لينه ده كرد، به لام دره ختي ميهره بان شكوفه كاني خوي يهك يهك به سه ر ميوي درك و دهسته خويناويه كانيدا ده هاويشت، وهك چون له نيو چري چه هچه هه كاندا هه وليده دا تا وه بير خوي به ينيته وه كه بوو بوو له كوي بوو، له پريكا هه و به شي وه ي توژوبايي پيچي خواردو و قالبي گرت و فريشته يي له به رابه ردا وه ستا. له هه مان ساتدا سپيده هاته ده ر، شه و چ له حاله تي خه وو چ له حاله تي بيداريدا، فريشته ييكي زوري بيني بوو، به لام هه رگيز فريشته ييكي وهك شه و فريشته يه ي نه بيني بوو، واي چه ند جوان و گه رم و مرؤيي بوو ده زوي موي گلوازي سميل و رديني! چاواني چه ند پر له به زه يي، ده زوي موي شينو ره شي قاچي تا سمتي خري شه و دا پوشي بوو، ژير هه نگله كاني بوني ئاره قه ييكي

لیده هات که مرۆفـ حەزی لی بوو، کریست لە پرووی سەرسامیەوه، لە حالیکدا دلی دادەخوڕیا پرسى ((تۆ کیى؟)) فریشتە که بزەییکی هاتی و تەواوی رووخساری وەکو رووخساری مرۆفـییکی دلرپین وابوو، دوو بالی سەوزو پانی کۆکردەوه و نەیدەویست کریست زۆر هەراسان بکات. وەلامی دایەوه ((من وەك تۆم، فریشتەى پاسەوانى تۆ، دلنیا به)) دەنگی ئەو وەك دەنگی مرۆفـ قوول و پیر لاوانەوه و میهرەبان و ناشنابوو، سەدای ئەو فریشتانەى تا ئیستا کریست بیستبووی زبیربوون و هەمیشە ئەویان سەرزەنش دەکرد، بەشادومانی و پارانەوه ئامیز سەیری فریشتەکانی کردو لەچاوەرپانیدا مایەوه، تا دووبارە لیوی بۆ قسە بکاتەوه.

فریشتە ئارەزووی دلی ئەوی دۆزیەوه و بەبزەوه تەسلیمی خواستەکانی ئەو بوو، ((خوادوەند منى ناردووە تا شەهد بۆ لیۆه کانت بەیتم، مرۆفـه کان تالییکی زۆریان هەلرۆتۆتە ناو دەمی تۆوه هەروا ئاسمانەکانیش، تۆ ئازارت چەشتوو و نەبەردیت کردوو، لەتەواوی عومری خۆت رۆژیک خۆشیت بەخۆوە نەدیوو. دایک، برا، یاوەران، هەژاران، ئیفلجەکان و زولمیلێکراوان لە دوا ساتی ترسناکدا تۆیان بەتەنھا جیەبشت بەسەر تاشەبەردەوه لەتاریکیدا تەنھا و بى بەرگری مایتەوه، ئەو کاتە باوک بەزبى بەتۆ هاتەوه و منى بانگ کرد که ((تاهاى تۆ، بۆ رۆیشتبوو؟ مەگەر فریشتەى پاسەوانى ئەو نیت؟ باشە دابەزەو رزگاری که من نامەوی ئەو لە خاچ بدری، ئیدی بەسە)).

بەلەرزینەوه وەلامم دایەوه و گوتم ((ئەى یەهوهى سەبايوت مەگەر ئەوت بۆ زەوى نەناردووە تا بۆ رزگاری مرۆفـایەتى لەخاچ بدری؟ لەبەر ئەمەیه بى شلەژان لیترە دانیشتووم وام خەیاڵ کرد که خواستی تۆ بوو)).

خوداوەند وەلامی دایەوه ((لینگەرپى با لەخەون لەخاچ بدری، لی گەرپى مەزەى هەمان ترس و دەرد بچێژى))

کریست لە کاتیکی سەری فریشتەى بە دوو دەست گرتبوو تا لە دەستی نەدات هاواری کرد ((ئەى فریشتەى پاسەوان من سەرسامم مەگەر لەخاچ نەدراوم؟ فریشتە دەستی تەواوی سپى خۆی دانایە سەر دلی پیر لە هەلچوونی کریستەوه تا ئارامی کاتەوه ((نازبى من نارام بگرە، مەشلەژى، نە، تۆ لەخاچ نەدراوى))

- کهواتە خاچ خەونیک بوو، بزمارەکان و ئازارو خۆرەتاو تاریک بوون؟

- بەلى خەونى بوو تۆ تەواوی رى و رەسمى پرسەى خۆت لە خەوندا جیەجى کردوو. بە بەرزایی خاچدا هەلگەراوی لەخەوندا پییەوه بزمارکوت کرای، ئەو پینج برینەى دەست و پییەکان و دلت لەخەوندا کەوتوونەتە تۆوه، بەلام سەیر که بەهێژیکى وایە که هیشتا خوین بازرقە دەکات. کریست لە حالەتى بیهوشیدا سەیری دەوروبەری کرد، ئەو لە کوی بوو؟ ئەو مەزرا سەوزو و ئەو درەختە شکۆفەدارو ئاوانە چى بوون؟ ئورشەلیم؟ رۆحى؟ بەرەو لای فریشتە گەراپەوه دەستی دایە قۆلى، وای که گۆشتى لەش چەند فیئک و توند بوو! گوتى ((ئەى فریشتەى پاسەوانى من که قسە دەکەى، گۆشتى لەشم ئارام دەبیئەوه، خاچ دەبیئە سەبەری خاچ و بزمار دەبیئە سەبەری بزمارو رى و رەسمى لەخاچ دان لەبەرزایی سەرمەوه لە ئاسمان وەك چۆن هەورى مەلەوانى لیدى)) فریشتە گوتى ((وەرە باپرۆین)) بەسەر مەزرای شکۆفەدارەوه بەنازو فیزەوه کەوتە پیاسەوه.

((کریستی ناصیرەى لەزەتە گەورەکان چاوەروانیت دەکوژن، خوداوەند منى ئازادکردوو لەوهى که چەشەى تەواوی ئەو لەزەتانەى که تۆ بەدزیەوه ئارەزووت کردوو بیچێژمە تۆوه، ئازبى من زەوى چاک دەبیئى، شەراب، خەندە، لیوانى ژینک، وەسوەسەى یەکەمین منال بەسەر ئەژنۆتەوه، هەموویان چاکن، ئیمەى فریشتە باوەر دەکەین؟ هەموومان لە ئاسمان لار دەبووینەوه زەوى و سەیرمان دەکردو ئاخمان هەل دەکیشا)).

بالە سەوزو گەورەکانى کەوتنە تەکانەوه و کریستیان لەباوەش گرت، گوتى ((سەرت وەرسوورپنەو سەیری دواوەت بکە)).

کریست سەری وەرسوورانو گوتى وای خودای من، چى بیئى! ئەوان دەوران، گردۆلکەى ناصیرە لەنیو خۆرەتاودا هەلکەشابوو دەدرەوشایەوه، دەرگاكانى قەلا کرابوونەوه، کۆمەلى لە هەزار نەفەر لە پیاماقوول و خانمانى گەورە دەهاتنە دەروە، جلی زیریان لەبەرابوو، سواری ئەسپى بووون، پەرچەمى سپى نوقرەبى که بە جیوهی زیریان رازابووه، لەهەوادا دەشەکایەوه، دەستەیهک بەناو کیۆه کانهوه که بە گول

دایو شرابوون دابه زین، له که نار ته لاره کانی شاهی دا به شه کهم قوولنه کانی رووبار رابردن، هه راو زه نایبکی تیکه له به خه نده، گفتوگو و ناهی دلنه واز که له پشت قه دی زلی دره ختانه وه دهات و بهر گویی ده که وت..

کریست به سه رسامیه وه پرسى ((تهى فریشتهى پاسه وان، نهو کۆمه له پیاوماقوول و نه شرافانه کین؟ نهو پاشاو شازنانه چ که سیکن؟ بو کوی دهرۆن؟ فریشته به بزهییکه وه وه لآمی دایه وه ((نهو دهستهى زه ماوه ندى شاهانه یه ده چنه جه ژنی زه ماوه نده وه))

- کی دهیوی زه ماوه نده بکات؟

- تو، نهو یه که مین له زه تیکه که هه لیده ریژمه ده می تووه.

خوین هیترشی کرده میشکی کریسته وه، له پریکا وای بو هات که ده بی بوک کی بی، له شی غه رقی شادومانی بوو.

ئیستاکی نهو به په له بوو گوتی ((برۆین))

یه کسه ره هستی کرد که نهویش سواری ته سپیکی سپیبه به لغاوی بریقه داری زی پینه وه سواری بووه، سهیری خوی ده کرد.

په پریکی شین به سه ره یه وه ته کانی ده خوارد، کراسی بچووک و هه زار پینه ی مه خه لی نهو بیووه زیر، پرسى ((نایا نهو هه مان مه له کوتی ئاسمانه که به مرۆقه کانم راگه یانده بو؟))

فریشته به خه نده کردنه وه وه لآمی دایه وه ((نا... نا.. نهو زهویه))

- نهی بو نه و نده گۆراوه؟

- زهوی نه گۆراوه، تو گۆراوی، زه مانى دلنى تو زهوی گه ره که نه بوو، که به دژی خواستی بوو، ئیستاکی دهیه ویت و ته وای رازه که لی شاردراوه ته وه، کریستی ناصیره بی هاوئا ههنگی نیوان زهوی و دل، مه له کوتی ئاسمان وایه... به لآم بو کاتی خۆمان به قسه به سه ره بهین؟

- وه ره بووک چاوه پروانه.

فریشته ئیستاکی سواری ته سپی سپی بوو، له گه له یهک رویشتن له کیوه کانی دواى نه وه وه ته سپه کان ده یانخیلانده، خه نده ی ژان زور بوو بوو، مه له کان بالیان لیکده داو هه موو شتیکیان به ره و باشوور راده کیشاو نه غمه یان سه ر دابوو ((نهو وادیت.. نهو وادیت..))

دلنى ئیستاش مه لیک بوو به سه ره سه ریان هیلانیه کردبوو.. چه هچه هه ی بوو ((من وادیم من وادیم... من وادیم))، به لآم کاتی که ته سپه که ی چوار ناله ته وای ده دا، له پریکا له میانی شور و شادمانی گه وره ی خوی که وته وه یادی یاوه ره کانی خوی، سهیری دواوه ی کرد له میانی پیاوماقوول و خانماندا که وته گه پران و سووران به دواى نه وانسه وه، به لآم نه وانی نه دۆزیه وه، به سه رسامی سهیری هاوه له کانی خوی کرد ((یاوه رانی خۆم نایبیم له کوین؟ نه وان نایبیم))

به خه ندیکی تیز نامیژه وه وه لآمی بیست که ((په رش و بلا و بوونه ته وه))

- بو؟

- به خاتری ترس.

- هه تا یه هو داش؟

- هه موو هه موو، نه وان گه پرانه وه که شتییه کانی خویان، یا له کوخته کانی خویان خویان شاردۆته وه، سویندیان ده خوارد که قهت تو یان نه دیتووه و نه ناسیوه، ئیدی ئاورمه ده دواوه، له بیریان که، سهیری پیشه وه بکه.

عه تری جاویدانه ی دره خته کانی لیموی گول کردوو هه وای داگرتبوو.

فرشته له کاتی که له ته سپ دانه ده به زی گوتی ((گه یشتن، ته سپی نهو بوو به بروسک و ون بوو..))

دهنگی رمبه ییکی شکۆدارو پر له حیرمان و شهوق له ناو زهیتونستاندا دهنگی دایه وه، کریست دوو چاری شله ژان بوو، وهک بلتی نهو دهنگه له ده روونی خوی هه لده ستا،

سەیری کرد گاییکى بریقەدارو کەفەل درشتى دیت کە لەقەدى دارزەیتونى بەستراپۆوه، نێوچەوانى گایە کە رەشو سەپى بوو، کلکى قیت کردەوه و تاجیکى بووکیتى بەسەر شاخەکانیەوه بوو، کریست هیچ کاتى هیزیکى او درەوشانەوهییکى او بازووییکى او توندو چاوییکى او رەشو پەر هیزى نەبینى بوو، لەبەرخوا کەوتە ئەندیشەوه ((ئەوه گا نییە، بەلکو یەکی لە رووخسارە رەشەکان و بى مەرگی خوداوەندى گەورەیه))

فریشتە لە کەناریا وەستاو بە مەکرەوه بزەییکی کرد: ((کریستی ناصیرەبى هەراسان مەبە ئەو گۆلکێکە، گۆلکێکی نیر، سەیرکە چۆن زمانى هەلەسەوورپینى و لوتى دەلیستەوه، سەرى هینایە خوارەوه و قۆچى لەدار زەیتون دەدا، دەیهوئ لەگەلیا بچەنگى کە چۆن خۆى رادەتەکاند تا گوریسە کە پارچە پارچە بکات و رابکات، ئەوکاتە سەیری چەمەنزار بکە چى دەبینى؟))

- گۆلکە مێ، مینگینەکان و دەلەوه پین

- ئەوان نالەوه پین، بەلکو لە چاوهروانى گۆلکە نیرن تا کندر پارچە پارچە بکا، گوئ بگرە چۆن دەبوورپینى، چەند نەرم و نیان، چ پارانەوهی، چ قودرەتى! دروست وەکو خودایى رەشو بریندار، کریستی ناصیرەبى بوو رووخسارەت توورە ئامیزە؟ بوو بەوان چاوانى رەشو و روت لە خەندە ناوا سەیری دەکەى؟

کریست بە ئارامى هاوارى کرد: ((برۆین)) دەنگى تژی لە نەرم و نیانى و پارانەوه و قودرەت بوو، فریشتە بەپیکەنینەوه و لەلامى دایەوه ((سەرەتا گۆلکە کە رەها دەکەین، دلت پیتی ناسوتى؟)) نزیک کەوتەوه و کندرەکەى کردەوه، بوو ساتى ئازەلى نیر تەکانى نەخوارد، بەلام لەپرپیکا تیگەیششت کە ئازاد بووه، بەهەلبەزینییکەوه بەرەو لای چەمەنزار کەوتە راکردنەوه.

دروست لە هەمان کاتدا کریست دەنگى زرينگە زرينگى بازنو گەردەنبەندەکانى لەناو باغى لیمۆ بیست، ئاھ کە چ سالانییکە لە چاوهروانى ساتیکى وام بەسەربردووه! چ کەسى کەوتە نیوانمان و نەیهیشت ئازاد بین- خودا! بوو دەگریت؟))

- مەعبودم لەشەوقان دەگریم... تاسووقیکى زۆرم هەیه.. وەرە!

- برۆین رینماییم بکە.

کریست گەراپەوه تا خواحافیزی لە هاوسەفەرى بکات، بەلام لەهەوادا ون بوون، لەدوای ئەوانەوه، دارو دەستەى پیاوماقرولان و خانمان و شاو ئەسپەسپیه کان و جیوهى سپیش ون بوون، لەخوارەوه لە چەمەنزاردا نیرەگۆلک کەوتەبووه سەپیشتى مینگینەکان و دەپەرى.

- مەعبودم بەدوای کى دەگەرپى؟ بوو سەیری دواوه دەکەى؟ ئیمە تەنها دوو نەفەر لە جیهان ماوین پینج برینى دەست و پى و دلت ماچ دەکەم، وای کە چ لەزەتییکە و چ جەژنیکی شکۆدارە، تەواوى جیهان رابووه وەرە.

- بوو کوى؟ دەستت بینەو رینماییم بکە.. پشتم بەتۆ بەستاوه.

- تۆ دەبەمە باغیکى چر، تاقیبیان کردوویت و دەیانەویت دەستگرت بکەن- هەموو شتى ئامادەبوو، خاچ، بزمار، ئاپۆرەى خەلک، پیلات- بەلام لەپرپیکا فریشتە هات و تۆى رفاند، تاخۆرەتاو سەر هەلەگەرەواوه تۆیان نەدیوه، ئەوان توورەبووینە.. مەرگی تۆیان گەرەکە.

- مەگەر چیم لى کردوون؟

- تۆ چاکەى ئەوان و رزگارى ئەوانت دەویست، چۆن چاوهروان دەکەى کە بوخاترى ئەوان بنبەخشن؟ مەعبودى من دەستت بدە من، بەدوای ژن کەوه، ئەو بەدلتیایى هەمیشەبیەوه رى دەدۆزیتەوه.

دەستى کریستى گرت، پەردەى ئاگرینی ئەوى لەکاتییکا بەپەلە لەژێردەختەکانى لیمۆ پرگۆلدا رى دەپرى فوو کرد.

ئەنگوستى خۆى بەدەورى ئەنگوستەکانى پیاوه کە ئەلقە کردبوو، لەبەرتوندى گەرماى دەسووتا دەمى بوونى پەلکە لیمۆى دەدا، بەهەناسەبرکێوه، بوو ساتى وەستاو سەیری کریستى کرد، کریست دەلەرزى، چونکە چاوانى مەجدەلیە، وەکو فریشتە، فریودەر و مەکرپازانە هەلەدەزۆقیەوه، بەلام مەجدەلیە بوو پیکەنى.

- مەعبودم ھەراسان مەبە، ساللەھای ساللە قسەببیکم لەسەری زمانە، بەلام ھەرگیز زاتی ناشکرا کردنیم بۆ تۆ نەبوو، ئیستا ئەو کارە دەکەم.

- چیبە؟ خۆشەویستم بۆ ترس بلی.

- چونکە لە ئاسمانی ھەوتەمی و ریبواری داوای کاسەیی ئاوی تۆ بکات، لەئاسمان بیتە خوارەووە داوای ئەو جیبەجی بکری، چونکە مرۆقینکی پیرۆزی ژنی ماچی لەتۆ داوا بکات، لەعەرشی پیرۆز وەرە خواری و دریغی بۆ مەکە لەغەیری ئەمە ناتوانی رزگاربت.

- کریست ئەوی گرت و سەری لار کردووەو لێوکانی ماچ کرد.

رەنگ لە رووخساری پەری، ئەژنۆکانی شل بوون ئیدی نەیتوانی ھەنگاویکی تر بپرات لەژێر درەختی پرگولی لیمۆدا راکشان، دەستیان کرد بە گەوزین بەسەر زەویدا، خۆرەتاو ھات و بەسەر بەرزایی سەریانەووە وەستا، شەبەیی دەستی بەھەلکەرن کردو چەند شکۆفەیی لە لێو بەسەر ئەو دوو جەستە رووتەدا کەوتە خوارەووە، مارمیلاکی لەبەرامبەریان خۆی چەسپاندە سەربەردیکەو بەچاوانی خریەووە بۆ جوولە، سەیری ئەوانی دەکرد، جارناجار دەنگی گایی کە ئیستاکی تیر بووبوو لەدوورەو دەببسترا، بارانیکی وردنەرم و نیان دوو جەستە ئاگراوی فینک کردەووە بۆنی خاکی لەھەوادا پەرش و بلاوکردووەو.

ئیدی پیاوێ لەباوہش کردو جەستە ئیدی بەجەستە خۆیەو دەنووساند، وەکو پشیلە دەمیواند.

- تا ئیستا ھیچ پیاویک منی ماچ نەکردووە، ھیچ کات ھەستم بە لاوانەووی ریشی پیاوی بەسەر لێوو گۆناو ئەژنۆکانی لەمیانی ئەژنۆکانم نەکردووە، ئەمرۆ رۆژی لەدایک بوونی منە!...

کۆرپەلەم دەگریت؟

- ژنی خۆشەویستم ھیچ کات نەمدەزانی کە دنیا وا جوانو لەش ئاوا پیرۆزە لەشیش کچی خودایە، خوشکە بەناوی رۆح، ھیچ کاتی نەمدەزانی لەزەتی لەش گوناھی وای نییە.

- بۆ دەستت کرد بەفەتھی ئاسمان و ئاخر ھەلکیشا بەدوای ئاوی پەرجوئاسای ژیان کەوتی؟ ئاوی ھیات منم، تۆ لاربوویتەووە ئەم ئاوەت نۆشی و ئارام بوویتەووە- رۆلەم ھیشتاش ئاخ ھەلدەکیشی؟ بێر لە چی دەکەیتەووە؟

- دڵم گۆلی پەژموردی ئەریچایە ئەگەر لەناو ئاوی دانییت دووبارە گیانی وەبەردیستەووە گۆل و گەلاکانی دەبنەووە، ژن سەرچاوەی ئاوی ھیاتە... ئیستا تێدەگەم.

- کۆرپەلەم لەچی؟

- کە رینگە ھەر ئەوہیە.

- رینگە. کریستی نازیزم کام رینگە.

- ھەمان رینگایی کە ئەوہی چوو ئاوئاوئەچی، ھەمان رینگایی کە لەرپیەووە خوداوەند لەشیوہی مرۆقە دادەبەزیتە سەر زەوی، من کەوتوومەتە بۆ رینگایی، چونکە کەوتە دوای رینگایی لەدەرەوہی لەش، دەمویست لەرینگە ھەورەکانەووە، بەرینگە ئەندیشە مەزنەووە دابەرۆم، ئەو ژنی ھاوکارو بەنرخێ خودا، لیم ببوورە، من ئەو دایکە خودا لەبەرابەر تۆدا دەچەمیئەووە ستایشت دەکەم، ناوی ئەو کورپە چ بنیین کە دەمانبێ؟

- ئەو ببە ئوردن و لەبەرابەر دلوستی خۆت ئاوەمۆری کە... ئەو کورپە تۆیە

- وەرە تا ئەو بە پاراکلیت بانگ بکەین واتە.. دلدەرەووە

- ھس، دەنگی پییەک لەناو درەختەکانەووە دەببستم، دەبۆ غولامی چوکەلەئە بەوہفای خۆم بۆ، پیم راسپاردبوو کە ئاگاداریی کەسی نزیک نەکەویتیئەووە.. ئەوہتانی..

- خانم شاوول

چاوه سپی و دره وشاوه کانی کورپه سه مای ده کرد، له شی خه پله ی شه وه کو له شی شه سپیک دوی تاودان شه لالی تاره قه بوو، مه جده لیه هه لسا یه وه سه ری و دهستی له سه رده می شه دانا ((بیده نگ به)) شه و کاته روی له کریست کردو گوتی ((میتردی نازیم، تو ماندوی، بخه وه، هرزو ده گه ریمه وه))

به لام کریست پیشتر چای نابوو سه ری هک، خوی خوار دنه وه بالی به سه ر پیلوه کانی دا کیشابوو، مه جده لیه ی نه بینی که له ژیر دره ختی نارنجدا رابردوو له ریگه جاده ی خه لوه ته وه ونبوو، به لام زه بینی هه لسا یه وه.

له کاتیکا له شی خوی حیوانده سه ر زوی، به دوی مه جده لیه دا که وته ری، مه جده لیه بو کوی ده چوو؟ بو له پرئیکا چوانی پر له شه شک بوو دنیا تاریک هه لگه را؟

زه بینی کریست وهک شاهینی له به رزایی شه و چاوانه وه که وته هه لفرین و مؤله تی را کردنی پینه دا.

غولامچه که توشی وه حشمت بوو، به هه لبه زین و دابه زینه وه بو پیشه وه ده چوو، له زه یتونستانه کاند رت بوون، خوره تاو هیشتا ناوانه بو بوو، چوونه ناو چه مه نزاریکه وه، گۆلکه می به سه ر گیاو گۆله وه راکشابوو، کاویژی ده کرد له دۆلی ته نگی سیبه راوی و به رده لاند که ده نگی چه په ی سه گان و ده نگی هه ناسه ی مرۆ ده گه یشته گوی چوونه خواره وه، غولامچه که توشی وه حشمت بوو گوتی ((من ده پرۆم) و رایکرد.

مه جده لیه ته نها و ته نها له شوینی خوی مایه وه سهیری ده وریه ری خوی کرد، هه مووی به ردو تاویری چه خماخو ژماره یی توترک بوو، دار هه نجیری جه نکه لی و وشتر به سه ر تاویره وه به شیوه ییکی ناسویی سه ریان بو پیش هینابوو، دوو قه ل که به سه ر به رزترین خالی گاشه به ردیکه وه سه ریان بو پیشه وه هینابوو چاوه دیریان ده کرد، تا چاویان به مه جده لیه بکه وی، ده ستیان کرد به قاره قارو له گویی جووتی خویان ده خویند.

مه جده لیه گویی له وی ککه وتنی به رده کان بوو، مرۆکان به سه ر ته خته تاویره کانه وه هه لده گه ران، سه گیکی ره شو خالی خالی قورمزی به هانکه هانکه وه به دیار که وت، دۆلی ته نگ وه کو گۆرستانیکی پر له دره ختی سه رو نیازی لیته ات.

- بانگیکی نارام و هیمن و زاری بیسترا ((به خیر بی))

مه جده لیه سهیری ده وریه ری کردو گه راپه وه ((کی بوو قسه ی کرد؟ کی له هه والی منی پرسی؟

- من

- تو کی

- خودا...

- خودایه! ئی مؤله تم بده با که زبه کام داپۆشم و مه مکه کام بشارمه وه، خودا وه ند. روو خساری خوی وه رگیرا، نه بادا به پروتی ببینی، شهرم ده که م، بۆمنت کی شایه شه بیابانه کیویه؟ من له کویم؟

شتی جگه له دره خته کانی سه رو نیازو دارخورما نابینم.

- دروسته! مه رگو جاویدانی.. شه ی شه هیدی گه وه، تو دم دهق بو شه شوینه ی که ده مویت هیناوه، مه جده لیه خوت ناماده ی مه رگ بکه تا جاویدان بیت.

- من نامه وی بمرم... من نامه وی جاویدانی بم، لیگه ری با ژیانی خۆم له سه ر زه وی به سه ر به رم، شه و کاته بکه به خۆله می ش.

- مه رگ کاروانیکه که باره کی عه ترو- کافوره، مه جده لیه هه راسان مه به سواری وشتری ره شو به و بچوره بیابانی به هه شته وه.

- ئاه شه ریواره شیتانه که له پشت شه دره ختانه وه سه ریان هیناوه ته ده ر کین؟

- مه جده ليه، هه راسان مه به، نه وانه وشتره وانی منن، ده ست بخه ره سه چاوه کانت مه گهر شه وشتره ره شه خوئی و جیازی مه خه لی که سواری ده بیت، نابینی؟ پیله مه که.

- خودایه من له مهرگ ناترسم، به لأم گله بییم هه یه هه ر ئیستا بۆ یه که مین جار رۆح و جه ستم شایسته ی هه بوونی ده میتکیان پهیدا کردوه، بۆ یه که مین جار جه ستمه و رۆحم به یه که وه که وتنه که ناروه، من ده بی بمرم.

- مه جده لیه شه ساته بۆ مردنی تۆ ساتیکی شکۆداره، باشتر له ساته نادۆزیه وه، پیله مه که.

- ئاخ شه هاوارو هه ره شانوه شه قاقای خه نده یه چییه؟ خودا وه ند به ته نها، جیم مه هیله، نه وانه بۆ کوشتنم دین.

هاواریکی ئارام و رازیوونی .. ئیستاکی دووباره له وه ده ورویه رانه ی بیست ((مه جده لیه تۆ گه یشتیه به رزترین خالی له زه تی ژیان، ناتوانی زیاتر له مه برۆی، مهرگ میهره بانه .. مالاوا تا دیداری ئاینده، شه یه که مین شه هید)) بانگه که نه ما، له پیچی دۆلی ته نگدا، ئاپۆره ی شیتانه ی خزمه تکارانی کلێساو کۆیله خوینخۆره کانی کیافا به تیغ و ته وروه هاتنه ده روه، مه جده لیه یان بینی، سه گ و مرۆق که وتنه گیانیه وه.

به قاقاو خه نده وه هاواریان کرد ((میترئی مه جده لیه)).

هه ورپکی ره ش خۆره تاوی داپۆشی و زه وی تاریک هه لگه را.

ژنه بی نه واکه هاواری کرد ((من ... بووم ... به لأم ئیستا هه و نیم، من نه مرۆکه له دایک بووم)).

- کیی

- وابووم، به لأم، نا سویند ده خۆم، به زه بیستان به من بیته وه مه مکوژن، ئیوه که چه ل و و رگن و بی گۆجه کان ئیوه کیین؟ تۆ قه مبوور ده ست له من مه ده.

-، من شاوولم خودای سراپیل منی نارده وه وه سه ره پشکی کوشتنی تۆی به من داوه.

- کوشتنی چ که سی؟

- ئاشقه که ت

- شاوول گه راپیه وه لای گروپی خوئی ((کورینه هیرش که نه سه ری، شوینی ئاشقه که ی له بن زمانی ده ره پینن، جنده خانم شه وت له کوی شارده ته وه؟

- من نالیم

- تۆ ده کوژم

- له بیث نیا.

- درۆزن، من هه ر ئیستا له وی دیم شه وت له هه مان جی شارده ته وه یاللا راست بلی.

- که زیه کانم به رده! بۆ ده ته وی شه و بکوژی؟ مه گه ر چی له ئیوه کردوه؟

- هه رکه سی ده ست له ری بازی پرۆز هه لگرئ، سزا که ی مه رگه.

قه مبوور، له هه مان کاتدا که قسه ی ده کرد، نیگاییکی شه هوه ت ئامیزی کرده مه جده لیه، نزیک و نزیکتر که وتسه وه، ئاگر له هه ناسه ی ده ره پری، مه جده لیه پیلوه کانی لی کداو گوتی ((شاوول سه یری مه مک و بازوو گه رده نم بکه، به راستی حه یف نییه که بچنه ژیر خاکه وه، مه یانکوژه!)) شاوول دیسان هاته پی شه وه، ده نگی درو نووساو بوو ((دانی پیا بنی که شه و له کوپیه تا تۆ نه کوژم، من حه زم له مه مک و بازوو گه رده نی تویه، ره حم به جوانی خۆت بکه و دانی پیابنی، بۆ وا سه یرم ده که ی؟ بی ره چی ده که یته وه؟

- شاوول له کاتی هه لکی شانی ئاخ، بیرم ده کرده وه، شه گه ر خودا وه ند له پرپکا دل ت رۆشن بکاته وه وه حه قیقه ت ببینی، چ په رجووی له تۆ سه رنادا! بۆ فه تی دنیا، ئاشقی

من پیوستی به یاوه رانی وه کو تو هه یه نه ماسیگرو دیوه ره و شوانه کان، به لئی شه و پیوستی به مه شخه له کانی تو هه یه شاوول.

- فه تخی دونیا! مه گهر شه و دهیه ویت فه تخی دونیا بکات؟ چۆن؟ مه جدلیه قسه بکه چونکه شه وه هه مان کاره که من ده مه وی بیکه م

- به ئیشق

- به ئیشق؟

- شاوول گوئی بگره له قسه کاتم شه وانی دیکه بنیره وه باپرۆن، نامه وی شه وان گوئیان لی بی، شه و پیاوه ی که تو به دوایدا ده گهر پی و ده ته وی بیکوژی کورپی خودایه، رزگار به خشی دونیا یه، کریستیانو به لئی کریستیانو! به لئی به و رۆحه ی که ده یسپیرمه ئاستانه ی خواره وه سویند ده خۆم.

خزمه تکاریکی ریقنه ی سیلدار به ردینیکی خۆله میشی که م پشت به هیسه هیسه وه گوئی: شاوول ... شاوول بازووه کانی داوی مه رگه ئاگاداره .

- دوور که وه ...

شاوول دووباره رووی له مه جدلیه کرد ((به ئیشق؟ منیش ده مه وی دونیا فه تیح بکه م، ده چمه به نده رکانه وه و سه یری رۆیشتنی که شتییه کان ده که م دلتم ئاگر ده گری، ده مه وی بگه مه کۆتایی دونیا، به لآم نه ک وه که یه هودییکی کۆیله و نه وه کو پاشاییکی شم شیردار به لکو ... چۆن؟ ناگری، واهه ست به بچوکی ده که م که ده مه وی خۆم بکوژم له م گیر و گرفته دا به کوشتنی شه وانی دیکه ئارام ده به وه))

بو ساتی بیده نگ مایه وه شه و کاته دیسانه وه له ژنه نزی که که ته وه، به شیوه ییکی ئارام گوئی ((مه جدلیه، ئاغات له کۆیییه؟ به من بلئی تا به داوی بگه رپم و قسه ی له گه ل بکه م، داوی لیده که م تا چۆنیه تی شه ق و شه و جۆره شه قه ی که فه تخی دونیا ی بیده کات بۆ من باس بکات ... بو ده گریت؟

- چونکه نامه وی جیی شه وت بو ئاشکرا بکه م، ده مه وی ئیوه دوو نه فه ر له گه ل یه ک دیدار بکه ن، شه و ته واو میهره بانه و تو ئاگری، ده توانن له گه ل یه ک فه تخی دونیا بکه ن، به لآم متمانه م به تو نییه، نا شاوول متمانه م به تو نییه، له بهر شه مه یه ده گریم مه جدلیه هیشتا قسه ی ده کرد ((برایان به ناوی خودای ئیبراهیم و ئیسحاق و یاکوب بیهاویژن)). شه مه بو که یه که مین به ردی هه لگرت و نیشانه ی له شه ویلاکی گرت

یه کی له کۆیله کان هاواری کیا فای کرد ((شه م به رده ش بو ده می هه زار جار ماچکراوی!)) ددانه کانی مه جدلیه په رش و بلاوی زه وی بۆ وه ..

- شه مه ش بو سکی

- شه مه ش بو دلئی

- شه مه ش بو لووتی

مه جدلیه سه ری له ناو مه مکه کانی شارده وه تا به ردی پینه که وی، خوین، له ده م و مه مک و سکی هه لده رپژا .. که وته گیانه للاوه .

شاهین باله کانی لیکدا، چاوه خرکه له کانی شه و هه موو شتیکی ده بیینی، به هاوار کردنیکی دلته زینه وه جه سته ی خۆی که هیشتا له ژیر دار لیمۆکاندا خه وتبوو، بیینی و چووه ژوره وه، پیلوه کانی کریست لیکیان دا دلۆپه بارانیکی درشت که وته سه ر لیوه کانی، بیداریۆوه و غه رقی شه ندیشه بوو به سه ر خاکی تاته شۆری ماله وه دانیش، شه وه چ خه ونیک بوو بیینی بووی؟ نه یده توانی وه بیر خۆی به یینیته وه، شتی جگه له به رده کان و ژنییک و خوین هیچی دیکه ی له بیر نه مابوو، ئایا شه و ژنه ده کرا بییت؟ رووخساری ژنه وه کو ئا هه لده رپژا و ده چۆره ناو یه ک و له شوینییک نه ده مایه وه تابوانی بیینی، هه روا که له هه ولئی ده ست نیشان کردنی شه و رووخساره بوو، وای هاته بهرچاو که به رده کان و خوین ده بن به ده ستگای چنبن و شه ویش له به رده م ده ستگاکه وه رویشتبوو گۆرانی ده لئی، نه وا که ی دلته وازو پر شکۆبوو.

به سه ر سه ری کریسته وه لیمۆکانی له نیوان گه لاکانی تاریکی دره خته وه دره وشانه وییکی زیرینی هه بوو، ناو له پی ده سته کاتی کوشینه سه رخاکی نمناکه وه و

ههستی به گهرمای به هاریب خا که کرد، نیگایینی خیرای کرده دوروبه ری، سهیری هیچ کهسی نه ده کرد، لاریوه و زهوی ماچ کرد، به نارامی گوتی ((دایه به توندی له باوه شم بگره و منیش توند له باوه شت ده گرم، دایه چون ناتوانی خودای من بی؟))

گه لای دارلیموکان که وتنه جوشو خرۆشه وه، دهنگی چند ههنگاوئیکی سوکه له به سه زهویه وه بیسترا، ره شیشه نادیاره کان فیکانیدیان کریست سهری هه لپری و فریشته ی پاسهوانی بال سهوزی بینی و له به رابه ری وه ستا، رازی و سه رمه ست بوو، ئالۆزی له شی ئه و له تیشکی خۆره تاودا له حالی ئاوا بووندا ده دره وشانه وه.

کریست گوتی ((سه لام، رووخسات ده بریقیتته وه، چ هه والئیکی خۆشت بو من هه یه؟، من متمانم به تۆ هه یه، سهوزی باله کانت له سهوزی گیای زهوی ده چیته)). فریشته پیکه نی و باله کانی کو کرده وه، له کاتیکی له کانه نار کریستدا دهسته وئه ژنۆ دانیشت، گوئیکی لیمۆی هه لپروکاندو بوئی کرد، ئه و کاته چاوی بریه ناسانی روژاوا که له رهنگی ئالیوالبو، شنه بیکی نه رم و نیان به سه زهویه وه هه لساو گه لای دره ختی لیمۆ به شادیه وه که وته سه ماوه.

- ئیهوی مرۆشه کان چند خۆشه ختن، له ئاوو خاک دروست بووینه وه هه موو شتی به سه زهویه وه له ئاوو خاک رسکاوه، له بهر ئه مه یه که هه موو به یه که وه جۆر ده بن، پیاو ژن، گوشت، سهوزه، میوه، ... نه کا هه مووتان له یه ک ئاوو خاک رسکابن؟ هه موو شتی ده یه وی تیکه له به یه ک بیته، هه مان ئیستا له سه ر ریگامان گویم له دهنگی ژنی بوو که بانگی ده کردی.

- بۆ بانگی ده کردم؟ چی ده ویت؟

فریشته پیکه نی ((ئاوو خاک و ئه و، ئاوو خاک داوای تۆ ده کهن، له که نار ده ستگای چنبن دانشتووه، ده چنی و گوڕانی ده لیت، ئاوازی ئه و کپه کان شهق ده کات، به سه زه دشتایه کاندایه پهرشو بلاو ده بیته وه به دوا ی تۆدا ده گه ری، گوئی قولاغ که، ساتیکی دی گوڕانی ده گاته ئیره و نیو دارلیموکانه وه، بیدهنگ به ئه وه تانی، ده بیستی؟

واخه یال ده کهم گوڕانی ده چری... به لام ناشیوهن ده کات، به دیکهت گوئی بگره چیت گوئی لی ده بی؟))

- دهنگی مه له کان ده بیستم که بو هیلانسه ی خۆیان ده گه رپینه وه، چونکه ده مه ده می تاریک بوونی هه وایه.

- شتیکی دیکه ده بیستی؟ به ته وای هیزی خۆت هه ولده، لیگه ری با رۆح له به دنت رابکات تابتوانی بیبیستی.

- به ئی... به ئی دهنگی ژنی له دوور دهسته وه ده بیستم، واشیوهن ده کات به لام ناتوانم وشه کانی ده رک پی بکه م.

- من به ته وای گویم لیان، گوئیگره، بزانه شیوهنی له پای چیه؟

کریست هه لسا یه وه، ته وای هیزی خۆی خسته گه ر، رۆحی هه لقری و گه یشته دی، چووه مال و له حه وشه وه ستا، کریست له کاتیکی ئه نگوستی به سه ر لیوه وه داده نا، گوتی ده بیستم).

- به ئی:

گوړیکی نوڤه یی، گوړیکی زیړین... گوړیکی تاجه گولین...

لیوانی قورمزی نه یخۆی... چاوانی رهش نه یخۆی..

زمانی وردی بولبول ئاواز نه یخۆی..

- کریستی ناصیره یی .. گوړانی بیژه که ده ناسی؟

- به ئی

- میړی، خوشکی ئیلیازر، ئه و هیشتا جلی بوو کینی خۆی ده دوری، واخه یال ده کات تۆ مردووی و گریه ده کات، گهرووی سپی به فراوی ئه و رووته، گه رده نه بندی که وتۆته سه ر مه که کانی، ته وای له شی شه لالی ئاره قه یه، بوئی نانی ئاره زوو بوئی به هیی گه ییوو خاک و باران ده دات، هه لسه وه، دلی بده وه.

کریست کەوتە وەحشەتەووە وەهاواری کرد ((ئەوی چی لە..... بکەم؟))

فریشتە بازووی گرت و جارێکی دی داینیشاندەووە سەرزەوی، بە ئارامی گوتی ((مەجدەلیە؟ ئاها، بەئێ لەبیرم چو، پێت بلێم، ئەو مردووە))

- مردووە؟

- کوژرا، ئاها کریستی ناصیرەیی، بەو مشتە گری کردووانەت بۆ کوی دەچی؟

مەبەستی کوشتنی کێت هەیه؟ خودا؟ ئەو خودابوو کە ئەوی کوشت، بگرەو دانیشە.

پیرۆزی پیرۆزان تیرێکی رەها کردو دلی لەوپەری خۆشەختیدا شەق کرد، ئیستاکێ، ئەو بەجاویدانەیی لە ئاسماندا دەمییتەووە. ئایا لەزەتێ بەرزتر لەو بە ئێ هەیه؟ ئەو ئییدی فەنابوونی ئەوین و ترسنۆک بوونی دڵ و رزینی لەش بەخۆوە نایینی، بەدریژایی ئەو ماوەیە کە خودا ئەوی دەکوشت لەوی بووم شاهیدی تەواوی رووداوە کە بووم، دەستەکانی بۆ ئاسمان هەلپەری و هاواری کرد ((خوداوەند سوپاسی تۆ دەکەم هەمان ئەو دەویست)).

بەلام کریست وەکو گرگرتوویی هەلبەزەووە هەوا ((تەنھا سەگەکان تاسووقێکی وایان هەیه بۆ خۆبەدەستەووەدان، سەگ و فریشتەکان! من نەسەگ و نەفریشتەم، من مرۆقەم و هاواردەکەم و دەلێم ئەم کارە زالمانەیه)) ئەوی خوداوەندی گەرە، دوور بوو لە عدالەت کە ئەو بکوژی، هەتا کێویتترین دارشکێنەکان لەبەر داوونەووەی درەختی شکۆفەدار دەلەرزن، مەجدەلیە لەپەرگ و ریشەووە تا بەرزترین لقعەکانی شکۆفەی کردبوو)).

فریشتە ئەوی لەباوەش گرت و پرچ و شانی دەلاواندەووە، بەئارام و نەرم و نیانیەووە قسەیی لەگەڵ دەکرد، عاقیبت هەوا تارێک بوو، بایی کەوتە هەلکردنەووە، هەورەکان پەرش و بلاووبونەووە ئەستێرەیه کی گەرە بەدیارکەوت، هەلبەت ئەستێرەیی ئاوابوون بوو، فریشتە کە گوتی ((بەسەبوری سەراپا خۆی بەدەستەووەدابوو سوپاسگوزاربوو، لەدوونیا تەنھا یەک ژن هەیه، یەک ژن بەچەندین رووخسارەووە، ئەو یەکەش دەکەوی، ئەویدی رادەبی، مرد، بەلام میتریی خوشکی ئیلیازر زیندوووە چاوەرپوانت دەکات، ئەو

خودی مەجدەلیەیه، بەلام بەرووخساریکی دی.. گوی بگرە... دووبارە ئاھی هەلکێشا وەرە بابڕۆین دلی بدەووە، بۆ تۆ کریستی ناصیرەیی لەناو رەحمی خۆیدا گەرەترین لەزەتی بۆ تۆ هەلگرتوووە.. کورپیک کورپی تۆ یاللا بابڕۆین)) فریشتە بەنەرمی دۆستی خۆی لاواندەووە ئارام ئارام بەسەر زەویەووە بەرزێ کردەووە، ئیستاکێ دوو نەفەری لەگەڵ یەک لەژێر دارلیمۆکاندا وەستابوون، بەسەر بەرزایی سەریانەووە، ئەستێرەیی خۆراوا بەپێکەنینەووە دادەبەزێخوارەووە...

دلی کریست لەسەرەخۆو هییدی هییدی، نەرم بوو، لەهەوای نیووتاریکی ئناکدا رووخسارەکانی و میتریی خوشکی ئیلیازر تیکەڵ بەیەک دەبوون، شەو بەعەتریکێ تەواووە هات و بەسەریانا دامەنی خۆی کردەووە. فریشتە لەکاتیئە قۆڵە خرو موویینی خۆی بەدەوری کەمەری کریستدا دادەنا، گوتی ((وەرە، هەناسەیی ئەو بۆنی دارگۆیژو خاکی ئناک دەدا، کریست سەری بەودا، چاوانی داخست و هەناسەییکی قوولی هەلکێشا، دەیحوازی کە هەناسەیی فریشتەیی پاسەوان لە قولایی بوونی خۆیدا هەلبخات. فریشتە بەبزهییکەووە، یەکی لەبالەکانی خۆی کردەووە، ساردە شەویکی ژالەیی سەنگین بوو، بالە سەوزە زلەکانی خۆی بەدەوری کریست داپێچایەووە تا سەرماي نەبی، دەنگی شیوونی ژن وەک بارانی بەهار لەمیانی هەوای ئناکدا دەگەیشتە گوی: گۆرپیکێ نوقرەیی، گۆرپیکێ زیڕین)).

کریست گوتی ((بڕۆین)) و بزەییکی هاتی.

لېو داناو بزەبېيکى بۆکردو بەئارامى گوتى بېدەنگ بە. لەوانەيە لەدېيەك نزيك بووبنەتەو، چونکە کەلەشپېرەکان بانگەشەى سپېدەيان دەکرد. ئېستاکى مانگ لەپشتى کيوەکانەوہ گلۆربووبۆوہ سەحەر بەئارامى دونىاي رۆشن دەکردەو، زەوى کەوتەوہ هۆش و زەمان دووبارە کەوتەوہ بەرھەست، کيو، دى و زەيتونستان پاشەکشەيان کردو جاريکى دى لە ھەمان ئەو جېيەى کە خوداوند قەرارى دابوون، تا کۆتايى دونيا لەچاوەروانيدا دابنیشن، وەستان ھەمان جادەى ئازيز بوو، گوندە ميھەرەبانەکەى بيث ئنيا لەنيوان زەيتون و ھەنجيرو رەزەکان و مالى پر لە چالاكى دۆستيش بەدەزگاي چيني پيرۆزيەوہ و ئاگرى داگيرساوى دوو خوشک دوو مەشخەلى بېخەبوون...

فريشته گوتى ((گەيشتین))

دوو کەل لە دووکەلانى بان بەرزبۆوہ ئاسمان، ھەلبەت دوو خوشکە کە بېداربوون و ئاگرىان ھەلدەگيرساند.

فريشته لە کاتىکا بالەکانى بەدەورى کەمەرى ئەودا دەکردەو، گوتى ((کريستى ناصيرەيى دوو خوشک ئاگرىان رۆشن کردۆتەوہ و سەرەتاي سپېدە شيرىان دۆشيوہ و ئېستا بۆ تۆ شير نامادە دەکەن، لەسەر ريگانمان مەگەر نەتدەويست لە ماناي بەھەشت پېرسى؟ بەھەشت کۆى ھەزاران ھەزار لەزەتى بچووکە، ئەلقەى دەرگايبیگيان کوتايەوہ، دەرگا کرايەوہ بۆ تۆ لەلای ژن دانىشتن و لەبەرەبەر ئاگرىان سەيرى ژن کردن کە سفەرت بۆ رادەخا، تاريکى تەواوى ھەوا، کەوتنە ناو بازووەکانى ئەو، بەلى، ھاتنى رزگاربيەخشی ئاوايە: ھىدى ھىدى، لەباوہش بۆ باوہشپىکى دیکە، کورپى بۆ کورپىکى دیکە ريگا ئەوہيە)).

کريست گوتى ((تېدەگەم)) لەبەرەمبەر دەرگا وەستاو ئەلقەى دەرگاي گرتە دەست، بەلام فريشته ئەوى بەرکەنار کردو گوتى ((بەلە بە خەرچ مەدە، گوى بگرە، باشتر وايە کە ئىدى لەيەك جيا نەبينەوہ، دەترسېم بەتەنھاو بى بەرگرى جيتبەھيلىم، لەبەر ئەمە لەگەلئا ديم و خۆم وەکو غولامىکى بچووک پيشان دەدەم، ھەمان ئەو غولامەى لەژير دارليمۆدا بينيت، دەتوانى بلېنى من کۆيلەيىکى گەنجم و فەرمانبەرى تۆمە،

بەشى سى و يەكەم

شەو تەواوى شەو، پېچراو لەناو بالە سەوزەکانى فريشته و لەحالىکدا دەستەکانى خۆى بەدەورى کەمەرى فريشته ئەلقەپېز کردبوو، کريست لەبەرزايى زەويەوہ گوزەرى دەکرد، مانگيکى گەورە لە ئاسمان سەر ھەلگەرابوو، ئەمشەوہ شەويکى عەجيب و سەرسەخت بوو، لەسەريەوہ لەجياتى ئەوہى کە ديمەنى کوشتنى ھاييل بەدەستى قابيل بيىنى، دەميکى کراوہ و پېکەنيىناوى و دووچاوى ئارام و دوو گۆناى پر مەلەت لەنوور دەدەيت: رووخسارى خرکەلەى ژنيکى تەواو عەيارى شەوگەروو ئاشق، دەرختەکان بەپەلە رايانندەکرد، مەلە شەوگەرەکان وەکو مرۆقە گفتوگويان دەکرد، کيوەکان دەميان دەکردەوہ و ئەو دوو سەرگەردانەى شەويان ھەلدەکشاندە ناو دەم و دووبارە لەدواى ئەوانەوہ دادەخران.

واى کە ھەلقريز و رابردن بەسەر بەرزايى زەويەوہ، وەك ئەوہى لەخەوندا گوزەر دەکەين، چەند بەختەوہرى بەخشە! ژيان بۆتە خەون ئايا ماناي بەھەشت دەکرى ئەوہبى؟ دەيويست لەفريشته پېرسى، بەلام بېدەنگ مايەوہ، چونکە دەترسا کە بەقسەگوتن بېتەر بېتەر سەيرى دەوربەرى کرد، واى کە رۆح، بەردەکان ھەواو کيو چەند سووک ھەلگەرابوو! دروست وەکو ئەو زەمانەى کە لەگەل دۆستان دادەنيشى و دلپىکى گرانبارت ھەيە، شەرابى فينک دى و دەيخۆيتەوہ، ھىدى ھىدى زەينت سووک دەبى، پياسە دەکات، بەسەر سەرئەوہ مەلەدەکات، ھەورى وەك گولئى ليدى و دونيا ھەموو زيرين و ھەوا ئاسا بەسەر ھەورەوہ پېچەوانە دەبیتەوہ. کريست جاريکى دیکە ويستى بگەریتەوہ، تا لەگەل فريشته گفتوگۆ بکات، بەلام فريشته ئەنگوستى لەسەر

نامەوئى دووبارە رېڭايىڭى ھەلە بگرىتو گومرا بىت)). كەقسەى تەواوبوو، غولامىڭى منالكارە لەبەردەم كرىست وەستا، سەرى دەگەيشتە ئەژئۆى كرىستەو، دەنىڭى پان و سېى ھەبوو دوو گوارەى زېرىنى لەگوئى بوو، سەبەتېڭى پرىشى لە دەستا بوو. بەزەبېڭەو گوتى ((بفەرموو، ئەرباب، ئەو دەيارىن بۆ دوو خوشك: جلى ئاورىشىمىن، گوارە، بازن، باوەشىنى دروستكراو لەپەرى بەنرخ، بەكورتى تەواوى كەلوپەلى ژنانە، ئىستا دەتوانى لەدەرگا بەدەى)). كرىست لەدەرگايدا، گوئى لە دەنگى چەند پېيەك بوو لە ھەوشە ئەو كاتە دەنگىڭى دلنشىن گوتى: كېيە؟

كرىست سوور ھەلگەرا، دەنگەكەى ناسيەو، دەنگى مېرى بوو، دەرگا كرايەو دوو خوشك كەوتنە سەرى.

– مەولا ((پرسە)) تۆ ستايش دەكەين و دروود بۆ رابوونى پىرۆزى تۆ دەنېرىن، بەخېرىبى.

مېرى گوتى ((مەولاي من مۆلەتم بەدە دەست لە سىنەت بەدەم، تا دلنېام كە تۆت)).

مارتا روونى كردهو ((مېرى ئەو جەستەى ھەيە وەكو ئىمە، مەگەر نابىنى؟ سەيركە، سېبەرىشى كەوتۆتە سەر دەرگاوه...)

كرىست گوئى رادەگرت و بزەى دەھاتى، ھەستى كرد كە دوو خوشك بە دەست لەودان و بۆنكردنى لەخۆشيان شاگەشكەبووون

– مارتا و مېرى، ئەى دوو مەشخەلى جىك من بەدېتنى ئېو خۆشچالەم و تۆش ئەى مالى ئارام و بچوك مىوان دۆستى مرۆيان بەدىدارتان خۆشچالەم. ئىمە ھىشتا زىندووين، ھىشتا ھەست بە برسەتەى دەكەين، كار دەكەين و دەگرىن، سوپاس بۆ خوداوەند.

لەھەمان حالدا كە ھىشتا گەتوگۆيان دەكردو لەگەل دوو خوشك سەلام و ئەحوالپرسى دەكرد چووه ناو مالاھو.

– ئەى سۆپەو دەسگاي چىن و ترارو مېزو شەرىو مەشخەلى ئازىز بەدېتنى ئېو خۆشچالەم، لەبەرابەر ئېو، ئەى خزمەت گوزارانى بەوفاى من، سەرى رىزو نەوازش دادەنوئىم و گەورەى ئېو ستايش دەكەم.

لەوكاتەى كە ژن دەچىتە بەھەشت دەوەستى و پرىسار دەكات

– پەرودەرگا نايا ئەوانەى لەگەل من ئەوانىش دېنە ژوورەو؟

خوداوەند دەپرسى

– كام ھاوپىانت؟

– گاجوت، جۆلانە، مەشخەل، شەرى، دەزگاي چىن بەبى ھاتنە ژوورەو ئەوانە منىش نايمە ژوورەو.

خوداى مېرەبان بەخەندەو دەلېت:

– مەگەر دەتوانىن سەر بۆ داواى ژنان بەدەين؟ ھەمووتان وەرە ژوورەو، ئەوئەندە لانك و جۆلانەو دەزگاي چىن لەبەھەشت عەمبار كراو كە ئىدى شوئىن بۆ پىرۆزەندىيە كام نىيە.

دوو خوشكە كە پىكەين، گەرآنەو غولامەكەيان بەخۆى و سەبەتەى پەرە بىنى.

مېرى پرسى ((مەولاي من ئەو منالكارەيە كېيە؟ ددانەكانىم خۆشەوئى؟))

كرىست لەبەرابەر سۆيا دانىشت، شىرو ھەنگووين و نانى گەفیان بۆ ھىنا، چاوانى پىر بوو لە ئەشك، گوتى ((ھەوت ئاسمان و ھەوت چاكەى گەرەو ھەوت-ھۆكارى- گەرەو بۆمن بەس نەبوو، ئىستاكى خوشكام، چ بلىم كەمالى بچوك و لوقمەى ناو وشەى سادەى ژن بۆ من بەسە)) بەناونىشانى خاوەن مال بۆ سەرەو و خوارەو دەھاتودەچوو، باوەشى لق و پۆپى مېوى ھىناو ھەلپىشتە سەر ئاگرەو، لارىزەو سەر پىرە ئاوەو، ئاوى ھەلكىشاو خۆشى دەستى درىژ كردو داينايە سەر شانى مېرى و مارتا و خۆى رەگەلدان، گوتى ((مارتا و مېرى ئازىم، ناوى دەگۆرم، براتان كە منى لەگۆر ھەلسانەو كوشتيان من لەجى ئەو لەھەمان ئەو سووچە دادەنىشم،

سیخورمەى ئەو دەگرمە دەست، ئەمیریکم، زەوى تۆ دەدەم و دروینە دەكەم عەسران دەگەرپیمەو، خوشكام پیتیە ماندووەكام دەشۆن و سفرەم بۆ پان دەكەنەو، ئەوكاتە لەكەنار ئاگر، بەسەر كۆرسییەو دادەنیشم، ناوی من ئیلیازرە.

غولامچەكە، لەهەمان كاتدا كە کریست قسەى دەکرد، بەچاوانى درشتى خۆى، كەوتە ئەفسوونەو، هەرچەند زیاتر سەیری ئەوى کرد، رووخسارى کریست زیاتر گۆرابوو، هەرئاش تەواوى لەشى وەكو ئیلیازرى لێهاتبوو، ئیلیازرى ساغ و پەرپرست و گەردەن بەرزو سینهى هەتاوہسوت و دەستە پینەبەستەکانى، دوو خوشك لەنیوہ رەنگى رۆشناى مەشخەلدا سەیری ئەو گۆرانەیان دەکردو لەبەرخۆ دەلەرزین.

- جەستەو رۆح گۆراو، ئیستا دژى هەژارى و بەرژووبون جەنگ رادەگەیم، رۆح، ئازەلێكى سەر زیندەییەو پێویستى بە خۆراك بوو، ئەم دەمە لەژێر ریش و سیملى من، دەمى رۆحە، تەنھا دەمى كە رۆحى هەبە، دژى پاكیزەبى دەجەنگم، لەپەجمى هەر ژنى منالێكى خامۆش و بى هەست دانیشتوو، دەرگای رەحم بەكەنەو و مۆلتەتى هاتنە دەرەوى بدەن. ئەو كەسەى كە نەزى و منالى نەبى، دەكۆژرى، مێرى بۆ دەگرى؟

- مەولای من چ وەلامێكى دیکەت لەمن دەوى؟ ئیمەى ژنان وەلامێكى دیکەمان نییە.

مارتا باوہشى کردبۆو گوتى ((ئیمەى ژنان دوو بازووى هەمیشەبى كراوەین، مەولای من بچۆ ژوورەو دانیشە، فەرمان بدە، خاوەنى ئەم مائە تۆى)).

رووخسارى کریست كەوتە دەرەوشانەو و گوتى ((من گریەو زارى خۆم لەگەل خوادا بەكۆتا هیناوە، لەگەل یەك بووینە دۆست، ئیدى خاچ دروست ناکەم، گاجوت و لانس و تەختى خەو دروست دەكەم، رادەسپێرم كە كەلوپەلى دارتاشیم لەناصرەو بۆ بەینن دایكى - دلێریشم - دەهینم تا نەوہکانى گەورە بكات و هەست بەشەهدو گەوارابى سەر لیوانى بكات)). یەكێ لەژنەكان مەمكەكانى دانایە سەر ئەژنۆكانى، ئەویتر دەستى توند گرت، غولامچەكە رووبەرپووى ئاگر چەنەگەى هاویشتبوہ سەر ئەژنۆى خۆى والى لێكردبوو كە خەوى لێكەوتوو، بەلام لەنیوان پیلوہ درێژەکانیدا بە چاوانى

رەشى خۆى کریست و دوو ژنەكەى خستبوہ ژێر روانینی خۆیەو و بزەییكى لە رووى رازیبوونەو بەسەرلیوہو بوو.

مەرىم گوتى ((مەولای من، لەكەنار دەستگای چنن دانیشتبوو و لە رى و رەسمى پرسەى تۆ

- خاچێك و هەزاران هەزار پەرەسێلكە بەدەوریەو بوون - نەقشى بەتانیكى گەورەم دەکرد، بەنى رەش و سوورم لەبەرەك دەناو سرودى پرسەم دەچرى، تۆ گویت لە دەنگم بوو بەزەبیت بە من هاتەو)).

مارتا بە ئارامى تا كۆتا هاتنى قسەى خوشكى لەچاوەروانیدا مایەو، ئەوكاتە بەمچۆرە دەستى پێكرد: ((من شتى جگە لە هەویركارى و شوشتنى قاپ و قاچاغ و بەلى گوتن نازام، مەولای من هونەرى من ئەوانەن، دلەم گەواهى دەدات كە خوشكى من بەژنى خۆت هەلدەبژێرى، بەلام مۆلتەت بدە تا منیش لەگەل تۆدا دەم لەهەواى ژيانى هاوسەریتی وەر دەم، مۆلتەت بدە تا بۆ تۆ نوینی خەوتن راخەم و كارى مالى بگرمە ئەستۆ)) لەگوتن وەستا ئاخێكى هەلکیشا و بەردەوام بوو گوتى بۆ كچانى گوندى تۆ گۆرانى دەچرن، ئەو گۆرانى كە سۆزناكە، لەكاتى بەهار، رۆژانى كە مەلەكان بەسەر هیلکەى خۆیانەو هەلدەكۆرمین، گۆرانى دەلین، باشتر وایە كە منیش ئەو گۆرانى بە تاو بچرم، چونكە سۆزناكى ئەم گۆرانى لە ئاھەنگەكە شاردراو تەو.

- ئاھای ئیو، پڕۆنە سەر بەرزایى بى ریش...

لەفرۆشتنى خۆم ... و

پەیدانەكردنى كریار ماندووبووم

كە یەكەم هات، یەكەم قبول دەكرى

ھەر كەسى ھیلکەى پەرەسێلكەبى بدا بەمن

لێوہكام دەخەمە بەردەستى...

ھەر كەسى ھیلکەى بازى بدا بەمن

مه مکی خۆمی ده خه مه بهرده ست

هه رکه سی خه نجه ری به من بدا

دل م ده خه مه بهرده ستی

چاوه کانی مارتا پربوو له ئەشک، میترئ بازووه کانی به دهوری که مەری کریستدا ئەلقه ریتز کرد، وهک بلیسی ترسی نه وهی هه بوو که له چنگی نه وی برپینن، رهفتاری میترئ وهک چه قوی بی به سه ر دلئی مارتادا هاته خواره وه، به لام به سه ر خۆی نه هیناو دووباره که وته قسه وه: ((مه ولای من ته نها یه ک شتی دیکه هه یه ده مه وی به تو بلیم و پاشان له گه ل میترئ به ته نها جیت ده هیلم، جار یکیان زه مینداریکی. بژو گور زدار به ناوی- بوژ- له نزیك هه مان نه وه جییه دا له بیث له حم ده ژیا، هاوین بوو، کۆیله کانی دروینه یان ده کرد، خه رمانیان کوتا بووه گه نمیان شه نه با کردبوو، له جۆخیندا دوو کۆمه له هه مبار کرابوون، له لایه کدا گه نم له لایه که ی تر کاو پوش، بوژ له میانی دوو قۆمه ته که دا راکشاو چووه خه وه وه، نیوه شه و بوو، ژنیکی هه ژار به ناوی -روپ- له سه ر خۆ هاته پیش و بو نه وه ی بیداری کاته وه، له که نار پییه کانییدا وه ستا، نه ژنه هه ژارو بیوه ژنیکی بی منال بوو ئازاریکی زۆری کیشابوو، نه و پیاوه هه ستی به گه رمای له شی کرد له ته ک پییه کانی خۆیدا، ده ستی دریتز کردو نه وی هاویشته سه رسینه ی خۆی... مه ولای من، ئاگات لیه ؟

- به لئ ئیدی بهرده وام نه بوو...

مارتا گوتی ((ئیه به ته نها جی ده هیلم)) و له جیه هه لسا یه وه.

نه م دووه به ته نها مانه وه، هه سیرو په تویه کیان که نه خش و نیگاری خاچو په ره سیلکه ی به سه ره وه بوو هه لگرت و چوونه سه ربان، هه وریکی میهره بان رووی خۆره تاوی داپۆشی، چوونه ژیر په تو تا خوا نه یانینی و ده ستیان کرد به لا واندنه وه ی یه کتری، جار ی که په تو له سه ربان لاکه وتبوو، کریست چاوی کرده وه، مناله که ی بین ی له که ناریان دانیشتوه، شمخالیکی شوانانی له ده ست بوو شمخالی ده ژنه ی، چاوه کانی برپیوو له لای ئورشه لیمه وه. رۆژی دوا یی، ته واوی دی هاتنه ته ماشای ئیلیازر، غولامچه که بهرده ستی ده کرد، ئاوی له بیر هه لده کیشا، گامیشه کانی ده دۆشی،

یارمه تی مارتای ده دا له ناگر کردنه وه، پاشان له بهر ده رگادا هه لده کورماو شمخالی ده ژنه ی، گوندینه کان به خۆیان و دیارییه کانی گه نه شامی و شیرو خورماو هه نگی نه وه ده هاتن. تا دیداری نه و بیگانه سه یرو سه مه ره یه بکه ن که زۆر به ئیلیازر ده چوو، نه وان منالکاره که یان له بهر ده رگا ده دیت، سه ربان له بهر سه ری ده ناو پییده که نین و گیتچه لیان پییده کرد، نه ویش پییده که نی...

ریش سپیه نایینا که ی دی چووه ژووره وه، ده ستی بو پیشه وه بر دو نه ژنو و ران و شانی کریستی به سه ر کرده وه، نه و کاته سه ری ته کانداو قاقا پییکه نی.

هاواری کرده سه ر گوندینه کانی که هه وشه یان پر کردبوو گوتی ((مه گه ر ئیه کویرن؟ نه وه ئیلیازر نییه، هه ناسه ی نه و بو نی هه ناسه ی ئیلیازر نادا، ساختومانی له شیان جیاوازه، ئیسقانه کانی نه و گۆشتیکی زۆر توندیان هه بوو، ته ورداسیش نه ییده توانی ئیکیان جیا بکاته وه)).

کریست له حه وشه دا دانیشتوو راستی و درۆی لیکده چنی و پییده که نی ((کورپینه نه ترسن، من ئیلیازر نیم، فاتیه ی نه و خویندراوه ته وه، ته نها ناوم ئیلیازره، ئوستاد ئیلیازری نه جار، فریشته یی به باله سه زه کانی رینمای ی منی کردوه بو نه م ماله و هاتمه ژووره وه)) سه یری غولامچه که ی کرد که له بهر زۆر پیکه نین پیچرابووه ناویه ک. زه مان وه کو ئاوی حه یات له هه لپژان دابوو دوتیای ئاوده دا، گه نم پیگه یی بوو، هیشووهری تریکان ده ستیان کردبوو به دره وشانه وه، زه یتون پر بوو بوون له رۆن، هه ناره گول کرده وه کان پرپیووون، پاییز هات و پاشان زستان هاته سه ر اغیان و کوره که یان له دایک بوو، میترئ جولا، که دوا ی دانانی منداله که راکشاوو به سه یرو سه مه ره ی بی دیماهییه وه سه یری منداله که ی ده کرد.

ستایشی ده کرد به بزه وه ده یگوت ((خودای من و نه م په رجوویه چۆن په یوه ست بوو به ره جمی من، من له ئاوی حه یاتم خواردۆته وه و من نامرم))

شه وه و باران ده بار ی، زه وی پییه کانی خۆی کرده وه به خیراتی ئاسمانی ده کرد بوو چوونه ناو ره جمی خۆی ده یکرد به گول، ئوستاد ئیلیازر له مالتیکدا له قوولایی شه ودا

له میانی لانسو ئەشقادا، بەسەر ئارده دارهوه له کارگه‌ی خۆیدا راده‌کشا، گویێ له‌گه‌واله‌ ده‌گرت و ئەندیشه‌ مناله‌که‌ی خۆی و خودای ده‌کرد، رازی بوو، یه‌که‌مین جاره که‌ خودا له‌ شیوه‌ی منال‌ چووبوه‌ ناو زه‌ینی ئه‌وه‌وه، له‌ژووری ته‌کیا، ده‌نگی گریه‌ و خنده‌ی ده‌بیسترا، گویێ له‌ ده‌نگی پیکوته‌ی ئه‌و ده‌گرت به‌سەر ئه‌ژنۆکانی دایکی‌دا، ده‌ستی به‌ریشی ره‌شی داده‌هینا و له‌به‌رخ‌ ده‌یگوت ((که‌واته‌ خودا ئه‌وه‌نده‌ نزیکه‌، یانی بن پای ئه‌و ئه‌وه‌نده‌ هه‌ستیاره‌ ختوکه‌ی ده‌بیته‌وه‌؟ یانی ئه‌و خودا گه‌وریه‌ ئه‌وه‌نده‌ سادیه‌ به‌خنده‌ی غولام‌چه‌وه‌ باویشک ده‌دا، له‌که‌نار ده‌رگادا خۆی والێکردبوو که‌ خه‌وی لێکه‌وتوه‌، به‌بیستنی ده‌نگی نازو نه‌وازشی دایک، بزه‌یی‌ک له‌رازی بوون به‌سەر لێوه‌کانیه‌وه‌ نه‌خشی به‌ستا، ئیستا کێ شه‌وانه‌ که‌ که‌سی نه‌یده‌بینی، دووباره‌ بۆوه‌ فریشته‌و به‌کردنه‌وه‌ی باله‌کانی خۆی به‌سەر ئارده‌داره‌کانه‌وه‌ دانیشتبوو، له‌تاریکی دا به‌زه‌مه‌مه‌کردنه‌وه‌ گوتی ((کریست بیداری؟))

کریست خۆی له‌ که‌ری دا، بێده‌نگ مانه‌وه‌و له‌بێده‌نگی شه‌ودا گویگرتنی له‌ده‌نگی نه‌وزاده‌که‌ دلنیاو رازی ده‌کرد، به‌لام بزه‌ییکی هاتی، ئه‌م غولامه‌ زیاتر له‌ئه‌ندازه‌ ئازیز بوو لای، غولام به‌دریژایی رۆژ، فه‌رمانه‌کانی جێبه‌جێ ده‌کرد له‌کاری داتاشیندا کۆمه‌کی ده‌کرد، ئه‌و کاته‌ عه‌سران، به‌کۆتایی هاتنی کاری رۆژانه‌، له‌که‌نار ده‌رگا داده‌نیشت و شمشالی لێده‌دا، کریست به‌گوییگرتن له‌نه‌وای نه‌ی ماندوویی له‌ له‌شی ده‌چووه‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ وه‌ده‌رکه‌وتنی یه‌که‌مین ته‌ستیره‌، هه‌موو له‌گه‌ل یه‌که‌ له‌که‌نار سفه‌روه‌ داده‌نیشتن و غولام‌چه‌که‌ بێ برانه‌وه‌ بێده‌که‌نی و گالته‌ی ده‌کرد، سه‌ری له‌به‌ر سه‌ری مارتای بێچاره‌ ده‌ناو له‌باره‌ی کچی‌نیه‌وه‌ ده‌سته‌پاچه‌ی ده‌کرد، به‌پێکه‌نینه‌وه‌ له‌حالی‌کا به‌عیشه‌وه‌ سه‌یری مارتای ده‌کرد ((ده‌یگوت له‌ ولاتی من، له‌ حه‌به‌شه‌ به‌پێچه‌وانه‌ی ئێوه‌ی یه‌هودیه‌کان، هه‌وه‌سه‌کانی ناوه‌وه‌ی خۆمان داناپۆشین، رکو راست له‌باره‌ی هه‌وه‌سه‌کانی ناوه‌وه‌ی خۆمان قسه‌ ده‌که‌ین و بپاده‌ی ده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر هه‌وه‌سی خواردنی مۆزمان هه‌بێ به‌بێ ئه‌وه‌ی بێر له‌وه‌ بکه‌مه‌وه‌ که‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ من یا یه‌کیکی دیکه‌ ده‌بخۆم، ئه‌گه‌ر هه‌وه‌سی مه‌له‌ له‌سه‌رم بدات ده‌چمه‌ مه‌له‌ هه‌وه‌سی ماچی کچی‌کم هه‌بێ ماچی ده‌که‌م، خودای ئیمه‌ش سه‌رزه‌نشتمان ناکات، ئه‌و ره‌شه‌وه‌ ره‌شه‌کانی

خۆشه‌وه‌ی، گواره‌ییکی زێرین له‌گۆی ده‌کاو هه‌رچه‌یه‌که‌ هه‌وه‌سی لێ بێ ئه‌نجامی ده‌دا، ئه‌و برای گه‌وره‌تری ئیمه‌یه‌، هه‌ردووکه‌ یه‌که‌ دایکمان هه‌یه‌: ئه‌ویش شه‌وه‌))

مارتا رۆژنێکیان عه‌سر، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ر له‌به‌ر سه‌ری بونی پرسی ((ئایا خودای ئێوه‌ ده‌مری؟ غولام له‌حالی‌کا ده‌ستی بۆ پێشه‌وه‌ بردبوو تا ختوکه‌ی مارتا بدات وه‌لامی دایه‌وه‌ ((ماده‌مه‌کی هه‌تا غولامی‌کی ره‌ش زیندوویی، خودای ئیمه‌ نامریت)) هه‌موو شه‌وی هه‌رکه‌ مه‌شخه‌ل خامۆش ده‌بوو، فریشته‌ی پاسه‌وان له‌تاریکی‌دا باله‌کان ده‌کرده‌وه‌و له‌که‌نار هه‌مراهی خۆی راده‌کشا، به‌رازه‌وه‌ قسه‌یان ده‌کرد تا که‌سی گویێ له‌ ده‌نگیان نه‌بێ، فریشته‌ رینمایی پێویستی له‌باره‌ی رۆژی دوایی ده‌کرد، ئه‌وکاته‌ دووباره‌ ده‌بۆوه‌ غولام‌چه‌که‌ له‌سه‌ر جێی خۆی به‌سەر ئارده‌داره‌وه‌ هه‌لده‌خزی و ده‌چووه‌ خه‌وه‌وه‌.

به‌لام ئه‌مشه‌و نه‌یتوانی چاوی له‌سه‌ریه‌که‌ دانێ ده‌نگی به‌رزکرده‌وه‌و گوتی ((کریست بیداری؟)) که‌ وه‌لامی نه‌بیست، له‌جێوه‌ هه‌لبه‌زیه‌وه‌ هاته‌ نزیکي کریسته‌وه‌و رایته‌کاند.

- ئاهای ئوستاد ئیلیازر، ده‌زانم که‌ نه‌خه‌وتووی، بۆ وه‌لام ناده‌یته‌وه‌؟ کریست له‌حالی‌کا چاوی له‌سه‌ریه‌که‌ داده‌نا، وه‌لامی دایه‌وه‌ ((نامه‌وی قسه‌ بکه‌م من خۆشحالم))

فریشته‌ به‌ غه‌وره‌وه‌ پرسی: ((له‌ من رازیت؟ گله‌ییت نییه‌؟))

- هیچ گله‌ی‌کم نییه‌.

دلێ گه‌رم بوو هه‌لسایه‌وه‌، به‌زه‌مه‌مه‌ کردنه‌وه‌ گوتی ((بۆ دۆزینه‌وه‌ی خودا چ رێگاییکی شه‌رانی‌م گرتوه‌به‌ر؟ چ په‌ست و به‌رزایی، چ ته‌لانو به‌رده‌لانیکی کاو‌م بانگ ده‌کرد؟ له‌کیوه‌ چۆ‌ل و په‌ژموره‌کان)) ده‌نگی خۆم ده‌بیسته‌وه‌و وامده‌زانی وه‌لامم وه‌رگرتوته‌وه‌))

فریشته‌ پێکه‌نی ((ناتوانی به‌ته‌نها به‌دوای خودادا بگه‌رپێ، دوو نه‌فه‌ر پێویسته‌، پیاوی‌ک و ژنی‌ک، تۆ ئه‌وه‌ت نه‌ده‌زانی، فێرم کردی، دوای ساله‌های سال له‌گه‌ران، به‌دوای خودا، به‌په‌یوه‌ندی کردن به‌می‌رێ‌وه‌ له‌ ئه‌نجامدا دۆزیته‌وه‌، ئیستا کێ له‌ تاریکی‌دا داده‌نیشتی و ده‌نگی خه‌نده‌و گریه‌ی ئه‌وت گۆی لێ ده‌بێ و شادومان ده‌بێ))

کریست بهزه مزه مه کردنه وه: ((مانای خودا هه مانه، مانای مرۆفیش، ریگهش هه ر
ئه وه)) دووباره چاوی له سه ریه ک ناوه.

ژیان له بهرده می ئه ودا وه کو بروسک له زه نییدا رته بوو ئاهی هه لکیشا، بازووه کانی
کردووه به دواوی دهستی فریشته گه راو به نه رم و نیانی گوتی ((فریشته ی پاسه وانی من
ئه گه ر تۆ نه هاتبا ی، گوم و گوڤ ده بووم، هه میشه له لام بمینه وه))

– مه ترسه ده میئم، به جیت ناهیللم، تۆم خوۆش ده وی،

– ئه و خوۆشه ختیه تاکه ی به رده وام ده بی؟

– کریستی ناصیره یی، مادامه کی که تۆ له گه ل منی من له گه ل تۆم. تا ئه به د؟

– فریشته به پیکه نینه وه گوتی ((ئه به د یانی چی؟ تۆ هیشتا نه تتوانیوه خوۆت له
وشه ی گه نیوو وه کو گه نیو، مه له کوتی ئاسمان رزگار بکه ی؟ یانی کوره که شت
نه ییتوانیوه تۆ شه فا بدات؟)) له کاتیکا به مست له زه وی ده کوتا، به رده وام بوو:
((مه له کوتی ئاسمان هه مان ئیره یه، هه مان ئه م زه ویه، خودا هه مان جییه: کورپ تۆ،
ئه به د هه مان جییه: هه رساتی کریستی ناصیره ی هه ر ساتی که رته ده بی،
ئه به دیه ته، ساته کان بۆ تۆ به س نییه، ئه گه ر وایه ده بی بزانی که ئه به دیه تی نابیت))

فریشته بیده نگ بوو، دهنگی چه ند پییه کی سووک له حه وشه بیسترا، پیی په تی نزیک
بوونه وه).

کریست هه لسا یه وه و پرسی ((کییه؟))

فریشته به بزده یکه وه گوتی ((ژنیك)) و بۆ پیشه وه ده چوو ده رگه ی دووده ری کردووه.

– کام ژن

فریشته وه بلیی به نیشانه ی سه رزه نشت کردن، ئه نگوستی خوۆی راته کانه د: ((جاری
به تۆم گوت، مه گه ر له بیرت چوو؟ له دونیادا ته نها یه ک ژن به چه ند رووخساریکی بی
ژمار هیه، یه کی له و رووخسارانه وادیت، برۆ پیشوازی ئه وه وه، من لییره ده رۆم))
وه ک مار خزیه ناو ئارده دارو ون بوو. پییه په تیه کان له ده ره وی ده رگا وه ستان،

کریست له حالیکدا به ره و دیوار ده گه رایه وه، چاوی له سه ریه ک دانا، خوۆی والیکرد که
له خه ودایه، دهستی ده رگای کرده وه، ژنیك به حه پس کردنی هه ناسه له سینه یدا خزیه
ژووره وه، له سه ره خوۆ بۆ پیشه وه ده چوو، گه یشته گۆشه یی که کریست لیی دانیشتبوو،
بی ئه وه ی که قسه یی بکات یا سه روسه دایی بکات له که نار پییه کانی ئه ودا راکشا.

کریست ههستی کرد که گه رمایی له ژیر پییدا هه لدهستی و نیله ده کاته ئه ژنوو ران و
دل و گه رده نیه وه، سه ییری خوواره وه ی پیی کرد، رووخسارو مه مکی ژنیکی له تاریکی
به سه ر کرده وه، ژن دهسته وه ستان بوو لاریزه وه، قسه یی که نه خسته سه ر زمان، به لام
له شی ده لرزی، ئاره قه ی سارد ته واوی له شی داگرتبوو.

پیاهه که به ئارام و پر سۆزو میهره وه که و ته قسه ((تۆ کیی؟ ژنه هیچی نه گوت و
ده له رزی، کریست له گوفتی خوۆی په شیمان بۆوه، چونکه جاریکی دی قسه ی
فریشته ی له بیر کرده وه، ناوی ژن، شوینی، شیوه ی، ره نگ و جوانی و زیرو رووخساری
چ بایه خیکیان هیه؟ ئه م رووخساری ژنانه ی زه وی بوو، ره جمی ئه وی ئازارده دا، کچ و
کورپانیکی زۆر له ناو ره جمی ئه ودا بوو که تووشی هه ناسه برکی بوو بوون نه یانده توانی
بیینه ده ره وه، ئه ویش هاتبووه سۆراغی پیاوئ تا بۆ ده ره اتنی ئه و منالانه ره جمی
بکاته وه، دللی کریست پر له میهر بوو.. ژنه له حالیکدا ده له رزی به زه مزه کردنه وه
گوتی

– من رووخساری تۆم!

– رووخسار؟ کام رووخسار؟

– مارتا...

شه ویکیان میړی خه ونیکي وه حشه تناکي بینی و له جیوه هله سایه وه، چووه هه وشه وه کریستی بینی که خوی ده شواو به ناو له پی به سهر خاکه وه، به پرازیبونونه وه له سهر زهوی دانیشته وه، نزیك که وتسه وه له که ناریا دانیشته، به نارامی پرسى ((مه ولای من، خه ونه کان چین؟ ماهیه تیان چیه و چ که سی دیان نیړی؟)) کریست وه لامی دایه وه ((ته وان نه فریشته وه نه هر ماسن، له وکاته ی که لوسیفر دژی خودا دهستی به ناسی بوون کرد، خه ونه کان مابوون که لایه نی کام یه ک بگرن، له میانی فریشته وه مانه وه و خودا ته وانى هاویشته ناو دوزه خ... بو ده پرسى؟ مه گهر خه ونت دیوه؟))

به شی سی و دوهم

به لام میړی دهستی کرد به گریان و وه لامی نه دایه وه، کریست دهسته کانی تهوی لاوانده وه و گوتی ((ماده مه کی خه ونی خوت له دهر ووندا دیلیته وه وه کو خوریکه ده که ویته گیانته وه، ناشکرای که و خوت له چنکی رزگار که)).

میړی ویستی دهست پییکات، به لام ته وندده ترسناک بوو که به سه ختی دهیتوانی هه ناسه هه لیکشی، کریست نه وازشی کرد و هیزی وه به رد لیدا.

- به در یژایی شه و مانگ ته وندده دره وشاوه بوو که نه مده توانی چاو له سهر یه ک دابنیم، به لام وه که ته وهی که له کاتی سپیده دا خه و منی فراند، چونکه بالدار یکم بینی بوو... نا، بالدار نه بوو، شهش بالی شاگرینی هه بوو، رهنکه یه کی له سهر افیمه کانی^(*) دهر و بهری ته ختی خودا بووی، هات، به نارامی به سهر گردی سهر مه وه باله کانی لیکدا، به لام له پرپیکا دابه زی و باله کانی به دهری سهر مدا پیچا، دهن دوکی خوی دانایه سهر گویم و قسه ی له گه لم کرد، مه ولای من له پیشگاهی تودا سوژده ده به م، پییه کانت ماچ ده که م، فهر مانم پی بده که بیده نگ بم.

- میړی نازابه، من له گه ل توم، بو دهر سی... باشه، قسه ی له گه ل تو کرد، چی گوت.

- که تم هه موو...

رژو مانگو و ساله کان یه که له دوی یه که راده بردن، له مالی ئوستا ئیلیاز ژماره ی کچان و کوران له زیاد بووندا بوون، مارتاو میړی بو زاین و منال زیاتر ململاتی یه کترین ده کرد، پیاوه که جار جاره له کار که که ی خویدا به دار کاژو به پرو هه روه ها دره ختی سهر و نیازو په نجه ی خوم نهرم ده کرد، ده یخستنه سهر زهویه وه بو خه لکی که لویه لی دروست ده کرد، هه ندی جاریش له مه زرادا به باو به ردو دار که زه وه عه سران ماندو و مردو و دهبو ده گه پرایه وه، له حوشه داده نیشته وه تا ژنه کانی خوی بیین و پییه کانی بشون و ناگر داگیر سینن و سفره ی بو راخن ته وکاته باوه شیان بو بکه نه وه له باوه شی بگرن، پاشان دروست به و شیویه ی که به سهر دارو زهویه وه کاری ده کرد، له دهر وونی داره کاندان لکی نازاد ده کرد و له ناو دلای زه ویشدا تری و گوله گه م، به هه مان شیوه له سهر ژنان کاری ده کرد و له دهر وونیا نا خودای نازاد ده کرد.

کریست له به رخ که و ته ته ندیشه وه ((واه که چ به خته وهر ییکه ته و هه ماهه نگیه ی نیوان روح و جهسته، زه مین و مرؤف...!)) مارتاو میړی دهستیان به سهری ته و پیاوه داده هینا که خوشیانده ویست هه روه ها به سهری ته و منالانه ی که له ره جمی ته واندا ده هاتنه دهر وه و به و ده چوون، تا دلنیا بن له و هه موو له ززه ت و شیرینی هه.. له و هه موو خوشه ختیبه ده ترسان.

* سهر افیم: فریشته ی شهش بالی پاسه وانى ته ختی خودا و سیمبولی سر وشته.

جاریکی دی له هه ناسه کهوت، شه ژنۆکانی کریستی گرت و له میانى بازووه کانی خۆیدا کوشی.

- میړئى تازیز... که شه هم مووه چیه؟

- میړئى کهوته گریانوه ((خهونیکه)) کریست لهرزی، خهونیک؟

- مه ولای من به لئى... شه هم مووه خهونیکه.

- مه به ستت له هم مووه چیه؟

تۆ، من، مارتا، هاو باو هشی شه وان، منالان، هر ه موویان زیاتره له درۆیهک هیچی دیکه نییه، درۆیی که هه رماس بۆ هه لئه له تاندنی ئیمه دروستی کردووه، هه رماس، خوو مهرگ هه واری گرتیه خۆ مه ولای من کۆمه کم بکه.

میړئى به سه زه ویه وه گلۆر بۆوه، بۆساتی کهوته ته زویکه وه له پرپیکا له شى وه کو دار وشک هه لگه را، مارتا به سه راسیمه وه خۆی و برئى سرکه قرمى هینا و رایکرد، له لاجانگه کانیدا هه لیسوی، میړئى هاته وه خۆی، چاوانی خۆی کرد وه به بینینی کریست پییه کانی چه سپا، مارتا گوتی: مه ولای من، لیوه کانی خۆی خسته جوله، لاربۆوه، دهیه وئى شتى به تۆ بلئى).

کریست لاربۆوه له زه وى به رزی کرد وه، میړئى لیوه کانی جولانده وه

- میړئى خۆشه ویستم چیت گوت؟ نه مبیست.

- میړئى، به وه به هینانه وه ته وای هیزی خۆی، کهوته زه مزه مه وه ((و شه وى که تۆ، مه ولای من)).

- و... من چی؟ قسه بکه!

- له خاچ درای؟

مه ریه م به وتنئى شه و شانه دووباره به پیه و شیه وه به سه زه وى کهوته سووره وه. شه ویان برده سه رجئى و مارتا له که ناریا مایه وه وه کریست ده رگای کرد وه وه چوو مه زرا،

خه ریک بوو بخنکئى، دهنگئى چه ند ههنگا وئیکئى له وای خۆیه وه بیست، گه رایه وه وه غولامچه که ی بینئى، به تووره پییه وه به سه سه ریه وه هاواری کرد ((چیت ده وئى؟ به ته نهام به جئى به ئله)) غولامه که له کاتیکا چاوه کانی ده بریقایه وه وه لامئى دایه وه ((کریستئى ناصیره یی ده ترسم به ته نهما جئت به ئلم، شه ساته دژواره، له وانیه ته تووشئى شه فسوونت بکات)).

- شه قهزا هه مان شه وه م ده وئى، چه ند کاتیک هیه که زه ینى داخراوم پیش چاوی من ده گرت.

غولامه که به پیکه نینه وه گوتئى ((مه گه تۆ ژنیت؟ نه کا باوهرت به خه ون هه بئى؟ لیگه رئى با ژنه کلمان بگرین، شه وان به رگه ی له زه تئى گه وره ناگرن، له بهر شه مه ده گرین، به لام ئیمه به رگه ی ده گرین، وانیه؟)

- به لئى بیدهنگ به...

شه وان به خیرایی بۆ پیشه وه چوون و چوونه به رزایی گردۆلکه سه وزه که وه، کولیلکه سووره کان و مرورای زهرد به سه ر گیاکانه وه په رش و بلا و بوو یونه وه، زه وى بۆنى زه هه نجیری ده دا، کریست له نیوان دارزه تونه کاندئا مالى خۆی ده دیت، دوو که لئیکئى هئمن له بانئى هه لده ستا، رۆحئى کریست تارام بۆوه له به رخۆ کهوته ته ندیشه وه: ((ژنان هئزئى خۆیان وه ده ست هئنا بۆوه، له که نار سوپادا شه ژنۆیان دابوو، ناگریان کرد بۆوه)). گوتئى ((باشتر وایه بگه رپیمه وه و لیوم له لیو نه که مه وه، شه وان ژنن، خوا ره هیمان پی بکات)). رۆژان له دوایئى یه ک راده بردن، رۆژئیکیان عه سر ریبوارئیکئى عه جیب و نیوه مه ست په دابوو، رۆژئى شه مه بوو، کریست کارئى نه ده کرد، له که نار ده رگا دانیشته بوو، کوو کچه بچو که کانی به سه ر شه ژنۆوه دانیشاند بوو، یاری له گه ل ده کردن، له کاتی سپیده دا باران بارئى بوو، دوای نیوه رۆ هه و ساف بوو بوو ئیستا کئى هه وریکئى بۆر له تاسماندا به ره و رۆژاوا مه له ی ده کرد، تاسمان له نیو هه وره کان وه کو چه مه نئیکئى سه وز وابوو، ریبوار وه ستاو سه ریرئیکئى له رووی شه رانگیزیه وه کرده کریست و پیکه نئى.

- ٺاهي ٺوسٽاد ٺيلياز، ٺؤمانين، ٺؤشانسيڪي باشت ههيه، سالان ڏين و سالان ڊهڙن، وهڪو ياكوب به ٺؤي و دوو ٺنيهه، ليا، راکيل، لهڪه نار ڊه رگا داده نيشي ٺؤشت ههه دوو ٺنت ههيه - مارتا و ميڙي، هه والڻ ههيه كه يه ڪيڪيش ڪاري مال هوت ٺؤ ڊه ڪاو ٺهوي ڊيڪه ڪاري ٺؤته، ٺؤش هه موو ڪاره ڪان ڊه ڪهيت، هه موو شٽيڪ: دار، زهوي، ٺواو باشه، ڪه مي ٺه و قالبه و ره ڊه ره وهه بيينه له ڊونيادا چ ههيه، ٺاٺيستا ناوي پيلاتت كه وٺو ته به رگوي؟ پونس پيلاتت كه ٺوميد ه وارم ٺه تون به تونه له ٺاگري ڊؤزه خ دا هه لبقرچي!

- ڪريست ٺه و ريٺواره نيوه مه ستهي ناسيه وهه بزه ييڪي هاتي ((سيموني قهيره واني، پياوي خوداو شه راب، به ٺير بيي، وه ره ڊانيشه، مارتا زو و پيال هه رابنيڪ ٺؤ ڊؤستي ڊيري نه ي من بهينه)).

- ريٺوار ڊانيشت و پيال هه شه رابي گرت هه سته به غور وهه گوتي ((له ڊونيادا من ڊهناسن، هه موو ڊه هاتنه مه پڃانه ي منه وه، ٺوسٽاد ٺيلياز ٺؤت له من نه بان مه ڪه، گرو ڊه ڪه ڪه ٺؤش سه رت له مه پڃانه ي من داوه، ڊه مويست پير سم كه تا ٺيستا گويت له پيلاتت بووه، ٺايا هيج ڪاتي ٺهوت ڊيوه؟))

سهرو ڪه لله ي غولا مچه ڪه به ڊيار ڪهوت، پشتي به ڊه رگا داو به گوي گرتنه وهه وه سته، ڪريست له حالتيڪدا هه وليده دا وه پير ٺؤي بهينه ته وهه، وه لامي دايه وهه ((وه لي شٽيڪ ڊيته وه زهينم: دوو چاوي ٺؤله مي شسي بي به زه يي، وه ڪو چاواني شاهين، ٺهنده ييڪي گالته ٺاميڙو ٺهنگوستيله ييڪي زيڙي... هيجي ترم وه پير نا يته وهه. ٺاهه وه پيرم ڊيت، له گه نيڪيان ٺؤ هيئا نو قريه ي بوو تا ڊه سته ڪاني بشوات، هه مانه وه بهس، واخه يال ڊه ڪه ڪه له ٺه ون ي زياتر نه بوو به هاتني روژان نه ما... به لام ٺيستا ڪه پيرم نو ي بووه، به پيرم ڊي ڪه له ٺه ودا زوري ٺازار دام)).

- نه فره تي خوداي لي بي، بيستم ڪه له بهر چاوي خودا ٺهون زياتر له راستي روژو نرخی ههيه خودا پاڊاشتي پيلاتي ڪرد... ٺه و له ٺاچ ڊراوه)).

ڪريست هاواري سه ردا ((له ٺاچ ڊراوه))

- سه رسامي ناوي، مسته هه قه ي بوو، ڊو يني له ڪاتي سپيده ٺهويان به له ٺاچ ڊراوي بيي، وه ڪ ڊه لئين شيت بوو بوو، نه يده تواني بجهوي، له ناو جي ڊه هاته ڊه ره وه، به ڊواي له گن ڊه گهرا، به ڊريڙايي شهو ڊه ستهي ڊه شوشت و هاواري ڊه ڪرد:

((من ڊه سته ڪانم ڊه شوڻم، من بيگونا هم)) له گه له ٺه وهش ٺو يين به سه ر ڊه ستهيه وه ما بوو هه ميه شه ڊه ستهي ڊه شوشت، پاشان ڊه چووه ڊه ره وه له گه لگه تا پياسه ي ڊه ڪرد، ٺارام و قه راري لي پرابو، هه موو شهوي ڊه ستهو ري ڊه دايه غولا مه به وه فاکاني ڪه به قامچي لي بدنه، ڊرڪي ڪو ڊه ڪرده وه تاجي لي ڊروسٽ ڊه ڪرد، تاجه ڪه ي له سه ر ڊه ناو ٺو يين بازرقه ي ڊه ڪرد.

ڪريست به زه مزه مه ڪر نه وهه گوتي ((وه پيرم ڊيت... وه پيرم ڊيت)) جار جار به ڊزيه وه سه يريڪي ڊه ڪرده غولا مچه ڪه وه ڪه پشتي به ڊه رگا ڊابو به ڊيقت گوي راگرتبو.

- پاشان په ناي برده به رمه ستهي و ته واري مه پڃانه ڪاني ته ي ڊه ڪرد، هاته مه پڃانه ي منيش ٺؤي مه سته ڊه ڪرد، ٺنه ڪه ي له بهر ره فتاري ٺهوا هه راسان بيو، له داخان شه قه ڊه برد، له ڪو تاييدا، له روڊا ما ڊه ستهو ري لا بردني هات... ٺوسٽاد ٺيلياز... گويت لييه؟ ٺؤ ٺاخ هه لده ڪيشي؟

ڪريست چاوي پريووه زهوي و وه لامي دايه وهه، غولا مچه ڪه پيال هه سيموني پير ڪرده وه له سه رخو چرپانديه گويي ((بيدهنگ به و ياللا لي ره پوڙ))

به لام سيمون توو ره بوو ((ٺؤ بيدهنگ بم؟ داستانه ڪه م ته و او نه ڪرده وه، ڊو يني له ڪاتي سپيده ڊؤسته ڪانتان پيلاتيان له گه لگه تا له ٺاچ دا))

وه ڪ بلتي له پريڪا ٺه نجهري به سه ر ڊلي ڪريست دا يته خواره وهه چوار نيشانه ي شيني سه رده سته و پيه ڪاني هه لئساو سوور هه لگهرا، رهنگي پهري و ميڙي ٺاگادار بووه، ڊه ستهي به سه ر ٺه ٺؤي ٺه و ڊاهيناو گوتي ((ٺازيم ٺؤ مان ڊووي وه ره ٺو وهه رابڪشي))

خۆزەتاو ئاوابوو ھەوا فینک دەبوو، ئیستا تەواو مەست بوو ئیدی قسەى بۆ نەدەھات و چوو ھەو ھەو، غولامە کە بازووی گرت و لەدیکەدا دەری پەراند، بەتورپەییەو پیتی گوت ((زۆرت ھەلەق و پەلەق گوت)).

لەحالیئێکدا ھیمای بەو جادیە دەکرد کە بە ئورشەلیم کۆتایی دەھات و گوتی ((ئیستا ون بە!))

کوپر بەنیگەرانیەو ھەراپەو مال، کریست لەکارگە کەى راکشابوو، چاوی بریبووو کلاورۆژنەى بنمیچەو، مارتا خۆراکی ئامادە دەکرد، مێرئ شیرى دەدایە منالە کەى و سەیری کریستی دەکرد، غولامچە کە بەچاوانی کە لەبەر زۆر تورپەبون بریقەى دەدایەو چوو ژوورەو کریست گەراپەو ھەو سەیری ئەوی کرد، لێوی خۆی گەستەو نەبادا قسەییکی لە دەم بیتە دەرو، جارێکی دیکەش رووی لەو کرد وای بەدیارخست کە داوای کۆمەگى لى بکات. بەلام مندالکارە کە ئەنگوستى دانایە سەر لێوکانى خۆی و بەزەو گوتى ((بجەو)) کریست چاوی لەسەریە کە دانائو لێوکانى ئارامیان گرت، چینیەکانى توێلی نەماو چوو ھەو، روژی دواى لەکاتى سپیدەى سەھەران کە بیداربوو، ھەستى بەشادومانى و ئارامى دەکرد، وەك بلیسى گىانى لە دەست مەترسییكى گەورە رزگار بوو، غولامە کەش بیدار بوو، لەکاتى کە پیدە کەنى، کارگە کەى ریکدەخست.

کریست لەحالیئێکدا چاوی بۆ ھەلەتە کاند پرسى ((بەچی پیدە کەنى))

بەدەنگیى لەسەرخۆ کە ژنان نەبیستن وەلامى دایەو ((کریستى ناصیرەى بە مرۆقەى پیدە کەنى، زەینى بەدبەختى ئیو ھەموو ساتى دەبى لە مەترسى بپەریتەو؟ ئەملا تەك و ئەولا تەك، لەدوای تەلان جگە لە گوزەرگایى لەپرووبەپروا ھىچ شتیكى دیکە نییە، ئەویش رووبەرۆوى گەردا و پردى بەبارىكى موو درێژ بۆتەو))

کریست بەخەندەو گوتى بۆ ساتى زەینم بەسەر پردى تۆو خزی، بەلام گىانم بەساغ و سەلامەتى قورتار کرد))

ژنەکان ھاتنە ژوورەو بەبەتەى قسەى گۆرا، ئاگرداگىسابوو روژ دەستى پیکردبوو، بەك فەوج منال بەپیکەننەو ھەلپژانە ھەوشەو دەستیان کرد بەچاوشارکى).

کریست بەخەندەو گوتى ((مێرئ یانى ئەم ھەموو منالانەمان ھەبە مارتا ھەوشە پر منالە، دەبى مال گەورەتر بکەین و منال راگرین)).

مارتا گوتى ((مالى گەورەتر دەکەین))

- ھىچى نەماو کە وەکو مشكى بیابان و سمۆرە لەدەرو دیوارو درەختەو سەرھەلگەپین. مێرئ، ئیمە جەنگمان راگەیاندو ھەو مەرگ، پیرۆز بیت رەحمى ژنان کە وەکو سگى ماسى پەرە لە ھیلکەو ھەریە کەو مرۆقەى، ئیدی مەرگ ناتوانى بەسەر ئیمەدا زال بیت.

- مێرئ وەلامى دایەو ((ئازیزم بەھەمان شیو مەرگ ناتوانى بەسەر ئیمەدا زال بیت، تۆ تەنھا ئاگات لەخۆی و بەسەلامەتى بمینەو)).

کریست کەیفى خۆش بوو دەبیوست سەر لەبەر سەرى مێرئ بنیست ((مێرئ، وەرە بزائم تۆ ھىچ کاتى بى لەمردن ناکەیتەو؟ تۆ ھىچ کاتى داوای بەزەبى و لووتفت لە خودا کردووە؟ ئایا تۆ تا ئیستا بۆ روژى پەسلانئى* نىگەران بوویت؟))

مێرئ کەزىە درێژەکانى راتەکاندو پیکەنى ((ئەم جوۆرە کارانە پەیوھەندى بەپیاوانەو ھەبە، نەك من داواکارى لووتفو بەزەبى خودا بى، من ژنم و لەمێردم داوای لووتفو بەزەبى دەکەم ھىچ کاتى لەدەرگای خودا نادەم، تا گەدایى بۆ بەختەو ھەرى ئەبەدى بەھەشت بکەم، ئەو پیاو ھى کە خۆشم دەوى، دەیکوشمە باوھش و ھىچ داواىە کى دیکەم بۆ بەھەشتى دیکە نییە، بەختەو ھەرى ئەبەدى پێشکەش بەپیاوان بیت))

کریست لەحالیئێکدا شانى رووتى ئەوى دەلاواندەو گوتى ((بەختەو ھەرى ئەبەدى پێشکەش بەپیاوان بیت؟ ژنى خۆشەویستم، زەمین جوخینىكى تەنگە، چۆن دەتوانى لەو فەزایە تەنگە خۆت زیندانى بکەى و مەیلی راگردنت نەبى؟))

* پەسلان: روژى قیامەت

- ژنی ته نهها له ناو دپاریکراوه کاندای خوښه خته مه ولای من، خوژ ته وه ده زانی که ژن ته مباریکه نه کانی.

مارتا به په له هاته ژوروه گوتی ((نه فیری سوزاغي مائی نیمه ده کات، پیاوړیکي کورته بالاو قه لوه، قه مبور که چه له، به پییه گوجه کانی به خیرایی ری تهی ده کاو نه ونده نه ماوه بگاته ئیره)).

غولامچه که به په له هه ناسه برکپوه هاته ژوروه ده ((حه ز له چه هره ی ناکه، ده رگای له پروو داده خه، نه و یه کی له وانه یه که ژیاغان ناخوژ ده کات)).

کریست به توورپه یوه سهیری نه وی کردو پرسی ((له چی هه راسانی؟ مه گهر نه و کییه که ده بی تو هه راسان بکا؟ ده رگا بکه وه)).

غولامچه که چاوی هه لته کاندو به نارامی گوتی ((له کوژ خوژی که وه ده دق کی که))

- بو مه گهر نه و کییه؟

- له کوژ خوژی که وه زیاتر له وه مه پرسه.

- کریست توورپه بسوو ((مه گهر من نازاد نیم که به پیی مه یلی خوژ ره فتار نه که م؟ ده رگا بکه وه))

دهنگی پیی له ده ده روه بیستراو نه لقه ی ده رگا کوترایه وه، کریست له حالیکدا رایده کرده هوشه پرسی ((کییه؟))

دهنگی که به هه بیهت وه لامي دایه وه ((من نیردراوی خودام، بکه وه))

ده رگا کرایه وه، قه مبوریکي خه پله و قه له وو گهنج، به لام سه رکه چه ل، له ناستانه ی ده رگا وه ستابوو، له چاوه کانیدا ناگر ده هاته ده روه، میړی و مارتا که به په له بو دیتنی نه و هاتبون، پاشه کشه بیان کرد.

میوان له حالیکدا بازوه کانی ده کرده وه گوتی ((برایان شادی بکه ون و بکه ونه وه ژده وه، خه به ریکي خوژم بو ئیوه پییه)).

کریست سهیری نه وی کرد، زهینی خوژی کوشی تا وه بیری بیته وه که نه وی له کوی بینیه، ناره قه بیکی ساردی به له شدا هات ((تو کیی؟ وا خه یال ده که م تو م له شوینی بینیه له ته لاری کیافا؟ له ری و ره سی له خاچدان؟))

غولامچه که له گوجه ی هوشه خوژی مات کرد بسوو وتی ((شاووله، شاوولی خوینخوژ)).

کریست تووشی وه حشمت بو پرسی ((تو شاوولی؟))

- کاتیک هه و بووم، ئیستا نه و شاووله خوینخوژ نهیم، من نووری راستیم دیوه، من پاوم سوپاس بو خودا که نه جاتم بو، ئیستا بو زرگار کردنی دونه ریگه م گرتو ته بهر، نه که یه هودی، نه فه له ستین، به لکو ته واوی دونه! نه و موژده یه ی که نیمه پانتایی به فراوانی تو قیانووسه کانو سه رزه یه دووره کانی ده وی، ئوستاد ئیلیازر سه رت رامه ته کینه، تیزم پی مه که، به لئ دونه نه جات ده ده م.

کریست وه لامي دایه وه ((به قوریانی رووخساری مانگت م، من له و کاره ی که تو گرتو ته بهر من گه راومه ته وه، له بیرمه که وه که تو گه نجیتی ته مه ن و سالی تو م هه بوو که هزم به زرگار کردنی دونه به ستا، باشه مانای گه نجیتی هه ر نه وه یه، به پیی پیاده و به جلی دراوو که مه ربه ندی بزمار نیشان، له شیوه ی په یامبه ره کونه کان ده چومه نه ملا و نه ملا، په لکه لیمویان تیده گرتم، لییان ده دام، یه که پی دوور بووم له له خاچدانم هه مان شتیش به سه ر تو دیت)).

کریست که وتبووه هه لچونه وه به له بیر کردنی رژی ئوستاد ئیلیازر رازی بو غه ریبه که ناشکرا ده کرد، غولامچه که تووشی وه حشمت بو... که وته میانیه وه تا بهر له قسه ی نه وان بگریت ((ئوستاد قسه ی له گه ل مه که، لیگه ری من باقسه له گه ل نه و بکه م)) رووی له غه ریبه که کرد ((نه ی دیوی دوزه خ مه گهر نه وه تو نه بووی که به سته مگه ری..... ت کوش؟ خوین له ده دستت ده چکیته وه یاللا برؤ بچمت ون که)).

کریست له کاتیکدا ده له رزی گوتی ((تو؟ تو؟)) پاول به ناخیکی قولته وه وه لامي دایه وه ((به لئ من، له سینیه ی خوژم ده ده م جلی به رم ده درینم، هاوار ده که م: گونا هم کرد... گونا هم کرد)) من مه نموری کوشتنی خه لکانی بووم که ریبا زنامه ی موسایان

لهژیر پئی نابوو، ههر كهسى كه دهمتوانى كوشتبووم كه دهگهرامهوه بۆ شام له پړنكا ههورهتریشقه پئی ئاسمانى گرتو منى هاويشته سهر زهوى، نوورپكى مهزن منى نابينا كردو شتتكم نهديت، بهلام دهنگينكى سهرزهنشت ئاميزم لهسهر سهري خوومهوه بيست ((شاوول... شاوول، بۆ تاقيبم دهكهى؟ مهگهر چيم لهتۆ كردوو؟

هاوارم كرد ((خوداوهندا... تۆ كيى؟)) ئهو وهلامى دايهوه من هه مان كريستم كه بهدوايدا دهگه پيى، هه لسهوه برۆ شام لهوى ياوهرانى من فيرت دهكهن كه چى بكهى)) به ترسو لهرزوه هه لسهامهوه، چاوانم كراوه بوو، بهلام نه مدهدى هاوپړكانم دهستيان گرتو منيان گه يانده شام، يه كئى له ياوهرانى كريست به ناوى - حه تانيا - خوا خيى بنووسى هاته ئهو كوخته يه ي كه لهوى مابوو مهوه دهستى به سهر سه رمدا هيناو دو عاى كرد ((ئهى كريست بينايى بۆ بگه پرينه وه تا بۆ ته واوى دونيا سه فهر بكات و بانگه شه بۆ ئينجيل بكات))

له و كاته ي كه ئهو دو عاى ده كرد، بينايى خو م بۆ هاته وه وه خو م ئاوه مو ز كرد، ناوم بوو به پاول: په يامبه رى ميلله تان، له ده رى او وشكا ييدا په ند ده دم ((خه به رى خو ش)) وه غر ده كم، بۆ وا به چاوى ده ريه رپيو ته ماشام ده كهى؟ ئوستاد ئيليازر بۆ وا ته نگاوى؟

كريست به مستى گرځى كرووى و ده مى كه ف كرو ويه وه له حه وشه دا پياسه ي ده كرد ژنه كانى بينى كه رهنكو و پويان په رى بوو له گو شه ييكا وه ستابوون، منالائى ديت كه به قيزاننده وه خو يان به دامه نى دا يكيانه وه هه لواسى بوو، به ئه مر كرده وه پيى گوت ((برۆ به ته نها جي مان به يله))

غولامه كه هاته لاي كريست تا قسه بكات، به لام به تو ره پي وه لاي ناو گوتى ((مه گهر ئازاد نيم؟ زۆرم سه ير كرد، ئيدى تا قه تم نه ماوه ده مه وى قسه بكه م)) گه رايه وه لاي پاول به ده نكيكى له رزانه وه هاواري كرد ((كام خه به رى خو ش))؟

- كريستى ناصيره پيى كه هه لبه ت ناوت بيستوه، كورپى يوسف و ميى نه بوو، كورپى خودابوو، ئهو له ئاسمان هات و وهك مرۆقى لي هات تا مرۆقايه تى رزگار بكات، كاهينه كان و فره يسيه پيسه كان ده ستگيريان كرد برديانه لاي پيالات له خاچيدا. به لام له رۆژى سييه م رابۆوه و چۆوه ئاسمان، برايان، مه رگ زال بوو، گونا هه كان بوردران و ده روازه كانى به هه شت كرانه وه.

كريست هاواري كرد گوتى ((تۆ ئهو كريستى ناصيره پيى كه به چاوى خو ت بينيت رابۆوه؟ چ شكليكى هه بوو؟))

- تيشكى هه وهره تريشقه، تيشكى هه وهره تريشقه كه قسه ي ده كرد.

- ئهى درۆزن.

- ياوهره كانى ئه ويان ديت، دواى له خاچدانى ئهو له باله خانه پيى له ده ورى يهك كۆبوونه وه. ده رگا يان داخستبوو، له پړنكا ئهو هاتبوو له ميانيا نا وه ستاو گوتى: ((سه لام له ئيوه بى)) به ديتنى ئهو سه ريان سوورما، به لام تو ماس با وه رپى نه كرد كه خودى كريست بى، ئه نگو ستى له ناو برينه كانى داناو برپى ماسى به ودا، ماسيه كه ي گرت و خو اردى.

- ئهى درۆزن...

به لام پاول كه وتبووه هه لچوونه وه، چاوه كانى بريقه ي ده دايه وه، له شى دو و قه دى خو ي قيت را گرت ((ئهو له مرۆق بوو دا يكى پاكيزه بوو، جو بريل له ئاسمان دابه زى و گوتى ((ميى، درود له تۆ)) قسه ي ئهو وه كو تۆ كه وته ناو ره حميه وه، له دا يك بوونى ئهو وابوو

- ئهى درۆزن، ئهى درۆزن!

پاول سه رسام و بى جو له له جيى خو ي مايه وه، غولام هه لسا يه وه ده رگه ي دوو ده رى لي كدا، هاوسايى كانى به بيستنى ئه مه كه وته دادو فه ريا ده وه، ده رگا كانيان ني وه كرده بووه، گو يكانى خو يان تيز كرده بوو، دوو ژن به وه حشه ته وه دوو باره له حه وشه به ديار كه وتنه وه، به لام غولامه كه ئه وانى نارده وه ژو ره وه، كريست له تو ره پييان ده كولا، ئيدى نه يده توانى دلئى ئارام بييه وه هاته نزيك پاوله وه شان هه كانى ئه وى گرت و توند رايته كانندو هاواري كرد ((هه ي درۆزن، كريستى ناصيره پيى منم قه ت له خاچ نه دراوم و قه ت رانه بوويمه وه، من كورپى ميى و يوسفى نه چارى ناصيره پيى، من كورپى خودا نيم، وه كو هه موو خه لكيكى ديكه، كورپى مرۆقس، ئه وه وشه ييكي كوفرو به زاتانه بوو هينا ته سه ر زمان! ئه وه چ درۆيه كى شاخداره! ئهى فيلباز، به درۆيى كى ئاوا ده ته وى دونيا رزگار بكه ي؟)).

له و کاته که ئوستاد ئیلیازر دهستی له سه ر لئوی دانابوو قسهی ده کرد، پاول که و ته بووه تاگاهی لهو نیشانه شینانهی که وه ک برین و بزمار به سه ر دهستی و پییه کان و دلپه وه بوو..

کریست هاواری کرد ((بۆ چاوت ده سوورپینی؟ بۆ وا له دهستی و پییم مور بوو ته وه؟ نه و نیشانانه ده بیینی له کاتی خه ودا خودا نه قشی کرد، راستیت ده وئ هیشتا نازام، ئایا خودا له گه ل هه رماس نه و نیشانانهی نایه سه ر له شم، خه ونم دیت که به سه ر خاچه وه و تازار ده کیشم، به لآم به هاوارده له خه و بیدار بوومه وه و تازار نه ما، تازاری که ده بوا له بیداریدا به رگه م گرتبا له خه و یه خه ی گرتم و رامکرد. پاول که لاجانگه کانی له ترسی شق بوون توند گرتبوو، هاواری کرد ((وسبه .. بیده نگ به!))...

به لآم ئایا کریست دهیتوانی ئارام بگریت! ههستی ده کرد نه و وشانه ساله هایه له سینهیدا زیندون، ئیستاکئ ده رگای دلی خۆی کردۆ ته وه و نه م قسانه ده کات، غولآمه که خۆی به بازووی هه لئوآسی بوو پیی گوت ((بیده نگ به)) به لآم کریست به ته کانی نه و ی به زه ویدا داو رووی له پاول کرد.

- بیده نگ نام، هه موو شتی ده لپیم، ده بی ئارامی وه دهستی به یئمه وه، به لئ رامکردو له ژیر ناوو له شیکی دیکه هاتمه نه م گونده بچو وکه؟ لییره وه کو مرۆقی رۆژگار به سه ر ده به م و ده خۆم و ده خۆمه وه، کار ده که م و ده به م خاوه نی منال، ئاگریکی سه رسامکه ر هه لساو منیش بووم به ئاگریکی میه ره بان و ئارام بوومه وه، له ناو سۆپادا خۆم مات کرد تا ژم خۆراکی مناله کانی له سه ردا بکو لینی، بۆ فه تچ کردنی دونیا، با وه شینیکم به رز کرده وه، به لآم له نیو نه م ته شته بچو وکه ی مآلیدا له نگه رم گرت، شکۆو شکایه تیشم نییه، من کوپی مرۆقم نه کوپی خودا، بیه و ده یه درۆ به خه لک مه لئ که گوایه قه ده له م ده که ی و بانگه شه ی حه قیقه ت ده که ی.

- ئیستا نۆبه تی ته قینه وه ی پاول بوو، له کاتیکا هی رشی ده کرده سه ر نه و، هاواری کرد: نه م ده مه بی شه رمه ت داخه! بیده نگ به، ده نا مرۆق گویان له ده نگت ده بی و له ترسان زه نده قیان ده رژی، له ناو ورگی رزین و زولم و هه ژاری نه م دونیا یه، کریستی له خاچ دراو رابۆ ته وه و دلده ره وه بیکی به رخه بۆ مرۆقی شه ریف و مرۆقی

زولم لیکراو، ئیستا راست بی یا درۆ، بایه خی پی ناده م بۆ رزگار کردنی دونیا نه مه به سه .

- ویران بوونی دونیا له بهر کاریگه ریتی راستی باشتره له رزگار بوون له ناو درۆدا، بۆ؟ چونکه له ناو ورگی رابوونه وه بیکی وه هادا نه و کر مه گه وره یه خۆی شار ده وه.

- رووی ناوی راستی و درۆ چیه؟ هه ر شتی بالئ فرین بداته مرۆق ده بییه مایه ی خه لک کردنی کاری گه وه روو رۆحی بلیمه ت و ئیمه به نه ندازه ی قامه تی مرۆق له زه مین هه لده کیشی، حه قیقه ته، هه ر شتی په رو بالئ فرین هه لپاچی درۆیه.

کوپی هه رماس وه کو نه وه وایه که زۆر له بله بانی، نه و بالته ی که باسیان لئوه ده که ی باله کانی لۆسیمفۆرن، بۆ ده خه نی؟

- هه لبه ته وه کو بولبول قسه ده که م، من ده رباره ی حه قیقه ت و درۆ نه وه ی که نه م دیتوه یا نا، له خاچ دراوه یا نه دراوه، نرخی فلسفه کی لای من نییه، راستی خه لق ده که م، له ریگه ی سه رسه ختی تاسووق و یا وه ری نه وان خه لق ده که م، هه ولپان بۆ ناده م تا بیان دۆزه وه.

ریگه پایه ی مرۆق دروست ده که م، به مجۆره ده به م مایه ی سه ره له دانی مرۆق، باش گویکانت مووت که وه، بۆ رزگار بوونی دونیا له خاچدانی تۆ پیویسته من سه ره رای مه یلی تۆ له خاچت ده ده م، رابوونه وه ی تۆش پیویسته، دیسان سه ره رای مه یلی تۆ زیندووت ده که مه وه، تۆ ده توانی له م گونده کۆله وه ره دانیشی لانک دروست بکه ی بۆ منالان، هه ر بۆ ئاگاداری جه نابتان ده بی بلیم که من هه وا ناچار ده که م شیوه ی تۆ وه رگری: له ش، تاجئ له درک، بزمار، خوین، هه موو نه وانه زور رین، هه ریبه که یان به شیکه له ده ستگای رزگار کردن له هه ر سوچیکی نه م دونیا یه چاوانیکی زۆر سه یری به رزایی ده که ن تۆ به له خاچ دراوی له هه وا ده بینن، نه وان ده گرین و فرمیسک رۆحیان له گونا هه شواته وه، به لآم له رۆژی سییه م تۆ له گۆر هه لده ته کینم چونکه رزگار بوون بی رابوونه وه نییه، دوا دۆرمن و ترسناکترین دۆرمن مه رگه، من مه رگ به ناو نیشانی رابوونه وه ی کریستی کوپی خودا ده تارینم.

- ٺهوه حه قيقه تي نيبه، من هه لده ستمه وه هواواي له خاچ نه داني توو رانه بوونه وه خودا نه بووني خوځ ده كه م.

- هه رچهنه دلته ده خوازي، هواواكه، من له توو ناترسم، نه سلهن پيوست به توو نيبه، ٺهوه چهرخه هه لده سووريني، ٺيستا خيرا بوو، مه هار كردني كاريكي بيهوده يه، راستيت بوي، هه مان ٺيستا كه قسه ده كه ي، بو ساتي هاتمه سهر ٺهوه ي هيرشت بكه مه سهره بهرله وه ي پيناسه ي خوٺ ناشكرا بكه ي به مرؤ قايه تي بيچاره بليني كه له خاچ نه دراوي توو بيدهنگ ده كه م، به لام يه كسه ر توورپه يي خوځ خواره ده وه به خوځم گوت:

- من ته نها قسه ييكم كردوه، ته نها يه كه په يامم هيئاوه (ٺه شق، هه مانو بهس).

- به گوتني (ٺه شق) ته وقي سهر گه رده ني ته واوي فريشته وه هه رماسه كاني هه لگرت كه له ناو دهرووني مرؤ قدا هه لټروكا بوون، به م شيويه ي كه خه يال ده كه ي ٺيشق - وشه يكي ساده و ٺارام نيبه: ته واوي له شكر قه تل و عام كراون شاره كان ٺاگريان تي به ربه وه، خو ينيكي بي حسيبي له دهرووني خو ي شاردو ته وه. رووباري خو ين ٺه شك و رووخساري دوني اي گو رپه وه، ٺيستا هه رچهنه دلته ده يه وي ده تواني هواوا بكه ي كه ((من مه به ستم ٺه وه نه بوو، ٺه وه ٺه شق نيبه، يه كتر مه كوشن، ٺيمه ش براين، به سكه ن)) به لام ٺيستا ٺه ي فه له كزه ده چو ن ده تواني به سكات؟ مه گه ر نازاني كه (تير له كه وان ده رچوه نا گه ر ٺيته وه؟)

- وه كو هه رماسي پي ده كه ني.

نه خير، به لكو وه كه په يامبه ري بته وي ونه ته وي، من ده به په يامبه ري توو. به پي مه يلي خوځم و دلخواستي خوځم داستاني ٺيان و ري نمايي و له خاچدان و رابونه وه توو دروست ده كه مه وه، يوسفي نه جا ري ناصيره يي توو نه هيئاوه ته بوون، من توو خو لقا ندوه، من پا ولي نووسه ر، خه لكي كه لكليبه.

- نا..... نا

- كي له توو پرسى؟ من پيوستم به توو نيبه، بو خوٺ له كاري من وه رده ده ي؟ كريست كه وته سهرسه كو ي حه وشه و نا تو مي دانه سهر ي نايه ناو ٺه ٺنو كاني: چو ن له گه ل ٺه م ديوه ده ست و په نجه نه رم بكات و رووبه روو بيته وه؟

- پاول به سهر سهر ي كريست وه ستا بوو كه كه وتبووه سهر خاك به سهر زه نشته وه قسه ي بو ده كرد: ((ٺوستاد ٺيلياز، دونيا چو ن ده تواني به هوي توو رزگاري بيت؟ به هيئاني كام نمونه ي بالا ده تواني دونيا ناچاري په يره وي كردني خوٺ بكه يت؟

- ٺايا به كه سي وه كو توو دونيا ده تواني له خو ي به ولاتر برپوات و روحي په رويال ده ركات؟ دونيا بو نه جاتي خو ي ده بي گوي له من راگريت....

- كريست سه يري ده وروبه ري خو ي كرد حه وشه خالي بوو بوو، غولام له حاليكا له گو شه ييكا هه لټروشكا بوو چاوه سپيه كاني ده سوورا، وه كو سه كي مي گه ل له زنجير دا ده يلو راند، ٺنان خو يان شارد بووه.

هاوسيكان رايان كر دبوو، به لام پاول وه كه بليني كه حه وشه مه يدانيكي زور فراوانه و پر له ٺاپوره، به هه لبه زينه وه ييكا په ريه سه ربه رزايي سه كو زوه ده ستي كرد به وه عزدان بو كو مه لٺيكي ناديار.

- برايان، سه رتان به رزكه نه وه سه ير كه ن له لايه كه ٺوستاد ٺيلياز له لايه كي دي پا ولي به نده ي كريست هه لټو يرين، ٺه گه ر له گه ل ٺوستاد ٺيلياز برؤن، ٺه وا ده كه ونه ٺير كوٺ و ٺيان يكي تي كه ل به هه ٺاريتان ده ييت، ٺيان و مه ركي ٺيوه ده يته مه ر، كه ميك خوري و باعه باع و بريكي زور سه رگين جي ده هي لن، به لام ٺه گه ر له گه ل من بن ٺه و ٺه شق و هه ول و جهنگ هه رزاني ٺيوه ده ييت، ٺيمه دونيا فه تح ده كه ين، ٺيستا هه لټو يرين، له لايه كه كريستي كور ي خودا، نه جاتي دونيا، له لايه كي دي بزربووني ٺوستاد ٺيلياز، ده نكي له فه زاوه بيسترا.

- ٺه ي په يامبه ري ميله تان، ٺه ي روحي گه وره كه به خو ين و ٺه شكي خوٺ درؤ ده چني و ده يكه ي به حه قيقه ت، بكه وه پيشه وه و ري نمايي مان بكه .. تا كوي ده چين؟ پاول بازوه كاني خو ي كرده وه، به له باوه ش گر تني ته واوي دونيا هواواي كرد:

تا نیگای خاکه سووری مرۆقـ هه تا زیاتر تا دلـی خاکه سووری مرۆقـ، سوپاس خوداوهند که دونیا فراوانه، نهوپه پری سراپیل، مهمله که تی میسر، سووریه حه به شه، ئاسیای بچوک، یۆنان و جه زایی پر به ره که تی قوبرس، ردزو کریت هه، دوورتر رۆم، دیسان دوورتر، به ربه ره کان خۆیان و که زی در یژو بۆر ته ورداسی ده ستیان، وای چ به خته وه ریه ک رویشتن له کاتی سپیده، به بای ده ریا یا کینو له روو خسارمان، گرتنی خاچ و دانانی له میان سینه و دلمان، دونیا به ده ست هیئان، وای که چ به خته وه ریه که بچوک بوونه وه کوتک خواردن، که وتنه ناو- گو شه دووره کان و کوژران به خاتری کریست!))

پاول هاته وه سه رخۆی و ئارام بۆه، نه و کۆمه له نادیاره له فه زا ون بوون، گه پاپه وه کریستی دیت که مات و مه بهوت پشتی به دیوار دابو گوئی له و راده گرت.

- گوتم به خاتری کریست نه به خاتری تو ئوستاد ئیلیازر، به لکو به خاتری کریستی به راستی، کریستی من.

- کریست که ئیدی نهیتوانی به رگه بگری، هۆر هۆر که وته گریانه وه.

غولامچه لیبی نزیك بۆه و گوتمی ((کریستی ناصیره یی بۆ ده گری؟)) کریست به زه مزه مه کردنه وه گوتمی ((ئه ی هاو پری غه یی، مرۆقـ چون ده توانی به دیتنی تاکه ریگایی، بۆ نه جاتی دونیا به گریان خۆی بیاریزی؟)) پاول ئیستاککی له سه کۆ دابه زیوه، سه ری ئاره قه ی کردبوو، نه عله کانی له پی کردبووه، لیکی دان تا تۆزیان لی بته کیننی نه و کاته به ره و لای ده رگا که وته ری به کریستی گوتم که به شه رمه وه له ناوه ندی هه وشه وه وه ستابوو گوتمی ((تۆزی ماله که تم له نه عله کام ته پاند، خودا حافیز، ئوستاد ئیلیازر، خۆراکی باش و شه رابی باش و ماچی داغت پیروزی، به لام سه رله به ر سه ری من مه نی ته گه ر نه و کاره بکه ی؟، فاتیحته خۆیندراوه ته وه، هه ر له به ر نه وه ی نیگه رانیش نه بیت ده بی بلیم که دیداری تۆ بۆ من خۆش حالکه ر بوو، خۆم له چه نگی تۆ رزگار کردوه هه مان نه وه ده ویست، ئیستا ئازادم و خۆم ناغای خۆم خوا حافیز)).

دوای وتنی نه و قسانه، جووت ده رگای کرده وه به هه لبه زینه وه یه ک خۆی گه یانده نه و ریگاییه ی که به ئور شه لیم کۆتایی دیت.

غولام که له ده رگا چوو بووه ده ره وه سه یری تووره بوونی پاولی ده کرد، گوتمی ((چ په له یه کی هه یه، قۆلی هه لپریوه وه کو گورگی برسی راده کا تا دونیا له ده می بباته خواره وه))

نه و کاته گه پاپه وه، تاسه ری کریست به ده ستی خۆی گه رم بکات، رۆحی ترسناکی نه و که ئاسمان بۆ لیلکردنی هاتبوو ته لیسماوی بکات، به لام کریست له ئاستانه ی ده رگا ره ت بوو له ناوه ندی جاده وه وه ستابوو، به ئازارو تاسووقه وه چاوی بریوووه نه و په یامبه ره وه حشیه که له وان ده ور به ردا به په له ده رپویشتن نه و یادو بیقراریه ی که به ته واوی سپارد بووه ده ستی له بیر کردنه وه ئیستا له ده روونیا سه ری ده ره ینا بوو.

غولام به وه حشه ته وه بازووی کریستی گرت، به ئارامی و له هه مان کاتدا فه رمانده رانه گوتمی ((کریستی ناصیره یی تۆ نه فسون بوی سه یری چی ده که ی؟ یا لا پڕۆین))

کریست که چاوه کانی بریوووه پاول که له کۆتایی ریگادا خه ریک بوو ون ده بی، نه راندی ((به ته نهام جی به یله)).

نه کا بته وی به دوای که وی؟

کریست جاریکی دیکه به هاوار کردنه وه گوتمی ((به ته نهام به یله)) ددانه کانی ده که ویت، له پریکا هه ستی به سه رما کرد.

غولام، میرو و مارتای بانگ کرد و به توندی کریستیان گرتبوو تا نه چیته ده ره وه.

مه ریم و مارتا، خۆیان و یه ک حه مکه منال به دوایانه وه، راکه راکه هاتن، ده رگا کانی ده ور به ر بوونه وه هاوسی کانی هاتنه ده ره وه، به ده وری کریستدا ته لقه یان به ستا، کریست له ناوه ندی جاده دا وه ستا رهنگی وه کو گه چی دیوار لی هاتبوو، له پریکا پیگوه کانی که وت، له سه رخۆ گه وزیه سه رزه وی، هه ستی کرد که نه ویان هه لگرت و دایانایه ناو جی، پاشان گولایان به لاجانگیدا هه لسه وی و سرکه بیکی سووریان نابوو به رلووتی، چاوانی کرده وه، ژنه کانی خۆی دیت و بزه بیکی کرد، که چاوی به غولامچه که که وت به توندی ده ستی نه وی گرت و گوتمی

- من توند بگره، لیته گه ری برۆم له هه مان جی که هه م باشه.

بووم به هاوسه‌ری تۆ، له‌بیرته که چه‌ندین و چه‌ندین په‌ره‌سیلکه هاتن، که چه‌ندین و چه‌ندین جار له‌گه‌ل یه‌ک تۆومان داوه و دروینه‌مان کردووه، تریمان چاندووه و زه‌یتوغان کۆکردۆته‌وه؟ می‌ئێی ئازیزم، که‌زیه‌کانت سپی بوون و که‌زی مارتای نازاش))

می‌ئێ وه‌لامی دایه‌وه ((به‌ئێ دروسته، ئیدی پیربوین، ئه‌ودار می‌وه که ئیستا له‌ژێریا دانیشتبووین، هه‌مان ئه‌وساله که ئه‌و قه‌مبوره نه‌فره‌تیه هات وه‌بیرت دی؟ جادووی لێ کردی و تۆی بیه‌ۆش کرد، خودا ده‌زانێ که چه‌ندین و چه‌ندین سال تری ئه‌ومپه‌مان خواردوه.

غولامه بی سه‌روسه‌دای له‌بان دابه‌زی و رووبه‌رووی کریست وه‌ستا، می‌ئێ هه‌لسایه‌وه و رویشت، هه‌زی له‌و زرکوره نه‌ده‌کرد، ئه‌و نه‌گه‌وره ده‌بوو نه‌تیه‌رینی روژان کاری له‌و ده‌کرد، مرۆقـ نه‌بوو، به‌لکو روچ بوو، روچیککی شه‌رانگیز که هاتۆته ئه‌و ماله‌و جیی نه‌ده‌هیشت، هه‌زی له‌ چاره کرته‌ک و سه‌یرو گالته‌ئامیزو قسه به‌دزیه‌کانی له‌گه‌ل کریست نه‌ده‌کرد، غولام به‌نیگای گالته‌ئامیزی نزی که‌وته‌وه، ددانه تیژو سپیه‌کانی بریقه‌ی ده‌دایه‌وه، به‌ئارامی گوتی ((کریستی ناصیره‌یی دیمای نزی که‌دیه‌ته‌وه))

کریست به‌سه‌رسامیه‌وه گه‌رایه‌وه ((کام دیمای))

غولام ئه‌نگوستی نایه سه‌رلیتو قسه‌ی خۆی دووباره کرده‌وه، رووبه‌رووی کریست وه‌ستا و به‌خنده‌وه سه‌یری ئه‌وی کرد.

کریست پرسی ((نه‌کا بته‌وی جیم به‌ئیلی؟)) له‌پریکا هه‌ستی به‌شادی و ئارامییکی سه‌رسام کرد.

- به‌ئێ کۆتایی گه‌یشتووه، کریستی ناصیره‌یی، بۆ بزه‌ت دیتی؟

- هیوادارم سه‌فه‌ریکی باشت هه‌بی، ئه‌وه‌ی که ده‌مویست له‌تۆ به‌ده‌ستم هینا، ئیدی پیوستیم به‌تۆ نییه.

به‌شی سی و سپیه‌م

کریست له‌ژێر چه‌فیه می‌وی دیرینه‌ی هه‌وشه‌ی خۆی دانیشتبوو، ریشه سپیه‌که‌ی به‌سه‌ر سینه‌ی رووتی ئه‌وا په‌رش و بلا‌وبوو، روژی جه‌ژن بوو، خۆی شوشتبوو، عه‌تری له‌مووی سه‌رو ریش و ژیر هه‌نگه‌ل دابوو، جلی تازهی له‌به‌رکردبوو، ده‌رگا داخرابوو که‌سی له‌ته‌نیشت ئه‌و نه‌بوو، ژن و مناله‌و نه‌وه‌کان پیده‌که‌نین و له‌به‌شی پشته‌وه‌ی ماله‌دا یاریان ده‌کرد، غولامه‌که که هه‌ر له‌ ده‌رکه‌وتنی سه‌هه‌ره‌وه له‌ بان دابه‌زی بوو، به‌ئارامی و له‌هه‌مان کاتدا تووره چاوی بریبوووه ئورشه‌لیمه‌وه.

کریست سه‌یری ده‌سته‌کانی کرد، چه‌ند پیربویمه، نه‌ته‌نها خۆم، به‌لکو ژن و دره‌خت و هه‌وشه‌ی ماله‌و ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌و به‌رده‌کان که پیمان له‌سه‌ر داده‌نیم ئه‌وانیش پیربوینه.

تووشی وه‌حشه‌ت بوو، چاوه‌کانی داخست و هه‌ستی کرد-زه‌مان- وه‌ک چۆن ئاو له‌ کانی خۆی، له‌ زه‌ینی ئه‌و، دیته‌ خوارو هه‌لده‌رژیته‌ سه‌ر گه‌رده‌ن و سینه‌و که‌مه‌رو رانه‌کانیه‌وه و له‌ ئه‌جمادا له‌ژێر پییه‌کانیدا دیته‌ ده‌ره‌وه.

به‌یستنی ده‌نگی چه‌ند پییه‌ک له‌هه‌وشه‌دا که می‌ئێ بوو ئه‌وی له‌ ده‌ریای ئه‌ندیشه‌دا بینیی و هات و له‌ که‌نار پییه‌کانی ئه‌وا دانیشت، کریست ده‌ستی دانایه‌ سه‌ر که‌زیه‌کانی می‌ئێ‌وه، به‌فری پیری باریبوووه سه‌ر که‌زیه‌ شه‌به‌ق ره‌نگه‌کانی ئه‌ویشه‌وه، دلۆقانییکی له‌وه‌سف به‌ده‌ر سه‌راسه‌ری بوونی کریستی داگرت، له‌به‌رخۆ که‌وته ئه‌ندیشه‌وه ((من ئه‌وم پیرکرد، من ئه‌وم پیرکرد)) لاری‌بووه و له‌گه‌لیا قسه‌ی کرد ((می‌ئێ خۆشه‌ویست له‌و روژه پیرۆزه‌وه که‌پیم ناوته‌ ناو ماله‌ت و بوومه‌ته‌ خاوه‌نی و

- رپورده سمی مالوایی نه مه یه؟ ټه هه موو ناسوپاسیهم له ټو پیشینی نه ده کرد، واته ټه هه موو ره نجه ی که ټو ټوم کی شاوه، ټه هه موو هه وله ی که له رپی به دیهینانی مه یله کانی ټوم نه نجام داوه بی بهرهم بوو؟

- نه گهر مه بهستی ټو ټه وه بووی که وه کو هه ننگ من له هه نگوین بجنکیینی، ټه وه ره نجت به باچوو، ټه هه نگوینه ی که جی نیاز بوو خواردم باله کاتم تی نه نان.

- کام بال، هه په روتی؟

- باله کانی ررحم

غولامچه که به شه راره ټه وه پیکنه نی ((به دبه ختی بینه وا، وا خه یال ده که ی ررحت هه یه؟))

- هه لبه ته هه یتم، ررحم پیوستی به فریشته و پاسه وان و غولام نیه، نازاره.

- فریشته ی پاسه وان له تورپه بیان شیت بوو ((هه ی یاخی!)) به ردی کی له به رد پیژی هه وشه هه لکه ندو له میانی مشته کانی خویدا وردی کردو ټوزه که ی به بادا، گوتی ((زور باشه ده بینین)) و به جوینه وه به ره و درگا چوو.

دهنگی هاواریکی وشک و زاری و شیوه له هه وادا باگوی کرد، نه سپه کان هیلاندیان، ټاپوره ی خه لک به را کردن و هاوارکرنه وه هه لپژانه جاده وه ((تورشه لیم وا ده سووتی، تورشه لیمیان گرت.. به دبه خت بووین))

چهند مانگی بوو له نابلقه ی رومه کاندو بوو، به لام سراپیلیه کان چاوی ټومیدیان برپیووه یه هودا، ټه وان له ټه ماندا بوون، شاری پیروز نه یده توانی بسووتی، شاری پیروز ترسی نه بوو، فریشته ی به خوی و شمیره وه له که ناری هه درگاییکه وه وه ستابوو، ټیستاک ټنانه به قیژه وه هه لپژانه کوچه کانه وه، پیواو جل و به رگیان دراندو هاواری درکه وتنی خودایان ده کرد، کریست هه لساپه وه، دهستی میړی و مارتای گرت، ټه وانی برده ژووره وه و درگای جوت کلوم دا.

به میهره بانیه وه به وانی گوت ((ټو ده گرین؟)) ټو له به را بهر ټیراده ی خوا ده وه ستن. گوی بگرن له قسه کاتم مه ترسن، ټنه خو شه ویسته که م زه مان ناگریکه و خوا وه ندیسی له دست گرتووه و هه موو سالی بهرخی -پسح- له شیش دده او به سهر ناگریدا ده نیت، نه مسال ټم بهر خه تورشه لیم و سالیکی دیکه روم سالی دواپی...)).

میړی هاواری کرد ((مه ولای من بیده ننگ به)) له بیرت چوو که ټیمه ټین، بی ده سه لاین))

کریست گوتی ((میړی له من ببووره، له بیرم چو کاتی که دل له سه ره وه ټو خواره وه ده گرن، هه موو شتی له بیر ده کری و بی رحم ده بی)) له هه مان حالدا که قسه ی ده کرد، دهنگی پییه کی سه نگی له ده ره وه بیسترا، پاشان دهنگی هه ناسه ی گراو به رگوپی که وت، درگا به گاشه به ردی گه وه کوترایه وه. غولام له جپوه هه لساپه وه، بهری درگای گرت به بزه بیکی گالته نامیز سه یری کریستی کرد، پرسی ((مؤله ت ده فهرمووی درگا بکه مه وه؟ جه نابی کریستی ناصیره یی؟ هاورپیه کونه کانت))

- هاورپیه کونه کانی من؟

غولامه که گوتی ((هه ر ټیستا به زیاره تی جوانی ټه وان شاد ده بیت)) درگای کرده وه، زنجیره یی له پیره میردانی وردیله به دیار که وتن، به سه رو ټوته لاکی ټیکشکاو که ده ست نیشان نه ده کرا، له کاتیکا پشتیان به یه که دابوو، هه لخنینه هه وشه وه، وه ک بلینی له شیان به یه که وه جوشی خواردی جیا کرده و هیان مه حال بوو.

کریست هه نگاوی ټو پیش چوو وه ستا، ویستی دهستی دریش کات و به خیره اتنیان بکات، به لام له پریکا ههستی کرد که له ژیر هاواریکی تال و نه فرت و به زه یی وردو خاش بووه، مشتی خوی کرده گری و له چاوه و اونیدا مایه وه، ټونی بوگه نیویکی سه نگی له گوچانی درزیردوو پرچی بو نگر تورو برینی دم کراوه یان هه لده ستا، ټونی گه نیو فه زای پر کرد، غولام چوو بووه سه سه کوزه، ته ماشای ده کردن و پیده که نین. کریست هه نگاویکی دیکه ی هه لپنا رووی قسه ی کرده پیره میړدی که له پیش گروه که دا بوو ((وهره ټیره بزائم، ټوزی زه مانه په رده ی ناوه ته سه رچاوه کاتم، شتی

مهَلّی تا ٿو تۆزه پاك كه مه وه و تۆ بناسم، دلّم داده خورپي، به لام ٿم له شه شكاوه و ٿو چاوه بي پرستانه م تواناي ناسينه و بيان نيبه

- مه ولای من نامناسيته وه

- په ترۆس تۆ هه مان ٿو به رده ي كه جاريكيان له سه رده مي گه مژله لي جحيلايم ده مويست كليسي له سه ر بونييات بنيم؟ كوري پونس، چهنده داشكاوي! ٿيدي به رده نيت، به لكو ٿه سفه نجكي پر چال و چوليت.

- مه ولای من زه مانه!

- كام زه مان؟ زه مان قاييلي سه ر زه نشته نيبه مادامه كي رۆح به هيژه وه بينيته وه، له شيش به هيژه ده هيلتته وه، ده سته دريژكاريه كاني زه مانيش كورت ده كاته وه ((په ترۆس رۆحي تۆ دوو چاري نابودي بووه... رۆحي تۆ...))

- گرفتاريه كاني دنيا مني خستوته ٿم حاله وه، ٿم هيئاوه، بومه ته خاوه ن منالو برينداربووم، سوواتاني ٿور شه ليم بينن، ٿاخر من مرۆقم هه مو ٿو شتانه مني داشكاند. كريست به هاودلييه وه ده كه وته زه مزه مه وه: ((به لي دروسته تۆ مرۆقي ٿو هه مووه دايرماندوي، په ترۆس بيچاره، له باري هه نوو كه ي دنيا مرۆق ده بي هه م هه رماس و هه م خودا بيت تابتواني به رگه بگري، ٿو كاته كريست روي له نه فه ري دووه م كرو گوتي ((وا... تۆ؟ لووتيان بريوي، روو خسارت وه كو كه لله سه رت پر چال بووه، به م وه سفه وه، چۆن چاوه روان ده كه ي بتناسمه وه، هاوري ديرينه كم، قسه بكه)) ((مه ولای من)) تاشايه تۆم وه بيرديتته وه به له رزينه وه، به بانگيكي به هيژه بانگي كرد ((مه ولای من)) ٿو كاته سه ري له به ر خۆ ناو بيده نگ بوو..

- ياكوب، كوري گه وره ي زوبه دي! ٿي زه به لاح كه شه شدانگ هه مو وه واسه ت لاي خۆت بوو، ٿوه تۆي؟

ياكوب له حالپكا لووتي هه لكشانده گوتي ((مه ولای من ته نها ٿيسقام ماوه تۆفانيكي سه خت مني له پي خست، له بني كه شتي درزيردودا، به ده ني كون كون بوو ستورنه كه ي كه وت و كه شتي شكاو گه رامه وه به نده)).

- كام به نده رگا؟

- مه ولای من... تۆ

- من ناتوانم كاريكت بۆ بكم، تاميرگاي كه شتي نيم كه بتوانم له ناويا تامير بكرتيته وه، ٿوه ي كه ده مه وي بيليم دلّت ٿازار ده دا، به لام عه يني عه داله ته، ته نها به نده رگا بۆ تۆ بني ده ريباه.. دوو دوودانه... چواردانه.

له پريكا نه فه رت و خه ميكي مه زن زال بوو به سه ر كريست، روي له سي نه فه ري دوايي كرد ((ٿيوه سي نه فه ر؟ ٿاهاي تۆي له نده هزي گه مژله كه رۆژگاري ناوت ناتانيل بوو، بۆ وا دارژاوي؟ توخودا سه يري ٿو كه فه له هه لمساوه ت و ورگ غه بغه به دوو چينه ت بكه! ٿوه بۆ ٿو بازووه ناسينه ت واي به سه ر هاتوه؟))

ٿيستاشتي نيت، جگه له ته لاريكي سي ته به قه يي، به لام خه م مه خۆ بۆ چورنه به هه شته ٿمه به سه))

به لام ناتانيل تووره بوو ((كام به هه شته؟ خراب ناگوزه ري، كه من گويكانو ٿه نگوسته كانو چاويكم له ده ست دا! له وه ش بترازي، ته واوي ٿو شتانه ي له گويي ٿيمه ت ٿاخني بوو، ته نها مه ستي بوو ٿيستاك ي مه ستي له سه ري ٿيمه دا په ريوه، فيليپ به راي تۆ دروست ناليم؟))

پيره ميدي ريقنه يي كه له م نيوه نده دا ون بوو بوو، گوتي ((ناتانيل چي بليم؟ ٿوه من بووم كه بووم هۆي ٿوه ي په يوه ندي به ٿيمه وه بكه ي، له به ر ٿمه من شاياني سه ر زه نشتم)).

كريست به هاودلييه وه سه ري راته كانده ده ستي ٿو پيره ميده ريقنه ييه ي گرت كه پيان ده گوت فيليپ ((ٿي فيليپ من عاشقي زارينه وه ي تۆم تۆ باشترين شوان بووي بۆ مه رت نه بوو، ٿوه ي كه هه تبه و نه تبه و گۆچان بوو شوانكاره يي هه وات ده كرد، شه وانه بات له ٿاخوره وه ده برد بۆ له وه راندن، له خه يالي خۆت ٿاگرت داده گيرسانده مه نجه لي گه وره ت له سه ر داده ناو شيرت له مه نجه له كان ده كولاند له به رزايي كي وه وه

هه‌لنده‌پرشته ده‌شته‌كانه‌وه تا هه‌ژاران بیه‌خۆنه‌وه، ته‌واوی سه‌رو سامانی تۆ له ناو دل بوو، ده‌ره‌وشی هه‌مووی هه‌ژاری و هاوارو ته‌نهایی و برسپه‌تی بوو.

بوونه یاوه‌ریی هه‌مان ئه‌و مانایه‌ی هه‌یه! ئیستا فیلیپ ئه‌ی باشترینی شوانان، وا له پێ‌که‌وتی ئه‌فسوس که تۆ تاسووقی مه‌ری به‌راستی بووی، مه‌رانی که تۆ بتوانی خوری و گۆشتیان به‌ده‌ست بگری... و نابودبووی.

فیلیپ پرسى ((که برسی دەم چاوه‌پروانی چی بکه‌م؟

کریست وه‌لامی دایه‌وه ((بیر له خودا بکه‌وه تیر بیت)) ئه‌و کاته دووباره توشی دل‌ه‌قی بوو، رووی له پیره‌می‌ردی قه‌د چه‌میوه کرد که له‌ناو مه‌نجه‌لی گه‌وره‌ی ئاودا که‌وتبووه له‌رزینه‌وه له جیسی خۆی دا مابۆوه، جلی کۆنینه‌ی خۆی وه‌لانا چاوه‌کانی ئه‌وی لیک‌کرده‌وه، به‌لام نه‌یتوانی بیناسپه‌ته‌وه، له‌و کاته‌ی که سه‌یری پشت گوپی کرد قه‌له‌میکی شکاوو تۆزو غوباری ساڵه‌های ساڵ نیشته‌وی بینی و پیکه‌نی.

- به‌خیرییی ئه‌ی که‌رویشک که گوپییه پان و تیژو پر مووه‌کانت له ترسان ده‌له‌رزوی له‌هه‌مان کاتدا بزۆزو تینووی بیست بوون، به‌و قه‌له‌مه‌ی خۆت که وه‌کو ئه‌نگوست له‌مه‌ره‌که‌بی دلت ده‌برده خواره‌وه، هیشتاش کاغه‌زه‌کان خه‌ت خه‌ت ده‌که‌ی؟ به‌لێ مه‌تی نووسه‌ری‌من؟

قه‌له‌می شکاو هیشتاش هه‌ر له‌به‌ر گوپیته، نه‌کا جه‌نگت راگه‌یاندی و وه‌کو رم سوودت لی وهرگرتی؟

- بۆ چاپلوسی ده‌که‌ی؟ ده‌ته‌وی که‌ی ده‌ست له گالته پیکردنی ئیمه هه‌لگری؟ ئۆخ که به‌چ شکۆ گه‌وره‌ییه‌ک ده‌ستم کرده تۆمارکردنی ژیان و زه‌مان! خۆشم وپرای تۆ جاویدانی ده‌بووم، ئه‌و هه‌موو ماندوو‌بوونه به‌باچوو...

- کریست له پریکا هه‌ستی کرد ئه‌ژنۆکانی شل بوون، سه‌ری نایه به‌رخۆ، به‌لام به‌خیرایی و تووره‌بییه‌وه، سه‌ری به‌رزکرده‌وه، به‌هیماویی هه‌ره‌شه‌تامیز په‌نجه‌ی بۆلای مه‌تی درێژ کردو گوتی ((بیده‌نگ به به‌چ زاتیکه‌وه ئه‌م قسه‌یه ده‌که‌ی؟))

- پیره‌می‌ردی لاوازو لۆچ له‌نیوان پێیه‌کانی ناتانیل به‌دیارکه‌وت و بناغه‌ی پیکه‌نیی دانا و کریست گه‌راپه‌وه‌و بی چه‌ندو چوون ئه‌وی ناسپه‌وه.

- تۆماس، منالی هه‌وت مانگه‌م، به‌خیر بیی، ئه‌وه چیت به‌سه‌ر ددانه‌کانت هیئاوه؟ ئه‌و دوو به‌نه‌مووه‌ی سه‌رت چی لیها‌ت؟ ئه‌و ریشه چه‌وره‌ی که به‌چه‌نه‌گه‌ت هه‌لواسرابوو له‌کام بزنت به ئه‌مانه‌ت وهرگرتبوو، من که باوه‌ر ناکه‌م تۆ هه‌مان تۆماسی دوو رووی هه‌وت چاوی ژیر کا بیت.

- باوه‌ر بکه‌ن، که به‌بی هه‌له‌ره‌ینی ددان و دوو به‌نه‌مووی سه‌ر هه‌موو شتی میزان میزانه!

- وه‌کو که‌له‌شیر وایه هه‌موو رۆژی له‌کاتی که‌له‌شیر خۆیندندا له‌به‌رزایی سه‌رگینه‌وه قوقه قوقی بوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش ده‌یزانی که هه‌لانتی خۆره‌تاو له هیزی ئه‌ودا نییه، به‌لام ده‌خوینی و خۆره‌تاو ده‌ده‌هیینی، چونکه که‌له‌شیر بی جی و به‌لاش نییه.

- ئه‌ی قاره‌مانی قاره‌مانان، بلێ بزائم ئایا تۆش بۆ رزگاری ئورشه‌لیم جه‌نگیوی؟

- ئه‌دای په‌یامبه‌ری؟ مه‌گه‌ر خودا رۆحی بڤ کردۆته تۆوه...؟

- خودا چ کاریکی به‌م بابته‌وه هه‌یه؟ ئه‌قلم به‌کارهیناو رازه‌که‌م دۆزیه‌وه.

- چ رازی.

- رازی ئه‌وه‌ی که بوون به په‌یامبه‌ر چ مانا ده‌دا، خودی خوای گه‌وره‌ش زمانی ئه‌م رازه ده‌زانی، وه‌ک ده‌لین فه‌رامۆشت کردووه؟

- ئه‌فین بفرموو، وه‌بیرم به‌یته‌وه: په‌یامبه‌ر کییه؟

- په‌یامبه‌ر که‌سه‌یکه کاتی هه‌موو ناو‌می‌د ده‌بن ئه‌و ئومید‌ه‌واره، هه‌رکاتی که هه‌موو ئومید‌ه‌وارن، ئه‌و ناو‌می‌ده‌، هه‌لبه‌ت ده‌ته‌وی په‌ی به به‌لگه‌که به‌ی، باشه، باشه بۆ ئه‌وه‌ی مانای ئه‌و رازه ((رازی گه‌وره)) که ((چه‌رخ‌ی زه‌مانه ده‌سووری)) باش په‌ی پی به‌ی؟

- کریست له کاتیځدا چاوی لهو هه لده ته کاند گوتی ((تۆماس، که له گه ل تۆ ببیته لایه نی قسه کردن مه ترسیه، له ناو شهو چاوه وردانه ی تۆ کلکیک و دوو قوچ و تریشقه نووریکی سوتینه ر ده بینم))

- مه ولای من، نووری به راستی ده سووتینی، خوشت شهو باش ده زانی، به لام دلته به مرۆقاییه تی ده سووتی، دلی مرۆق، ده سووتی و به زه بی دیته وه، چونکه دونیا له تاریکی دایه، به لام شه قلی مرۆق ره حمی به سه رنایه ته وه، له بهر شه مه یه دونیا ده سووتی و روشن ده بی.. به هیما ی سه ر منت ده وی بیده نگ بم باشه بیده نگ ده بم، مرۆق نابی رازی وا له لای مرۆقی ساده دل ئاشکرا بکات.

- شهو نه فهره کییه؟

تۆماس خۆی تاده می ده رگا هینا، هیما ی بۆ مرۆقیکی زلو زه به للاح کرد که وه کو دره ختیکی په ژمورده و بریقه دار له ئاستانه ی ده رگادا وه ستابوو، ره گی مووی سه رو ریشی هیشتا سووربوو.

- شهو ده لیم، یه هودا، ته نه ا نه فهری که هیشتا خۆی به سه ر پیوه راگرتوه. مه ولای من ئاگاداره، شهو پر قودره ته وه هه رگیز خۆی نادا به ده سه ته وه، به نه رمی و لووتفه وه قسه ی له گه ل بکه، بیینه له بهر تووره بی که لله ی دوو که لی لی هه لده ستی.

- له بهر شه مه، بۆ ساغو سه لامه ت مانه وه له چنگ و ددانی شه م شی ره کیوه باشتره شیریکی شه هلی به دوا ی شه و بنی زین و ده ستگیری بکه یین...

- کریست شه و کاته ده نگی به رز کرده وه گوتی ((برام یه هودا زه مانی پلنگ مرۆق خۆری که، متمانه به مرۆقه کان ناکات و شارو قه له مپه وه هه تا ((خودایه لیم ببوره)) خودا کانی ش ده خوات، به لام تۆ رزگارت بوو، جو ش و سووره بی تۆ هیشتا نه نیشتوته وه ناتوانی له گه ل دونیا بگوخیی، من هیشتا شه و خه نجه ره ی که هه رگیز خۆی به ده سه ته وه نادات له ته نگی باخه لت ده بینم، هیشتا نه فره ت و سووره بی و ئومید که ئاگری گه نی تین له چاوتایه ... به خیری بی؟)).

یۆحه ننا که له که نار پیی کریستدا که وتبوو، به ردینی سپی و دوو برینی قوول به سه ر گۆناکان و گه رده نیه وه ده ست نیشان نه ده کران، به زه مزه مه کردنه وه گوتی ((یه هودا مه گه ر که ی؟ ئوستاد به خیرانتنت ده کات، سه لام و شه حواله پرسی له گه ل بکه))

په ترۆس گوتی ((شه و وه کو هه رزه بی سه رکیش و که لله شه ق، گه ز له لیوه کانی ده دا تا بهر له قسه کردنی خۆی بگریته))

به لام کریست چاوی بریبوه یا وه ری کیوی خۆی و به لووتفه وه قسه ی له گه ل کرد: ((یه هودا مه له قاسیده کانی هه وال کاره گه وره کانی تۆیان گه یاندوته من، تۆ له کیوت دایه و دژی سه ته مگه رانی ناوه وه ده ره وه کارزاریت کردوه، ئیستا له کیو سه ره و ژوور بوویته وه و چوویته لای ئورشه لیمه وه، سه دووقیه خیانه تکاره کانت ده ستگیر کردوه، نه واری قورمزیت له گه رده نیانا به ستاوه وه وه کو کۆیله له کوشتارگای خودای سرا ییلدا سه رت بریون. یه هودا تۆ مرۆقیکی گه وره و مه لول و ناو میدی، له و رۆژه وه که له یه کتری جیا بوینه وه رۆژی خو شبه ختیم نه دیوه، برام یه هودا دل م زۆر بۆ تۆ ته نگ بووه، .. به خیر بی))

یۆحه ننا چاوه زه نده ق چووه کانی خۆی بریبوه یه هودا که هیشتا بۆ قسه کردن لیوی خۆی ده گه ست. به زه مزه مه کردنه وه گوتی ((هیشتا له که لله ی دوو که ل هه لده ستی))

به خیشه خیش خۆی گه یانده شه وانی دیکه.

په ترۆس گوتی ((مه ولای من ئاگاداره، شه و ته و او تۆی خستوته ژیر نیگای خۆیه وه و خه ریکی هیتر کردنه)).

کریست به رده و امی به قسه کانی خۆی دا ((یه هودا برام، خه ریکم قسه له گه ل تۆ ده که م، مه گه ر ناییستی؟ به خیر هاتنت ده که م، به لام تۆ ده ست له سه ر سینه ت دانانی و سه لام ناکه ی، نه کا ئازاری سرا ییل تۆی دوو چاری لالی کردبی، لیوه کانت ده ک رۆژی تۆ پیای، پرستت هه بی، مه که وه پرسه وه، تۆ ئازایه تی وه زیفه ت شه نجام داوه، به لام مرۆق، به رابه ر سه ریچی کردنی خودا ده توانی چی بکات؟ جه نگی نی تۆ بۆ سرا ییل جه نگ بووه له گه ل خودا له زه ینی شه و، شه و شاره پیروزه چه ند سال بوو

ببوه خوآله مئیش)) فیلیپ له روی ترسه وه کهوته زه مزه مه ((سهیرکه، پییهک هاتوته
پیشتر، سهری وه کو گا هیناوته خواره هه ئیستا هیتر دهکات)).

ناتانیل گوتی ((کوپینه باستر وایه بچینه که ناریکه وه وا خهریکه مشتی بهرز
دهکاته وه)).

مارتاو میړی هاتنه پیش و گوتیان: ((مهولای من، ناگاداربه))

به لآم کریست به دلنیاییه وه بهرده و امی به قسه کانی خوئی ددها، لیوه کانی به شیوه بیکی
ههست پیکراو دهستیان به له رزین کردبوو.

برام یه هودا، منیش به پیی توانای خوّم جه نگیوم، له کاتی جحیللی دا، ده مویست
دونیا رزگار بکه م، به لآم پاشان که ئه قلم رسکاو پوخته بوو، دهستم له هه وه سی
جحیللی کیشایه وه، پیم نایه ریئی پیاوانه وه، چومه دوای کاره وه، زه ویم کیلا، بیرم لی
دا دارمیوو زه یتونم چاند، له گهل ژندا هاویا وهش بووم و مرؤقم خهلق کرد، به مجوره
زال بووم به سه مەرگ، مه گهر قسهی هه میشه ییم ئه وه نه بوو؟ باشه به سه مەر قسه مه وه
دهستم، زال بووم به سه مەرگ.

یه هودا له پریکا وه کو تیری له کهوان ره هابوو به وه پاشدانی په ترؤس و ژنه کان که له
میانی ئه وو کریست بوون به دهنگیکی بهرز و وحشی هاواری کرد ((ئهی خائین))

هه موویان له شوینی خویمان هیدمه یان گرت، رهنگ له رووخساری کریست په ری
دهستی نایه سه ر دلئی و به زه مزه مه کردنه وه گوتی: ((یه هودا من و خیانهت؟
قسه بیکی ناشایستهت هاویشته سه ر زمان، قسهی خوآت بکیشه وه.

- ئهی خائین .. ئهی په یمان شکین!

پیره میرده وردیله کان له ترسان خویمان خراب کرد و نامادهی راکردن بوون، توماس
پیشتر خوئی گه یانده کوچه وه، میړی و مارتا پیشیان له وان گرت، میړی هاواری کرد
((برایان تو خودا مه رۆن، هه رماس دهستی له مه ولای ئیمه قیت کردۆته وه، ده به وی

لیی بدات)). مارتا دهستی په ترؤسی گرت که خه ریک بوو رایده کرد و گوتی ((بو کوئی
دهرؤیی؟ دهته وی دووباره خوآتی لی نه بان بکهی؟))

فیلیپ گوتی ((وه لآلهی من خوّم له م بابه ته ناده م، ئه سخه ریوتی بازوویکی
قودره تمه ندی هه یه و من پیرم، ناتانیل باستر وایه دهر په رین)). یه هودا کریست
رووبه روی یه کتری وه ستابوون، هه لم له له شسی یه هودا هه لده ستا، بوئی ناره قه و
برینیکی هه و کردوی ددها، دووباره هاواری کرد ((ئهی خائین ئه ی په یمان شکین!
چیگه ی تو سه ر خاچ بوو، خودا وه ندی سرا بیل توئی له وی دانا تا بجه نگی، به لآم بو
ساتی که ئیزرائیل سه ری به رز کرده وه، تو له جیوه هه لقه لای، رات کرد و خوآت له ژیر
دامه نی میړی و مارتا شارده وه، هه ی ترسنؤک! له ژیر ناوی کریتی ئیلیازرو ناوو
پۆته لآگی خوآت گوژی تا خوآت نه جات بدهی)).

په ترؤس له په نای ئه و زاته ی که ژنه کان به ویان به خشی بوو، قسه ی یه هودای بری و
گوتی: ((یه هودای ئه سخه ریوتی ری و ره سی قسه کردن له گهل مه ولا وایه؟ تو مه گهر
ریزی سه ری خوآت ناگری؟))

ئه سخه ریوتی که مشتی خوئی له هه وادا راته کاند به هاوار کردنه وه گوتی ((کام
مه ولا؟ تو ناو له و پیاوه ده نیی مه ولا؟ مه گهر چاویکت بو دیت و ئه قلیکت بو
قه زاوه ت کردن نییه؟ مه گهر واده و واده کاریه کانی ئه وت له بیر چوه؟ ئه ی کوا
له شکری ئه و فریشتانه ی که قه رابوو بو رزگار کردنی سرا بیل دابه زن؟ کوا ئه و خاچه ی
بو ناسمان هه لده چوو تا بیته په یژه ی ئیمه؟ به لآم ئه و کریستیانونیه قولاییه له کاتی
رووبه روو بوون له گهل خاچ سه ری گیزبوو بیهؤش بوو، ئه و کاته ژنان ئه ویان گل دایه وه
تا منالیان بو وه به ربینی..

ئه و کریستیانونیه کرپته ده لپی شه ری کردوه و به نازایه تیش شه ری کردوه، به لی
دروسته، ئه و وه کو که له شیری مال به خو گیفکردن و ستایش کردنه وه بو ئه ملا و ئه ملا
ده روات، به لآم ئه ی په یمانشکین جیی تو سه ر خاچ بوو خوآت ئه وه ده زانی، ئه وانی
دیکه ده توانن زه وی به یار ناوه دان که نه وه و ژنه به نازده کان باردار کن، به لآم قسه ی من
ئه وه یه که وه زیغه ی تو سه ر هه لگه پانی خاچه، لافی زال بوون به سه مەرگ لیده ده ی،

واي له تۆ كه ناوي له منداڤا وه بهر هينان دهنیځي زال بوون به سهر مهرگا! ليگه پرې با پیت بلیم که ههر منالی لوقمه ییکی به تامه بو ئیزراییل، تۆ خۆت کردۆته بازاری گوشت فرۆشی بۆ ئیزراییل و لوقمه یی بۆ تاماده ده که ی... ته ی خائین ته ی په یمان شکین، ته ی ترسنۆک!) کریست که ئیستاکی له رزی که وتبووه ته واوی به دهنیه وه به زمه کردنه وه گوتی ((برام یه هودا، به نهرمی قسه بکه))

یه هودا هاواری کرد ((ته ی کوپی نه جار تۆ دلت شکاندم چۆن چاوه روانی ته وه له من ده که ی به نهرمی قسه ت له گه ل بکه م، جار جاره ده مه وی وه کو بیوه ژنی دادو شیوه ن بجمه ناراهو سه رم له به رد بکوتم، ناخ نه فره ت له و رۆژه ی که تۆ له دایک بووی له و رۆژه ی که من له دایک بووم، له و سه عاته ی که تۆم دیت و دلت پر له ئومید کرد! ته و کاته که له پیتش ئیمه دا هه نگاوت دهن او دهراره ی ناسمان زه وی قسه ت بۆ ده کردین، چه ند له زه ت به خشو پر به ره م بوو، مژده ی نازادی دهن دا، هی شوه تر ی وه ک منالی دوازه ساله به دیارده که وت.

به دانه ی گه م تیرده بووین، رۆژی که ته نها پینج نامان هه بوو ئاپۆره ییکی هه زار نه فه ریمان نان داو دوازه سه به ت نانیس مایه وه، چ به ئه ستیره بلیم که له شکۆه له ناسمان نووری هه لده پرژاند، ته وان ته ستیره نه بوون فریشته بوون، نه فریشته نه بوون ئیمه بووین: یاوه رانی تۆ، هه لده هاتین و ئاواده بووین و تۆش له میاندا وه ته ستیره ی قوتبی چه سپاوی و ئیمه ش به سه ماوه به ده وری تۆ ته وافمان ده کرد. له بهر ته منت له باوه ش گرت و به ده سه ت پاچه یی گوتت که ((من ئاشکرا بکه ده بی له خاچ بدریم و رابمه وه تا بتوانم رزگاری به ده ست به ینم)).

یه هودا بۆ ساتی له قسه کردن وه ستاو ئاخیکی هه لکیشا، برینه کانی سهر له نو ی کراوه و کیمی لی هات، پیره میرده وردیله کان به سه ری شوپوه بوویان له هه ول ی وه بهر هینانه وه ی رووداوه کان و گه راندنه وه ی خۆیان بوون بۆ ژیان، دلۆپه فرمیسکی، له چاوی کریستدا ته لقه ریز، له کاتیکا به توورپی دلۆپه فرمیسکی ده سپره وه، ده ستی به هاوار کرده وه، گریی دلی هیشتا خالی نه بوو، باعه باعث ده کرد ((من بهرخی خودام، ده چه قوربانگا تا دونیا رزگار که م، برام یه هودا هه راسان مه به، مهرگ دهرگاییکه که به جاویدانی ده بیته وه، ئیدی ده بی به نیوانی ته م دهرگایه دا بچین یارمه تیم بده))

((من که دلیم له گره وی خۆشه ویستی و متمانه ی تۆدا دانابوو، خواستی تۆم به جیه یناو تۆم ئاشکرا کرد.. به لām تۆ... تۆ)) یه هودا که فی کردبووه سه رلیوان، له حالیکدا شانی کریستی گرت و به توورپی رایده ته کاند، ته وی به دیواره وه چه سپاندو ده ستی به هاوار کرد ((چی دیاره که تۆ لیتره چی ده که ی؟ بۆ له خاچ نه درای؟ هه ی ترسنۆک، ته ی په یمان شکین، ته ی خائین! ته واوی وه زیفه ی تۆ ته وه بوو؟ مه گه ر شه رم ناکه ی؟ مشتم به رزه که مه وه و لیت ده پرسم بۆ له خاچ نه درای؟)) کریست به ده سه ت پاچه ییه وه داوی لیکرد نارام بگری، له ههر پینج برینی له شی کریست بارزقه ی خوین ده ستی پیکرد... په ترۆس دووباره زاتی وه به ره اتی ((یه هودا تۆ مه گه ر به زه بیته نییه؟ پی و ده سه ت کانی ته و نایینی؟ خوین له دلی هه لده رژی، ته گه ر باوه ر ناکه ی ده ستی لیده)). یه هودا له پرووی ناچاریه وه پیکه نی، ته و کاته تفیکی کرده سهر زه وی هاواری کرد ((کوپی نه جار ناته وی شتی له م باره وه بلی، زۆر باشه، من خۆم ده لیم، فریشته ی پاسه وانی تۆ شه وانه دیتسه سو راغت)) کریست به له رزینی که وه گیانی که وته زه زمه مه وه ((فریشته ی پاسه وانی من))

به لئی فریشته ی پاسه وانی تۆ هه رماس، ته و سه رخاله قورمزیه کانی ده ست و پی و دلی تۆ داپۆشی تابتوانی فریوی دونیا بده ی و خۆشت فریو بده ی، بۆ وا سه یری ده که ی؟ بۆ وه لām ناده یته وه ته ی ترسنۆک، ته ی په یمان شکین، ته ی خائین!

کریست چاوه کانی خۆی داخست، سه ره رای هه ستی لاوازی خۆی به سه ر پییه کانیه وه راگرت، له کاتیکا دهنگی ده له رزی گوتی ((یه هودا.. تۆ هه میسه، که لله ره قیکی وه حشی بووی هیچ کات سنووری مرۆقایه تیت قبول نه کردوه، له بهر ده که ی که رۆحی مرۆق تیری که که له که مان دهرجوو تا ته و شوینه ی ده توانی به ره و ناسمان په ر هه لده کیشی، به لām دووباره به رده بیته وه سه ر زه مین، ژیان به سه ر زه ویه وه یانی هه لپژانی باله کان و دارمانی)).

یه هودا به بیستنی ته م وشانه وه تا ده هات زیاتر تووره ده بوو له پیستی خۆی ده چوه دهره وه هاواری کرد: شه رمه زاری بۆ تۆ کوپی داو، کوپی خودا ته ی کریست، له ته نجامدا تۆی راکیتشایه ئیره وه! ژیان به سه ر زه ویه وه یانی خواردنی نان و کردنی به بال، یانی خواردنه وه ی ناو کردنی به بال، ژیان به سه ر زه وی یانی چاندنی بال، خائین تۆ خۆت

ئەمەت بە ئىمە گوت، ئەمە ھەمان وشەكانى تۆپە، ھەر بۆ دەپىرھىتەنە ھە قسە لە بارەى زەينى ھەرامۆشكارى دەكەم، مەتى لەكۆيى؟ ھەر ئېرە ھە دەفتەرچەيەت كە ھەكو خەنجەرى من لەتەنگەى دلت دەپاريزى بكە ھە، نووسىنەكانت بھۆنە ھە، رابردنى زەمانە لەلايەك مېرولە ھە ئارەقە لەلايەكى دىكە نووسىنەكانى تۆيان لەبېن بردە ھە. بەلام ھىشتا چەند وشەيى ماو ھۆنيتە ھە تا ھە جەنابە بېيىستى ھە ھەبىرى بېتە ھە، شەويكىان نەفەرى لە ريش سېپەكانى ئورشەليم بەناوى نىكوداموس بەنھېنېيە ھە ھاتە لاي ھەو پرسى ((تۆ كىي و كارت چىيە؟)) ھەلامى ھە ھەبوو كە ((من كارم چاندنى بالە)) لەبېر تە كۆرى نەجار؟

كاتى ئەمەت گوت، ئىمە ھەستمان كەرد كە خەرىك بوو پەرو بالمان دەردە كەرد، ئىستا كەوتوتوتە چ رۆژىكە ھە، ((ھەى كەلەشېرى پەراگەندە! خەرىكى نەقەى)) ژيان لەسەر زەوى يانى ھەلرژتنى پەروبال ھەى ترسنۆك؟ ياللە ھەى تەبىدى نەتېنم! ژيان ئەگەر سەرانسەر ھەورەتريشقە ھەوالە نەبېت بەكەلگى چى من دىت؟ پەترۆس و ئاندرىاس لە من نزيك نەكەونە ھە، ژنان قىژە قىژە نەكەن، دەستى لى بەرز ناكەمە ھە ھەو مردوو ھە سەرى لەخاك بردۆتە خوارە ھە، كەس بەدار لەمردووان نادات، ھەو ھىشتاكە بەسەر پىيەكانى ھە ھەستاو، قسە دەكات و دەگرىت، بەلام مردوو، جگە لە جەستەيى شتېكى دىكە نىيە، مەگەر خودا بېبەخشى، من ناتوانم، ئومىدەوارم كە خوېن و ئەشك و خۆلەمىشى سرايىل ھەلرژتە سەرى ھە.

كاسەى سەبرى پىرەمىردەكان پىر بوو، ھەموو بەپەكە ھە كەوتنە سەرزەوى، دووبارە يادە ھەريان زىندوو بوو ھە، ھەستيان دەكەرد كە دووبارە زىندوو بوونەتە ھە، يادى مەلەكوتى ئاسمان و تەختى پادشاھى گەورەيى لەزەينيان زىندوو بوو ھە لەكاتىكا ھات و ھاواريان بوو تەويلى خۇيان لەبەرد دەكوتا.

كرىستش بەپەكجار ھۆق ھۆق كەوتە گريانە ھە، ھاواری كەرد ((بىرام يەھودا لىم بىوورە)) دەپەويست خۆى بايىتە باوھشى يەھودا كە دەستى ھىنا پىش و ھاواری كەرد ((نزيك مەكە ھە، دەست لەمن مەدە، ئىدى باوھىم بەھىچ نىيە، باوھىم بەھىچ كەس نىە تۆ دلى منت شكاند)).

كرىست ملتەيىكى كەرد، گەراپە ھە تا تەكەگاھى بدۆزىتە ھە، ژنان بە شىوون كەردنە ھە، خۇيان ھاويشتە سەرزەوى، ياوھران بەتورپەيى و نەفرەتە ھە سەپريان دەكەرد، غولامچەكە ون بوو، بەزەمزەمە كەردنە ھە گوتى ((من خائىن و پەيمان شكىن و ترسنۆك، ئىستا ئاگادارى ئابرووى خۆم بووم بەلى، دەبوا لە خاچ بدرىم، بەلام شەھامەتم لەدەست داو رامكەرد، برايان لىم بىوورن ئىووم فرىودا، ئاخ، چ دەبوو كە دەمتوانى دووبارە ژيان دەست پىبەكەمە ھە!)) كرىست لە ھەمان حالدا كە قسەى دەكەرد خۆى بەزەويدا دابوو، ئىستاكى سەرى لەگاھەبەردەكانى ھەوشە دەكوتا.

- ھاوړى و دۆستانى دىرىنى من، بەقسەيىكى ئەقېن ئامىز دلم بەدەنە ھە، من وا لە ناودەچم، نابود دەم، دەستم بۆ لاي ئىو ھە دىژ دەكەم، ئايا لەنېوان ئىو ھە كەسى ھەپە كەپ نەبى و دەستم بگرىت و قسەيىكى ئەقېن ئامىز بەمن بىئى؟ ھىچ كەس ھىچ كەس؟ ھەتا تۆش يۆھەنناى خۆشەويستى من؟ ھەتا تۆش پەترۆس؟

ياوھرى خۆشەويست بەشىوونە ھە گوتى دەتوانم چى بلىم؟ قسەيى بۆ گوتن نىيە كۆرى مېرى ھەو چ جادويىك بوو لە ئىمەت كەرد؟

پەترۆس لە حالىكدا فرمىسكى چارى دەسپە ھە گوتى تۆ فرىوى ئىمەت دا، ھەق بە يەھودايە، تۆ وادەى خۆت شكاند، ژيانى ئىمە بەباچوو.

يەكسەر لەئاپۆرە پىرەمىردانى وردىلە ھاواريكى يەك دەنگەو گرياناوى ھەلسا:

- ئەى ترسنۆك، پەيمان شكىن، ئەى خائىن!

- ئەى ترسنۆك، پەيمان شكىن، ئەى خائىن!

مەتى پرسەدارانە گوتى تەواوى رەنجى بەباچوو، ئاخ كە بە چ كارامەيىكە ھە، پىشېينى پەيامبەراتم بەسەر قامەت و گوفتارى تۆو دەپازانندە ھە، كاريكى دژواربوو، بەلام خۆم خستە ژىر بارىە ھە بەخۆم دەگوت لە كلېساكانى ئايندە باوھداران كىبى قەبەى زىرېن جلد دەكانە ھە دەلېن وانەى ئەمپۆكە لە ئىنجىلى پىرۆز، لەگىرانە ھە مەتە، ھەمان ھە ئەندىشەيە پەروبالى بەمن دەبەخشى و دەمنووسى، بەلام ئىستاكى ھەمان ھەو شكۆو بلىمەتە بەباچوو، تۆ مرۆقىكى بى ئەمەك و بى سەوادى خائىن شايستەى

سەرزەنشتى، تۆ دەبىي لەخاچ بەدرىيى، بەللى ھەتا بەخاترى منىش بوايە، تۆ دەبووا لەخاچ دراباي، تا ئەو نووسىنانە لە ئافەتى زەماندا بەپارێزراوى بىيىتەو. جارێكى دىكە ھاوارىكى يەك دەنگو گرياناوى پيرەميردان ھەلسا:

- ئەى ترسنۆك، ئەى پەيمان شكىن، ئەى خائىن

- ئەى ترسنۆك، ئەى پەيمان شكىن، ئەى خائىن

- لەھەمان ساتدا تۆماس لەحالىكدا بەپەلە دەھاتە ھەوشەو، ھاواری كرد مەولای من، ئىستا كە ھەموو تۆيان بەجەھىشت و بەخائىن بانگت دەكەن من تۆ جى ناھيىلم، من، تۆماسى پەيامبەر، تۆ جى ناھيىلم، گوتم زەمانە دەسوورى، لەبەر ھەندىيە كە لەكەنارتا دەمىنمەو، چاوەروانم كە زەمانە بسوورى.

- پەترۆس ھەلسا يەو سەرىي و ھاواری كرد ياللا بېزىن، يەھودا بكەو پيشەو، رينماييمان بكە، پيرەميردەكان بەھەناسەپرکيو ھەلسانەو، كرىست رووخسارى لەخاچ بوو، بەقۆللى كراو كەوتبو سەرزەوى، تەواوى ھەوشەى داپۆشى، ئەوان مشتى خۆيان لەسەرى راگرتبوو، ھاواريان دەكرد:

- ئەى ترسنۆك، پەيمان شكىن، ئەى خائىن

- ئەى ترسنۆك، پەيمان شكىن، ئەى خائىن

- ئەوكاتە يەك يەك ھاواريان دەكرد: ((ئەى ترسنۆك، پەيمان شكىن، ئەى خائىن!!)) ونبوون.

كرىست لەرووى دەردو ئازارەو، چاوى سوورانو سەيرى كرد تەنھايە، ھەوشەو مال و درەختەكان، دەرگاكانى دى، خودى دى، ون بووينە، شتى جگە لە بەردى خوئين لە ژىر پيەكانيدا و خوارتر ئاپۆرەيى لە تارىكى زياتر نيبە، بەتەواوى تواناي خۆى ھەولتى دا، تا بزاني لەكۆى بوو، كە لىيى بوو بۆ ئازار دەكىشى، گەرەكى بوو ھاواری خۆى تەواو بكات و بلتت: بۆ بە تەنھات جى ھيشتم؟! ھەوليدا تا ليوەكانى بخاتە جوولە، بەلام نەيتوانى، سەرى گيژ بوو دووبارە كەوتەو پيەوشى، وا بە دياردەكەوت كە بۆ خوارەو دەچى و فەنا دەبيت، بەلام لەپرپىكا لە ھەمان حال كە روودەچوو فەنا دەبوو، شمشالى پيش رووى ئەوى گرتووەو ھەستى كرد ئيسفەنجىكى تىكەل بە سرکە كەوتۆتە سەر

لووت و ليوەكانيەو، دەبى كەسى لەسەر زەمىن بەزەبى بەحالى ئەو ھاتىتەو، بۆنىكى تالى بە ھەناسەيىكى قوول ھەلكيشا، دووبارە گيانى وەبەر ھاتەو، سىنەى خۆى پر با كرد، سەيرى ئاسمانى كرد، ھاواريكى دلته زىنى سەردا، بۆ بەتەنھات جيتھيشتم؟! ئەو كاتە يەكسەر بەماندوو بوونىكى تەواو ھەو سەرى خۆى دابەزاند.

ھەستى بەئازارىكى وەحشەتەك كرد لە دەست و پيى و دللى، چاوەكاني رۆشن بۆو و تاجى درك و خوئين و خاچى بيىنى، دوو گوارەو دوو ريز دانى سپى و تيز لەناو خۆرەتاودا لەتارىكىدا كەوتنە درەوشانەو، سەداى خەندەيىكى ساردو گالته ئاميزى بيست گوارەو ددانەكان ون بوون، كرىست بەتوندو تۆللى لەشويىنى خۆيدا مايەو.

سەرى كەوتە لەرزىنەو، لەپرپىكا بەبىرى ھاتەو كە لە كۆى بوو، بۆ ھەستى بە ئازار دەكرد، لەزەتتىكى سەركيش و وەحشى سەراسەرى و جودى ئەوى داگرت، نە... نە ئەو ترسنۆك و پەيمان شكىن و خائىن نەبوو، ئەو لە خاچى چوار ميخ درابوو، ئەو شەرەفمەندانە بەبەھاي مەرگ لەسەر پەيمانى خۆيدا ما بوو ساتى كە ھاواری كرد ((خودايە، خودايە)) بيەوش بوو بۆ ساتىكى كورت و ھەسەيى ھاتە سۆراغيەو و گومراھى كرد، ئەو لەزەت و ژنھينان و منالانە ھەمووى درۆ بوون، ئەو پيرەميردە كور و مەخلوقانە كە بە ترسنۆك و پەيمان شكىن و خائىنيان لە قەلەم دەدا زياتر لە درۆيى نەبوون، ھەموو ئەوانە ئەو ئەندىشەو دوو دلانە بوون كە ھەرماس ناردبوونى ياوەرەكاني ئەو زىندوو بوون و خەرىكى كارى خۆيان بوون، ئەوان لە دەشتايى و لە دەرياكندا ((خەبەرى خۆش)) يان رادەگەياندا، سوپاس بۆ خودا كە ھەموو شتى بە پيى بەرنامە بۆ پيشەو چوو بوو.

ھاواريكى پيرۆزمەندانەى سەردا ((وەزىفەى خۆم بە ئەنجام گەياندا))

وابوو وەك بللى گوتبووى ((ھەموو شتى دەستى پيكردووە)).

سوپاس و پيژانين

له وهرگيپراني نهم رومانهدا به پيويستي دهزانم كه سوپاس و ريڙي خوم بو
نهو برادهرانهي خوارهوه دهريپم كه هاندهرينيكي باش بوون له زور رووهوه
يارمه تيان داومو جي په نجهيان دياره.

- نازاد نه رگوشي

- كهريم سوفي

- سهيد نارام

- سامان عه بدونرپه حمان

كهريم دهشتي